

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගපීකා

පටුන

1. මහාපදානසුත්තවග්ගණනා	1
පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තකථාවග්ගණනා.....	1
ජාතිපරිච්ඡෙදාදිවග්ගණනා.....	6
බොධිපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	8
සාවකයුගපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	9
සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡෙදවග්ගණනා.....	9
උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	10
සම්බහුලවාරවග්ගණනා.....	12
සම්බහුලපරිච්ඡෙදවග්ගණනා.....	12
බොධිසත්තධම්මතාවග්ගණනා	15
ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවග්ගණනා.....	28
විපස්සිසමඤ්ඤාවග්ගණනා	35
ජීණ්ණපුරිසවග්ගණනා	37
බ්‍යාධිපුරිසවග්ගණනා	38
කාලකතපුරිසවග්ගණනා	38
පබ්බජිතවග්ගණනා	38
බොධිසත්තපබ්බජ්ජාවග්ගණනා.....	38
මහාජනකායඅනුපබ්බජ්ජාවග්ගණනා	39
බොධිසත්තඅභිනිවේසවග්ගණනා.....	39
බ්‍රහ්මයාවනකථාවග්ගණනා	47
අග්ගසාවකයුගවග්ගණනා	55
මහාජනකායපබ්බජ්ජාවග්ගණනා.....	61
වාරිකාඅනුජානනවග්ගණනා.....	61
දෙවතාරොචනවග්ගණනා.....	64
2. මහානිදානසුත්තවග්ගණනා	66
නිදානවග්ගණනා.....	66
උස්සාදනාවග්ගණනා	69
පුබ්බුපනිස්සයසම්පත්තිකථාවග්ගණනා.....	69
තිත්ථවාසාදිවග්ගණනා.....	70

පටිච්චසමුප්පාදගම්භිරතාවණ්ණනා	70
අපසාදනාවණ්ණනා	73
පටිච්චසමුප්පාදවණ්ණනා	76
අත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා	90
නඅත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා	91
අත්තසමනුපස්සනාවණ්ණනා	91
සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිවණ්ණනා	95
අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා	98
3. මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා	102
රාජඅපරිහානියධම්මවණ්ණනා	103
භික්ඛුඅපරිහානියධම්මවණ්ණනා	105
සාරිපුත්තසීහනාදවණ්ණනා	114
දුස්සීලආදීනවවණ්ණනා	114
සීලවත්තආනිසංසවණ්ණනා	115
පාටලීපුත්තනගරමාපනවණ්ණනා	115
අරියසච්චකථාවණ්ණනා	117
අනාවත්තිධම්මසම්බොධිපරායණවණ්ණනා	117
ධම්මාදාසධම්මපරියායවණ්ණනා	119
අම්බපාලීගණිකාවත්ථුවණ්ණනා	120
වෙළුචගාමවස්සුපගමනවණ්ණනා	121
නිමිත්තොභාසකථාවණ්ණනා	123
මාරයාවනකථාවණ්ණනා	126
ආයුසඬ්ඛාරඔස්සජ්ජනවණ්ණනා	128
මහාභූමිවාලවණ්ණනා	129
අට්ඨපරිසවණ්ණනා	132
අට්ඨඅභිභායතනවණ්ණනා	133
අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා	136
ආනන්දයාවනකථාවණ්ණනා	136
නාගාපලොකිතවණ්ණනා	137
චතුමහාපදෙසවණ්ණනා	138

කම්මාරපුත්තවුන්දවත්ථුවණ්ණනා	142
පාතියාහරණවණ්ණනා	142
පුක්කුසමල්ලපුත්තවත්ථුවණ්ණනා	143
යමකසාලවණ්ණනා	145
උපවාණත්ථෙරවණ්ණනා	148
චතුසංවෙජනියට්ඨානවණ්ණනා	149
ආනන්දපුච්ඡාකථාවණ්ණනා	150
ආනන්දඅච්ඡරියධම්මවණ්ණනා	150
මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනාවණ්ණනා	151
මල්ලානං වන්දනාවණ්ණනා	152
සුභද්දපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා	152
තථාගතපච්ඡිමවාචාවණ්ණනා	154
පරිනිබ්බූතකථාවණ්ණනා	156
බුද්ධසරීරපූජාවණ්ණනා	157
මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථුවණ්ණනා	157
සරීරධාතුවිභජනවණ්ණනා	159
ධාතුවූපපූජාවණ්ණනා	160
4. මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා	162
කුසාවතීරාජධානීවණ්ණනා	162
චක්කරතනවණ්ණනා	162
හත්ථීරතනවණ්ණනා	165
අස්සරතනවණ්ණනා	165
මණ්ඩරතනවණ්ණනා	165
ඉත්ථීරතනවණ්ණනා	165
ගහපතිරතනවණ්ණනා	167
පරිණායකරතනවණ්ණනා	167
චතුරුද්ධිසමන්තාගතවණ්ණනා	167
ධම්මපාසාදපොක්ඛරණිවණ්ණනා	167
කුඩානසම්පත්තිවණ්ණනා	168
බොධිසත්තපුබ්බයොගවණ්ණනා	168

චතුරාසීතිනගරසහස්සාදිවණ්ණනා	169
සුභද්දාදෙවිඋපසඨකමනවණ්ණනා	169
බ්‍රහ්මලොකුපගමනවණ්ණනා	169
5. ජනවසහසුත්තවණ්ණනා	172
නාතිකියාදිබ්‍යාකරණවණ්ණනා	172
ආනන්දපරිකථාවණ්ණනා	172
ජනවසහයක්ඛවණ්ණනා	172
දෙවසභාවණ්ණනා	173
සනඨකුමාරකථාවණ්ණනා	174
භාවිතඉද්ධිපාදවණ්ණනා	175
තිව්ධම්මකාසාධිගමවණ්ණනා	178
චතුසතිපට්ඨානවණ්ණනා	181
සත්තසමාධිපරික්ඛාරවණ්ණනා	181
6. මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනා	184
දෙවසභාවණ්ණනා	184
අට්ඨයථාභූච්චවණ්ණනා	186
සනඨකුමාරකථාවණ්ණනා	189
ගොවින්දබ්‍රාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා	190
රජ්ජසංවිහජනවණ්ණනා	190
කිත්තිසද්දඅඛ්භුග්ගමනවණ්ණනා	191
බ්‍රහ්මුනාසාකච්ඡාවණ්ණනා	192
රෙණුරාජආමන්තනාවණ්ණනා	194
ජබත්තියආමන්තනාවණ්ණනා	194
බ්‍රාහ්මණමහාසාලාදීනං ආමන්තනාවණ්ණනා	194
මහාගොවින්දපබ්බජ්ජාවණ්ණනා	195
7. මහාසමයසුත්තවණ්ණනා	196
නිදානවණ්ණනා	196
දෙවතාසන්නිපාතවණ්ණනා	199
8. සක්කපඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා	207
නිදානවණ්ණනා	207

පඤ්චසිඛගීතගාථාවණ්ණනා.....	208
සක්කුපසඨිකමනවණ්ණනා.....	210
ගොපකවත්ථුවණ්ණනා.....	211
මසමාණවත්ථුවණ්ණනා.....	213
පඤ්භවෙය්‍යාකරණවණ්ණනා.....	214
වෙදනාකම්මට්ඨානවණ්ණනා.....	217
මහාසිවත්ථෙරවත්ථුවණ්ණනා.....	224
පාතිමොක්ඛසංවරවණ්ණනා.....	226
ඉන්ද්‍රියසංවරවණ්ණනා.....	229
සොමනස්සපටිලාභකථාවණ්ණනා.....	232
9. මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා.....	235
උද්දෙසචාරකථාවණ්ණනා.....	235
ආනාපානපඛිබ්බවණ්ණනා.....	253
ඉරියාපථපඛිබ්බවණ්ණනා.....	256
චතුසම්පජ්ඤ්ඤපඛිබ්බවණ්ණනා.....	259
පටික්කුලමනසිකාරපඛිබ්බවණ්ණනා.....	259
ධාතුමනසිකාරපඛිබ්බවණ්ණනා.....	259
නවසිවථිකපඛිබ්බවණ්ණනා.....	261
වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා.....	262
චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා.....	264
නීවරණපඛිබ්බවණ්ණනා.....	265
බන්ධපඛිබ්බවණ්ණනා.....	269
ආයතනපඛිබ්බවණ්ණනා.....	270
බොජ්ඣංගපඛිබ්බවණ්ණනා.....	273
චතුසච්චපඛිබ්බවණ්ණනා.....	283
දුක්ඛසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා.....	283
සමුදයසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා.....	287
නිරොධසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා.....	288
මග්ගසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා.....	289
10. පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා.....	296

පායාසිරාජඤ්ඤවත්ථුවණ්ණනා	296
චන්දිමසූරියඋපමාවණ්ණනා	297
චොරඋපමාවණ්ණනා	297
ගුඵකූපපුරිසඋපමාවණ්ණනා	297
ගබ්භිනීඋපමාවණ්ණනා	298
සුපිනකඋපමාවණ්ණනා	298
සන්තත්තඅයොගුළඋපමාවණ්ණනා	299
සඬ්ඛධමඋපමාවණ්ණනා	299
අග්ගිකජට්ඨඋපමාවණ්ණනා	299
ද්වේසත්ථවාහඋපමාවණ්ණනා	300
අක්ඛ්ඨත්තකඋපමාවණ්ණනා	300
සාණහාරිකඋපමාවණ්ණනා	300
සරණගමනවණ්ණනා	300
යඤ්ඤකථාවණ්ණනා	300
උත්තරමාණවත්ථුවණ්ණනා	301
පායාසිදේවපුත්තවණ්ණනා	302

“ධම්මා සුභා ධාතා චචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරී
(මට්ඨ සංගයනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගට්ඨකා

1. මහාපදානසුත්තවණ්ණනා

පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තකථාවණ්ණනා

1. යථාජාතානං කරෙරිරුක්ඛානං සනපත්තසාධාවිටපෙහි මණ්ඩපසඬ්ඛෙපෙහි සඤ්ජන්තො පදෙසො “කරෙරිමණ්ඩපො”ති අධිජ්ජෙතො. ද්වාරෙති ද්වාරසමීපෙ. ද්වාරෙ ධීතරුක්ඛවසෙන අඤ්ඤත්ථාපි සමඤ්ඤා අත්ථිති දස්සෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. කථං පන භගවා මහාගන්ධකුටියං අවසිත්වා තදා කරෙරිකුටිකායං විහාසිති? සාපි බුද්ධස්ස භගවතො වසනගන්ධකුටි ඵවාති දස්සෙත්තො “අන්තොජෙනවනෙ”තිආදිමාහ. සලලාගාරන්ති දෙවදාරුරුක්ඛෙහි කතගෙහං. පකතිභත්තස්ස පච්ඡන්තොති භික්ඛූනං පාකතිකභත්තකාලතො පච්ඡා, ධීතමජ්ඣන්තිකතො උපරිති අත්ථො. පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තානන්ති පිණ්ඩපාතභොජනතො අපෙතානං. තෙනාහ “භත්තකිච්ච”න්තිආදි.

මණ්ඩලසණ්ඨාතා මාලසඬ්ඛෙපෙන කතා නිසීදනසාලා “මණ්ඩලමාල”න්ති අධිජ්ජෙතාති ආහ “නිසීදනසාලායා”ති. පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තාති ඵත්ථ පුබ්බ-සද්දො අතීතවිසයො, නිවාස-සද්දො කම්මසාධනො, ඛන්ධවිනිවුත්තො ච නිවසිතධම්මො නත්ථි, ඛන්ධා ච සන්තානවසෙනෙව පවත්තන්තිති ආහ “පුබ්බෙනිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තානසඬ්ඛාතෙන පුබ්බෙනිවාසෙනා”ති. යොජෙත්වාති විසයභාවෙන යොජෙත්වා. පවත්තිතාති කථිතා. ධම්මුපසංභිතත්තා ධම්මතො අනපෙතාති ධම්මී. තෙනාහ “ධම්මසංයුත්තා”ති.

උද්දාසීති පද්ධ්මාරො, තස්ස උජ්ජන්තා ජාතාති ඉමිනා සම්බන්ධො. තං පනස්සා උජ්ජන්තාකාරං පාළියං සඬ්ඛෙපතොව දස්සිතං, විත්ථාරතො දස්සෙතුං “අහො අච්ඡරිය”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කෙ අනුස්සරන්ති, කෙ නානුස්සරන්තිති පද්ද්වයෙ පඨමංයෙව සජ්ජපඤ්චනං, න ඉතරන්ති තදෙව පුග්ගලභෙදතො, කාලවිභාගතො, අනුස්සරණාකාරතො, ඔපම්මතො නිද්දිසන්තෙන “තිත්ථියා අනුස්සරන්ති”තිආදි වුත්තං. අග්ගජ්ජන්තකම්මවාදිතොති සිඛාජ්ජන්තකම්මවාදිතො “අත්ථි කම්මං අත්ථි කම්මවිපාකො”ති (පටි. ම. 1.234) ඵවං කම්මස්සකතාඤ්ඤා ධීතා තාපසපරිබ්බාජකා. චත්තාලියංයෙව කජ්ජෙ අනුස්සරන්තිති බ්‍රහ්මජාලාදීසු (දී. නි. 1.33) භගවතා තථා පරිච්ඡිජ්ජ වුත්තත්තා. තතො පරං න

අනුස්සරන්තිති තථාවචනඤ්ච දිට්ඨිගතොපට්ඨකස්ස තෙසං ඤාණස්ස පරිදුබ්බලභාවතො.

සාවකාති මහාසාවකා තෙසඤ්ඤි කප්පසතසහස්සං පුබ්බාහිනීහාරො. පකතිසාවකා පන තතො උනකමෙව අනුස්සරන්ති. යස්මා “කප්පානං ලක්ඛාධිකං එකං, ද්වෙ ව අසඬ්ඛොය්‍යානී”ති කාලවසෙන එවං පරිමාණො යථාක්කමං අග්ගසාවකපච්චෙකබුද්ධානං පුඤ්ඤඤාණාහිනීහාරො, සාවකබොධිපච්චෙකබොධිපාරමිතාසම්භරණඤ්ච, තස්මා වුත්තං “ද්වෙ අග්ගසාවකා...පෙ.... කප්පසතසහස්සඤ්චා”ති. යදි බොධිසම්භාරසම්භරණකාලපරිච්ඡින්නො තෙසං තෙසං අරියානං අභිඤ්ඤාඤාණවිභවො, එවං සන්නෙ බුද්ධානම්පිස්ස සපරිච්ඡෙදතා ආපන්නාති වොදනං සන්ධායාහ “බුද්ධානං පන එත්තකන්ති පරිච්ඡෙදො නත්ථි, යාවතකං ආකඬ්ඛන්ති, තාවතකං අනුස්සරන්ති”ති “යාවතකං නෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණ”න්ති (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3, 5) වචනතො. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස විය හි බුද්ධානං අභිඤ්ඤාඤාණානම්පි සවිසයෙ පරිච්ඡෙදො නාම නත්ථි, තස්මා යං යං ඤාතුං ඉච්ඡන්ති, තෙ තං තං ජානන්ති එව. අථ වා සතිපි කාලපරිච්ඡෙදෙ කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහාදිනා සාතිසයත්තා මහාබොධිසම්භාරානං පඤ්ඤාපාරමිතාය පවත්තිආනුභාවස්ස පරිච්ඡෙදො නාම නත්ථි, කුතො තන්තිමිත්තකානං අභිඤ්ඤාඤාණානන්ති වුත්තං “බුද්ධානං...පෙ.... නත්ථි”ති.

බන්ධපට්ඨාපට්ඨාති යථාපච්චයං අනුපුබ්බපවත්තමානානං බන්ධානං අනුපුබ්බියා. බන්ධප්පවත්තින්ති වෙදනාදික්ඛන්ධප්පවත්තිං. තෙසඤ්ඤි අනුභවනාදිආකාරග්ගහණමස්ස සාතිසයං, තං සඤ්ඤාහවෙ තත්ථ තත්ථ අනුස්සරණවසෙන ගහෙත්වා ගච්ඡන්තා එකවොකාරහවෙ අලහන්තා “න පස්සන්ති”ති වුත්තා, ජාලෙ පතිතා විය සකුණා, මච්ඡා විය වාති අධිප්පායො. කුණ්ඨා වියාති දන්ධා විය. පඬිගුළා වියාති පියසප්පිනො විය. දිට්ඨිං ගණ්හන්ති අධිච්චසමුප්පන්නිකදිට්ඨිං ගණ්හන්ති. යට්ඨිකොට්ඨෙතුකං ගමනං යට්ඨිකොට්ඨගමනං බන්ධපට්ඨාපට්ඨා අමුඤ්චනතො.

එවං සන්නෙපිති කාමං බුද්ධසාවකාපි අසඤ්ඤහවෙ බන්ධප්පවත්තිං න පස්සන්ති, එවං සන්නෙපි තෙ බුද්ධසාවකා අසඤ්ඤහවං ලඬ්ඝිත්වා පරතො අනුස්සරන්ති. “වට්ටෙ”තිආදි තථා තෙසං අනුස්සරණාකාරදස්සනං. බුද්ධෙහි දින්නනයෙ යත්වාති “යත්ථ පඤ්චකප්පසතානි රූපප්පවත්තියෙව, න අරූපප්පවත්ති, සො අසඤ්ඤහවො”ති එවං සම්මාසම්බුද්ධෙහි දෙසිතායං ධම්මනෙත්තියං යත්වා. එවඤ්ඤි අන්තරා වුතිපට්ඨන්ධියො අපස්සන්තා පරතො අනුස්සරන්ති සෙය්‍යථාපි ආයස්මා සොහිතොති (ථෙරගා. අට්ඨ. 1.2.164 සොහිතත්ථෙරගාථාවණ්ණනා). සො කිර පුබ්බෙතිවාසෙ විණ්ණවසී හුත්වා අනුපට්ඨාපට්ඨා අත්තතො නිබ්බත්තට්ඨානං අනුස්සරන්තො යාව අසඤ්ඤහවෙ අත්තතො අවිත්තකපට්ඨන්ධි තාව

අද්දස, තතො පරං පඤ්චකප්පසතපරිමාණෙ කාලෙ චුතිපටිසන්ධියො අදිස්වා අවසානෙ චුතිං දිස්වා “කිං නාමෙත”න්ති ආවජ්ජයමානො නයවසෙන “අසඤ්ඤාහවො භවිස්සතී”ති නිට්ඨං අගමාසි. අථ නං භගවා තං කාරණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. “චුතිපටිසන්ධිං ඔලොකෙත්වා”ති ඉදං චුතිපටිසන්ධිවසෙන තෙසං ඤාණස්ස සඬකමනදස්සනං, තෙන සබ්බසො භවෙ අනාමසිත්වා ගන්තුං න සක්කොන්තිති දස්සෙති.

තං තදෙව පස්සන්තිති යථා නාම සරදසමයෙ ධීතමජ්ඣන්තිකවෙලාය චතුරතනිකෙ ගෙහෙ චක්ඛුමතො පුරිසස්ස රූපගතං සුපාකට්මෙව හොතීති ලොකසිද්ධමෙතං, සියා පන තස්ස සුඛුමතරතිරොහිතාදිහෙදස්ස රූපගතස්ස අගොචරතා. න ත්වෙව බුද්ධානං ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ඤෙය්‍යස්ස අගොචරතා, අථ බො තං ඤාණාලොකෙන ඔහාසිතං හත්ථතලෙ ආමලකං විය සුපාකට්ම සුවිභූතමෙව හොති තථා ඤෙය්‍යාවරණස්ස සුප්පභීනත්තා. තෙනාහ “බුද්ධා පන අත්තනා වා පරෙහි වා දිට්ඨකතසුතං, සුරියමණ්ඩලොභාසසදිස්”න්ති ව ආදි.

තථා සාවකා ව පච්චෙකබුද්ධා වාති. එත්ථ තථා-සද්දෙන “අත්තනා දිට්ඨකතසුතමෙව අනුස්සරන්ති”ති ඉදං උපසංහරති, තෙන සප්පදෙසමෙව නෙසං අනුස්සරණං, න නිප්පදෙසන්ති නිදස්සෙති.

බජ්ජොපනකඔහාසසදිසං ඤාණස්ස අතිවිය අප්පානුභාවතාය. සාවකානන්ති එත්ථ පකතිසාවකානං පාකතිකපදීපොභාසසදිසං. මහාසාවකානං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.21 වඩ්ඨිසෙත්ථරගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරො) මහාපදීපොභාසසදිසං. තෙනාහ විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.402) “උක්කාපභාසදිස්”න්ති. ඔසධිතාරකොභාසසදිසන්ති උස්සන්තා පහා එතාය ධියති, ඔසධිතං වා අනුබලප්පදායකත්තා “ඔසධි”ති එවං ලද්ධනාමාය තාරකාය පභාසදිසං. සරදසුරියමණ්ඩලොභාසසදිසං සබ්බසො අන්ධකාරවිධමනතො. අපට්ඨානවහෙතුකො විසයග්ගහණෙ චඤ්චලභාවො බලිතං, කුණ්ඨිභාවහෙතුකො විසයස්ස අනභිසමයො පටිඝාතො. ආවජ්ජනපටිබද්ධමෙවති ආවජ්ජනමත්තාධීනං, ආවජ්ජිතමත්තෙ එව යථිච්ඡිතස්ස පටිවිජ්ඣනකන්ති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

අසඬගඅප්පට්ඨතං පචත්තමානං භගවතො ඤාණං ලහුතරෙපි විසයෙ, ගරුතරෙ ව එකසදිසමෙවති දස්සෙතුං “දුබ්බලපත්තපුට්ඨ”තිආදිනා උපමාද්වයං චුත්තං. ධම්මකායත්තා භගවතො ගුණං ආරබ්භ පචත්තා “භගවන්තංයෙව ආරබ්භ උප්පන්තා”ති චුත්තං. තං සබ්බමිථිති තං යථාචුත්තං සබ්බමිථි පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තං කථං. තිත්ථියානං, සාවකානඤ්ච පුබ්බෙනිවාසානුස්සරණං භගවතො පුබ්බෙනිවාසානුස්සරණස්ස භීතුදාහරණදස්සනවසෙනෙත්ථ කථිතං. එවඤ්ඡි භගවතො මහන්තභාවො විසෙසතො පකාසිතො හොතීති. සඬබ්බෙපතොති

සමාසතො. යත්තකොපි පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණස්ස පවත්තිහෙදො අත්තනො ඤ්ඤාණස්ස විසයභූතො, තං සබ්බං තදා යථාකල්පිතං තෙ භික්ඛු සඬබ්භිත්වා “ඉතිපී”ති ආභංසු. තස්ස ච අනෙකාකාරතාය ආමෙඛිතවචනං, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, “ඉති ඛො භික්ඛවෙ සප්පට්ඨයො බාලො”ති ආදීසු (ම. නි. 3.124; අ. නි. 3.1) විය ආකාරත්ථො ඉති-සද්දොති දස්සෙන්තො “ඵවම්පී”ති තදත්ථමාහ.

2-3. වුත්තමෙවාති එත්ථ ච ඉධ පායෙ යං වත්තබ්බං තෙන පායෙන සාධාරණං, තං වුත්තමෙවාති අධිප්පෙනං, න අසාධාරණං අපුබ්බපදවණ්ණනාය අධිකතත්තාති තං දස්සෙන්තො “අයමෙව භී විසෙසො”ති ආදිමාහ. “අස්සොසී”ති ඉදං සවනකිව්චනිප්ඵත්තියා වුත්තං සද්දග්ගහණමුඛෙන තදත්ථාවබොධස්ස සිද්ධත්තා. තත්ථ පන පාළියං “ඉමං සංඛියධම්මං විදිත්වා” ඉච්චෙව (දී. නි. 1.2) වුත්තං. ඉමෙ භික්ඛු මම ගුණෙ ථොමෙත්ති, කථං? මම පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං ආරබ්භාති යොජනා. නිප්ඵත්තිත්ති කිව්චනිප්ඵත්තිං, තෙන කාතබ්බකිව්චසිද්ධත්ති අත්ථො. නොති පුච්ඡාචාචී නු-ඉති ඉමිනා සමානත්ථො නිපානොති වුත්තං “ඉච්ඡෙය්‍යාථ නු”ති. නත්ති භගවත්තං. “යං භගවා”ති එත්ථ යං-සද්දෙන කිරියාපරාමසනභූතෙන “ධම්මී. කථං. කථෙය්‍යා”ති ඵවං වුත්තං. ධම්මිකථාකරණං පරාමට්ඨං “ඵතස්සා”ති පදස්ස අත්ථොති ආහ “ඵතස්ස ධම්මිකථාකරණස්සා”ති, ආදරවසෙන පන තං ද්වික්ඛත්තුං වුත්තං.

4. සුඤ්ඤාචාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, එතෙන “මනසි කරොථා”ති පදං සඬගණ්භාති. සොතාවධානං සොතස්ස ඔදහනං, සුස්සුසාති අත්ථො. ඡින්නං උපච්ඡින්නං වටුමං සංසාරවට්ටං එතෙසන්ති ඡින්නවටුමකා, සම්මාසම්බුද්ධා, අඤ්ඤෙ ච බීණාසවා, ඉධ පන සම්මාසම්බුද්ධා අධිප්පෙනා. තෙසඤ්චි සබ්බෙසො අනුස්සරණං ඉතරෙසං අවිසයො. තෙනාහ “අඤ්ඤෙසං අසාධාරණං”න්ති. පච්චත්තවචනෙ දීස්සති යං-සද්දො කම්මත්ථදීපනතො. උපයොගවචනෙ දීස්සති යං-සද්දො පුච්ඡනකිරියාය කම්මත්ථදීපනතො. තත්ති ච උපයොගවචනමෙව පුච්ඡති-සද්දස්ස ද්විකම්මකභාවතො. යන්ති යෙන කාරණෙනාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “කරණවචනෙ දීස්සති”ති. භූමිමෙති දට්ඨබ්බොති යථා යං-සද්දො න කෙවලං පච්චත්තඋපයොගෙසු ඵව, අථ ඛො කරණෙපි දීස්සති, ඵවං ඉධ භූමිමෙති දට්ඨබ්බො. දසසහස්සිලොකධාතුන්ති ජාතික්ඛෙත්තභූතං දසසහස්සවක්කවාලං. උත්තාදෙන්තො උප්පජ්ජි අනෙකච්ඡරියපාතුභාවපටිමණ්ඩිතත්තා බුද්ධුප්පාදස්ස.

කාලස්ස හද්දතා නාම තත්ථ සත්තානං ගුණවිභූතියා, බුද්ධුප්පාදපරමා ච ගුණවිභූතීති තබ්බහුලතා යස්ස කප්පස්ස හද්දතාති ආහ “පඤ්චබුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතත්තා සුන්දරකප්පෙ”ති, තථා සාරභූතගුණවසෙන “සාරකප්පෙ”ති. “ඉමං කප්පං ථොමෙත්තො

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
 එවමාහා''ති වත්වා ඉමස්ස කප්පස්ස තථා ථොමෙතඛිබ්බතා
 අනඤ්ඤසාධාරණාති දස්සෙතුං “යතො පට්ඨායා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ
 යතො පට්ඨායාති යතො පභුති අභිනිහාරො කතොති
 මනුස්සත්තාදිඅට්ඨඛිගසමන්තාගතො අභිනිහාරො පවත්තිතො. සංසාරස්ස
 අනාදිභාවතො ඉමස්ස භගවතො අභිනිහාරතො පුරෙතරං උප්පන්නා
 සම්මාසම්බුද්ධා අනන්තා අපරිමෙය්‍යාති තෙහි උප්පන්නකප්පෙ
 නිවත්තෙන්තො “එතස්මිං අන්තරෙ”ති ආහ. කාමං දීපඛිකරබුද්ධුප්පාදෙ
 අයං භගවා අභිනිහාරමකාසි, තස්ස පන භගවතො නිබ්බත්ති ඉමස්ස
 අභිනිහාරතො පුරිමතරාති චුත්තං “අම්භාකං...පෙ.... නිබ්බත්තිංසු”ති.

අසඬ්ඛ්‍යායාකප්පරියොසානෙනි මහාකප්පානං
 අසඬ්ඛ්‍යායාපරියොසානෙ. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. “ඉතො
 තිංසකප්පසහස්සානං උපරි”ති එතෙන පදුමුත්තරස්ස භගවතො, සුමේධස්ස
 ච භගවතො අන්තරෙ එකුනසත්තතිකප්පසහස්සාති බුද්ධසුඤ්ඤාති
 අහෙසුන්ති දස්සෙති. “ඉතො අට්ඨාරසන්නං කප්පසහස්සානං උපරි”ති
 ඉමිනා සුජාතස්ස භගවතො, අත්ථදස්සිස්ස ච භගවතො අන්තරෙ
 එකෙනුනාති ද්වාදසකප්පසහස්සාති බුද්ධසුඤ්ඤාති අහෙසුන්ති දස්සෙති.
 “ඉතො චතුනවුතෙ කප්පෙ”ති ඉමිනා ධම්මදස්සිස්ස භගවතො, සිද්ධත්ථස්ස
 ච භගවතො අන්තරෙ ඡාධිකනවසතුත්තරාති සත්තරසකප්පසහස්සාති
 බුද්ධසුඤ්ඤාති අහෙසුන්ති දස්සෙති. “එකතිංසෙ කප්පෙ”ති ඉමිනා
 විපස්සිස්ස භගවතො, සිඛිස්ස ච භගවතො අන්තරෙ සට්ඨි කප්පාති
 බුද්ධසුඤ්ඤාති අහෙසුන්ති දස්සෙති. තෙ සඬ්ඛෙපි පදුමුත්තරස්ස භගවතො
 ඔරං සුමේධාදීහි උප්පන්නකප්පෙහි සද්ධිං සමොධානියමානා සතසහස්සා
 කප්පා භොන්ති, යත්ථ මහාසාවකාදයො (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.21
 වඬ්ඨිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) විවට්ඨ පනිස්සයාති කුසලාති සම්භරිංසු.
 බුද්ධසුඤ්ඤෙපි ලොකෙ පච්චෙකබුද්ධා උප්පජ්ජිත්වා තෙසං
 පුරිසවිසෙසානං පුඤ්ඤාහිසන්දාහිබුද්ධියා පච්චයා භොන්ති.
 “එවමය”න්තිආදි චුත්තමෙවත්ථං නිගමනවසෙන වදති.

“කිං පනෙත”න්තිආදි පුඛ්ඛනිමිත්තවිභාවනත්ථාය ආරද්ධං. තත්ථ
 එතන්ති බුද්ධානං උප්පජ්ජනං. කප්පසණ්ඨානකාලස්මිත්ති විවට්ඨකප්පස්ස
 සණ්ඨහනකාලෙ. එකමසඬ්ඛ්‍යායාන්ති සංවට්ටට්ඨායිං සන්ධායාහ.
 එකඬ්ඛණං හුත්වා යීතෙති පඛිබ්බරුක්ඛගච්ඡාදීනං, මෙසාදීනඤ්ච අභාවෙන
 විවට්ඨඬ්ඛණං හුත්වා යීතෙ. ලොකසන්නිවාසෙති භාජනලොකෙන
 සන්නිවිසිතඛිබ්බට්ඨානෙ. විසති යට්ඨියො උසහං. “උසහමත්තා, ද්වෙ
 උසහමත්තා”තිආදිනා පච්චෙකං මත්තා-සද්දො යොජෙතඛිබ්බො.
 යොජනසහස්සමත්තා හුත්වාති පතමානාව උදකධාරා යොජනසහස්සමත්තං
 ආකාසට්ඨානං එරිත්වා පවත්තියා යොජනසහස්සමත්තා හුත්වා. යාව
 අවිනට්ඨබ්‍රහ්මලොකාති යාව ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකා, යාව
 සුභකිණ්ණබ්‍රහ්මලොකා, යාව වෙහජ්ඵලබ්‍රහ්මලොකාති අත්ථො.

ව්‍යාධිවිකල්පනාති සංවිධිසහස්සාධිකනවයොජනසතසහස්සුබ්බෙධස්ස සන්ධාරකවාතමණ්ඩලස්ස වසෙන. මහාබොධිපල්ලඬකොති මහාබොධිපල්ලඬකප්පදෙසමාහ. තස්ස පච්ඡා විනාසො, පටිමං සණ්ඨහනඤ්ච ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථාති තස්මිං පදෙසෙ. පුබ්බනිමිත්තං හුත්වාති බුද්ධපාදස්ස පුබ්බනිමිත්තං හුත්වා. පුබ්බනිමිත්තසන්තිස්සයො හි ගච්ඡො නිස්සිතවොහාරෙන තථා වුත්තො. තෙනාහ “තස්සා”තිආදි. කණ්ණිකාබද්ධාති හුත්වාති ආබද්ධකණ්ණිකා විය හුත්වා. සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මානො අත්තමනා...පෙ.... ගච්ඡන්තිති යොජනා. වෙහස්ඵලෙපි සුහකිණ්ණෙ සඬගහෙත්වා “නව බ්‍රහ්මලොකා”ති වුත්තං. තථා හි තෙ චතුත්ථිංයෙව විඤ්ඤාණට්ඨිති. හජන්ති. නික්ඛමන්තෙසුති මහාහිනික්ඛමනං අහිනික්ඛමන්තෙසු. අහිජාති පනෙත්ථ ජාතිභාවසාමඤ්ඤෙන ගබ්භොක්කන්තියාව සඬගහිතා. නිමියති අනුමියති ඵලං ඵතෙනාති නිමිත්තං, කාරණං. ඤාපකම්පි හි කාරණං දිස්වා තස්ස අබ්‍යභිචාරිභාවෙන ඵලං සිද්ධමෙව කත්වා ගණ්හි, යථා තං අසිතො ඉසි අහිජාතියං මහාපුරිසස්ස ලක්ඛණාති දිස්වා තෙසං අබ්‍යභිචාරිභාවෙන බුද්ධගුණෙ සිද්ධෙ ඵව කත්වා ගණ්හි, ඵවං පන ගස්භමානං තන්තිමිත්තකං ඵලං තදානුභාවෙන සිද්ධං විය වොහරියති තබ්භාවෙ භාවතො. තෙනාහ “තෙසං නිමිත්තානං ආනුභාවෙනා”තිආදි. තථා වාහ භගවා “සො තෙන ලක්ඛණෙන සමන්තාගතො...පෙ.... රාජා සමානො කිං ලහති, බුද්ධො සමානො කිං ලහති”ති (දී. නි. 3.202, 204) ව ඵවමාදි. ඉමමත්ථන්ති පඤ්ච බුද්ධා ඉමස්මිං කප්පෙ උප්පජ්ජිස්සන්තිති ඉමමත්ථං යාථාවතො ජාතිංසු.

ජාතිපරිච්ඡේදවණ්ණනා

5-7. කප්පපරිච්ඡේදවසෙනාති “ඉතො සො ඵකනවුතෙ කප්පෙ”තිආදිනා යත්ථ යත්ථ කප්පෙ තෙ තෙ බුද්ධා උප්පන්නා, තස්ස තස්ස කප්පස්ස පරිච්ඡින්නදනවසෙන පරිජානනවසෙන. “ඉදං ත”න්ති හි නියමෙත්වා පරිච්ඡිජ්ජ ජානනං පරිච්ඡින්නදනං පරිච්ඡේදො. පරිත්තන්ති ඉත්තරං. ලහුකන්ති සල්ලහුකං, ආයුතො අධිප්පෙතත්තා රස්සන්ති වුත්තං හොති. තෙනාහ “උභයමෙතං අප්පකස්සෙව වෙවචන”න්ති.

“අප්පං වා හියොයා”ති අවිසෙසජොතනං “විසං වා තිංසං වා”තිආදිනා අනියමිතවසෙනෙව යථාලාභතො වචන්ථපෙත්වා අයඤ්ච නයො අපවුරොති දස්සෙන්නො “ඵවං දීඝායුකො පන අතිදුල්ලහො”ති ආහ. ඉදං තං විසෙසවචන්ථාපනං පුග්ගලෙසු පක්ඛිපිත්වා දස්සෙන්නො “තත්ථ විසාඛා”තිආදිමාහ.

යදි ඵවං කස්මා අම්භාකං භගවා තත්තකම්පි කාලං න ජීවි, නනු මහාබොධිසත්තා වරිමහවෙ අතිවියඋළාරතමෙන පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරෙන පටිසන්ධිං ගණ්හන්තිති? සච්චමෙතන්ති. තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “විපස්සිආදයො පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අහිජාතියා මෙත්තායානතාය

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස මෙත්තාපුබ්බභාගතා. තදනුගුණඤ්ඤී තෙසං
විසෙසනො පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං. තස්ස විසෙසනො බහුලං
බෙමවිතක්කූපනිස්සයනාය සොමනස්සහගතතා,
අනඤ්ඤසාධාරණපරොපදෙසරහිතඤ්ඤාණවිසෙසූපනිස්සයනාය
ඤ්ඤාණසම්පයුත්තතා, අසංඛාරිකතා ච වෙදිතබ්බා, අසංඛාරියායං ආයු
ආධාරවිසෙසනො, නිස්සයවිසෙසනො, පටිපක්ඛදුර්භාවනො,
පචත්තිආකාරවිසෙසනො ච අපරිමෙය්‍යානුභාවනාය කාරණස්ස. තත්ථ
චිරතරං කාලං සන්තානස්ස පාරමිතාපරිභාවිතතා ආධාරවිසෙසනා.
අලොභජ්ඣාසයාදිආසයසම්පදා නිස්සයවිසෙසනා.
ලාභමච්ඡරියාදිපාපධම්මවික්ඛම්භනං පටිපක්ඛදුර්භාවො. සබ්බසත්තානං
සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථාය ආයුහනා පචත්තිආකාරවිසෙසො
වෙදිතබ්බො.

අයඤ්ච නයො සබ්බෙසං මහාබොධිසත්තානං
චරිමහවාහිනිබ්බත්තකකම්මායුහනෙ සාධාරණොති තස්ස ඵලෙනාපි
එකසදිසෙනෙව හවිතබ්බන්ති ආහ “ඉති සබ්බෙ බුද්ධා
අසංඛාරියායායුකා”ති, අසංඛාරියායාකාලාවත්ථානායුකාති අත්ථො.
අසංඛාරියායායුකසංවත්තනසමත්ථං පරිචිතං කම්මං හොති, බුද්ධා පන තදා
මනුස්සානං පරමායුජ්ජමාණානුරූපමෙව කාලං යත්වා පරිනිබ්බායන්ති
තතො පරං යත්වා සාධෙතබ්බපයොජනාභාවතො, ධම්මතාවෙසාති චා
වෙදිතබ්බා. අට්ඨකථායං පන තතො පරං පන අට්ඨානස්ස
“උතුහොජනවිපත්තියා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.5) කාරණං වුත්තං, “තං
ලොකසාධාරණං ලොකෙ ජාතසංවුද්ධානං තථාගතානං න හොති”ති න
සක්කා වත්තුං. තථා හි තෙසං රොගකිලමථාදයො හොත්තියෙව.
උතුහොජනවිසෙසාති අසම්පන්නස්ස, සම්පන්නස්ස ච උතුතො,
හොජනස්ස ච විසෙසන යථාක්කමං ආයු භායනිපි වඩ්ඪතිපි. ආයුති ච පරමායු
අධිජ්ජෙතං. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං බ්‍රහ්මජාලාදිට්ඨිකායං (දී. නි. ටී. 1.40)
වුත්තමෙව.

ඉදානි තමත්ථං සමුදාගමතො පට්ඨාය දස්සෙතුං “තත්ථ යදා”තිආදි
වුත්තං. ධම්මෙ නියුත්තා ධම්මිකා, න ධම්මිකා අධම්මිකා,
හිංසාදිඅධම්මපසුතා. අධම්මිකමෙව හොති ඉස්සරජනානං අනුවත්තනෙන,
පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙන ච. උණ්භවලාභකා දෙවතාති
උණ්භවලාභො පච්චයභූතමෙසමාලාසමුට්ඨාපකා දෙවපුත්තා. තෙසං කිර
තථා විත්තුජ්ජාදසමකාලමෙව යථිච්ඡිතට්ඨානං උණ්භං ඵරමානා
වලාභකමාලා නාතිබහලා ඉතො චිතො නහං ඡාදෙන්තී විතනොති. එස
නයො සීතවලාභකවස්සවලාභකාසු. අභිභවලාභකා පන දෙවතා
සීතූණ්භවස්සෙහි විනා කෙවලං අභිභවලස්සෙව සමුට්ඨාපකා වෙදිතබ්බා.
තාසන්ති එත්ථ “මත්තා”ති පදං ආනෙත්වා යොජනා. කාමං හෙට්ඨා වුත්තා
සත්තවිධාපි දෙවතා වාතුමහාරාජිකාව තා පන තෙන තෙන විසෙසෙන

වත්වා ඉදානි තදඤ්ඤෙ පටිමභූමිකෙ කාමාවචරදෙවෙ සාමඤ්ඤතො ගණ්හන්තො “වාතුමහාරාජිකා”ති ආහ. තාසං අධම්මිකතායාති රාජුනං අධම්මිකභාවමූලකෙන උපරාජාදිඅධම්මිකභාවපරම්පරාහතෙන තාසං දෙවතානං අධම්මිකභාවෙන. විසමං චන්දිමසුරියා පරිහරන්තීති බහ්වාබාධතාදි අනිට්ඨඵලූපනිස්සයභූතස්ස යථාචුත්තඅධම්මිකතාසඤ්ඤිතස්ස සාධාරණස්ස පාපකම්මස්ස බලෙන විසමං වායන්තෙන වායුනා පිළියමානා චන්දිමසුරියා සිනෙරුං පරික්ඛිපන්තා විසමං පරිවත්තන්ති යථාමග්ගෙන නප්පවත්තන්තීති. අස්සිදං යථා චන්දිමසුරියානං විසමපරිවත්තනං විසමවාතසඬ්ඛොහහෙතුකං, එවං උතුචස්සාදිවිසමප්පවත්තීති දස්සෙතුං “වාතො යථාමග්ගෙන න වායතී”තිආදි චුත්තං. දෙවතානන්ති සීතවලාහකදෙවතාදිදෙවතානං. තෙනාහ “සිතුණ්හහෙදො උතු”තිආදි. තස්මිං අසම්පජ්ජන්තෙති තස්මිං යථාචුත්තෙ වස්සඛිපභූතෙ උතුමිහි යථාකාලං සම්පත්තිං අනුපගච්ඡන්තෙ.

“න සම්මා දෙවො වස්සති”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරන්තො “කදාචී”තිආදිමාහ. තත්ථ කදාචී වස්සතීති කදාචී අවස්සනකාලෙ වස්සති. කදාචී න වස්සතීති කදාචී වස්සිතබ්බකාලෙ න වස්සති. කත්ථචී වස්සති, කත්ථචී න වස්සතීති පදෙසමාහ. “වස්සන්තොපි”තිආදි “කදාචී වස්සති, කදාචී න වස්සතී”ති පද්ද්වයස්සෙව අත්ථවිවරණං. විගතගන්ධවණ්ණරසාදීති ආදි-සද්දෙන නිරොජනං සඬ්ගණ්හාති. එකස්මිං පදෙසෙති හත්තපචනභාජනස්ස එකපස්සෙ. උත්තණ්ඩුලන්ති පාකතො උක්කන්තතණ්ඩුලං. තීභාකාරෙහීති සබ්බසො අපරිණතං, එකදෙසෙන පරිණතං, දූපරිණතඤ්චාති එවං තීභාකාරෙහි. පච්චති පක්කාසයං උපගච්ඡති. අප්පායුකාති එත්ථ “දුබ්බණ්ණා වා”තිපි වත්තබ්බං. එවං උතුභොජනවසෙන ආයු භායති හෙතුමිහි අපරික්ඛිණෙපි පච්චයස්ස පරිදුබ්බලත්තා.

“යදා පනා”තිආදි සුක්කපක්ඛස්ස අත්ථො චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො.

වඬිඪිත්වා වඬිඪිත්වා පරිහීනන්ති වෙදිතබ්බං. කස්මා? න හි එකස්මිං අන්තරකප්පෙ අනෙකෙ බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, එකො එව පන උප්පජ්ජන්ති. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි චුත්තං. වත්තාරි යත්ථාති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. යංයංආයුපරිමාණෙසුති යත්තකයත්තකපරමායුප්පමාණෙසු. තෙසම්පිති බුද්ධානං. තං තදෙව ආයුපරිමාණං භොති, තත්ථ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

ජාතිපරිච්ඡෙදාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා

බොධිපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

8. මූලෙති මූලාවයවස්ස සම්පෙ. තං පන තස්සා හෙට්ඨාපදෙසො භොතීති ආහ “පාටලිරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා”ති. තංදිවසන්ති අත්තනා

ජාතදිවසෙ, තංදිවසන්ති වා තං භගවතො අභිසම්බොධිදිවසෙ. සො කිර බොධිරුක්ඛො සාලකලායාණී විය පථවියා අඛිභන්තරෙ එව පුරෙතරං වඩිචෙත්තො අභිසම්බොධිදිවසෙ පථවිං උඛිභිජ්ජිත්වා උට්ඨිතො රතනසතං උච්චො, තාවදෙව ව විත්ථතො භුත්වා නභං පුරෙත්තො අට්ඨාසි. අයම්පි කිරෙතස්ස රුක්ඛභාවෙන විය අඤ්ඤාහි වෙමත්තතා. සනසංභතනාලවණ්ටනය කණ්ණිකබද්ධෙහි විය පුජ්චෙහි. එකසඤ්ජන්තාති පුජ්චානං නිරන්තරතාය එකජ්ඣං සඤ්ජන්තා, තත්ථ තත්ථ නිබද්ධං...පෙ.... සමුජ්ජලන්ති තභං තභං ඔලම්බිතකුසුමදාමෙහි වෙව තභං තභං බිත්තමාලාපිණ්ඩිහි ව ඉතො විතො විජ්ජකිණ්ණවිවිධවණ්ටමුත්තපුජ්චෙහි ව සම්මදෙව උජ්ජලං. අඤ්ඤාමඤ්ඤං සිරිසම්පත්තානීති අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස සිරියා සොභාය සම්පන්නාති. බුද්ධගුණවිභවසිරින්ති සම්මාසම්බුද්ධෙහි අභිගන්තබ්බගුණවිභූතියොහං. පටිච්ඡක්ඛමානොති අධිගච්ඡන්තො.

සෙනම්බරුක්ඛොති සෙනවණ්ණඵලො අම්බරුක්ඛො. තදෙවාති පාටලියා වුත්තජ්ජමාණමෙව. එකතොති එකපස්සෙ. සුරසානීති සුමධුරරසානි.

එකොව පල්ලඬිකොති එකොව පල්ලඬිකජ්ජදෙසො. සො සො රුක්ඛො “බොධි”ති වුවවති බුජ්ඣන්ති එත්ථාති කත්වා.

සාවකයුගපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

9. සාවකපරිච්ඡෙදෙති සාවකයුගපරිච්ඡෙදෙ. “ඛණ්ඩනිස්ස”න්ති ද්වෙපි එකජ්ඣං ගහෙත්වා එකත්තවසෙන වුත්තන්ති ආහ “ඛණ්ඩො ව තිස්සො වා”ති, බුද්ධානං සභොදරො, වෙමාතිකොපි වා ජෙට්ඨභාතා න භොතීති “එකපිතිකො කනිට්ඨභාතා”ති වුත්තං. අවසෙසෙහි පුත්තෙහි. “පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො”ති වත්වා තස්ස මත්ථකජ්ජත්තං ගුණවිසෙසං දස්සෙතුං “සිඛිනා භගවතා”තිආදි වුත්තං.

උත්තරොති උත්තමො. පුන උත්තරොති ථෙරං නාමෙන වදති. පාරන්ති පරකොට්ඨත්ථකං. පඤ්ඤාවිසයෙති පඤ්ඤාධිකාරෙ. පවත්තිට්ඨානවසෙන හි පවත්තිං වදති.

සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

10. උපොසථන්ති ආණාපාතිමොක්ඛං. දුතියතතියෙසුති දුතියෙ, තතියෙ ව සාවකසන්නිපාතෙ. එසෙව නයොති චතුරඬිගිකතං අතිදිසති. අභිනිභාරතො පට්ඨාය වත්ථුං කථෙත්වා පබ්බජ්ජා දීපෙනබ්බා, සා පන යස්මා මනොරථපූරණියං අඬිගුත්තරට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.211) විත්ථාරතො ආගතා, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

උපට්ඨාකපට්ඨිච්ඡේදවණ්ණනා

11. නිබද්ධුපට්ඨාකභාවන්ති ආරම්භතො පට්ඨාය යාව පරිනිබ්බානා නියතඋපට්ඨාකභාවං. අනියතුඋපට්ඨාකා පන භගවතො පට්ඨමබ්බොධියං බහු අහෙසුං. තෙනාහ “භගවතො හී”තිආදි. ඉදානි ආනන්දත්ථෙරො යෙන කාරණෙන සත්ථු නිබද්ධුපට්ඨාකභාවං උපගතො, යථා ච උපගතො, තං දස්සෙතුං “තත්ථ එකදා”තිආදි වුත්තං. “අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති ආහ අනයබ්බසනාපාදකෙන කම්මුනා වොදියමානො. අථ නං භගවා තමත්ථං අනාරොචෙත්වාච බෙමං මග්ගං සන්ධාය “එහි හික්ඛු ඉමිනා ගච්ඡාමා”ති ආහ. කස්මා පනස්ස භගවා තමත්ථං නාරොචෙසීති? ආරොචිතෙපි අසද්දහන්තො නාදිසිස්සති. තඤ්ඤි තස්ස හොති දීපරත්තං අහිතාය දුක්ඛායාතිති. තෙති තෙ ගමනං, “ත”න්ති වා පායො.

අත්ථාසත්තොති අනුබද්ධො, උපද්දුතො වා. ධම්මගාරවනිස්සිතො සංවෙගො ධම්මසංවෙගො “අම්හෙසු නාම තිට්ඨන්තෙසු භගවතොපි ඊදිසං ජාත”න්ති. “අහං උපට්ඨහිස්සාමි”ති වදන්තො ධම්මසෙනාපති අත්ථතො එවං වදන්තො නාම හොතිති “අහං භන්තෙ තුම්හෙ”තිආදි වුත්තං. අසුඤ්ඤායෙව මෙ සා දිසාති අසුඤ්ඤායෙව මම සා දිසා. තත්ථ කාරණමාහ “තච ඔවාදො බුද්ධානං ඔවාදසදිසො”ති.

වසිතුං න දස්සතීති එකගන්ධකුටියං වාසං න ලභිස්සතීති අධිප්පායො. පරම්මුඛා දෙසිතස්සාපි ධම්මස්සාති සුත්තන්තදෙසනං සන්ධාය වුත්තං. අහිධම්මදෙසනා පනස්ස පරම්මුඛාව පචත්තා පගෙව යාවනාය. තස්සා වාවනාමග්ගොපි සාරිපුත්තත්ථෙරප්පභවො. කස්මා? සො නිද්දෙසපට්ඨසම්භිදා විය ථෙරස්ස හික්ඛුතො ගහිතධම්මක්ඛන්ධපක්ඛියො. අපරෙ පන “ධම්මභණ්ඩාගාරිකො පටිපාටියා තිකදුකෙසු දෙවසිකං කතොකාසො භගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡි, භගවාපිස්ස පුච්ඡිතපුච්ඡිතං නායදානවසෙන විස්සජ්ජෙසි. එවං අහිධම්මොපි සත්ථාරා පරම්මුඛා දෙසිතොපි ථෙරෙන සම්මුඛා පටිග්ගහිතොව අහොසී”ති වදන්ති. සබ්බං වීමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

අග්ගුපට්ඨාකොති උපට්ඨානෙ සක්කච්චකාරිතාය අග්ගහුතො උපට්ඨාකො. ථෙරො හි උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධකාලතො පට්ඨාය භගවන්තං දුට්ඨෙත උදකෙන, තිට්ඨෙත දන්තකට්ඨෙත, පාදපරිකම්මෙන, ගන්ධකුටිපරිවෙණසම්මජ්ජනෙනාති එවමාදිහි කිච්චෙහි උපට්ඨහන්තො “ඉමාය නාම වෙලාය සත්ථු ඉදං නාම ලද්ධං වට්ටති, ඉදං නාම කාතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා තං තං නිජ්ඣාදෙන්තො මහති. දණ්ඩදිපිකං ගහෙත්වා එකරත්ති. ගන්ධකුටිපරිවෙණං නච වාරෙ අනුපරියායති. එවං හිස්ස අහොසි “සචෙ මෙ ටීනමිද්ධං ඔක්කමෙය්‍ය, භගවති පක්කොසන්තෙ පටිච්චනං දාතුං නාහං සක්කුණෙය්‍ය”න්ති, තස්මා සබ්බරත්ති. දණ්ඩදිපිකං භත්ථෙන න මුඤ්චති. තෙන වුත්තං “අග්ගුපට්ඨාකො”ති.

12. පිතුමාතුජාතනගරපරිච්ඡෙදො පිතුමුබෙන ආගතත්තා “පිතිපරිච්ඡෙදො”ති වුත්තො.

විහාරං පාවිසිති ගන්ධකුටිං පාවිසි. එත්තකං කට්ඨන්වාති කප්පපරිච්ඡෙදාදිනවචාරපටිමණ්ඩිතං විපස්සිආදීනං සත්තන්තං බුද්ධානං පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තං එත්තාවතා දෙසනං දෙසෙත්වා. කස්මා පනෙත්ථ හගවා විපස්සිආදීනං සත්තන්තංයෙව බුද්ධානං පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨෙසි, න බුද්ධවංසදෙසනායං (බු. වං. 64 ගාථාදයො) විය පඤ්චවිසතියා බුද්ධානං, තතො වා පන භියොයාති? අනධිකාරතො, පයොජනාභාවතො ව. බුද්ධවංසදෙසනායඤ්ඤි (බු. වං. 75) –

“කිදිසො තෙ මහාවීර, අභිනිභාරො නරුත්තම;
කම්භි කාලෙ තයා වීර, පත්ථිතා බොධිමුත්තමා”ති. ආදිනා –

පවත්තං තං පුච්ඡං අධිකාරං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා යස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස පාදමුලෙ අත්තනා මහාභිනිභාරො කතො, තං දීපඤ්ඤාරං හගවත්තං ආදිං කත්වා යෙසං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්තිකා බොධියා ලද්ධබ්‍යාකරණො හුත්වා තත්ථ තත්ථ පාරමියො පුරෙසි, තෙසං පටිපත්තිසංඛිතො පුබ්බෙනිවාසො, අත්තතො ව පටිපත්ති කථිතා, ඉධ පන තාදිසො අධිකාරො නත්ථි, යෙන දීපඤ්ඤාරො පට්ඨාය, තතො වා පන පුරතො බුද්ධෙ ආරම්භ පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨෙය්‍ය. තස්මා න එත්ථ බුද්ධවංසදෙසනායං විය පුබ්බෙනිවාසො විත්ථාරිතො. යස්මා ව බුද්ධානං දෙසනා නාම දෙසනාය භාජනභූතානං පුග්ගලානං ඤාණබලානුරූපා, න අත්තතො ඤාණබලානුරූපා, තස්මා තත්ථ අග්ගසාවකානං, මහාසාවකානං, (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.21 වඩ්ඨිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) තාදිසානඤ්ච දෙවබ්‍රහ්මානං වසෙන දෙසනා විත්ථාරිතා. ඉධ පන පකතිසාවකානං, තාදිසානඤ්ච දෙවතානං වසෙන පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨන්තො සත්තන්තමෙව බුද්ධානං පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨෙසි. තථා හි තෙ හගවා පලොභනවසෙන සමුත්තෙජෙනුං සප්පපඤ්චතාය කථාය දෙසනං මත්ථකං අපාපෙත්වා ව ගන්ධකුටිං පාවිසි. තථා ව ඉමිස්සා එව දෙසනාය අනුසාරතො ආටානාටියපරිත්ත- (දී. නි. 3.275) දෙසනාදයො පවත්තා.

අපිවෙත්ථ හගවා අත්තතො සුද්ධවාසවාරිකාවිභාවිතියා උපරිදෙසනාය සංඛිගහත්ථං විපස්සිආදීනං එව සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං පුබ්බෙනිවාසං කට්ඨෙසි. තෙසංයෙව හි සාවකා තදා වෙව එතරහි ව සුද්ධවාසභූමියං ධීතා, න අඤ්ඤෙසං පරිනිබ්බුත්තා. “සිද්ධත්ථතිස්සච්ඡස්සානං කිර බුද්ධානං සාවකා සුද්ධවාසෙසු උපපන්නා උපපත්තිසමනන්තරමෙව ඉමස්මිං සාසනෙ උපකාදයො විය අරහත්තං අධිගන්ත්වා නවිරස්සෙව පරිනිබ්බාසිංසු, න තත්ථ තත්ථ යාවතායුකං අට්ඨංසු”ති වදන්ති. තථා යෙසං සම්මාසම්බුද්ධානං පටිවෙධසාසනං එකංසතො නිව්ඡයෙ න අප්පාපි ධරති, න අත්තරහිතං, තෙ එව කිත්තෙන්තො විපස්සිආදීනංයෙව හගවත්තානං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
පුබ්බෙනිවාසං ඉමස්මිං සුත්තෙ කට්ඨෙ වෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන.
අපුබ්බාවර්මනියමො පන අපරාපරං සංසරණකසත්තවාසවසෙන එකිස්සා
ලොකධාතුයා ඉච්ඡිතොති න තෙනෙනං විරුජ්ඣතීති දට්ඨබ්බං. නිරන්තරං
මත්ථකං පාපෙත්වාති අභිජාතිතො පට්ඨාය යාව පාතිමොක්ඛද්දෙසො යාව
තා බුද්ධකිච්චසිද්ධි, තාව මත්ථකං සිබං පාපෙත්වා. න තාව කට්ඨොති
යොජනා.

තත්තින්ති ධම්මෙන්ති, පරියත්තින්ති අත්ථො.
සුත්තපුත්තමාතුයානවිහාරධනවිහාරදායකාදීනං සම්බහුලානං අත්ථානං
විභාවනවසෙන පවත්තවාරො සම්බහුලවාරො.

සම්බහුලවාරවණ්ණනා

කාමඤ්ඤායං පාළියං අනාගතො, අට්ඨකථාසු ආගතත්තා පන ආනෙත්වා
දීපෙනබ්බොති තං දීපෙන්තො “සබ්බබ්බොධිසත්තානඤ්ඤි”ති ආදිමාහ.
කුලවංසො කුලානුක්කමො. පවෙණිති පරම්පරා. “කස්මා”ති
පුත්තූප්පත්තියා කාරණං පුච්ඡිත්වා තං විස්සජ්ජෙන්තො
“සබ්බඤ්ඤාබ්බොධිසත්තානඤ්ඤි”ති ආදිමාහ, තෙන තෙසං ජාතනගරාදි
පඤ්ඤායමානං එකංසතො මනුස්සභාවසඤ්ජානනත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං,
අඤ්ඤථා යථාධිජ්ජෙනබුද්ධකිච්චසිද්ධි එව න සියාති දස්සෙති, යතො
මහාසත්තානං වර්මහවෙ මනුස්සලොකෙ එව පාතුභාවො, න අඤ්ඤත්ථ.

සම්බහුලපරිච්ඡේදවණ්ණනා

චන්දාදීනං සොභාවිසෙසං රහෙති චජාපෙතීති රාහු, රාහුග්ගහො, ඉධ
පන රාහු වියාති රාහු. බන්ධනන්ති ච අනත්ථූප්පත්තිට්ඨානතං සන්ධාය
වුත්තං. තථා මහාසත්තෙන වුත්තවචනමෙව ගහෙත්වා කුමාරස්ස
“රාහුලො”ති නාමං අකංසු. අථාති නිපාතමත්තං. රොච්ඡීති රොචනසීලා,
උජ්ජලරූපාති අත්ථො. රුචග්ගතීති රූචං පහාතං ආගතිභූතා, ග-කාරාගමං
කත්වා වුත්තං. ඉත්ථීරතනභාවතො මනුස්සලොකෙ සබ්බාසං ඉත්ථීනං
බිම්බපට්ච්ඡන්තභූතාති බිම්බා.

ඤානා වුට්ඨායාති පාදකජ්ඣානතො උට්ඨාය.

අට්ඨකිගුලුබ්බොධාති අට්ඨකිගුලුප්පමාණබහලභාවා. වූලංසෙන
ජාදෙත්වාති තිරියභාගෙන ය්පනවසෙන සබ්බං විහාරට්ඨානං ජාදෙත්වා.
සුවණ්ණයට්ඨිථාලෙහීති ථාලප්පමාණාහි සුවණ්ණයට්ඨිහි.
සුවණ්ණහත්ථිපාදාහීති පකතිහත්ථිපාදපරිමාණාහි සුවණ්ණබණ්ඩාහි.
වුත්තනෙයෙනෙවාති වූලංසෙනෙව. සුවණ්ණකට්ඨිහි සුවණ්ණබණ්ඩෙහි.
සලක්ඛණානන්ති ලක්ඛණසම්පන්නානං සහස්සාරානං.

බොධිපල්ලච්ඡිකොති අභිසම්බුජ්ඣනකාලෙ නිසජ්ජට්ඨානං.
අවිජ්ඣිතොති බුද්ධානං තථානිසජ්ජාය අනඤ්ඤත්ථභාවිභාවතො

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
 අපරිච්චත්තො. තෙනාහ “එකස්මිංයෙව යානෙ හොති”ති.
 පට්ටපදගණ්ඨිකාති පච්ඡිමෙ සොපානඵලකෙ යත්වා යපියමානස්ස
 දක්ඛිණපාදස්ස පතිට්ඨගනට්ඨානං. තං පන යස්මා දළ්භං ටීරං කෙනවි
 අහෙජ්ජං හොති, තස්මා “පදගණ්ඨි”ති චුත්තං. යස්මිං භූමිභාගෙ ඉදානි
 ජෙනවනමහාවිහාරො, තත්ථ යස්මිං යානෙ පුරිමානං සබ්බබුද්ධානං මඤ්චා
 පඤ්ඤත්තා, තස්මිංයෙව පදෙසෙ අම්භාකමපි භගවතො මඤ්චො
 පඤ්ඤත්තොති කත්වා “චත්තාරි මඤ්චපාදට්ඨානානි අවිජ්ඣිතානෙව
 හොන්ති”ති චුත්තං. මඤ්චානං පන මහත්තබ්බද්දකභාවෙන
 මඤ්චපඤ්ඤාපනපදෙසස්ස මහන්තාමහන්තතා අප්පමාණං,
 බුද්ධානුභාවෙන පන සො පදෙසො සබ්බදා එකප්පමාණොයෙව හොතීති
 “චත්තාරි මඤ්චපාදට්ඨානානි අවිජ්ඣිතානෙව හොන්ති”ති චුත්තන්ති
 දට්ඨබ්බං. විහාරොපි න විජ්ඣිතො යෙවාති එත්ථාපි එසෙව නයො. පුරිමං
 විහාරට්ඨානං න පරිච්චජතීති හි අත්ථො.

විසිට්ඨා මත්තා විමත්තා, විමත්තාව වෙමත්තං, විසදිසතාති අත්ථො.
 පමාණං ආරොහො. පධානං දුක්කරකිරියා. රස්මීති සරිරජ්ජහා.

“සත්තානං පාකතිකභත්ථෙත ඡහත්ථො මජ්ඣිමපුරිසො, තතො
 තිගුණං භගවතො සරිරජ්ජමාණන්ති භගවා අට්ඨාරසභත්ථො”ති වදන්ති.
 අපරෙ පන භණන්ති “මනුස්සානං පාකතිකභත්ථෙත චතුභත්ථො
 මජ්ඣිමපුරිසො, තතො තිගුණං භගවතො සරිරජ්ජමාණන්ති භගවා
 ද්වාදසභත්ථො උපාදින්නකරුපධම්මවසෙන, සමන්තතො පන ඛ්‍යාමමත්තං
 ඛ්‍යාමජ්ජහා ඵරතීති උපරි ඡහත්ථං අබ්භුග්ගතො, බහලතරජ්ජහා රූපෙන
 සද්ධිං අට්ඨාරසභත්ථො හොති”ති.

අද්ධනියන්ති දීඝකාලං.

අප්ඣාසයපට්ඨද්ධන්ති බොධිසම්භාරසම්භරණකාලෙ
 තථාපචත්තප්ඣාසයාධීනං, තථාපචත්තපත්ථනානුරූපං විපුලං, විපුලතරඤ්ච
 හොතීති අත්ථොථොවායමත්ස් . වරියාපිටකවණ්ණනායං චුත්තනයෙනෙව
 වෙදිතබ්බොමාථ ව යස්ඵත් . සරිරජ්ජමාණං, පධානං, සරිරජ්ජහා ව බුද්ධානං
 විසදිසාති ඉධ පාළියං අනාගතා, තස්මා තෙහි සද්ධිං
 වෙමත්තතාසාමඤ්ඤෙන ආයුකුලානිපි ඉධ ආහරිත්වා දීපිතානි.
 පට්ඨිද්ධගුණෙසුති අධිගතසබ්බඤ්ඤගුණෙසුභාරෙසුබොධිසම් නනු ව .,
 වෙනෙයාපුග්ගලපරිමාණෙ ව වෙමත්තං නත්ථීති? සච්චං නත්ථී, තදුභයං
 පන බුද්ධගුණග්ගහණෙන ගහිතමෙව හොතීති න උද්ධට්ඨගයදග් .ෙන හි
 සබ්බබුද්ධානං බුද්ධගුණෙසු වෙමත්තං නත්ථී, තදග්ගෙන තෙසං
 සම්බොධිසම්භාරෙසුපි වෙමත්තං නත්ථීතිමාකස් .? හෙතුඅනුරූපතාය
 ඵලස්ස, එකන්තෙනෙව වෙනෙයාපුග්ගලපරිමාණෙ වෙමත්තභාවො
 විභාවිතොථායංහි හෙතුඅචත්තානඤ්ඣමහාබොධිසත් .

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
සම්භතුපනිස්සයින්ද්‍රියපරිපාකා වෙනෙය්‍යාපුග්ගලා වරිමහවෙ
අරහත්තසම්පත්තියා පරිපොසිතානි කමලවනානි සුරියරස්මිසම්ඵස්සෙන විය
තථාගතගුණානුභාවසම්ඵස්සෙන විබොධං උපගච්ඡන්තීති දීපෙසුං
අට්ඨකථාවරියා.

නිධිකුම්භොති චත්තාරො මහානිධියො සන්ධාය වදති. ඡාතො වාති. ව-
සද්දෙන කතමහානිනිහාරො වාති අයම්පි අත්ථො සචගහිතොති දට්ඨබ්බො.
චුත්තං හෙතං බුද්ධවංසෙ -

“කාරාගණා විරොචන්ති, නක්ඛත්තා ගගනමණ්ඩලෙ;
විසාඛා චන්දිමායුත්තා, ධූවං බුද්ධො හවිස්සති”ති. (බු. වං. 65);

“එතෙනෙව ව සබ්බබුද්ධානං විසාඛානක්ඛත්තෙනෙව මහානිනිහාරො
හොති”ති ව වදන්ති.

13. අයං ගතීති අයං පවත්ති පවත්තනාකාරො, අඤ්ඤෙ පුබ්බෙනිවාසං
අනුස්සරන්තා ඉමිනා ආකාරෙන අනුස්සරන්තීති අත්ථො, යස්මා චුතිතො
පට්ඨාය යාව පටිසන්ධි, තාව අනුස්සරණං ආරොහනං
අතීතඅතීතතරඅතීතතමාදිජාතිසඬ්ඛාතෙ පුබ්බෙනිවාසෙ ඤාණස්ස
අභිමුඛභාවෙන පවත්නීති කත්වා. තස්මා පටිසන්ධිතො පට්ඨාය යාව චුති,
තාව අනුස්සරණං ඔරොහනං පුබ්බෙනිවාසෙ පටිමුඛභාවෙන ඤාණස්ස
පවත්නීති ආහ “පච්ඡාමුඛං ඤාණං පෙසෙත්වා”ති. චුතිගන්තබ්බන්ති යං
පනිදං චුතියා ඤාණගතියා ගන්තබ්බං, තං ගමනං බුද්ධිනන්ති අත්ථො.
ගරුකන්ති භාරියං දුක්කරං. තෙනාහ “ආකාසෙ පදං දස්සෙත්තො වියා”ති.
අපරම්පි කාරණන්ති ඡින්නවටුමානුස්සරණං පච්ඡාමුඛං ඤාණං පෙසනතො
අපරං අච්ඡරියබ්භුතකාරණං. යත්‍රාති පච්චත්තත්ථෙ, නාමාති අච්ඡරියත්ථෙ
නිපාතො, හි-සද්දො අනත්ථකො. තෙනාහ “යො නාම තථාගතො”ති.
එවඤ්ච කත්වා “යත්‍රා”ති නිපාතවසෙන විසුං යත්‍ර-සද්දග්ගහණං සමත්ථිතං
හොති. පපඤ්චෙන්ති සත්තසන්තානං සංසාරෙ විත්ථාරෙත්තීති පපඤ්චං.
කම්මවට්ටං චූච්චතීති කිලෙසවට්ටස්ස පපඤ්චග්ගහණෙන, විපාකවට්ටස්ස
දුක්ඛග්ගහණෙන ගහිතත්තා. පරියාදින්නවට්ටෙති සබ්බසො බෙදිතවට්ටෙ.
“මග්ගසීලෙන ඵලසීලෙනා”ති චත්වා තයිදං මග්ගඵලසීලං
ලොකියසීලපුබ්බකං, බුද්ධානඤ්ච ලොකියසීලම්පි ලොකුත්තරසීලං විය
අනඤ්ඤසාධාරණං එවාති දස්සෙතුං “ලොකියලොකුත්තරසීලෙනා”ති
චුත්තං. සමාධිපඤ්ඤාසුපි එසෙව නයො. සමාධිපක්ඛාති සමාධි ව
සමාධිපක්ඛා ව සමාධිපක්ඛා, එකදෙසසරුපෙකසෙසො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ
“මග්ගසමාධිනා”තිආදි, “විහාරො ගහිතො වා”ති ව. සමාධිපක්ඛා නාම
වීරියසතිආදයො.

සයන්ති අත්තනා. නීවරණාදිහීති නීවරණෙහි වෙව තදෙකට්ඨෙහි ව
පාපධම්මෙහි, විතක්කවිචාරාදිහි ව. “විමුත්තත්තා විමුත්තීති සඬ්ඛාං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
 ගච්ඡන්ති”ති ඉමිනා විමුත්ති-සද්දස්ස කම්මසාධනතං ආහ
 අට්ඨසමාපත්තිආදිවිසයත්තා තස්ස. විමුත්තත්තාති ච “චික්ඛම්හනවසෙන
 විමුත්තත්තා”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. තස්ස තස්සාති
 අනිච්චානුපස්සනාදිකස්ස. පච්චනීකඨගවසෙනාති
 පහාතබ්බපටිපක්ඛඅඨගවසෙන. පටිප්පස්සද්ධන්තෙ උප්පන්නත්තාති
 කිලෙසානං පටිප්පස්සම්හනං පටිප්පස්සද්ධං, සො එව අත්තො
 පරියොසානභාවතො, තස්මිං සාධෙතබ්බෙ නිබ්බත්තත්තා,
 තංතංමග්ගවජ්ඣකිලෙසානං පටිප්පස්සම්හනවසෙන පවත්තත්තාති
 අත්ථො. කිලෙසෙහි නිස්සට්ඨා, අපගමො ච නිබ්බානස්ස තෙහි විචිත්තත්තා
 එවාති ආහ “දුරෙ ඨිතත්තා”ති.

16. ධම්මධාතුති ධම්මානං සභාවො, අත්ථතො චත්තාරි අරියසච්චානි.
 සුප්පට්ඨිද්ධාති සුට්ඨු පට්ඨිද්ධා සවාසනානං සබ්බෙසං කිලෙසානං
 පජහනතො. එවඤ්ඤි සබ්බඤ්ඤානා, දසබ්බඤ්ඤාණාදයො වාති සබ්බෙ
 බුද්ධගුණා භගවතා අධිගතා අහෙසුං. අරහත්තං ධම්මධාතුති කෙචි.
 සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණන්ති අපරෙ. ද්විති පදෙහිති ද්විති වාක්‍යෙහි. ආබද්ධන්ති
 පට්ඨිද්ධං තංමුලකත්තා උපරිදෙසනාය. දෙවචාරිකකොලාහලන්ති
 අත්තතො දෙවලොකෙ චාරිකායං සුද්ධාවාසදෙවනං කුතුහලප්පවත්තිං
 දස්සෙන්නො සුත්තන්තපරියොසානො (දී. නි. අට්ඨ. 2.91) විචාරෙස්සති,
 අත්ථතො විභාවෙස්සතිති යොජනා. අයං දෙසනාති “ඉතො සො
 හික්ඛවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 2.4) විත්ථාරතො පවත්තිතදෙසනමාහ.
 නිදානකණ්ඩෙතිආදිතො දෙසිතං උද්දෙසදෙසනමාහ. සා හි ඉමිස්සා
 දෙසනාය නිදානට්ඨානියත්තා තථා වුත්තා.

බොධිසත්තධම්මතාවණ්ණනා

17. “විපස්සිති තස්ස නාම”න්ති චත්ථා තස්ස අන්චත්ථතං දස්සෙතුං
 “තඤ්ච බො”තිආදි වුත්තං. විචිධෙ අත්ථෙති තිරොහිතවිදුරදෙසගතාදිකෙ
 නීලාදිවසෙන නානාවිධෙ, තදඤ්ඤෙ ච ඉන්ද්‍රියගොචරභූතෙ තෙ ච
 යථුපගතෙ, වොහාරවිනිච්ඡයෙ වාති නානාවිධෙ අත්ථෙ.
 පස්සනකුසලතායාති දස්සෙන නිපුණභාවෙන. යාථාවතො ඤෙය්‍යං
 බුජ්ඣතිති බොධි, සො එව සත්තයොගතො බොධිසත්තොති ආහ
 “පණ්ඩිතසත්තො බුජ්ඣනකසත්තො”ති. සුවිත්තිතවිත්තිතාදිනා පන
 පණ්ඩිතභාවෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථි. යදා ච පනානෙන මහාහිනිහාරො
 කතො, තතො පට්ඨාය මහාබොධියං එකන්තනින්තත්තා බොධිමිහි සත්තො
 බොධිසත්තොති ආහ “බොධිසඬ්ඛාතෙසු”තිආදි. මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි
 සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච මග්ගඤ්ඤාණං
 “බොධි”ති වුච්චති. “සතො සම්පජානො”ති ඉමිනා චතුත්ථාය
 ගබ්භාවක්කන්තියා ඔක්කමීති දස්සෙති. චතස්සො හි ගබ්භාවක්කන්තියො
 ඉධෙකචිචො ගබ්භො මාතුකුච්ඡියං ඔක්කමෙන, යානෙ, නික්ඛමනෙති තීසු
 යානෙසු අසම්පජානො හොති, එකචිචො පයමෙ යානෙ සම්පජානො, න

ඉතරෙසු, එකච්චො පයමෙ, දුතියෙ ච යානෙ සම්පජානො, න තතියෙ, එකච්චො තීසුපි යානෙසු සම්පජානො හොති. තත්ථ පයමා ගබ්භාවක්කන්ති ලොකියමහාජනස්ස වසෙන චුත්තා, දුතියා අසීතිමහාසාවකානං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.21 වඩ්ඪිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරො) වසෙන, තතියා ද්විත්තං අග්ගසාවකානං, පච්චෙකඛුද්ධානඤ්ච වසෙන. තෙ කිර කම්මජවාතෙහි උද්ධංපාදා අධොසිරා අනෙකසතපොරියෙ පපාතෙ විය යොනිමුඛෙ ඛිත්තා තාලවිජ්ඣ්ගලෙන හත්ථි විය සම්බාධෙන යොනිමුඛෙන නික්ඛමන්තා මහන්තං දුක්ඛං පාපුණන්ති, තෙන නෙසං “මයං නික්ඛමාමා”ති සම්පජඤ්ඤං න හොති. චතුත්ථා සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං වසෙන. තෙ හි මාතුකුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හන්තාපි පජානන්ති, තත්ථ වසන්තාපි පජානන්ති, නික්ඛමනකාලෙපි පජානන්ති. න හි තෙ කම්මජවාතා උද්ධංපාදෙ අධොසිරෙ කත්ථා ඛිපිතුං සක්කොන්ති, ද්වෙ හත්ථෙ පසාරිත්ථා අක්ඛිති උම්මිලෙත්ථා ධීතකාව නික්ඛමන්තිති. ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්ථාති පුබ්බභාගෙ පඤ්චමහාවිලොකනඤාණෙහි චෙව “ඉදානි වචාමි”ති චුතිපරිච්ඡින්නදනඤාණෙන ච අපරභාගෙ “ඉධ මයා පටිසන්ධි ගහිතා”ති පටිසන්ධිපරිච්ඡින්නදනඤාණෙන ච පරිච්ඡිජ්ජ ජානිත්ථා.

පඤ්චන්තං මහාපරිච්චාගානං, ඤාතත්ථවරියාදීනඤ්ච සතිපි පාරමියා පරියාපන්නභාවෙ සම්භාරවිසෙසභාවදස්සනත්ථං විසුං ගහණං. තත්ථ අභිගපරිච්චාගො, නයනපරිච්චාගො, අත්තපරිච්චාගො, රජ්ජපරිච්චාගො, පුත්තදාරපරිච්චාගොති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගා. තත්ථාපි කාමං අභිගපරිච්චාගාදයොපි දානපාරමියෙව, තථාපි පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථඤ්චෙව සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ච මහාපරිච්චාගානං විසුං ගහණං. තතො එව ච අභිගපරිච්චාගතොපි විසුං නයනපරිච්චාගග්ගහණං, පරිච්චාගභාවසාමඤ්ඤෙපි රජ්ජපරිච්චාගපුත්තදාරපරිච්චාගග්ගහණඤ්ච කතං. ඤාතීනං අත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා, සා ච බො කරුණායනවසෙන. තථා සත්තලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථානං වසෙන හිතවරියා ලොකත්ථවරියා. කම්මස්සකතාඤාණවසෙන, අනවජ්ජකම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජායානවසෙන, ඛන්ධායතනාදිවසෙන, ලක්ඛණත්තයාදිතීරණවසෙන ච අත්තතො, පරෙසඤ්ච තත්ථ සතිපට්ඨානෙන ඤාණවාරො බුද්ධවරියා, සා පනත්ථතො පඤ්ඤාපාරමියෙව, ඤාණසම්භාරවිසෙසතාදස්සනත්ථං පන විසුං ගහණං. බුද්ධවරියානන්ති බහුවචනනිද්දෙසෙන පුබ්බයොගපුබ්බවරියාධම්මක්ඛානාදීනං සභිගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ ගතපච්චාගතවත්තසභිබානාය පුබ්බභාගපටිපදාය සද්ධිං අහිඤ්ඤාසමාපත්තිනිප්ථාදනං පුබ්බයොගො. දානාදීසුයෙව සාතිසයපටිපත්ති පුබ්බවරියා. “යාව වරියාපිටකෙ සභිගහිතා අහිනීභාරො පුබ්බයොගො, කායාදිවිචෙකවසෙන එකවරියා පුබ්බවරියා”ති කෙචි. දානාදීනඤ්චෙව අප්පිච්ඡතාදීනඤ්ච සංසාරනිබ්බානෙසු

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගට්ඨකා

මහාපදානසුත්තවණ්ණනා

ආදීනවානිසංසානඤ්ච විභාවනවසෙන, සත්තානං බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාවනවසෙන ච පවත්තකථා ධම්මක්ඛානං. කොටිං පත්වාති පරං පරියන්තං පරමුක්කංසං පාපුණිත්වා. සත්තමහාදානානීති අට්ඨවස්සිකකාලෙ “භද්දමංසාදීනිපි යාවකානං දදෙය්‍ය”න්ති අජ්ඣාසයං උප්පාදෙත්වා දින්නදානං, මඬිගලහත්ථිදානං, ගමනකාලෙ දින්නං සත්තසත්තකමහාදානං, මග්ගං ගච්ඡන්තෙන දින්නං අස්සදානං, රථදානං, පුත්තදානං, හරියාදානන්ති ඉමානි සත්ත මහාදානානි (චරියා. 79) දත්වා.

“ඉදානෙව මෙ මරණං හොතු”ති අධිමුච්චිත්වා කාලකරණං අධිමුත්තිකාලකිරියා, තං බොධිසත්තානංයෙව, න අඤ්ඤෙසං. බොධිසත්තා කිර දීඝායුකදෙවලොකෙ යිතා “ඉධ යිතස්ස මෙ බොධිසම්භාරසම්භරණං න සම්භවතී”ති කත්වා තත්ථ වාසතො නිබ්බන්දමානසා හොන්ති, තදා විමානං පවිසිත්වා අක්ඛිති නිමිලෙත්වා “ඉතො උද්ධං මෙ ජීවිතං නප්පවත්තතු”ති චිත්තං අධිට්ඨාය නිසීදන්ති, චිත්තාධිට්ඨානසමනන්තරමෙව මරණං හොති. පාරමිධම්මානඤ්ඤි උක්කංසප්පවත්තියා තස්මිං තස්මිං අත්තභාවෙ අභිඤ්ඤාසමාපත්තිහි සන්තානස්ස විසෙසිතත්තා අත්තසිනෙහස්ස තනුභාවෙන, සත්තෙසු ච මහාකරුණාය උළාරභාවෙන අධිට්ඨානස්ස තික්ඛවිසදභාවාපත්තියා බොධිසත්තානං අධිප්පායා සමිජ්ඣන්ති. චිත්තෙ, විය කම්මෙසු ච නෙසං වසීභාවො, තස්මා යත්ථ උපපන්නානං පාරමියො සම්මදෙව පරිබුහන්ති. චුත්තනයෙන කාලං කත්වා තත්ථ උපපජ්ජන්ති. තථා හි අම්භාකං මහාසත්තො ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ නානාජාතීසු අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො, අප්පකමෙව කාලං තත්ථ යත්වා තතො චචිත්වා මනුස්සලොකෙ නිබ්බන්තො, පාරමිසම්භරණපසුතො අහොසි. තෙන චුත්තං “බොධිසත්තානංයෙව, න අඤ්ඤෙස”න්ති. “එකෙනඅත්තභාවෙන අත්තරෙන පාරමීනං සබ්බසො පූරිතත්තා”ති ඉමිනා පයොජනාභාවතො තත්ථ යත්වා අධිමුත්තිකාලකිරියා නාම නාහොසිති දස්සෙති. අපි ච තත්ථ යාවතායුකට්ඨානං චරිමහවෙ අනෙකමහානිධිසමුට්ඨානපුබ්බිකාය දිබ්බසම්පත්තිසදිසාය මහාසම්පත්තියා නිබ්බන්ති විය, බුද්ධභූතස්ස අසදිසදානාදිවසෙන අනඤ්ඤසාධාරණලාභප්පත්ති විය ච “ඉතො පරං මහාපුරිසස්ස දිබ්බසම්පත්තිඅනුභවනං නාම නත්ථි”ති උස්සාහජාතස්ස පුඤ්ඤසම්භාරස්ස වසෙනානි දට්ඨබ්බං. අයඤ්ඤෙත්ථ ධම්මතා.

මනුස්සගණනාවසෙන, න දෙවගණනාවසෙන. පුබ්බනිමිත්තානීති චුතියා පුබ්බනිමිත්තානි. අමිලායිත්වාති එත්ථ අමිලාතග්ගහණෙනෙව තාසං මාලානං වණ්ණසම්පදායපි ගන්ධසම්පදායපි සොභාසම්පදායපි අවිනාසො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. බාහිරබ්‍රහ්මරාජානං රජොජල්ලානං ලෙපස්සපි අභාවතො දෙවානං සරිරගතානි වත්ථානි සබ්බකාලං පරිසුද්ධප්පහස්සරානෙව හුත්වා තිට්ඨන්තිති ආහ “චත්ථෙසුපි එසෙව නයො”ති. නෙව සීතං න උණ්ණන්ති යස්ස සීතස්ස පටිකාරවසෙන අධිකං සෙවියමානං උණ්ණං, සයමෙව වා බරතරං හුත්වා අභිභවන්තං සරිරෙ සෙදං

උප්පාදෙය්‍ය, තාදිසං නෙව සීතං, න උණ්භං හොති. තස්මිං කාලෙති යථාචුත්තමරණාසන්නකාලෙ. බිත්ථුබිත්ථුවසෙනාති ඡින්නසුත්තාය ආමුත්තමුත්තාවලියා නිපතන්නා මුත්තගුලිකා විය බිත්ථු බිත්ථු හුත්වා. සෙදාති සෙදධාරා මුච්චන්ති. දන්තානං බණ්ඩිතභාවො බණ්ඩිච්චං. කෙසානං පලිතභාවො පාලිච්චං. ආදි-සද්දෙන වලිත්තවතං සඬගණ්භාති. කිලන්තරූපො අත්තභාවො හොති, න පන බණ්ඩිච්චපාලිච්චාදීති අධිප්පායො. උක්කණ්ඨිකාති අනභිරති. සා නත්ථි උපරූපරි උළාරඋළාරානමෙව හොගානං විසෙසතො දුච්ඡානානං උපතිට්ඨහනතො. නිස්සසන්නීති උණ්භං නිස්සසන්නී. විජම්භන්නීති අනභිරතිවසෙන විජම්භනං කරොන්ති.

පණ්ඩිතා එවාති බුද්ධිසම්පන්නා එව දෙවතා. යථා දෙවතා සම්පතිජාතා “කිදිසෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තා”ති වින්තෙත්වා “ඉමිනා නාම පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තා”ති ජානන්ති, එවං අතීතභවෙ අත්තනා කතං, අඤ්ඤදාපි වා එකච්චං පුඤ්ඤකම්මං ජානන්තියෙව මහාපුඤ්ඤාති ආහ “යෙ මහාපුඤ්ඤා”තිආදි.

න පඤ්ඤායන්ති චිරතරකාලත්තා පරමායුතො. අනිය්‍යානිකන්ති න නිය්‍යානාවභං සත්තානං අභාජනභාවතො. සත්තා න පරමායුතො හොන්ති නාම පාපුස්සන්නතායාති ආහ “තදා හි සත්තා උප්පන්නකිලෙසා හොන්ති”ති. එත්ථාහ — කස්මා සම්මාසම්බුද්ධා මනුස්සලොකෙ එව උප්පජ්ජන්ති, න දෙවබ්‍රහ්මලොකෙසුති? දෙවලොකෙ තාව නුප්පජ්ජන්ති බ්‍රහ්මචරියවාසස්ස අනොකාසභාවතො, තථා අනච්ඡරියභාවතො. අච්ඡරියධම්මා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙසං සා අච්ඡරියධම්මතා දෙවත්තභාවෙ ධීතානං න පාකටා හොති යථා මනුස්සභූතානං, දෙවභූතෙ හි සම්මාසම්බුද්ධෙ දිස්සමානං බුද්ධානුභාවං දෙවානුභාවතො ලොකො දහති, න බුද්ධානුභාවතො, තථා සති “සම්මාසම්බුද්ධො”ති නාධිමුච්චති න සම්පසිදති, ඉස්සරගුත්තග්ගාහං න විස්සජ්ජෙති, දෙවත්තභාවස්ස ව චිරකාලාධිට්ඨානතො එකච්චසස්සතවාදතො න පරිමුච්චති. බ්‍රහ්මලොකෙ නුප්පජ්ජන්තීති එත්ථාපි එසෙව නයො. සත්තානං තාදිසග්ගාහවිනිමොචනත්ථඤ්ඤි බුද්ධා භගවන්තො මනුස්සසුගතියංයෙව උප්පජ්ජන්ති, න දෙවසුගතියං. මනුස්සසුගතියං උප්පජ්ජන්තාපි ඔපපාතිකා න හොන්ති, සති ව ඔපපාතිකූපපත්තියං චුත්තදොසානතිවත්තනතො, ධම්මචෙතෙය්‍යානං ධම්මතන්තියා ධ්වනස්ස විය ධාතුචෙතෙය්‍යානං ධාතුනං ධ්වනස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා ව. න හි ඔපපාතිකානං පරිනිබ්බානතො උද්ධං සරිරධාතුයො තිට්ඨන්ති. මනුස්සලොකෙ උප්පජ්ජන්තාපි මහාබොධිසත්තා චරිමභවෙ මනුස්සභාවස්ස පාකටභාවකරණාය පන දාරපරිග්ගහම්පි කරොන්තා යාව පුත්තමුඛදස්සනා අගාරමජ්ඣෙ තිට්ඨන්ති, පරිපාකගතසීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාදිපාරමිකාපි න අභිනික්ඛමන්තීති. කිං වා එතාය කාරණවිත්තාය “සබ්බබුද්ධෙහි ආවිණ්ණසමාවිණ්ණා, යදිදං

මනුස්සභූතානංයෙව අභිසම්බුජ්ඣානා, න දෙවභූතානං”න්ති. අයමෙත්ථ ධම්මතා. තථා හි තදත්ථො මහාභිනිහාරොපි මනුස්සභූතානංයෙව ඉජ්ඣාති, න දෙවභූතානං.

කස්මා පන සම්මාසම්බුද්ධා ජම්බුදීපෙ එව උජ්ජ්ජන්ති, න සෙසදීපෙසු? කෙචි තාව ආහු “යස්මා පථවියා නාභිභූතා, බුද්ධානුභාවසහිතා අවලට්ඨානභූතා බොධිමණ්ඩභූමි ජම්බුදීපෙ එව, තස්මා ජම්බුදීපෙ එව උජ්ජ්ජන්ති”ති, තථා “ඉතරෙසම්පි අවිජ්ඣිතට්ඨානානං තත්ථෙව ලබ්භනතො”ති. අයං පනෙත්ථ අම්භාකං ඛන්ති – යස්මා පුරිමබුද්ධානං, මහාබොධිසත්තානං, පච්චෙකබුද්ධානඤ්ච නිබ්බත්තියා සාවකබොධිසත්තානං සාවකබොධියා අභිනිහාරො, සාවකපාරමියා සම්භරණං, පරිපාචනඤ්ච බුද්ධබෝධිතභූතෙ ඉමස්මිං චක්කවාලෙ ජම්බුදීපෙ එව ඉජ්ඣාති, න අඤ්ඤත්ථ. වෙනෙය්‍යානං විනයනත්ථො ච බුද්ධුජ්ජාදොති අග්ගසාවකමහාසාවකාදි වෙනෙය්‍යවිසෙසාපෙක්ඛාය එතස්මිං ජම්බුදීපෙ එව බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති, න සෙසදීපෙසු. අයඤ්ච නයො සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණොති. තෙසං උත්තමපුරිසානං තත්ථෙව උජ්ජන්ති සම්පත්තිචක්කානං විය අඤ්ඤමඤ්ඤපනිස්සයතො අපරාපරං චත්තනීති දට්ඨබ්බං, එතෙනෙව ඉමං චක්කවාලං මජ්ඣෙක කත්වා ඉමිනා සද්ධිං චක්කවාලානං දසසහස්සස්සෙව බෝධිතභාවො දීපිතො ඉතො අඤ්ඤස්ස බුද්ධානං උජ්ජන්තිට්ඨානස්ස තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ අනුපලබ්භනතො. තෙනාහ “කීසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බත්තන්ති, ජම්බුදීපෙයෙව නිබ්බත්තන්තිති දීපං පස්සි”ති. ඉමිනා නයෙන දෙසනියාමෙපි කාරණං නීහරිත්වා චත්තබ්බං.

ඉදානි ච බත්තියකුලං ලොකසම්මතං බ්‍රාහ්මණානම්පි පූජනීයභාවතො. “රාජා පිතා භවිස්සති”ති කුලං පස්සි පිතුවසෙන කුලස්ස නිද්දිසිතබ්බතො.

“දසන්තං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානී”ති පස්සි, තෙන අත්තතො අත්තරායාභාවං අඤ්ඤාසි, තස්සා ච තුසිතභවෙ දිබ්බසම්පත්තිපච්චනුභවනං.

තා දෙවතාති දසසහස්සචක්කවාලදෙවතා. කථං පන තා දෙවතා තදා බොධිසත්තස්ස පුරිතපාරමිභාවං, කථං චස්ස බුද්ධභාවං ජානන්තිති? මහෙසක්ඛානං දෙවතානං වසෙන, යෙහුයොන ච තා දෙවතා අභිසමයභාගිතො. තථා හි භගවතො ධම්මදානසංවිහාගෙ අනෙකචාරං දසසහස්සචක්කවාලදෙවතාසන්නිපාතො අහොසි.

“චවාමිජානාති ති” චුතිආසන්නජවනෙහි ඤාණසහිතෙහි චුතියා උපට්ඨිතභාවස්ස පටිසංවිදිතත්තා. චුතිචිත්තං න ජානාති චුතිචිත්තක්ඛණස්ස ඉත්තරභාවතොසපිතථා හි තං චුතුපපාතඤාණස් . අවිසයොව. පටිසන්ධිචිත්තෙපි එසෙව නයො. ආචජ්ජනපරියායොති ආචජ්ජනක්කමො . නතෙජිතමත්මා එකචාරං ආචජ්ජස් ආරම්මණං නිච්ඡිනිතුං න සක්කා, තස්මා

තං ඵ්චාරම්මණං දුතියං, තතියස්ඤ්ච ආවජ්ජිත්වා නිව්ඡයතිආ වජ්ජනසීසෙන චෙත්ථ ජවනවාරො ගහිතොතෙනාහ . “දුතියතතියචිත්තවාරෙ ඵ්ච ජානිස්සති”තිවුතියා පුරෙතරං . කතිපයචිත්තවාරතො පටියාය මරණං මෙ “තින්”නආසන් ජානනතො “චුතික්ඛණෙපි වචාමීති ජානාති”ති වුත්තං . ධියා පනපටිසන් අපුබ්බභාවතො පටිසන්ධිචිත්තං න ජානාති. නිකන්තියා උජ්ජත්තිතො පරතො “අසුකස්මිං මෙ යානෙ පටිසන්ධි ගහිතාති” ජානාති . මිං කාලෙතස්ති පටිසන්ධිග්ගහණකාලෙ. දසසහස්සිලොකධාතු කම්පතීති ඵත්ථ කම්පනකාරණං හෙට්ඨා බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං (දී .ටී .නි .1.149) වුත්තමෙවට්තොඅත් . පනෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරතො මහාපරිනිබ්බානවණ්ණනායං (දී .යඅට් .නි .2.171) ආගමිස්සති . තානංතො සත්ඨා හගවන්මහාකාරුණිකා බුද් භිතසුබ්බිධානතජ්ජරාය බහුලං සොමනස්සිකාව හොන්තීති තෙසං පයමමහාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධිග්ගහණං අට්ඨකථායං (දී .යඅට් .නි .2.17; ධ.ස . අට්ඨ .498; ම .නි .යඅට්4.200) වුත්තං. මහාසිවත්ථෙරොපන යදිපි මහාකාරුණිකා බුද්ධා හගවන්තො සත්තානං භිතසුබ්බිධානතජ්ජරාව, විචෙකජ්ඣාසයා පන විසඬිබාරනින්තා සබ්බසඬිබාරෙසු අජ්ඣුපෙක්ඛනබහුලාති පඤ්චමමහාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධිග්ගහණමාහ.

පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පටියායාති පුණ්ණමාය පුරෙ සත්තමදිවසතො පටියාය, සුක්කපක්ඛෙ නවමිතො පටියායාති අත්ථො. සත්තමෙ දිවසෙති නවමිතො සත්තමෙ දිවසෙ ආසල්හිපුණ්ණමායං. ඉදං සුපිනන්ති ඉදානි වුව්චමානාකාරං. මජ්ඣිමට්ඨකථායං පන “අනොතත්තදහං නෙත්වා ඵකමන්තං අට්ඨංසු. අථ නෙසං දෙවියො ආගන්ත්වා මනුස්සමලහරණත්ථං න්භාපෙත්වා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 4.200) වුත්තං. තත්ථ නෙසං දෙවියොති මහාරාජුතං දෙවියො. චරිත්වාති ගොචරං චරිත්වා.

හරිතුපලිත්තායාති හරිතෙන ගොමයෙන කතපරිහණ්ඩාය. “සො ව බො පුරිසගබ්භො, න ඉත්ථිගබ්භො, පුත්තො තෙ හවිස්සති”ති ඵත්තකමෙව තෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තතො සුපිනසත්ථනයෙන කථෙසුං. “සචෙ අගාරං අජ්ඣාවසිස්සති”තිආදි පන දෙවතාවිග්ගහෙන තමත්ථං යාථාවතො පචෙදෙසුං.

ධම්මතාති ඵත්ථ ධම්ම-සද්දො “ජාතිධම්මානං භික්ඛචෙ සත්තාන”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.131; 3.373; පටි. ම. 1.33) විය පකතිපරියායො, ධම්මො ඵ්ච ධම්මතා යථා දෙවො ඵ්ච දෙවතාති ආහ “අයං සභාවො”ති, අයං පකතීති අත්ථො. ස්වායං සභාවො අත්ථතො තථා නියතභාවොති ආහ “අයං නියාමොති වුත්තං හොති”ති. නියාමො පන බහුවිධොති තෙ සබ්බෙ අත්ථුද්ධාරනයෙන උද්ධරිත්වා ඉධාධිජ්ජෙතනියාමමෙව දස්සෙතුං “නියාමො ව නාමා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ

කම්මානං නියාමො කම්මනියාමො. එස නයො උතුනියාමාදීසු තීසු. ඉතරො පන ධම්මො එව නියාමො ධම්මනියාමො, ධම්මතො.

කුසලස්ස කම්මස්ස. නියෙන්තො තිබ්බං කරොන්තො.

අරුපාදිභූමිභාගවිසෙසවසෙන උතුටිසෙසදස්සනතො උතුටිසෙසෙන සිජ්ඣමානානං රුක්ඛාදීනං පුජ්ඵළාදිග්ගහණං “තෙසු තෙසු ජනපදෙසු”ති විසෙසෙන්වා වුත්තං. තස්මිං තස්මිං කාලෙති තස්මිං තස්මිං වසන්තාදිකාලෙ.

මධුරතො බීජතො තිත්තතො බීජතොති යොජනා.

18. වත්තමානසමීපෙ වත්තමානෙ විය වොහරිතබ්බන්ති “ඔක්කමති”ති වුත්තන්ති ආහ “ඔක්කන්තො හොතීති අයමෙවත්ථො”ති. එවං හොතීති එවං වුත්තජ්ජකාරෙතස්ස සම්පජානනා හොති. න ඔක්කමමානෙ පටිසන්ධික්ඛණස්ස දුට්ඨිකෙදායානාය. යථා ව වුත්තං “පටිසන්ධිවිත්තං න ජානාති”ති. දසසහස්සවක්කවාලපත්ථරණෙන වා අජ්ජමාණො. අතිවිය සමුජ්ජලනභාවෙන උළාරො. දෙවානුභාවන්ති දෙවානං පහානුභාවං. දෙවානඤ්ඤි පහං සො ඔහාසො අභිභවති, න තෙසං ආධිපතිවං. තෙනාහ “නිවත්ථවත්ථස්සා”තිආදි.

ලොකානං ලොකධාතුනං අන්තරො විචරො ලොකන්තරො, සො එව ඉත්ථිලිඬගවසෙන “ලොකන්තරිකා”ති වුත්තො. රුක්ඛගච්ඡාදිනා කෙනචි න හඤ්ඤන්තීති අසා, අසම්බාධා. තෙනාහ “නිවච්චිචා”ති. අසංවුතාති හෙට්ඨා, උපරි ව කෙනචි න පිහිතා. තෙන වුත්තං “හෙට්ඨාපි අජ්ජතිට්ඨා”ති. තත්ථ පි-සද්දෙන යථා හෙට්ඨා උදකස්ස පිධායිකා පථවි නත්ථිති අසංවුතා ලොකන්තරිකා, එවං උපරිපි වක්කවාලෙසු විය දෙවච්චිමානානං අභාවතො අසංවුතා අජ්ජතිට්ඨාති දස්සෙති. අන්ධකාරො එත්ථ අත්ථිති අන්ධකාරා. වක්ඛුට්ඨිඤ්ඤාණං න ජායති ආලොකස්ස අභාවතො, න වක්ඛුතො. තථා හි “තෙන ඔහාසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ජානන්ති”ති වුත්තං. ජම්බුදීපෙ ඨිතමජ්ඣන්තිකවෙලායං පුබ්බවිදෙහවාසීනං අත්ථඬගමනවසෙන උපඬ්ඨං සුරියමණ්ඩලං පඤ්ඤායති, අපරගොයානවාසීනං උග්ගමනවසෙන, එවං සෙසදීපෙසු පිති ආහ “එකජ්ජහාරෙතෙව තීසු දීපෙසු පඤ්ඤායන්ති”ති. ඉතො අඤ්ඤථා පන ද්වීසු එව දීපෙසු එකජ්ජහාරෙත පඤ්ඤායන්ති. එකෙකාය දිසාය නව නව යොජනසතසහස්සාති අන්ධකාරවිධමනමපි ඉමිනාව නයෙන දට්ඨබ්බං. පහාය නජ්ජහොන්තීති අත්තතො පහාය ඔහාසිතුං අනභිසම්භුන්ති. යුගන්ධරපබ්බතජ්ජමාණො ආකාසෙ විචරණතො “වක්කවාලපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣෙකන විචරන්ති”ති වුත්තං.

වාචටාති බාදනත්ථං ගණ්හිතුං උපක්කමන්තා. විපරිවත්තිත්ථාති විචත්තිත්ථා. ඡිජ්ජිත්ථාති මුච්ඡාපත්තියා ඨිතට්ඨානතො මුච්චිත්ථා, අඬගපච්චඬගමනෙදනෙන වා ඡිජ්ජිත්ථා. අච්චන්තබාරෙති

ආතපසන්තාපාභාවෙන අතිසීතභාවමෙව සන්ධාය අවිචන්තබ්බරතා වුත්තා සියා. න හි තං කප්පසණ්ඨහනඋදකං සම්පත්තිකරමහාමෙසවුට්ඨං පථවිසන්ධාරකං කප්පවිනාසකං උදකං විය බාරං භවිතුං අරහති. තථා හි සති පථවීපි විලියෙය්‍යා, තෙසං වා පාපකම්මබලෙන පෙතානං උදකස්ස පුබ්බබෙලභාවාපත්ති විය තස්ස උදකස්ස තදා බාරභාවාපත්ති භොතීති වුත්තං “අවිචන්තබ්බරෙ උදකෙ”ති.

එකයාගුපානමත්තමිපිති පත්තාදිභාජනගතං යාගුං ගලොච්ඡාදිඋද්ධරණියා ගහෙත්වා පිටනමත්තමිපි කාලං. සමත්තතොති සබ්බභාගතො ඡප්පකාරමිපි.

19. වතුන්තං මහාරාජානං වසෙනාති
වෙස්සවණාදිවතුමහාරාජභාවසාමඤ්ඤෙන.

යථාවිහාරන්ති යථාසකං විහාරං.

20. පකතියාති අත්තනො පකතියා එව. තෙනාහ “සභාවෙනෙවා”ති. පරස්ස සන්තිකෙ ගහණෙන විනා අත්තනො සභාවෙනෙව සයමෙව අධිට්ඨන්තිවා සීලසම්පන්නා. බොධිසත්තමාතාපිති අම්භාකං බොධිසත්තමාතාපි. කාලදෙවිලස්සාති යථා කාලදෙවිලස්ස සන්තිකෙ අඤ්ඤදා ගණ්හාති, බොධිසත්තෙ පන...පෙ.... සයමෙව සීලං අග්ගහෙසි, තථා විපස්සිබොධිසත්තමාතාපිති අධිප්පායො.

21. “මනුස්සෙසු”ති ඉදං පකතිවාරිත්තවසෙන වුත්තං, “මනුස්සිත්ථියා නාම මනුස්සපුරිසෙසු පුරිසාධිප්පායචිත්තං උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති. බොධිසත්තස්ස මාතුයා පන දෙවෙසුපි තාදිසං චිත්තං නුප්පජ්ජතෙව. යථා බොධිසත්තස්ස ආනුභාවෙන බොධිසත්තමාතු පුරිසාධිප්පායචිත්තං නුප්පජ්ජති, එවං තස්ස ආනුභාවෙනෙව සා කෙනචි පුරිසෙන අනභිභවතීයාති ආහ “පාදා න වහන්ති දිබ්බසඬ්ඛලිකා විය බජ්ඣන්ති”ති.

22. පුබ්බෙ “කාමගුණුපසංහිතං චිත්තං නුප්පජ්ජති”ති වුත්තං, පුත “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතා සමඬ්භිභූතා පරිවාරෙති”ති ව වුත්තං. කථමිදං අඤ්ඤමඤ්ඤං න විරුජ්ඣන්ති ආහ “පුබ්බෙ”තිආදි. වත්ථුපටික්ඛෙපොති අබ්‍රහ්මවරියවත්ථුපටිසෙධො. තෙනාහ “පුරිසාධිප්පායවසෙනා”ති. ආරම්මණපටිලාභොති රූපාදිපඤ්චකාමගුණාරම්මණස්සෙව පටිලාභො.

23. කිලමථොති බෙදො, කායස්ස ගරුභාවකථිනභාවාදයොපි තස්සා තදා න භොන්ති එව. “තිරොකුච්ඡිගතං පස්සති”ති වුත්තං. කදා පට්ඨාය පස්සතිති ආහ “කලලාදිකාලං අතික්කමිත්වා”තිආදි. දස්සනෙ පයොජනං සයමෙව වදති. තස්ස අභාවතො කලලාදිකාලෙ න පස්සති. පුත්තෙන

දහරෙන මන්දෙන උත්තානසෙය්‍යාකෙන සද්ධිං. “යං තං මාතු”තිආදි පකතිවාරිත්තවසෙන වුත්තං. චක්කවත්තිගබ්භතොපි හි සවිසෙසං බොධිසත්තගබ්භො පරිහාරං ලහති පුඤ්ඤසම්භාරස්ස සාතිසයත්තා, තස්මා බොධිසත්තමානා අතිවිය සප්පායාහාරාවාරා ච හුත්වා සක්කච්චං පරිහරති. සුඛවාසත්ථන්ති බොධිසත්තස්ස සුඛවාසත්ථං. පුරත්ථාහිමුබොති මාතු පුරිමහාගාහිමුබො. ඉදානි තිරොකුච්ඡිගතස්ස දිස්සමානතාය අබ්භන්තරං, බාහිරඤ්ච කාරණං දස්සෙතුං “පුබ්බෙ කතකම්ම”න්තිආදි වුත්තං. අස්සාති දෙවියා. වත්ථුන්ති කුච්ඡිං. ඵලිකඅබ්භපට්ඨාදිනො විය බොධිසත්තමාතුකුච්ඡිතවස්ස පතනුභාවෙන ආලොකස්ස විබන්ධාභාවතො යථා බොධිසත්තමානා කුච්ඡිගතං බොධිසත්තං පස්සති, කිං ඵලං බොධිසත්තොපි මාතරං, අඤ්ඤඤ්ච පුරතො යිතං රූපගතං පස්සති, නොති ආහ “බොධිසත්තො පනා”තිආදි. කස්මා පන සති චක්ඛුම්භි, ආලොකෙ ච න පස්සතිති ආහ “න හි අන්තොකුච්ඡියං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති”ති. අස්සාසපස්සාසා විය හි තත්ථ චක්ඛුවිඤ්ඤාණම්පි න උප්පජ්ජති තජ්ජස්ස සමන්තාහාරස්ස අභාවතො.

24. යථා අඤ්ඤා ඉත්ථියො විජාතජ්ජවචයා තාදිසෙන රොගෙන අභිභූතාපි හුත්වා මරන්ති, බොධිසත්තමාතු පන බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ තස්ස විජායනනිමිත්තං, න කොචි රොගො උප්පජ්ජති, කෙවලං ආයුපරික්ඛයෙනෙව කාලං කරොති, ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා වුත්තො ඵල. “බොධිසත්තෙන වසිතට්ඨානඤ්ඡි”තිආදි තස්ස කාරණවචනං. අඤ්ඤෙසං අපරිභොගන්ති අඤ්ඤෙහි න පරිභුඤ්ජිතබ්බං, න පරිභොගයොග්‍යන්ති අත්ථො. තථා සති බොධිසත්තපිතු අඤ්ඤාය අග්ගමහෙසියා භවිතබ්බං, තථාපි බොධිසත්තමාතරි ධරන්තියා අයුජ්ජමානකන්ති ආහ “න ච සක්කා”තිආදි. අපනෙත්වාති අග්ගමහෙසියානතො නිහරිත්වා. අත්තති ඡන්දරාගවසෙනෙව බ්‍රහ්මද්ධා ආරම්මණපරියෙසනාති විසයිනිසාරාගො සත්තානං විසයෙසු සාරාගස්ස බලවකාරණන්ති දස්සෙන්නො ආහ “සත්තානං අත්තභාවෙ ඡන්දරාගො බලවා භොති”ති. අනුරක්ඛිතුං න සක්කොතිති සම්මා ගබ්භපරිහාරං නානුයුඤ්ජති. තෙන ගබ්භො බහ්වාබාධො භොති. වත්ථු විසදං භොතිති ගබ්භාසයො විසුද්ධො භොති. මාතු මජ්ඣිමවයස්ස තතියකොට්ඨාසෙ බොධිසත්තගබ්භොක්කමනම්පි තස්සා ආයුපරිමාණවිලෝකනෙනෙව සඬිගහිතං වයොවසෙන උප්පජ්ජනකවිකාරස්ස පරිවජ්ජනතො. ඉත්ථිසභාවෙන උප්පජ්ජනකවිකාරො පන බොධිසත්තස්ස ආනුභාවෙනෙව වූපසමති.

25. සත්තමාසජාතොති පටිසන්ධිග්ගහණතො සත්තමෙ මාසෙ ජාතො. සො සීතුණ්හක්ඛමො න භොති අතිවිය සුබ්බමාලතාය. අට්ඨමාසජාතො කාමං සත්තමාසජාතො බුද්ධිවයවා, එකච්චෙ පන වම්මපදෙසා වුද්ධිං පාපුණන්තා සට්ඨනං න සහන්ති, තෙන සො න ජීවති. “සත්තමාසජාතස්ස පන න තාව තෙ ජාතා”ති වදන්ති.

27. දෙවා පයමං පටිග්ගණ්හන්තීති “ලොකනාථං මහාපුරිසං සයමෙව පයමං පටිග්ගණ්හමා”ති සඤ්ජාතගාරවබ්බමානා අත්තනො පීතිං පවෙදෙන්තා බිණාසවා සුද්ධාවාසබ්බුග්ගමානො ආදිතො පටිග්ගණ්හන්ති. සුතිවෙසන්ති සුතිජග්ගනධාතිවෙසං. එකෙති අභයගිරිවාසිනො. මච්ඡක්ඛිසදිසං ඡව්වසෙන. අට්ඨාසි න නිසීදි, න නිපජ්ජි වා. තෙන වුත්තං “ධීතාව බොධිසත්තං බොධිසත්තමානා විජායති”ති. නිද්දුක්ඛතාය ධීතා එව හුත්වා විජායති. දුක්ඛස්ස හි බලවභාවතො තං දුක්ඛං අසභමානා අඤ්ඤා ඉත්ථියො නිසින්තා වා නිපන්නා වා විජායන්ති.

28. අජිනප්පවෙණියාති අජිනවම්මෙහි සිඛිබ්බිත්වා කතපවෙණියා. මහාතෙජොති මහානුභාවො. මහායසොති මහාපරිවාරො, විපුලකිත්තිසොසො ව.

29. භග්ගවිභග්ගාති සම්බාධට්ඨානතො නික්ඛමනෙන විභාවිතත්තා භග්ගා, විභග්ගා විය ව හුත්වා, තෙන තෙසං අවිසදභාවමෙව දස්සෙති. අලග්ගො හුත්වාති ගබ්භාසයෙ, යොනිපදෙසෙ ව කත්ථවි අලග්ගො අසත්තො හුත්වා, යතො “ධම්මකරණතො උදකනික්ඛමනසදිස”න්ති වුත්තං. උදකෙනාති ගබ්භාසයගතෙන උදකෙන. අමක්ඛිතොව නික්ඛමති සම්මක්ඛිතස්ස තාදිසස්ස උදකසෙම්භාදිකස්සෙව තත්ථ අභාවතො. බොධිසත්තස්ස හි පුඤ්ඤානුභාවතො පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය තං යානං පුබ්බෙපි විසුද්ධං විසෙසතො පරමසුගන්ධගන්ධකුටි විය චන්දනගන්ධං වායන්තං තිට්ඨති.

උදකවට්ඨියොති උදකක්ඛන්ධා.

31. මුහුත්තජාතොති මුහුත්තෙන ජාතො හුත්වා මුහුත්තමත්තොව. අනුධාරියමානෙති අනුකූලවසෙන නියමානෙ. ආගතානෙවාති තං යානං උපගතාති එව. අනෙකසාබන්ති රතනමයානෙකසතපතිට්ඨානභීරකං. සහස්සමණ්ඩලන්ති තෙසං උපරිට්ඨිතං අනෙකසහස්සමණ්ඩලභීරකං. මරුති දෙවා. න බො පන එවං දට්ඨබ්බං පදවිතිභාරතො පගෙව දිසාවිලොකනස්ස කතත්තා. තෙනාහ “මහාසත්තො හී”ති ආදි. එකච්ඡගණානීති විවට්ඨාවෙන විහාරච්ඡගණපරිවෙණච්ඡගණානි විය එකච්ඡගණසදිසානි අහෙසුං. සදිසොපි නත්ථීති තුම්භාකං ඉදං විලොකනං විසිට්ඨෙ පස්සිතුං “ඉධ තුම්භෙහි සදිසොපි නත්ථී, කුතො උත්තරිතරො”ති ආහංසු. අග්ගොති පධානො, කෙන පනස්ස පධානතාති ආහ “ගුණෙහී”ති. පයම-සද්දො චෙත්ථ පධානපරියායො. බොධිසත්තස්ස පන පධානතා අනඤ්ඤාසාධාරණාති ආහ “සබ්බපයමො”ති, සබ්බපධානොති අත්ථො. එතස්සෙවාති අග්ගසද්දස්සෙව. එත්ථ ව මහෙසක්ඛා තාව දෙවා තථා ව වදන්ති, ඉතරෙ පන කථන්ති? මහාසත්තස්ස ආනුභාවදස්සනාදිනා. මහෙසක්ඛානඤ්ඤි දෙවානං මහාසත්තස්ස ආනුභාවො විය තෙන සදිසානම්පි ආනුභාවො පච්චක්ඛො අහොසීති, ඉතරෙ පන තෙසං වචනං සුත්වා සද්දහන්තා අනුමිනන්තා තථා

ආහංසු. පරිපාකගතපුබ්බහෙතුසංසිද්ධාය ධම්මතාය වොදියමානො ඉමස්මිං...පෙ.... බ්‍යාකාසි.

ජාතමත්තස්සෙව බොධිසත්තස්ස යානාදීනි යෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභූතානීති තෙ නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙන්තො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ පතිට්ඨානං චතුර්ද්ධිපාදපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං ඉද්ධිපාදවසෙන ලොකුත්තරධම්මෙසු සුප්පතිට්ඨිතභාවසමිප්ඤ්ඤානො. උත්තරාභිමුඛභාවො ලොකස්ස උත්තරණුවසෙන ගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තෙන හි භගවා සදෙවකස්ස ලොකස්ස අභිභූතො, කෙනචි අනභිභූතො අහොසි. තෙනාහ “මහාජනං අප්පෙකාත්ථරිත්වා අභිභවිත්වා ගමනස්ස පුබ්බනිමිත්ත”න්ති. තථා සත්තපදගමනං

සත්තපදබොජ්ඣකඛිගසම්පන්නඅරියමග්ගගමනස්ස.

සුචිසුද්ධසෙතච්ඡත්තධාරණං සුචිසුද්ධවිමුත්තිඡත්තධාරණස්ස. පඤ්චරාජකකුඛහණ්ඩසමායොගො පඤ්චවිධවිමුත්තිගුණසමායොගස්ස. අනාවට්ඨිසානුවිලෝකනං අනාවට්ඨාණතාය. “අග්ගොහමස්මි”තිආදිනා අඡම්භිතවාචාහාසනං කෙනචි අවිබන්ධනීයතාය අප්පවත්තියස්ස සද්ධම්මවක්කප්පවත්තනස්ස. “අයමන්තිමා ජාති”ති ආයතිං ජාතියා අභාවකිත්තනා අනුපාදි...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තන්ති වෙදිතබ්බං තස්ස තස්ස අනාගතෙ ලද්ධබ්බවිසෙසස්ස තං තං නිමිත්තං අබ්‍යභිවාරිති කත්වා. න ආගතොති ඉමස්මි. සුත්තෙ, අඤ්ඤත්ථ ච වක්ඛමානාය අනුපුබ්බියා න ආගතො. ආහරිත්වාති තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ, අට්ඨකථාසු ච ආගතනායෙන ආහරිත්වා දීපෙතබ්බො.

“දසසහස්සිලෝකධාතු කම්පි”ති ඉදං සතිපි ඉධ පාළියං ආගතත්තෙ වක්ඛමානානං අච්ඡරියානං මූලභූතං දස්සෙතුං වුත්තං, එවං අඤ්ඤම්පි එවරූපං දට්ඨබ්බං. තත්තිබද්ධා විණා වම්මබද්ධා හෙරියොති පඤ්චඛිකතුරියස්ස නිදස්සනමත්තං, ව-සද්දෙන වා ඉතරෙසම්පි සඛිගහො දට්ඨබ්බො. “අන්ද්‍රබන්ධනාදීනි තඤ්ඤො ඵෙ ඡප්පිත්වා පුන පාකතිකානෙව හොන්ති, තථා ඡච්චන්ධාදීනං වක්ඛුසොතාදීනි තථාරූපකම්මපච්චයා තස්මිංයෙව බණ්ණෙ උප්පජ්ජිත්වා තාවදෙව විගච්ඡන්ති”ති වදන්ති. ඡප්පිංසුති ච පාදෙසු බන්ධට්ඨානෙසු ඡප්පිංසු. විගච්ඡිංසුති වූපසම්පු. ආකාසට්ඨකරතනානි නාම තංතංවිමානගතමණිරතනාදීනි. සකතෙජාහාසිතානීති අතිවිය සමුප්ප්ප්ලාය අත්තනො පහාය ඔහාසිතානි අහෙසු. නප්පවත්තීති න සන්නිපාතො. න වාසිති බරො වාතො න වායි. මුදුසුබො පන සත්තානං සුඛාවහො වායි. පට්ඨිගතා අහෙසු උච්චට්ඨානෙ යාතුං අවිසහන්තා. උතුසම්පන්නොති අනුණ්හාසිතතාසඛිබාතෙන උතුතා සම්පන්නො. අප්පොටනං වූච්චති භුජහත්ථසඛිසට්ඨනසද්දො, අත්ථතො පන වාමහත්ථං උරෙ යපෙත්වා දක්ඛිණෙන පුටුපාණිනා හත්ථතාලනෙන සද්දකරණං. මුබ්බෙන උස්සෙලනං සද්දස්ස මුඤ්චනං සෙලනං. එකද්ධපමාලා අහොසි නිරන්තරං ධප්මාලාසමොධානගතාය. න කෙවලඤ්ච

දිසනිකායෙ

මහාවග්ගට්ඨකා

මහාපදානසුත්තවණ්ණනා

එතානි

එව,

අථ

බො

අඤ්ඤානිපි

“විචිත්තපුප්ඵසුගන්ධපුප්ඵවස්සදෙවොපවස්සි සුරියෙ දිස්සමානෙ එව තාරකා ඔහාසිංසු, අවිජං විජ්ජසන්නං උදකං පථවිතො උබ්භිජ්ජී, බ්ලාසයා ච තිරච්ඡානා ආසයතො නික්ඛමිංසු, රාගදොසමොහාපි තනු හවිංසු, පථවියං රජො වූපසමි, අනිට්ඨගන්ධො විගච්ඡී, දිබ්බගන්ධො වායි, රුපිනො දෙවා සරුපෙනෙව මනුස්සානං ආපාථං අගමංසු, සත්තානං චූතුපපාතා නාහෙසු”න්ති එවමාදීනි යානි මහාභිනිභාරසමයෙ උජ්ජන්නානි ද්වත්තිංසපුබ්බනිමිත්තානි, තානි අනවසෙසතො තදා අහෙසුන්ති.

තත්‍රාපීති තෙසුපි පථවිකම්පාදීසු එවං පුබ්බනිමිත්තභාවො වෙදිතබ්බො. න කෙවලං සම්පතිජාතස්ස ධානාදීසු එවානි අධිජ්ජායො. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං සබ්බස්ස ඤෙයාස්ස, තිත්ථකරමතස්ස ච වාලනතො. කෙනවි අනුස්සාහිතානංයෙව ඉමස්මිංයෙව එකචක්කවාලෙ සන්නිපාතො කෙනවි අනුස්සාහිතානංයෙව එකජ්ජභාරෙනෙව සන්නිපතිත්වා ධම්මපටිග්ගණ්ණනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පයමං දෙවතානං පටිග්ගණං දිබ්බවිහාරපට්ලාහස්ස, පච්ඡා මනුස්සානං පටිග්ගණං තත්ථෙව ධානස්ස නිච්චලසභාවතො ආනෙඤ්ජවිහාරපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. විණානං සයං වජ්ජනං පරුපදෙසෙන විනා සයමෙව අනුපුබ්බවිහාරපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. හෙරීනං වජ්ජනං චක්කවාලපරියන්තාය පරිසාය පවෙදනසමත්ථස්ස ධම්මහෙරියා අනුසාවනස්ස අමතදුන්දුහිසොසනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අන්දුබන්ධනාදීනං ඡෙදො මානවිනිබන්ධහෙදනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. මහාජනස්ස රොගවිගමො තස්සෙව සකලවට්ටදුක්ඛරොගවිගමභූතස්ස සච්චපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. “මහාජනස්සා”ති පදං “මහාජනස්ස දිබ්බචක්ඛුපට්ලාහස්ස, මහාජනස්ස දිබ්බසොතධාතුපට්ලාහස්සා”තිආදීනා තත්ථ තත්ථ ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. ඉද්ධිපාදභාවනාවසෙන සාතිසයඤාණජවසම්පත්තිසිද්ධිති ආහ “පීඨසජ්ජිතං ජවසම්පදා චතුර්ද්ධිපාදපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්ත”න්ති. සුපට්ටනසම්පාපුණ්ණං චතුපට්ඨසම්භිදාධිගමස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අත්ථාදිඅනුරූපං අත්ථාදීසු සම්පට්පත්තිභාවතො. රතනානං සකතෙජොභාසිතත්තං යං ලොකස්ස ධම්මොභාසං දස්සෙස්සති, තෙන තස්ස සකතෙජොභාසිතත්තස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

චතුබ්බන්ධවිහාරපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං තස්ස සබ්බසො වෙරවූපසමනතො. එකාදසඅග්ගිනිබ්බාපනස්ස පුබ්බනිමිත්තං දුන්නිබ්බාපනනිබ්බානභාවතො. ඤාණාලොකාදස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං අනාලොකෙ ආලොකදස්සනභාවතො. නිබ්බානරසෙනාති කිලෙසානං නිබ්බායනරසෙන. එකරසභාවස්සාති සාසනස්ස සබ්බත්ථ එකරසභාවස්ස, තඤ්ච බො අමධුරස්ස ලොකස්ස සබ්බසො මධුරභාවාපාදනෙන. ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතභිත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං සබ්බසො

දිට්ඨිගතවාතාපනයනවසෙන.

ආකාසාදිඅප්පතිට්ඨවිසමවඤ්චලට්ඨානං.

පහාය සකුණානං පථවිගමනං තාදිසං මිච්ඡාගාහං පහාය සත්තානං පාණෙනි රතනත්තයසරණගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. බහුජනකත්තතායාති වන්දස්ස විය බහුජනස්ස කත්තතාය. සූරියස්ස උණ්හසිතවිච්ඡිතඋතුසුබතා පරිලාභවිච්ඡිතකායිකවෙතසිකසුබ්ප්පත්තියා පුබ්බනිමිත්තං. දෙවතානං අප්ථොටනාදිහි කිලනං පමොදුප්පත්ති හවන්තගමනෙන, ධම්මසභාවබොධනෙන ව උදානවසෙන පමොදවිභාවනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ධම්මවෙගවස්සනස්සාති දෙසනාඤාණවෙගෙන ධම්මාමතස්ස වස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. කායගතාසතිවසෙන ලද්ධං ඤානං පාදකං කත්වා උප්පාදිතමග්ගඵලසුබානුභවො කායගතාසතිඅමතපටිලාභො, තස්ස පන කායස්සාපි අතප්පකසුබාවහත්තා බුද්ධාපිපාසාපිලනාභාවො පුබ්බනිමිත්තං වුත්තො. අට්ඨකථායංපන බුද්ධං, පිපාසඤ්ච භින්දිත්වා වුත්තං. තත්ථ පුබ්බනිමිත්තානං හෙදො විසෙසසාමඤ්ඤවිභාගෙන, ගොබලිබද්දඤායෙන ව ගහෙතබ්බො. “සයමෙවා”ති පදං “අට්ඨකිගිකමග්ගද්වාරවිවරණස්සා”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. හරිතභාවස්සාති පරිපුණ්ණභාවස්ස. “අරියද්ධජමාලාමාලිතායාති කාසායද්ධජමාලාවත්තතායා”ති කෙවි, සදෙවකස්ස ලොකස්ස පන අරියමග්ගබොජ්ඣකිගද්ධජමාලාහි මාලිභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. යං පනෙත්ථ අනුද්ධං, තං සුවඤ්ඤායාමෙව.

එත්ථාති “සම්පතිජාතො”තිආදිනා ආගතෙ ඉමස්මිං වාරෙ. විස්සජ්ජිකොව, තස්මා අමහෙහි ඉධ අපුබ්බං වත්තබ්බං නත්ථිති අධිප්පායො. තදා පථවියං ගච්ඡන්තොපි මහාසත්තො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසිති අයමෙත්ථ නියති ධම්මනියාමො බොධිසත්තානං ධම්මතා ති ඉදං නියතිවාදවසෙන කථනං. පුබ්බෙ පුරිමජාතිසු තාදිසස්ස පුඤ්ඤසම්භාරකම්මස්ස කතත්තා උපවිතත්තා මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසිති ඉදං පුබ්බෙකතකම්මවාදවසෙන කථනං. ඉමෙසං සත්තානං උපරි ඊසනසීලතාය යථාසකං කම්මමෙව ඉස්සරො නාම, තස්ස නිම්මානං අත්තනො ඵලස්ස නිබ්බත්තනං මහාපුරිසොපි සදෙවකං ලොකං අභිභවිතුං සමත්ථෙන උළාරෙන පුඤ්ඤකම්මෙන නිබ්බත්තිනො, තෙන ඉස්සරෙන නිම්මිතො නාම, තස්ස වායං නිම්මානවිසෙසො, යදිදං මහානුභාවතා, යාය මහාජනස්ස තථා උපට්ඨාසිති ඉදං ඉස්සරනිම්මානවසෙන කථනං. එවං තං තං බහුලං වත්වා කිං ඉමාය පරියායකථායාති අවසානෙ උජුකමෙව බ්‍යාකරි. සම්පතිජාතො පථවියං කථං පදසා ගච්ඡති, එවං මහානුභාවො ආකාසෙන මඤ්ඤෙ ගච්ඡතිති පරිකප්පනවසෙන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය අහොසි. සීඝතරං පන සත්තපදවිතිභාරෙන ගතත්තා දිස්සමානරූපොපි මහාජනස්ස අදිස්සමානො විය අහොසි. අවෙලකභාවො, බුද්දකසරීරතා ව තාදිසස්ස ඉරියාපථස්ස න අනුවච්ඡිකාති කම්මානුභාවසඤ්ජනිතපාටිභාරියවසෙන අලඬිකතපටියත්තො විය, සොළසවස්සුද්දෙසිකො විය ව මහාජනස්ස උපට්ඨාසිති වෙදිතබ්බං. මහාසත්තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන තදා තථා උපට්ඨානමත්තමෙවෙනත්ති.

පච්ඡා බාලදාරකොච අහොසි, න තාදිසොති. බුද්ධභාවානුච්ඡිකස්ස බොධිසත්තානුභාවස්ස යාථාවතො පච්චේදිතත්තා පරිසා වස්ස බ්‍යාකරණෙන බුද්ධෙන විය...පෙ.... අත්තමනා අහොසි.

සබ්බධම්මතාති සබ්බා සොළසවිධාපි යථාචුත්තා ධම්මතා සබ්බබොධිසත්තානං භොන්තීති චෙදිතබ්බා පුඤ්ඤඤාණසම්භාරදස්සනෙන නෙසං ඵකසදිසත්තා.

ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවණ්ණනා

33. දුකුලචුම්බටකෙති දහරස්ස නිපජ්ජනයොග්‍යතාවසෙන පටිසංභටදුකුලසුබ්‍රමෙ. “බත්තියො බ්‍රාහ්මණො”ති ඵවමාදි ඡාති. “කොණ්ඩඤ්ඤො ගොතමො”ති ඵවමාදි ගොත්තං. “පොණ්ණිකා වික්ඛල්ලිකා සාකියා කොළියා”ති ඵවමාදි කුලපදෙසො. ආදි-සද්දෙන රූපිස්සරියපරිවාරාදිසබ්බසම්පත්තියො සඬගණ්හාති. මහත්තස්සාති විපුලස්ස, උළාරස්සාති අත්ථො. නිජ්ඵත්තියොති සිද්ධියො. ගන්තබ්බගතියාති ගති-සද්දස්ස කම්මසාධනතමාහ. උපපජ්ජනවසෙන හි සුවරිතදුච්චරිතෙහි ගන්තබ්බාති ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසො. ගච්ඡති යථාරූපි පවත්තතීති ගති, අජ්ඣාසයො. පටිසරණෙති පරායණෙ අවස්සයෙ. සබ්බසඬ්ඛතවිසංයුත්තස්ස හි අරහතො නිබ්බානමෙව තංපටිසරණං. ක්‍යාහන්ති තෙ අහං.

දසවිධෙ කුසලධම්මෙ, අගරහිතෙ ව රාජධම්මෙ (ඡා. 2 මහාමංසජාතකෙ විත්ථාරො) නියුත්තොති ධම්මිකො. තෙන ව ධම්මෙන සකලං ලොකං රඤ්ජෙතීති ධම්මරාජා. යස්මා චක්කවත්තී ධම්මෙන ඤායෙන රජ්ජං අධිගච්ඡති, න අධම්මෙන, තස්මා චුත්තං “ධම්මෙන ලද්ධරජ්ජත්තා ධම්මරාජා”ති. චතුසු දිසාසු සමුද්දපරියොසානතාය චතුරත්තා නාම තත්ථ තත්ථ දීපෙ මහාපථවීති ආහ “පුරත්ථිම...පෙ.... ඉස්සරො”ති. විජිතාවීති විජෙතබ්බස්ස විජිතවා, කාමකොධාදිකස්ස අබ්භන්තරස්ස, පටිරාජභූතස්ස බාහිරස්ස ව අරිගණස්ස විජයි, විජෙත්වා ධීතොති අත්ථො. කාමං චක්කවත්තීතො කෙනවි යුද්ධං නාම නත්ථි, යුද්ධෙන පන සාධෙතබ්බස්ස විජයස්ස සිද්ධියා “විජිතසඬ්ඛාමො”ති චුත්තං. ජනපදොච චතුබ්බිධඅච්ඡරියධම්මාදිසමන්තාගතෙ අස්මිං රාජීනි ථාවරියං කෙනවි අසංභාරියං දළ්භං භත්තභාවං පත්තො, ජනපදෙ වා අත්තතො ධම්මිකාය පටිපත්තියා ථාවරියං ථීරභාවං පත්තොති ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො. මනුස්සානං උරෙ සත්ථං යපෙත්වා ඉවිජිතධනහරණාදිනා පරසාහසකාරිතාය සාහසිකා.

රතිජනනට්ඨෙතාති අතජ්ජකපීතිසොමනස්සුජ්ජාදනෙන. සද්දත්ථතො පන රමෙතීති රතනං. “අහො මනොහර”ත්ති විත්තෙ කත්තබ්බතාය විත්තිකතං. “ස්වායං විත්තිකාරො තස්ස පූජනීයතායා”ති විත්තිකතත්ති

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාපදානසුත්තවණ්ණනා

සුජනීයන්ති අත්ථං වදන්ති. මහන්තං විපුලං අපරිමිතං මූලං අග්ගතීති මහග්ගං. නත්ථි ඵ්ඤ්ඤා තුලා උපමාති අතුලං, අසද්ධං. කදාචි ඵ්ච උප්පජ්ජනතො දුක්ඛෙන ලද්ධබ්බත්තා දුල්ලභදස්සනං. අනොමෙහි උළාරගුණෙහෙව සත්තෙහි පරිභුක්ඡිතබ්බතො අනොමසත්තපරිභොගං. ඉදානි නෙසං චිත්තිකතාදිඅත්ථානං සවිසෙසං චක්කරතනෙ ලබ්භමානතං දස්සෙත්වා ඉතරෙසුපි තෙ අතිදිසිතුං “චක්කරතනස්ස වා”තිආදි ආරද්ධං. අඤ්ඤං දෙවට්ඨානං නාම න භොති රඤ්ඤො අනඤ්ඤසාධාරණස්සරියාදිසම්පත්තිපටිලාභහෙතුතො, සත්තානඤ්ච යට්ඨිඡිතත්ථපටිලාභහෙතුතො. අග්ගො නත්ථි අතිවිය උළාරසමුප්පලසත්තරතනමයත්තා, අවිජරියබ්භුතමහානුභාවතාය ව. යදග්ගෙන මහග්ගං, තදග්ගෙන අතුලං. සත්තානං පාපජිගුවිජනෙන විගතකාලකො පුඤ්ඤපසුතතාය මණ්ඩභූතො යාදියො කාලො බුද්ධුප්පාදාරහො, තාදියෙ ඵ්ච චක්කවත්තිනම්පි සම්භවොති ආහ “යස්මා ච පනා”තිආදි. උපමාවසෙන චෙතං චුත්තං, උපමොපමෙය්‍යානඤ්ච න අච්චන්තමෙව සද්ධිසතා. තස්මා යථා බුද්ධා කදාචි කරහවි උප්පජ්ජන්ති, න තථා චක්කවත්තිනො, ඵ්චං සත්තෙපි චක්කවත්තිවත්තපරිපූරණස්සාපි දුක්කරභාවතොපි දුල්ලභුප්පාදායෙවාවති, ඉමිනා දුල්ලභුප්පාදතාසාමඤ්ඤෙන තෙසං දුල්ලභදස්සනතා චුත්තාති චෙදිතබ්බං. කාමං චක්කරතනානුභාවෙන සිජ්ඣමානො ගුණො චක්කවත්තිපරිවාරසාධාරණො, තථාපි “චක්කවත්ති ඵ්ච නං සාම්භාවෙන විසවිතාය පරිභුක්ඡති”ති වත්තබ්බතං අරහති තදත්ථං උප්පජ්ජනතොති දස්සෙත්තො “තදෙන”න්තිආදිමාහ. යථාචුත්තානං පඤ්චන්තං, ඡන්තම්පි වා අත්ථානං ඉතරරතනෙසුපි ලබ්භනතො “ඵ්චං සෙසානිපි”ති චුත්තං. හත්ථිඅස්ස-පරිණායකරතනෙහි අජිතවිජයතො, චක්කරතනෙන ච පරිවාරභාවෙන, සෙසෙහි පරිභොගූපකරණභාවෙන සමන්තාගතො. හත්ථිඅස්සමණිඉත්ථීරතනෙහි පරිභොගූපකරණභාවෙන සෙසෙහි පරිවාරභාවෙනාති යොජනා.

චතුත්තං මහාදීපානං සිරිවිභවන්ති තත්ථ ලද්ධං සිරිසම්පත්තිඤ්චෙව භොගසම්පත්තිඤ්ච. තාදිසමෙවාවති “පුරෙහත්තමෙවා”තිආදිනා චුත්තානුභාවමෙව. යොජනප්පමාණං පදෙසං ඛ්‍යාපනෙන යොජනප්පමාණං අන්ධකාරං. අතිදීඝතාදිජබ්බිධදොසපරිවජ්ජිතං.

සුරාති සත්තිවන්තො, නිබ්භයාති අත්ථොති ආහ “අභිරුකා”ති. අඛිගන්ති කාරණං. යෙන කාරණෙන “වීරා”ති වුව්චෙය්‍යුං, තං වීරඛිගං. තෙනාහ “වීරියස්සෙතං නාම”න්ති. යථා චක්කවාලපබ්බතා චක්කස්ස වත්තනතො “චක්කවාලපබ්බතං සීමං කත්වා ධීතසමුද්දපරියන්ත”න්ති චුත්තං. “අදණ්ඩෙනා”ති ඉමිනාව ධනදණ්ඩස්ස, සරීරදණ්ඩස්ස ච අකරණං චුත්තං. “අසත්ථොනා”ති ඉමිනා පන සෙනාය යුජ්ඣනස්සාති තදුභයං දස්සෙතුං “යෙ කතාපරාධෙ”තිආදි චුත්තං. චුත්තප්පකාරන්ති සාගරපරියන්තං.

“රඤ්ජනටියෙන රාගො, තණ්හායනටියෙන තණ්හා”ති පවත්තිආකාරහෙදෙන ලොහො එව ද්විධා වුත්තො. තථා භිස්ස ද්විධාපි ඡදනටියො එකත්තිකො. යථාහ “අන්ධතමං තදා හොති, යං රාගො සහතෙ නර”ත්ති, (නෙත්ති. 11, 27) “තණ්හාඡදනඡාදිතා”ති (උදා. 64) ව. ඉමිනා නයෙන දොසාදීනම්පි ඡදනටියො වත්තබ්බො. කිලෙසග්ගහණෙන විචිකිච්ඡාදයො සෙසකිලෙසා වුත්තා. යස්මා තෙ සබ්බෙ පාපධම්මා උප්පජ්ජමානා සත්තසත්තානං ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨන්ති කුසලප්පවත්ති. නිවාරෙත්ති, තස්මා තෙ “ඡදනා, ඡදා”ති ව වුත්තා. විවට්ඨච්ඡදාති ව ඔ-කාරස්ස ආ-කාරං කත්වා නිද්දෙසො.

35. තාසන්ති ද්වින්තම්පි නිජ්ජත්තිනං. නිමිත්තභූතානීති ඤාපකකාරණභූතානිතථා හි . ලක්ඛියති මහාපුරිසභාවො එතෙහීති ලක්ඛණානි. යානගමනාදීසු භූමියං සුට්ඨු සමං පතිට්ඨිතා පාදා එතස්සාති සුප්පතිට්ඨිතපාදො. තං පනස්ස සුප්පතිට්ඨිතපාදතං බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තංථත් . අග්ගතලන්ති අග්ගපාදතලං. පණ්හීති පණ්හිතලං. පස්සන්ති පාදතලස්ස ද්විසු පස්සෙසු එකෙකං, උභයමෙව වා පරියන්තං පස්සං. “අස්ස පනා”තිආදි අන්වයතො අත්ථවිභාවනං. සුවණ්ණපාදුකතලම්ච උජුකං නික්ඛිපියමානං. එකප්පභාරෙතෙවාති එකක්ඛණෙයෙව. සකලං පාදතලං භූමිං චූසති නික්ඛිපනෙ . යහතීතිසකලං පාදතලං භූමිතො උට් පභාරෙතෙවඑකප් යොජනා. තස්මා අයං සුප්පතිට්ඨිතපාදොති නිගමනංථයං පනෙත් . වත්තබ්බං අනුපුබ්බනින්තාදිඅච්ඡරියබ්බතං නිස්සන්දඵලං, තං පරතො ලක්ඛණසුත්තවණ්ණනායං (දී .යඅට් .නි .3.201) ආවිභවිස්සතිති.

නාහි දිස්සතීති ලක්ඛණවක්කස්ස නාහි පරිමණ්ඩලසණ්ඨානා සුපරිබ්‍යාත්තා හුත්වා දිස්සති, ලබ්හතීති අධිප්පායො. නාහිපරිච්ඡන්තාති තස්සං නාහියං පරිච්ඡන්තා පරිච්ඡෙදවසෙන යිතා. නාහිමුඛපරික්ඛෙපපට්ටොති පකතිවක්කස්ස අක්ඛබ්බාහතපරිහරණත්ථං නාහිමුඛෙ යට්පෙතබ්බං පරික්ඛෙපපට්ටො, තප්පට්ච්ඡන්තො ඉධ අධිප්පෙතො. නෙමිමණිකාති නෙමියං ආවලිභාවෙන යිතමණිකාලෙඛා. සම්බහුලවාරොති බහුවිධලෙඛභිගවිභාවනවාරො. සත්තීති ආවුධසත්ති. සිරිවච්ඡොති සිරිඅඬගා. නන්දීති දක්ඛිණාවත්තං. සොවත්තිකොති සොවත්තිඅඬගො. වටංසකොති ආවෙලං. වඩ්ඪමානකන්ති පුරිමහාදීසු දීපඬකං. මොරහත්ථකොති මොරපිඤ්ජකලාපො, මොරපිඤ්ජපටිසිබ්බිතො වා බීජනීවිසෙසො. වාළබීජනීති වාමරිවාලං. සිද්ධත්ථාදි පුණ්ණසට්පුණ්ණපාතියො. “වක්කවාලො”ති වත්වා තස්ස පධානාවයවෙ දස්සෙතුං. “භිමවා සිනෙරු...පෙ.... සහස්සානී”ති වුත්තං. “වක්කවත්තිරඤ්ඤො පරිසං උපාදායා”ති ඉදං හත්ථිරතනාදීනම්පි තත්ථ ලබ්හමානභාවදස්සනං. සබ්බොතිසත්තිආදිකො යථාවුත්තො අඬගවිසෙසො වක්කලක්ඛණස්සෙව පරිවාරොති වෙදිතබ්බො.

“ආයතපණ්ණී”ති ඉදං අඤ්ඤෙසං පණ්ණිතො දීඝතං සන්ධාය වුත්තං, න පන අතිදීඝතන්ති ආහ “පරිපුණ්ණපණ්ණී”ති. යථා පන පණ්ණිලක්ඛණං පරිපුණ්ණං නාම හොති, තං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. ආරග්ගෙනාති මණ්ඩලාය සිබාය. වට්ටෙත්වාති යථා සුවට්ටං හොති, එවං වට්ටෙත්වා. රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකසදිසාති රත්තකම්බලමයගෙණ්ඩුකසදිසා.

“මක්කටස්සෙවා”ති දීඝභාවං, සමතඤ්ච සන්ධායෙනං වුත්තං. නිය්‍යාසතෙලෙනාති ඡත්තිරිතනිය්‍යාසාදිනිය්‍යාසසම්මිස්සෙන තෙලෙන, යං “සුරහිනිය්‍යාස”න්තිපි වදන්ති. නිය්‍යාසතෙලග්ගහණඤ්චෙත්ථ හරිතාලවට්ටියා සනසිනිද්ධභාවදස්සනත්ථං.

යථා සතක්ඛත්තුං විහතං කප්පාසපටලං සප්පිමණ්ඩෙ ඔසාරිතං අතිවිය මුදු හොති, එවං මහාපුරිසස්ස හත්ථපාදාති දස්සෙත්තො “සප්පිමණ්ඩෙ”තිආදිමාහ. තලුනාති සුබුමාලා.

වම්මෙනාති අඬගුලන්තරවෙයීතවම්මෙන. පට්ඨද්ධඅඬගුලන්තරොති එකතො සම්බද්ධඅඬගුලන්තරො න හොති. එකප්පමාණාති දීඝතො සමානප්පමාණා. යවලක්ඛණන්ති අබ්භන්තරතො අඬගුලිපබ්බෙ යීතං යවලක්ඛණං. පටිච්ඡක්ඛිත්වාති තංතංපබ්බානං සමානදෙසකාය අඬගුලීනං පසාරිතකාලෙපි අඤ්ඤමඤ්ඤං විජ්ඣිතාති විය ඵ්ඨිත්වා තිට්ඨන්ති.

සඬබ්බා වුවුවන්ති ගොප්ඵකා, උද්ධං සඬබ්බා එතෙසන්ති උස්සඬබ්බා, පාදා. පිට්ඨිපාදෙති පිට්ඨිපාදසමීපෙ. තෙනාති පිට්ඨිපාදෙ යීතගොප්ඵකභාවෙන බද්ධා හොන්තිති යොජනා. තයිදං “තෙනා”ති පදං උපරිපදද්වයෙපි යොජෙතබ්බං. “තෙන බද්ධභාවෙන න යථාසුඛං පරිවට්ටන්ති, තෙන යථාසුඛං නපරිවට්ටනෙන ගච්ඡන්තානං පාදතලානිපි න දිස්සන්ති”ති. උපරීති පිට්ඨිපාදතො ද්විතිඅඬගුලිමත්තං උද්ධං, “චතුරඬගුලමත්ත”න්ති ව වදන්ති. නිගුල්භාති ව හොන්ති, න අඤ්ඤෙසං විය පඤ්ඤායමානාති. තෙනාති ගොප්ඵකානං උපරි පතිට්ඨිතභාවෙන. අස්සාති මහාපුරිසස්ස. සතිපි දෙසන්තරප්පවත්තියං නිච්චලොති දස්සනත්ථං නාහිග්ගහණං. “අධොකායොව ඉඤ්ජති”ති ඉදං පුරිමපදස්ස කාරණවචනං. යස්මා අධොකායොව ඉඤ්ජති, තස්මා නාහිතො...පෙ.... නිච්චලො හොති. “සුඛෙන පාදා පරිවට්ටන්ති”ති ඉදං පන පුරිමස්ස, පච්ඡිමස්ස ව කාරණවචනං. යස්මා සුඛෙන පාදා පරිවට්ටන්ති, තස්මා අධොකායොව ඉඤ්ජති, යස්මා සුඛෙන පාදා පරිවට්ටන්ති, තස්මා පුරතොපි...පෙ.... පච්ඡතොයෙවාති.

යස්මා එණිමිගස්ස සමන්තතො එකසදිසමංසා අනුක්කමෙන උද්ධං ථුලා ජඩ්ඝා හොන්ති, තථා මහාපුරිසස්සාපි, තස්මා වුත්තං

“එණිමිගසදිසජඨිසො”ති. පරිපුණ්ණජඨිසොති සමන්තතො මංසුපවයෙන පරිපුණ්ණජඨිසො. තෙනාහ “න එකතො”තිආදි.

එතෙනාති “අනොනමන්තො”තිආදිවචනෙන, ජාණුථාසුභාවදීපනෙනාති අත්ථො. අවසෙසජනාති ඉමිනා ලක්ඛණෙන රහිතජනා. බුජ්ජා වා හොන්ති හෙට්ඨිමකායතො උපරිමකායස්ස රස්සතාය, වාමනා වා උපරිමකායතො හෙට්ඨිමකායස්ස රස්සතාය, එතෙන යපෙත්වා සම්මාසම්බුද්ධං, චක්කවත්තිනඤ්ච ඉතරෙ සත්තා බුජ්ජපක්ඛිකා, වාමනපක්ඛිකා වාති දස්සෙති.

කාමං සබ්බාපි පදුමකණ්ණිකා සුවණ්ණවණ්ණාව, කඤ්චනපදුමකණ්ණිකා පන පහස්සරහාවෙන තතො සාතිසයාති ආහ “සුවණ්ණපදුමකණ්ණිකසදිසෙහි”ති. ඔහිතන්ති සමොහිතං අන්තොගධං. තථාභූතං පන තං තෙන ඡන්තං හොතිති ආහ “පටිච්ඡන්ත”න්ති.

සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණවණ්ණවණ්ණොති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “ජාතිහිඨගුලකෙනා”තිආදි, ස්වායමත්ථො ආවුත්තිඤ්ඤායෙන ච වෙදිතබ්බො. සරීරපරියායො ඉධ වණ්ණ-සද්දොති අධිජ්ජායො. පයම්චිකජ්ජං වත්වා තථාරූපාය පන රුල්හියා අභාවං මනසි කත්වා වණ්ණධාතුපරියායමෙව වණ්ණ-සද්දං ගහෙත්වා දුතියචිකජ්ජො වුත්තො. තස්මා පද්දවයෙනාපි සුනිද්ධන්තසුවණ්ණසදිසජ්චිවණ්ණොති වුත්තං හොති.

රජොති සුබ්බමරජො. ජල්ලන්ති මලීනභාවාවහො රෙණුසඤ්චයො. තෙනාහ “මලං වා”ති. යදි විචත්තති, කථං ත්භානාදීනිති ආහ “හත්ථධොවනාදීනි”තිආදි.

ආවට්ඨපරියොසානෙති පදක්ඛිණාවට්ඨනවසෙන පවත්තස්ස ආවට්ඨස්ස අන්තෙ.

බ්‍රහ්මිනො සරීරං පුරතො වා පච්ඡතො වා අනොනමිත්වා උජුකමෙව උග්ගතන්ති ආහ “බ්‍රහ්මා විය උජුගත්තො”ති. සා පනායං උජුගත්තතා අවයවෙසු බුද්ධිජ්ජත්තෙසු දට්ඨබ්බා, න දහරකාලෙති වුත්තං “උග්ගතදීසසරීරො හවිස්සති”ති. ඉතරෙසුති “ඛන්ධජාණුසු”ති ඉමෙසු ද්විසු යානෙසු නමත්තා පුරතො නමත්තිති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. පස්සවඬිකාති දක්ඛිණපස්සෙන වා වාමපස්සෙන වා වඬිකා. සුලසදිසාති පොත්ථකරූපකරණෙ යපිතසුලපාදසදිසා.

හත්ථපිට්ඨිආදිවසෙන සත්ත සරීරාවයවා උස්සදා උපචිතමංසා එතස්සාති සත්තුස්සදො. අට්ඨිකොට්ඨො පඤ්ඤායන්තිති යොජනා. නිගුල්හසිරාජාලෙහිති ලක්ඛණවචනමෙතන්ති තෙන

නිගුල්භආට්ඨිකොට්ඨිතිපි චුත්තමෙව හොතිති. හත්ථපිට්ඨාදීහිති එත්ථ ආදි-
සද්දෙන අංසකුට්ඨන්ධකුටානං සඬගහෙ සිද්ධෙ තං එකදෙසෙන
දස්සෙන්නො “වට්ටෙත්වා...පෙ.... බත්ඨෙතා”ති ආහ. “සීලාරූපකං
වියා”ති ආදිනා වා නිගුල්භඅංසකුට්ඨාපි විභාවිතා යෙවාති දට්ඨබ්බං.

සීහස්ස පුබ්බද්ධං සීහපුබ්බද්ධං, පරිපුණ්ණාවයවතාය සීහපුබ්බද්ධං විය
සකලො කායො අස්සාති සීහපුබ්බද්ධකායො. තෙනාහ “සීහස්ස
පුබ්බද්ධකායො විය සබ්බො කායො පරිපුණ්ණො”ති. සීහස්සෙවාති සීහස්ස
විය. දුස්සණ්ඨිතවිසණ්ඨිතො න හොතිති දුට්ඨු සණ්ඨිතො, විරූපසණ්ඨිතො
ව න හොති, තෙසං තෙසං අවයවානං අයුත්තභාවෙන, විරූපභාවෙන ව
සණ්ඨිති උපගතො න හොතිති අත්ථො. සණ්ඨන්ති සණ්ඨන්ති. දීඝෙහිති
අඬගුලිනාසාදිහි. රස්සෙහිති ගීවාදිහි. ථුලෙහිති ඌරුබාහුආදිහි. ක්කිසෙහිති
කෙසලොමමජ්ඣාදිහි. පුථුලෙහිති අක්ඛිහත්ථතලාදිහි. වට්ටෙහිති
ජඬසහත්ථාදිහි.

සතපුඤ්ඤලක්ඛණතාය නානාවිත්තෙන පුඤ්ඤවිත්තෙන විත්තිතො
සඤ්ජාතවිත්තභාවො “ඊදිසො එව බුද්ධානං ධම්මකායස්ස අධිට්ඨානං
භවිතුං යුත්තො”ති දසපාරමිහි සජ්ජිතො අභිසඬ්ඛිතො, “දානවිත්තෙන
පුඤ්ඤවිත්තෙනා”ති වා පාඨො, දානවසෙන, සීලාදිවසෙන ව
පවත්තපුඤ්ඤවිත්තෙනාති අත්ථො.

ද්විත්තං කොට්ටානං අන්තරන්ති ද්විත්තං පිට්ඨිබාහානං වෙමජ්ඣං
පිට්ඨිමජ්ඣස්ස උපරිභාගො. චිතං පරිපුණ්ණන්ති අනිත්තභාවෙන චිතං,
ද්විති කොට්ටෙහි සමතලතාය පරිපුණ්ණං. උග්ගම්මාති උග්ගන්ත්වා,
අනිත්තං සමතලං හුත්වාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “සුවණ්ණඵලකං වියා”ති.

නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලොති පරිමණ්ඩලනිග්‍රොධො විය
පරිමණ්ඩලො, “නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලපරිමණ්ඩලො”ති වත්තබ්බෙ එකස්ස
පරිමණ්ඩල-සද්දස්ස ලොපං කත්වා “නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො”ති චුත්තො.
තෙනාහ “සමක්ඛන්ධසාබ්බො නිග්‍රොධො”ති ආදි. න හි සබ්බො නිග්‍රොධො
පරිමණ්ඩලොති, පරිමණ්ඩලසද්දසන්තිධානෙන වා පරිමණ්ඩලොව
නිග්‍රොධො ගය්හතිති එකස්ස පරිමණ්ඩලසද්දස්ස ලොපෙන විනාපි
අයමත්ථො ලබ්භතිති ආහ “නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො”ති. යාවතකො
අස්සාති යාවතක්ඛස්ස ඔ-කාරස්ස ව-කාරාදෙසං කත්වා.

සමවට්ටිතක්ඛන්ධොති සමං සුවට්ටිතක්ඛන්ධො. කොඤ්චා විය දීඝගලා,
බකා විය වඬිකගලා, වරාහා විය පුථුලගලාති යොජනා.
සුවණ්ණාලිඬගසදිසොති සුවණ්ණමයබුද්දකමුදිඬගසදිසො.

රසග්ගසග්ගීති මධුරාදිහෙදං රසං ගසන්ති අත්තො පවෙසන්තිති
රසග්ගසා රසග්ගසානං අග්ගා රසග්ගසග්ගා, තා එතස්ස සන්තිති

රසග්ගසග්ගී. තෙනාති ඔජාය අඵරණෙන භීතධාතුකත්තා තෙ බන්වාබාධා හොන්ති.

හනුති සන්තිස්සයදන්තාධාරස්ස සමඤ්ඤා, තං හගවතො සීහස්ස හනු විය, තස්මා හගවා සීහහනු. තත්ථ යස්මා බුද්ධානං රූපකායස්ස, ධම්මකායස්ස ච උපමා නාම භීනුපමාව, නත්ථි සමානුපමා, කුතො අධිකුපමා, තස්මා අයම්පි භීනුපමාති දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. යස්මා මහාපුරිසස්ස හෙට්ඨිමානුරූපවසෙනෙව උපරිමම්පි සණ්ඨිතං, තස්මා වුත්තං “ද්වෙපි පරිපුණ්ණාති”ති, තඤ්ච ඛො න සබ්බසො පරිමණ්ඩලතාය, අථ ඛො තිභාගාවසෙසමණ්ඩලතායාති ආහ “ද්වාදසියා පක්ඛස්ස වන්දසදිසාති”ති. සල්ලක්ඛෙත්වාති අත්තතො ලක්ඛණසත්ථානුසාරෙන උපධාරෙත්වා. දන්තානං උච්චනීවතා අබ්භන්තරබාහිරපස්සවසෙනපි වෙදිතබ්බා, න අග්ගවසෙනෙව. තෙනාහ “අයපට්ටකෙන ඡින්නසඬ්ඛපට්ටං වියා”ති. අයපට්ටකන්ති කකචං අධිජ්ජෙතං. සමා හවිස්සන්ති, න විසමා, සමසණ්ඨානාති අත්ථො.

සාතිසයං මුද්දසිපුපුලතාදිජ්ජකාරගුණා හුත්වා භූතා ජාතාති පභූතා, හ-කාරස්ස හ-කාරං කත්වා පභූතා ජීවිහා එතස්සාති පභූතජීවිහො.

විච්ඡින්නදිත්වා විච්ඡින්නදිත්වා පවත්තසරතාය ඡින්නස්සරාපි. අනෙකාකාරතාය භින්නස්සරාපි. කාකස්ස විය අමනුඤ්ඤසරතාය කාකස්සරාපි. අපලිබුද්ධත්තාති අනුපද්ද්වත්ථුකත්තා, වත්ථුති ච අක්ඛරුජ්ජත්තිට්ඨානං වෙදිතබ්බං. අට්ඨඬ්ඛසමන්තාගතොති එත්ථ අඬ්ඛාති පරතො ආගමිස්සන්ති. මඤ්ජුසොසොති මධුරස්සරො.

අභිනීලනෙත්තොති අධිකනීලනෙත්තො, අධිකතා ච සාතිසයං නීලභාවෙන වෙදිතබ්බා, න නෙත්තනීලභාවස්සෙව අධිකභාවතොති ආහ “න සකලනීලනෙත්තො”තිආදි. පීතලොභිතවණ්ණො සෙතමණ්ඩලගතරාජීවසෙන. නීලසෙතකාලවණ්ණො පන තංතංමණ්ඩලවසෙනෙව වෙදිතබ්බා.

“වක්ඛුහණ්ඩන්ති අක්ඛිදල”න්ති කෙවි. “අක්ඛිදලවට්ටම”න්ති අඤ්ඤෙ. අක්ඛිදලෙහි පන සද්ධිං අක්ඛිබ්බිමන්ති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ඤි විනිග්ගතගම්භීරජොතනාපි යුත්තා හොති. “අධිජ්ජෙත”න්ති ඉමිනා අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො එකදෙසෙන සමුදායුපලක්ඛණඤායෙනාති දස්සෙති. යස්මා පබ්බම-සද්දො ලොකෙ අක්ඛිදලලොමෙසු නිරුල්භො, තෙනෙවාහ “මුද්දසිනිද්ධනීලසුබ්බමපබ්බමාවිතාති අක්ඛිනී”ති.

කිඤ්චාපි උණ්ණා-සද්දො ලොකෙ අවිසෙසතො ලොමපරියායො, ඉධ පන ලොමවිසෙසවාචකොති ආහ “උණ්ණා ලොම”න්ති. නලාටවෙමජ්ඣෙ ජාතාති නලාටමජ්ඣගතා ජාතා. ඔදාතතාය උපමා, න මුද්දතාය. උණ්ණා හි

තතොපි සාතිස්සයං මුදුනරා. තෙනාහ“සප්පි මණ්ඩෙ”තිආදි.
රජතප්පබ්බුලකන්ති රජතමයතාරකමාහ.

ද්වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච චුත්තන්ති යස්මා බුද්ධා, චක්කවත්තිනො ච පරිපුණ්ණනලාටතාය, පරිපුණ්ණසිසබ්බිමතාය ච “උණ්ඨිසසිසා”ති චුච්චන්ති, තස්මා තෙ ද්වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච “උණ්ඨිසසිසො”ති ඉදං චුත්තං. ඉදානි තං අත්ථද්වයං මහාපුරිසෙ සුප්පතිට්ඨිතන්ති “මහාපුරිසස්ස භී”තිආදි චුත්තං. සණ්භතමතාය, සුවණ්ණවණ්ණතාය, පහස්සරතාය, පරිපුණ්ණතාය ච රඤ්ඤො ඛන්ධඋණ්ඨිසපට්ටො විය වීරොවති. කපිසීසාති ද්විධාභූතසීසා. ඵලසීසාති ඵලිතසීසා. අට්ඨිසීසාති මංසස්ස අභාවතො අතිවිය අට්ඨිතාය, පතනුභාවතො චා තවොනද්ධඅට්ඨිමත්තසීසා. තුම්බසීසාති ලාබ්බසදිසසීසා. පබ්භාරසීසාති පිට්ඨිභාගෙන ඔලම්බමානසීසා. පුරිමනායෙනාති පරිපුණ්ණනලාටතාපක්ඛෙන. උණ්ඨිසවෙධිතසීසො වියාති උණ්ඨිසපට්ටෙන වෙධිතසීසපදෙසො විය. උණ්ඨිසං වියාති ඡෙකෙන සිප්පිනා විරචිතඋණ්ඨිසමණ්ඩලං විය.

විපස්සිසමඤ්ඤාවණ්ණනා

37. තස්ස විත්ථාරොති තස්ස ලක්ඛණපරිග්ගණ්හනෙ නෙමිත්තකානං සන්තප්පනස්ස විත්ථාරො විත්ථාරකථා. ගබ්භොක්කන්තියං නිමිත්තභූත සුපිනපටිග්ගාහකසන්තප්පනෙ චුත්තොයෙව. නිද්දොසෙනාති ඛාරිකලොණිකාදිදොසරහිතෙන. ධාතියොති ථඤ්ඤපායිකා ධාතියො. තා හි ධාපෙන්නි ථඤ්ඤං පායෙන්නීති ධාතියො. “තථා”ති ඉමිනා “සට්ඨි”න්ති පදං උපසංහරති, සෙසාපීති න්භාපිකා, ධාරිකා, පරිහාරිකාති ඉමා තිවිධා. තාපි දහන්ති විදහන්ති න්භානං දහන්ති ධාරෙන්නීති “ධාතියො” ත්වෙච චුච්චන්ති. තත්ථ ධාරණං උරසා, උරුනා, හත්ථෙහි චා සුචිරං වෙලං සන්ධාරණං. පරිහරණං අඤ්ඤස්ස අභිකතො අත්තතො අභිකං, අඤ්ඤස්ස බාහුතො අත්තතො බාහුං උපසංහරන්නෙහි හරණං සම්පාපනං.

38. මඤ්ජුස්සරොති සණ්භස්සරො. යො හි සණ්භො, සො ඛරො න භොතීති ආහ “අඛරස්සරො”ති. වග්ගුස්සරොති මනොරම්මස්සරො, මනොරම්මතා වස්ස වාතුරියනෙ පුඤ්ඤයොගතොති ආහ “ඡෙකතිපුණස්සරො”ති. මධුරස්සරොති සොතසුඛස්සරො, සොතසුඛතා වස්ස අතිවිය ඉට්ඨභාවෙනාති ආහ “සාතස්සරො”ති. පෙමනීයස්සරොති පියායිතබ්බස්සරො, පියායිතබ්බතා වස්ස සුණන්තානං අත්තති හත්තිසමුප්පාදනෙනාති ආහ “පෙමජනකස්සරො”ති. කරච්ඡිකස්සරොති. කරච්ඡිකසද්දො යෙසං සත්තානං සොතපථං උපගච්ඡති, තෙ අත්තතො සරසම්පත්තියා පකතිං ජභාපෙත්වා අවසෙ කරොන්නො අත්තතො වසෙ වත්තෙති, ඵචං මධුරොති දස්සෙන්නො “තත්තිද්”න්තිආදිමාහ. තත්ථ “කරච්ඡිකසකුණෙ”තිආදි තස්ස සභාවකථනං. ලච්ඡිතන්ති පීතිවෙගසමුට්ඨිතං ලීලං. ඡඩ්ඛෙත්වාති “සඩ්ඛරණම්පි මධුරසද්දසවනන්තරායකර”න්ති

තිණානි අපනෙත්වා. අනික්ඛිපිත්වාති භූමියං අනික්ඛිපිත්වා ආකාසගතමෙව කත්වා. අනුබද්ධමිභා වාළමිගෙහි. තතො මරණභයං හිත්වා. පක්ඛෙ පසාරෙත්වාති පක්ඛෙ යථාපසාරිතෙ කත්වා අපතන්තා තිට්ඨන්ති.

සුවණ්ණපඤ්ඡරං විස්සජ්ජෙසි යොජනජ්ජමාණෙ ආකාසෙ අත්තනො ආණාය පවත්තනතො. තෙනාහ “සො රාජාණායා”තිආදි. ලලිංසුති ලලිතං කාතුං ආරහිංසු. තං පීතින්ති තං බුද්ධගුණාරම්මණං පීතිං තෙනෙව නීභාරෙන පුනස්පුනං පවත්තං පීතිං අවිජ්ඣිත්වා වික්ඛම්භිතකිලෙසා ථෙරානං සන්තිකෙ ලද්ධධම්මස්සවනසජ්ජායා උපනිස්සයසම්පත්තියා පරිපක්කඤ්ඤාණාය සත්තහි...පෙ.... පතිට්ඨාසි. සත්තසතමත්තෙන ඔරොධජනෙන සද්ධිං පදසාව ථෙරානං සන්තිකං උපගතත්තා “සත්තහි ජඩ්ඝසතෙහි සද්ධි”න්ති චුත්තං. තතොති කරවිකසද්දතො. සතභාගෙන...පෙ.... වෙදිතඛිබ්බො අනෙකකජ්ජකොට්ඨසතසම්භූතපුඤ්ඤසම්භාරසමුදාගතවත්ථුසම්පත්තිභාව තො.

39. කම්මවිපාකජන්ති සාතිසයසුචරිතකම්මනිබ්බත්තං පිත්තසෙම්භරුහිරාදීහි අපලිබුද්ධං දුරෙපි ආරම්මණං සම්පට්ඨිජනසමත්ථං කම්මවිපාකෙන සහජාතං, කම්මස්ස වා විපාකභාවෙන ජාතං පසාදවක්ඛු. දුට්ඨඤ්ඤි දිබ්බවක්ඛුං කම්මමයං, භාවනාමයන්ති. තත්ත්වං කම්මමයන්ති ආහ “න භාවනාමය”න්ති. භාවනාමයං පන බොධිමුලෙ උප්පජ්ජිස්සති. අයං “සො”ති සල්ලක්ඛණං කාමං මනොවිඤ්ඤාණෙන හොති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පන තස්ස තථා විභාවිතත්තා මනොවිඤ්ඤාණස්ස තත්ථ තථාපවත්තිති ආහ “යෙන නිමිත්තං...පෙ.... සක්කොති”ති.

40. වචනත්ථොති සද්දත්ථො. නිමිලනන්ති නිමිලනදස්සනං නවිසුද්ධං, තථා ව අක්ඛිති අවිච්චානි නිමිලදස්සනස්ස න විසුද්ධිභාවතො. තඛිපරියායතො පන දස්සනං විසුද්ධං, විච්චක්ඛාති ආහ “අත්තරත්තරා”තිආදි.

41. නි-ඉති – ජානනත්ථං ධාතුං ගහෙත්වා ආහ “පනයති ජානාති”ති. යතො චුත්තං “අනිමිත්තා න නායරෙ”ති (විසුද්ධි. 1.174; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.20), “විදුහි නෙය්‍යං නරවරස්සා”ති (නෙත්ති. සඬගභවාර) ව. නි-ඉති පන පවත්තනත්ථං ධාතුං ගහෙත්වා “නයති පවත්තෙති”ති. අප්පමත්තො අහොසි තෙසු තෙසු කිච්චකරණියෙසු.

42. වස්සාවාසො වස්සං උත්තරපදලොපෙන, තස්මා වස්සං, වස්සෙ වා, සන්තිවාසථාසුත්තාය අරහතීති වස්සිකො, පාසාදො. මාසා පන වස්සෙ උතුම්භි භවාති වස්සිකා. ඉතරෙසුති හෙමන්තිකං ගිම්භිකන්ති ඉමෙසු. එසෙව නයොති උත්තරපදලොපෙන නිද්දෙසං අතිදිසති.

නාතිඋච්චො හොති නාතිනීචොති ගිම්හිකො විය උච්චො, හෙමන්තිකො විය නීචො න හොති, අථ ඛො තද්දුභයවෙමජ්ඣුලක්ඛණතාය නාතිඋච්චො හොති, නාතිනීචො. අස්සාති පාසාදස්ස. නාතිබ්බුනීති ගිම්හිකස්ස විය න අතිබ්බුනි. නාතිතනුනීති හෙමන්තිකස්ස විය න බුද්දකානි, තනුතරජාලානි ව. මිස්සකානෙවාති හෙමන්තිකෙ විය න උණ්හනියානෙව, ගිම්හිකෙ විය ව න සිතනියානෙව, අථ ඛො උභයමිස්සකානෙව. තනුකානීති න පුටුලානි. උණ්හප්පවෙසනත්ථායාති සුරියසන්තාපානුප්පවෙසාය. භික්තිනියුභානීති දක්ඛණපස්සෙ භික්තිසු නියුභානි. සිනිද්ධන්ති සිනෙහවන්තං, සිනිද්ධග්ගහණෙනෙව වස්ස ගරුකතාපි චුත්තා එව. කටුකසන්තිස්සිතන්ති තිකටුකාදිකටුකදුබ්බුපසඤ්භිතං. උදකයන්තානීති

උදකධාරාවිස්සන්දයන්තානි. යථා ජලයන්තානි, එවං හිමයන්තානිපි තත්ථ කරොන්ති එව. තස්මා හෙමන්තෙ විය හිමානි පතන්තානියෙව හොන්තිති ව වෙදිතබ්බං.

සබ්බට්ඨානානිපිති

සබ්බානි

පටිකිරියාන්භානභොජනකීළාසඤ්චරණාදිට්ඨානානිපි, න නිවාසට්ඨානානියෙව. තෙනාහ “දොවාරිකාපී”තිආදි. තත්ථ කාරණමාහ “රාජා කිරා”තිආදි.

පට්ඨමහාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජිණ්ණපුරිසවණ්ණනා

44. ගොපානසිවච්ඡිකන්ති වච්ඡකගොපානසි විය. වච්ඡකානඤ්භි වච්ඡකභාවස්ස නිදස්සනත්ථං. අවච්ඡකගොපානසිපි ගය්හති. ආභොග්ගවච්ඡිකන්ති ආදිතො පට්ඨාය අබ්භුග්ගතාය කුටිලසරීරතාය වච්ඡකං. තෙනාහ “බන්ධෙ”තිආදි. දණ්ඩපරං දණ්ඩග්ගහණපරං අයනං ගමනං එතස්සාති දණ්ඩපරායනං, දණ්ඩො වා පරං ආයනං ගමනකාරණං එතස්සාති දණ්ඩපරායනං. යානාදීසු දණ්ඩො ගති අවස්සයො එතස්ස තෙන විනා අප්පවත්තනතොති දණ්ඩගතිකං, ගච්ඡති එතෙනානි වා ගති, දණ්ඩො ගති ගමනකාරණං එතස්සාති දණ්ඩගතිකං. දණ්ඩපට්ඨසරණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ජරාතුරන්ති ජරාය කිලන්තං අස්සවසං. යදා රථො පුරතො හොතීති ද්වෙධාපථෙ සම්පත්තෙ පුරතො ගච්ඡන්තෙ බලකායෙ තත්ථ එකං සණ්ඨානං ආරුළ්ලො මජ්ඣෙ ගච්ඡන්තො බොධිසත්තෙන ආරුළ්ලො රථො ඉතරං සණ්ඨානං ගච්ඡන්තො යදා පුරතො හොති. පච්ඡා බලකායොති තදා පච්ඡා හොති සබ්බො බලකායො. තාදිසෙ ඔකාසෙති තාදිසෙ චුත්තප්පකාරෙ මග්ගප්පදෙසෙ. තං පුරිසන්ති තං ජිණ්ණපුරිසං. සුද්ධාවාසාති සිද්ධත්ථාදීනං තිණ්ණං සම්මාසම්බුද්ධානං සාසනෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිත්වා සුද්ධාවාසභූමියං නිබ්බත්තබ්‍රහ්මානො. තෙ හි තදා තත්ථ තිට්ඨන්ති. “කිං පනෙසො ජිණ්ණො නාමා”ති එසො තයා වුච්චමානො කිං අත්ථතො, තං මෙ නිද්ධාරෙත්වා කථෙහීති දස්සෙති. අනිද්ධාරිතසරුපත්තා හි තස්ස අත්තතො බොධිසත්තො ලිඛිගසබ්බනාමෙන තං වදන්තො “කි”න්ති ආහ.

“යථා කිං තෙ ජාත”න්ති ද්වයමෙව හි ලොකෙ යෙභුයාතො ජායති ඉත්ථි වා පුරිසො වා, තථාපි තං ලිඛිගසබ්බනාමෙන වුව්වති, එවං සම්පදම්ඨං වෙදිතබ්බං. “කිං වුත්තං හොති”තිආදි තස්ස අනිද්ධාරිතසරූපතංයෙව විභාවෙති.

“තෙන හි”තිආදි “අයඤ්ච ජිණ්ණභාවො සබ්බසාධාරණත්තා මය්හම්පි උපරි ආපත්තිතො එවා”ති මහාසත්තස්ස සංවිජ්ජනාකාරවිභාවනං. රථං සාරෙතීති සාරථී. කීළාවිහාරත්ථං උය්‍යුත්තා යන්ති උපගච්ඡන්ති එතන්ති උය්‍යානං. අලන්ති පටික්ඛෙපව්වනං. නාමාති ගරහණෙ නිපාතො “කථඤ්ඤිනාමා”තිආදීසු (පාරා. 39, 42, 87, 88, 90, 166, 170; පාවි. 1, 13, 36) විය. ජාතියා ආදිනවදස්සනත්ථං තංමුලස්ස උම්මුලනං විය හොතීති, තස්ස ච අවස්සිතභාවතො “ජාතියා මූලං ඛණන්තො නිසීදී”ති ආහ. සිද්ධෙ හි කාරණෙ එලං සිද්ධමෙව හොතීති. පිළං ජනෙත්වා අන්තොතුදනවසෙන සබ්බපයමං හදයං අනුපවිස්ස යිතත්තා පයමෙන සල්ලෙන හදයෙ විද්ධො විය නිසීදීති යොජනා.

බ්‍යාධිපුරිසවණ්ණනා

47. පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙවාති “සුද්ධාවාසා කිරා”තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තෙනෙව නයෙන. ආබාධිකන්ති ආබාධවත්තං. දුක්ඛිතන්ති සඤ්ජාතදුක්ඛං. අජාතන්ති අජාතභාවො, නිබ්බානං වා.

කාලකතපුරිසවණ්ණනා

50. හත්තනෙත්තකුප්පලාදි විවිධං කත්වා ලාතබ්බතො විලාතො, වය්හං, සිවිකා වාති ආහ “විලාතන්ති සිවික”න්ති. සිවිකාය දිට්ඨපුබ්බත්තා මහාසත්තො විතකපඤ්ජරං “සිවික”න්ති ආහ. ඉතො පටිගතන්ති ඉතො භවතො අපගතං. කතකාලන්ති පරියොසාපිතජීවනකාලං. තෙනාහ “යත්තක”න්තිආදි.

පබ්බජිතවණ්ණනා

53. ධම්මං වරතීති ධම්මවරණො, තස්ස භාවො ධම්මවරණභාවොති ධම්මවරියමෙව වදති. එවං එකෙකස්ස පදස්සාති යථා “සාධුධම්මවරියාති පබ්බජිතො”ති යොජනා, එවං “සාධුසමවරියාති පබ්බජිතො”තිආදිනා එකෙකස්ස පදස්ස යොජනා වෙදිතබ්බා. සබ්බාතීති “සාධුධම්මවරියා”තිආදීසු ආගතාති සබ්බාති ධම්මසමකුසලපුඤ්ඤපදාති. දසකුසලකම්මපථවෙව්වනාතීති දානාදීති දසකුසලධම්මපරියායපදාති.

බොධිසත්තපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

54. පබ්බජිතස්ස ධම්මිං කථං සුත්වාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤඤ්ච සඬගීතිඅනාරුළ්භං තෙන තදා වුත්තං ධම්මිං කථන්ති යොජනා. “වංසොවා”ති පදත්තයෙන ධම්මතා එසාති දස්සෙති. විරස්සං විරස්සං පස්සන්ති දීඝායුකභාවතො. තථා හි වුත්තං “බහුතං වස්සානං...පෙ....

දිසනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
 අවිච්ඡේදනා”ති. තෙනෙනවාති න චිරස්සං දිට්ඨිභාවෙනෙව.
 අචිරකාලන්තරිකමෙව පුබ්බකාලකිරියං දස්සෙන්නො “ඡිණ්ණඤ්ච
 දිස්වා...පෙ.... පබ්බජිතඤ්ච දිස්වා, තස්මා අහං පබ්බජිතොමිහි රාජා”ති
 ආහ යථා “න්හත්වා චත්ථං පරිදහිත්වා ගන්ධං විලිම්පිත්වා මාලං
 පිළුන්ධිත්වා භුත්තො”ති.

මහාජනකායඅනුපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

55. “කස්මා පනෙත්ථා”තිආදිනා තෙසං චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං
 මහාසත්තෙ සංහත්තතං, සංවෙගබ්බලතඤ්ච දස්සෙති, යතො
 සුතට්ඨානෙයෙව යත්වා ඤාතිමිත්තාදීසු කිඤ්චි අනාමන්තෙත්වා
 මත්තවරවාරණො විය අයොමයබන්ධනං සනබන්ධනං ඡින්දිත්වා පබ්බජ්ජං
 උපගච්ඡිංසු.

චත්තාරො මාසෙ වාරිකං චරි න තාව ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා.

යදා පන ඤාණං පරිපාකං ගතං, තං දස්සෙන්නො “අයං
 පනා”තිආදිමාහ. සබ්බෙව ඉමෙ පබ්බජිතා මම ගමනං ජානිස්සන්ති,
 ජානන්තා ච මං අනුබන්ධිස්සන්තිති අධිජ්ජායො. සන්තිසීවෙසුති
 සන්තිසිත්තෙසු. සණ්තෙවාති සණ්ති විය සද්දං කරොති විය.

අවිච්ඡේදකාරාමානන්ති අනහිරතිවිචේකානං. අයං කාලොති අයං තෙසං
 පබ්බජිතානං මම ගමනස්ස අජානනකාලො. නික්ඛමිත්වාති පණ්ණසාලාය
 නිග්ගන්ත්වා, මහාහිනික්ඛමනං පන පගෙව නික්ඛන්තො.
 පාරමිතානුභාවෙන උට්ඨිතං උපරි දෙවතාහි දිබ්බපච්චත්ථරණෙහි
 සුපඤ්ඤත්තමිපි මහාසත්තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සිද්ධත්තා තෙන
 පඤ්ඤත්තං විය භොතීති චුත්තං “පල්ලඬ්ඛං පඤ්ඤපෙත්වා”ති. “කාමං
 තථො ච න්හාරු ච, අට්ඨි ච අවසිස්සතු”තිආදි (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.22,
 237; අ. නි. 2.5; 8.13; මහානි. 17, 196) නයජ්ජවත්තං චතුරඬ්ඛවීරියං
 අධිට්ඨන්ත්වා. චූපකාසන්ති විචේකවාසං.

අඤ්ඤෙනෙවාති යත්ථ මහාපුරිසො තදා විහරති, තතො අඤ්ඤෙනෙව
 දිසාභාගෙන. කාමං බොධිමණ්ඩො ජම්බුදීපස්ස මජ්ඣිකා නාහිට්ඨානියො,
 තදා පන බ්‍රහ්මරඤ්ඤෙව විචිත්තෙ යොගීනං පටිසල්ලානසාරුජ්ජො හුත්වා
 තිට්ඨති, තදඤ්ඤො පන ජම්බුදීපජ්ජදෙසො යෙහුයොන බහුජනො
 ආකිණ්ණමනුස්සො ඉද්ධො ඒතො අභොසි. තෙන තෙ තං තං ජනපදදෙසං
 උද්දිස්ස ගතා “අත්තො ජම්බුදීපාහිමුඛා වාරිකං පක්කන්තා”ති චුත්තා
 අත්තො ජම්බුදීපාහිමුඛා, න හිමවන්තාදිපබ්බතාහිමුඛාති අත්ථො.

බොධිසත්තඅහිනිවෙසවණ්ණනා

57. කාමං භගවා බුද්ධො හුත්වා සත්තසත්තාහානි තත්ථෙව චසි,
 සබ්බපයමං පන විසාබ්‍රජණ්ණමං සන්ධාය “ඵකරත්තිවාසං උපගතස්සා”ති

වුත්තං. රහොගතස්සාති රහො ජනවිචිත්තං යානං උපගතස්ස, තෙන ගණසඬ්ගණිකාභාවෙන මහාසත්තස්ස කායවිවෙකමාහ. පටිසල්ලිනස්සාති නානාරම්මණවාරතො චිත්තස්ස නිවත්තියා පති සම්මදෙව නිලීනස්ස තත්ථ අවිසංචිත්තස්ස, තෙන චිත්තසඬ්ගණිකාභාවෙනස්ස පුබ්බභාගියං චිත්තවිවෙකමාහ. දුක්ඛන්ති ජාතිආදිමූලකං දුක්ඛං. කාමං චුතුපපාතාපි ජාතිමරණානි එව, මරණජාතියොව “ජායති මියති”ති පන වත්වා “චවති උපපජ්ජති”ති වචනං න එකභවපරියාපන්නානං නෙසං ගහණං, අථ බො නානාභවපරියාපන්නානං එකජ්ඣං ගහණන්ති දස්සෙන්නො ආහ “ඉදං ද්වයං...පෙ.... වුත්ත”න්ති. කස්මා පන ලොකස්ස කිච්ඡාපත්තිපරිචිතක්කනෙ “ජරාමරණස්සා”ති ජරාමරණවසෙන නියමනං කතන්ති ආහ “යස්මා”තිආදි. ජරාමරණමෙව උපට්ඨාති ආදිතොති අධිප්පායො. අභිනිවිට්ඨස්සාති ආරද්ධස්ස. පටිච්චසමුප්පාදමුබ්බෙන විපස්සනාරම්හෙ තස්ස ජරාමරණතො පට්ඨාය අභිනිවෙසො අග්ගතො යාව මූලං ඔතරණං වියාති ආහ “භවග්ගතො ඔතරත්තස්ස වියා”ති.

උපායමනසිකාරාති උපායෙන මනසිකරණතො මනසිකාරස්ස පවත්තනතො. ඉදානි තං උපායමනසිකාරපරියායං යොනිසොමනසිකාරං සරූපතො, පවත්තිආකාරතො ව දස්සෙතුං “අනිච්චාදීනි හි”තිආදි වුත්තං. යොනිසොමනසිකාරො නාම භොතීති යාථාවතො මනසිකාරභාවතො. අනිච්චාදීනීති ආදි-සද්දෙන දුක්ඛානත්තඅසුභාදීනං ගහණං. අයන්ති “එතදභොසී”ති එවං වුත්තො “කිම්හි නු බො සති”තිආදිනායප්පවත්තො මනසිකාරො. තෙසං අඤ්ඤතරොති තෙසු අනිච්චාදිමනසිකාරෙසු අඤ්ඤතරො එකො. කො පන සොති? අනිච්චමනසිකාරොව, තත්ථ කාරණමාහ “උදයබ්බයානුපස්සනාවසෙන පවත්තත්තා”ති. යඤ්ඤි උප්පජ්ජති වෙව චවති ව, තං අනිච්චං උදයවයපරිච්ඡින්නත්තා අද්ධුවන්ති කත්වා. තස්ස පන තබ්භාවදස්සනං යාථාවමනසිකාරතාය යොනිසොමනසිකාරො. ඉතො යොනිසොමනසිකාරාති හෙතුමිහි නිස්සක්කවචනන්ති තස්ස ඉමිනා “උපායමනසිකාරොනා”ති හෙතුමිහි කරණවචනෙන අත්ථමාහ. සමාගමො අභොසීති යාථාවතො පටිච්ඡිකුන්තවසෙන සඬ්ගමො අභොසී. කිං පන තන්ති කිං පන තං ජරාමරණකාරණන්ති ආහ “ජාතී”ති. “ජාතියා බො”තිආදිසු අයං සඬ්බෙපත්ථො – කිම්හි නු බො සති ජරාමරණං භොති, කිං පච්චයා ජරාමරණ”න්ති ජරාමරණකාරණං පරිග්ගණ්හන්තස්ස බොධිසත්තස්ස “යස්මිං සති යං භොති, අසති ව න භොති, තං තස්ස කාරණ”න්ති එවං අබ්‍යභිචාරිකාරණපරිග්ගණ්හනෙ “ජාතියා බො සති ජරාමරණං භොති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්ති යා ජරාමරණස්ස කාරණපරිග්ගාහිකා පඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තාය උප්පජ්ජන්තියා සමාගමො අභොසීති. සබ්බපදානීති “කිම්හි නු බො සති ජාති භොතී”තිආදිනා ආගතානි ජාතිආදීනි විඤ්ඤාණපරියොසානානි නව පදානි.

ද්වාදසපදිකෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඉධ යානි ද්වෙ පදානි අග්ගහිතානි, තෙසං අග්ගහණෙ කාරණං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජේතුකාමො තෙසං ගහෙතබ්බාකාරං තාව දස්සෙත්තො “එත්ථ පනා”ති ආදිමාහ. පච්චක්ඛෙහුතං පච්චුප්පන්තභවං පයමං ගහෙත්වා තදන්තරං අනාගතං “දුතිය”න්ති ගහණෙ අතීතො තතියො භොතීති ආහ “අවිජ්ජා සඬබ්බාරා හි අතීතො භවො”ති. නනු චෙත්ථ අනාගතස්සාපි භවස්ස ගහණං න සම්භවති පච්චුප්පන්තවසෙන අහිනිවෙසස්ස ජොතිතත්තාති? සච්චමෙතං, කාරණෙ පන ගහිතෙ ඵලං ගහිතමෙව භොතීති තථා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අපි චෙත්ථ අනාගතොපි අද්ධා අත්ථතො සඬගහිතො ඵව, යතො පරතො “නාමරූපපච්චයා සළායතන”න්ති ආදිනා අනාගතද්ධසඬගහිකා දෙසනා පවත්තා. තෙහිති අවිජ්ජාසඬබ්බාරෙහි ආරම්මණභූතෙහි. න සට්ඨානි න සම්බජ්ඣති. මහාපුරිසො හි පච්චුප්පන්තවසෙන අහිනිවිට්ඨොති අසට්ඨො කාරණමාහ. අදිට්ඨොහිති අනවබුද්ධෙහි, ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ චෙතං කරණවචනං. සති අනුබොධෙ පටිච්චෙධෙන භවිතබ්බන්ති ආහ “න සක්කා බුද්ධෙන භවිතු”න්ති. ඉමිනාති මහාසත්තෙන. තෙති අවිජ්ජාසඬබ්බාරා. භවඋපාදානතණ්භාවසෙනෙවාති භවඋපාදානතණ්භාදස්සනවසෙනෙව. දිට්ඨා තංසභාවතංසභගතෙහි තෙහි සමානයොගක්ඛමත්තා. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.570) කථිතාව, තස්මා න ඉධ කථෙතබ්බාති අධිප්පායො.

58. පච්චයතොති හෙතුතො, සඬබ්බාරතොති අත්ථො. “කිම්හි නු බො සති ජරාමරණං භොතී”ති ආදිනා හි හෙතුපරම්පරාවසෙන ඵලපරම්පරාය චුච්චමානාය “කිම්හි නු බො සති විඤ්ඤාණං භොතී”ති විචාරණාය “සඬබ්බාරෙ බො සති විඤ්ඤාණං භොතී”ති විඤ්ඤාණස්ස විසෙසකාරණභූතෙ සඬබ්බාරෙ අග්ගහිතෙ තතො විඤ්ඤාණං පටිනිවත්තති නාම, න සබ්බපච්චයතො. තෙනෙවාහ “නාමරූපෙ බො සති විඤ්ඤාණං භොතී”ති (දී. නි. 2.58), නාමමිපි චෙත්ථ සභජාතාදිවසෙනෙව පච්චයභූතං අධිප්පෙතං, න කම්මුපනිස්සයවසෙන පච්චුප්පන්තවසෙන අහිනිවිසස්ස ජොතිතත්තා. ආරම්මණතොති අවිජ්ජාසඬබ්බාරසඬබ්බාතආරම්මණතො, අතීතභවසඬබ්බාතආරම්මණතො වා. අතීතද්ධපරියාපන්තා හි අවිජ්ජාසඬබ්බාරා. යතො පටිනිවත්තමානං විඤ්ඤාණං අතීතභවතොපි පටිනිවත්තති නාම. උභයමිපිති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමිපි විපස්සනාවිඤ්ඤාණමිපි. නාමරූපං නාතික්කමතීති පච්චයභූතං, ආරම්මණභූතඤ්ච නාමරූපං නාතික්කමති තෙන විනා අවත්තනතො. තෙනාහ “නාමරූපතො පරං න ගච්ඡති”ති.

විඤ්ඤාණෙ නාමරූපස්ස පච්චයෙ භොන්තෙති විඤ්ඤාණෙ නාමස්ස, රූපස්ස, නාමරූපස්ස ච පච්චයෙ භොන්තෙ. නාමරූපෙ ච විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ භොන්තෙති තථා නාමෙ, රූපෙ, නාමරූපෙ ච විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ භොන්තෙති චතුචොකාරඵකචොකාරපඤ්චොකාරභවවසෙන යථාරහං යොජනා වෙදිතබ්බා, ද්විසුපි අඤ්ඤාමඤ්ඤාපච්චයෙසු

හොත්තෙසුති පන පඤ්චවොකාරභවවසෙනෙව. එත්තකෙනාති එවං විඤ්ඤාණ නාමරූපානං අඤ්ඤමඤ්ඤං උපත්ථම්භනවසෙන පවත්තියා. ඡායෙථ වා...පෙ.... උපපජ්ජෙථ වාති “සත්තො ඡායති...පෙ.... උපපජ්ජති වා”ති සමඤ්ඤා හොති විඤ්ඤාණනාමරූපවිනිමුත්තස්ස සත්තපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතස්ස ධම්මස්ස අභාවතො. තෙනාහ “ඉතො හී”තිආදි. එතදෙවාති විඤ්ඤාණං, නාමරූපත්ති එතං ද්වයමෙව.

පඤ්ච පදානීති “ඡායෙථ වා”තිආදීති පඤ්ච පදානි. නනු තත්ථ පටිමතතියෙහි චතුත්ථපඤ්චමානි අත්ථතො අභිත්තානීති ආහ “සද්ධිං අපරාපරං චුතිපට්ඨස්ස”ති. පුන තං එත්තාවතාති චුත්තමත්ථත්ති යො “එත්තාවතා”ති පදෙන පුබ්බෙ චුත්තො, තමෙව යථාචුත්තමත්ථං “යදිද්”ත්තිආදිනා නියයාතෙන්තො නිදස්සෙන්තො පුන වත්වා. අනුලොමපච්චයාකාරවසෙනාති පච්චයධම්මදස්සනපුබ්බකං පච්චයුප්පත්තධම්මදස්සනවසෙන. පච්චයධම්මානඤ්ඤි අත්තතො පච්චයුප්පත්තස්ස පච්චයභාවො ඉදස්පච්චයනා පච්චයාකාරො, සො ච “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”තිආදිනා චුත්තො. සංසාරජ්ජවත්තියා අනුලොමනතො අනුලොමපච්චයාකාරො. ඡාතිආදිකං සබ්බං වට්ටදුක්ඛං චිත්තෙන සම්භින්නෙන කතං සමුභවසෙන ගහෙත්වා පාළියං “දුක්ඛක්ඛන්ධස්සා”ති චුත්තත්ති ආහ “ඡාති...පෙ.... දුක්ඛරාසිස්සා”ති.

59. දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අනෙකචාරං සමුදයදස්සනවසෙන විඤ්ඤාණස්ස පවත්තත්තා “සමුදයො සමුදයො”ති ආමෙඛිතවචනං අවොච. අථ වා “එවං සමුදයො හොති”ති ඉදං න කෙවලං නිබ්බත්තිනිදස්සනපදං, අථ බො පටිච්චසමුප්පාද-සද්දො විය සමුප්පාදමුඛෙන ඉධ සමුදය-සද්දො නිබ්බත්තිමුඛෙන පච්චයත්තං වදති. විඤ්ඤාණාදයො හවත්තා ඉධ පච්චයධම්මා නිද්දිට්ඨා, තෙ සාමඤ්ඤරූපෙන ඛ්‍යාපනිච්ඡාවසෙන ගණ්හන්තො “සමුදයො සමුදයො”ති ආහ, එවඤ්ච කත්වා යං වක්ඛති “ඉමස්මිං සති ඉදං හොතීති පච්චයසඤ්ජානනමත්තං කථිත”ත්ති, (දී. නි. අට්ඨ. 2.59) තං සමත්ථිතං හොති. යදි එවං “උදයදස්සනපඤ්ඤා වෙසා”ති ඉදං කථන්ති? නායං දොසො පච්චයතො උදයදස්සනමුඛෙන නිබ්බත්තිලක්ඛණදස්සනස්ස සම්භවතො. දස්සනට්ඨෙන වක්ඛති සමුදයස්ස පච්චක්ඛතො දස්සනභාවෙන වක්ඛු වියාති වක්ඛු. ඤාතකරණට්ඨෙනාති යථා සමුදයො සම්මදෙව ඤාතො හොති අවබුද්ධො, එවං කරණට්ඨෙන. පජානනට්ඨෙනාති “විඤ්ඤාණාදිතංතංපච්චයුප්පත්තියා එතස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති පකාරතො ජානනට්ඨෙන. නිබ්බිජ්ඣත්වා පටිච්ජ්ඣත්වා උප්පත්තට්ඨෙනාති අනිබ්බිජ්ඣත්වා පුබ්බෙ උදයදස්සනපඤ්ඤාය පටිපක්ඛධම්මෙ නිබ්බිජ්ඣත්වා “අයං සමුදයො”ති පච්චයතො, බණ්ණො ච, සරූපතො පටිච්ජ්ඣත්වා උප්පත්තභාවෙන, නිබ්බිජ්ඣනට්ඨෙන පටිච්ජ්ඣනට්ඨෙන විජ්ජාති චුත්තං හොති.

ඔහාසට්ඨෙතාති සමුදයසභාවපට්ඨිජාදනකස්ස මොහන්ධකාරස්ස ච කිලෙසන්ධකාරස්ස ච විධමනවසෙන අවහාසකභාවෙන.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං පටිපාටියා විභාවෙනුං “යථාහා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ චක්ඛුං උදපාදිති පාළියං පද්ද්ධාරො. කථං උදපාදිති චෙති ආහ “දස්සනට්ඨෙතා”ති. “සමුදයස්ස පච්චක්ඛන්තො දස්සනභාවෙනාති චුත්තො වායමත්ථො. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො චෙදිතබ්බො. චක්ඛුධම්මොති චක්ඛුති පාළිධම්මො. දස්සනට්ඨො අත්ථොති දස්සනසභාවො තෙන පකාසෙතබ්බො අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එත්තකෙහි පදෙහිති ඉමෙහි පඤ්චහි පදෙහි. “කිං කථිත”න්ති පිණ්ඩත්ථං පුච්ඡති. පච්චයසඤ්ජානනමත්තන්ති විඤ්ඤාණාදිනං පච්චයධම්මානං නාමරූපාදිපච්චයුප්පන්නස්ස පච්චයසභාවසඤ්ජානනමත්තං කථිතං අවසෙසතො පච්චයසභාවසල්ලක්ඛණස්ස ජොතිතත්තා. සඬ්ඛාරානං සම්මදෙව උදයදස්සනස්ස ජොතිතත්තා “විථිපටිපන්නා තරුණවිපස්සනා කථිතා”ති ච චුත්තං.

61. අත්තනා අධිගතත්තා ආසන්නපච්චක්ඛන්තාය “අය”න්ති චුත්තං, අරියමග්ගාදිනං මග්ගනට්ඨෙත මග්ගොති. පුබ්බභාගවිපස්සනා හෙසා. තෙනාහ “බොධායා”ති. බොධපදස්ස භාවසාධනතං සන්ධායාහ “චතුසච්චබුජ්ඣනත්ථායා”ති. පරිඤ්ඤාපහානභාවනාහිසමයා යාවදෙව සච්ඡිකිරියාහිසමයත්ථා නිබ්බානාධිගමත්ථත්තා බ්‍රහ්මවරියවාසස්සාති චුත්තං “නිබ්බානබුජ්ඣනත්ථාය එව වා”ති. “නිබ්බානං පරමං සුඛ”න්ති (ම. නි. 2.215, 217; ධ. ප. 204) හි චුත්තං. බුජ්ඣතීති චත්තාරි අරියසච්චානි එකපට්ඨෙධෙන පටිච්ඡිකුති, තෙන බොධ-සද්දස්ස කත්තුසාධනත්තමාහ. පච්චත්තපදෙහිති පයමාවිහත්තිදීපකෙහි පදෙහි. නිබ්බානමෙව කථිතං විඤ්ඤාණාදි නිරුජ්ඣති එත්ථාති කත්ථා. අනිබ්බත්තිනිරොධන්ති සබ්බසො පච්චයනිරොධෙන අනුප්පාදනිරොධං අච්චන්තනිරොධං.

62. සබ්බෙහෙව එතෙහි පදෙහිති “චක්ඛු”තිආදිහි පඤ්චහි පදෙහි. නිරොධසඤ්ජානනමත්තමෙවාති “නිරොධො නිරොධොති බො”තිආදිනා නිරොධස්ස සඤ්ජානනමත්තමෙව කථිතං පුබ්බාරම්භභාවතො, න තස්ස පටිච්ඡිකුතවසෙන පච්චක්ඛන්තො දස්සනං අරියමග්ගස්ස අනධිගතත්තා. සඬ්ඛාරානං සම්මදෙව නිරොධදස්සනං නාම සිඛාප්පත්තාය විපස්සනාය වසෙන ඉච්ඡිතබ්බන්ති “චුට්ඨානගාමිනී බලවවිපස්සනා කථිතා”ති ච චුත්තං.

63. විදිත්වාති පුබ්බභාගියෙන ඤාණෙන ජානිත්වා. තතො අපරභාගෙහි චුත්තනායෙන පච්චයනිරොධජානනතො පච්ඡාභාගෙ. උපාදානස්ස පච්චයභූතෙසුති චතුබ්බිධස්සපි උපාදානස්ස ආරම්මණපච්චයාදිනා පච්චයභූතෙසු, උපාදානියෙසුති අත්ථො. වහන්තොති පචත්තෙන්තො.

ඉදන්ති “අපරෙන සමයෙන” තිආදි වචනං. කස්මා චුත්තන්ති “යාය පටිපත්තියා සබ්බෙපි මහාබොධිසත්තා වරිමහවෙ බොධාය පටිපජ්ජන්ති, විපස්සනාය මහාබොධිසත්තෙන තථෙව පටිපන්න”න්ති කථෙතුකම්මානාවසෙන පුච්ඡාවචනං. තෙනාහ “සබ්බෙයෙව හී” තිආදි. තත්ථ පුත්තස්ස ජාතදිවසෙ මහාහිනික්ඛමනං, පධානානුයොගො ව ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බො, ඉතරං ඉතිකත්තබ්බතාවසෙන. තත්ථාපි විරකාලපරිභාවනාය ලද්ධාසෙවනාය මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසත්තා “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො” තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) සංසාරදුක්ඛතො මොචෙතුං ඉච්ඡිතස්ස සත්තලොකස්ස කිච්ඡාපත්තිදස්සනමුඛෙන ජරාමරණතො පටියාය පච්චයාකාරසම්මසනම්පි ධම්මතාව. තථා අත්තාධීනතාය, කෙනපි අනුපබ්බතත්තා, අසෙවනකසුඛවිහාරතාය, වතුත්ථජ්ඣානිකතාය ව ආනාපානකම්මටියානානුයොගො. පඤ්චසු බන්ධෙසු අහිනිවිසිත්වාති විඤ්ඤාණනාමරූපාදිපරියායෙන ගහිතෙසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු විපස්සනාහිනිවෙසවසෙන අහිනිවිසිත්වා පටිපත්තිං ආරහිත්වා. අනුක්කමන්ති අනු අනු ගාමිතබ්බතො පටිපජ්ජිතබ්බතො “අනුක්කම”න්ති ලද්ධනාමං අනුපුබ්බපටිපත්තිං. කත්වාති පටිපජ්ජිත්වා.

ඉති රූපන්ති එත්ථ දුතියො ඉති-සද්දො නිදස්සනත්ථො, තෙන පඨමො ඉති-සද්දො සරූපස්ස, පරිමාණස්ස ව බොධකො අනෙකත්ථත්තා නිපානානං, ආචුත්තිආදිවසෙන වායමත්ථො වෙදිතබ්බො. අන්නොගධාවධාරණඤ්ච වාක්‍යං දස්සෙන්නො “ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, ඉතො උද්ධං රූපං නත්ථී” තිආදිමාහ. තත්ථ “රූප්පනසභාව”න්ති ඉමිනා සාමඤ්ඤතො රූපස්ස සභාවො දස්සිතො, “භූතූපාදායහෙද”න්තිආදිනා විසෙසතො, තදුභයෙනපි “ඉදං රූප”න්ති පදස්ස අත්ථො නිද්දිට්ඨො. තත්ථ ලක්ඛණං නාම තස්ස තස්ස රූපවිසෙසස්ස අනඤ්ඤසාධාරණො සභාවො. රසො තස්සෙව අත්තතො ඵලං පති පච්චයභාවො. පච්චුපටියානං තස්ස පරමත්ථතො විජ්ජමානත්තා යාථාවතො ඤාණස්ස ගොචරභාවො. පදටියානං ආසන්නකාරණං, තෙනස්ස පච්චයායත්තචුත්තිතා දස්සිතා. “අනවසෙසරූපපරිග්ගහො”ති ඉමිනා පන “එත්තකං රූපං, ඉතො උද්ධං” රූපං නත්ථීති පදද්වයස්සාපි අත්ථො නිද්දිට්ඨො රූපස්ස සබ්බසො පරියාදානවසෙන නියාමනතො. “ඉති රූපස්ස සමුදයො”ති එත්ථ පන ඉති-සද්දො “ඉති බො හික්ඛවෙ සජ්ජටිහයො බාලො” තිආදිසු (ම. නි. 3.124; අ. නි. 3.1) විය පකාරත්ථොති ආහ “ඉතීති එව”න්ති.

අවිජ්ජාසමුදයාති අවිජ්ජාය උප්පාදා, අත්ථිභාවාති අත්ථො. නිරොධනිරොධී හි උප්පාදො අත්ථිභාවාවකොපි හොති, තස්මා පුරිමහවසිද්ධාය අවිජ්ජාය සති ඉමස්මිං හවෙ රූපසමුදයො, රූපස්ස උප්පාදො හොතීති අත්ථො. “තණ්හාසමුදයා”තිආදිසුපි එසෙව නයො. ආහාරසමුදයාති එත්ථ පන පවත්තිපච්චයෙසු කබ්ලිකාරාහාරස්ස බලවතාය

සො ඵච ගහිතො. තස්මිං පන ගහිතෙ පවත්තිපච්චයනාසාමඤ්ඤෙන උතුචිත්තානි ගහිතානෙව හොන්තීති චතුසමුට්ඨානිකරූපස්ස පච්චයතො උදයදස්සනං විභාවිතමෙවාති දට්ඨබ්බං. “නිබ්බන්තිලක්ඛණ”න්ති ආදිනා කාලවසෙන උදයදස්සනමාහ. තත්ථ නිබ්බන්තිලක්ඛණන්ති රූපස්ස උප්පාදසඬ්ඛානං සඬ්ඛතලක්ඛණං. පස්සන්තොපීති න කෙවලං පච්චයසමුදයමෙව, අථ බො ඛණතො උදයං පස්සන්තොපි. අද්ධාවසෙන හි පයමං උදයං පස්සිත්වා යීතො පුන සන්තතිවසෙන දිස්වා අනුක්කමෙන ඛණවසෙන පස්සති. අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධොති අග්ගමග්ගෙන අවිජ්ජාය අනුප්පාදනිරොධතො අනාගතස්ස රූපස්ස අනුප්පාදනිරොධො හොති පච්චයාභාවෙ අභාවතො. තණ්හානිරොධා කම්මනිරොධොති එත්ථාපි එසෙව නයො. ආභාරනිරොධාති පවත්තිපච්චයස්ස කබලීකාරාභාරස්ස අභාවෙන. රූපනිරොධොති තංසමුට්ඨානරූපස්ස අභාවො හොති. සෙසං චුත්තනයමෙව. “විපරිණාමලක්ඛණ”න්ති හඬගකාලවසෙන හෙතං වයදස්සනං, තස්මා තං අද්ධාවසෙන පයමං පස්සිත්වා පුන සන්තතිවසෙන දිස්වා අනුක්කමෙන ඛණවසෙන පස්සති. අයඤ්ච නයො පාකතිකවිපස්සකවසෙන චුත්තො, බොධිසත්තානං පනෙතං නත්ථී. එස නයො උදයදස්සනෙපි.

“ඉති වෙදනා”න්ති ආදීසුපි හෙට්ඨා රූපෙ චුත්තනයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “අයං වෙදනා, එත්තකා වෙදනා”න්ති ආදි. තත්ථ වෙදයිත...පෙ.... සභාවන්ති එත්ථ “වෙදයිතසභාවං...පෙ.... විජානනසභාව”න්ති පච්චෙකං සභාව- සද්දො යොජෙතබ්බො. වෙදයිතසභාවන්ති අනුභවනසභාවං. සඤ්ජානනසභාවන්ති “නීලං පිත”න්ති ආදිනා ආරම්මණස්ස සල්ලක්ඛණසභාවං. අභිසඬ්ඛරණසභාවන්ති ආයුහනසභාවං. විජානනසභාවන්ති ආරම්මණස්ස උපලද්ධිසභාවං. සුඛාදීති ආදි-සද්දෙන දුක්ඛසොමනස්සදොමනස්සුපෙක්ඛාවෙදනානං සඬ්ඛහො රූපසඤ්ඤාදීති ආදි-සද්දෙන සද්දසඤ්ඤාදීනං, එස්සාදීති ආදි-සද්දෙන වෙනනා විතක්කාදීනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සබ්බෙසං ලොකීයවිඤ්ඤාණානං සඬ්ඛහො. යථා ච විඤ්ඤාණෙ, එස නයො වෙදනාදීසුපි. තෙසන්ති “සමුදයො”ති චුත්තධම්මානං. තීසු ඛන්ධෙසුති වෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙසු. “ඵට්ඨෙයා වෙදෙති, ඵට්ඨෙයා සඤ්ජානාති, ඵට්ඨෙයා වෙනෙති”ති (සං. නි. 4.93) වචනතො “එස්සසමුදයා”ති වත්තබ්බං. “නාමරූපපච්චයාපි විඤ්ඤාණ”න්ති (විහ. 246; දී. නි. 2.97) වචනතො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ “නාමරූපසමුදයා”ති වත්තබ්බං. තෙසං යෙවාති තීසු ඛන්ධෙසු “එස්සස්ස විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ නාමරූපස්සා”ති එස්සනාමරූපානංයෙව වසෙන අත්ථඬ්ගමපදම්පි යොජෙතබ්බං, අවිජ්ජාදයො පන රූපෙ චුත්තසදිසා එවාති අධිප්පායො.

සමපඤ්ඤාසලක්ඛණවසෙනාති පච්චයතො වීසති ඛණතො පඤ්චාති පඤ්චවීසති යා උදයලක්ඛණානං, පච්චයතො වීසති ඛණතො පඤ්චාති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
පඤ්චවිසතියා එව වයලක්ඛණානං වාති සමපඤ්ඤාසාය
උදයවයලක්ඛණානං වසෙන. තත්ථ පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයො
ලක්ඛීයති එතෙහිති ලක්ඛණානීති වුවුවන්ති අවිජ්ජාදිසමුදයොති, තථා තෙසං
අනුප්පාදනිරොධො ලක්ඛීයති එතෙහිති ලක්ඛණානීති වුවුවන්ති අවිජ්ජාදීනං
අවචන්තනිරොධො. නිබ්බන්තිවිපරිණාමලක්ඛණානි පන
සඬ්ඛතලක්ඛණමෙවාති. එවං එතානි සමපඤ්ඤාසලක්ඛණානි සරූපතො
වෙදිතබ්බානි. යථානුක්කමෙන වඩ්ඪිතෙති යථාචුත්තඋදයබ්බයඤාණෙ
තික්ඛෙ සුරෙ පසන්තෙ හුත්වා වහන්තෙ තතො පරං වත්තබ්බානං
භඩ්ගඤාණාදීනං උප්පත්තිපටිපාටියා බුද්ධිප්පත්තෙ පරමුක්කංසගතෙ
විපස්සනාඤාණෙ. පගෙව හි ඡත්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පවත්තෙන
සබ්බඤ්ඤාඤාණානුවච්ඡවිකෙන මහාවජිරඤාණසඬ්ඛාතෙන
සම්මසනඤාණෙන සම්භතානුභාවං ගබ්භං ගණ්හන්තං පරිපාකං ගච්ඡන්තං
පටිපදාවිසුද්ධිඤාණං අපරිමිතකාලෙ සම්භතාය පඤ්ඤාපාරමියා
ආනුභාවෙන උක්කංසපාරමිප්පත්තං අනුක්කමෙන වුට්ඨානගාමිනිභාවං
උපගන්ත්වා යදා අරියමග්ගෙන සට්ඨති, තදා අරියමග්ගචිත්තං
සබ්බකිලෙසෙහි මග්ගපටිපාටියා විමුවචති, විමුවචන්තඤ්ච තථා විමුවචති,
යථා සබ්බඤ්ඤායාවරණප්පහානං හොති. යං කිලෙසානං
“සවාසනප්පහාන”න්ති වුවචති, තයිදං පහානං අත්ථතො
අනුප්පත්තිනිරොධොති ආහ “අනුප්පාදනිරොධෙනා”ති. ආසවසඬ්ඛාතෙහි
කිලෙසෙහිති භවතො ආභවග්ගං, ධම්මතො ආගොත්‍රභුං සවනතො
පවත්තනතො ආසවසඤ්ඤිතෙහි රාගො, දිට්ඨි, මොහොති ඉමෙහි
කිලෙසෙහි. ලක්ඛණවචනඤ්චෙතං, පාළියං යදිදං “ආසවෙහි”ති,
තදෙකට්ඨතාය පන සබ්බෙහිපි කිලෙසෙහි සබ්බෙහිපි පාපධම්මෙහි චිත්තං
විමුවචති. අග්ගහෙත්වාති තෙසං කිලෙසානං ලෙසමත්තම්පි අග්ගහෙත්වා.

මග්ගක්ඛණෙ විමුවචති නාම තංතංමග්ගවජ්ඣකිලෙසෙහි ඵලක්ඛණෙ
විමුත්තං නාම. මග්ගක්ඛණෙ වා විමුත්තඤ්චෙව විමුවචති වාති
උපරිමග්ගක්ඛණෙ හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣකෙහි විමුත්තඤ්චෙව යථාසකං
පහාතබ්බෙහි විමුවචති ව. ඵලක්ඛණෙ විමුත්තමෙවාති සබ්බස්මිම්පි
ඵලක්ඛණෙ විමුත්තමෙව, න විමුවචති නාම.

සබ්බබන්ධනාති ඔරමභාගියුද්ධමභාගියසඬ්ඛනා සබ්බස්මාපි
භවසඤ්ඤාපනා, විජ්ජමුත්තො විසෙසතො පකාරෙහි මුත්තො.
සුවිකසිතචිත්තසන්තානොති සාතිසයං ඤාණරස්මිසම්ඵස්සෙන සුට්ඨ
සම්මදෙව සම්පුල්ලචිත්තසන්තානො. “වත්තාරි මග්ගඤාණානී”තිආදි යෙහි
ඤාණෙහි සුවිකසිතචිත්තසන්තානො, තෙසං එකදෙසෙන දස්සනං.
නිප්පදෙසතො දස්සනං පන පරතො ආගමිස්සති, තස්මා තත්ථෙව තානි
විභජිස්සාම. සකලෙ ව බුද්ධගුණෙහි අතීතංස අප්පටිභතඤාණාදිකෙ
සබ්බෙහි බුද්ධගුණෙ. යදා හි ලොකනාටො අග්ගමග්ගං අධිගච්ඡති, තදා

සබ්බෙ ගුණෙ හත්ථගතෙ කරොති නාම. තතො පරං “හත්ථගතෙ කත්වා යීතො”ති වුච්චති.

“පරිපුණ්ණසංඝකප්පොපතාපරිදීපනංකප්ණසංඝවා පරිපුණ්ණති වත්” උදානං දස්සෙතුං නංවිත්ථ ආදිතො ද්වත් .තංතිආදි වුත්ත්”අනෙකජාතිසංසාරං “ගාථානමත්ථො හෙට්ඨා බ්‍රහ්මජාලනිදානවණ්ණනායං (දී.නි . ටී . 1.පයමමහාසංඝිගීතිකථාවණ්ණනාවු (ත්තො එවපරතො . පන අයොසනහතස්සාති අයො හඤ්ඤති එතෙනාති අයොසනං, කම්මාරානං අයොකුට්ඨං, අයොමුට්ඨි ව, තෙන අයොසනෙන හතස්ස පහතස්ස. එව-සද්දො වෙත්ථ නිපාතමත්තං. ජලතො ජාතවෙදසොති ජලයමානස්ස අග්ගිස්ස, අනාදරෙ වා එතං සාමිවචනං. අනුපුබ්බුපසන්තස්සාති අනුක්කමෙන උපසන්තස්ස වික්ඛම්භන්තස්ස නිරුද්ධස්ස. යථා න ඤායතෙ ගතීති යථා තස්ස ගති න ඤායති යීකුට්ඨාදිනා අයොමුට්ඨි - තං හොතිඉදං වුත් . සතා අයොසනෙන හතස්පහතත් පහතස්ස අයොගතස්ස, කංසභාජනාදිගතස්ස වා ජලමානස්ස අග්ගිස්ස අනුක්කමෙන උපසන්තස්ස දසසු දිසාසු න කත්ථවි ගති පඤ්ඤායති පච්චයනිරොධෙන අප්පට්ඨසන්ධිකනිරුද්ධත්තාති. එවං සම්මාවිමුත්තානන්ති සම්මා හෙතුනා ඤායෙන තදඛිගවික්ඛම්භනවිමුත්තිපුබ්බඛිගමාය සමුච්ඡෙදවිමුත්තියා අරියමග්ගෙන චතුහිපි උපාදානෙහි, ආසවෙහි ච මුත්තත්තා සම්මා විමුත්තානං, තතො එව කාමබන්ධනසංඛාතං කාමොසභවොසාදිහෙදං අවසිට්ඨඔසඤ්ච තරිත්වා යීතත්තා කාමබන්ධොසතාරීනං සුට්ඨු පටිපස්සම්භිතසබ්බකිලෙසවිජ්ජන්දිතත්තා කිලෙසාහිසංඛාරවාතෙහි අකම්පනීයතාය අවලං නිබ්බානසංඛාතං සංඛාරූපසමං සුඛං පත්තානං අධිගතානං බිණ්ණසවානං ගති දෙවමනුස්සාදිහෙදාසු ගතීසු “අයං නාමාති ” බතාය අභාවතොතබ්ඤාපෙපඤ්ඤ පඤ්ඤාපෙතුං නත්ථි න උපලබ්භති, යථාවුත්තජාතවෙදො විය අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව තෙ ගච්ඡන්තීති අත්ථො. එවං මනසි කරොන්තොති .ප .ධ) තිආදිනාත්”එවං අනෙකජාතිසංසාරං “153) අත්තතො කතකිච්චත්තං මනසි කරොන්තො බොධිපල්ලඤ්ඤ නිසින්තොව විරොචිත්ථාති යොජනා.

දුතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බ්‍රහ්මයාවනකථාවණ්ණනා

64. යන්ත්‍රණාති පරිචිතක්කනත්ථෙ නිපාතො, අහන්ති හගවා අත්තානං නිද්දිසතීති ආහ “යදි පනාහ”න්ති. “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”තිආදි යථා අම්භාකං හගවා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදනාදිවසෙන සත්තසු සත්තාහෙසු පටිපජ්ජී, තතො පරඤ්ච ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණාදිවසෙන, එවමෙව සබ්බෙපි සම්මාසම්බුද්ධා අභිසම්බුද්ධකාලෙ පටිපජ්ජීසු, තෙ ව සත්තාභාදයො තථෙව වචන්ථපියන්තීති අයං සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං ධම්මතා. තස්මා විපස්සි හගවා

අභිසම්බුද්ධකාලෙ තථා පටිපජ්ජීති දස්සෙතුං ආරද්ධං. තත්ථ “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”ති ඉදං සත්තමසත්තාහතො පරං, සත්තාහතො ඔරිමෙ ච පචත්තාය පටිපත්තියා චසෙන චුත්තං, න පල්ලඤ්ඤාසත්තාහස්ස විය අට්ඨමස්ස නාම සත්තාහස්ස වචන්ටීතස්ස ලබ්භමානත්තා. අනන්තරොති “අධිගතො ඛො මායායං ධම්මො”ති ආදිකො විතක්කො (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7, 8).

පටිවිද්ධොති සයම්භුඤ්ඤාණෙන “ඉදං දුක්ඛ”න්ති ආදිනා පටිමුඛං පටිවිජ්ඣනවසෙන පචත්තො, යථාභූතං අවබුද්ධොති අත්ථො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො තබ්බිනිමුත්තස්ස පටිවිජ්ඣිතබ්බධම්මස්ස අභාවතො. ගම්භිරොති මහාසමුද්දො විය මකසතුණ්ඩසූචියා අඤ්ඤානු සමුපචිතපරිපක්කඤ්ඤාණසම්භාරෙහි අඤ්ඤෙසං ඤාණෙන අලබ්භනෙය්‍යජ්ජතිට්ඨො. තෙනාහ

“උත්තානභාවපටික්ඛෙපච්චනමෙත”න්ති. අලබ්භනෙය්‍යජ්ජතිට්ඨො ඔගාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තාය සරූපතො විසෙසතො ච පස්සිතුං න සක්කාති ආහ “ගම්භිරත්තාව දුද්දසො”ති. දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බොති කිච්ඡෙන කෙනචි කදාවිදෙව දට්ඨබ්බො. යං පන දට්ඨුමෙව න සක්කා, තස්ස ඔගාහෙත්වා අනු අනු බුජ්ඣනෙ කථා එව නත්ථිති ආහ “දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො”ති. දුක්ඛෙන අවබුජ්ඣිතබ්බො අවබොධස්ස දුක්කරභාවතො. ඉමස්මිං යානෙ “තං කිං මඤ්ඤට්ඨිතික්ඛෙවෙ දුක්කරතරං වා දුරහිසම්භවතරං වා”ති (සං. නි. 5.1115) සුත්තපදං වත්තබ්බං. සන්තාරම්මණත්තාය වා සන්තො. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභත්තාය නිබ්බුතො. පධානභාවං නීතොති වා පණීතො. අතිත්තිකරට්ඨෙන අතජ්ජකො සාදුරසභොජනං විය. එත්ථ ච නිරොධසච්චං සන්තං ආරම්මණන්ති සන්තාරම්මණං, මග්ගසච්චං සන්තං, සන්තාරම්මණඤ්ඤාවාති සන්තාරම්මණං අනුපසන්තසභාවානං කිලෙසානං, සඬබ්බාරානඤ්ඤා අභාවතො සන්තො නිබ්බුතසබ්බපරිලාභත්තා නිබ්බුතො, සන්තපණීතභාවෙනෙව තදත්ථාය අසෙවනකත්තාය අතජ්ජකතා දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය චුත්ත”න්ති. උත්තමඤ්ඤාණස්ස විසයත්තා න තක්කෙන අවචරිතබ්බො, තතො එව නිපුණඤ්ඤාණගොචරත්තාය, සණ්ඨසුබ්බමසභාවත්තා ච නිපුණො. බාලානං අවිසයත්තා පණ්ඩිතෙහි එව වෙදිතබ්බොති පණ්ඩිතවෙදනීයො. ආලියන්ති අහිරම්භිතබ්බට්ඨෙන සෙවියන්තිති ආලයා, පඤ්ඤා කාමගුණො. ආලයන්ති අහිරම්මණවසෙන සෙවන්තිති ආලයා, තණ්හාවිචරිතානි. ආලයරතාති ආලයනිරතා. සුට්ඨු මුදිතා අතිවිය මුදිතා අනුක්කණ්ඨනතො. රමනීති රතිං වින්දති කීළති ලළති. ඉමෙ සත්තා යථා කාමගුණො, එවං රාගම්භි අස්සාදෙන්ති අහිනන්දන්ති යෙවාති චුත්තං “දුට්ඨමපි”ති ආදි.

යානං සන්ධායාති යාන.ධායදං සන්සද්ද- අත්ථො පන “යාන”න්ති ච පටිච්චසමුප්පාදො එව අධිජ්ජෙතොථ එලං යති එත්තිට්ඨ . තිත්තායාතිචුත්තදායත් යානං, සඬබ්බාරාදීනං පච්චයභූතා අවිජ්ජාදයො.

ඉමෙසං සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයාති ඉදස්පච්චයා, අවිජ්ජාදයොව. ඉදස්පච්චයා එව ඉදස්පච්චයනා යථා දෙවො එව දෙවතා, ඉදස්පච්චයානං වා අවිජ්ජාදීනං අත්තනො ඵලං පටිච්ච පච්චයනාවො උප්පාදනසමත්ථතා ඉදස්පච්චයනා, තෙන පරමත්ථපච්චයලක්ඛණො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො හොතිව පටිච්ච ජනි ඵලංපජ්ජමුප්ප ඵතස්මාති පටිච්චසමුප්පාදො. පද්ද්වයෙනාපි ධම්මානං පච්චයට්ඨො එව විභාවිතොතෙනාහ . “සඬ්ඛාරාදිපච්චයානං අවිජ්ජාදීනමෙතං අධිවචන”ත්තිබ්බෙපොථ සඬ්ඛයමෙත් ., විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාසු (විසුද්ධි .2.570) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

සබ්බසඬ්ඛාරසමථොතිආදි සබ්බන්ති සබ්බසඬ්ඛාරසමථාදිපදාහිධෙයාං සබ්බං, අත්ථතො නිබ්බානමෙව. ඉදානි තස්ස නිබ්බානභාවං දස්සෙතුං “යස්මා හි”තිආදි චුත්තං. තන්ති නිබ්බානං. ආගම්මාති පටිච්ච අරියමග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයහෙතු. සම්මන්තිති අප්පට්ඨසන්ධිකූපසමවසෙන සම්මන්ති. තථා සන්තා ව සවිසෙසං උපසන්තා නාම හොන්තිති ආහ “චූපසම්මන්ති”ති, එතෙන සබ්බෙ සඬ්ඛාරා සම්මන්ති එත්ථාති සබ්බසඬ්ඛාරසමථො, නිබ්බානන්ති දස්සෙති. සබ්බසඬ්ඛාරවිසංයුත්තෙ හි නිබ්බානෙ සබ්බසඬ්ඛාරචූපසමපරියායො ඤායාගතො යෙවාති. සෙසෙපදෙසුපි එසෙව නයො. උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධි, ඛන්ධාදයො. පටිනිස්සට්ඨාති සමුච්ඡේදවසෙන පරිච්චත්තා හොන්ති. සබ්බා තණ්හාති අට්ඨසතප්පහෙදා සබ්බාපි තණ්හා. සබ්බෙ කිලෙසරාගාති කාමරාගරූපරාගාදිහෙදා සබ්බෙපි කිලෙසභූතා රාගා, සබ්බෙපි වා කිලෙසා ඉධ කිලෙසරාගාති වෙදිතබ්බො, න ලොභවිසෙසා එව විත්තස්ස විපරිතභාවාපාදනතො. යථාහ “රත්තම්පි විත්තං විපරිණතං, දුට්ඨම්පි විත්තං විපරිණතං, මුළ්භම්පි විත්තං විපරිණත”ත්ති (පාරා. 271) විරජ්ජන්තිති අත්තනො සභාවං විජහන්ති. සබ්බං දුක්ඛන්ති ජරාමරණාදිහෙදං සබ්බං වට්ටදුක්ඛං. භවෙන භවන්ති තෙන තෙන භවෙන භවන්තරං. භවතිකන්තිභාවෙන සංසිඬ්ඛති, එලෙන වා සද්ධිං කම්මං සතණ්හස්සෙව ආයතිං පුනඛිභවභාවතො. තතො වානතො නික්ඛන්තං තත්ථ තස්ස සබ්බසො අභාවතො. විරනිසජ්ජාවිරහාසනෙහි පිට්ඨිආගිලායනතාලුගලසොසාදිවසෙන කායකිලමථො වෙව කායවිහෙසා ව වෙදිතබ්බො. සා ව බො දෙසනාය අත්ථං අජානන්තානං, අප්පට්ඨපජ්ජන්තානඤ්ච වසෙන, ජානන්තානං, පන පටිපජ්ජන්තානඤ්ච දෙසනාය කායපරිස්සමොපි සත්ථු අපරිස්සමොව. තෙනාහ භගවා “න ව මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසි”ති (උදා. 10). තථා හි චුත්තං “යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්සා”ති. උභයන්ති විත්තකිලමථො, විත්තවිහෙසා වාති උභයං පෙතං බුද්ධානං නත්ථී, බොධිමූලෙයෙව සමුච්ඡන්තත්තා.

65. අනුබුභනං සම්පිණ්ඩනං. සොති “අපිස්සු”ති නිපාතො. විපස්සින්ති පටි-සද්දයොගෙන සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “විපස්සිස්සා”ති. වුද්ධිප්පත්තා අච්ඡරියා වා අනච්ඡරියා. වුද්ධිඅත්ථොපි හි අකාරො හොති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපදානසුත්තවණ්ණනා
 යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. තිකමාතිකාය 11). කප්පානං චත්තාරි
 අසඬ්ඛොයායානි සතසහස්සඤ්ච සදෙවකස්ස ලොකස්ස
 ධම්මසංවිභාගකරණත්ථමෙව පාරමියො පුරෙත්වා ඉදානි
 සමධිගතධම්මරාජස්ස තත්ථ අප්පොස්සුක්කතාපත්තිදීපනතා, ගාථාත්ථස්ස
 අච්ඡරියතා, තස්ස වුද්ධිප්පත්ති වානි වෙදිතඛිබ්බා. අත්ථද්වාරෙන හි ගාථානං
 අනච්ඡරියතා. ගොවරා අහෙසුන්ති උපට්ඨහිංසු. උපට්ඨානඤ්ච
 විතක්කෙතඛිබ්බතාවානි ආහ “පරිචිතක්කයිතඛිබ්බං පාපුණ්ණි”ති.

යදි සුඛාපටිපදාව කථං කිච්ඡතානි ආහ “පාරමීපුරණකාලෙ”තිආදි.
 එවමාදීනි දුප්පරිච්චජානි දෙන්තස්ස. හ-ඉති වා බ්‍යත්තන්ති එතස්මිං අත්ථෙ
 නිපාතො, “එකංසත්ථෙ”ති කෙවි. හ බ්‍යත්තං, එකංසෙන වා අලං
 නිප්පයොජනං එවං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස දෙසෙතුන්ති යොජනා.
 හලන්ති “අල”න්ති ඉමිනා සමානත්ථං පදං “හලන්ති වදාමි”තිආදීසු (සං.
 නි. වී. 1.172) විය. රාගදොසපුට්ඨෙහිති පුට්ඨවිසෙන විය සප්පෙන රාගෙන,
 දොසෙන ව සම්පුට්ඨෙහි අභිභූතෙහි. රාගදොසානුගතෙහිති රාගදොසෙහි
 අනුබන්ධෙහි.

නිච්චාදීනන්ති නිච්චග්ගහාදීනං. එවං ගතන්ති එවං පවත්තං
 අනිච්චාදිආකාරෙන පවත්තං. “චතුසච්චධම්ම”න්ති ඉදං අනිච්චාදීසු,
 සච්චෙසු ව යථාලාභවසෙන ගහෙතඛිබ්බං. එවං ගතන්ති වා එවං
 “අනිච්ච”න්තිආදිනා අභිනිවිසිත්වා මයා, අඤ්ඤෙහි ව සම්මාසම්බුද්ධෙහි
 ගතං, ඤාතං පටිවිද්ධන්ති අත්ථො. කාමරාගෙන, භවරාගෙන ව රත්තා
 නිවරණෙහි නිවුතචිත්තතාය, දිට්ඨිරාගෙන රත්තා විපරිතාහිනිවෙසෙන න
 දක්ඛන්ති යාථාවතො ඉමං ධම්මං නප්පට්ඨිජ්ඣස්සන්ති. එවං ගාභාපෙතුන්ති
 “අනිච්ච”න්තිආදිනා සභාවෙන යාථාවතො ධම්මෙ ජානාපෙතුං.
 රාගදොසපරෙතතාපි තෙසං සම්මුල්භවාචෙනෙවානි ආහ “තමොබන්ධෙන
 ආවුට්ඨා”ති.

ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා කාරණං විභාවෙතුං “කස්මා
 පනා”තිආදිනා සයමෙව වොදනං සමුට්ඨාපෙති. තත්ථ යථායං ඉදානි
 ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාපත්ති සබ්බබුද්ධානං
 ආචිණ්ණසමාචිණ්ණධම්මතාවසෙන, සබ්බබොධිසත්තානං ආදිතො “කිං
 මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙනා”තිආදිනා (බු. වං. 2.99) මහාහිනිහාරෙ අත්තතො
 විත්තස්ස සමුස්සාහනං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණධම්මතා වානි ආහ “කිං
 මෙ”තිආදි. තත්ථ අඤ්ඤාතවෙසෙනානි සදෙවකං ලොකං උන්නාදෙන්තො
 බුද්ධො අහුත්වා කෙවලං බුද්ධානං සාවකභාවුපගමනවසෙන
 අඤ්ඤාතරූපෙන. තිවිධං කාරණං අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා පටිපක්ඛස්ස
 බලවහාවො, ධම්මස්ස පරමගම්භිරතා, තත්ථ ව භගවතො සාතිසයං
 ගාරවන්ති තං දස්සෙතුං “තස්ස හි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පටිපක්ඛා නාම
 රාගාදියො කිලෙසා සම්මාපටිපත්තියා අන්තරායකරත්තා. තෙසං

බලවහාවතො විරපරිභාවනාය සත්තසත්තානතො දුබ්බිසොධියනාය තෙ සත්තෙ මත්තහත්ථිතො විය දුබ්බලං පුරිසං අජ්ඣොධාත්ථරිත්වා අනායබ්බසනං ආපාදෙන්තා අනෙකසතයොජනායාමචිත්ථාරං සුනිචිතං සනසන්තිවෙසං කණ්ටකදුග්ගමිපි අධිසෙන්නි. දුරප්පහෙද දුච්ඡෙජ්ජතාහි දුබ්බිසොධියතං පන දස්සෙතුං “අථස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ච අත්තො ආමට්ඨතාය කඤ්ඡිකපුණ්ණලාබ්බ විරපරිවාසිකතාය තක්කහරිතවාටි ස්නෙහනින්තදුබ්බලභාවෙන වසාතෙලජිතපිලොතිකා; තෙලමිස්සිතතාය අඤ්ජනමක්ඛිතහත්ථා දුබ්බිසොධනියා වුත්තා. හීනුපමා වෙතා රූපජ්ජබන්ධහාවතො, අවිරකාලිකත්තා ච මලිනතාය, කිලෙසසංකිලෙසො එව පන දුබ්බිසොධනියතරො අනාදිකාලිකත්තා, අනුසයිතත්තා ච. තෙනාහ “අතිසංකිලිට්ඨා”ති. යථා ච දුබ්බිසොධනියතාය එවං ගම්හිරදුද්දසදුරනුබොධානමිපි වුත්තඋපමා හීනුපමාව.

ගම්හිරොපි ධම්මො පටිපක්ඛවිධමනෙන සුපාකටො භවෙය්‍ය, පටිපක්ඛවිධමනං පන සම්මාපටිපත්තිපටිබද්ධං, සා සද්ධම්මසවනාධිනා, තං සත්ථරි, ධම්මෙ ච පසාදායත්තං. සො විසෙසතො ලොකෙ සම්භාවනීයස්ස ගරුකාතබ්බස්ස අභිපත්ථනාහෙතුකොති පනාලිකාය සත්තානං ධම්මසම්පටිපත්තියා බ්‍රහ්මයාවනාදිතිමිත්තන්ති තං දස්සෙන්නො “අපිවා”තිආදිමාහ.

66. “අඤ්ඤතරො”ති අප්පඤ්ඤාතො විය කිඤ්ඤවාපි වුත්තං, අථ බො පාකටො පඤ්ඤාතොති දස්සෙතුං “ඉමස්මිං වක්කවාළෙ ජෙට්ඨකමහාබ්‍රහ්මා”ති වුත්තං. මහාබ්‍රහ්මහවතෙ ජෙට්ඨකමහාබ්‍රහ්මා. සො හි සක්කො විය කාමදෙවලොකෙ, බ්‍රහ්මලොකෙ ච පාකටො පඤ්ඤාතො. උපක්කිලෙසභූතං අප්පං රාගාදිරජං එතස්සාති අප්පරජං, අප්පරජං අක්ඛි පඤ්ඤාවක්ඛු යෙසං තෙ තංසභාවාති කත්වා අප්පරජක්ඛජාතිකාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “පඤ්ඤාමයෙ”තිආදිමාහ. අප්පං රාගාදිරජං යෙසං තෙ තංසභාවා අප්පරජක්ඛජාතිකාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අස්සවනතාති “සයං අභිඤ්ඤා”තිආදීසු (දී. නි. 1.28, 405; ම. නි. 1.154, 444) විය කරණෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “අස්සවනතායා”ති. දසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුවෙසනාති දානාදිදසවිධවිමුත්තිපරිපාවනීයපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනං වසෙන. තෙනාහ “කතාධිකාරා”තිආදි. පපඤ්චසුද්ධියං පන “ද්වාදසපුඤ්ඤකිරියවෙසනා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 2.282) වුත්තං, තං දානාදීසු සරණගමනපරහිතපරිණාමනද්වය පක්ඛිපනවසෙන වුත්තං.

69. ගරුට්ඨානියෙසු ගාරවවසෙන ගරුකරපත්ථනා අජ්ඣොසනා, සාපි අත්ථතො පත්ථනා එවාති වුත්තං “යාවන”න්ති. පදෙසවිසයඤ්ඤාණදස්සනං හුත්වා බුද්ධානංයෙව ආවෙණිකභාවතො ඉදං ඤ්ඤාණද්වයං “බුද්ධවක්ඛු”ති වුච්චතිති ආහ “ඉමෙසඤ්ඤි ද්විත්තං ඤ්ඤාණානං බුද්ධවක්ඛුති නාම”න්ති.

තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤාණානන්ති හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤාණානං “ධම්මවක්ඛු”ති නාමං, චතුසච්චධම්මදස්සනන්ති කත්වා දස්සනමත්තභාවතො. යතො තාති ඤ්ඤාණාති විජ්ජුපමාභාවෙන චුත්තාති, අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං පන ඤ්ඤාණකිච්චස්ස සිබාප්පත්තියා දස්සනමත්තං න භොතීති “ධම්මවක්ඛු”ති න චුච්චතීති. යතො තං චජ්ජුපමාභාවෙන චුත්තං. චුත්තනායෙනෙවාති “අප්පරජක්ඛජාතිකා”ති එත්ථ චුත්තනායෙනෙව. යස්මා මන්දකිලෙසා “අප්පරජක්ඛා”ති චුත්තා, තස්මා බහලකිලෙසා “මහාරජක්ඛා”ති වෙදිතබ්බා. පටිපක්ඛවිධමනසමත්ථතාය තික්ඛානි සුරාති විසදාති, චුත්තවිපරියායෙන මුදුනි. සද්ධාදයො ආකාරාති සද්දභනාදිප්පකාරෙ වදති. සුන්දරාති කල්‍යාණා. සම්මොහවිනොදනියං පන “යෙසං ආසයාදයො කොට්ඨාසා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා”ති (විභ. අට්ඨ. 814) චුත්තං, තං ඉමාය අත්ථවණ්ණනාය අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දති සමෙතීති දට්ඨබ්බං. යතො සද්ධාසම්පදාදිවසෙන අප්පකාසයස්ස සුන්දරතාති, තබ්බිපරියායතො අසුන්දරතාති. කාරණං නාම පච්චයාකාරො, සච්චාති වා. පරලොකන්ති සම්පරායං. තං දුක්ඛාවහං චජ්ජං විය භයතො පස්සිතබ්බන්ති චුත්තං. “පරලොකඤ්ඤෙව චජ්ජඤ්ඤ භයතො පස්සන්ති”ති. සම්පත්තිභවතො වා අඤ්ඤත්තා විපත්තිභවො “පරලොකො”ති චුත්තං “පර...පෙ.... පස්සන්ති”ති.

අයං පනෙත්ථ පාළීති එත්ථ “අප්පරජක්ඛා”දිපදානං අත්ථවිභාවනෙ අයං තස්ස තථාභාවසාධකපාළි. සද්ධාදීනඤ්ඤි විමුත්තිපරිපාවකධම්මානං බලවභාවො තප්පටිපක්ඛානං පාපධම්මානං දුබ්බලභාවෙනෙව භොති, තෙසඤ්ඤි බලවභාවො සද්ධාදීනං දුබ්බලභාවෙනාති විමුත්තිපරිපාවකධම්මානං සවිසෙසං අත්ථිතානත්ථිතාවසෙන “අප්පරජක්ඛා මහාරජක්ඛා”ති ආදයො පාළියං (පටි. ම. 1.111) විභජ්ත්වා දස්සිතා. ඉති සද්ධාදීනං වසෙන පඤ්ඤ අප්පරජක්ඛා, අසද්ධියාදීනං වසෙන පඤ්ඤ මහාරජක්ඛා. එවං තික්ඛිත්ථියමුදිත්ථියාදයොති විභාවිතා පඤ්ඤාස පුග්ගලා. සද්ධාදීනං පන අන්තරහෙදෙන අනෙකහෙදා වෙදිතබ්බා. ඛන්ධාදයො එව ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකො, සම්පත්තිභවභූතො ලොකො සම්පත්තිභවලොකො, සුගතිසංඛාරො උපපත්තිභවො, සම්පත්ති සම්භවති එතෙනාති සම්පත්තිසම්භවලොකො සුගතිසංවත්තනියො කම්මභවො. දුග්ගතිසංඛාරා උපපත්තිභවදුග්ගතිසංවත්තනියකම්මභවා විපත්තිභවලොකවිපත්තිසම්භවලොකා.

පුන එකකදුකාදිවසෙන ලොකං විභජ්ත්වා දස්සෙතුං “එකො ලොකො”තිආදි චුත්තං. ආභාරාදයො හි ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකොති. තත්ථ “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති (දී. නි. 3.303; අ. නි. 10.27, 28; පටි. ම. 1.2, 112, 208) යායං පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බසංඛාරානං පච්චයායත්තචුත්තිතා චුත්තා, තාය සබ්බො සංඛාරලොකො එකො එකවිධො පකාරන්තරස්සාභාවතො.

“ද්වෙ ලොකා”තිආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නාමග්ගහණෙන චෙත්ථ නිබ්බානස්ස අග්ගහණං තස්ස අලොකසභාවත්තා. නනු ච “ආහාරට්ඨිතිකා”ති එත්ථ පච්චයායත්තවුත්තිතාය මග්ගඵලානම්පි ලොකතා ආපජ්ජති? නාපජ්ජති පරිඤ්ඤායානං දුක්ඛසච්චධම්මානං. “ඉධ ලොකො”ති අධිජ්ජෙතත්තා. අථ චා න ලුජ්ජති න පලුජ්ජති යො ගහිතො, තථා න හොති, සො ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා. උපාදානානං ආරම්මණභූතා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. අනුරොධාදිවත්ථුභූතා ලාභාදයො අට්ඨ ලොකධම්මා. දසායනනානීති දස රූපායනනානි විචට්ඨකාසයස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. තස්ස ච සබ්බං තෙභූමකකම්මං ගරහිතබ්බං, වජ්ජිතබ්බඤ්ච භුත්වා උපට්ඨාතීති වුත්තං. “සබ්බෙ අභිසංඛාරා වජ්ජං, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා වජ්ජ”න්ති. යෙසං පුග්ගලානං සද්ධාදයො මන්දා, තෙ ඉධ “අස්සද්ධා”තිආදිනා වුත්තා. න පන සබ්බෙන සබ්බං සද්ධාදිනං අභාවතොති අප්පරජක්ඛදුකාදීසු පඤ්චසු දුකෙසු එකෙකස්මිං දස දස කත්වා “පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි ජානාති”ති වුත්තං. අථ චා අන්වයතො, බ්‍යතිරෙකතො ච සද්ධාදිනං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තං ජානාතීති කත්වා තථා වුත්තං. එත්ථ ච අප්පරජක්ඛාදිවසෙන ආවජ්ජන්තස්ස භවතො තෙ සත්තා පුඤ්ජපුඤ්ජාව භුත්වා උපට්ඨන්ති, න එකෙකා.

උජ්ජලානි එත්ථ සත්තිති උජ්ජලිනී, ගච්ඡොපි ජලාසයොපි, ඉධ පන ජලාසයො අධිජ්ජෙතොති ආහ “උජ්ජලවනෙ”ති. යානි උදකස්ස අත්තො නිමුග්ගානෙව භුත්වා පුසන්ති වඩ්ඪන්ති, තානි අත්තොනිමුග්ගපොසිනී. දීපිතානීති අට්ඨකථායං පකාසිතානි, ඉධෙව චා “අඤ්ඤානිපි”තිආදිනා දීපිතානි. උග්ගට්ඨකඤ්ඤාති උග්ගට්ඨනං නාම ඤාණුග්ගට්ඨනං, ඤාණෙ උග්ගට්ඨමත්තෙ එව ජානාතීති අත්ථො. විපඤ්චිතං විත්ථාරමෙවමත්ථං ජානාතීති විපඤ්චිතඤ්ඤා. උද්දෙසාදිහි නෙතබ්බොති නෙය්‍යා. සහ උදාහරවෙලායාති උදාහාරෙ ධම්මස්ස උද්දෙසෙ උදාහරමත්තෙ එව. ධම්මාභිසමයොති චතුසච්චධම්මස්ස ඤාණෙන සද්ධිං අභිසමයො. අයං වුවචතීති අයං “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා නයෙන සඬබ්බිත්තෙන මානිකාය දීපියමානාය දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා අරහත්තං ගණ්හිතුං සමත්ථො “පුග්ගලො උග්ගට්ඨකඤ්ඤා”ති වුවචති. අයං වුවචතීති අයං සඬබ්බිත්තෙන මානිකං යපෙත්වා විත්ථාරෙන අත්ථෙ විහජියමානෙ අරහත්තං පාපුණිතුං සමත්ථො “පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා”ති වුවචති. උද්දෙසතොති උද්දෙසහෙතු, උද්දිසන්තස්ස, උද්දිසාපෙන්නස්ස වාති අත්ථො. පරිපුච්ඡතොති අත්ථං පරිපුච්ඡන්තස්ස. අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොතීති අනුක්කමෙන අරහත්තජ්ජත්තො හොති. න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොතීති තෙන අත්තභාවෙන මග්ගං චා ඵලං චා අන්තමසො ඤානං චා විපස්සනං චා නිබ්බන්තෙතුං න සක්කොති. අයං වුවචති පුග්ගලො පදපරමොති අයං පුග්ගලො බ්‍යඤ්ජනපදමෙව පරමං අස්සාති “පදපරමො”ති වුවචති.

යෙනි යෙ දුට්ඨො පුග්ගලෙ සන්ධාය චුත්තං විහඬිගෙ කම්මාවරණෙනාති පඤ්චවිධෙන ආනන්තරියකම්මෙන. විපාකාවරණෙනාති අහෙතුකපටිසන්ධියා. යස්මා දුහෙතුකානම්පි අරියමග්ගපටිවෙධො නත්ථි, තස්මා දුහෙතුකපටිසන්ධිපි “විපාකාවරණමෙවා”ති වෙදිතබ්බා. කිලෙසාවරණෙනාති නියතමිච්ඡාදිට්ඨියා. අස්සද්ධාති බුද්ධාදීසු සද්ධා රහිතා. අවිජන්දිකාති කත්තුකම්මානාකුසලච්ඡන්දරහිතා, උත්තරකුරුකා මනුස්සා අවිජන්දිකට්ඨානං පටිට්ඨා. දුප්පඤ්ඤාති හවඬිගපඤ්ඤාය පරිහීනා, හවඬිගපඤ්ඤාය පන පරිපුණ්ණායපි යස්ස හවඬිගං ලොකුත්තරස්ස පච්චයො න හොති, සොපි දුප්පඤ්ඤො ඵල නාම. අහබ්බා නියාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තන්ති කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තනියාමසඬ්ඛාතං අරියමග්ගං ඔක්කම්තුං අධිගන්තුං අහබ්බා. “න කම්මාවරණෙනා”තිආදීනි චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බාති.

“රාගවර්තා”තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං [පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායන්ති හවිතබ්බං -

“සා ඵසා පරමත්ථානං, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
නිධානතො පරමත්ථ-මඤ්ජුසා නාම නාමතො”ති.
(විසුද්ධිමග්ගමහාටිකාය නිගමනෙ සයමෙව චුත්තත්තා)]
විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං;

70. ආරබ්භාති අත්තනො අධිජ්ජෙතස්ස අත්ථස්ස හගවතො ජානාපනං උද්දිස්සාති අත්ථො. සෙලො පබ්බතො උච්චො හොති ථීරො ව, න පංසුපබ්බතො, මිස්සකපබ්බතො වාති ආහ “සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනී”ති. ධම්මමයං පාසාදන්ති ලොකුත්තරධම්මමාහ. සො හි පබ්බතසදිසො ව හොති සබ්බධම්මෙ අතික්කම්ම අබ්භුග්ගතට්ඨෙන පාසාදසදිසො ව, පඤ්ඤාපරියායො වා ඉධ ධම්ම-සද්දො. සා හි අබ්භුග්ගතට්ඨෙන පාසාදොති අහිධම්මෙ (ධ. ස. අට්ඨ. 16) නිද්දිට්ඨා. තථා වාහ -

“පඤ්ඤාපාසාදමාරුග්ග, අසොකො සොකිනිං පජං;
පබ්බතට්ඨොව භූමට්ඨෙ, ධීරො බාලෙ අවෙක්ඛතී”ති. (ධ. ප. 28);

“යථා භී”තිආදීසු යථා පබ්බතෙ යත්වා රත්තන්ධකාරෙ හෙට්ඨා ඔලොකෙන්තස්ස පුරිසස්ස ඛේත්තෙ කෙදාරපාළිකුටියො, තත්ථ සයිතමනුස්සා ව න පඤ්ඤායන්ති අනුජ්ජලභාවතො. කුටිකාසු පන අග්ගිජාලා පඤ්ඤායති උජ්ජලභාවතො ඵලං ධම්මපාසාදමාරුග්ග සත්තලොකං ඔලොකයතො හගවතො ඤාණස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති අකතකල්‍යාණා සත්තා ඤාණග්ගිනා අනුජ්ජලභාවතො, අනුළාරභාවතො ව රත්තිං බිත්තා සරා විය හොන්ති. කතකල්‍යාණා පන හබ්බපුග්ගලා දුරෙ ඨිතාපි හගවතො ඤාණස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති පරිපක්කඤාණග්ගිනාය

සමුප්ප්ඵලභාවතො, උළාරසන්තානතාය හිමවන්තපබ්බතො විය වාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

උට්ඨෙහීති

ත්වං

ධම්මදෙසනාය

අප්පොස්සක්කතාසඬ්ඛාතසඬ්ඛොවාපත්තිතො කිලාසුභාවතො උට්ඨහ. වීරියවන්තතායාති සාතිසය චතුබ්බිධසම්මප්පධානවීරියවන්තතාය. වීරස්ස හි භාවො, කම්මං වා වීරියං. කිලෙසමාරස්ස විය මච්චුමාරස්සපි ආයතිං අසම්භවතො “මච්චුකිලෙසමාරාන”න්ති චුත්තං. අභිසඬ්ඛාරමාරවිජයස්ස අග්ගහණං කිලෙසමාරවිජයෙනෙව තබ්බිජයස්ස ජොතිතභාවතො. වාහනසමත්ථතායාති සංසාරමහාකන්තාරතො නිබ්බානසඬ්ඛාතං බෙමප්පදෙසං සම්පාපනසමත්ථතාය.

71. “අපාරුතං තෙසං අමතස්ස ද්වාර”න්ති කෙවි පයන්ති. නිබ්බානස්ස ද්වාරං පවිසනමග්ගො විවරිත්වා යපිතො මහාකරුණුපනිස්සයෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන අධිගතත්තා. සද්ධං පමුඤ්චන්තුති සද්ධං පවෙදෙන්තු, අත්තතො සද්දහනාකාරං උපට්ඨාපෙන්තුති අත්ථො. සුබ්බෙන අකිච්ඡෙන පවත්තනීයතාය සුප්පවත්තිතං. න භාසිං න භාසිස්සාමිති වින්තෙසි.

අග්ගසාවකයුගවණ්ණනා

73. සල්ලපිත්වාති “විජ්ජසන්නාති බො තෙ ආචුසො ඉන්ද්‍රියානී”තිආදිනා (මහාව. 60) ආලාපසල්ලාපං කත්වා. තඤ්ඤිස්ස අපරභාගෙ සත්ථු සන්තිකං උපසඬ්ඛකමනස්ස පච්චයො අහොසි.

75-6. අනුපුබ්බිං කථන්ති අනුපුබ්බියා අනුපුබ්බං කථෙතබ්බං කථං. කා පන සාති? දානාදිකථා. තත්ථ දානකථා තාව පචුරජනෙසු පවත්තියා සබ්බසාධාරණත්තා, සුකරත්තා, සීලෙ පතිට්ඨානස්ස උපායභාවතො ච ආදිතො කථිතා. පරිච්චාගසීලො හි පුග්ගලො පරිග්ගහවත්ථුසු නිස්සඬ්ඛභාවතො සුබ්බෙනෙව සීලානි සමාදියති, තත්ථ ච සුප්පතිට්ඨිතො හොති. සීලෙන දායකපටිග්ගාහකවිසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපීළානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මවචනතො, හොගසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ච දානකථානන්තරං සීලකථා කථිතා, තඤ්ඤෙ දානසීලං වට්ටනිස්සිතං, අයං භවසම්පත්ති තස්ස ඵලන්ති දස්සනත්ථං, ඉමෙහි ච දානසීලමයෙහි පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්තෙහි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි එතා වාතුමහාරාජිකාදීසු පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්තා අපරිමෙය්‍යා දිබ්බහොගහවසම්පත්තියො හොන්තිති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සග්ගකථං. වත්වා අයං සග්ගො රාගාදීහි උපක්කිලිට්ඨො, සබ්බදා අනුපක්කිලිට්ඨො අරියමග්ගොති දස්සනත්ථං සග්ගානන්තරං මග්ගකථා කථෙතබ්බා. මග්ගඤ්ච කථෙත්තෙන තදධිගමුපායදස්සනත්ථං සග්ගපරියාපන්නාපි, පගෙව ඉතරෙ සබ්බෙපි කාමා නාම බග්වාදීනවා, අනිච්චා අධුවා, විපරිණාමධම්මාති කාමානං ආදීනවො, භීතා, ගම්මා, පොථුප්පනිකා,

අනරියා, අනත්ථසඤ්ඡිතාති තෙසං ඕකාරො ලාමකභාවො, සබ්බෙපි භවා කිලෙසානං වත්ථුභූතාති තත්ථ සංකිලෙසො, සබ්බෙසො කිලෙසවිජ්ජමුත්තං නිබ්බානන්ති නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ච කථෙතබ්බොති අයමත්ථො මග්ගන්තීති එත්ථ ඉති-සද්දෙන ආදිඅත්ථජොතකෙන බොධිතොති වෙදිතබ්බං.

සුඛානං නිදානන්ති දිට්ඨධම්මිකානං, සම්පරායිකානං, නිබ්බානපටිසංයුත්තානඤ්චාති සබ්බෙසම්පි සුඛානං කාරණං. යඤ්චි කිඤ්චි ලොකෙ භොගසුඛං නාම, තං සබ්බං දානනිදානන්ති පාකටො යමත්ථො. යං පන තං කුමාරවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානපටිසංයුත්තං සුඛං, තස්සාපි දානං උපනිස්සයපච්චයො භොතියෙව. සම්පත්තීනං මූලන්ති යා ඉමා ලොකෙ පදෙසරජ්ජං සිරිස්සරියං සත්තරතනසමුප්පලවක්කවත්තිසම්පදාති එවංපහෙදා මානුසිකා සම්පත්තියො, යා ච වාතුමහාරාජිකවාතුමහාරාජාදිහෙදා දිබ්බසම්පත්තියො, යා චා පනඤ්ඤාපි සම්පත්තියො, තාසං සබ්බාසං ඉදං දානං නාම මූලං කාරණං. භොගානන්ති භුඤ්ජිතබ්බට්ඨොන “භොගො”ති ලද්ධනාමානං මනාපියරූපාදීනං, තන්තිස්සයානඤ්ච උපභොගසුඛානං. අවස්සයට්ඨොන පතිට්ඨා. විසමගතස්සාති බ්‍යසනප්පත්තස්ස. තාණන්ති රක්ඛා තතො පරිපාලනතො. ලෙණන්ති බ්‍යසනෙහි පරිපාටියමානස්ස ඔලියනපදෙසො. ගතීති ගන්තබ්බට්ඨානං. පරායණන්ති පටිසරණං. අවස්සයොති විනිපතිතුං අදෙන්තො නිස්සයො. ආරම්මණන්ති ඔලුබ්භාරම්මණං.

රතනමයසීභාසනසදිසන්ති සබ්බරතනමයසත්තඤ්ඤාමහාසීභාසනසදිසං මහග්ගං හුත්වා සබ්බෙසො විනිපතිතුං අප්පදානතො. මහාපට්ඨසදිසං ගතගතට්ඨානෙ පතිට්ඨාය ලභාපනතො. ආලම්බනරජ්ජසදිසන්ති යථා දුබ්බලස්ස පුරිසස්ස ආලම්බනරජ්ජ උත්තිට්ඨතො, තිට්ඨතො ච උපත්ථම්මො, එවං දානං සත්තානං සම්පත්තිභවෙ උප්පත්තියා, යීතියා ච පච්චයභාවතො. දුක්ඛනිත්ථරණට්ඨොනාති දුග්ගතිදුක්ඛනිත්ථරණට්ඨොන. සමස්සාසනට්ඨොනාති ලොභමච්ඡරියාදිපටිසත්තූපද්දවතො සම්මදෙව අස්සාසනට්ඨොන. භයපරිත්තාණට්ඨොනාති දාලිද්දියභයතො පරිපාලනට්ඨොන. මච්ඡෙරමලාදිහීති මච්ඡෙරලොභදොසඉස්සාවිච්ඡිච්ඡාදිට්ඨි ආදිවිත්තමලෙහි. අනුපලිත්තට්ඨොනාති අනුපක්කිලිට්ඨතාය. තෙසන්ති මච්ඡෙරමලාදිකවචරානං. එතෙහි එව දුරාසද්ධොන. අසන්තාසනට්ඨොනාති අනභිභවතීයතාය සන්තාසාභාවෙන. යො හි දායකො දානපති, සො සම්පතිපි කුතොචි න භායති, පගෙව ආයතිං. ධම්මසීසෙන පුග්ගලො වුත්තො. බලවත්තට්ඨොනාති මහාබලවතාය. දායකො හි දානපති සම්පති පක්ඛබලෙන බලවා භොති, ආයතිං පන කායබලාදිහිපි. අභිමඤ්ඤසම්මතට්ඨොනාති “වධිසීකාරණ”න්ති අභිසම්මතභාවෙන.

ඉදානි දානං වට්ටගතා උක්කංසප්පත්තා සම්පත්තියො විය විවට්ටගතාපි තා සම්පාදෙතීති බොධිවරියභාවෙනපි දානගුණෙ දස්සෙතුං “දානඤ්ඨී”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ සක්කමාරබ්බමසම්පත්තියො අත්තහිතාය ඵල, චක්කවත්තිසම්පත්ති පන අත්තහිතාය, පරහිතාය වාති දස්සෙතුං සා තාසං පරතො වුත්තා, ඵතා ලොකියා, ඉමා පන ලොකුත්තරාති දස්සෙතුං තතො පරං. “සාවකපාරමිඤ්ඤාණ”න්ති ආදි වුත්තං. තත්ථාපි උක්කට්ඨුක්කට්ඨකරුක්කට්ඨකමාති දස්සෙතුං කමෙන ඤාණත්තයං වුත්තං. තෙසං පන දානස්ස පච්චයභාවො හෙට්ඨා වුත්තො ඵල. ඵතෙනෙවස්ස බ්බමසම්පත්තියාපි පච්චයභාවො දීපිතොති වෙදිතබ්බො.

දානඤ්ච නාම දක්ඛිණෙයොසු හිතජ්ඣාසයෙන වා පූජනජ්ඣාසයෙන වා අත්තතො සන්තකස්ස පරෙසං පරිච්චජනං, තස්මා දායකො සත්තෙසු ඵකත්තහිතජ්ඣාසයො පුරිසපුග්ගලො, සො “පරෙසං හිංසති, පරෙසං වා සන්තකං හරති”ති අට්ඨානමෙතන්ති ආහ “දානං දදන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති”ති. සීලසදිසො අලඬිකාරො නත්ථීති අකිත්තිමං හුත්වා සබ්බකාලං සොභාවිසෙසාවහත්තා. සීලපුජ්චසදිසං පුජ්චං නත්ථීති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො නත්ථීති ඵත්ථ “වන්දනං තගරං වාපී”ති ආදිකා (ධ. ප. 55) ගාථා, “ගන්ධො ඉසීනං චිරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතෙනා”ති ආදිකා (ජා. 2.17.55) ච වත්තබ්බො. සීලඤ්ඨි සත්තානං ආහරණඤ්චෙව අලඬිකාරො ච ගන්ධවිලෙපනඤ්ච පරස්ස දස්සනීයභාවාවහඤ්ච. තෙනාහ “සීලාලඬිකාරෙන හී”ති ආදි.

“අයං සග්ගො ලබ්භතී”ති ඉදං මජ්ඣිමෙහි ඡන්දාදිහි ආරද්ධං සීලං සන්ධායාහ. තෙනාහ සක්කො දෙවරාජා –

“හීනෙන බ්බමවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;

මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 2.22.429);

ඉට්ඨොති සුබො, කන්තොති කමනීයො, මනාපොති මනවඩ්ඪනකො, තං පනස්ස ඉට්ඨාදිභාවං දස්සෙතුං “නිච්චමෙත්ථ කීළා”ති ආදි වුත්තං. නිච්චන්ති සබ්බකාලං කීළාති කාමුපසංහිතා සුඛවිහාරා. සම්පත්තියොති භොගසම්පත්තියො. දිබ්බන්ති දිබ්බභවං දෙවලොකපරියාපන්තං. සුඛන්ති කායිකං, චෙතසිකඤ්ච සුඛං. දිබ්බසම්පත්තින්ති දිබ්බභවං ආයුසම්පත්තිං, වණ්ණයසඉස්සරියසම්පත්තිං, රූපාදිසම්පත්තිඤ්ච. ඵලමාදීති ආදි-සද්දෙන යාමාදීහි අනුභවිතබ්බං දිබ්බසම්පත්තිං වදති.

අප්පස්සාදාති නිරස්සාදා පණ්ඩිතෙනි යථාභූතං පස්සන්තෙනි තත්ථ අස්සාදෙනබ්බතාභාවතො. බහුදුක්ඛාති මහාදුක්ඛා සම්පති, ආයතිඤ්ච විපුලදුක්ඛානුබන්ධන්තා. බහුපායාසාති අනෙකවිධපරිස්සයා. එත්ථාති කාමෙසු. භීයොයාති බහුං. දොසොති අනිච්චතාදිනා, අප්පස්සාදතාදිනා ච දුස්සිතභාවො, යතො තෙ විඤ්ඤානං චිත්තං නාරාධෙන්නි. අථ චා ආදීනං වාති පචත්තතීති ආදීනවො, පරමකපණතා, තථා ච කාමා යථාභූතං පච්චවෙක්ඛන්තානං පච්චුපතිට්ඨන්ති. ලාමකභාවොති නිහීනභාවො අසෙට්ඨෙහි සෙවිතබ්බන්තා, සෙට්ඨෙහි න සෙවිතබ්බන්තා ච. සංකිලිස්සනන්ති විබාධෙතබ්බතා උපතාපෙතබ්බතා. නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසන්ති එත්ථ යත්තකා කාමෙසු ආදීනවා, තප්පට්ඨපක්ඛතො තත්තකා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසා. අපි ච “නෙක්ඛම්මං නාමෙතං අසම්බාධං අසංකිලිට්ඨං, නික්ඛන්තං කාමෙහි, නික්ඛන්තං කාමසඤ්ඤාය, නික්ඛන්තං කාමචිතක්කෙහි, නික්ඛන්තං කාමපරිලාභෙහි, නික්ඛන්තං බ්‍යාපාදතො”තිආදිනා (සාරත්ථ. ටී. 3.26 මහාවග්ගෙ) නයෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසෙ පකාසෙසි, පබ්බජ්ජාය, කුමාරාදීසු ච ගුණෙ විභාවෙසි වණ්ණෙසි.

චුත්තනයන්ති එත්ථ යං අචුත්තනයං “කල්ලචිත්තෙ”තිආදි, තත්ථ කල්ලචිත්තෙති කම්මනියචිත්තෙ, හෙට්ඨා පචත්තිතදෙසනාය අස්සද්ධියාදීනං චිත්තදොසානං විගතත්තා උපරිදෙසනාය භාජනභාවුපගමනෙන කම්මක්ඛමචිත්තෙති අත්ථො. අස්සද්ධියාදයො හි යස්මා චිත්තස්ස රොගභූතා තදා තෙ විගතා, තස්මා අරොගචිත්තෙති අත්ථො. දිට්ඨිමානාදිකිලෙසවිගමනෙන මුදුවිත්තෙ. කාමච්ඡන්දාදිවිගමෙන විනිවරණචිත්තෙ. සම්මාපට්ඨත්තියං උළාරපිතිපාමොජ්ජයොගෙන උදග්ගචිත්තෙ. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා පසන්නචිත්තෙ. යදා ච භගවා අඤ්ඤාසිති සම්බන්ධො. අථ චා කල්ලචිත්තෙති කාමච්ඡන්දවිගමෙන අරොගචිත්තෙ. මුදුවිත්තෙති බ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන අකථිතචිත්තෙ. විනිවරණචිත්තෙති උද්ධච්චකුක්කුච්චවිගමෙන වික්ඛෙපස්ස විගතත්තා තෙන අපිහිතචිත්තෙ. උදග්ගචිත්තෙති ටීනමිද්ධවිගමෙන සම්පග්ගහිතවසෙන අලීනචිත්තෙ. පසන්නචිත්තෙති විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපට්ඨත්තියං අධිමුත්තචිත්තෙ, එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

“සෙය්‍යාපාඨි”තිආදිනා උපමාවසෙන නෙසං සංකිලෙසප්පහානං, අරියමග්ගුප්පාදඤ්ච දස්සෙති. අපගතකාලකන්ති විගතකාලකං. සම්මදෙවාති සුට්ඨු එව. රජනන්ති නීලපිතාදිරභිගජානං. පටිග්ගණ්ණෙය්‍යාති ගණ්ණෙය්‍ය පහස්සරං භවෙය්‍ය. තස්මිංයෙව ආසනෙති තිස්සමෙව නිසජ්ජායං, එතෙන නෙසං ලහුවිපස්සකතා, තික්ඛපඤ්ඤතා, සුඛපට්ඨපදාබ්ඡපාහිඤ්ඤතා ච දස්සිතා භොති. විරජන්ති අපායගමනීයරාගරජාදීනං විගමෙන විරජං. අනවසෙසදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාමලාපගමනෙන විතමලං. පඨමමග්ගවජ්ඣකිලෙසරජාභාවෙන චා විරජං. පඤ්චවිධදුස්සිලාසමලාපගමනෙන විතමලං. ධම්මවක්ඛුන්ති බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ

(ම. නි. 2.383) හෙට්ඨිමා තයො මග්ගා චුත්තා, චූළරාහුලොවාදෙ (ම. නි. 3.416) ආසවක්ඛයො, ඉධ පන සොතාපත්තිමග්ගො අධිප්පෙතො. “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම”න්ති තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනන්ති. නනු ච මග්ගඤ්ඤාණං අසඬ්ඛතධම්මාරම්මණං, න සඬ්ඛතධම්මාරම්මණන්ති? සච්චමෙතං. යස්මා තං නිරොධං ආරම්මණං කත්වා කිච්චවසෙන සබ්බසඬ්ඛතං පටිවිජ්ඣන්තං උප්පජ්ජති, තස්මා තථා චුත්තං.

“සුද්ධං චත්ථ”න්ති නිදස්සිතඋපමායං ඉදං උපමාසංසන්දනං චත්ථං විය චිත්තං, චත්ථස්ස ආගන්තුකමලෙහි කිලිට්ඨභාවො විය චිත්තස්ස රාගාදිමලෙහි සංකිලිට්ඨභාවො, ධොවනසීලා විය අනුපුබ්බිකථා, උදකං විය සද්ධා, උදකෙ තෙමෙත්වා ඌසගොමයජාරිකාහරෙහි කාළකපදෙසෙ සමුච්ඡින්නදිත්වා චත්ථස්ස ධොවනපයොගො විය සද්ධාසිනෙහෙන තෙමෙත්වා තෙමෙත්වා සතිසමාධිපඤ්ඤාහි දොසෙ සිටීලී කත්වා සුතාදිවිධිනා චිත්තස්ස සොධනෙ වීරියාරම්භො, තෙන පයොගෙන චත්ථෙ නානාකාළකාපගමො විය වීරියාරම්භෙන කිලෙසවික්ඛම්භනං, රඬ්ගජාතං විය අරියමග්ගො, තෙන සුද්ධස්ස චත්ථස්ස පහස්සරභාවො විය වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස චිත්තස්ස මග්ගෙන පරියොදපනන්ති. “දිට්ඨධම්මා”ති චත්ථා දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථිති තං නිචත්තනත්ථං. “පත්තධම්මා”ති චුත්තං. පත්ති ච ඤාණසම්පත්තිතො අඤ්ඤම්පි විජ්ජතිති තතො විසෙසදස්සනත්ථං. “විදිතධම්මා”ති චුත්තං. සා පන විදිතධම්මතා ධම්මෙසු එකදෙසෙනාපි භොතීති නිජ්ජදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං. “පරියොගාඤ්ඤධම්මා”ති චුත්තං, තෙන නෙසං සච්චාහිසම්බොධිංයෙව විභාවෙති. මග්ගඤ්ඤාණඤ්ඤි එකාහිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙත්තං නිජ්ජදෙසතොව චතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඔගාහන්තං පටිවිජ්ඣතිති. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

77. විවරදානාදීනීති විවරාදිපරික්ඛාරදානං සන්ධායාහ. යො හි විවරාදිකෙ අට්ඨ පරික්ඛාරෙ, පත්තවිවරමෙව වා සොතාපන්නාදිඅරියස්ස, පුට්ඨජ්ජනස්සෙව වා සීලසම්පන්නස්ස දත්වා “ඉදං පරික්ඛාරදානං අනාගතෙ එහිහික්ඛුභාවාය පච්චයො භොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි, තස්ස ච සති අධිකාරසම්පත්තියං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඉද්ධිමයපරික්ඛාරලාභාය සංචත්තතීති වෙදිතබ්බං. වස්සසතිකත්ථෙරා විය ආකප්පසම්පන්නාති අධිප්පායො.

සන්දස්සෙසීති සුට්ඨු පච්චක්ඛං කත්වා දස්සෙසි. ඉධලොකත්ථන්ති ඉධලොකභූතං ඛන්ධපඤ්ඤවකසඬ්ඛාතමත්ථං. පරලොකත්ථන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. දස්සෙසීති සාමඤ්ඤලක්ඛණතො, සලක්ඛණතො ච දස්සෙසි. තෙනාහ “අනිච්ච”න්තිආදි. තත්ථ හුත්වා අභාවතො අනිච්චන්ති දස්සෙසි. උදයබ්බයපටිපිළනතො දුක්ඛන්ති දස්සෙසි. අවසචත්තනතො අනත්තාති දස්සෙසි. ඉමෙ රුජ්ජනාදිලක්ඛණා පඤ්චක්ඛන්ධාති රාසට්ඨෙන

බන්ධෙ දස්සෙසි. ඉමෙ චක්ඛාදිසභාවා නිස්සත්තනිජ්ජීවට්ඨොන අට්ඨාරස ධාතුයොති දස්සෙසි. ඉමානි චක්ඛාදිසභාවානෙව ද්වාරාරම්මණභූතානි ද්වාදස ආයතනානිති දස්සෙසි. ඉමෙ අවිජ්ජාදයො ජරාමරණපරියොසානා ද්වාදස පච්චයධම්මා පටිච්චසමුප්පාදොති දස්සෙසි. රූපක්ඛන්ධස්ස හෙට්ඨා චුත්තනයෙන පච්චයතො චත්තාරි, ඛණතො එකන්ති ඉමානි පඤ්ච ලක්ඛණානි දස්සෙසි. තථානි ඉමිනා “පඤ්ච ලක්ඛණානි”ති පදං ආකඩ්ඪති. දස්සෙන්තොති ඉති-සද්දො නිදස්සන්තො, එවන්ති අත්තො. නිරයන්ති අට්ඨමහානිරයසොළසලස්සදනිරයප්පහෙදං සබ්බසො නිරයං දස්සෙසි. තිරච්ඡානයොනිත්ති අපදද්විපදචතුප්පදබ්බුප්පදාදිහෙදං

මිගපසුපක්ඛිසරීසපාදිවිභාගං නානාවිධං තිරච්ඡානලොකං. පෙත්තිවිසයන්ති බ්‍රුප්පිපාසිකචන්තාසිකපරදත්තුපජීවිනිජ්ඣාමතණ්හිකාදිහෙදහින්තං නානාවිධං පෙතසත්තලොකං. අසුරකායන්ති කාලකඤ්චිකාසුරනිකායං. එවං තාව දුග්ගතිභූතං පරලොකත්ථං චත්වා ඉදානි සුගතිභූතං චත්තුං “තිණ්ණං කුසලානං විපාක”න්තිආදි චුත්තං. වෙහප්ඵලෙ සුභකිණ්ණෙයෙව සඬගහෙන්වා අසඤ්ඤීසු, අරුපිසු ච සම්පත්තියා දස්සෙතබ්බාය අභාවතො දුට්ඨඤ්ඤායාතාය “නචන්තං බ්‍රහ්මලොකාන”න්ත්වෙව චුත්තං.

ගණ්හාපෙසිති තෙ ධම්මෙ සමාදින්නෙ කාරාපෙසි.

සමුත්තෙජනං නාම සමාදින්නධම්මානං යථා අනුපකාරකා ධම්මා පරිභායන්ති, පභීයන්ති ච, උපකාරකා ධම්මා පරිවඩ්ඪන්ති, විසුජ්ඣන්ති ච, තථා නෙසං උස්සාහුප්පාදනන්ති ආහ “අබ්භුස්සාහෙසි”ති. යථා පන තං උස්සාහුප්පාදනං හොති, තං දස්සෙතුං “ඉධලොකත්ථඤ්චෙවා”තිආදි චුත්තං. තාසෙත්වා තාසෙත්වානි පරිබ්‍යත්තභාවාපාදනෙන තෙජෙත්වා තෙජෙත්වා. අධිගතං විය කත්වානි යෙසං කට්ඨෙති, තෙහි තමත්ථං පච්චක්ඛතො අනුභූයාමානං විය කත්වා. වෙනෙය්‍යානඤ්ඤි බුද්ධෙහි පකාසියමානො අත්තො පච්චක්ඛතොපි පාකට්ඨරො හුත්වා උපට්ඨාති. තථා හි භගවා එවං ටොමීයති –

“ආදිත්තොපි අයං ලොකො, එකාදසහි අග්ගිහි;
න තථා යාති සංවෙගං, සම්මොහපලිගුණ්ඨිතො.

සුත්වාදීනවසඤ්ඤුත්තං, යථා වාවං මහෙසිනො;
පච්චක්ඛතොපි බුද්ධානං, චචනං සුට්ඨු පාකට්ඨ”න්ති.

තෙනාහ

“ද්වත්තිංසකම්මකාරණපඤ්චවීසතිමහාභයප්පහෙදඤ්ඤි”තිආදි.
ද්වත්තිංසකම්මකාරණානි “හත්ථම්පි ඡින්දන්ති”තිආදිනා (ම. නි. 1.178) දුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තෙ ආගතනයෙන වෙදිතබ්බානි. පඤ්චවීසතිමහාභයානි “ජාතිභයං ජරාභයං බ්‍යාධිභයං මරණභය”න්තිආදිනා (චූළනි. 123) තත්ථ

තත්ථ සුත්තෙ ආගතනායෙන වෙදිතබ්බානි. ආසාතනහණ්ඩිකා අධිකුට්ටනකළිඬගරං, යං “අච්චාධාන” ත්තිපි වුවචති.

පටිලද්ධගුණෙන වොදෙසීති “තංතංගුණාධිගමෙන අයම්පි තුම්හෙහි පටිලද්ධො, ආනිසංසො අයම්පි” ති පච්චක්ඛතො දස්සෙන්නො “කිං ඉතො පුබ්බෙ ඵවරූපං අත්ථී” ති වොදෙන්නො විය අහොසි. තෙනාහ “මහානිසංසං කත්වා කටෙසී” ති.

තප්පච්චයඤ්ච කිලමටන්ති සඬ්ඛාරපචත්තිහෙතුකං තස්මිං තස්මිං සත්තසන්නාතෙ උප්පජ්ජනකපරිස්සමං සංවිසානං විහෙසං. ඉධාති හෙට්ඨා පඨමමග්ගාධිගමත්ථාය කථාය. සබ්බසඬ්ඛාරූපසමහාවතො සන්නං. අතිත්තිකරපරමසුඛතාය පණීතං. සකලසංසාරබ්‍යසනතො තායනත්ථෙත තාණං. තතො නිබ්බිත්ථහදයානං නිලියනට්ඨානතාය ලෙණං. ආදි-සද්දෙන ගතිපටිසරණං පරමස්සාසොති ඵවමාදීනං සඬිගහො.

මහාපදානකායපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

80. සඬ්ඝජ්ජහොනකානං භික්ඛූතං අභාවා “සඬ්ඝස්ස අපරිපුණ්ණත්තා” ති වුත්තං. ද්වෙ අග්ගසාවකා ඵව භි තදා අහෙසුං.

චාරිකාඅනුජානනවණ්ණනා

86. “කදා උදපාදී” ති පුච්ඡං “සම්බොධිතො” ති ආදිනා සඬ්ඛෙපතො විස්සජ්ජෙත්වා පුන තං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “භගවා කිරා” ති ආදි වුත්තං. පිතු සඬිගහං කරොන්නො විහාසි සම්බොධිතො “සත්ත සංවච්ඡරානි සත්ත මාසෙ සත්ත දිවසෙ” ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො, තඤ්ච බො වෙනෙය්‍යානං තදා අභාවතො. කිලඤ්ඡෙහි බහි ඡාදාපෙත්වා, වත්ථෙහි අත්තො පටිච්ඡාදාපෙත්වා, උපරි ච වත්ථෙහි ඡාදාපෙත්වා, තස්ස හෙට්ඨා සුවණ්ණ...පෙ.... විතානං කාරාපෙත්වා. මාලාවච්ඡකෙති පුප්ඵමාලාහි වච්ඡාකාරෙන වෙය්තෙ. ගන්ධන්තරෙති වාටිහරිතගන්ධස්ස අන්තරෙ. පුප්ඵානීති වාටිආදිහරිතානි ඡලප්පුප්ඵානි වෙච වඬිකොතකාදිහරිතානි ඵලප්පුප්ඵානි ච.

කාමඤ්ඤායං රාජා බුද්ධපිතා, තථාපි බුද්ධා නාම ලොකගරුතො, න තෙ කෙනචි වසෙ වත්තෙතබ්බා, අථ බො තෙ ඵව පරෙ අත්තතො වසෙ වත්තෙත්ති, තස්මා රාජා “නාහං භික්ඛුසඬ්ඝං දෙමී” ති ආහ.

දානමුඛන්ති දානකරණුපායං, දානවත්තන්ති අත්ථො. න දානි මෙ අනුඤ්ඤාතානි ඉදානි මෙ දානං න අනුඤ්ඤාතා, නො න අනුජානන්තිති අත්ථො.

පරිතස්සනජීවිතන්ති දුක්ඛජීවිකා දාලිද්දියන්ති අත්ථො.

සබ්බෙසං භික්ඛූනං පහොසීති භගවතො අට්ඨසට්ඨි ච භික්ඛුසතසහස්සානං භාගතො දාතුං පහොසී, න සබ්බෙසං පරියත්තභාවෙන. තෙනාහ “සෙනාපතිපි අත්තතො දෙය්‍යධම්මං අදාසී”ති. ජෙට්ඨිකට්ඨානෙති ජෙට්ඨිකදෙව්ට්ඨානෙන.

තට්ඨ ඝණ්ටාති වරපුරිසෙ යපෙත්වා. සුචිත්ති සුද්ධං. පණ්ණිනන්ති උළාරං, භාවනපුංසකඤ්චෙනං “එකමන්ත”න්තිආදීසු (පාරා. 2) විය. භඤ්ජිත්වාති මද්දිත්වා, පිළෙත්වාති අත්ථො. ජාතිසප්පිබ්බරාදිභියෙවාති අත්තොජාතසප්පිබ්බරාදිභියෙව, අමිහාකමෙව ගාවිආදිතො ගහිතසප්පිආදිභියෙවාති අත්ථො.

90. පරාපවාදං, පරාපකාරං, සිතුණ්හාදිහෙදඤ්ච ගුණාපරාධං ඛමති සහති අධිවාසෙතීති ඛන්ති. සා පන යස්මා සීලාදීනං පටිපක්ඛධම්මෙ සවිසෙසං තපති සන්තපති විධමතීති පරමං උත්තමං තපො. තෙනාහ “අධිවාසනඛන්ති නාම පරමං තපො”ති. “අධිවාසනඛන්ති”ති ඉමිනා ධම්මනිජ්ඣානාක්ඛන්තිතො විසෙසෙති. තිතික්ඛනං ඛමනං තිතික්ඛං. අක්ඛරචිත්තකා හි ඛමායං තිතික්ඛං-සද්දං වණ්ණෙත්ති. තෙනෙවාහ “ඛන්තියා එව වෙවචන”න්තිආදි. සබ්බාකාරෙනාති සන්තපණ්ණිනිපුණ්ණසිවබ්බොදිනා සබ්බජ්ජකාරෙන. සො පබ්බජිතො නාම න භොති පබ්බාජිතබ්බධම්මස්ස අපබ්බාජනතො. තස්සෙව තතියපදස්ස වෙවචනං අනත්ථන්තරත්තා.

“න භී”තිආදිනා තං එවත්ථං විවරති. උත්තමත්ථෙත පරමන්ති වුවචති පර-සද්දස්ස සෙට්ඨවාචකත්තා, “පුග්ගලපරොපරඤ්ඤ”තිආදීසු (අ. නි. 7.68; තෙත්ති. 118) විය. පරන්ති අඤ්ඤං. ඉදානි පර-සද්දං අඤ්ඤපරියායමෙව ගහෙත්වා අත්ථං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. මලස්සාති පාපමලස්ස. අපබ්බාජිතත්තාති අනිහටත්තා අනිරාකතත්තා. සමිතත්තාති නිරොධිතත්තා තෙසං පාපධම්මානං. “සමිතත්තා හි පාපානං සමණොති පවුච්චති”ති හි වුත්තං.

අපිච භගවා භික්ඛූනං පාතිමොක්ඛං උද්දිසන්තො පාතිමොක්ඛකථාය ච සීලපධානත්තා සීලස්ස ච විසෙසතො දොසො පටිපක්ඛොති තස්ස නිග්ගණ්හනවිධිං දස්සෙතුං ආදිතො “ඛන්ති පරමං තපො”ති ආහ, තෙන අනිට්ඨස්ස පටිහනනුපායො වුත්තො, තිතික්ඛංගහණෙන පන ඉට්ඨස්ස, තදුහයෙනපි උප්පන්නං රතිං අභිභූය්‍ය විහරතීති අයමත්ථො දස්සිතොති. තණ්හාවානස්ස වුපසමනතො නිබ්බානං පරමං වදන්ති බුද්ධා. තත්ථ ඛන්තිග්ගහණෙන පයොගවිපත්තියා අභාවො දස්සිතො, තිතික්ඛංගහණෙන ආසයවිපත්තියා අභාවො. තථා ඛන්තිග්ගහණෙන පරාපරාධසහතා, තිතික්ඛංගහණෙන පරෙසු අනපරජ්ඣානා දස්සිතා. එවං කාරණමුඛෙන අන්වයතො පාතිමොක්ඛං දස්සෙත්වා ඉදානි ඛ්‍යතිරෙකතො තං දස්සෙතුං “න භී”තිආදි වුත්තං, තෙන යථා සත්තානං ජීවිතා වොරොපනං,

පාණ්ඩුලෙඩ්ඛුදුණ්ඩාදීහි විබාධනඤ්ච “පරුපසානො, පරවිහෙයන”න්ති වුවවති, එවං තෙසං මූලසාපතෙය්‍යාවහරණං, දාරපරාමසනං, විසංවාදනං, අඤ්ඤමඤ්ඤභෙදනං, ඵරුසවචනෙන මම්මසට්ඨනං, නිරත්ථකච්ඡප්පලාපො, පරසන්තකගිජ්ඣනං, උච්ඡෙදවින්දනං, මිච්ඡාහිනිවෙසනඤ්ච උපසානො, විහෙයනඤ්ච භොතීති යස්ස කස්සචි අකුසලස්ස කම්මපථස්ස, කම්මස්ස ච කරණෙන පබ්බජිතො, සමණො ච න භොතීති දස්සෙති.

සබ්බාකුසලස්සාති සබ්බස්සාපි ද්වාදසාකුසලචිත්තුප්පාදසංඛිගහිතස්ස සාවජ්ජධම්මස්ස. කරණං නාම තස්ස අත්තනො සන්තානො උප්පාදනන්ති තස්සට්ඨකථෙපනො අකරණං “අනුප්පාදන”න්ති වුත්තං. “කුසලස්සා”ති ඉදං “එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති වක්ඛමානන්තා අරියමග්ගධම්මො, තෙසඤ්ච සම්භාරභූතෙ තෙභූමකකුසලධම්මො සම්බොධෙතීති ආහ “චතුභූමකකුසලස්සා”ති. උපසම්පදාති උපසම්පාදනං, තං පන තස්ස සමධිගමොති ආහ “පට්ඨාභො”ති. විත්තජොතනන්ති විත්තස්ස පහස්සරභාවකරණං සබ්බසො පරියොධනං. යස්මා අග්ගමග්ගසමඬිගිතො චිත්තං සබ්බසො පරියොදපීයති නාම, අග්ගඵලක්ඛණෙ පන පරියොදපිතං භොති පුන පරියොදපෙතබ්බතාය අභාවතො, ඉති පරිනිට්ඨිතපරියොදපනතං සන්ධායාහ “තං පන අරහත්තෙන භොතී”ති. සබ්බපාපං පහාය තදඬිගාදිවසෙනෙවාති අධිප්පායො. “සීලසංවරොනා”ති හි ඉමිනා තෙභූමකස්සාපි සංඛිගහෙ ඉතරස්පහානානම්පි සංඛිගහො භොතීති, එවඤ්ච කත්වා සබ්බග්ගහණං සමත්ථිතං භොති. සමථවිපස්සනාහීති ලොකියලොකුත්තරාහි සමථවිපස්සනාහි. සම්පාදෙත්වාති නිජ්ඣාදෙත්වා. සම්පාදනඤ්චෙත්ථ හෙතුභූතාහි ඵලභූතස්ස සහජාතාහිපි, පගෙව පුරිමසිද්ධාහීති දට්ඨබ්බං.

කස්සචිති භීනාදීසු කස්සචි සත්තස්ස කස්සචි උපවාදස්ස, තෙන දවකම්‍යතායපි උපවදනං පටික්ඛිපති. උපසාතස්ස අකරණන්ති එත්ථාපි .ධොබන්වා සමති ආනෙත්”සථිකස්ස“ කායෙනාති ච නිදස්සනමත්තමෙතං මනසාපි පරෙසං අනත්ථචිත්තනාදිවසෙන උපසාතකරණස්ස වජ්ජෙතබ්බත්තා. කායෙනාති වා එත්ථ අරුපකායස්සාපි සංඛිගහො දට්ඨබ්බො, න වොපනකායකර්ෂකායානමෙව. ප අතිමොක්ඛන්ති පකාරතො අතිවිය සීලෙසු මුඛ්‍යභූතං. “අතිපමොක්ඛති තමෙව පදංත්” උපසග්ගඛ්‍යත්තයෙන වදතිවතවා තත්භූතං කත්ඵවං භෙදතො පදවණ් .ො වදති “උත්තමසීල.තිත්” “පාති වාතිආදිනා” පාලනතො රක්ඛණතො අතිවිය මොක්ඛනතො අතිවිය මොචනතො පාතිමොක්ඛන්ති දස්සෙති . “පාපා අති මොක්ඛෙතීති අතිමොක්ඛොති” නිමිත්තස්ස කත්තුභාවෙන උපවර්තබ්බතො. යො වා නන්ති යො වා පුග්ගලො නං පාතිමොක්ඛසංවරසීලං පාති සමාදිශිත්වා අවිකොපෙන්නො රක්ඛති, තං “පාතිබසංවරසීලෙ යිතංධනාමං පාතිමොක්ඛති ලද්” මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛන්ති අයමෙත්ථ සංඛිගෙපො, විත්ථාරතො පන

පාතිමොක්ඛපදස්ස අත්ථො විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි .ටී .1.14) වුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො.

මත්තඤ්ඤාතාති හොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා, සා පන විසෙසතො පච්චයසන්නිස්සිතසීලවසෙන ගහෙනබ්බාති ආහ
 “පටිග්ගහණපරිභොගවසෙන පමාණඤ්ඤාතා”ති.
 ආජීවපාරිසුද්ධිසීලවසෙනාපි ගය්හමානෙ
 “පරියෙසනවිස්සජ්ජනවසෙනා”තිපි වත්තබ්බං. සඬ්ඝට්ටනවිරහිතන්ති ජනසඬ්ඝට්ටනවිරහිතං, නිරජනසම්බාධං විවිත්තන්ති අත්ථො. චතුපච්චයසන්නොසො දීපිතො පච්චයසන්නොසතාසාමඤ්ඤෙන ඉතරද්වයස්සාපි ලක්ඛණභාරනායෙන ජොතිතභාවතො.
 “අට්ඨසමාපත්තිවසිභාවායා”ති ඉමිනා පයොජනදස්සනවසෙන යදත්ථං විවිත්තසෙනාසනසෙවනං ඉච්ඡිතං, සො අධිවිත්තානුයොගො වුත්තො. අට්ඨ සමාපත්තියො චෙත්ථ විපස්සනාය පාදකභූතා අධිජ්ජෙතො, න යා කාවිති සකලස්සාපි අධිවිත්තානුයොගස්ස ජොතිතභාවො වෙදිතබ්බො.

දෙවතාරොචනවණ්ණනා

91. එත්තාවතාති එත්තකෙන සුත්තපදෙසෙන. තත්ථාපි ච ඉමිනා...පෙ.... කථනෙන සුජ්ජට්ඨිද්ධිභාවං පකාසෙත්ථාති යොජනා. ච-සද්දො බ්‍යතිරෙකත්ථො, තෙන ඉදානි වුවිචමානත්ථං උල්ලඬිගෙති. එකමීදාහන්ති එකං අහං. ඉදං-සද්දො නිපාතමත්තං. ආදි-සද්දෙන “හික්ඛවෙ සමය”න්ති එවමාදි පාඨො සඬිගහිතො. අහං හික්ඛවෙ එකං සමයන්ති එවං පෙත්ථ පදයොජනා.

සුභගවනෙති සුභගත්තා සුභගං, සුන්දරසිරිකත්තා, සුන්දරකාමත්තා වාති අත්ථො. සුභගඤ්ඤි තං සිරිසම්පත්තියා, සුන්දරෙ චෙත්ථ කාමෙ මනුස්සා පත්ථෙත්ති. බහුජනකන්තතායපි තං සුභගං. වනයතීති වනං, අත්තසම්පත්තියා අත්තනි සිනෙහං උජ්ජාදෙතීති අත්ථො. වනුතෙ ඉති වා වනං, අත්තසම්පත්තියා එව “මං පරිභුඤ්ජථා”ති සත්තෙ යාවති වියාති අත්ථො. සුභගඤ්ඤි තං වනඤ්ඤාති සුභගවනං, තස්මිං සුභගවනෙ. අට්ඨකථායංපන කිං ඉමිනා පපඤ්ඤෙතාති “එවං නාමකෙ වනෙ”ති වුත්තං. කාමං සාලරුක්ඛොපි “සාලො”ති වුවිචති, යො කොචි රුක්ඛොපි වනජ්ජති ජෙට්ඨකරුක්ඛොපි. ඉධ පන පච්ඡිමො එව අධිජ්ජෙතොති ආහ “වනජ්ජතිජෙට්ඨකස්ස මූලෙ”ති. මූලසමුග්ග්‍යාතවසෙනාති අනුසයසමුවිජ්ජන්දනවසෙන.

න විභායන්තීති අකුප්පධම්මතාය න විජහන්ති. “න කඤ්චි සත්තං තපන්තීති අතජ්ජා”ති ඉදං තෙසු තස්සා සමඤ්ඤාය නිරුල්භතාය වුත්තං, අඤ්ඤථා සබ්බෙපි සුද්ධාවාසා න කඤ්චි සත්තං තපන්තීති අතජ්ජා නාම සිද්ධං. “න විභායන්තී”තිආදිනිබ්බවනෙසුපි එසෙව නයො. සුන්දරදස්සනාති දස්සනීයාති අයමත්ථොති ආහ “අහිරුපා”තිආදි. සුන්දරමෙනෙසං

දස්සනන්ති සොහනමෙනෙසං චක්ඛුනා දස්සනං, විඤ්ඤාණෙන දස්සනං පිති අත්ථො. සබ්බෙ හෙව...පෙ.... ජෙට්ඨා පඤ්චවොකාරහවෙ තතො විසිට්ඨානං අභාවතො.

සත්තන්තං බුද්ධානං වසෙනාති සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං අපදානවසෙන. අවිහෙහි අජ්ඣිට්ඨෙත ඵකෙන අවිහාබ්බුත්ථුනා කල්පිතා තෙහි සබ්බෙහි කල්පිතා නාම භොන්තිති චුත්තං “තථා අවිහෙහි”ති. ඵසෙව නයො සෙසෙසුපි. තෙනාහ භගවා “දෙවතා මං ඵතදවොචු”න්ති. යං පන පාළියං “අනෙකානි දෙවතාසතානී”ති චුත්තං, තං සබ්බං පච්ඡා අත්තනො සාසනෙ විසෙසං අධිගන්ත්වා තත්ථ උජ්ජන්තානං වසෙන චුත්තං. අනුසන්ධිද්වයම්පිති ධම්මධාතුපදානුසන්ධි, දෙවතාරොචනපදානුසන්ධිති ද්විධං අනුසන්ධිං. නිය්‍යාතෙන්තොති නිගමෙන්තො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

මහාපදානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

2. මහානිදානසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

95. ජනපදිනොති ජනපදවත්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරසාමිනො රාජකුමාරා ගොත්තවසෙන කුරු නාම. තෙසං නිවාසො යදි එකො ජනපදො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”ති. අක්ඛරචිත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය ඊදිසලිඬගවචනානි ඉච්ඡන්ති. අයමෙත්ථ රුළුභි යථා අඤ්ඤත්ථාපි “අඬගෙසු විහරති, මල්ලෙසු විහරති”ති ව. තඬ්ඬිසෙසනෙපි ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දෙ එකවචනමෙව. අට්ඨකථාවරියා පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජොතනො, තෙන “පුටුඅත්ථවිසයනාය එවෙනං පුටුවචන”න්ති “බහුකෙ පනා”තිආදිනා වක්ඛමානං විසෙසං ජොතෙති. සුත්ථාති මන්ධාතුමහාරාජස්ස ආනුභාවදස්සනානුසාරෙන පරම්පරානුගතං කථං සුත්ථා. අනුසංයායන්තෙනාති අනුවිචරන්තෙන. එතෙසං යානන්ති චන්දිමසුරියමුඛෙන වාතුමහාරාජිකභවනමාහ. තෙනාහ “තත්ථ අගමාසි”තිආදි. සොති මන්ධාතුමහාරාජා. තත්ති වාතුමහාරාජිකරජ්ජං. ගහෙත්ථාති සම්පට්ඨිත්ථා. පුන පුච්ඡි පරිණායකරතනං.

දොවාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති සුධම්මාය දෙවසභාය, දෙවපුරස්ස ව චතුසු ද්වාරෙසු ආරක්ඛාය අධිගතත්තා. “දිඬ්ඛරුක්ඛසභස්සපට්මණ්ඩිත”න්ති ඉදං “චිත්තලතාවන”න්තිආදීසුපි යොජෙතඬ්ඛං.

පට්ඨියං පතිට්ඨාසීති හස්සිත්ථා පට්ඨියා ආසන්නට්ඨානෙ අට්ඨාසි. න හි වක්කරතනං භූමියං පතති, තථාධීතඤ්ච නචිරස්සෙව අන්තරධායි තෙනත්තභාවෙන වක්කවත්තිඉස්සරියස්ස අභාවතො. “චිරතරං කාලං යත්ථා”ති අපරෙ. රාජා එකකොව අගමාසි අත්තනො ආනුභාවෙන. මනුස්සභාවොති මනුස්සගන්ධසරීරනිස්සන්දාදිමනුස්සභාවො. පාතුරහොසීති දෙවලොකෙ පවත්තිවිපාකදායිනො අපරාපරියාය වෙදනීයස්ස කම්මස්ස කතොකාසත්තා සඬ්ඛදා සොළසවස්සද්දෙසිකතා මාලාමිලායනාදි දිඬ්ඛභාවො පාතුරහොසි. තදා මනුස්සානං අසඬ්ඛෙය්‍යායුකතාය සක්කරජ්ජං කාරෙත්ථා. “කිං මෙ ඉමිනා උපද්ධරජ්ජෙතා”ති අත්‍රිච්ඡතාය අතිත්තොව. මනුස්සලොකෙ උතුනො කක්ඛලතාය වාතාතපෙන චුට්ඨගත්තො කාලමකාසි.

අවයවෙසු සිද්ධො විසෙසො සමුදායස්ස විසෙසකො හොතීති එකම්පි රට්ඨං බහුවචනෙන වොහරියති.

ද-කාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති නිරුත්තිනයෙන. කම්මාසොති කම්මාසපාදො වුවචති උත්තරපදලොපෙන යථා “රූපභවො රූප”න්ති. කථං පන සො “කම්මාසපාදො”ති වුවචතීති ආහ “තස්ස කිරා”තිආදි. දමිතොති එත්ථ කීදිසං දමනං අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “පොරිසාදභාවතො පටිසෙධිතො”ති. “ඉමෙ පන ථෙරාති මජ්ඣිමභාණකා”ති කෙචි. අපරෙ

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහානිදානසුත්තවණ්ණනා පන “අට්ඨකථාවරියා”ති, “දීඝභාණකා”ති වදන්ති. උභයථාපි චූළකම්මාසදම්මං සන්ධාය තථා වදන්ති. යක්ඛිනිපුත්තො හි කම්මාසපාදො අලීනසත්තුකුමාරකාලෙ (වරියා. 2.75) බොධිසත්තෙන තත්ථ දම්මො. සුතසොමකාලෙ (ජා. 2.21.371) පන බාරාණසිරාජා පොරිසාදභාවපටිසෙධනෙන යත්ථ දම්මො, තං මහාකම්මාසදම්මං නාම. “පුත්තො”ති වත්වා “අනුජො”ති වචනං ධරසපුත්තභාවදස්සනත්ථං.

යෙනි ආවසිතජ්ජදෙසො “කුරුරට්ඨ”න්ති නාමං ලභි, තෙ උත්තරකුරුතො ආගතමනුස්සා තත්ථ රක්ඛිතනියාමෙනෙව පඤ්ච සීලානි රක්ඛිංසු. තෙසං දිට්ඨානුගතියා පච්ඡිමජනතාති සො දෙසධම්මවසෙන අවිච්ඡෙදතො පවත්තමානො කුරුවත්තධම්මොති පඤ්ඤායිත්ථ. අයඤ්ච අත්ථො කුරුධම්මජාතකෙන දීපෙනබ්බො. සො අපරභාගෙ පය්මං යත්ථ සංකිලිට්ඨො ජාතො, තං දස්සෙතුං “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදි චුත්තං. යත්ථ භගවතො වසනොකාසභුතො කොචි විහාරො න භොති, තත්ථ කෙවලං ගොවරගාමකිත්තනං නිදානකථාය පකති යථා තං සක්කෙසු විහරති දෙවදහං නාම සකායානං නිගමොති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “අවසනොකාසතො”තිආදිමාහ.

“ආයස්මා”ති වා “දෙවානං පියා”ති වා “තත්ත භව”න්ති වා පියසමුදාහාරො එසොති ආහ “ආයස්මාති පියවචනමෙත”න්ති. තයිදං පියවචනං ගරුගාරවචසෙන චුච්චතීති ආහ “ගාරවචනමෙත”න්ති.

අතිදුරඅවිවාසන්තවජ්ජනෙන නාතිදුරනාවිවාසන්තං නාම ගහිතං, තං පන අවකංසතො උභින්නං පසාරිතහත්ථානං සඬ්ඝට්ටනෙන වෙදිතබ්බං. චක්ඛුනා චක්ඛුං ආභවච දට්ඨබ්බං භොති, තෙනාපි අගාරවමෙව කතං භොති. ගීවං පරිවත්තෙත්වාති පරිවත්තනවසෙන ගීවං පසාරෙත්වා.

කුලසඬ්ගහත්ථායාති කුලානුද්දයතාවසෙන කුලානං අනුග්ගණ්හනත්ථාය සහස්සභණ්ඩිකං නික්ඛිපන්තො විය හික්ඛපටිග්ගණ්හනෙන තෙසං මහතො පුඤ්ඤාභිසන්දස්ස ජනනෙන. පටිසම්මජ්ජිත්වාති අත්තෙවාසිකෙහි සම්මජ්ජනට්ඨානං සක්කච්චකාරිතාය පුන සම්මජ්ජිත්වා. තික්ඛත්තුන්ති “ආදිතො පට්ඨාය අන්ත”න්තිආදිනා චුත්තවතුරාකාරූපසඤ්ඤිතෙ තයො වාරෙ, තෙනස්ස ද්වාදසක්ඛත්තුං සම්මසිතභාවමාහ.

අම්භාකං භගවතො ගම්භීරභාවෙනෙව කලීතත්තා සෙසබුද්ධෙහිපි එවමෙව කලීතොති ධම්මන්වයෙ යත්වා චුත්තං “සබ්බබුද්ධෙහි...පෙ.... කලීතො”ති. සාලින්දන්ති සපරිභණ්ඩං. “සීනෙරුං උක්ඛිපන්තො වියා”ති ඉමිනා තාදිසාය දෙසනාය සුදුක්කරභාවමාහ. සුත්තමෙව “සුත්තන්තකථ”න්ති ආහ ධම්මක්ඛන්ධභාවතො. යථා විනයපණ්ණත්තිභූමන්තරසමයන්තරානං විජානනං අනඤ්ඤසාධාරණං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහානිදානසුත්තවණ්ණනා
සබ්බඤ්ඤාඤාණස්සෙව විසයො, එවං අන්තද්වයවිනිමුත්තස්ස
කාරකවෙදකරහිතස්ස පච්චයාකාරස්ස විහජනං පිති දස්සෙතුං
“බුද්ධානඤ්ඤි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යානානීති කාරණානි. ගජ්ජිතං
මහත්තං හොතීති තං දෙසෙතබ්බස්සෙව අනෙකවිධතාය, දුට්ඨඤ්ඤායාතාය
ව නානාතයෙහි පවත්තමානං දෙසනාගජ්ජිතං මහත්තං විපුලං, බහුභෙදඤ්ච
හොති. ඤාණං අනුපවිසතීති තතො එව දෙසනාඤාණං දෙසෙතබ්බධම්මෙ
විභාගසො කුරුමානං අනු අනු පවිසති, තෙන අනුපවිස්ස ධීතං විය හොතීති
අත්ථො. බුද්ධඤාණස්ස මහත්තභාවො පඤ්ඤායතීති එවංවිධස්ස නාම
ධම්මස්ස දෙසකං, පටිවෙධකඤ්චාති බුද්ධානං දෙසනාඤාණස්ස,
පටිවෙධකඤාණස්ස ව උළාරභාවො පාකටො හොති. එත්ථ ව කිඤ්චාපි
“සබ්බං වට්ඨකම්මං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණපුබ්බඨගමං
ඤාණානුපරිවත්ත”න්ති (මහානි. 69, 169; වුළුති. 85; පටි. ම. 3.5; තෙත්ති.
14) වචනතො සබ්බාපි භගවතො දෙසනා ඤාණරහිතා නත්ථි,
සිහසමානවුත්තිතාය සබ්බත්ථ සමානස්පවත්ති. දෙසෙතබ්බවසෙන පන
දෙසනා විසෙසතො ඤාණෙන අනුපවිට්ඨා, ගම්භීරතරා ව හොතීති දට්ඨබ්බං.
කථං පන විනයපඤ්ඤත්තිං පත්වා දෙසනා තිලක්ඛණබ්බාහතා
සුඤ්ඤතපටිසංයුත්තා හොතීති? තත්ථාපි සන්තිසිත්තපරිසාය
අජ්ඣාසයානුරූපං පවත්තමානා දෙසනා සඬබ්බරානං අනිච්චතාදිවිභාවනං,
සබ්බධම්මානං අත්තත්තනියතාභාවස්පකාසනඤ්ච හොති. තෙනෙවාහ
“අනෙකපරියායෙන ධම්මිං කථං කත්වා”තිආදි.

ආපජ්ජාති පත්වා යථා ඤාණකොඤ්චනාදං විස්සජ්ජෙති, එවං
පාපුණ්ත්වා.

පමාණාතික්කමෙති අපරිමාණත්ථෙ “යාවඤ්චිදං තෙන
භගවතා”තිආදිසු (දී. නි. 1.4) විය. අපරිමෙයාභාවජොතතො හි අයං යාව-
සද්දො. තෙනාහ “අතිගම්භීරො අත්ථො”ති. අවභාසතීති ඤායති උපට්ඨාති.
ඤාණස්ස තථා උපට්ඨානඤ්ඤි සන්ධාය “දිස්සතී”ති වුත්තං. නනු එස
පටිච්චසමුප්පාදො එකන්තගම්භීරොව, තත්ථ කස්මා ගම්භීරාවභාසතා
ජොතිතාති? සච්චමෙතං, එකන්තගම්භීරතාදස්සනත්ථමෙව පනස්ස
ගම්භීරාවභාසග්ගහණං. තස්මා අඤ්ඤත්ථ ලබ්භමානං චතුකොට්ඨකං
බ්බාතිරෙකමුඛෙන නිදස්සෙත්වා තං එවස්ස එකන්තගම්භීරතං විභාවෙතුං
“එකඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. එතං නත්ථිති අගම්භීරො, අගම්භීරාවභාසො චාති
එතං ද්වයං නත්ථි, තෙන යථාදස්සිතෙ චතුකොට්ඨකෙ පච්ජිමා එක කොට්
ලබ්භතීති දස්සෙති. තෙනාහ “අයඤ්ඤි”තිආදි.

යෙහි ගම්භීරභාවෙහි පටිච්චසමුප්පාදො “ගම්භීරො”ති වුවවති, තෙ
චතුහි උපමාහි උල්ලිඬිගෙන්තො “භවග්ගග්ගහණායා”තිආදිමාහ. යථා
භවග්ගං හත්ථං පසාරෙත්වා ගහෙතුං න සක්කා දුරභාවතො, එවං
සඬබ්බරාදීනං අවිජ්ජාදිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො පාකතිකඤාණෙන
ගහෙතුං න සක්කා. යථා සිනෙරුං හින්දිත්වා මිඤ්ජං පබ්බතරසං

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහානිදානසුත්තවණ්ණනා

පාකතිකපුරිසෙන නීහරිතුං න සක්කා, එවං පටිච්චසමුප්පාදගතෙ ධම්මත්ථාදිකෙ පාකතිකඤ්ඤාණෙන භින්නිත්වා විහජ්ජ පටිච්චස්සන්ධිවසෙන ජානිතුං න සක්කා. යථා මහාසමුද්දං පාකතිකපුරිසස්ස බාහුද්වයෙන පධාරිතුං න සක්කා, එවං වෙපුල්ලට්ඨයෙන මහාසමුද්දසදිසං පටිච්චසමුප්පාදං පාකතිකඤ්ඤාණෙන දෙසනාවසෙන පධාරිතුං න සක්කා. යථා මහාපථවිං පරිවත්තෙත්වා පාකතිකපුරිසස්ස පථවොජං ගහෙතුං න සක්කා, එවං “ඉත්ථං අවිජ්ජාදයො සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයා භොන්ති”ති තෙසං පච්චයභාවො පාකතිකඤ්ඤාණෙන නීහරිත්වා ගහෙතුං න සක්කාති. එවං චතුබ්බිධගම්භීරතාවසෙන චතස්සො උපමා යොජෙතබ්බා. පාකතිකඤ්ඤාණවසෙන වායමත්ථයොජනා කතා දිට්ඨස්චිචානං තත්ථ පටිච්චෙධසභාවතො, තථාපි යස්මා සාවකානං, පච්චෙකච්ඡද්ධානඤ්ච තත්ථ සජ්ජදෙසමෙව ඤාණං, චුද්ධානංයෙව නිජ්ජදෙසං, තස්මා චුත්තං “චුද්ධවිසයං පඤ්ඤ”න්තිආදි.

උස්සාදෙන්තොති පඤ්ඤාය උක්කංසෙන්තො, උග්ගණ්හන්තොති අත්ථො. අපසාදෙන්තොති නිබ්භවිෂන්තො, නිග්ගණ්හන්තොති අත්ථො.

උස්සාදනාවණ්ණනා

තෙනාති මහාපඤ්ඤාභාවෙන. තත්ථාති ථෙරස්ස සතිපි උත්තානභාවෙ, පටිච්චසමුප්පාදස්සඅඤ්ඤෙසං ගම්භීරභාවෙ. සුභොජනරසපුට්ඨස්සාති සුන්දරෙන භොජනරසෙන පොසිතස්ස. කතයොගස්සාති නිබ්ද්ධපයොගෙන කතපරිවයස්ස. මල්ලපාසාණන්ති මල්ලෙහි මහබ්බලෙනෙව උක්ඛිපිතබ්බපාසාණං. කුභිං ඉමස්ස භාරියට්ඨානන්ති කස්මිං පස්සෙ ඉමස්ස පාසාණස්ස ගරුතරප්පදෙසොති තස්ස සල්ලභුකභාවං දීපෙන්තො වදති.

තිමිරපිඬගලෙනෙව දීපෙන්ති තස්ස මහාවිජ්ජාරභාවතො. තෙනාහ “තස්ස කිරා”තිආදි. පක්කුථතීති පක්කුථන්තං විය පරිවත්තති පරිතො විවත්තති. ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙනං. පිට්ඨියං සකලිනපදකාපිට්ඨං. කායුපපන්තස්සාති මහතා කායෙන උපෙතස්ස, මහාකායස්සාති අත්ථො.

පිඤ්ජවට්ඨිති පිඤ්ජකලාපො. සුපණ්ණවාතන්ති නාගග්ගහණාදීසු පක්ඛපජ්ඨොටනවසෙන උප්පජ්ජනකවාතං.

පුබ්බුපනිස්සයසම්පත්තිකථාවණ්ණනා

“පුබ්බුපනිස්සයසම්පත්තියා”තිආදිනා උද්දිට්ඨකාරණාති විත්ථාරතො විවරිතුං. “ඉතො කිරා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඉතොති ඉතො කජ්ජතො. සතසහස්සිමෙති සතසහස්සමෙ. හංසාවතී නාම නගරං අභොසි ජාතනගරං. ධුරපත්තාතීති බාහිරපත්තාති, යාති දීඝතමාති.

කනිට්ඨභාතාති වෙමාතිකභාතා කනිට්ඨො යථා අම්භාකං භගවතො නන්දත්ථෙරො. චුද්ධානඤ්ඤි සභොදරා භාතරො නාම න භොන්ති. කථං

ජෙට්ඨා තාව න උප්පජ්ජන්ති, කනිට්ඨානං පන අසම්භවො එව. භොගන්ති විභවං. උපසන්තොති චොරජනිතසඬ්ඛොභවූපසමෙන උපසන්තො ජනපදො.

ද්වෙ සාටකෙ නිවාසෙත්වාති සාටකද්වයමෙව අත්තනො කායපරිහාරිකං කත්වා ඉතරං සබ්බසම්භාරං අත්තනො මොචෙත්වා.

පත්තග්ගහණත්ථන්ති අත්තොපක්ඛිත්තඋණ්භහොජනත්තා අපරාපරං හත්ථෙ පරිවත්තෙන්තස්ස පත්තග්ගහණත්ථං. උත්තරිසාටකන්ති අත්තනො උත්තරිසාටකං. එතානි පාකට්ඨානානීති එතානි යථාචුත්තානි හගවතො දෙසනාය පාකට්ඨානි ථෙරස්ස පුඤ්ඤකරණට්ඨානානි.

පටිසන්ධිං ගහෙත්වාති අම්භාකං මහාබොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ එව පටිසන්ධිං ගහෙත්වා.

නිත්ථවාසාදිවණ්ණනා

උග්ගහණං පාළියා උග්ගණ්හනං. සවනං අත්ථසවනං. පරිපූච්ඡනං ගණ්ඨිට්ඨානෙසු අත්ථපරිපූච්ඡනං. ධාරණං පාළියාපි පාළිඅත්ථස්සපි චිත්තෙ යපනං. සබ්බඤ්චෙන ඉධ පටිච්චසමුප්පාදවසෙන වෙදිතබ්බං.

සොතාපන්තානඤ්ච...පෙ... උපට්ඨානිතත්ථ සම්මොහවිද්ධංසනෙන “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම”න්ති (දී. නි. 1.298; සං. නි. 5.1081; මහාව. 16; චූළනි. 4, 7, 8) අත්තපච්චක්ඛවසෙන උපට්ඨානතො. නාමරූපපරිච්ඡේදොති සහ පච්චයෙන නාමරූපස්ස පරිච්ඡිජ්ජ අවබොධො.

පටිච්චසමුප්පාදගම්භීරතාවණ්ණනා

“අත්ථගම්භීරතායා”තිආදිනා සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “තත්ථා”තිආදි ආරද්ධං. ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයතො සම්භූතං හුත්වා සහිතස්ස අත්තනො පච්චයානුරූපස්ස ජරාමරණස්ස උද්ධං උද්ධං ආගතභාවො, අනුපවත්තත්ථොති අත්ථො. අථ වා සම්භූතට්ඨො ව සමුදාගතට්ඨො ව සම්භූතසමුදාගතට්ඨො. “න ජාතිතො ජරාමරණං න භොති,” න ව ජාතිං විනා “අඤ්ඤතො භොති”ති හි ජාතිපච්චයසම්භූතට්ඨො චුත්තො, ඉත්ථඤ්ච ජාතිතො සමුදාගච්ඡතීති ජාතිපච්චයසමුදාගතට්ඨො, යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො භොති, තදනුරූපපාත්‍රභාවොති අත්ථො. සො අනුපච්චිතකුසලසම්භාරානං ඤාණස්ස තත්ථ අප්පතිට්ඨතාය අගාධට්ඨොන ගම්භීරො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨොති යෙනාකාරෙන යදවත්ථා අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පච්චයො භොති. යෙන හි පවත්තිආකාරෙන, යාය ව අවත්ථාය අවත්ථිතා අවිජ්ජා තෙසං තෙසං සඬ්ඛාරානං පච්චයො භොති, තද්දහයස්සපි

දුරවබොධනීයතො අවිජ්ජා සඬබ්බරානං නවහි ආකාරෙහි පච්චයට්ඨො අනුපච්ඡිකකුසලසම්භාරානං ඤාණස්ස තත්ථ අප්පතිට්ඨතාය අගාධට්ඨෙත ගම්භීරො. එස නයො සෙසපදෙසුපි.

කත්ථවි අනුලොමතො දෙසියති, කත්ථවි පටිලොමතොති ඉධ පන පච්චයුජ්ජාදා පච්චයුජ්ජන්තූජ්ජාදසඬබ්බතො අනුලොමො, පච්චයනිරොධා පච්චයුජ්ජන්තනිරොධසඬබ්බතො ච පටිලොමො අධිජ්ජෙතො. ආදිතො පන පට්ඨාය අත්තගමනං අනුලොමො, අත්තතො ච ආදිගමනං පටිලොමොති අධිජ්ජෙතො. ආදිතො පට්ඨාය අනුලොමදෙසනාය, අත්තතො පට්ඨාය පටිලොමදෙසනාය ච තිසන්ධි චතුසඬබ්බෙපො. “ඉමෙ භික්ඛවෙ චත්තාරො ආහාරා කිං නිදානා”ති ආදිකාය (සං. නි. 2.11) ච වෙමජ්ඣකුතො පට්ඨාය පටිලොමදෙසනාය, “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උජ්ජජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬගති එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා”ති ආදිකාය (සං. නි. 2.43, 45) අනුලොමදෙසනාය ච ද්විසන්ධි තිසඬබ්බෙපො. “සංයොජනියෙසු භික්ඛවෙ ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො විහරතො තණ්හා පවඬ්ඨති, තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්ති ආදිසු (සං. නි. 2.53, 57) එකසන්ධි ද්විසඬබ්බෙපො. එකඬගො හි පටිච්චසමුජ්ජාදො දෙසිතො. ලබ්භතෙව හි සො “තත්ත භික්ඛවෙ සුත්තවා අරියසාවකො පටිච්චසමුජ්ජාදංයෙව සාධුකං යොනිසො මනසි කරොති ‘ඉති ඉමස්මිං සති ඉදං හොති...පෙ.... නිරුජ්ඣති’ති. සුඛවෙදනියං භික්ඛවෙ එස්සං පටිච්ච උජ්ජජ්ජති සුඛවෙදනා”ති (සං. නි. 2.62) ඉමස්ස සුත්තස්ස වසෙන වෙදිතබ්බො. ඉති තෙන තෙන කාරණෙන තථා තථා පවත්තෙතබ්බත්තා පටිච්චසමුජ්ජාදො දෙසනාය ගම්භීරො. තෙනාහ “අයං දෙසනාගම්භීරතා”ති. න හි තත්ථ සබ්බඤ්ඤාඤාණතො අඤ්ඤං ඤාණං පතිට්ඨං ලහති.

“අවිජ්ජාය පනා”ති ආදිසු ජානනලක්ඛණස්ස ඤාණස්ස පටිපක්ඛභූතො අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණට්ඨො. ආරම්මණස්ස පච්චක්ඛකරණෙන දස්සනභූතස්ස පටිපක්ඛභූතො අදස්සනට්ඨො. යෙනෙසා අත්තතො සභාවෙන දුක්ඛාදීනං යාථාවසරසං පටිච්ජ්ඣිත්තුං න දෙති ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨති, සො තස්සා සච්චාසම්පට්ඨෙට්ඨො. අභිසඬබ්බරණං සංවිධානං, පකප්පනන්ති අත්ථො. ආයුහනං සම්පිණ්ඩනං, සම්පයුත්තධම්මානං අත්තතො කිච්චානුරූපතාය රාසිකරණන්ති අත්ථො. අපුඤ්ඤාභිසඬබ්බරෙකදෙසො සරාගො. අඤ්ඤො විරාගො. රාගස්ස වා අප්පට්ඨපක්ඛභාවතො රාගප්පවඬ්ඨකො, රාගුජ්ජන්තිපච්චයො ච සබ්බොපි අපුඤ්ඤාභිසඬබ්බරො සරාගො. ඉතරො තබ්බිදුරභාවතො විරාගො. “දීඝරත්තං හෙතං භික්ඛවෙ අස්සුත්තවතො පුට්ඨජ්ජනස්ස අජ්ඣොසිතං මමාසිතං පරාමට්ඨං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ති” (සං. නි. 2.61) අත්තපරාමාසස්ස විඤ්ඤාණං විසෙසතො චත්ථු චුත්තන්ති විඤ්ඤාණස්ස සුඤ්ඤත්තට්ඨො ගම්භීරො. අත්තා විජානාති සංසරතීති සංයාපාරතාසඬකන්ති අභිනිවෙසබලවතාය

අඛ්‍යාපාරඅසඬිකන්තිපට්ඨන්ධිපාතුභාවටියා ව ගම්භීරා. නාමරූපස්ස පට්ඨන්ධික්ඛණ්ණෙ එකතොව උප්පාදො එකුප්පාදො, පචත්තියං විසුං විසුං යථාරහං එකුප්පාදො. නාමස්ස රූපෙන, රූපස්ස ව නාමෙන අසම්පයොගතො විනිබ්භොගො නාමස්ස නාමෙන, රූපස්ස ව රූපෙන එකච්චස්ස එකච්චෙන අවිනිබ්භොගො (නාමස්ස නාමෙන අවිනිබ්භොගො විහ. මූලට්. 242) යොජෙතබ්බො. එකුප්පාදෙකනිරොධෙහි අවිනිබ්භොගෙ අධිප්පෙනෙ සො රූපස්ස ව එකකලාපපචත්තීනො රූපෙන ලබ්භතීති. අථ වා එකචතුටොකාරහවෙසු නාමරූපානං අසභවත්තනතො අඤ්ඤමඤ්ඤං විනිබ්භොගො, පඤ්චටොකාරහවෙ සභවත්තනතො අවිනිබ්භොගො ව වෙදිතබ්බො.

නාමස්ස ආරම්මණාහිමුඛං නමනං නමනටියො. රූපස්ස විරොධිපච්චයසමවායෙ විසදිසුප්පත්ති රූප්පනටියො. ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවො අධිපතියටියො. “ලොකොපෙසො, ද්වාරාපෙසා, ඛෙත්තං පෙන”න්ති චුත්තලොකාදිඅත්ථො චක්ඛාදිසු පඤ්චසු යොජෙතබ්බො. මනායතනස්ස පන ලුප්පනතො, මනොසම්ඵස්සාදීනං ද්වාරඛෙත්තභාවතො ව එතෙ අත්ථා වෙදිතබ්බො. ආපාථගතානං රූපාදීනං පකාසන යොග්‍යතාලක්ඛණං ඔභාසනං චක්ඛාදීනං විසයිභාවො, මනායතනස්ස විජානනං. සඬ්ඝට්ටනටියො විසෙසතො චක්ඛුසම්ඵස්සාදීනං පඤ්චන්තං, ඉතරෙ ඡන්තම්පි යොජෙතබ්බො. චූසනඤ්ච ඵස්සස්ස සභාවො. සඬ්ඝට්ටනං රසො, ඉතරෙ උපට්ඨානාකාරා. ආරම්මණරසානුභවනටියො රසවසෙන චුත්තො, වෙදයිතටියො ලක්ඛණවසෙන. සුබ්බුක්ඛම අප්ඤ්ඤාත්තභාවො යථාක්කමං තිස්සන්තං වෙදනානං සභාවවසෙන චුත්තො. “අත්තා වෙදයතී”ති අභිනිවෙසස්ස බලවභාවතො නිජ්ජීවටියො වෙදනාය ගම්භීරො. නිජ්ජීවාය වා වෙදනාය වෙදයිතං නිජ්ජීවවෙදයිතං, සො ඵව අත්ථොති නිජ්ජීවවෙදයිතටියො.

සප්පිතිකතණ්භාය අභිනන්දිතටියො. බලවතරතණ්භාය ගිලිත්වා පරිනිටියාපනං අප්ඤ්ඤාසානටියො. ඉතරෙ පන ජෙට්ඨභාවඔසාරණසමුද්දදුරතික්කමඅපාරිපුරිවසෙන වෙදිතබ්බො. ආදානග්ගහණාහිනිවෙසටියා චතුත්තම්පි උපාදානානං සමානා, පරාමාසටියො දිට්ඨුපාදානාදීනමෙව, තථා දුරතික්කමටියො. “දිට්ඨිකන්තාරො”ති (ධ. ස. 392) හි වචනතො දිට්ඨිතං දුරතික්කමතා. දළ්භග්ගහණත්තා වා චතුත්තම්පි දුරතික්කමටියො යොජෙතබ්බො. යොනිගතිධීතිනිවාසෙසුඛිපනන්ති සමාසෙ භූමිමච්චනස්ස අලොපො දට්ඨබ්බො. ඵවඤ්ඤි තෙන ආයුහනාහිසඬ්ඛරණපදානං සමාසො හොති. යථා තථා ජායනං ජාතිඅත්ථො. තස්සා පන සන්තිපාතතො ජායනං සඤ්ජාතිඅත්ථො. මාතුකුච්ඡං ඔක්කමිත්වා විය ජායනං ඔක්කන්තිඅත්ථො. සො ජාතිතො නිබ්බත්තනං නිබ්බත්තිඅත්ථො. කෙවලං පාතුභවනං පාතුභාවටියො.

ජරාමරණඛිගං මරණජප්පධානන්ති තස්ස මරණට්ඨා එව ඛයාදයො ගම්භීරාති දස්සිතා. උප්පන්නඋප්පන්නානඤ්ඤි නවනවානං ඛයෙන කමෙන ඛණ්ඩිච්චාදිපරිපක්කපවත්තියං ලොකෙ ජරාවොහාරොති. ඛයට්ඨො වා ජරාය චුත්තොති දට්ඨබ්බො. නවහාවාපගමො හි “ඛයො”ති වත්තුං යුත්තොති විපරිණාමට්ඨො ද්විත්තමිපි වසෙන යොජෙනබ්බො, සන්තතිවසෙන වා ජරාය ඛයවයහාවා, සම්මුතිඛණ්කවසෙන මරණස්ස හෙදවිපරිණාමට්ඨො යොජෙනබ්බො. අවිජ්ජාදීනං සභාවො පටිච්ඡක්කියතීති පටිච්චෙධො. චුත්තඤ්ඤෙනං නිදානකථායං “තෙසං තෙසං වා තත්ථ තත්ථ චුත්තධම්මානං පටිච්ඡක්කිතබ්බො සලක්ඛණසඛිබ්බාතො අවිපරිතසභාවො පටිච්චෙධො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. පයමමහාසඛිගීතිකථා; අහි. අට්ඨ. නිදානකථා) සො හි අවිජ්ජාදීනං සභාවො මග්ගඤ්ඤාණෙනෙව අසම්මොහපටිච්චෙධවසෙන පටිච්ඡක්කිතබ්බතො අඤ්ඤාණස්ස අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨතාය අගාධට්ඨෙත ගම්භීරො. සා සබ්බාපීති සා යථාචුත්තා සඛිබ්බෙපතො චතුබ්බිධා විත්ථාරතො අනෙකජපහෙදා සබ්බාපි පටිච්චසමුප්පාදස්ස ගම්භීරතා ථෙරස්ස උත්තානකා විය උපට්ඨාසි චතුහි අඛිගෙහි සමන්තාගතත්තා. උදාහු අඤ්ඤෙසමිපිති “මය්හං තාව එස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාති, කිං නු බො අඤ්ඤෙසමිපි එවං උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාති”ති මා එවං අවච මයාව දින්නනයෙ චතුසච්චකම්මට්ඨානවිධිමිති යත්වා.

අපසාදනාවණ්ණනා

ඔළාරිකන්ති වත්ථුච්චිතික්කමසමත්ථතාවසෙන ථුලං. කාමං කාමරාගපටිඝායෙව අත්ථතො කාමරාගපටිඝසංයොජනාති, කාමරාගපටිඝානුසයා ව, තථාපි අඤ්ඤායෙව සංයොජනට්ඨො බන්ධනභාවතො, අඤ්ඤා අනුසයනට්ඨො අප්පහීනභාවෙන සන්තානෙ ථාමගමනන්ති කත්වා, ඉති කිච්චවිසෙසවිසිට්ඨහෙදෙ ගහෙත්වා “චත්තාරො කිලෙසෙ”ති ව චුත්තං. එසෙව නයො ඉතරෙසුපි. අණුසහගතෙති අණුසහාවං උපගතෙ. තබ්භාවත්ථො හි අයං සහගත-සද්දො “නන්දිරාගසහගතා”තිආදීසු (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.91, 133, 460; 3.374; සං. නි. 5.1081; මහාව. 14; විහ. 203; පටි. ම. 1.34; 2.30) විය.

යථා උපරිමග්ගාධිගමනවසෙන සච්චසම්පටිච්චෙධො පච්චයාකාරපටිච්චෙධවසෙන, එවං

සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිඅධිගමනවසෙනපි

සච්චසම්පටිච්චෙධො පච්චයාකාරපටිච්චෙධවසෙනෙවාති දස්සෙතුං “කස්මා වා”තිආදි චුත්තං. සබ්බථාවාති සබ්බජපකාරෙනෙව කිඤ්චිපි පකාරං අසෙසෙත්වාති අත්ථොසතානං විරියස්සෙ කතාහිනිභාරානං මහාබොධිසත් . උක්කට්ඨමජ්ඣිමමුද්දනාවසෙන බොධිසම්භාරසම්භරණෙ කාලහෙදා ඉච්ඡිතා, තෙ දස්සෙත්තො “චත්තාරි, අට්ඨ, සොළස වා අසඛිබ්බෙය්‍යානී”ති ආහ, ස්වායමත්ථො වරියාපිටකවණ්ණනාය ගහෙතබ්බො. සාවකො පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතොති සාවකො හුත්වා සෙක්ඛභාවතො තත්ථාපි

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහානිදානසුත්තවණ්ණනා
 පදෙසඤ්ජාණෙ යීතො. බුද්ධානං කථාය “තං තථාගතො
 අභිසමෙතීතිආදිකාය” පච්චනීකං හොති. අනඤ්ඤසාධාරණස්ස හි වසෙන
 බුද්ධානං සිහනාදො, න අඤ්ඤසාධාරණස්ස.

“වායමන්තස්සෙවා”ති ඉමිනා විසෙසතො ඤාණසම්භාරසම්භරණං
 පඤ්ඤාපාරමිතාපූරණං වදති. තස්ස ච සබ්බමිපි පුඤ්ඤං උපනිස්සයො.

“එස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි;
 යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන උබ්භතී”ති. (බු. පා. 8.10) –

හි චුත්තං. තස්මා මහාබොධිසත්තානං සබ්බෙසමිපි පුඤ්ඤසම්භාරො
 යාවදෙව ඤාණසම්භාරත්ථො සම්මාසම්බොධිසමධිගමසමත්ථත්තාති ආහ
 “පච්චයාකාරං ...පෙ.... නත්ථී”ති. ඉදානි පච්චයාකාරපට්ඨෙධස්සෙව වා
 මහානුභාවතාදස්සනමුඛෙන පට්චිවසමුප්පාදස්සෙව පරමගම්භීරතං දස්සෙතුං
 “අවිජ්ජා”තිආදි චුත්තං. නවහි ආකාරෙහීති උප්පාදාදීහි නවහි ආකාරෙහි.
 අවිජ්ජා හි සඬ්ඛාරානං උප්පාදො හුත්වා පච්චයො හොති, පවත්තං හුත්වා
 නිමිත්තං, ආයුහනං, සංයොගො, පලිබොධො, සමුදයො, හෙතු, පච්චයො
 හුත්වා පච්චයො හොති. එවං සඬ්ඛාරාදයො විඤ්ඤාණාදීනං. චුත්තඤ්ඤෙන
 පටිසම්භිදාමග්ගෙ “කථං පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං?
 අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං උප්පාදට්ඨිති ච පවත්තට්ඨිති ච නිමිත්තට්ඨිති ච
 ආයුහනට්ඨිති ච සඤ්ඤාගට්ඨිති ච පලිබොධට්ඨිති ච සමුදයට්ඨිති ච
 හෙතුට්ඨිති ච පච්චයට්ඨිති ච ඉමෙහි නවහාකාරෙහි අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා
 පච්චයසමුප්පත්තා”තිආදි (පටි. ම. 1.45).

තත්ථ නවහාකාරෙහීති නවහි පච්චයභාවූපගමනාකාරෙහි. උප්පජ්ජති
 එතස්මා එලත්ති උප්පාදො, එලුප්පත්ති යා කාරණභාවො. සති ච අවිජ්ජාය
 සඬ්ඛාරා උප්පජ්ජත්ති, නාසති, තස්මා අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං උප්පාදො හුත්වා
 පච්චයො හොති. තථා අවිජ්ජාය සති සඬ්ඛාරා පවත්තත්ති, නියන්ති ව. යථා
 ච භවාදීසු බිපන්ති, එවං තෙසං අවිජ්ජා පච්චයො හොති. තථා ආයුහන්ති
 එලුප්පත්ති යා සට්ඨන්ති, සංයුජ්ජන්ති අත්තතො එලෙන. යස්මිං සත්තානෙ
 සයං උප්පත්තා, තං පලිබුන්ධන්ති. පච්චයන්තරසමවායෙ උදයන්ති
 උප්පජ්ජන්ති. හිනොති ච සඬ්ඛාරානං කාරණභාවං ගච්ඡති. පට්චිව අවිජ්ජං
 සඬ්ඛාරා අයන්ති පවත්තත්තිති එවං අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං
 කාරණභාවූපගමනවිසෙසා උප්පාදාදයො වෙදිතබ්බො. තත්ථ තථා
 සඬ්ඛාරාදීනං විඤ්ඤාණාදීසු උප්පාදට්ඨිතිආදීසුපි. තිට්ඨති එතෙනාති යිති,
 කාරණං. උප්පාදො එව යිති උප්පාදට්ඨිති. එසෙව නයො සෙසෙසුපි.
 “පච්චයො හොති”ති ඉදං ඉධ ලොකනාට්ඨන තදා පච්චයපරිග්ගහස්ස
 ආරද්ධභාවදස්සනං. සො ච ආරම්භො ඤායාරුල්ලො “යථා ච පුරිමෙහි
 මහාබොධිසත්තෙහි බොධිමුලෙ පවත්තිතො, තථෙව ච පවත්තිතො”ති.
 අවිජ්ජයවෙගාහිහතා දසසහස්සිලොකධාතු සඬ්ඤ්ඤා සම්පකම්පිති
 දස්සෙත්තො “දිට්ඨමත්තෙවා”තිආදිමාහ.

එතස්ස ධම්මස්සාති එතස්ස පටිච්චසමුප්පාදසඤ්ඤිතස්ස ධම්මස්ස. සො පන යස්මා අත්ථතො හෙතුපහවානං හෙතු. තෙනාහ “එතස්ස පච්චයධම්මස්සා”ති, ජාතිආදීනං ජරාමරණාදිපච්චයතායාති අත්ථො. නාමරූපපරිච්ඡේදො, තස්ස ච පච්චයපරිග්ගහො න පට්ඨානිනිවෙසමත්තෙන හොති, අථ බො තත්ථ අපරාපරං ඤාණුප්පත්තිසඤ්ඤිතෙන අනු අනු බුජ්ඣනෙන, තදුහයාභාවං පන දස්සෙන්නො “ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අනනුබුජ්ඣනා”ති ආහ. නිච්චසඤ්ඤාදීනං පජහනවසෙන වත්තමානා විපස්සනා ධම්මෙ ච පටිච්ජ්ඣන්ති එව නාම හොති පටිපක්ඛවික්ඛම්භනෙන තික්ඛවිසදභාවාපත්තිතො, තදධිට්ඨානභූතා ච තීරණපරිඤ්ඤා, අරියමග්ගො ච පරිඤ්ඤාපහානාභිසමයවසෙන පවත්තියා තීරණපහානපරිඤ්ඤාසඬගහො වාති තදුහයපටිවේධාභාවං දස්සෙන්නො “තීරණ...පෙ.... අප්පට්ච්ජ්ඣනා”ති ආහ. තත්තං වුව්චති වත්ථවීනනත්ථං තත්තවායෙහි දණ්ඩකෙ ආසඤ්ජීත්වා පසාරිතසුත්තපට්ඨි තනීයතීති කත්වා. තං පන සුත්තසන්තානාකුලතාය නිදස්සනභාවෙන ආකුලමෙව ගහිතත්ති ආහ “තත්තං විය ආකුලකජාතා”ති. සඬබ්බෙපතො වුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “යථා නාමා”තිආදි වුත්තං. සමානෙතුන්ති පුබ්බෙන පරං සමං කත්වා ආනෙතුං, අවිසමං උජුං කාතුන්ති අත්ථො. තත්තමෙව වා ආකුලං තත්තාකුලං, තත්තාකුලං විය ජාතා භූතාති තත්තාකුලජාතා. මජ්ඣිමං පටිපදං අනුපගන්ත්වා අන්තද්වයපතනෙන පච්චයාකාරෙ බලිකා ආකුලා බ්‍යාකුලා හොන්ති. තෙනෙව අන්තද්වයපතනෙන තංතංදිට්ඨිගාහවසෙන පරිබ්භමන්තා උජුකං ධම්මට්ඨිති කථං පටිපජ්ජිතුං න ජානන්ති. තෙනාහ “න සක්කොන්ති තං පච්චයාකාරං උජුං කාතු”න්ති. ද්වෙ බොධිසත්තෙති පච්චෙකබොධිසත්තමහාබොධිසත්තෙ. අත්තතො ධම්මතායාති අත්තතො සභාවෙන, පරොපදෙසෙන විනාති අත්ථො. තත්ථ තත්ථ ගුළකජාතන්ති තස්මිං තස්මිං යානෙ ජාතගුළකමපි ගණ්ඨිති සුත්තගණ්ඨි. තතො එව ගණ්ඨිබද්ධං බද්ධගණ්ඨිකං. පච්චයෙසු පක්ඛලිත්වාති අනිච්චදුක්ඛානත්තාදිසභාවෙසු පච්චයධම්මෙසු නිච්චාදිග්ගාහවසෙන පක්ඛලිත්වා. පච්චයෙ උජුං කාතුං අසක්කොන්තාති තස්සෙව නිච්චාදිග්ගාහස්ස අවිසස්ජනතො පච්චයධම්මනිමිත්තං අත්තතො දස්සනං උජුං කාතුං අසක්කොන්තා ඉදංසච්චානිනිවෙසකායගන්ථවසෙන ගණ්ඨිකජාතා හොන්තිති ආහ “ද්වාසට්ඨි...පෙ.... ගණ්ඨිබද්ධා”ති. යෙ හි කෙච්චි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සස්සතදිට්ඨිආදිදිට්ඨියො නිස්සිතා අල්ලිතා.

විනනතො “කුලා”ති ඉත්ථිලිඬගවසෙන ලද්ධනාමස්ස තත්තවායස්ස ගණ්ඨිකං නාම ආකුලභාවෙන අග්ගතො වා මූලතො වා දුවිඤ්ඤෙය්‍යායෙව බලිතතත්තසුත්තන්ති ආහ “කුලාගණ්ඨිකං වුව්චති පෙසකාරකඤ්ජීයසුත්ත”න්ති. සකුණිකාති කුලාවකසකුණිකා. සා හි රුක්ඛසාබාසු ඔලම්බනකුලාවකා හොති. තඤ්චි සා කුලාවකං තතො තතො තිණහිරාදිකෙ ආනෙත්වා තථා විනන්ධති, යථා තෙසං පෙසකාරකඤ්ජීයසුත්තං විය අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං

සමානෙනතුං විවෙචෙනතුං වා න සක්කා. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි. තදුහයම්පීති “කුලාගණ්ඨික”න්ති වුත්තං කඤ්ඨියසුත්තං, කුලාවකඤ්ච. පුරිමනායෙනෙවාති “එවමෙව සත්තා”තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තනායෙනෙව.

කාමං මුඤ්ජපබ්බජනිණානි යථාජාතානිපි දීඝභාවෙන පතිත්වා අරඤ්ඤට්ඨානෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං විනන්ධිත්වා ආකුලබ්‍යාකුලානි හුත්වා තිට්ඨන්ති, තානි පන න තථා දුබ්බිවෙට්ඨානි, යථා රජ්ජුහුතානීති දස්සෙනුං “යථා තානී”තිආදි වුත්තං. සෙසමෙත්ථ හෙට්ඨා වුත්තනායමෙව.

අපායාති අවධිසීතා, සුබ්බෙන, සුබ්බහෙතුනා වා විරහිතාති අත්ථො. දුක්ඛස්ස ගතිභාවතොති ආපායිකස්ස දුක්ඛස්ස පවත්තිට්ඨානභාවතො. සුබ්බසමුස්සයතොති අබිභූදයතො. විනිපතිතත්තාති විරූපං නිපතිතත්තා යථා තෙනත්තභාවෙන සුබ්බසමුස්සයො න හොති, එවං නිපතිතත්තා. ඉතරොති සංසාරො. නනු “අපාය”න්තිආදිනා වුත්තොපි සංසාරො එවාති? සච්චමෙතං, නිරයාදීනං පන අධිමත්තදුක්ඛභාවදස්සනත්ථං අපායාදිග්ගහණං. ගොබ්බිබ්බද්දඤායෙනායමත්ථො වෙදිතබ්බො. බන්ධානඤ්ච පටිපාටීති පඤ්චන්තං බන්ධානං හෙතුඵලභාවෙන අපරාපරං පවත්ති. අබ්බොච්ඡින්නං චත්තමානාති අවිච්ඡේදෙන පවත්තමානා. තං සබ්බමිපීති තං “අපාය”න්තිආදිනා වුත්තං සබ්බං අපායදුක්ඛඤ්චෙව චට්ටදුක්ඛඤ්ච. “මහාසමුද්දෙ වාතුක්ඛිත්තනාවා වියා”ති ඉදං පරිබ්භමට්ඨානස්ස මහන්තදස්සනත්ථඤ්චෙව පරිබ්භමනස්ස අනවට්ඨිතතාදස්සනත්ථඤ්ච “උපමාය. යන්තෙසු යුත්තගොණො වියා”ති ඉදං පන අවසභාවදස්සනත්ථඤ්චෙව දුප්පමොක්ඛභාවදස්සනත්ථඤ්චාති වෙදිතබ්බං.

පටිච්චසමුප්පාදවණ්ණනා

ඉමීනා තාවාති එත්ථ තාව-සද්දො කමත්ථො, තෙන “තන්තාකුලකජාතා”ති පදස්ස අනුසන්ධි පරතො ආවිභවිස්සතීති දීපෙනි. අත්ථී ඉදප්පච්චයාති එත්ථ අයං පච්චයොති ඉදප්පච්චයො, තස්මා ඉදප්පච්චයා, ඉමස්මා පච්චයාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති — “ඉමස්මා නාම පච්චයා ජරාමරණ”න්ති එවං චත්තබ්බො අත්ථී නු බො ජරාමරණස්ස පච්චයොති. තෙනාහ “අත්ථී නු බො...පෙ.... භවෙය්‍යා”ති. එත්ථ හි “කිං පච්චයා ජරාමරණං? ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්ති උපරි ජාතිසද්දපච්චයසද්දසමානාධිකරණෙන කිං-සද්දෙන ඉදං-සද්දස්ස සමානාධිකරණතාදස්සනතො කම්මධාරයසමාසතා ඉදප්පච්චයසද්දස්ස යුජ්ජති. න හෙත්ථ “ඉමස්ස පච්චයා ඉදප්පච්චයා”ති ජරාමරණස්ස, අඤ්ඤස්ස වා පච්චයතො ජරාමරණසම්භවපුච්ඡා සම්භවති විඤ්ඤාතභාවතො, අසම්භවතො ච, ජරාමරණස්ස පන පච්චයපුච්ඡා සම්භවති. පච්චයසද්දසමානාධිකරණතායඤ්ච ඉදං-සද්දස්ස “ඉමස්මා පච්චයා”ති පච්චයපුච්ඡා යුජ්ජති.

සා පන සමානාධිකරණතා යදිපි අඤ්ඤපදත්ථසමාසෙපි ලබ්භති,
 අඤ්ඤපදත්ථවචනිච්ඡාභාවතො පනෙත්ථ කම්මධාරයසමාසො
 වෙදිතබ්බො. සාම්චවනසමාසපක්ඛෙ පන නත්ථෙව
 සමානාධිකරණතාසම්භවොති. නනු ව “ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පාදො”ති
 එත්ථ ඉදප්පච්චය-සද්දො සාම්චවනසමාසො ඉච්ඡිතොති? සච්චං ඉච්ඡිතො
 උජුකමෙව තත්ථ පටිච්චසමුප්පාදවචනිච්ඡාති කත්වා, ඉධ පන කෙවලං
 ජරාමරණස්ස පච්චයපරිපුච්ඡා අධිප්පෙතා, තස්මා යථා තත්ථ ඉදං-සද්දස්ස
 පටිච්චසමුප්පාදවිසෙසනතා, ඉධ ව “පුච්ඡිතබ්බපච්චයත්ථතා සම්භවති, තථා
 තත්ථ, ඉධ ව සමාසකප්පතා වෙදිතබ්බො. කස්මා පන තත්ථ
 කම්මධාරයසමාසො න ඉච්ඡිතොති? හෙතුප්පභවානං හෙතු
 පටිච්චසමුප්පාදොති ඉමස්ස අත්ථස්ස කම්මධාරයසමාසෙ අසම්භවතොති
 ඉමස්ස, අත්තතො පච්චයානුරූපස්ස අනුරූපො පච්චයො ඉදප්පච්චයොති
 එතස්ස ව අත්ථස්ස ඉච්ඡිතත්තා. යො පනෙත්ථ ඉදං-සද්දෙන ගහිතො
 අත්ථො, සො “අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජරාමරණ”න්ති
 ජරාමරණග්ගහණෙනෙව ගහිතොති ඉදං-සද්දො පටිච්චසමුප්පාදතො
 පරිච්චජනතො අඤ්ඤස්ස අසම්භවතො පච්චයෙ අවනිට්ඨති, තෙනෙත්ථ
 කම්මධාරයසමාසො. තත්ථ පන ඉදං-සද්දස්ස තතො පරිච්චජනකාරණං
 නත්ථිති සාම්චවනසමාසො එව ඉච්ඡිතො. අට්ඨකථායංපන යස්මා
 ජරාමරණාදීනං පච්චයපුච්ඡාමුඛෙනායං පටිච්චසමුප්පාදදෙසනා ආරද්ධා,
 පටිච්චසමුප්පාදො ව නාම අත්ථතො හෙතුප්පභවානං හෙතූති චුත්තො
 වායමත්ථො, තස්මා “ඉමස්ස ජරාමරණස්ස පච්චයො”ති
 එවමත්ථවණ්ණනා කතා.

පණ්ඩිතෙනාති එකංසබ්බාකරණියාදිපඤ්ඤාචියෙසජානනසමත්ථාය
 පඤ්ඤාය සමත්තාගතෙන. තමෙව හිස්ස පණ්ඩිච්චං දස්සෙතුං “යථා”තිආදි
 චුත්තං. යාදිසස්ස ජීවස්ස දිට්ඨිගතිකො සරීරතො අනඤ්ඤත්තං පුච්ඡති “කං
 ජීවං කං සරීරං”න්ති, සො එවං පරමත්ථතො නුපලබ්භති, කථං තස්ස
 වඤ්ඤාතනයස්ස විය දීඝරස්සතා සරීරතො අඤ්ඤතා වා අනඤ්ඤතා වා
 බ්‍යාකාතබ්බො සියා, තස්මාස්ස පඤ්ඤස්ස යපනියතා වෙදිතබ්බො.
 තුණ්හිභාවො නාමෙස පුච්ඡතො අනාදරො විහෙසා විය හොතිති
 “අබ්‍යාකතමෙත”න්ති පකාරන්තරමාහ. එවං අබ්‍යාකරණකාරණං
 ඤාතුකාමස්ස කථෙතබ්බං හොති, කථිතෙ ව ජානන්තස්ස පමාදොපි එවං
 සියා, කථනවිධි පන “යාදිසස්ස”තිආදිනා දස්සිතො එව. එවං
 අප්පටිපජ්ජිත්වාති එවං යපනියපඤ්ඤෙ විය තුණ්හිභාවාදිං අනාපජ්ජිත්වා එව.
 “අප්පටිපජ්ජිත්වා”ති වචනං නිදස්සනමත්තමෙතං. “කිං සබ්බං
 අනිච්ච”න්ති චුත්තෙ “කිං සබ්බතං සන්ධාය පුච්ඡසි, උදාහු අසබ්බත”න්ති
 පටිපුච්ඡිත්වා බ්‍යාකාතබ්බං හොති “කිං ඛන්ධපඤ්චකං පරිඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති
 පුට්ඨෙ “අත්ථි තත්ථ පරිඤ්ඤෙය්‍යං, අත්ථි න පරිඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති විහජ්ජ
 බ්‍යාකාතබ්බං හොති, එවං අප්පටිපජ්ජිත්වාති ව අයමෙත්ථ අත්ථො
 ඉච්ඡිතොති. පුබ්බෙ යස්ස පච්චයස්ස අත්ථිතාමත්තං වොදිතන්ති

අත්ථිතාමත්තං විස්සජ්ජිතං. පුච්ඡාසභාගෙන හි විස්සජ්ජනන්ති. ඉදානි තස්සෙව සරූපපුච්ඡා කරියතීති “පුන කි”න්ති වුත්තං. ඉධාපි “යථා”තිආදි සබ්බං ආනෙත්වා වත්තබ්බං.

“එස නයො සබ්බපදෙසු ති අතිදෙසවසෙන” උස්සුක්කං කත්වා “නාමරූපපච්චයා”තිආදිනා තත්ථ අපවාදො ආරද්ධොමායස් . දස්සෙතුකාමො, තස්මා ඉදං වුත්තන්ති යොජනා. ඡන්තං විපාකසම්ඵස්සානංයෙව ගහණං හොති විඤ්ඤාණාදි වෙදනාපරියොසානා විපාකවිධීති කත්වා අනෙකෙසු සුත්තපදෙසු, (ම .නි .3.126; උදා .1) අභිධම්මෙ)විභ .225) ව යෙභුයොන තෙසංයෙව ගහණස්ස නිරුළුභත්තා. ඉධානි ඉමස්මිං සුත්තෙ. ච-සද්දො ඛානිරොකත්ථො, තෙනෙත්ථ “ගහිතම්පීචයභාවො නාමපච්චිමානංයෙව විසෙසං ජොතෙතිතිආදිනා වුච්චි” පච්චිපුප්පන්තාපෙක්ඛො තෙන විනා තස්ස අසම්භවතොමාතස් . සළායතනප්පච්චයාති ස “ළායතනපච්චයා ඵස්සොති ඉමිනා පදෙනාති” යොජනාති” යාවසළායතනපච්චි “ ඛණමෙතංඅවයවෙන වා සමුදායොපලක් ., තස්මා වයාසළායතනපච්චි “ ඵස්සො.තං හොතිති ඉමිනා පදෙනාති වුත්” ගහිතම්පීති ඡබ්බිධං විපාකඵස්සම්පි. අග්ගහිතම්පීති අවිපාකඵස්සම්පි කුසලාකුසලකිරියාඵස්සම්පිප .ච්චපුප්පන්තවිසෙසං දස්සෙතුකාමොති යොජනාතොජිනො ඉච්චනොව උපාදිත්පන්ච්චප්ථ පචින වෙත් ., අථ ඛො පච්චයොපි උපාදිත්තො ඉච්චිතොති අජ්ඣත්තිකායතනස්සෙව සළායතනග්ගහණෙන ගහණන්ති කත්වා වුත්තං “සළායතනතොපෙ... දස්සෙතුකාමො”තින හි . ඵස්සස්ස චක්ඛාදිසළායතනමෙව පච්චයො, අථ ඛො ව රූපෙ වච පටිච්චුඤ්ඤාති “ උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬගති ඵස්සො .නි .ම) තිආදි” 3.421, 425, 426; සං .නි .2.44, 45; 2.4.60; කථා .465, 467) වචනතො රූපායතනාදිරූපඤ්ඤා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිනාමඤ්ඤා පච්චයො, තස්මා ඉමං චක්ඛාදිසළායතනතො අතිරිත්තං ආවජ්ජනාදි විය සාධාරණං අහුත්වා, තස්ස තස්ස ඵස්සස්ස සාධාරණතාය අඤ්ඤං විසෙසපච්චයං පිඨං දෙන අවිසිට්ඨද්-සෙතුකාමොවයං පිදස්සාධාරණපච්චි භගවා, “නාමරූපපච්චයා ඵස්සොති ” .ති යොජනාතන්ඉදං වුත් අභිධම්මභාජනීයෙපි ඉමමෙව පච්චයං සන්ධාය වයනාමරූපපච්චි “ා ඵස්සොතිතන්ති වුත්” තදවයකථායං (විභ .යඅට් .243) “පච්චයවිසෙසදස්සනත්ථඤ්ඤෙව මහානිදානදෙසනාසඬගහත්ථඤ්ඤාති” අත්ථවණ්ණනා කතා. පච්චයානන්ති ජාතිආදිනං පච්චයධම්මානං. නිදානං කථිතන්ති ජරාමරණාදිකස්ස නිදානත්තං කථිතං ඵකංසිකො පච්චයභාවො කථිතොභතඤ්ඤා .ි තෙසං පච්චයභාවෙ අඛානිචාරීති දස්සෙතුං ඉති ඛො “ .තාතිආදිනා උපරි දෙසනා පවත්න්” පනෙත නිජ්ජටෙති නිජ්ජාලකෙ. නිග්ගුම්ඛෙති නික්ඛෙපෙසෙතිවයෙනාපි ආකුලාභාවමෙව දස්පදද් ., තස්මා

අනාකුලං අබ්‍යාකුලං මහන්තං පච්චයනිදානමෙත්ථ කථිතන්ති මහානිදානං සුත්තං අඤ්ඤථාභාවස්ස අභාවතො.

98. තෙසං තෙසං පච්චයානන්ති තෙසං තෙසං ජාතිආදීනං පච්චයානං. යස්මා පච්චයභාවො නාම තෙහි තෙහි පච්චයෙහි අනුනාධිකෙහෙව තස්ස තස්ස ඵලස්ස සම්භවතො තථො තච්ඡො, තප්පකාරො වා සාමග්ගිඋපගතෙසු පච්චයෙසු මුහුත්තම්පි තථො නිබ්බත්තනාධම්මානං අසම්භවාභාවතො. අවිතථො අවිසංවාදනකො විසංවාදනාකාරවිරහිතො අඤ්ඤධම්මපච්චයෙහි අඤ්ඤධම්මානුප්පත්තිතො. “අනඤ්ඤථා”ති වුවචති අඤ්ඤථාභාවස්ස අභාවතො. තස්මා “තථං අවිතථං අනඤ්ඤථං පච්චයභාවං දස්සෙතු”න්ති වුත්තං. පරියායති අත්තතො ඵලං පරිග්ගහෙත්වා වත්තන්ති පරියායො, හෙතුති ආහ “පරියායෙනාති කාරණෙනා”ති. සබ්බෙන සබ්බන්ති දෙවත්තාදිනා සබ්බභාවෙන සබ්බා ජාති. සබ්බථා සබ්බන්ති තත්ථාපි වාතුමහාරාජිකාදිසබ්බාකාරෙන සබ්බා, නිපාතද්වයමෙතං, නිපාතඤ්ච අබ්‍යයං, තඤ්ච සබ්බලිඛිගවිහත්තිවචනෙසු එකාකාරමෙව භොතීති පාළියං “සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බ”න්ති වුත්තං. අත්ථවචනෙ පන තස්ස තස්ස ජාතිසද්දාපෙක්ඛාය ඉත්ථිඅත්ථවුත්තිතං දස්සෙතුං “සබ්බාකාරෙන සබ්බා”තිආදි වුත්තං. ඉමිනාව නයෙනාති ඉමිනා ජාතිවාරෙ වුත්තෙනෙව නයෙන. දෙවාදීසුති ආදි-සද්දෙන ගන්ධබ්බයක්ඛාදිකෙ පාළියං (දී. නි. 2.98) ආගතෙ, තදන්තරහෙදෙ ව සඬිගණ්හාති.

ඉධ නික්ඛිත්තඅත්ථවිහජනත්ථෙති ඉමස්මි. “කස්සචි කිම්හිචි”ති අනියමතො උද්දෙසවසෙන වුත්තත්ථස්ස නිද්දිසනත්ථෙ ජොතෙතබ්බෙ නිපාතො, තදත්ථජොතනං නිපාතපදන්ති අත්ථො. තස්සාති තස්ස පදස්ස. තෙති ධම්මදෙසනාය සම්පදානභූතං ථෙරං වදති. සෙය්‍යථීදන්ති වා තෙ කතමෙති චෙති අත්ථො. යෙ හි “කස්සචි”ති, “කිම්හිචි”ති ව අනියමතො වුත්තො අත්ථො, තෙ කතමෙති. කථෙතුකම්‍යතාපුච්ඡා හෙසා. දෙවභාවායාති දෙවභාවත්ථං. බන්ධජාතීති බන්ධපාතුභාවො, යථා බන්ධෙසු උප්පත්තෙසු “දෙවා”ති සමඤ්ඤා භොති, තථා තෙසං උප්පාදොති අත්ථො. තෙනාහ “යායා”ති ආහ. සබ්බපදෙසුති “ගන්ධබ්බානං ගන්ධබ්බත්ථායා”තිආදීසු සබ්බෙසු ජාතිනිද්දෙසපදෙසු, භවාදිපදෙසු ව. යෙන හි නයෙන සථෙ හි ජාතීති අයමත්ථයොජනා කතා, ජාතිනිද්දෙසපදෙසොව “භවො”තිආදිනා භවාදිපදෙසුපි සො කාතබ්බොති. දෙවාති උපපත්තිදෙවා වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව භවග්ගා දිබ්බන්ති කාමගුණාදිහි කීළන්ති ලළන්ති විහරන්ති ජොතන්තීති කත්වා. ගන්ධං අබ්බන්ති පරිභුඤ්ජන්තීති ගන්ධබ්බා, ධතරට්ඨස්ස මහාරාජස්ස පරිවාරභූතා. යජන්ති වෙස්සවණසක්කාදිකෙ පුප්පන්තීති යක්ඛා, තෙන තෙන වා පණ්ඩිකම්මාදිනා යජිතබ්බා පුප්පතබ්බාති යක්ඛා, වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස පරිවාරභූතා. අට්ඨකථායං පන “අමනුස්සා”ති අවිසෙසෙන වුත්තං. භූතාති කුම්භණ්ඩා, විරුළුභකස්ස මහාරාජස්ස පරිවාරභූතා. අට්ඨකථායං පන “යෙ කෙචි නිබ්බත්තසත්තා”ති අවිසෙසෙන වුත්තං.

අට්ඨිපක්ඛා භමරතුප්පළාදයො. චම්මපක්ඛා ජතුසිඬිගාලාදයො. ලොමපක්ඛා භංසමොරාදයො. සරීසපා අභිවිච්ඡිකසතපදිආදයො.

“තෙසං තෙසං”න්ති ඉදං න යෙවාපනකනිද්දෙසො විය අවුත්තසඬිගහත්ථං වචනං, අථ ඛො අයෙවාපනකනිද්දෙසො විය වුත්තසඬිගහත්ථන්ති. ආදි-සද්දෙනෙව ච ආමෙඬිතත්ථො සඬිගස්හතීති ආහ “තෙසං තෙසං දෙවගන්ධබ්බාදීන”න්ති. තදත්තායාති තංභාවාය, යථාරූපෙසු ඛන්ධෙසු පවත්තමානෙසු “දෙවා ගන්ධබ්බා”ති ලොකසමඤ්ඤා හොති, තථාරූපතායාති අත්ථො. තෙනාහ “දෙවගන්ධබ්බාදිභාවායා”ති. “නිරොධො, විගමො”ති ච පටිලද්ධත්තාලාභස්ස භාවො වුව්චති, ඉධ පන අවිචන්තාභාවො අධිප්පෙනො “සබ්බසො ජාතියා අසති”ති අවත්වා “ජාතිනිරොධො”ති වුත්තත්තාති ආහ “අභාවාති අත්ථො”ති.

එලත්ථාය හිනොතීති යථා එලං තතො නිබ්බත්තති, එවං හිනොති පවත්තති, තස්ස හෙතුභාවං උපගච්ඡතීති අත්ථො. ඉදං ගණ්හථ නන්ති “ඉදං මෙ එලං, ගණ්හථ න”න්ති එවං අප්පෙති විය නියායාතෙති විය. “එස නයො”ති අවිසෙසං අතිදිසිත්වා විසෙසමත්තස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි වුත්තං. නනු වායං ජාති පරිනිප්ඵන්තා, සඬිබ්බභාවා ච න හොති විකාරභාවතො, තථා ජරාමරණං, තස්ස කථං සා හෙතු හොතීති වොදනං සන්ධායාහ “ජරාමරණස්ස හි”තිආදි. තබ්බාවෙ භාවො, තදභාවෙ ච අභාවො ජරාමරණස්ස ජාතියා උපනිස්සයතා.

99. ඔකාසපරිග්ගහොති පවත්තිට්ඨානපරිග්ගහො. උපපත්තිහවෙ යුජ්ජති උපපත්තික්ඛන්ධානං යථාවුත්තට්ඨානතො අඤ්ඤත්ථ අනුප්පජ්ජනතො. ඉධ පනාති ඉමස්මිං සුත්තෙ “කාමහවො”තිආදිනා ආගතෙ ඉමස්මිං යානෙ. කම්මහවෙ යුජ්ජති කාමහවාදිජොතනා විසෙසතො තස්ස ජාතියා පච්චයභාවතොති. තෙනාහ “සො හි ජාතියා උපනිස්සයකොට්ඨාව පච්චයො”ති. නනු ච උපපත්තිහවොපි ජාතියා උපනිස්සයවසෙන පච්චයො හොතීති? සච්චං හොති, සො පන න තථා පධානභූතො, කම්මහවො පන පධානභූතො පච්චයො ජනකභාවතොති. “සො හි ජාතියා”තිආදි වුත්තං කාමහවූපගං කම්මං කාමහවො. එස නයො රූපාරූපහවෙසුපි. ඔකාසපරිග්ගහොව කතො “කම්හිවි”ති ඉමිනා සත්තපරිග්ගහස්ස කතත්තා.

100. තිණ්ණමපි කම්මහවානන්ති කාමකම්මහවාදීනං තිණ්ණමපි කම්මහවානං. තිණ්ණඤ්ච උපපත්තිහවානන්ති කාමුපපත්තිහවාදීනං තිණ්ණඤ්ච උපපත්තිහවානං. තථා සෙසානිපිති දිට්ඨපාදානාදීනි සෙසුපාදානානිපි තිණ්ණමපි කම්මහවානං, තිණ්ණඤ්ච උපපත්තිහවානං පච්චයොති අත්ථො. ඉතීති එවං වුත්තනයෙන. ද්වාදස කම්මහවා ද්වාදස උපපත්තිහවාති චතුර්විසතිහවා වෙදිතබ්බො. යස්මා කම්මහවස්ස

පච්චයභාවමුඛෙනෙව උපාදානං උපපත්තිභවස්ස පච්චයො නාම භොති, න අඤ්ඤාදා, තස්මා උපාදානං කම්මභවස්ස උජුකමෙව පච්චයභාවොති ආහ “නිජ්පරියායෙනත්ථ ද්වාදස කම්මභවා ලබ්භන්ති”ති. තෙසන්ති කම්මභවානං. සහජාතකොටියාති අකුසලස්ස කම්මභවස්ස සහජාතං උපාදානං සහජාතකොටියා, ඉතරං අනන්තරූපනිස්සයාදිවසෙන උපනිස්සයකොටියා, කුසලස්ස කම්මභවස්ස පන උපනිස්සයකොටියාව පච්චයො. එත්ථ ච යථා

අඤ්ඤාමඤ්ඤානිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතාදිපච්චයානං

සහජාතපච්චයෙන එකසංඛගහනං දස්සෙතුං “සහජාතකොටියා”ති චුත්තං, එවං ආරම්මණුපනිස්සයඅනන්තරූපනිස්සයපකතූපනිස්සයානං එකජ්ඣං ගහණවසෙන “උපනිස්සයකොටියා”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

101. උපාදානස්සාති එත්ථ කාමුපාදානස්ස තණ්හා උපනිස්සයකොටියාව පච්චයො, සෙසුපාදානානං සහජාතකොටියාපි උපනිස්සයකොටියාපි විඤ්ඤාණාදි ච වෙදනාපරියොසානා විපාකවිධිති කත්වා.

102. යදිදං වෙදනාති එත්ථ විපාකවෙදනාති තමෙව තාව උපනිස්සයකොටියා පච්චයො ඉතරකොටියා අසම්භවතො. අඤ්ඤාති කුසලාකුසලකිරියවෙදනා. අඤ්ඤාදාපිති සහජාතකොටියාපි.

103. එත්තාවතාති ජරාමරණාදීනං පච්චයපරම්පරාදස්සනවසෙන පචත්තාය එත්තකාය දෙසනාය. පුරිමතණ්හන්ති පුරිමභවසිද්ධං තණ්හං. “එස පච්චයො තණ්හාය, යදිදං වෙදනා”ති වත්වා තදනන්තරං “එස්සපච්චයා වෙදනාති ඉති ඛො පනෙතං චුත්ත”න්තිආදිනා වෙදනාය පච්චයභූතස්ස එස්සස්ස උද්ධරණං අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු ආගතනයෙන පටිච්චසමුප්පාදස්ස දෙසනාමග්ගො, තං පන අනොතරිත්වා සමුදාචාරතණ්හාදස්සනමුඛෙනෙව තණ්හාමුලකධම්මෙ දෙසෙන්නො ආචිණ්ණදෙසනාමග්ගතො ඔක්කමන්නො විය, තඤ්ච දෙසනං පස්සතො අප්පචත්තන්ති පසස්භ ඛලක්කාරෙන දෙසෙන්නො විය ච භොතීති ආහ “ඉදානී”තිආදි. ද්වෙ තණ්හාති ඉධාධිජ්ජෙතතණ්හා එව ද්විධා හින්දන්තො ආහ. එසනතණ්හාති භොගානං පරියෙසනවසෙන පචත්තතණ්හා. එසිතතණ්හාති පරිඨිට්ඨෙසු භොගෙසු උප්පජ්ජමානතණ්හා. සමුදාචාරතණ්හායාති පරිඤ්චානවසෙන පචත්තතණ්හාය. දුට්ඨාපෙසා වෙදනං පටිච්ච තණ්හා නාම වෙදනාපච්චයා ච අප්පට්ඨිද්ධානං භොගානං පටිලාභාය පරියෙසනා, ලද්ධෙසු ච තෙසුපාතඛාතාපත්තිආදි භොතීති.

පරිතස්සනවසෙන පරියෙසති එතායාති පරියෙසනා. ආසයතො, පයොගතො ච පරියෙසනා තථාපචත්තො විත්තුප්පාදො. තෙනාහ “තණ්හාය සති භොතී”ති. රූපාදිආරම්මණපටිලාභොති සචත්ථුකානං රූපාදිආරම්මණානං ගවෙසනවසෙන, පචත්තියං පන අපරිඨිට්ඨංයෙව

ලබ්භති, තම්පි අත්ථතො පරියෙසනාය ලද්ධමෙව නාම තථාරූපස්ස කම්මස්ස පුබ්බෙකතත්තා එව ලබ්භනතො. තෙනාහ “සො හි පරියෙසනාය සති හොති”ති. සුබ්බිනිච්ඡයන්ති සුබං විසෙසතො නිච්ඡිනොතිති සුබ්බිනිච්ඡයො, සුබං සභාවතො, සමුදයතො, අත්ථභිගමනතො, නිස්සරණතො ච යාථාවතො ජානිත්වා පවත්තඤ්ඤාණං, තං සුබ්බිනිච්ඡයං. ජඤ්ඤාති ජානෙයා. “සුභසුබ්බ”න්තිආදිකං ආරම්මණෙ අභූතාකාරං විවිධං නින්තහාවෙන නිච්ඡිනොති ආරොපෙතීති විනිච්ඡයො. අස්සාදානුපස්සනතණ්හාදිට්ඨියාපි එවමෙව විනිච්ඡයහාවො වෙදිතබ්බො. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ විතක්කොයෙව ආගතොති යොජනා. ඉමස්මිං පන සුත්තෙති සක්කපඤ්ඤසුත්තෙ. (දී. නි. 2.358) තත්ථ හි “ජන්දො බො, දෙවානං ඉන්ද්‍ර, විතක්කනිදානො”ති ආගතං. ඉධාති ඉමස්මිං මහානිදානසුත්තෙ. “විතක්කෙනෙව විනිච්ඡිනාති”ති එතෙන “විනිච්ඡියති එතෙනාති විනිච්ඡයො”ති විනිච්ඡය-සද්දස්ස කරණසාධනමාහ. “එත්තක”න්තිආදි විනිච්ඡයනාකාරදස්සනං.

ජන්දනට්ඨෙත ජන්දො, එවං රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො, ස්වායං අනාසෙවනතාය මන්දො හුත්වා පවත්තො ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “දුබ්බලොභස්සාධිවචන”න්ති. අජ්ඣෙසාසානන්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනිවිසනං. “මය්හං ඉද්”න්ති හි තණ්හාගාහො යෙභුයොන අත්තග්ගාහසන්තිස්සයොව හොති. තෙනාහ “අහං මම”න්ති, “බලවසන්තිට්ඨාන”න්ති ච තෙසං ගාහානං ටීරභාවප්පත්තිමාහ. තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පරිග්ගහකරණන්ති “අහං මම”න්ති බලවසන්තිට්ඨානවසෙන අභිනිවිට්ඨස්ස අත්තත්තනියග්ගාහවත්ථුතො අඤ්ඤාසාධාරණං විය කත්වා පරිග්ගහෙත්වා යානං, තථාපවත්තො ලොභසහගතවිත්තුප්පාදො. අත්තනා පරිග්ගහිතස්ස වත්ථුතො යස්ස වසෙන පරෙහි සාධාරණභාවස්ස අසහමානො හොති පුග්ගලො, සො ධම්මො අසහනතා. එවං වචනත්ථං වදන්ති නිරුත්තිනයෙන. සද්දලක්ඛණෙ පන යස්ස ධම්මස්ස වසෙන මච්ඡරියයොගතො පුග්ගලො මච්ඡරො, තස්ස හාවො, කම්මං වා මච්ඡරියං, මච්ඡරො ධම්මො. මච්ඡරියස්ස බලවහාවතො ආදරෙන රක්ඛණං ආරක්ඛොති ආහ “ද්වාර...පෙ.... සුට්ඨු රක්ඛණ”න්ති. අත්තතො එලං කරොතීති කරණං, යං කිඤ්චි කාරණං, අධිකං කරණන්ති අධිකරණං, විසෙසකාරණං. විසෙසකාරණඤ්ච හොගානං ආරක්ඛදණ්ඩාදානාදිඅනත්ථසම්භවස්සාති වුත්තං “ආරක්ඛාධිකරණ”න්තිආදි. පරනිසෙධනත්ථන්ති මාරණාදිනා පරෙසං විබාධනත්ථං. ආදියති එතෙනාති ආදානං, දණ්ඩස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං, අභිභවිත්වා පරවිහෙයනවිත්තුප්පාදො. සත්ථාදානෙපි එසෙව නයො. හත්ථපරාමාසාදිවසෙන කායෙන කාතබ්බකලහො කායකලහො. මම්මසට්ටනාදිවසෙන වාචාය කාතබ්බකලහො වාචාකලහො. විරුජ්ඣනවසෙන විරූපං ගණ්හාති එතෙනාති විග්ගහො. විරුද්ධං වදති එතෙනාති විවාදො. තුවං තුවන්ති අගාරවචනසහවරණතො තුවං තුවං,

සබ්බෙනෙ තථාපචත්තා දොසසහගතචිත්තුප්පාදා වෙදිතබ්බා. තෙනාහ භගවා “අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති”ති (දී. නි. 2.104).

112. දෙසනං නිවත්තෙසීති “තණ්හං පටිච්ච පරියෙසනා”ති ආදිනා අනුලොමනයෙන පවත්තිතං දෙසනං පටිලොමනයෙන සුත “ආරක්ඛාධිකරණ”න්ති ආරහන්තො නිවත්තෙසී. පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙනාති ආරම්මණභූතා පඤ්ච කාමගුණා එතස්ස අත්ථිති පඤ්චකාමගුණිකො, තත්ථ රඤ්ජනවසෙන අභිරමණවසෙන පවත්තරාගො, තස්ස වසෙන උප්පන්නා රඤ්ජනවසෙන තණ්හායනවසෙන පවත්තා රූපාදිතණ්හාව කාමෙසු තණ්හාති කාමතණ්හා. භවති අත්ථි සබ්බකාලං තිට්ඨතීති පවත්තා භවදිට්ඨි උත්තරපදලොපෙන භවො, තංසහගතා තණ්හා භවතණ්හා. විභවති විතස්සති උච්ඡිජ්ජතිති පවත්තා විභවදිට්ඨි විභවො උත්තරපදලොපෙන, තංසහගතා තණ්හා විභවතණ්හාති ආහ “සස්සතදිට්ඨි”ති ආදි. ඉමෙ ද්වෙ ධම්මාති “එස පටිච්චයො උපාදානස්ස, යදිදං තණ්හා”ති (දී. නි. 2.101) එවං චුත්තා වට්ටමූලතණ්හා ව “තණ්හං පටිච්ච පරියෙසනා”ති (දී. නි. 2.103) එවං චුත්තා සමුදාවාරතණ්හා වාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා. වට්ටමූලසමුදාවාරවසෙනාති වට්ටමූලවසෙන වෙච සමුදාවාරවසෙන ව. ද්වීහි කොට්ඨාසෙහිති ද්වීහි භාගෙහි. ද්වීහි අවයවෙහි සමොසරන්ති නිබ්බත්තනවසෙන සමං චත්තන්ති ඉතොති සමොසරණං, පටිච්චයො, එකං සමොසරණං එතාසන්ති එකසමොසරණා. කෙන පන එකසමොසරණාති ආහ “වෙදනායා”ති. ද්වෙපි හි තණ්හා වෙදනාපටිච්චයා එවාති. තෙනාහ “වෙදනාපටිච්චයෙන එකපටිච්චයා”ති. තතො තතො ඔසරිත්වා ආගන්ත්වා සමවසනට්ඨානං ඔසරණ සමොසරණං. වෙදනාය සමං සහ එකස්මිං ආරම්මණෙ ඔසරණකපවත්තනකා වෙදනා සමොසරණාති ආහ “ඉදං සහජාතසමොසරණං නාමා”ති.

113. සබ්බෙනි උප්පත්තිද්වාරවසෙන හින්දිත්වා චුත්තා සවිපාකඵස්සා එව විඤ්ඤාණාදි වෙදනාපරියොසානා විපාකවිජිති කත්වා. පටිච්චසමුප්පාදකථා නාම වට්ටකථාති ආහ “යපෙත්වා චත්තාරො ලොකුත්තරවිපාකඵස්සෙ”ති. බහුධාති බහුප්පකාරෙන. අයඤ්ඤි පඤ්චද්වාරෙ චක්ඛුපසාදාදිචත්ථුකානං පඤ්චන්තං වෙදනානං චක්ඛුසම්ඵස්සාදිකො එස්සො සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකආහාරසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන අට්ඨධා පටිච්චයො හොති. සෙසානං පන එකෙකස්මිං ද්වාරෙ සම්පට්චිජනසන්තීරණතදාරම්මණවසෙන පවත්තානං කාමාවචරවිපාකවෙදනානං චක්ඛුසම්ඵස්සාදිකො එස්සො උපනිස්සයවසෙන එකධාව පටිච්චයො හොති. මනොද්වාරෙපි තදාරම්මණවසෙන පවත්තානං කාමාවචරවිපාකවෙදනානං සහජාතමනොසම්ඵස්සො තථෙව අට්ඨධා පටිච්චයො හොති, තථා පටිසන්ධිභවඤ්ඤවුත්තිවසෙන පවත්තානං තෙභූමකවිපාකවෙදනානං. යා පන තා මනොද්වාරෙ තදාරම්මණවසෙන

පවත්තා කාමාවචරවෙදනා, තාසං මනොද්චාරාවජ්ජනසම්පයුත්තො මනොසම්ඵස්සො උපනිස්සයවසෙන එකධාව පච්චයො හොතීති එවං ඵස්සො බහුධා වෙදනාය පච්චයො හොතීති වෙදිතබ්බං.

114. වෙදනාදීනන්ති වෙදනාසඤ්ඤාසංඛාරවිඤ්ඤාණානං. අසදිසභාවානි අනුභවනසඤ්ජානනානිසංඛරණවිජානනභාවා. තෙ හි අඤ්ඤමඤ්ඤවිධුරෙන වෙදයිතාදිරූපෙන ආකිරියන්ති පඤ්ඤායන්තීති ආකාරානි වුව්චන්ති. තෙයෙව්නි වෙදනාදීනං තෙ එව වෙදයිතාදිආකාරා. සාධුකං දස්සියමානානි සක්කච්චං පච්චක්ඛන්තො විය පකාසියමානා. තං තං ලීනමත්ථං ගමෙන්තීති “අරූපට්ඨො ආරම්මණාහිමුඛනමනට්ඨො”ති එවමාදිකං තං තං ලීනං අපාකටමත්ථං ගමෙන්ති ඤාපෙන්නීති ලිඛිගානි. තස්ස තස්ස සඤ්ජානනහෙතුතොති තස්ස තස්ස අරූපට්ඨාදිකස්ස සල්ලක්ඛණස්ස කාරණත්තා. නිමියන්ති අනුමියන්ති එතෙහිති නිමිත්තානි. තථා තථා අරූපභාවාදිජපකාරෙන, වෙදයිතාදිජපකාරෙන ච උද්දිසිතබ්බන්තො කට්ඨෙතබ්බන්තො උද්දෙසා. තස්මාති “අසදිසභාවා”තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. යස්මා වෙදනාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤඅසදිසභාවා යථාවුත්තෙන්තෙත්ථෙන ආකාරාදයො, තස්මා අයං ඉදානි වුව්චමානො එත්ථ පාළිපදෙ අත්ථො.

නාමසමුහස්සානි ආරම්මණාහිමුඛං නමනට්ඨෙන “නාම”න්ති ලද්ධසමඤ්ඤස්ස වෙදනාදිචතුක්ඛන්ධසංඛාරතස්ස අරූපධම්මපුඤ්ජස්ස. පඤ්ඤත්තීති “නාමකායො අරූපකලාපො අරූපිනො ඛන්ධා”තිආදිකා පඤ්ඤාපනා හොති. චෙතනාපට්ඨානත්තා සංඛාරක්ඛන්ධධම්මානං “සංඛාරානං චෙතනාකාරො”තිආදි වුත්තං. තථා හි සුත්තන්තභාජනීයෙ සංඛාරක්ඛන්ධවිභජනෙ “යා චෙතනා සඤ්චෙතනා සඤ්චෙතයිතත්ත”න්ති (විහ. 249 අභිධම්මභාජනීයෙ) චෙතනාව නිද්දිට්ඨා. අසතීති අසන්තෙසු. වචනවිපල්ලාසෙන හි එවං වුත්තං. චත්තාරො ඛන්ධෙ චත්ථං කත්ථානි වෙදනා සඤ්ඤා විත්තං චෙතනාදයොති ඉමෙ චතුක්ඛන්ධසඤ්ඤිතෙ නිස්සයපච්චයභූතෙ ධම්මෙ චත්ථං කත්ථා. අයඤ්ච නයො පඤ්චද්චාරෙපි සම්භවතීති “මනොද්චාරො”ති විසෙසිතං. අධිවචනසම්ඵස්සවෙච්චනොති අධිවචනමුඛෙන පඤ්ඤත්තිමුඛෙන ගහෙතබ්බත්තා “අධිවචනසම්ඵස්සො”ති ලද්ධනාමො. සොති මනොසම්ඵස්සො. පඤ්චවොකාරෙ ච හදයචත්ථං නිස්සාය ලබ්භනතො රූපකායෙ පඤ්ඤායතෙව, අයං පන නයො ඉධ න ඉච්ඡිතො වෙදනාදිපටික්ඛෙපවසෙන අසම්භවපරියායස්ස ජොතිතත්තාති “පඤ්චපසාදෙ චත්ථං කත්ථා උජ්ජප්ප්ඵෙය්‍යා”ති අත්ථො වුත්තො. න හි වෙදනාසන්නිස්සයෙන විනා පඤ්චපසාදෙ චත්ථං කත්ථා මනොසම්ඵස්සස්ස සම්භවො අත්ථී. උජ්ජත්තිට්ඨානෙ අසති අනුජ්ජත්තිට්ඨානතො ඵලස්ස උජ්ජත්ති නාම කදාචපි නත්ථීති ඉමමත්ථං යථාධිගතස්ස අත්ථස්ස නිදස්සනවසෙන

විරොධිපච්චයසන්නිපාතෙ විභූතතරා විසදිසුප්පත්ති, තස්මිං වා සති අත්තතො සන්නාතෙ විජ්ජමානස්සෙව විසදිසුප්පත්තිහෙතුභාවො රූප්පනාකාරො. සො ඵච රූප්පනාකාරො චත්ථුසප්පටිසාදිකං තං තං ලිනමත්ථං ගමෙතීති ලිඛිතං. තස්ස තස්ස සඤ්ජානනහෙතුතො නිමිත්තං. තථා තථා උද්දිසිතබ්බතො උද්දෙසොති ඵචමෙත්ථ ආකාරාදයො අත්ථතො වෙදිතබ්බා. චත්ථාරම්මණානං අඤ්ඤමඤ්ඤපටිභනනං පටිසො, තතො පටිසතො ජාතො පටිසසම්ඵස්සො. තෙනාහ “සප්පටිස”න්තිආදි. නාමකායතොති කෙවලං නාමකායතො. තස්සාති පටිසසම්ඵස්සස්ස. සෙසං පඨමපඤ්ඤෙ චුත්තනයමෙව.

උභයවසෙනාති නාමකායො රූපකායොති උභයසන්නිස්සයස්ස අධිවචනසම්ඵස්සො පටිසසම්ඵස්සොති උභයසම්ඵස්සස්ස වසෙන.

විසුං විසුං පච්චයං දස්සෙත්වාති ඛානිරොකමුඛෙන පච්චෙකං නාමකායරූපකායසඤ්ඤිතං පච්චයං දස්සෙත්වා. තෙසන්ති ඵස්සානං. අවිසෙසතොති විසෙසං අකත්වා සාමඤ්ඤතො. දස්සෙතුන්ති ඛානිරොකමුඛෙනෙව දස්සෙතුං. ඵසෙව හෙතුති ඵස ඡසුපි ද්වාරෙසු පවත්තො නාමරූපසඬ්ඛාතො හෙතු යථාරහං ද්විත්තම්පි ඵස්සානං. ඉදානි තං යථාරහං පවත්තිං විහජිත්වා දස්සෙතුං “චක්ඛුද්වාරාදීසු හි”තිආදි චුත්තං.

සම්පයුත්තකා බන්ධාති ඵස්සෙන සම්පයුත්තා වෙදනාදයො බන්ධා. ආවජ්ජනස්සාපි සම්පයුත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙනෙවෙත්ථ ගහණං දට්ඨබ්බං තදවිනාභාවතො. පරතො මනොසම්ඵස්සෙපි ඵසෙව නයො. පඤ්චවිධොපීති චක්ඛුසම්ඵස්සාදිවසෙන පඤ්චවිධොපි. සො ඵස්සොති පටිසසම්ඵස්සො. බහුධාති බහුජ්ජකාරොත. තථා හි විපාකනාමං විපාකස්ස අනෙකහෙදස්ස මනොසම්ඵස්සස්ස

සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන සත්තධා පච්චයො හොති. යං පනෙත්ථ ආභාරකිච්චං, තං ආභාරපච්චයවසෙන. යං ඉන්ද්‍රියකිච්චං, තං ඉන්ද්‍රියපච්චයවසෙන පච්චයො හොති. අවිපාකං පන නාමං අවිපාකස්ස මනොසම්ඵස්සස්ස යපෙත්වා විපාකපච්චයං ඉතරෙසං වසෙන පච්චයො හොති. රූපං පන චක්ඛායතනාදිහෙදං චක්ඛුසම්ඵස්සාදිකස්ස පඤ්චවිධස්ස ඵස්සස්ස නිස්සයපුරොජාතඉන්ද්‍රියවිජ්ජයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන ඡධා පච්චයො හොති. රූපායතනාදිහෙදං තස්ස පඤ්චවිධස්ස ආරම්මණපුරොජාතඅත්ථිඅවිගතවසෙන චතුධා පච්චයො හොති. මනොසම්ඵස්සස්ස පන තානි රූපායතනාදීනි, ධම්මාරම්මණඤ්ච තථා ච ආරම්මණපච්චයමත්තෙනෙව පච්චයො හොති. චත්ථුරූපං පන මනොසම්ඵස්සස්ස නිස්සයපුරොජාතවිජ්ජයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන පඤ්චධා

පච්චයො හොති. එවං නාමරූපං අස්ස එස්සස්ස බහුධා පච්චයො හොතිති වෙදිතබ්බං.

115. පට්ඨප්පත්තියං විඤ්ඤාණං නාමරූපස්ස විසෙසපච්චයොති ඉමමත්ථං. බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං පාළියං. “මාතුකුච්ඡිමිති න ඔක්කමිස්සථා”තිආදි වුත්තං. ගබ්භසෙය්‍යාකපටිසන්ධි හි බාහිරතො මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තස්ස විය හොන්තිපි අත්ථතො යථාපච්චයං බන්ධානං තත්ථ පට්ඨප්පත්තියෙව. තෙනාහ “පටිසිත්වා...පෙ.... න වත්තිස්සථා”ති. සුද්ධන්ති කෙවලං විඤ්ඤාණෙන අමිස්සිතං විරහිතං. “අවසෙස”න්ති ඉදං නාමාපෙක්ඛං, තස්මා අවසෙසං නාමරූපන්ති ඉමං විඤ්ඤාණං යපෙත්වා අවසෙසං නාමරූපං වාති අත්ථො. පටිසන්ධිවසෙන ඔක්කන්තන්ති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන, මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තස්ස වා පට්ඨමාවයවහාවෙන ඔතිණ්ණං. වොක්කමිස්සථාති සන්තතිවිච්ඡේදං විනාසං උපගමිස්සථ, තං පන මරණං නාම හොතිති ආහ “චුතිවසෙනා”ති. අස්සාති විඤ්ඤාණස්ස, තඤ්ච ඛො විඤ්ඤාණසාමඤ්ඤවසෙන වුත්තං. තෙනාහ “තස්සෙව චිත්තස්ස නිරොධෙනා”ති, පටිසන්ධිචිත්තස්සෙව නිරොධෙනාති අත්ථො. තතොති පටිසන්ධිචිත්තතො. පටිසන්ධිචිත්තස්ස, තතො දුතියතතියචිත්තානං වා නිරොධෙන චුති න හොතිති වුත්තමත්ථං. යුත්තිතො විහාවෙතුං “පටිසන්ධිචිත්තෙන හි”තිආදි වුත්තං. එතස්මිං අන්තරෙති එතස්මිං සොළසචිත්තක්ඛණෙ කාලෙ. අන්තරායො නත්ථිති එත්ථ දාරකස්ස තාව මරණන්තරායො මා හොතු තදා චුතිචිත්තස්ස අසම්භවතො, මාතු පන කථං තදා මරණන්තරායාහාවොති? තං තං කාලං අනතික්කමිත්වා තදන්තරෙයෙව චචනධම්මාය ගබ්භග්ගහණස්සෙව අසම්භවතො. තෙනාහ “අයඤ්ඡි අනොකාසො නාමා”ති, චුතියාති අධිප්පායො.

පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානීති ඔක්කන්තික්ඛණෙ උප්පන්නකම්මජරූපානි වදති. තානි හි නිජ්ජරියායතො පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානි නාම, න උතුසමුට්ඨානානි පටිසන්ධිචිත්තස්ස උප්පාදතො පච්ඡා සමුට්ඨිතත්තා. චිත්තජාහාරජානං පන තදා අසම්භවො එව. යානි පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානි, තානි තිව්ධානි තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි, ධීතික්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි, හඬගක්ඛණෙ සමුට්ඨිතානීති. තෙසු උප්පාදක්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි සත්තරසමස්ස හවඬගස්ස උප්පාදක්ඛණෙ නිරුජ්ඣන්ති, ධීතික්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි ධීතික්ඛණෙ නිරුජ්ඣන්ති, හඬගක්ඛණෙ සමුට්ඨිතානි හඬගක්ඛණෙ නිරුජ්ඣන්ති. තත්ථ “හඤ්ජමානො ධම්මො හඤ්ජමානස්ස ධම්මස්ස පච්චයො හොති”ති න සක්කා වත්තුං, උප්පාදෙ, පන ධීතියඤ්ච න න සක්කාති “සත්තරසමස්ස හවඬගස්ස උප්පාදක්ඛණෙ, ධීතික්ඛණෙ ව ධරන්තානං වසෙන තස්ස පච්චයම්පි දාතුං න සක්කොන්ති”ති වුත්තං. රූපකායූපත්ථමිහිතස්සෙව හි නාමකායස්ස පඤ්චවොකාරෙ පවත්තිති. තෙහි රූපධම්මෙහි තස්ස චිත්තස්ස බලවතරං සන්ධායාහ “සත්තරසමස්ස...පෙ.... පවත්ති පවත්ති”ති.

පට්ඨෙණි සට්ඨන්ති අට්ඨවත්තාලීසකම්මජස්ස රූපපට්ඨෙණි සම්බන්ධා භුත්වා පවත්තති. පට්ඨෙණි පටිසන්ධිවිත්තං, තතො යාව සොළසමං භවඤ්චිත්තං, තෙසු එකෙකස්ස උප්පාදයීතිභව්ගවසෙන තයො තයො බණා. තත්ථ එකෙකස්ස විත්තස්ස තීඝු තීඝු බණෙසු සමතිංස සමතිංස කම්මජරූපානි උප්පජ්ජන්ති. ඉති සොළසනිකා අට්ඨවත්තාලීසං භොන්ති. එස නයො තතො පරෙසුපි. තං සන්ධාය චුත්තං “අට්ඨවත්තාලීසකම්මජස්ස රූපපට්ඨෙණි සම්බන්ධා භුත්වා පවත්තති”ති. සථෙ පන න සක්කොන්තිති පටිසන්ධිවිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානි සත්තරසමස්ස භවඤ්චස්ස පච්චයං දාතුං සථෙ න සක්කොන්ති. යදි හි පටිසන්ධිවිත්තතො සත්තරසමං චුතිවිත්තං සියා, පටිසන්ධිවිත්තස්ස ධීතිභව්ගක්ඛණෙසුපි කම්මජරූපං න උප්පජ්ජෙය්‍ය, පඨෙව භවඤ්චිත්තක්ඛණෙසු. තථා සති නත්ථෙව තස්ස විත්තස්ස පච්චයලාභොති පවත්ති නජ්ජවත්තති, පට්ඨෙණි න සට්ඨතෙව, අඤ්ඤදත්ථු විච්ඡිජ්ජති. තෙනාහ “වොක්කමතිති නාම භොති”තිආදි.

ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථංපකාරතාය. යාදිසො ගබ්භසෙය්‍යකස්ස අත්තභාවො, තං සන්ධායෙනං චුත්තං. තස්ස ච පඤ්චක්ඛන්ධා අනුනා එව භොන්තිති ආහ “එවං පරිපුණ්ණපඤ්චක්ඛන්ධභාවායා”ති. උපච්ඡිජ්ජස්සථාති සන්තානවිච්ඡේදෙන විච්ඡින්දෙය්‍ය. සුද්ධං නාමරූපමෙවාති විඤ්ඤාණවිරහිතං කෙවලං නාමරූපමෙව. අවයවානං පාරිපුරි චුඬ්ඨි. ටීරභාවජ්ජත්ති විරුළ්භි. මහල්ලකභාවජ්ජත්ති වෙපුල්ලං. තානි ච යථාක්කමං පට්ඨාදිවයවසෙන භොන්තිති චුත්තං “පට්ඨවයවසෙනා”තිආදි. වා-සද්දො අනියමත්ථො, තෙන වස්සසහස්සද්වයාදීනං සඬගභො දට්ඨබ්බො.

විඤ්ඤාණමෙවාති නියමවචනං, ඉතො බාහිරකජ්ජිතස්ස අත්තතො, ඉස්සරාදීනඤ්ච පටික්ඛෙපපදං, න අවිජ්ජාදිඑස්සාදිපටික්ඛෙපපදං පටියොගීනිවත්තනපදත්තා අවධාරණස්ස. තෙනාහ “එසෙව හෙතු”තිආදි. අයඤ්ච නයො හෙට්ඨාපි සබ්බපදෙසු යථාරහං වත්තබ්බො. ඉදානි විඤ්ඤාණමෙව නාමරූපස්ස පධානකාරණන්ති ඉමමත්ථං ඔපම්මවසෙන විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. පච්චෙකං විය සමුදිතස්සාපි නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණෙන විනා අත්තකිව්වාසමත්ථතං දස්සෙතුං “ත්වං නාමරූපං නාමා”ති එකජ්ඣං ගහණං. පුරෙවාරිකෙති පුබ්බඤ්චගමෙව. විඤ්ඤාණඤ්ච සහජාතධම්මානං පුබ්බඤ්චගමං. තෙනාහ භගවා “මනොපුබ්බඤ්චගමා ධම්මා”ති. (ධ. ප. 1; තෙත්ති. 90, 92; පෙටකො. 13, 83) බහුධානි අනෙකජ්ජකාරෙන පච්චයො භොති.

කථං? විපාකනාමස්ස හි පටිසන්ධියං අඤ්ඤං වා විඤ්ඤාණං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකආහාරඉන්ද්‍රියසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි නවධා පච්චයො භොති. වත්ථුරූපස්ස පටිසන්ධියං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකආහාරඉන්ද්‍රියවිජ්ජයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි නවධා පච්චයො භොති. යපෙත්වා පන වත්ථුරූපං සෙසරූපස්ස

ඉමෙසු නවසු අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයං අපනෙත්වා සෙසෙහි අට්ඨහි පච්චයෙහි පච්චයො හොති. අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං පන අසඤ්ඤසත්තරූපස්ස, පඤ්චවොකාරො වා කම්මජස්ස සුත්තන්තිකපරියායතො උපනිස්සයවසෙන එකධාව පච්චයො හොති. අවසෙසඤ්ඤා පටිමභවච්ඡිගතො පභුති සබ්බමිපි විඤ්ඤාණං තස්ස නාමරූපස්ස යථාරහං පච්චයො හොතීති වෙදිතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන පච්චයනයෙ දස්සියමානෙ සබ්බාපි මහාපකරණකථා ආනෙතබ්බා හොතීති න විත්ථාරිතා. කථං පනෙතං පච්චෙතබ්බං “පටිසන්ධිනාමරූපං විඤ්ඤාණපච්චයා හොති”ති? සුත්තතො, යුත්තිතො ච. පාළියඤ්ඤා “චිත්තානුපරිවත්තිතො ධම්මා”තිආදිනා (ධ. ස. මාතිකා 62) නයෙන බහුධා වෙදනාදීනං විඤ්ඤාණපච්චයනා ආගතා. යුත්තිතො පන ඉධ චිත්තජෙන රූපෙන දිට්ඨෙත අදිට්ඨස්සාපි රූපස්ස විඤ්ඤාණං පච්චයො හොතීති විඤ්ඤායති. චිත්තෙහි පසන්තෙ, අප්පසන්තෙ වා තදනුරූපානි රූපානි උප්පජ්ජමානානි දිට්ඨානි, දිට්ඨෙත ච අදිට්ඨස්ස අනුමානං හොතීති. ඉමිනා ඉධ “දිට්ඨෙත චිත්තජරූපෙන අදිට්ඨස්සාපි පටිසන්ධිරූපස්ස විඤ්ඤාණං පච්චයො හොති”ති පච්චෙතබ්බමෙතං. කම්මසමුට්ඨානස්සාපි හි රූපස්ස චිත්තසමුට්ඨානස්ස විය විඤ්ඤාණපච්චයනා පට්ඨානෙ ආගතාති.

116. ඉධ සමුදය-සද්දො සමුදාය-සද්දො විය සමුහපරියායොති ආහ “දුක්ඛරාසිසම්භවො”ති. එකකොති අසභායො රාජපරිසාරහිතො. පස්සෙය්‍යාම තෙ රාජභාවං අම්භෙහි විනාති අධිජ්ජායො. යථාරහං පරිසං රඤ්ජෙතීති හි රාජා. අත්ථතොති අත්ථසිද්ධිතො අවදන්තමිපි වදති විය. “හදයවත්ථු”න්ති ඉමිනාව තන්තිස්සයොපි ගහිතො වාති දට්ඨබ්බං. ආනන්තරියභාවතො නිස්සයනිස්සයොපි “නිස්සයො” ත්වෙව චුච්චතීති. පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං නාම භවෙය්‍යාසි, නෙතං යානං විජ්ජතීති අත්ථො. තෙනාහ “පස්සෙය්‍යාමා”තිආදි. බහුධාති අනෙකධා පච්චයො හොති. කථං? නාම. නාව පටිසන්ධියං

සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි සත්තධා විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොතීති. කිඤ්ඤි පනෙත්ථ හෙතුපච්චයෙන, කිඤ්ඤි ආහාරපච්චයෙනාති එවං අඤ්ඤථාපි පච්චයො හොති. අවිපාකං පන නාම. යථාචුත්තෙසු පච්චයෙසු යපෙත්වා විපාකපච්චයං ඉතරෙහි ඡහි පච්චයෙහි පච්චයො හොති. කිඤ්ඤි පනෙත්ථ හෙතුපච්චයෙන, කිඤ්ඤි ආහාරපච්චයෙනාති අඤ්ඤථාපි පච්චයො හොති, තඤ්ඤි ඛො පවත්තියංයෙව, න පටිසන්ධියං. රූපතො පන හදයවත්ථු පටිසන්ධියං විඤ්ඤාණස්ස සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිජ්ජයුත්තඅත්ථි අවිගතපච්චයෙහි ඡධාව පච්චයො හොති. පවත්තියං පන සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයවජ්ජිතෙහි පඤ්චහි පුරෙජාතපච්චයෙන සහ තෙහෙව පච්චයෙහි පච්චයො හොති. චක්ඛායතනාදිහෙදං පන පඤ්චවිධමිපි රූපං යථාක්කමං චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිහෙදස්ස විඤ්ඤාණස්ස නිස්සයපුරෙජාතඉන්ද්‍රියවිජ්ජයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයො හොතීති එවං නාමරූපං විඤ්ඤාණස්ස බහුධා පච්චයො හොතීති වෙදිතබ්බං.

ය්වායමනුක්කමෙන විඤ්ඤාණස්ස නාමරූපං, පටිසන්ධිනාමරූපස්ස, ච විඤ්ඤාණං පති පච්චයභාවො, සො කදාපි විඤ්ඤාණස්ස සාතිසයො, කදාපි නාමරූපස්ස, කදාපි උභින්නං සදිසොති තිව්ධොපි සො “එත්තාවතා”ති පදෙන එකජ්ඣං ගහිතොති දස්සෙන්නො “විඤ්ඤාණෙ...පෙ.... පචත්තෙසු”ති වත්වා පුන යමිදම්පි විඤ්ඤාණං නාමරූපසඤ්ඤිතානං පඤ්චන්නං ඛන්ධානං අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයෙන පචත්තානං එත්තකෙන සබ්බා සංසාරච්චට්ඨප්පචත්තීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “එත්තකෙන...පෙ.... පටිසන්ධියො”ති ආහ. තත්ථ එත්තකෙනාති එත්තකෙනෙව, න ඉතො අඤ්ඤෙන කෙනපි කාරකවෙදකසභාවෙන අත්තනා, ඉස්සරාදිනා වාති අත්ථො. අත්තොගධාවධාරණඤ්ඤෙනං පදං.

වචනමත්තමෙව අධිකිච්චාති දාසාදීසු සිරිවඩ්ඪිකාදි-සද්දා විය අතථත්තා වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්වා පචත්තස්ස. තෙනාහ “අත්ථං අදිස්වා”ති. වොහාරස්සාති වොහරණමත්තස්ස. පථොති පචත්තිමග්ගො පචත්තියා විසයො. යස්මා සරණකිරියාවසෙන පුග්ගලො “සතො”ති වුච්චති, සම්පජානනකිරියාවසෙන “සම්පජානො”ති, තස්මා වුත්තං “කාරණාපදෙසවසෙනා”ති. කාරණං නිද්ධාරෙත්වා උත්ති නිරුත්තීති. එකමෙව අත්ථං “පණ්ඩිතො”තිආදිනා පකාරතො ඤාපනතො “පඤ්ඤත්ති”ති වදන්ති. සො එව හි “පණ්ඩිතො”ති ච “ඛාත්තො”ති ච “මෙධාවි”ති ච පඤ්ඤාපියතීති. පණ්ඩිච්චප්පකාරතො පන පණ්ඩිතො, වෙය්‍යත්තියප්පකාරතො ඛාත්තොති පඤ්ඤාපියතීති එවං පකාරතො පඤ්ඤාපනතො පඤ්ඤත්ති. යස්මා ඉධ අධිවචනනිරුත්තිපඤ්ඤත්තිපදාති සමානත්ථාති. සබ්බඤ්ච වචනං අධිවචනාදිභාවං භජති, තස්මා කෙසුචි වචනවිසෙසෙසු විසෙසෙන පචත්තෙහි අධිවචනාදිසද්දෙහි සබ්බාති වචනාති පඤ්ඤත්තිඅත්ථප්පකාසනසාමඤ්ඤෙන වුත්තානීති ඉමිනා අධිප්පායෙන අයමත්ථයොජනා කතාති වෙදිතබ්බා.

අථ වා අධි-සද්දො උපරිභාවෙ, උපරි වචනං අධිවචනං. කස්ස උපරි? පකාසෙනබ්බස්ස අත්ථස්සාති පාකටො යමත්ථො. අධීනං වා වචනං අධිවචනං. කෙන අධීනං? අත්ථොන. තථා තංතංඅත්ථප්පකාසෙන නිච්ඡිතං, නියතං වා වචනං නිරුත්ති. පථවිධාතුපුරිසාදිතංතංපකාරෙන ඤාපනතො පඤ්ඤත්තීති එවං අධිවචනාදිපදානං සබ්බවචනෙසු පචත්ති වෙදිතබ්බා, අඤ්ඤථා සිරිවඩ්ඪිකධනවඩ්ඪිකප්පකාරානමෙව නිරුත්තිතා, “පණ්ඩිතො වියත්තො”ති එවං පකාරානමෙව එකමෙව අත්ථං තෙන තෙන පකාරෙන ඤාපෙන්නානං පඤ්ඤත්තිතා ච ආපජ්ජෙය්‍යාති. එවං තීහිපි නාමෙහි වුත්තස්ස වොහාරස්ස පචත්තිමග්ගොපි සහ විඤ්ඤාණෙන නාමරූපන්ති එත්තාවතාව ඉච්ඡිතබ්බො. තෙනාහ “ඉතී”තිආදි. පඤ්ඤාය අවචරිතබ්බන්ති පඤ්ඤාය පචත්තිතබ්බං, ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ජානිතබ්බ”න්ති. වට්ඨන්ති කිලෙසවට්ඨං, කම්මවට්ඨං, විපාකවට්ඨන්ති තිව්ධම්පි වට්ඨං. වත්තතීති පචත්තති. තයිදං “ජායෙථා”තිආදිනා පඤ්චහි පදෙහි වුත්තස්ස

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහානිදානසුත්තවණ්ණනා
 අත්ථස්ස නිගමනවසෙන චුත්තං. ආදි-සද්දෙන ඉත්ථිතිපුරිසාතිආදිනම්පි
 සඬගහො දට්ඨබ්බො. නාමපඤ්ඤත්තත්ථායාති
 බන්ධාදිඵස්සාදිසත්තාදිඉත්ථාදිනාමස්ස පඤ්ඤාපනත්ථාය. වත්ථුපි
 එත්තාවතාව. තෙනාහ “බන්ධපඤ්චකම්පි එත්තාවතාව පඤ්ඤායති”ති.
 එත්තාවතා එත්තකෙන, සහ විඤ්ඤාණෙන නාමරූපජ්ජවත්තියාති අත්ථො.

අත්තපඤ්ඤත්තවණ්ණනා

117. අනුසන්ධියති එතෙනාති අනුසන්ධි, හෙට්ඨා ආගතදෙසනාය
 අනුසන්ධානවසෙන පවත්තා උපරිදෙසනා, සා පයමපදස්ස දස්සිතා, ඉදානි
 දුතියපදස්ස දස්සෙතබ්බාති තමත්ථං දස්සෙත්තො “ඉති භගවා”තිආදිමාහ.
 රූපිත්ති රූපවත්තං. පරිත්තන්ති න විපුලං, අප්පකන්ති අත්ථො. යස්මා
 අත්තා නාම කොචි පරමත්ථතො නත්ථි. කෙවලං පන දිට්ඨිගතිකානං
 පරිකප්පිතමත්තං, තස්මා යත්ථ නෙසං අත්තසඤ්ඤා, යථා වස්ස
 රූපිභාවාදිපරිකප්පනා හොති, තං දස්සෙත්තො “යො”තිආදිමාහ. රූපිං
 පරිත්තන්ති අත්තතො උපට්ඨිතකසිණරූපවසෙන රූපිං, තස්ස
 අවඬ්ඪිතභාවෙන පරිත්තං. පඤ්ඤපෙති නිලකසිණාදිවසෙන
 නානාකසිණලාභී. තන්ති අත්තානං. අනන්තන්ති කසිණනිමිත්තස්ස
 අප්පමාණතාය පරිච්ඡෙදස්ස අනුපට්ඨානතො අන්තරහිතං. උග්ගාටෙත්ථාති
 භාවනාය අපනෙත්ථා. නිමිත්තචුට්ඨොකාසන්ති තෙන කසිණනිමිත්තෙන
 චුට්ඨජ්ජදෙසං. තෙසුති චතුසු අරූපක්ඛන්ධෙසු. විඤ්ඤාණමත්තමෙවාති
 “විඤ්ඤාණමයො අත්තා”ති එවංවාදී.

118. “එතරහි”ති සාවධාරණමිදං පදන්ති තදත්ථං දස්සෙත්තො
 “ඉදානෙවා”ති වත්ථා අවධාරණෙන නිවත්තිතමත්ථං ආහ “න ඉතො
 පර”න්ති. තත්ථ තත්ථෙව සත්තා උච්ඡිජ්ජන්තිති උච්ඡෙදවාදී, තෙනාහ
 “උච්ඡෙදවසෙනෙනං චුත්ත”න්ති. භාවිත්ති සබ්බං සදා භාවිං අවිනස්සනකං.
 තෙනාහ “සස්සතවසෙනෙනං චුත්ත”න්ති. අතථාසභාවන්ති යථා පරවාදී
 වදන්ති, න තථා සභාවං. තථභාවායාති උච්ඡෙදභාවාය වා සස්සතභාවාය වා.
 අනියමවචනඤ්ඤෙනං චුත්තං සාමඤ්ඤජොතනාවසෙන. සම්පාදෙස්සාමිති
 තථභාවං අස්ස සම්පන්නං කත්ථා දස්සයිස්සාමි, පතිට්ඨාපෙස්සාමිති අත්ථො.
 තථා හි වක්ඛති “සස්සතවාදඤ්ච ජානාපෙත්ථා”තිආදි. (දී. නි. අට්ඨ. 2.118)
 ඉමිනාති “අතථං වා පනා”තිආදි වචනෙන, අනුච්ඡෙදසභාවම්පි සමානං
 සස්සතවාදිතො මතිවසෙනාති අධිජ්ජායො. උපකප්පෙස්සාමිති උපෙච්ච
 සමත්ථයිස්සාමි.

එවං සමානන්ති එවං භූතං සමානං. රූපකසිණජ්ඣානං රූපං
 උත්තරපදලොපෙන, අධිගමනවසෙන තං එතස්ස අත්ථිති රූපිති ආහ
 “රූපිත්ති රූපකසිණලාභී”න්ති. පරිත්තත්තානුදිට්ඨිති එත්ථ රූපි-
 සද්දොපිආචුත්තිආදිනායෙන ආනෙත්ථා වත්තබ්බො, රූපිභාවම්පි හි සො
 දිට්ඨිගතිකො පරිත්තභාවං විය අත්තතො අහිනිවිස්ස ධිතොති. අරූපිත්ති

එත්ථාපි එසෙව නයො. “පත්තපලාසබ්බුලගච්ඡසඬ්ඛෙපෙන සනගහනජටාවිතානා නාතිදීඝසන්තානා වල්ලී, තබ්බිපරිතා ලතා”ති වදන්ති. අප්පභීනට්ඨෙයානාති මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නභාවෙන. කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජනාරහතා අනුසයනට්ඨො.

අරුපකසිණං නාම කසිණුග්ග්ඝට්ඨං ආකාසං, න පරිච්ඡින්නාකාසකසිණං. “උභයමිපි අරුපකසිණමෙවා”ති කෙවි. අරුපක්ඛන්ධගොචරං වාති වෙදනාදයො අරුපක්ඛන්ධා “අත්තා”ති අභිනිවෙසස්ස ගොචරො එතස්සාති අරුපක්ඛන්ධගොචරො, දිට්ඨිගතිකො, තං අරුපක්ඛන්ධගොචරං. වා-සද්දො චුත්තවිකප්පත්ථො. සද්දයොජනා පන අරුපං අරුපක්ඛන්ධා ගොචරභූතා එතස්ස අත්ථිති අරුපී, තං අරුපීං. ලාභිනො චත්තාරොති රුපකසිණාදිලාභවසෙන තං තං දිට්ඨිවාදං සයමෙව පරිකප්පෙත්වා තං ආදාය පග්ගස්භ පඤ්ඤාපනකා චත්තාරො දිට්ඨිගතිකා. තෙසං අන්තෙවාසිකාති තෙසං ලාභිනං වාදං පච්චක්ඛතො, පරම්පරාය ව උග්ගහෙත්වා තථෙව නං ඛමිත්වා රොචෙත්වා පඤ්ඤාපනකා චත්තාරො. තක්කිකා චත්තාරොති කසිණජ්ඣානස්ස අලාභිනො කෙවලං තක්කනවසෙනෙව යථාචුත්තෙ චත්තාරො දිට්ඨිවාදෙ සයමෙව අභිනිවිස්ස පග්ගස්භ යිතා චත්තාරො. තෙසං අන්තෙවාසිකා පුබ්බෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා.

න අත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

119. ආරද්ධවිපස්සකොපිති සම්පරායිකවිපස්සකොපි, තෙන බලවවිපස්සනාය යිතං පුග්ගලං දස්සෙති. න පඤ්ඤපෙති එව අබ්බස්සුතො පිති අධිජ්ජායො. තාදිසො හි විපස්සනාය ආනුභාවො. සාසනිකොපි ඤානාභිඤ්ඤාලාභී “න පඤ්ඤපෙති”ති න චත්තබ්බොති සො ඉධ න උද්ධටො. ඉදානි තෙසං අපඤ්ඤාපනෙ කාරණං දස්සෙති “එතෙසඤ්ඤී”තිආදිනා. ඉච්චෙව ඤාණං හොති, න විපරිතග්ගාහො තස්ස කාරණස්ස දුරසමුස්සාරිතත්තා. අරුපක්ඛන්ධා ඉච්චෙව ඤාණං හොතිති යොජනා.

අත්තසමනුපස්සනාවණ්ණනා

121. දිට්ඨිවසෙන සමනුපස්සිත්වා, න ඤාණවසෙන. සා ව සමනුපස්සනා අත්ථතො දිට්ඨිදස්සනවසෙන.

“වෙදනං අත්තතො සමනුපස්සති”ති එවං ආගතා වෙදනාක්ඛන්ධවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨී. ඉට්ඨාදිහෙදං ආරම්මණං න පටිසංවෙදෙතිති අප්පටිසංවෙදනොති වෙදකභාවපටික්ඛෙපමුඛෙන සඤ්ජානනාදිභාවොපි පටික්ඛිත්තො හොති තදවිනාභාවතොති ආහ “ඉමිනා රුපක්ඛන්ධවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨී කථිතා”ති. “අත්තා මෙ වෙදියති”ති ඉමිනා අප්පටිසංවෙදනත්තං පටික්ඛිපති. තෙනාහ “නොපි අප්පටිසංවෙදනො”ති. “වෙදනාධම්මො”ති පන ඉමිනා “වෙදනා මෙ

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහානිදානසුත්තවණ්ණනා අත්තා”ති ඉමං වාදං පටික්ඛිපති. වෙදනාසංඛාරො ධම්මො එතස්ස අත්ථිති හි වෙදනාධම්මොති වෙදනාය සමන්තාගතභාවං තස්ස පටිජානාති. තෙනාහ “එතස්ස ච වෙදනාධම්මො අවිජ්ජසුත්තසභාවො”ති. සඤ්ඤාසංඛාරවිඤ්ඤාණක්ඛන්ධවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි කල්පිතාති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. “වෙදනාසම්පයුත්තත්තා වෙදියති”ති තංසම්පයොගතො තංකිච්චකතමාහ යථා චෙතනායොගතො චෙතනො පුරිසොති. සබ්බෙසම්පි තං සාරම්මණධම්මානං ආරම්මණානුභවනං ලබ්භතෙව, තඤ්ච ඛො එකදෙසතො ථුට්ඨිතාමත්තතො, වෙදනාය පන විස්සවිතාය සාම්භාවෙන ආරම්මණරසානුභවනන්ති. තස්සා වසෙන සඤ්ඤාදයොපි තංසම්පයුත්තත්තා “වෙදියති”ති වුව්චන්ති. තථා හි වුත්තං අට්ඨසාලිනියං “ආරම්මණරසානුභවනට්ඨානං පත්වා සෙසසම්පයුත්තධම්මා එකදෙසමත්තකමෙව අනුභවන්ති”ති, (ධ. ස. අට්ඨ. 1 ධම්මුද්දෙසකථා) රාජසුදනිදස්සනෙන වායමත්ථො තත්ථ විභාවිතො එව. එතස්සාති සඤ්ඤාදික්ඛන්ධත්තයස්ස. “අවිජ්ජසුත්තසභාවො”ති ඉමිනා අවිසංයොගජනිතං කඤ්චි විසෙසං යානං දීපෙති.

122. තත්ථාති තෙසු වාරෙසු. තීසු දිට්ඨිගතිකෙසුති “වෙදනා මෙ අත්තා”ති, “අජ්ජපට්ඨංවෙදනො මෙ අත්තා”ති, “වෙදනාධම්මො මෙ අත්තා”ති ච එවංවාදෙසු තීසු දිට්ඨිගතිකෙසු. තිස්සන්තං වෙදනානං හින්තසභාවත්තා සුඛං වෙදනං “අත්තා”ති සමනුපස්සතො දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛං වා වෙදනං “අත්තා”ති සමනුපස්සනා න යුත්තා. එවං සෙසද්වයෙ පිති ආහ “යො යො යං යං වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සති”ති.

123. “හුත්වා අභාවතො”ති ඉමිනා උදයබ්බයවත්තතාය අනිච්චාති දස්සෙති, “තෙහි තෙහි”තිආදිනා අනෙකකාරණසංඛිතත්තා සංඛිතාති. තං තං පච්චයන්ති “ඉන්ද්‍රියං, ආරම්මණං, විඤ්ඤාණං, සුඛං, වෙදනීයො එස්සො”ති එවං ආදිකං තං තං අත්තතො කාරණං පටිච්ච නිස්සාය සම්මා සස්සතාදිභාවස්ස, උච්ඡේදාදිභාවස්ස ච අභාවෙන ඤායෙන සමකාරණෙන සදිසකාරණෙන අනුරූපකාරණෙන උජ්ජන්තා. ඛයසභාවාති ඛයධම්මා, වයසභාවාති වයධම්මා විරජ්ජනසභාවාති විරාගධම්මා, නිරුජ්ඣනසභාවාති නිරොධධම්මා, චතුහිපි පදෙහි වෙදනාය භවිගභාවමෙව දස්සෙති. තෙනාහ “ඛයොති...පෙ.... ඛයධම්මාතිආදි වුත්ත”න්ති.

විගතොති සභාවවිගමෙන විගතො. එකස්සෙවාති එකස්සෙව දිට්ඨිගතිකස්ස. තීසුපි කාලෙසුති තිස්සන්තං වෙදනානං පවත්තිකාලෙසු. එසො මෙ අත්තාති “එසො සුඛවෙදනාසභාවො, දුක්ඛඅදුක්ඛමසුඛවෙදනාසභාවො මෙ අත්තා”ති කිං පන භොතී, එකස්සෙව හින්තසභාවතං අනුම්මත්තකො කථං පච්චෙතීති අධිජ්ජායෙන පුච්ඡති. ඉතරො එවම්පි තස්ස න භොති යෙවාති දස්සෙන්නො “කිං පන න භවිස්සති”තිආදිමාහ. විසෙසෙනාති සුඛාදිවිභාගෙන. සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්චාති

එත්ථ ච-සද්දෙන අදුක්ඛමසුඛං සඨගණ්හාති, සුඛසඨගහමෙව චා තෙන කතං සන්තසුබ්බමභාවතො. අවිසෙසෙනාති අවිභාගෙන වෙදනාසාමඤ්ඤෙන. වොක්ඛණ්ණන්ති සුඛාදිගෙදෙන වොමිස්සකං. තං තිව්ධම්පි වෙදනං එස දිට්ඨිගතිකො එකජ්ඣං ගහෙත්වා අත්තාති සමනුපස්සති. එකක්ඛණෙ ච බහුතං වෙදනානං උප්පාදො ආපජ්ජති අවිසෙසෙන වෙදනාසභාවත්තා. අත්තතො හි තස්මිං සති සදා සබ්බවෙදනාපචත්තිජ්ජසඨගතො දිට්ඨිගතිකො අගතියා එකක්ඛණෙපි බහුතම්පි වෙදනානං උප්පත්තිං පටිජානෙය්‍යාති තස්ස අවසරං අදෙන්තො “න එකක්ඛණෙ බහුතං වෙදනානං උප්පත්ති අත්ථි”ති ආහ, පච්චක්ඛවිරුද්ධමෙතන්ති අධිජ්ජායො. එතෙන පෙතං නක්ඛමතීති එතෙන විරුද්ධත්තසාධනෙනපි සබ්බෙන සබ්බං අත්තතො අභාවෙනපි පණ්ඩිතානං න රුච්චති, එතං දස්සනං ධීරා නක්ඛමන්තීති අත්ථො.

124. ඉන්ද්‍රියබද්ධෙපි රූපජ්ජබන්ධෙ වායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන කාවි කිරියා නාම ලබ්හතීති සුද්ධරූපක්ඛන්ධෙපි යත්ථ කදාපි වායොධාතුවිජ්ජාරො ලබ්හති, තමෙව නිදස්සනභාවෙන ගණ්හන්තො “තාලවණ්ටෙ චා වාතපානෙ චා”ති ආහ. වෙදනාධම්මෙසුති වෙදනාධම්මවන්තෙසු. “අහමස්මි”ති ඉමිනා තයොපි බන්ධෙ එකජ්ඣං ගහෙත්වා අහංකාරස්ස උප්පජ්ජනාකාරො වුත්තොති. “අයමහමස්මි”ති පන ඉමිනා තත්ථ එකං එකං ගහෙත්වා අහංකාරස්ස උප්පජ්ජනාකාරො වුත්තො. තෙනාහ “එකධම්මොපි”තිආදි. තන්ති “අහමස්මි”ති අහංකාරුප්පත්තිං. සා හි චතුක්ඛන්ධනිරොධෙන අනුපලබ්හමානසන්තිස්සයා සසවිසාණතිබ්ණතා විය න හවෙය්‍යාවාති.

එත්තාවතාති “කිත්තාවතා ච ආනන්දා”තිආදිනා “තන්තාකුලකජාතා”ති පදස්ස අනුසන්ධිදස්සනවසෙන පචත්තෙන එත්තකෙන දෙසනාධම්මෙන. කාමං හෙට්ඨාපි වට්ඨකථාච කථිතා, ඉධ පන දිට්ඨිගතිකස්ස වට්ඨතො සීසුක්ඛිපනාසමත්ථතාවිභාවනවසෙන මිච්ඡාදිට්ඨියා මහාසාවජ්ජභාවදීපනියකථා පකාසිතාති තං දස්සෙන්තො “වට්ඨකථා කථිතා”ති ආහ. නනු වට්ඨමූලං අවිජ්ජා තණ්හා, තා අනාමසිත්වා තතො අඤ්ඤථා කස්මා ඉධ වට්ඨකථා කථිතාති ආහ “හගවා හී”තිආදි. අවිජ්ජාසීයෙනාති අවිජ්ජං උත්තමඨගං කත්වා, අවිජ්ජාමුඛෙනාති අත්ථො. කොට්ඨි න පඤ්ඤායතීති “අසුකස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස, චක්කවත්තිතො චා කාලෙ අවිජ්ජා උප්පන්නා, න තතො පුබ්බෙ අත්ථි”ති අවිජ්ජාය ආදි මරියාදා අප්පට්ඨතස්ස මම සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණස්සාපි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජමානත්තා එවාති අත්ථො. අයං පච්චයො ඉදප්පච්චයො, තස්මා ඉදප්පච්චයා, ඉමස්මා ආසවාදිකාරණාති අත්ථො. හවතණ්හායාති හවසංයොජනභූතාය තණ්හාය. හවදිට්ඨියාති සස්සතදිට්ඨියා. “තත්ථ තත්ථ උපපජ්ජන්තො”ති ඉමිනා “ඉතො එත්ථ එත්තො ඉධා”ති එවං අපරියන්තං අපරාපරුප්පත්තිං දස්සෙති. තෙනාහ “මහාසම්බුද්දෙ”තිආදි.

126. පච්චයාකාරමුල්ලභස්සාති භූතකථනමෙතං, න විසෙසනං. සබ්බොපි හි දිට්ඨිගතිකො පච්චයාකාරමුල්ලො ඵ්වාති. විච්චං කථෙත්තොති ච්චංතො විනිමුත්තත්තා විච්චං, විමොක්ඛො, තං කථෙත්තො. කාරකස්සාති සත්ථුඔවාදකාරකස්ස, සම්මාපටිපජ්ජන්තස්සාති අත්ථො. තෙනාහ “සතිපට්ඨානවිහාරිනො”ති. සො හි වෙදනානුපස්සනාය, ධම්මානුපස්සනාය ච සම්මාපටිපත්තියා “නෙව වෙදනං අත්තානං සමනුපස්සති”තිආදිනා වත්තබ්බතං අරහති. තෙනාහ “ඵවරුපො හි”තිආදි. සබ්බධම්මෙසුති සබ්බෙසු තෙභූමකධම්මෙසු. තෙ හි සම්මසනියා. න අඤ්ඤාත්ති වෙදනාය අඤ්ඤං සඤ්ඤාදිධම්මං අත්තානං න සමනුපස්සති. “ඛන්ධලොකාදයො”ති රූපාදිධම්මා ඵ්ව චුච්චන්ති, තෙසං සමුහොති දස්සෙතුං. “රූපාදීසු ධම්මෙසු”ති චුත්තං. න උපාදියති දිට්ඨිතණ්හාගාභවසෙන. “සෙය්‍යොග්ගමස්මි”තිආදිනා (සං. නි. 4.108; මහානි. 21, 178; ධ. ස. 1121; විහ. 832, 866) පවත්තමානමඤ්ඤනාපි තණ්හාදිට්ඨිමඤ්ඤනා විය පරිතස්සනරූපා ඵ්වාති ආහ “තණ්හාදිට්ඨිමානපරිතස්සනායපි”ති.

සා ඵ්වං දිට්ඨිති සා අරහතො ඵ්වංපකාරා දිට්ඨිති යො වදෙය්‍ය, තදකල්ලං, තං න යුත්තන්ති අත්ථො. ඵ්වමස්ස දිට්ඨිති ඵත්ථාපි ඵ්වංපකාරා අස්ස අරහතො දිට්ඨිතිආදිනා යොජෙතබ්බං. ඵ්වඤ්ඤි සතිති යො වදෙය්‍ය “හොති තථාගතො පරං මරණා ඉතිස්ස දිට්ඨි”ති, තස්ස ටෙ ච්චනං තථෙව්වාති අත්ථො. “අරහා න කිඤ්චි ජානාති”ති චුත්තං භවෙය්‍ය ජානතො තථා දිට්ඨියා අභාවතො. තෙනෙව්වාති තථා වත්තුමයුත්තත්තා ඵ්ව. චතුත්තම්පි නයානන්ති “හොති තථාගතො”තිආදිනා ආගතානං චතුත්තං වාරානං. ආදිතො තීසු වාරෙසු සඬ්ඛිපිත්වා පරියොසානවාරෙ විත්ථාරිතත්තා “අවසානෙ ‘තං කිස්ස හෙතු’තිආදිමාහා”ති චුත්තං. “ආදිතො තීසු වාරෙසු තථෙව දෙසනා පවත්තා, යථා පරියොසානවාරෙ, පාළි පන සඬ්ඛිත්තා”ති කෙවි.

වොහාරොති “සත්තො ඉත්ථි පුරිසො”තිආදිනා, “ඛන්ධාආයතනානි”තිආදිනා, “ඵස්සො වෙදනා”තිආදිනා ච වොහාරිතබ්බවොහාරො. තස්ස පන වොහාරස්ස පවත්තිට්ඨානං නාම සඬ්ඛෙපතො ඉමෙ ඵ්වාති ආහ “ඛන්ධා ආයතනානි ධාතුයො”ති. යස්මා නිබ්බානං පුබ්බහාගෙ සඬ්ඛාරානං නිරොධහාවෙනෙව පඤ්ඤාපියති ච, තස්මා තස්සාපි ඛන්ධමුඛෙන අවචරිතබ්බතා ලබ්හතීති “පඤ්ඤාය අවචරිතබ්බං ඛන්ධපඤ්චක”න්ති චුත්තං. තෙනාහ භගවා “ඉමස්මිංයෙව බ්‍යාමමත්තෙ කලෙවරෙ සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙමි ලොකසමුදයඤ්ච ලොකනිරොධඤ්ච ලොකනිරොධගාමිනිඤ්ච පටිපද”න්ති. (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45) පඤ්ඤාවචරන්ති වා තෙභූමකධම්මානමෙතං ගහණන්ති “ඛන්ධපඤ්චක”න්ත්ථෙව චුත්තං, තස්මා “යාවතා පඤ්ඤා”ති ඵත්ථාපි ලොකීයපඤ්ඤාය ඵ්ව ගහණං.

දට්ඨබ්බං. වට්ටකථා හෙසාති. තථා හි “යාවතා වට්ටං වට්ටති” ඉච්චෙව චුත්තං. තෙනෙවාහ “තන්තාකුලකපදස්සෙව අනුසන්ධි දස්සිතො” ති. යස්මා භගවා දිට්ඨිසීසෙනෙත්ථ වට්ටකථං කථෙත්වා යථානුසන්ධිනාපි වට්ටකථං කථෙසි, තස්මා “තන්තාකුලකපදස්සෙව අනුසන්ධි දස්සිතො” ති සාවධාරණං කත්වා චුත්තං. පටිච්චසමුප්පාදකථා පනෙත්ථ යාවදෙව තස්ස ගම්භිරභාවවිභාවනත්ථාය විත්ථාරිතා, විවට්ටකථාපි සමානා ඉධ පච්චාමට්ඨාති දට්ඨබ්බං.

සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිවණ්ණනා

127. ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තොති සමථපටිපත්තියං සුප්පතිට්ඨිතො හුත්වා විපස්සනාගමනෙන, මග්ගගමනෙන ච ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො. උභොහි භාගෙහි මුච්චනතො උභතොභාගවිමුක්තො නාම භොති. සො “ඵචං අසමනුපස්සන්තො” ති චුත්තො විපස්සනායානිකොති කත්වා “යො ච න සමනුපස්සතිති චුත්තො සො යස්මා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො පඤ්ඤාවිමුක්තො නාම භොති” ති චුත්තං. භෙට්ඨා චුත්තානන්ති “කිත්තාවතා ච, ආනන්ද, අත්තානං න පඤ්ඤාපෙත්තො න පඤ්ඤාපෙති” තිආදිනා (දී. නි. 2.119), “යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු නෙව චෙදනං අත්තානං සමනුපස්සති” තිආදිනා (දී. නි. 2.125 ආදයො) ච භෙට්ඨා පාළියං ආගතානං ද්විත්තං පුපුජ්ජනභික්ඛුනං. නිගමනන්ති නිස්සරණං. නාමන්ති පඤ්ඤාවිමුක්තාදිනාමං.

පටිසන්ධිවසෙන

චුත්තාති

නානත්තකායනානත්තසඤ්ඤිතාවිසෙසවිසිට්ඨපටිසන්ධිවසෙන චුත්තා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. තංතංසත්තනිකායං පති නිස්සයතො හි නානත්තකායාදිතා තංපරියාපන්තපටිසන්ධිසමුදාගතාති දට්ඨබ්බා තදභිනිබ්බත්තකකම්මභවස්ස තථා ආයුභිතත්තා. චතස්සො ආගම්ස්සන්තිති රූපචෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධවසෙන චතස්සො විඤ්ඤාණට්ඨිතියො ආගම්ස්සන්ති “රූපුපායං වා ආවුසො විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨති” තිආදිනා (දී. නි. 3.311). විඤ්ඤාණපතිට්ඨානස්සාති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස එතරහි පතිට්ඨානකාරණස්ස. අත්ථතො චුත්තවිසෙසවිසිට්ඨා පඤ්චචොකාතර රූපචෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධා, චතුචොකාතර චෙදනාදයො තයො ඛන්ධා චෙදිතබ්බා. සත්තාවාසභාවං උපාදාය “ද්වෙ ච ආයතනානීති ද්වෙ නිවාසට්ඨානානී” ති චුත්තං. නිවාසට්ඨානපරියායොපි ආයතනසද්දො භොති යථා “දෙවායතනද්වය” න්ති. සබ්බන්ති විඤ්ඤාණට්ඨිති ආයතනද්වයන්ති සකලං. තස්මා ගහිතං තත්ථ එකමෙව අග්ගභෙත්වාති අධිප්පායො. පරියාදානං අනවසෙසග්ගහණං න ගච්ඡති වට්ටං විඤ්ඤාණට්ඨිතිආයතනද්වයානං අඤ්ඤමඤ්ඤඅන්තොගධත්තා.

නිදස්සනත්ථෙ නිපාතො, තස්මා සෙය්‍යථාපි මනුස්සාති යථා මනුස්සාති චුත්තං භොති. විසෙසො භොතියෙව සතිපි බාහිරස්ස කාරකස්ස අභෙදෙ

අප්ඤ්ඤාත්තිකස්ස භින්නත්තා. නානත්තං කායෙ එතෙසං, නානත්තො වා කායො එතෙසන්ති නානත්තකායා, ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. නෙසන්ති මනුස්සානං. නානත්තා සඤ්ඤා එතෙසං අත්ථිති නානත්තසඤ්ඤිනො. සුඛසමුස්සයතො විනිපාතො එතෙසං අත්ථිති විනිපාතිකා සතිපි දෙවහාවෙ දිබ්බසම්පත්තියා අභාවතො, අපායෙසු වා ගතො නත්ථි නිපාතො එතෙසන්ති විනිපාතිකා. තෙනාහ “චතුඅපායවිනිමුක්තා”ති. ධම්මපදන්ති සතිපට්ඨානාදිධම්මකොට්ඨාසං. විජානියාති සුතමයෙන තාව ඤාණෙන විජානිත්වා. තදනුසාරෙන යොනිසොමනසිකාරං පරිබුහන්තො සීලවිසුද්ධිආදිකං සම්මාපට්ඨත්තිං අපි පටිපජ්ජෙම. සා ච පටිපත්ති භිත්තාය දිට්ඨධම්මිකාදිසකලභිත්තාය අම්භාකං සියා. ඉදානි තත්ථ සීලපට්ඨත්තිං තාව විභාගෙන දස්සෙන්තො “පාණෙසු වා”ති ගාථමාහ.

බ්‍රහ්මකායෙ පඨමජ්ඣානනිබ්බත්තෙ බ්‍රහ්මසමුහෙ, බ්‍රහ්මනිකායෙ වා භවාති බ්‍රහ්මකායිකා. මහාබ්‍රහ්මනො පරිසාය භවාති බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජා තස්ස පරිවාරකට්ඨානෙ ධීතත්තා. මහාබ්‍රහ්මනො පුරොහිතට්ඨානෙ ධීතාති බ්‍රහ්මපුරොහිතා. ආයුචණ්ණාදිහි මහන්තො බ්‍රහ්මානොති මහාබ්‍රහ්මනො. සතිපි තෙසං තිව්ධානම්පි පඨමෙන ඤානෙන අභිනිබ්බත්තභාවෙ ඤානස්ස පන පවත්තිහෙදෙන අයං විසෙසොති දස්සෙතුං “බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජා පනා”තිආදි වුත්තං. පරිත්තෙනාති භීනෙන, සා චස්ස භීනතා ඡන්දාදීනං භීනතාය වෙදිතබ්බො, පටිලද්ධමත්තං වා භීනං. කප්පස්සාති අසඬ්ඛොයායකප්පස්ස. භීනපණිතානං මජ්ඣෙ භවත්තා මජ්ඣිමෙන, සා චස්ස මජ්ඣිමතා ඡන්දාදීනං මජ්ඣිමතාය වෙදිතබ්බො, පටිලභිත්වා නාතිසුභාවිතං වා මජ්ඣිමං. උපඬ්ඨකප්පොති අසඬ්ඛොයායකප්පස්ස උපඬ්ඨකප්පො. විජ්ජාරිකතරොති බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජෙහි පමාණතො විපුලතරො, සභාවතො උළාරතරො ච භොති. සභාවෙනපි හි උළාරතරොච, තං පනෙත්ථ අප්පමාණං. තථා හි පරිත්තභාදීනං, පරිත්තසුභාදීනඤ්ච කායෙ සතිපි සභාවචෙමත්තෙ එකත්තවසෙනෙච වචත්ථාපියතීති “එකත්තකායා” ත්චෙච වුච්චන්ති. පණිතෙනාති උක්කට්ඨෙන, සා චස්ස උක්කට්ඨතා ඡන්දාදීනං උක්කට්ඨතාය වෙදිතබ්බො, සුභාවිතං වා සම්මදෙච වසිභාවං පාපිතං පණිතං පධානභාවං නීතන්ති කත්වා, ඉධාපි කප්පො අසඬ්ඛොයායකප්පවසෙනෙච වෙදිතබ්බො පරිපුණ්ණස්ස මහාකප්පස්ස අසම්භවතො. ඉතීති එචං වුත්තප්පකාරෙන. තෙති “බ්‍රහ්මකායිකා”ති වුත්තා තිව්ධාපි බ්‍රහ්මානො. සඤ්ඤාය එකත්තාති තිහෙතුකභාවෙන සඤ්ඤාය එකත්තසභාවත්තා. න හි තස්සා සම්පයුත්තධම්මවසෙන අඤ්ඤොපි කොචි හෙදො අත්ථි.

එවන්ති ඉමිනා නානත්තකායඑකත්තසඤ්ඤිනොති දස්සෙති.

දණ්ඩඋක්කායාති දණ්ඩදීපිකාය. සරතීති ධාවති විය. විස්සරතීති විප්පකිණ්ණා විය ධාවති. ද්වෙ කප්පාති ද්වෙ මහාකප්පා. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ. උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන ආහස්සරග්ගහණෙනෙව සබ්බෙපි තෙ පරිත්තාහා, අප්පමාණාහාපි ගහිතා.

සොහනා පහා සුහා, සුහාය කිණ්ණා සුහාකිණ්ණාති වත්තබ්බෙ ආකාරස්ස රස්සත්තං, අන්තිම-ණ-කාරස්ස හ-කාරඤ්ච කත්වා “සුහකිණ්ණා”ති වුත්තා, අට්ඨකථායංපන නිව්වලාය එකග්ගනාය පහාය සුහොති පරියායවචනන්ති “සුහෙන ඔකිණ්ණා විකිණ්ණා”ති අත්ථො වුත්තො, එත්ථාපි අන්තිම-ණ-කාරස්ස හ-කාරකරණං ඉච්ඡිතබ්බමෙව. න ඡ්ඡ්ඡිත්වා ඡ්ඡ්ඡිත්වා පහා ගච්ඡති එකග්ගනත්තා. චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිමෙව හපන්ති කායස්ස, සඤ්ඤාය ව එකරූපත්තා. විපුලසත්තසුඛායුචණ්ණාදිඵලත්තා වෙහප්ඵලා. එත්ථාති විඤ්ඤාණට්ඨිතියං.

විචට්ටපක්කෙ යිතා නපුනරාවත්තනතො. “න සබ්බකාලිකා”ති වත්වා තමෙව අසබ්බකාලිකත්තං විභාවෙතුං “කප්පසතසහස්සමිපි”තිආදි වුත්තං. සොළසකප්පසහස්සච්චයෙන උප්පන්නානං සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මානං පරිනිබ්බායනතො, අඤ්ඤෙසඤ්ච තත්ථ අනුප්පජ්ජනතො බුද්ධසුඤ්ඤ ලොකෙ සුඤ්ඤං තං යානං හොති, තස්මා සුද්ධාවාසා න සබ්බකාලිකා, ඛන්ධාවාරට්ඨානසදිසා හොන්ති සුද්ධාවාසභූමියො. ඉමිනා සුත්තෙන සුද්ධාවාසානං සත්තාවාසභාවදීපනෙනෙව විඤ්ඤාණට්ඨිතිභාවො දීපිතො, තස්මා සුද්ධාවාසාපි සත්තසු විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිං නවසු සත්තාවාසෙසු චතුත්ථසත්තාවාසංයෙව හපන්ති.

සුබ්‍රමත්තාති සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්‍රමහාවජ්ජත්තත්තා. පරිබ්‍රාත්තවිඤ්ඤාණකිව්චාභාවතො නෙව විඤ්ඤාණං, සබ්බසො අවිඤ්ඤාණං න හොතීති නාවිඤ්ඤාණං, තස්මා පරිප්ඵට්ඨවිඤ්ඤාණකිව්චවත්තිසු විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු අවත්වා.

128. තඤ්ච විඤ්ඤාණට්ඨිතින්ති පයමං විඤ්ඤාණට්ඨිතිං. හෙට්ඨා වුත්තනායෙන සරූපතො, මනුස්සාදිවිභාගතො, සඬ්ඛෙපතො, “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති හෙදතො ව පජානාති. තස්සා සමුදයඤ්චාති තස්සා පයමාය විඤ්ඤාණට්ඨිතියා පඤ්චවිසතිවිධං සමුදයඤ්ච පජානාති. අත්ථභිගමෙපි එසෙව නයො. අස්සාදෙනබ්බතො, අස්සාදතො ව අස්සාදං. අයං අනිව්වාදිභාවො ආදීනවො. ඡන්දරාගො විනියති එතෙන, එත්ථ වාති ඡන්දරාගචිතයො, සහ මග්ගෙන නිබ්බානං. ඡන්දරාගප්පහානන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. මානදිට්ඨිතං වසෙනාහන්ති වා, තණ්හාවසෙන මමන්ති වා අහිනන්දනාපි මානස්ස පරිතස්සනා විය දට්ඨබ්බා. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු සෙසෙසු අට්ඨසුපි වාරෙසු. තත්ථාති උපරි තිසු විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු දුතියායතනෙසු. තත්ථ හි රූපං නත්ථි. පුන තත්ථාති පයමායතනෙ. තත්ථ හි

එකො රූපක්ඛන්ධොව. එත්ථානි ච තමෙව සන්ධාය චුත්තං. තත්ථ හි රූපස්ස කම්මසමුට්ඨානත්තා ආහාරවසෙන යොජනා න සම්භවති.

යතො ඛොති එත්ථ තො-සද්දො දා-සද්දො විය කාලවචනො “යතො ඛො, සාරිපුත්ත, හික්ඛුසඬ්ඝො”තිආදීසු (පාරා. 21) වියාති චුත්තං “යදා ඛො”ති. අග්ගහෙත්වාති කඤ්චිපි සඬ්ඛාරං “එතං මමා”තිආදිනා අග්ගහෙත්වා. පඤ්ඤාවිමුත්තොති අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං අනධිගතත්තා සාතිසයස්ස සමාධිබලස්ස අභාවතො පඤ්ඤාබලෙනෙව විමුත්තො. තෙනාහ “අට්ඨ විමොක්ඛෙ අසව්ඡිකත්වා පඤ්ඤාබලෙනෙව”තිආදි. අප්පවත්තිත්ති ආයතිං අප්පවත්තිං කත්වා. පජානන්තො විමුත්තොති වා පඤ්ඤාවිමුත්තො, පට්මජ්ඣානඵස්සෙන විනා පරිජානනාදිප්පකාරෙහි චත්තාරි සච්චාති ජානන්තො පටිවිජ්ඣන්තො තෙසං කිච්චානං මත්ථකප්පත්තියා නිට්ඨිතකිච්චතාය විසෙසෙන මුත්තොති විමුත්තො. සො පඤ්ඤාවිමුත්තො. සුක්ඛවිපස්සකොති සමථභාවනාසිනෙභාහාවෙන සුක්ඛා ලුඛා, අසිනිද්ධා වා විපස්සනා එතස්සාති සුක්ඛවිපස්සකො. යත්වාති පාදකකරණවසෙන යත්වා. අඤ්ඤතරස්මිත්ති ච අඤ්ඤතරඅඤ්ඤතරස්මිං, එකෙකස්මිත්ති අත්ථො. එවඤ්ඤිස්ස පඤ්චවිධතා සියා. “න හෙව ඛො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන ඵ්ඨිත්වා විහරති”ති ඉමිනා සාතිසයස්ස සමාධිබලස්ස අභාවො දීපිතො. “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා”තිආදිනා සාතිසයස්ස පඤ්ඤාබලස්ස භාවො. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්තිති න ආසවා පඤ්ඤාය පස්සන්ති, දස්සනකාරණා පන පරික්ඛිණා “දිස්වා පරික්ඛිණා”ති චුත්තා. දස්සනායත්තපරික්ඛයත්තා එව හි දස්සනං ආසවානං බයස්ස පුරිමකිරියා භොති.

අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා

129. එකස්ස හික්ඛුනොති සත්තසු අරියපුග්ගලෙසු එකස්ස හික්ඛුනො. විඤ්ඤාණට්ඨිතිආදිනා පරිජානනාදිවසප්ප චත්තනිග්ගමනඤ්ච පඤ්ඤාවිමුත්තනාමඤ්ච. ඉතරස්සාති උභතොභාගවිමුත්තස්ස. ඉමෙ සන්ධාය හි පුබ්බෙ “ද්වින්තං හික්ඛුන”න්ති චුත්තං. කෙනට්ඨෙයනාති කෙන සභාවෙන. සභාවො හි ඤාණෙන යාථාවතො අරණියතො ඤාතබ්බතො “අත්ථො”ති වුවචති, සො එව ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා “අට්ඨො”ති චුත්තො. අධිමුච්චනට්ඨෙයනාති අධිකං සවිසෙසං මුච්චනට්ඨෙන, එතෙන සතිපි සබ්බස්සාපි රූපාවචරජ්ඣානස්ස වික්ඛම්භනවසෙන පටිපක්ඛතො විමුත්තභාවෙ යෙන භාවනාවිසෙසෙන තං ඥානං සාතිසයං පටිපක්ඛතො විමුච්චිත්වා පවත්තති, සො භාවනාවිසෙසො දීපිතො. භවති හි සමානජාතියුත්තොපි භාවනාවිසෙසෙන පවත්තිආකාරවිසෙසො, යථා තං සද්ධාවිමුත්තතා දිට්ඨිප්පත්තස්ස. තථා පච්චනීකධම්මෙහි සුට්ඨු විමුත්තතාය, එවං අනිග්ගහිතභාවෙන නිරාසඬ්ඝතාය අභිරතිවසෙන සුට්ඨු අධිමුච්චනට්ඨෙයනපි විමොක්ඛො. තෙනාහ “ආරම්මණෙ වා”තිආදි. අයං

පනත්ථොති අයං අධිමුච්චනට්ඨො පච්ඡිමෙ විමොක්ඛෙ නිරොධෙ නත්ථී, කෙවලො විමුත්තට්ඨො එව තත්ථ ලබ්භති, තං සයමෙව පරතො චක්ඛති.

රුපීති යෙනායං සසන්තතිපරියාපන්නෙන රූපෙන සමන්තාගතො, තං යස්ස කුමානස්ස හෙතුභාවෙන විසිට්ඨං රූපං හොති, යෙන විසිට්ඨෙන රූපෙන “රුපී”ති වුච්චෙය්‍යා රුපී-සද්දස්ස අතිසයන්ථදීපනතො, තදෙව සසන්තතිපරියාපන්නරූපවසෙන පටිලද්ධං කුමානං ඉධ පරමත්ථතො රුපිභාවසාධකන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤා”න්තිආදි. රූපප්ඤ්ඤා රූපං උත්තරපදලොපෙන. රූපානීති පනෙත්ථ පුරිමපදලොපො දට්ඨබ්බො. තෙන වුත්තං “නිලකසිණාදිරූපානී”ති. රූපෙ කසිණරූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, සා එතස්ස අත්ථීති රූපසඤ්ඤී, සඤ්ඤාසිසෙන කුමානං වදති. තප්පටික්ඛෙපෙන අරූපසඤ්ඤී. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤා න රූපසඤ්ඤී”තිආදි.

“අත්තො අප්පනායං සුභන්ති ආභොගො නත්ථී”ති ඉමිනා පුබ්බාභොගවසෙන තථා අධිමුත්ති සියාති දස්සෙති. එවඤ්ඤෙත්ථ තථාවත්තබ්බතාපත්තිවොදනා සමත්ථිතා හොති. යස්මා සුච්ඡද්ධෙසු නිලාදීසු වණ්ණකසිණෙසු තත්ථ කතාධිකාරානං අභිරතිවසෙන සුච්ඡ අධිමුච්චනට්ඨො සම්භවති, තස්මා අට්ඨකථායං තථා තතියො විමොක්ඛො සංවණ්ණිතො, යස්මා පන මෙත්තාවසෙන පවත්තමානා භාවනා සත්තෙ අප්පටිකුලතො දහන්ති තෙසු තතො අධිමුච්චිත්ථාව පවත්තති, තස්මා පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 212) “බ්‍රහ්මවිහාරභාවනා සුභවිමොක්ඛො”ති වුත්තා, තයිදං උභයමිපි තෙන තෙන පරියායෙන වුත්තත්තා න විරුප්ඤ්ඤිති දට්ඨබ්බං.

සබ්බසොති අනවසෙසතො. න හි චතුත්තං අරූපක්ඛන්ධානං එකදෙසොපි තත්ථ අවස්සිස්සති. විසුද්ධත්තාති යථාපරිච්ඡින්නකාලෙ නිරොධිතත්තා. උත්තමො විමොක්ඛො නාම අරියෙහෙව සමාපජ්ජිතබ්බතො, අරියඵලපරියොසානත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානප්පත්තිභාවතො ව.

130. ආදිතො පට්ඨායාති පඨමසමාපත්තිතො පට්ඨාය. යාව පරියොසානා සමාපත්ති, තාව. අට්ඨත්ථාති කත්ථවි සමාපත්තියං අට්ඨිතො එව, නිරන්තරමෙව පටිපාටියා, උප්පටිපාටියා ව සමාපජ්ජතෙවාති අත්ථො. තෙනාහ “ඉතො විතො ව සඤ්චරණවසෙන වුත්ත”න්ති. ඉච්ඡති සමාපජ්ජිතුං. තත්ථ “සමාපජ්ජති පටිසති”ති සමාපත්තිසමඛිගිපුග්ගලො තං තං පටිට්ඨො විය හොතිති කත්ථා වුත්තං.

ද්විති භාගෙහි විමුත්තොති අරූපප්ඤ්ඤානෙන වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන, මග්ගෙන සමුච්ඡෙදවිමොක්ඛෙනාති ද්විති විමුච්චනභාගෙහි, අරූපසමාපත්තියා රූපකායතො, මග්ගෙන නාමකායතොති ද්විති

විමුච්චිතබ්බහාගෙහි ච විමුත්තො. තෙනාහ “අරුපසමාපත්තියා”තිආදි. විමුත්තොති හි කිලෙසෙහි විමුත්තො, විමුච්චන්තො ච කිලෙසානං වික්ඛම්භනසමුච්ඡින්නදනෙහි කායද්වයතො විමුත්තොති අයමෙත්ථ අත්ථො. ගාථාය ච ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභිනො උපසිවබ්බාග්ගමණස්ස භගවතා “නාමකායා විමුත්තො”ති උභතොභාගවිමුත්තො මුනි අක්ඛාතො. තත්ථ අත්ථං පලෙතීති අත්ථං ගච්ඡති. න උපෙති සඬබන්ති “අසුකං නාම දිසං ගතො”ති වොහාරං න ගච්ඡති. එවං මුනි නාමකායා විමුත්තොති එවං අරුපං උපපන්නො සෙක්ඛමුනි පකතියා පුබ්බෙව රූපකායා විමුත්තො, තත්ථ ච චතුත්ථමග්ගං නිබ්බන්තෙත්වා නාමකායස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා පුන නාමකායාපි විමුත්තො. උභතොභාගවිමුත්තො ඛිණ්ණසථො හුත්වා අනුපාදාය පරිනිබ්බානසඬබාතං අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬබං, “බත්තියො බ්බාග්ගමණො”ති එවං ආදිකං සමඤ්ඤං න ගච්ඡතීති අත්ථො.

“අඤ්ඤතරතො වුට්ඨායා”ති ඉදං කිං ආකාසානඤ්චායතනාදීසු අඤ්ඤතරලාභිවසෙන වුත්තං, උදාහු සබ්බාරුප්පලාභිවසෙනාති යථිච්ඡසී, තථා භොතු, යදි සබ්බාරුප්පලාභිවසෙන වුත්තං, න කොචි වීරොධො. අථ තත්ථ අඤ්ඤතරලාභිවසෙන වුත්තං, “යතො බො, ආනන්ද, භික්ඛු ඉමෙ අට්ඨ විමොක්ඛෙ අනුලොමමිපි සමාපජ්ජති”තිආදිවචනෙන විරුජ්ඣෙය්‍යාති? යස්මා අරුපාවචරජ්ඣානෙසු එකස්සාපි ලාභී “අට්ඨවිමොක්ඛලාභී” ත්වෙව වුච්චති අට්ඨවිමොක්ඛෙ එකදෙසස්සාපි තංනාමදානසමත්ථතාසම්භවතො. අයඤ්චි අට්ඨවිමොක්ඛසමඤ්ඤා සමුදායෙ විය තදෙකදෙසෙපි නිරුළුභාපත්තිසමඤ්ඤා වියාති. තෙන වුත්තං “ආකාසානඤ්චායතනාදීසු අඤ්ඤතරතො වුට්ඨායා”ති. “පඤ්චවිධො භොති”ති වත්වා ඡබ්බිධතංපිස්ස කෙචි පරිකප්පෙන්නි, තං තෙසං මතිමත්තං, නිච්ඡිතොවායං පඤ්භො පුබ්බාවරියෙහිති දස්සෙතුං “කෙචි පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කෙචිති උත්තරවිහාරවාසිනො, සාරසමාසාවරියා ච. තෙ හි “උභතොභාගවිමුත්තොති උභයභාගවිමුත්තො සමාධිවිපස්සනාතො”ති වත්වා රූපාවචරසමාධිනාපි සමාධිපරිපන්ථතො විමුත්තිං මඤ්ඤන්ති. එවං රූපජ්ඣානභාගෙන, අරුපජ්ඣානභාගෙන ච උභතො විමුත්තොති පායසමාතො. “තාදිසමෙවා”ති ඉමිනා යාදිසං අරුපාවචරජ්ඣානං කිලෙසවික්ඛම්භනො, තාදිසං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං පිති ඉමමත්ථං උල්ලඬිගෙති. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

උභතොභාගවිමුත්තපඤ්භොති උභතොභාගවිමුත්තස්ස ඡබ්බිධතං නිස්සාය උප්පන්නපඤ්භො. වණ්ණනං නිස්සායාති තස්ස පදස්ස අත්ථවචනං නිස්සාය. වීරෙනාති ථෙරස්ස අපරභාගෙ වීරෙන කාලෙන. විනිච්ඡයන්ති සංසයඡෙදකං සන්තිට්ඨානං පත්තො. තං පඤ්භන්ති තමත්ථං. ඤාතුං ඉච්ඡිතො හි අත්ථො පඤ්භො. න කෙනචි සුතපුබ්බන්ති කෙනචි කිඤ්චි න සුතපුබ්බං, ඉදං අත්ථජාතන්ති අධිප්පායො. කිඤ්චාපි උපෙක්ඛාසභගතං, කිඤ්චාපි කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙතීති පච්චෙකං කිඤ්චාපි-සද්දො

යොජෙතබ්බො. සමුදාවරතීති පවත්තති. තත්ථ කාරණමාහ “ඉමෙ ඡී”තිආදිනා, තෙන රූපාවචරභාවනතො ආරුප්පභාවනා සවිසෙසං කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙති රූපවිරාගභාවනාභාවතො, උපරිභාවනාභාවතො වාති දස්සෙතීති. එවඤ්ච කත්වා අට්ඨකථායං ආරුප්පභාවනානිද්දෙසෙ යං චුත්තං “තස්සෙවං තස්මිං නිමිත්තෙ පුනස්පුනං චිත්තං වාරෙන්තස්ස නිවරණානි වික්ඛම්භන්ති සති සන්තිට්ඨතී”තිආදි, (විසුද්ධි. 1.281) තං සමත්ථතං හොතීති. ඉදං සුත්තන්ති පුග්ගලපඤ්ඤත්තිපාඨමාහ (පු. ප. නිද්දෙස 27). සබ්බඤ්ඡි බුද්ධවචනං අත්ථසූචනාදිඅත්ථෙත සුත්තන්ති චුත්තො වායමත්ථො. යං පන තත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං අනුලොමාදිතො සමාපජ්ජනෙන සාතිසයං සන්තානස්ස අභිසංඛිතත්තා, අට්ඨමඤ්ච උත්තමං විමොක්ඛං පදට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අග්ගමග්ගාධිගමෙන උභතොභාගවිමුච්චනතො ච ඉමාය උභතොභාගවිමුත්තියා සබ්බසෙට්ඨතා වෙදිතාති දට්ඨබ්බා.

මහානිදානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

3. මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

131. පුප්‍රනීයභාවතො, බුද්ධසම්පදඤ්ච පභාය පචත්තතා මහන්තඤ්ච තං පරිනිබ්බානඤ්චාති මහාපරිනිබ්බානං; සවාසනප්පභානතො මහන්තං කිලෙසක්ඛයං නිස්සාය පචත්තං පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; මහතා කාලෙන මහතා වා ගුණරාසිනා සාධිතං පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; මහන්තභාවාය, ධාතුනං බහුභාවාය පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; මහතො ලොකතො නිස්සං පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; සබ්බලොකාසාධාරණත්තා බුද්ධානං සීලාදිගුණෙහි මහතො බුද්ධස්ස භගවතො පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානං; මහති සාසනෙ පතිට්ඨිතෙ පරිනිබ්බානන්තිපි මහාපරිනිබ්බානන්ති බුද්ධස්ස භගවතො පරිනිබ්බානං වුච්චති, තප්පට්ඨසංයුත්තං සුත්තං මහාපරිනිබ්බානසුත්තං. ගිජ්ඣා එත්ථ වසන්තීති ගිජ්ඣං, ගිජ්ඣං කුටං එතස්සාති ගිජ්ඣකුටො, ගිජ්ඣං විය වා ගිජ්ඣං, කුටං, තං එතස්සාති ගිජ්ඣකුටො, පබ්බතො, තස්මිං ගිජ්ඣකුටෙ. තෙනාහ “ගිජ්ඣා”තිආදි. අභියාතුකාමොති එත්ථ අභි-සද්දො අභිභවනත්ථො, “අභිවිජානාතු”තිආදිසු (දී. නි. 2.244; 3.85; ම. නි. 3.256) වියාති ආහ “අභිභවනත්ථාය යාතුකාමො”ති. වජ්ජීරාජානොති “වජ්ජෙතබ්බා ඉමෙ”තිආදිතො පචත්තං වචනං උපාදාය “වජ්ජී”ති ලද්ධනාමා රාජානො, වජ්ජීරට්ඨස්ස වා රාජානො වජ්ජීරාජානො. වජ්ජීරට්ඨස්ස පන වජ්ජීසමඤ්ඤා තන්තිවාසිරාජකුමාරවසෙන වෙදිතබ්බා. රාජීද්ධියාති රාජභාවානුගතෙන සභාවෙන. සො පන සභාවො නෙසං ගුණරාජුනං මිථො සාමග්ගියා ලොකෙ පාකටො, චිරට්ඨාසී ව අභොසීති “සමග්ගභාවං කටෙසී”ති වුත්තං. අනු අනු තංසමඨිගිතො භාවෙති වඨ්ඨෙතීති අනුභාවො, අනුභාවො එව ආනුභාවො, පතාපො, සො පන නෙසං පතාපො හත්ථිඅස්සාදිවාහනසම්පත්තියා, තත්ථ ව සුසික්ඛිතභාවෙන ලොකෙ පාකටො ජානොති “එතෙන...පෙ.... කටෙසී”ති වුත්තං. තාලුච්ඡිග්ගලෙනාති කුඤ්චිකාජිද්දෙන. අසනන්ති සරං. අතිපාතයිස්සන්තීති අතික්කාමෙන්ති. පොඬබානුපොඬබන්ති පොඬබස්ස අනුපොඬබං, පුරිමසරස්ස පොඬබපදානුගතපොඬබං ඉතරං සරං කත්වාති අත්ථො. අවිරාධිතන්ති අවිරජ්ඣිතං. උච්ඡිත්තදිස්සාමිති උම්මුලනවසෙන කුලසන්තතිං ඡිත්තදිස්සාමි. අයනං වඨ්ඨනං අයො, තප්පට්ඨක්කෙපෙන අනයොති ආහ “අවඬ්ඨියා එතං නාම”න්ති. වික්ඛිපතීති විදුරතො ඛිපති, අපනෙතීති අත්ථො.

ගඬිගායන්ති ගඬිගාසමීපෙ. පට්ටනගාමන්ති සකට්පට්ටනගාමං. ආණාති ආණා වත්තති. අඬ්ඨියොජනන්ති ව තස්මිං පට්ටනෙ අඬ්ඨියොජනට්ඨානවාසිනො සන්ධාය වුත්තං. තත්‍රාති තස්මිං පට්ටනෙ. බලවාසාතජානොති උප්පන්නබලවකොධො.

මෙති මය්හං. ගතෙනාති ගමනෙන.

රාජපුරිහානියධම්මවණ්ණනා

134. සීතං වා උණ්භං වා නත්ථී, තායං වෙලායං පුඤ්ඤානුභාවෙන බුද්ධානං සබ්බකාලං සමසීතුණ්භාව උතු හොති, තං සන්ධාය තථා වුත්තං. අභිණ්භං සන්තිපාතාති නිව්චසන්තිපාතා, තං පන නිව්චසන්තිපාතතං දස්සෙතුං “දිවසස්සා”තිආදි වුත්තං. සන්තිපාතබ්බුලාති පචුරසන්තිපාතා. වොසානන්ති සඬකොචං. “යාවක්ඛිව”න්ති එකමෙවෙනං පදං අනියමතො පරිමාණවාථී, කාලො වෙන්ථ අධිප්පෙතොති ආහ “යත්තකං කාල”න්ති. “වුද්ධියෙවා”තිආදිනා වුත්තමත්ථං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “අභිණ්භං අසන්තිපතන්තා භී”තිආදි වුත්තං. ආකුලාති බ්‍රහ්මිකා, න පසන්තා. භිජ්ජිත්වාති වග්ගබන්ධතො විහජ්ජ විසුං විසුං හුත්වා.

සන්තිපාතහෙරියාති සන්තිපාතාරොචනහෙරියා. අඬසිභුත්තා වාති සාමිභුත්තා ව. ඔසීදමානෙති භායමානෙ.

පුබ්බෙ අකතන්ති පුබ්බෙ අනිබ්බත්තං. සුඬකන්ති භණ්ඩං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙහි පබ්බතඛණ්ඩ නදීතිත්ථගාමද්වාරාදීසු රාජපුරිසානං දාතබ්බහාගං. බලීන්ති නිජ්ජන්තසස්සාදිතො ඡහාගං, සත්තහාගන්තිආදිනා ලද්ධකරං. දණ්ඩන්ති දසවීසතිකභාපණාදිකං අපරාධානුරූපං ගහෙතබ්බධනදණ්ඩං. වජ්ජිධම්මන්ති වජ්ජිරාජධම්මං. ඉදාති අපඤ්ඤත්තපඤ්ඤාපනාදීසු තප්පටික්ඛෙප ආදීනවානිසංසෙ විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තෙසං අපඤ්ඤත්ත”න්තිආදි වුත්තං. පාරිවරියක්ඛමාති උපට්ඨානක්ඛමා.

කුලභොගඉස්සරියාදිවසෙන මහති මත්තා පමාණං එතෙසන්ති මහාමත්තා, නීතිසත්ථවිහිතෙ විනිච්ඡයෙ ධ්වනි මහාමත්තා විනිච්ඡයමහාමත්තා, තෙසං. දෙන්තීති නිය්‍යාතෙන්ති. සවෙ වොරොති එවංසඤ්ඤිතො සවෙ හොන්ති. පාපභීරුතාය අත්තනා කිඤ්චි අවත්වා. දණ්ඩනීතිසඤ්ඤිතෙ වොහාරෙ නියුත්තාති වොහාරිකා, යෙ “ධම්මට්ඨා”ති වුව්චන්ති. සුත්තධරා නීතිසුත්තධරා, ඊදිසෙ වොහාරවිනිච්ඡයෙ නියමෙත්වා ධ්වනි. පරම්පරාහතෙසු අට්ඨසු කුලෙසු ජාතා අගතිගමනවිරතා අට්ඨමහල්ලකපුරිසා අට්ඨකුලිකා.

සක්කාරන්ති උපකාරං. ගරුභාවං පච්චුපට්ඨපෙත්වාති “ඉමෙ අම්භාකං ගරුතො”ති තත්ථ ගරුභාවං පති පති උපට්ඨපෙත්වා. මානෙන්තීති සම්මානෙන්ති, තං පන සම්මානනං තෙසු තෙසං අත්තමනනාපුබ්බකන්ති ආහ “මනෙන පියායන්ති”ති. නිපච්චකාරන්ති පණිපාතං. දස්සෙන්තීති “ඉමෙ අම්භාකං පිතාමහා, මාතාමහා”තිආදිනා නිව්චිත්තා හුත්වා ගරුචිත්තාකාරං දස්සෙන්ති. සන්ධාරෙතුන්ති සම්බන්ධං අවිච්ඡින්නං කත්වා සට්ඨෙතුං.

පසස්භාකාරස්සාති බ්ලක්කාරස්ස. කාමං වුද්ධියා පුජනීයතාය “වුද්ධිභානියො”ති වුත්තං, අත්ථො පන වුත්තානුක්කමෙනෙව යොජෙතබ්බො, පාළියං වා යස්මා “වුද්ධියෙව පාටිකඨ්ඛා, නො පරිභානී”ති වුත්තං, තස්මා තදනුක්කමෙන “වුද්ධිභානියො”ති වුත්තං.

විපච්චිතුං අලද්ධොකාසෙ පාපකම්මෙ, තස්ස කම්මස්ස විපාකෙ වා අනවසරොව දෙවතොපසග්ගො, තස්මිං පන ලද්ධොකාසෙ සියා දෙවතොපසග්ගස්ස අවසරොති ආහ “අනුප්පන්නං...පෙ.... වඩ්ඪෙන්නී”ති. එතෙනෙව අනුප්පන්නං සුඛන්ති එත්ථාපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. “බ්ලකායස්ස දිගුණතිගුණතාදස්සනං, පටිභයභාවදස්සන”න්ති එවං ආදිනා දෙවතානං සඨගාමසීසෙ සභායතා වෙදිතබ්බො.

අනිච්ඡිකන්ති අනිට්ඨං. ආචරණකොති නිසෙධනතො. යස්ස ධම්මතො අනපෙතා ධම්මියාති ඉධ “ධම්මිකා”ති වුත්තා. මිගසුකරාදිසාතාය සුනබාදීනං කඨ්ඨිත්වා වනවරණං වාජො, මිගවා, තත්ථ නියුත්තා, තෙ වා වාජෙන්නි නෙන්නීති වාජිකා, මිගවධවාරිනො. චිත්තප්පවත්ති. පුච්ඡති. කායිකවාචසිකපයොගෙන හි සා ලොකෙ පාකටා පකාසභුතාති.

135. දෙවායතනභාවෙන චිත්තතා, ලොකස්ස චිත්තිකාරට්ඨානත්තා ච චෙතියං අහොසි.

කාමංකාරවසෙන කිඤ්චිපි න කරණියාති අකරණියා. කාමංකාරො පන භත්ථගතකරණවසෙනාති ආහ “අග්ගහෙතබ්බාති අත්ථො”ති. අභිමුඛසුද්ධොනාති අභිමුඛං උජුකමෙව සඨගාමකරණෙන. උපලාපනං සාමං දානඤ්චාති දස්සෙතුං “අල”න්තිආදි වුත්තං. හෙදොපි ඉධ උපායො එවාති වුත්තං “අඤ්ඤත්ව මිට්ඨහෙදායා”ති. යුද්ධස්ස පන අනුපායතා පගෙව පකාසිතා. ඉදන්ති “අඤ්ඤත්ව උපලාපනාය, අඤ්ඤත්ව මිට්ඨහෙදා”ති ච ඉදං වචනං. කථාය නයං ලභිත්වාති “යාවකීවඤ්ච...පෙ.... නො පරිභානී”ති ඉමාය භගවතො කථාය නයං උපායං ලභිත්වා.

අනුකම්පායාති වජ්ජිරාජෙසු අනුග්ගහෙන. අස්සාති භගවතො.

කථන්ති වජ්ජිහි සද්ධං කාතබ්බසුද්ධකථං. උජුං කරිස්සාමිති පටිරාජානො ආනෙත්වා පාකාරපරිබානං අඤ්ඤාථාභාවාපාදනෙන උජුභාවං කරිස්සාමි.

පතිට්ඨිතගුණොති පතිට්ඨිතාවරියගුණො. ඉස්සරා සන්නිපතන්තු, මයං අනිස්සරා, තත්ථ ගන්ත්වා කිං කරිස්සාමාති ලිච්ඡවිතො න සන්නිපතිංසුති යොජනා. සුරා සන්නිපතන්තුති එත්ථාපි එසෙව නයො.

බ්ලහෙරිත්ති යුද්ධාය බ්ලකායස්ස උට්ඨානහෙරිං.

භික්ඛුඅපරිභානියධම්මවණ්ණනා

136. අපරිභානාය භිතාති අපරිභානියා, න පරිභායන්ති එතෙහීති වා අපරිභානියා, තෙ පන යස්මා අපරිභානියා කාරකා නාම භොන්ති, තස්මා චුත්තං. “අපරිභානිකරො”ති. යස්මා පන තෙ පරිභානිකරානං උජුපටිපක්ඛභූතා, තස්මා ආහ “චුද්ධිභෙතුභූතෙ”ති. යස්මා හගවතො දෙසනා උපරුපරි ඤාණාලොකං පසාදෙන්ති සත්තානං හදයන්ධකාරං විධමති, පකාසෙතඛිබ්බෙ ව අත්ථෙව හත්ථතලෙ ආමලකං විය සුට්ඨුතරං පාකටෙ කත්වා දස්සෙති, තස්මා චුත්තං “චන්දසහස්සං...පෙ.... කථයිස්සාමි”ති.

යස්මා හගවා “තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සම්මුඛා වජ්ජීනං අභිණ්භසන්තිපාතාදිපටිපත්තිං කට්ඨන්තොයෙව අයං අපරිභානියකථා අනියානිකා වට්ටනිස්සිතා, මය්හං පන සාසනෙ තථාරුපී කථා කට්ඨන්තො, සා භොති නියානිකා විවට්ටනිස්සිතා, යාය සාසනං මය්හං පරිනිබ්බානතො පරම්පි අද්ධනියං අස්ස විරට්ඨිතික”න්ති වින්තෙසි, තස්මා භික්ඛු සන්තිපාතාපෙත්වා තෙසං අපරිභානියෙ ධම්මෙ දෙසෙන්තො තෙනෙව නියාමෙන දෙසෙසි. තෙන චුත්තං “ඉදං වජ්ජිසත්තකෙ චුත්තසදිසමෙවා”ති. එවං සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙන්තො “ඉධාපි වා”තිආදිමාහ. තත්ථ “තතො”තිආදි දිසාසු ආගතසාසනෙ චුත්තං තං කථනං. විහාරස්මා ආකුලා යස්මා, තස්මා උපොසථපචාරණා සීතා.

ඔලියමානකොති පාළිතො, අත්ථතො ව විනස්සමානො. උක්ඛිපාපෙන්තාති පගුණභාවකරණෙන, අත්ථසංවණ්ණනෙන ව පග්ගණ්හන්තා.

සාවත්ථියං භික්ඛු විය පාවිත්තියං දෙසාපෙතඛිබ්බොති (පාරා. 565 විත්ථාරවත්ථු). වජ්ජිපුත්තකා විය දසවත්ථුදීපනෙන (චූළව. 446 විත්ථාරවත්ථු). “ගිහිගතානීති ගිහිපටිසංයුත්තානී”ති වදන්ති. ගිහීසු ගතානි, තෙහි ඤාතානි ගිහිගතානි. ධුමකාලො එතස්සාති ධුමකාලිකං විතකධුමචූපසමතො පරං අප්පවත්තනතො.

ථීරභාවජ්ජත්තාති සාසනෙ ථීරභාවං අනිවත්තිතභාවං උපගතා. ථේරකාරකෙහීති ථේරභාවසාධකෙහි සීලාදිගුණෙහි අසෙක්ඛධම්මෙහි. බහු රත්තියොති පබ්බජිතා හුත්වා බහු රත්තියො ඡානන්ති. සීලාදිගුණෙසු පතිට්ඨාපනමෙව සාසනෙ පරිණායකතාති ආහ “තීසු සික්ඛාසු පවත්තෙන්ති”ති.

ඔවාදං න දෙන්ති අභාජනභාවතො. පවෙණිකථන්ති ආවරියපරම්පරාහතං සම්මාපටිපත්තිදීපනං ධම්මකථං. සාරභූතං ධම්මපරියායන්ති සමථවිපස්සනාමග්ගඵලසම්පාපනෙන සාරභූතං බොජ්ඣංගධර්මකොසල්ලඅනුත්තරසීතිභාවඅධිවිත්තසුත්තාදිධම්මතන්ති.

පුනබ්බවදානං පුනබ්බවො උත්තරපදලොපෙන. ඉතරෙති යෙ න පච්චයවසිකා න ආමිසවක්ඛකා, තෙ න ගච්ඡන්ති තණ්හාය වසං.

ආරඤ්ඤකෙසුති අරඤ්ඤභාගෙසු අරඤ්ඤපරියාපන්නෙසු. නනු යත්ථ කත්ථවිපි තණ්හා සාවජ්ජා එවාති වොදනං සන්ධායාහ “ගාමන්තසෙනාසනෙසු හී”තිආදි, තෙන “අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපයතො”ති එත්ථ චුත්තසිනෙනාදයො විය ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු සාලයතා සෙවිතබ්බපක්ඛියා එවාති දස්සෙති.

අත්තනාවාති සයමෙව, තෙන පරෙහි අනුස්සාහිතානං සරසෙනෙව අනාගතානං පෙසලානං හික්ඛුනං ආගමනං, ආගතානඤ්ච එාසුචිහාරං පච්චාසිසන්තිති දස්සෙති. ඉමිනා නිහාරෙතාති ඉමාය පටිපත්තියා. අග්ගහිතධම්මග්ගහණන්ති අග්ගහිතස්ස පරියත්තිධම්මස්ස උග්ගහණං. ගහිතසජ්ඣායකරණන්ති උග්ගහිතස්ස සුට්ඨ අත්ථවින්තනං. විත්තනත්ථො හි සජ්ඣායසද්දො.

එන්තිති උපගච්ඡන්ති. නිසිදන්ති ආසනපඤ්ඤාපනාදිනා.

137. ආරම්භබ්බට්ඨොන කම්මං ආරාමො. කම්මෙ රතා, න ගන්ථධුරෙ, වාසධුරෙ වාති කම්මරතා, අනුයුත්තාති තප්පරභාවෙන පුනජ්ජුතං පසුතා. ඉති කාතබ්බකම්මන්ති තං තං හික්ඛුනං කාතබ්බං උච්චාවචකම්මං චිවරච්චාරණාදි. තෙනාහ “සෙය්‍යථීද්”න්තිආදි. උපත්ථම්භනන්ති දූපට්ඨතිපට්ඨාදිකරණං. තඤ්ඤි පඨමපටලාදීනං උපත්ථම්භනකාරණත්තා තථා චුත්තං. යදි එවං කථං අයං කම්මරාමතා පටික්ඛිත්තාති ආහ “එකච්චො හී”තිආදි.

කරොන්තො යෙවාති යථාචුත්තතිරච්ඡානකථං කථෙන්නොයෙව. අතිරච්ඡානකථාභාවෙපි තස්ස තත්ථ තප්පරභාවදස්සනත්ථං අවධාරණවචනං. පරියන්තකාරීති සපරියන්තං කත්වා වත්තා. “පරියන්තවතිං වාවං භාසිතා”ති (දී. නි. 1.9, 194) හි චුත්තං. අප්පහස්සො වාති පරිමිතකථොයෙව එකන්තෙන කථෙතබ්බස්සෙව කථනතො. සමාපත්තිසමාපජ්ජනං අරියො තුණ්හිභාවො.

නිද්දායති යෙවාති නිද්දොක්කමනෙ අනාදීනවදස්සි නිද්දායති යෙව. ඉරියාපට්පරිවත්තනාදිනා න නං විනොදෙති.

එවං සංසට්ඨො වාති චුත්තනයෙන ගණසඨගණිකාය සංසට්ඨො එව විහරති.

දුස්සිලා පාපිච්ඡා නාමාති සයං නිස්සිලා අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය සමන්තාගතත්තා පාපා ලාමකා ඉච්ඡා එතෙසන්ති පාපිච්ඡා.

පාපපුග්ගලෙහි මෙත්තිකරණතො පාපමිත්තා. තෙහි සදා සහ පවත්තනෙන පාපසහායා. තත්ථ නින්තතාදිනා තදධිමුත්තතාය පාපසම්පව්ඨිකා.

138. සද්ධා එතෙසං අත්ථිති සද්ධාති ආහ “සද්ධාසම්පන්නා”ති. ආගමනීයපටිපදාය ආගතසද්ධා ආගමනීයසද්ධා, සා සාතිසයා මහාබොධිසත්තානං පරොපදෙසෙන විනා සද්ධෙය්‍යවත්ථුං අවිපරිතතො ඔගාහෙත්වා අධිමුච්චනතොති ආහ “සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං හොති”ති. සච්චපටිවේදනො ආගතසද්ධා අධිගමසද්ධා සුරඛන්ධාදිනං (දී. නි. අට්ඨ. 3.118; ධ. ප. අට්ඨ. 1. සුඡ්පවුද්ධකුට්ඨිවත්ථු; උදා. අට්ඨ. 43) විය. “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”තිආදිනා බුද්ධාදීසු උප්පජ්ජනකපසාදො පසාදසද්ධා මහාකප්පිනරාජාදිනං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.231; ධ. ප. අට්ඨ. 1. මහාකප්පිනත්ථෙරවත්ථු; ථෙරගා. අට්ඨ. 2. මහාකප්පිනත්ථෙරගාථාවණ්ණනා, විත්ථාරො) විය. “එවමෙත”න්ති ඔක්කන්තිත්වා පක්ඛන්දිත්වා සද්දහනවසෙන කප්පනං ඔකප්පනං. දුට්ඨාසීති පසාදසද්ධාපි ඔකප්පනසද්ධාපි. තත්ථ පසාදසද්ධා අපරනෙය්‍යරූපා හොති සවනමත්තෙන පසිදනතො. ඔකප්පනසද්ධා සද්ධෙය්‍යවත්ථුං ඔගාහෙත්වා අනුපවිසිත්වා “එවමෙත”න්ති පච්චක්ඛං කරොන්ති විය පවත්ති. තෙනාහ “සද්ධාධිමුත්තො චක්කලිත්ථෙරසදිසො හොති”ති. තස්ස භීති ඔකප්පනසද්ධාය සමන්තාගතස්ස. හිරි එතස්ස අත්ථිති හිරි, හිරි මනො එතෙසන්ති හිරිමනාති ආහ “පාප...පෙ.... විත්තා”ති. පාපතො ඔත්තප්පෙන්ති උබ්බිජ්ජන්ති භායන්තිති ඔත්තප්පි.

බහු සුතං සුත්තගෙය්‍යාදි එතෙනාති බහුස්සුතො, සුතග්ගහණං චෙත්ථ නිදස්සනමත්තං. ධාරණපරිවයපරිපුච්ඡානුපෙක්ඛනදිට්ඨිනිජ්ඣානානං පෙත්ථ ඉච්ඡිතබ්බත්තා. සවනමුලකත්තා වා තෙසම්පි තග්ගහණෙනෙව ගහණං දට්ඨබ්බං. අත්ථකාමෙන පරියාපුණිතබ්බතො, දිට්ඨධම්මිකාදිපුරිසත්ථසිද්ධියා පරියත්තභාවතො ච පරියත්ති, තිණ් පිටකානි. සච්චප්පටිවේදො සච්චානං පටිවිජ්ඣනං. තදපි බාහුසච්චං යථාචුත්තබාහුසච්චකිච්චනිජ්ජන්තිතො. පරියත්ති අධිජ්ජෙතා සච්චපටිවේදාවහෙන බාහුසච්චෙන බහුස්සුතභාවස්ස ඉධ ඉච්ඡිතත්තා. සොති පරියත්තිබහුස්සුතො. චතුබ්බිදො හොති පඤ්චමස්ස පකාරස්ස අභාවතො. සබ්බත්ථකබහුස්සුතොති නිස්සයමුච්චනකබහුස්සුතාදෙයො විය පදෙසිකො අහුත්වා පිටකත්තයෙ සබ්බත්ථකමෙව බාහුසච්චසබ්භාවතො සබ්බස්ස අත්ථස්ස කායනතො කථනතො සබ්බත්ථකබහුස්සුතො. තෙ ඉධ අධිජ්ජෙතා පටිපත්තිපටිවේදසද්ධම්මානං මූලභූතෙ පරියත්තිසද්ධම්මෙ සුඡ්පතිට්ඨිතභාවතො.

ආරද්ධන්ති පග්ගහිතං. තං පන දුට්ඨමපි වීරියාරම්භවිභාගෙන දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ එකකාති එකාකිනො, වූපකට්ඨවිභාරිනොති අත්ථො.

පුච්ඡිත්වාති පරතො පුච්ඡිත්වා. සම්පට්ඨජාපෙතුන්ති “ත්ථං අසුකනාමො”ති වත්වා තෙහි “ආමා”ති පටිජානාපෙතුන්ති අත්ථො. එවං විරකතාදිඅනුස්සරණසමත්ථසතිනෙපක්කානං අප්පකසිරෙනෙව සතිසම්බොජ්ඣකඛිගභාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡතීති දස්සනත්ථං “එවරුපෙ භික්ඛු සන්ධායා”ති චුත්තං. තෙනෙවාහ “අපිවා”තිආදි.

139. බුද්ධකාලීන ඵලායාති “බොධි”ති ලද්ධනාමාය සම්මාදිට්ඨිආදිධම්මසාමග්ගියා අභිගොති බොජ්ඣකඛිගො, පසන්ථො, සුන්දරො වා බොජ්ඣකඛිගො සම්බොජ්ඣකඛිගො. උපට්ඨානලක්ඛණොති කායවෙදනාවිත්තධම්මානං.

අසුභද්ධක්ඛානිච්චානත්තභාවසල්ලක්ඛණසඛිබ්බානං ආරම්භණෙ උපට්ඨානං ලක්ඛණං එතස්සාති උපට්ඨානලක්ඛණො. චතුන්තං අරියසච්චානං පිළිනාදිප්පකාරතො විචයො උපපරික්ඛා ලක්ඛණං එතස්සාති පච්චයලක්ඛණො. අනුප්පන්නා කුසලානුප්පාදනාදිවසෙන විත්තස්ස පග්ගහො පග්ගණ්හනං ලක්ඛණං එතස්සාති පග්ගහලක්ඛණො. ඵරණං විජ්ජාරිකතා ලක්ඛණං එතස්සාති ඵරණලක්ඛණො. උපසමො කායවිත්තපරිලාභානං වූපසමනං ලක්ඛණං එතස්සාති උපසමලක්ඛණො. අවික්ඛෙපො වික්ඛෙපවිද්ධංසනං ලක්ඛණං එතස්සාති අවික්ඛෙපලක්ඛණො. ලීනුද්ධච්චරහිතෙ අධිවිත්තෙ පවත්තමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අබ්බාචටත්තා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං පටිසඛිබ්බානං ලක්ඛණං එතස්සාති පටිසඛිබ්බානලක්ඛණො.

චතුහි කාරණෙහිති සතිසම්පජ්ඣ්ඤං, මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනා, උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි. ඡහි කාරණෙහිති පරිපුච්ඡකතා, වත්ථුච්චසදකිරියා, ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා, දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා, පඤ්ඤචත්තපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි ඡහි කාරණෙහි. මහාසතිපට්ඨානවණ්ණනායං පන තහි සත්“() ”කාරණෙහිදී.යඅට් .නි . 2.385; ම .යඅට් .නි .1.118) වක්ඛති, තං ගම්භිරඤ්ඤාණවරියාපච්චවෙක්ඛණාති ඉමං කාරණං පක්ඛිපිත්වා වෙදිතබ්බං. නවහි කාරණෙහිති අපායභයපච්චවෙක්ඛණො, ගමනවීරීපච්චවෙක්ඛණො, පිණ්ඩපාතස්ස අපවායනතා, දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණො, සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණො, සබ්බමචාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණො, කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනා, ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි නවහි කාරණෙහි. මහාසතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී .යඅට් .නි .2.385; ම .යඅට් .නි . 1.118) පන ආනිසංසදස්සාවිතා, ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
 ඉමෙහි සද්ධිං .බ්බිති වක්”එකාදසා“ දසහි කාරණෙහිති බුද්ධානුස්සති,
 ධම්මානුස්සති, සඤ්ඤාසංඝාතාදෙවතාඋපසමානුස්සති, ලුඛපුග්ගලපරිවජ්ජනා,
 සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි දසහි.
 මහාසනිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී .යථට් .නි .2.385; ම .යථට් .නි . 1.118) පන
 පසාදනියසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණාය සද්ධිං .බ්බිති වක්”එකාදසා“ සත්තහි
 කාරණෙහිති පණ්ණිනගොපනසෙවනතා, උතුසුඛසෙවනතා,
 ඉරියාපථසුඛසෙවනතා, මජ්ඣිමනිකායාගතා,
 සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනතා, පස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනතා,
 තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි සත්තහි. දසහි කාරණෙහිති වත්ථුච්චසදකිරියා,
 ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා, නිමිත්තකුසලතා, සමයෙ විත්තස්ස පග්ගහණං,
 සමයෙ විත්තස්ස නිග්ගහණං, සමයෙ විත්තස්ස සම්පහංසනං, සමයෙ
 විත්තස්ස අජ්ඣුපෙක්ඛනං, අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනං,
 සමාහිතපුග්ගලසෙවනං, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි දසහි කාරණෙහි.
 මහාසනිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී.නි . අට්ඨ .2.385; ම .යථට් .නි .1.118) පන
 ති ඉමිනා”ඛණාච්චෙක්ඛපච්ඤානවිමොක්ඛ” සද්ධිං .බ්බිති වක්”එකාදසහි“
 පඤ්චහි කාරණෙහිති සත්තමජ්ඣිමනිකායා, සඤ්ඤාමජ්ඣිමනිකායා,
 සත්තසඤ්ඤාමජ්ඣිමනිකායා, සත්තසඤ්ඤාමජ්ඣිමනිකායා, සත්තසඤ්ඤාමජ්ඣිමනිකායා,
 සත්තසඤ්ඤාමජ්ඣිමනිකායා, තදධිමුත්තතාති ඉමෙහි පඤ්චහි
 කාරණෙහියං . පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං මහාසනිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී.නි .
 අට්ඨ .2.385; ම .යථට් .නි .1.118) ආගමිස්සතිමා බියධම්මකාමං බොධිපක් .
 නාම නිජ්ජරියායතො අරියමග්ගසම්පයුත්තා එව නියානිකභාවතො .
 තදෙසනා නාමතන්සුත්ත පරියායකථාති “ඉමිනා විපස්සනාපෙ...
 කප්පෙ”ති වුත්තං.

140. තෙභුමකෙ සඤ්ඤාමජ්ඣිමනිකායා “අනිච්චා”ති අනුපස්සති එතායාති
 අනිච්චානුපස්සනා, තථා පවත්තා විපස්සනා, සා පන යස්මා අත්තනා
 සහගතසඤ්ඤාය භාවිතාය විභාවිතා එව භොතීති වුත්තං
 “අනිච්චානුපස්සනාය සද්ධිං උප්පන්නසඤ්ඤා”ති. සඤ්ඤාසංඝාතා වායං
 විපස්සනාය එව නිද්දෙසො. අනත්තසඤ්ඤාදීසුපි එසෙව නයො.
 ලොකීයවිපස්සනාපි භොතීති, යස්මා “අනිච්ච”න්තිආදිනා තා
 පවත්තන්තිති. ලොකීයවිපස්සනාපි පි-සද්දෙන මිස්සකාපෙත්ථ සන්තිති
 අත්ථතො ආපන්නන්ති අත්ථාපත්තිසිද්ධමත්ථං නිද්ධාරෙත්ථා සරුපතො
 දස්සෙතුං “විරාගො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආගතවසෙනාති තථා
 ආගතපාළිවසෙන “විරාගො නිරොධො”ති හි තත්ථ නිබ්බානං වුත්තන්ති
 ඉධ “විරාගසඤ්ඤා, නිරොධසඤ්ඤා”ති වුත්තසඤ්ඤා නිබ්බානාරම්මණාපි
 සියුං. තෙන වුත්තං “ද්වෙ ලොකුත්තරාපි භොතීති”ති.

141. මෙත්තා එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, විත්තං. තංසමුට්ඨානං
 කායකම්මං මෙත්තං කායකම්මං. එස නයො සෙසද්වයෙපි. ඉමානිපි

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා මෙත්තාකායකම්මාදීනි භික්ඛුනං වසෙන ආගතානි තෙසං සෙට්ඨපරිසභාවතො. යථා පන භික්ඛුසුපි ලබ්භන්ති, එවං ගිහීසුපි ලබ්භන්ති චතුපරිසසාධාරණත්තානි තං දස්සෙත්තො “භික්ඛුනඤ්ඡී”ති ආදිමාහ. කාමං ආදිබ්‍රහ්මචරියකධම්මස්සවනෙනපි මෙත්තාකායකම්මානි ලබ්භන්ති, නිජ්ජපරියායතො පන චාරිත්තධම්මස්සවනෙන අයමත්ථො ඉච්ඡිතොති දස්සෙත්තො “ආභිසමාචාරිකධම්මපුරණ”න්ති ආහ. තෙපිටකම්පි බුද්ධචචනං පරිපුච්ඡනඅත්ථකථනවසෙන පවත්ති යමානං භිතජ්ඣාසයෙන පවත්ති තබ්බතො.

ආචීති පකාසං, පකාසභාවො චෙත්ථ යං උද්දිස්ස තං කායකම්මං කරියති, තස්ස සම්මුඛභාවතොති ආහ “සම්මුඛා”ති. රහොති අජ්ජකාසං, අජ්ජකාසතා ව යං උද්දිස්ස තං කායකම්මං කරියති, තස්ස පච්චක්ඛාභාවතොති ආහ “පරම්මුඛා”ති. සභායභාවගමනං තෙසං පුරතො. උභයෙහීති නවකෙහි, ථෙරෙහි ව.

පග්ගස්භාති පග්ගණ්හිත්වා උච්චං කත්වා.

කාමං මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධානං නයනානං උම්මීලනා, පසන්තෙන මුඛෙන ඔලොකනඤ්ච මෙත්තං කායකම්මමෙව, යස්ස පන චිත්තස්ස වසෙන නයනානං මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධතා, මුඛස්ස ච පසන්තතා, තං සන්ධාය චුත්තං “මෙත්තං මනොකම්මං නාමා”ති.

ලාභසද්දො කම්මසාධනො “ලාභාවත, ලාභො ලද්ධො”ති ආදීසු විය, සො චෙත්ථ “ධම්මලද්ධා”ති වචනතො අතීතකාලිකොති ආහ “වීචරාදයො ලද්ධපච්චයා”ති. ධම්මතො ආගතානි ධම්මිකා. තෙනාහ “ධම්මලද්ධා”ති. ඉමමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “කුහනාදී”ති ආදි චුත්තං. චිත්තෙන විහජනපුබ්බකං කායෙන විහජනන්ති මූලමෙව දස්සෙතුං “එවං චිත්තෙන විහජන”න්ති චුත්තං, තෙන චිත්තුජ්ජාදමත්තෙනපි පටිච්ඡාගො න කාතබ්බොති දස්සෙති. අජ්ජපටිච්ඡත්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, අජ්ජපටිච්ඡත්තං වා ලාභං භුඤ්ජතීති කම්මනිද්දෙසො එව.

තං තං නෙව ගිහීනං දෙනි අත්තතො ආජීවසොධනත්ථං. න අත්තතා භුඤ්ජතීති අත්තනාව න පරිභුඤ්ජති “මය්හං අසාධාරණභොගිතා මා භොතු”ති. “පටිග්ගණ්හන්තො ව...පෙ.... පස්සතී”ති ඉමිනා තස්ස ලාභස්ස තීසුපි කාලෙසු සාධාරණතො යපනං දස්සිතං. “පටිග්ගණ්හන්තො ව සඬ්ඝෙන සාධාරණං භොතු”ති ඉමිනා පටිග්ගහණකාලො දස්සිතො, “ගහෙත්වා...පෙ.... පස්සතී”ති ඉමිනා පටිග්ගහිතකාලො, තදුහයං පන තාදිසෙන පුබ්බාභොගෙන විනා න භොතීති අත්ථසිද්ධො පුරිමකාලො. තයිදං පටිග්ගහණතො පුබ්බෙ වස්ස භොති “සඬ්ඝෙන සාධාරණං භොතුති පටිග්ගහෙස්සාමී”ති. පටිග්ගණ්හන්තස්ස භොති “සඬ්ඝෙන සාධාරණං භොතුති පටිග්ගණ්හාමී”ති. පටිග්ගහෙත්වා භොති “සඬ්ඝෙන සාධාරණං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
භොතුති පටිග්ගහිතං මයා”ති එවං තිලක්ඛණසම්පන්නං කත්වා ලද්ධලාභං
ඔසානලක්ඛණං අවිකොපෙත්වා පරිභුඤ්ජන්තො සාධාරණභොගී,
අප්පට්ඨිහත්තභොගී ච භොති.

ඉමං පන සාරණියධම්මන්ති ඉමං චතුත්ථං සරිතබ්බයුත්තධම්මං. න
හි...පෙ.... ගණ්හන්ති, තස්මා සාධාරණභොගිතා එව දුස්සිලස්ස නත්ථීති
ආරම්භොපි තාව න සම්භවති, කුතො පුරණන්ති අධිප්පායො.
“පරිසුද්ධසිලො”ති ඉමිනා ලාභස්ස ධම්මිකභාවං දස්සෙති. “චත්තං
අඛණ්ඩෙන්තො”ති ඉමිනා අප්පට්ඨිහත්තභොගිතං, සාධාරණභොගිතඤ්ච
දස්සෙති. සති පන තදුභයෙ සාරණියධම්මො පුරිතො එව භොතීති ආහ
“පුරෙති”ති. “ඔදිස්සකං කත්වා”ති එතෙන අනොදිස්සකං කත්වා පිතුතො,
ආචරියුපජ්ඣායාදීනං වා ථෙරාසනතො පට්ඨාය දෙන්තස්ස
සාරණියධම්මොයෙව භොතීති. සාරණියධම්මො පනස්ස න භොතීති
පටිජග්ගනට්ඨානෙ ඔදිස්සකං කත්වා දින්නත්තා. තෙනාහ
“පලිබොධජග්ගනං නාම භොතී”තිආදි. යදි එවං සබ්බෙන සබ්බං
සාරණියධම්මපුරකස්ස ඔදිස්සකදානං න වට්ටතීති? නො න වට්ටති
යුත්තට්ඨානෙති දස්සෙන්නො “තෙන පනා”තිආදිමාහ. ගිලානාදීනං
ඔදිස්සකං කත්වා දානං අප්පට්ඨිහාගපක්ඛිකං “අසුකස්ස න දස්සාමී”ති
පටික්ඛෙපස්ස අභාවතො. ඛාතිරෙකජ්ජධානො හි පටිච්ඡාගො. තෙනාහ
“අවසෙස”න්තිආදි. අදාතුම්පීති පි-සද්දෙන දාතුම්පි වට්ටතීති දස්සෙති,
තඤ්ච ඛො කරුණායනවසෙන, න චත්තපුරණවසෙන.

සුසික්ඛිතායාති සාරණියධම්මපුරණවිධිමහි සුට්ඨු සික්ඛිතාය,
සුකුසලායාති අත්ථො. ඉදානි තස්සා කොසල්ලං දස්සෙතුං “සුසික්ඛිතාය
හී”තිආදි චුත්තං. “ද්වාදසහි වස්සෙහි පුරති, න තතො ඔර”න්ති ඉමිනා
තස්ස දුප්පුරණං දස්සෙති. තථා හි සො මහජ්ඣලො මහානිසංසො,
දිට්ඨධම්මිකෙහිපි තාව ගරුතරෙහි ඵලානිසංසෙහි ච අනුගතො. තංසමඬ්ඨී ච
පුග්ගලො විසෙසලාහී අරියපුග්ගලො විය ලොකෙ
අච්ඡරියබ්භුතධම්මසමන්තාගතො භොති. තථා හි සො දුප්පජනං දානමයස්ස,
සිලමයස්ස ච පුඤ්ඤස්ස පටිපක්ඛධම්මං සුදුරෙ වික්ඛම්හිතං කත්වා
සුවිසුද්ධෙන චෙතසා ලොකෙ පාකට්ඨො පඤ්ඤාතො හුත්වා විහරති,
තස්සිමමත්ථං ඛාතිරෙකතො, අන්වයතො ච විභාවෙතුං “සචෙ හී”තිආදි
චුත්තං, තං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ඉදානි යෙ සම්පරාසිකෙ, දිට්ඨධම්මිකෙ ච ආනිසංසෙ දස්සෙතුං
“එව”න්තිආදි චුත්තං. නෙව ඉස්සා, න මච්ඡරියං භොති චිරකාලභාවනාය
විධුතභාවතො. මනුස්සානං පියො භොති පරිච්චාගසිලතාය විසුද්ධත්තා.
තෙනාහ “දදං පියො භොති භජන්ති නං බහු”තිආදි (අ. නි. 5.34).
සුලභපච්චයො භොති දානවසෙන උළාරජ්ඣාසයානං පච්චයලාභස්ස
ඉධානිසංසභාවතො දානස්ස. පත්තගතං අස්ස දියාමානං න ඛීයති
පත්තගතවසෙන ද්වාදසවස්සිකස්ස මහාපත්තස්ස අවිච්ඡේදෙන පුරිතත්තා.

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
අග්ගහණ්ඩං ලහති දෙවසිකං දක්ඛිණෙය්‍යානං අග්ගතො පට්ඨාය දානස්ස
දින්තත්තා. හයෙවා...පෙ.... ආපජ්ජන්ති දෙය්‍යපටිග්ගාහකවිකජ්ජං
අකත්වා අත්තනි නිරපෙක්ඛවිත්තෙන චිරකාලං දානසුරතාය
පසාදිතවිත්තත්තා.

තත්‍රාති තෙසු ආනිසංසෙසු විභාවෙනබ්බෙසු. ඉමානි තං දීපනානි වත්ථුනි
කාරණානි. අලහන්තාපීති අමහාපුඤ්ඤතාය න ලාභිනො සමානාපි.
භික්ඛාචාරමග්ගසභාගන්ති සභාගං තබ්බාගියං භික්ඛාචාරමග්ගං ඡානන්ති.

අනුත්තරිමනුස්සධම්මත්තා, ථෙරානං සංසයවිනොදනත්ථඤ්ච
“සාරණියධම්මො මෙ හත්තෙ පූරිතො”ති ආහ. තථා හි දුතියවත්ථුස්මිම්පි
ථෙරෙන අත්තා පකාසිතො. මනුස්සානං පියතාය, සුලභපච්චයතායපි ඉදං
වත්ථුමෙව. පත්තගතාබ්බියනස්ස පන විසෙසං විභාවනතො “ඉදං
තාව...පෙ.... එත්ථ වත්ථු”න්ති වුත්තං.

ගිරිහණ්ඩමහාපුජායාති චෙතියගිරිමිහි සකලලඬිකාදීපෙ,
යොජනජ්ජමාණෙ සමුද්දෙ ච නාවාසඬිසාටාදිකෙ ය්‍යපත්වා
දීපපුජ්චගන්ධාදීහි කරියමානමහාපුජායං. පරියායෙනපීති ලෙසෙනපි.
අනුවඡවිකන්ති සාරණියධම්මපුරණතොපි ඉදං යථාභූතජ්ජවෙදනං තුම්භාකං
අනුවඡවිකන්ති අත්ථො.

අනාරොචෙත්වාච පලායිංසු චොරහයෙන. “අත්තනො දුජ්ජීවිකායා”ති
ච වදන්ති.

වට්ඨිස්සතීති කජ්ජිස්සති. ථෙරී සාරණියධම්මපුරිකා අහොසි, ථෙරස්ස
පන සීලතෙජෙනෙව දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජී.

නත්ථි එතෙසං බණ්ඩන්ති අබණ්ඩානි. තං පන තෙසං බණ්ඩං දස්සෙතුං
“යස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උපසම්පන්නසීලානං උද්දෙසක්කමෙන ආදි
අත්තා වෙදිතබ්බා. තෙනාහ “සත්තසු”තිආදි. අනුපසම්පන්නසීලානං පන
සමාදානක්කමෙනපි ආදි අත්තා ලබ්භන්ති. පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො
වියාති වත්ථන්තෙ, දසන්තෙ චා ඡින්නවත්ථං විය, විසදිසුදාහරණං චෙතං
“අබණ්ඩානී”ති ඉමස්ස අධිගතත්තා. එවං සෙසානිපි උදාහරණානි.
බණ්ඩිතභින්නතා බණ්ඩං, තං එතස්ස අත්ථිති බණ්ඩං, සීලං.
“ඡිද්ද”න්තිආදිසුපි එසෙව නයො. වෙමජ්ඣෙ භින්නං විනිවිජ්ඣනවසෙන
විසභාගවණ්ණෙන ගාථි වියාති සම්බන්ධො. සබලරහිතානි අසබලානි. තථා
අකම්මාසානි. සීලස්ස තණ්හාදාසබ්‍යතො මොවනං
විචට්ඨපනිස්සයභාවාපාදනං. යස්මා ච තංසමඬිගීපුග්ගලො සෙරී සයංවසී
භුජිස්සො නාම හොති, තස්මාපි භුජිස්සානි. තෙනෙවාහ
“භුජිස්සභාවකාරණතො භුජිස්සානී”ති. සුපරිසුද්ධභාවෙන පාසංසත්තා
විඤ්ඤපසත්ථානි. ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො චා හවෙය්‍යං, දෙවඤ්ඤතරො

වා, තත්ථ “නිව්චො ධුවො සස්සතො”ති, “සීලෙන සුද්ධි”ති ච එවං ආදිනා තණ්හාදිට්ඨිති අපරාමට්ඨත්තා. “අයං තෙ සීලෙසු දොසො”ති චතුසුපි විපත්තිසු යාය කායපි විපත්තියා දස්සනෙන පරාමට්ඨං අනුද්ධංසෙතුං. සමාධිසංවත්තනප්පයොජනානි සමාධිසංවත්තනිකානි.

සමානභාවුපගතසීලාති සීලසම්පත්තියා සමානභාවං උපගතසීලා සභාගවුත්තිකා. කාමං පුපුජ්ජනානඤ්ච චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ නානත්තං න සියා, තං පන න එකන්තිකං, ඉදං එකන්තිකං නියතභාවතොති ආහ “නත්ථී මග්ගසීලෙ නානත්ත”න්ති. තං සන්ධායෙනං වුත්තන්ති මග්ගසීලං සන්ධාය එතං “යානි තානි සීලානි”තිආදි වුත්තං.

යායන්ති යා අයං මය්හඤ්චෙව තුම්භාකඤ්ච පච්චක්ඛතුතා. දිට්ඨිති මග්ගසම්මාදිට්ඨි. නිද්දොසානි නිධුතදොසා, සමුවිජ්ජන්තරාගාදිපාපධම්මානි අත්ථො. නියයානීති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරති නිගච්ඡති. සයං නියයන්තස්සෙව හි “තංසමඛිගීපුග්ගලං වට්ටදුක්ඛතො නියයාපෙති”ති වුවචති. යා සත්ථු අනුසිට්ඨි, තං කරොතීති තක්කරො, තස්ස, යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජනකස්සාති අත්ථො. සමානදිට්ඨිභාවන්ති සදිසදිට්ඨිභාවං සච්චසම්පට්ඨෙවෙධෙන අභින්නදිට්ඨිභාවං. වුද්ධියෙවාති අරියචනයෙ ගුණෙහි වුධිසීයෙව, නො පරිභානීති අයං අපරිභානියධම්මදෙසනා අත්තනොපි සාසනස්ස අද්ධනියතං ආකඬ්ඛන්තෙන භගවතා ඉධ දෙසිතා.

142. ආසන්නපරිනිබ්බානත්තාති කතිපයමාසාධිකෙන සංචච්ඡරමත්තෙන පරිනිබ්බානං භවිස්සතීති කත්වා වුත්තං. එතංයෙවාති “ඉති සීල”න්තිආදිකංයෙව ඉති සීලන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, පරිමාණත්ථො ච එකජ්ඣං කත්වා ගතිතොති ආහ “එවං සීලං එත්තකං සීල”න්ති. එවං සීලන්ති එවං පහෙදං සීලං. එත්තකන්ති එතං පරමං, න ඉතො හියෙයා. චතුපාරිසුද්ධිසීලන්ති මග්ගස්ස සම්භාරතුං ලොකියචතුපාරිසුද්ධිසීලං. විත්තෙකග්ගතා සමාධිති එත්ථාපි එසෙව නයො. යස්මිං සීලෙ යත්වාති යස්මිං ලොකුත්තරකුසලස්ස පදට්ඨානභූතෙ “පුබ්බෙව ඛො පනස්ස කායකම්මං චචිකම්මං ආජීවො සුපරිසුද්ධො භොති”ති (ම. නි. 3.431; කථා. 874) එවං වුත්තසීලෙ පතිට්ඨාය. එසොති මග්ගඵලසමාධි. පරිභාවිතොති තෙන සීලෙන සබ්බසො භාවිතො සම්භාවිතො. මහජ්ඵලො භොති මහානිසංසොති මග්ගසමාධි තාව සාමඤ්ඤඵලෙහි මහජ්ඵලො, වට්ටදුක්ඛවූපසමෙන මහානිසංසො. ඉතරො පටිපජ්ජස්සද්ධිප්පහානෙන මහජ්ඵලො, නිබ්බුතිසුබුජ්ජත්තියා මහානිසංසො. යම්හි සමාධිම්හි යත්වාති යස්මිං ලොකුත්තරකුසලස්ස පදට්ඨානභූතෙ පාදකජ්ඣානසමාධිම්හි වෙව වුට්ඨානගාමිනිසමාධිම්හි ච යත්වා. සාති මග්ගඵලපඤ්ඤා. තෙන පරිභාවිතාති තෙන යථාවුත්තසමාධිනා සබ්බසො භාවිතා පරිභාවිතා. මහජ්ඵලමහානිසංසතා සමාධිම්හි වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා. අපි ච තෙ ඛොජ්ඣාඝිගමග්ගඝිගකානඝිගජ්ජහෙදහෙතුතාය

වෙදිතබ්බා. යාය පඤ්ඤාය යත්වාති යායං විපස්සනාපඤ්ඤායං, සමාධිවිපස්සනාපඤ්ඤායං වා යත්වා. සමට්ඨානිකස්ස හි සමාධිසහගතාපි පඤ්ඤා මග්ගාධිගමාය විසෙසපච්චයො හොතියෙව. සම්මදෙවොති සුට්ඨයෙව යථා ආසවානං ලෙසොපි නාවසිස්සති, එවං සබ්බසො ආසවෙහි විමුච්චති. අග්ගමග්ගක්ඛණඤ්ඤි සන්ධායෙනං වුත්තං.

143. ලොකියත්ථසද්දානං විය අභිරන්ත-සද්දස්ස සිද්ධි දට්ඨබ්බා. අභිරන්තං අභිරතං අභිරතීති හි අත්ථතො ඵකං. අභිරන්ත-සද්දො වායං අභිරුච්චරියායො, න අස්සාදපරියායො. අස්සාදවසෙන හි කත්ථවි වසන්තස්ස අස්සාදවත්ථුට්ඨගමෙන සියා තස්ස තත්ථ අනභිරති, යදිදං බිණ්ණාසවානං නත්ථි, පගෙව බුද්ධානන්ති ආහ “බුද්ධානං...පෙ.... නත්ථි”ති. අභිරතිවසෙන කත්ථවි වසිත්වා තදභාවතො අඤ්ඤත්ථ ගමනං නාම බුද්ධානං නත්ථි. වෙනෙය්‍යවිනයනත්ථං පන කත්ථවි වසිත්වා තස්මිං සිද්ධෙ වෙනෙය්‍යවිනයනත්ථමෙව තතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ යථාරුචි. ආයාමාති ඵත්ථ ආ-සද්දො “ආගච්ඡා”ති ඉමිනා සමානත්ථොති ආහ “එහි යාමා”ති. අයාමාති පන පායෙ අ-කාරො නිපාතමත්තං. සන්තිකාවචරත්තා ථෙරං ආලපති, න පන තදා සත්ථු සන්තිකෙ වසන්තානං හික්ඛුනං අභාවතො. අපරිච්ඡින්නගණනො හි තදා භගවතො සන්තිකෙ හික්ඛුසඬ්ඝො. තෙනාහ “මහතා හික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධි”න්ති. අම්බලට්ඨිකාගමනන්ති අම්බලට්ඨිකාගමනපටිසංයුත්තපාඨමාහ. පාටලිගමනෙති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. උත්තානමෙව අනන්තරං, හෙට්ඨා ව සංවණ්ණිතරූපත්තා.

සාරිපුත්තසිහනාදවණ්ණනා

145. “ආයස්මා සාරිපුත්තො”තිආදි පාඨජාතං. සම්පසාදනීයෙති සම්පසාදනීයසුත්තෙ (දී. නි. 3.141) විත්ථාරිතං පොරාණට්ඨකථායං, තස්මා මයම්පි තත්ථෙව නං අත්ථතො විත්ථාරයිස්සාමාති අධිප්පායො.

දුස්සිලආදීනවවණ්ණනා

148. ආගන්ත්වා වසන්ති ඵත්ථ ආගන්තුකාති ආවසථො, තදෙව අගාරන්ති ආහ “ආවසථාගාරන්ති ආගන්තුකානං ආවසථගෙහ”න්ති. ද්විත්තං රාජුනන්ති ලිච්ඡවිරාජමගධරාජුනං. සභායකාති සෙවකා. කුලානීති කුටුම්භිකෙ. සන්ථතන්ති සන්ථරි, සබ්බං සන්ථරි සබ්බසන්ථරි, තං සබ්බසන්ථරිං. භාවනපුංසකනිද්දෙසො වායං. තෙනාහ “යථා සබ්බං සන්ථතං හොති, එව”න්ති.

149. දුස්සිලොති ඵත්ථ දු-සද්දො අභාවත්ථො “දුප්පඤ්ඤො”තිආදිසු (ම. නි. 1.449; අ. නි. 5.10) විය, න ගරහත්ථොති ආහ “අසිලො නිස්සිලො”ති. භින්නසංවරොති ඵත්ථ යො සමාදින්නසිලො කෙනවි කාරණෙන සිලහෙදං පත්තො, සො තාව භින්නසංවරො හොති. යො පන

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා සබ්බෙන සබ්බං අසමාදින්නසීලො ආචාරහීනො, සො කථං භින්නසංවරො නාම හොතීති? සොපි සාධුසමාචාරස්ස පරිහානියස්ස හෙදිත්තා භින්නසංවරො එව නාම. විස්සට්ඨසංවරො සංවරරහිතොති හි වුත්තං හොති.

තං තං සිජ්පට්ඨානං. මාසාතකාලෙති “මා සාතෙට් පාණිනො”ති එවං මාසාතාති සොසනං සොසිතදිවසෙ.

අබ්භුග්ගච්ඡති පාපකො කිත්තිසද්දො.

අජ්ඣාසයෙන මඬකු හොතියෙව විජ්ජට්ඨාරිභාවතො.

තස්සාති දුස්සීලස්ස. සමාදාය පවත්තිට්ඨානන්ති උට්ඨාය සමුට්ඨාය කතකාරණං. ආපාථං ආගච්ඡතීති තං මනසො උපට්ඨාති. උම්මීලෙන්වා ඉධලොකන්ති උම්මීලනකාලෙ අත්තනො පුත්තදාරාදිදස්සනවසෙන ඉධ ලොකං පස්සති. නිම්මීලෙන්වා පරලොකන්ති නිම්මීලනකාලෙ ගතිනිමිත්තුපට්ඨානවසෙන පරලොකං පස්සති. තෙනාහ “චත්තාරො අපායා”තිආදි. පඤ්චමපදන්ති “කායස්ස හෙදා”තිආදිනා වුත්තො පඤ්චමො ආදීනවකොට්ඨාසො.

සීලවත්තආනිසංසවණ්ණනා

150. වුත්තවිපරියායෙනාති වුත්තාය ආදීනවකථාය විපරියායෙන. “අජ්ජමත්තො තං තං කසිවාණිජ්ජාදිං යථාකාලං සම්පාදෙතුං සක්කොති”තිආදිනා “පාසංසං සීලමස්ස අත්ථිති සීලවා. සීලසම්පන්නොති සීලෙන සමන්නාගතො. සම්පන්නසීලො”ති එවමාදිකං පන අත්ථවචනං සුකරන්ති අනාමට්ඨං.

151. පාළිමුත්තකායාති සඬගිතිඅනාරුළ්භාය ධම්මිකථාය. තත්ථෙට්ඨාති ආවසථාගාරෙ එව.

පාටලිපුත්තනගරමාපනවණ්ණනා

152. ඉස්සරියමත්තායාති ඉස්සරියජ්ජමාණෙන, ඉස්සරියෙන වෙව විත්තුපකරණෙන වාති එවං වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. උපහොගුපකරණානිපි හි ලොකෙ “මත්තා”ති වුච්චන්ති. පාටලිගාමං නගරං කත්වාති පුබ්බෙ “පාටලිගාමො”ති ලද්ධනාමං යානං ඉදානි නගරං කත්වා. මාපෙන්නීති පතිට්ඨාපෙන්නි. ආයමුඛපච්ඡින්නත්ථන්ති ආයද්වාරානං උපච්ඡෙදනාය. “සහස්සසෙවා”ති වා පායො, සහස්සසො එව. තෙනාහ “එකෙකවග්ගවසෙන සහස්සං සහස්සං හුත්වා”ති. සරවත්ථුනීති සරපතිට්ඨාපනට්ඨානානි. විත්තානි නමත්තීති තංතංදෙවතානුභාවෙන තත්ථ තත්ථෙට්ඨ විත්තානි නමත්ති වත්ථුච්ඡිජ්ජාපායකානං, යත්ථ යත්ථ තාහි වත්ථුනි පරිග්ගහිතානි. සිජ්ජානුභාවෙනාති සිජ්ජානුගතවිජ්ජානුභාවෙන. නාගග්ගාහොති නාගානං නිවාසජ්ජරිග්ගහො. සෙසද්වයෙසුපි එසෙව නයො.

පාසාණොති අප්පලක්ඛණපාසාණො. බාණුකොති යො කොච්ඡි බාණුකො. සිජ්ජං ජජ්ජිත්වා තාදිසං සාරම්භට්ඨානං පරිහරිත්වා අනාරම්භෙ යානෙ තාහි වත්ථුපරිග්ගාහිකාහි දෙවතාහි සද්ධිං මත්තයමානා විය තංතංගෙහාති මාපෙත්ති උපදෙසදානවසෙන. නෙසන්ති වත්ථුවිජ්ජාපායකානං, සබ්බාසං දෙවතානං. මඬගලං වඬසාපෙස්සන්තිති මඬගලං බුහෙස්සන්ති. පණ්ඩිතදස්සනාදීනි හි උත්තමමඬගලානි. තෙනාහ “අථ මය”න්තිආදි.

සද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති අවයවධම්මෙන සමුදායස්ස අපදිසිතබ්බතො යථා “අලඬකතො දෙවදත්තො”ති.

අරියකමනුස්සානන්ති අරියදෙසවාසිමනුස්සානං. රාසිවසෙනෙවාති “සහස්සං සතසහස්ස”න්තිආදිනා රාසිවසෙනෙව, අප්පකස්ස පන භණ්ඩස්ස කයවික්කයො අඤ්ඤත්ථාපි ලබ්භතෙවාති “රාසිවසෙනෙවා”ති චුත්තං. වාණිජාය පථො පවත්තිට්ඨානන්ති වණිජ්ජපථොති පුරිමවිකජ්ජෙ අත්ථො දුතියවිකජ්ජෙ පන වාණිජානං පථො පවත්තිට්ඨානන්ති, වණිජ්ජපථොති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “වාණිජානං වසනට්ඨාන”න්ති ආහ. භණ්ඩපුටෙ හින්දන්ති මොවෙන්ති එත්ථාති පුටහෙදනන්ති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “භණ්ඩපුටෙ...පෙ.... චුත්තං හොති”ති.

ව-කාරත්ථො සමුවිචයත්ථො වා-සද්දො.

153. කාලකණ්ණි සත්තාති අත්තනා කණ්ඨධම්මබ්බලතාය පරෙසඤ්ච කණ්ඨවිපාකානත්ථනිබ්බත්තිනිමිත්තතාය “කාලකණ්ණි”ති ලද්ධනාමා පරුපද්දවකරා අප්පෙසක්ඛසත්තා. තන්ති භගවන්තං. පුබ්බණ්ඨසමයන්ති පුබ්බණ්ඨෙ එකං සමයං. ගාමජ්ජවිසනනීහාරෙනාති ගාමජ්ජවෙසන නිවසනාකාරෙන. කායපට්ඨද්ධං කත්වාති වීචරං පාරුපිත්වා, පත්තං භත්ථෙත ගහෙත්වාති අත්ථො.

එත්ථාති එතස්මිං වා සකජ්ජිතජ්ජදෙසෙ. සඤ්ඤාතෙති සම්මදෙව සඤ්ඤාතෙ සුසංවුතකායවාචාවිත්තෙ.

පත්තිං දදෙය්‍යාති අත්තනා පසුතං පුඤ්ඤං තාසං දෙවතානං අනුජ්ජදජ්ජෙය්‍ය. “පුජිතා”තිආදීසු තදෙව පත්තිදානං පුජා, අනාගතෙ එව උපද්දවෙ ආරක්ඛසංවිධානං පටිපුජා. “යෙභුයෙයන ඤාතිමනුස්සා ඤාතිපෙතානං පත්තිදානාදිනා සුජනමානනාදීනි කරොන්ති ඉමෙ පන අඤ්ඤාතකාපි සමානා තථා කරොන්ති, තස්මා නෙසං සක්කච්චං ආරක්ඛා සංවිධාතබ්බා”ති අඤ්ඤාතඤ්ඤං සම්පවාරෙත්වා දෙවතා තත්ථ උස්සුක්කං ආපජ්ජන්තිති දස්සෙත්තො “ඉමෙ”තිආදිමාහ. බලිකම්මකරණං මානනං, සම්පති උජ්ජන්තපරිස්සයහරණං පටිමානන්ති දස්සෙතුං “එතෙ”තිආදි චුත්තං.

සුන්දරානි පස්සතිති සුන්දරානි ඉට්ඨානි එව පස්සති, න අනිට්ඨානි.

154. ආණ්ණෙයො කොට්ටෙත්වාති ලහුකෙ දාරුදණ්ඨෙ ගහෙත්වා කවාටඵලකෙ විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්බන්ධෙ කාතුං ආණ්ණෙයො කොට්ටෙත්වා. නාවාසඬ්ඛෙපෙන කතං උඵම්පං, වෙළුනලාදිකෙ සඬ්ඝරිත්වා වල්ලිආදීහි කලාපවසෙන බන්ධිත්වා කත්තබ්බං කුල්ලං.

උදකට්ඨානස්සෙතං අධිවචනන්ති යථාචුත්තස්ස යස්ස කස්සචි උදකට්ඨානස්ස එතං “අණ්ණෙව”න්ති අධිවචනං, සමුද්දස්සෙවාති අධිප්පායො. සරන්ති ඉධ නදී අධිප්පෙනා සරති සන්දතීති කත්වා. ගම්භිරවිත්ථතන්ති අගාධට්ඨෙත ගම්භිරං, සකලලොකත්තයඛ්‍යාපිතාය විත්ථතං. විසජ්ජාති අනාසජ්ජ අප්පත්වා. පල්ලලානි තෙසං අතරණතො. විනායෙව කුල්ලෙනාති ඊදිසං උදකං කුල්ලෙන ඊදිසෙන විනා එව තිණ්ණා මෙධාවිනො ජනා, තණ්හාසරං පන අරියමග්ගසඬ්ඛාතං සෙතුං කත්වා නිත්තිණ්ණාති යොජනා.

පයමහාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරියසච්චකථාවණ්ණනා

155. මහාපනාදස්ස රඤ්ඤො. පාසාදකොටියං කතගාමොති පාසාදස්ස පතිතපුපිකාය පතිට්ඨිතට්ඨානෙන නිවිට්ඨගාමො. අරියභාවකරානන්ති යෙ පටිවිජ්ඣන්ති, තෙසං අරියභාවකරානං නිමිත්තස්ස කත්තුභාවුපචාරවසෙනෙව චුත්තං. තච්ඡාවිපල්ලාසභුතභාවෙන සච්චානං. අනුබොධො පුබ්බභාගියං ඤාණං, පටිච්චෙධො මග්ගඤ්ඤාණෙන අභිසමයො, තත්ථ යස්මා අනුබොධපුබ්බකො පටිච්චෙධො අනුබොධෙන විනා න භොති, අනුබොධොපි එකච්චො පටිච්චෙධෙන සම්බන්ධො, තදුභයාභාවහෙතුකඤ්ච වට්ටෙව සංසරණං, තස්මා චුත්තං පාළියං “අනනුබොධා...පෙ.... තුම්භාකඤ්චා”ති. පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන භවතො භවත්තරුපගමනං සන්ධාවනං, අපරාපරං චචනුපපජ්ජනවසෙන සඤ්චරණං සංසරණන්ති ආහ “භවතො”තිආදි. සන්ධාවිතසංසරිතපදානං කම්මසාධනතං සන්ධායාහ “මයා ව තුම්භෙහි වා”ති පයමවිකප්පෙ. දුතියවිකප්පෙ පන භාවසාධනතං හදයෙ කත්වා “මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්චා”ති යථාරුතවසෙනෙව චුත්තං. නයනසමත්ථාති පාපනසමත්ථා, දීඝරජ්ජුනා බද්ධසකුණං විය රජ්ජුහත්ථො පුරිසො දෙසන්තරං තණ්හාරජ්ජුනා බද්ධං සත්තසන්තානං අභිසඬ්ඛාරො භවත්තරං නෙති එතායාති භවනෙත්ති, තණ්හා, සා අරියමග්ගසත්ථෙත සුට්ඨු හතා ඡිත්තාති භවනෙත්තිසමුහතා.

අනාවත්තිධම්මසම්බොධිපරායණවණ්ණනා

156. ද්වෙ ගාමා “නාතිකා”ති එවං ලද්ධනාමො, ඤ-කාරස්ස වායං න-කාරාදෙසෙන නිද්දෙසො “අනිමිත්තා න නායරෙ”තිආදීසු (විසුද්ධි. 1.174; ඡා. අට්ඨ. 2.2.34) විය. තෙනාහ “ඤාතිගාමකෙ”ති. ගිඤ්ජකා වුවුවන්ති ඉට්ඨකා, ගිඤ්ජකාහි එව කතො ආවසංථොති ගිඤ්ජකාවසංථො. සො කිර

ආවාසො යථා සුධාපරිකම්මෙන සම්පයොජනං නත්ථි, එවං ඉට්ඨකාහි එව විනිත්වා ඡාදෙත්වා කතො. තෙන වුත්තං “ඉට්ඨකාමයෙ ආවසංථෙ”ති. තුලාදණ්ඩකවාටඵලකානි පන දාරුමයානෙව.

157. ඔරං වුව්වති කාමධාතු, පච්චයභාවෙන තං ඔරං හජන්තීති ඔරම්භාගියානි, ඔරම්භාගස්ස වා හිතානි ඔරම්භාගියානි. තෙනාහ “හෙට්ඨාභාගියාන”න්තිආදි. තීහි මග්ගෙහීති හෙට්ඨිමෙහි තීහි මග්ගෙහි. තෙහි පහාතබ්බතාය හි නෙසං සංයොජනානං ඔරම්භාගියතා. ඔරම්භඤ්ජියානි වා ඔරම්භාගියානි වුත්තානි නිරුත්තිනායෙන. ඉදානි බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන නෙසං ඔරම්භාගියභාවං විභාවෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. වික්ඛම්භිතානි සමත්ථතාවිසාතෙන පුපුජ්ජනානං, සමුච්ඡින්නානි සබ්බසො අභාවෙන අරියානං රූපාරූපහවුපපත්තියා විබන්ධාය න භොන්තීති වුත්තං “අවික්ඛම්භිතානි අසමුච්ඡින්නානි”ති. නිබ්බත්තවසෙනානි පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන. ගන්තුං න දෙන්නි මහග්ගතගාමිකම්මායුහනස්ස විනිබන්ධනතො. සක්කායදිට්ඨිආදීනි තීණි සංයොජනානි කාමච්ඡන්දබ්‍යාපාදා විය මහග්ගතූපපත්තියා අවිනිබන්ධනානි කාමහවුපපත්තියා විසෙසපච්චයත්තා තත්ථ මහග්ගතහවෙ නිබ්බත්තම්පි තත්තිබ්බත්තිහෙතුකම්මපරික්ඛයෙ කාමහවුපපත්තිපච්චයතාය මහග්ගතහවතො ආනෙත්වා පුන ඉධෙව කාමහවෙ එව නිබ්බත්තාපෙත්ති, තස්මා සබ්බානිපි පඤ්චපි සංයොජනානි ඔරම්භාගියානි එව. පටිසන්ධිවසෙන අනාගමනසභාවානි පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන තස්මා ලොකා ඉධ න ආගමනසභාවා. බුද්ධදස්සනංථෙරදස්සනංධම්මස්සවනානං පනත්ථායස්ස ආගමනං අනිවාරිතං.

කදාපි කරහවි උප්පත්තියා සවිරලාකාරතා පරිසුට්ඨානමන්දතාය අබහලතානි ද්වෙධාපි තනුභාවො. අභිණ්හන්ති බහුසො. බහලබහලානි තිබ්බතිබ්බා. යත්ථ උප්පජ්ජන්ති, තං සන්තානං මද්දන්තා, ඵරන්තා, සාධෙත්තා, අන්ධකාරං කරොන්තා උප්පජ්ජන්ති, ද්විහි පන මග්ගෙහි පහිනත්තා තනුකතනුකා මන්දමන්දා උප්පජ්ජන්ති. “පුත්තධිතරො භොන්ති”ති ඉදං අකාරණං. තථා හි අභිගපච්චිභිගපරාමසනමත්තෙනපි තෙ භොන්ති. ඉදන්ති “රාගදොසමොහානං තනුත්තා”ති ඉදං වචනං. හවතනුකවසෙනානි අප්පකහවවසෙන. තන්ති මහාසිවත්ථෙරස්ස වචනං පටික්ඛිත්තන්ති සම්බන්ධො. යෙ හවා අරියානං ලබ්භන්ති, තෙ පරිපුණ්ණලක්ඛණහවා එව. යෙ න ලබ්භන්ති, තත්ථ කීදිසං තං හවතනුකං, තස්මා උභයථාපි හවතනුකස්ස අසම්භවො එවානි දස්සෙතුං “සොතාපන්නස්සා”තිආදි වුත්තං. අට්ඨමෙ හවෙ හවතනුකං නත්ථි අට්ඨමස්සෙව හවස්ස සබ්බස්සෙව අභාවතො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

කාමාවචරලොකං සන්ධාය චූත්තං ඉතරස්ස ලොකස්ස වසෙන තථා වත්තුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. යො හි සකදාගාමී දෙවමනුස්සලොකෙසු වොමිස්සකවසෙන නිබ්බත්තති, සොපි කාමභවවසෙනෙව පරිච්ඡන්දිතබ්බො. භගවතා ච කාමලොකෙ යත්වා “සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා”ති චූත්තං, “ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා”ති ච ඉමිනා පඤ්චසු සකදාගාමීසු චත්තාරො වජ්ජෙත්වා එකොව ගහිතො. එකච්චො හි ඉධ සකදාගාමීඵලං පත්වා ඉධෙව පරිනිබ්බායති, එකච්චො ඉධ පත්වා දෙවලොකෙ පරිනිබ්බායති, එකච්චො දෙවලොකෙ පත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බායති, එකච්චො දෙවලොකෙ පත්වා ඉධූපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායති, ඉමෙ චත්තාරො ඉධ න ලබ්භන්ති. යො පන ඉධ පත්වා දෙවලොකෙ යාවතායුකං වසිත්වා පුන ඉධූපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායති, අයං ඉධ අධිජ්ජෙතො. අට්ඨකථායං පන ඉමං ලොකන්ති කාමභවො අධිජ්ජෙතොති ඉමමත්ථං විභාවෙතුං “සචෙ හී”තිආදිනා අඤ්ඤංයෙව චතුක්කං දස්සිතං.

චතුසු ...පෙ.... සභාවොති අත්ථො අපායගමනීයානං පාපධම්මානං සබ්බසො පහීනත්තා. ධම්මනියාමෙනාති මග්ගධම්මනියාමෙන. නියතො උපරිමග්ගාධිගමස්ස අවස්සංභාවිභාවතො. තෙනාහ “සම්බොධිපරායණො”ති.

ධම්මාදාසධම්මපරියායවණ්ණනා

158. තෙසං තෙසං ඤාණගතින්ති තෙසං තෙසං සත්තානං “අසුකො සොතාපන්නො, අසුකො සකදාගාමී”තිආදිනා තංතංඤාණාධිගමනං. ඤාණූපපත්තිං ඤාණාහිසම්පරායන්ති තතො පරමිපි “නියතො සම්බොධිපරායණො, සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කර්ස්සති”තිආදිනා ච ඤාණසහිතං උජ්ජන්තිපච්චයභාවං. ඔලොකෙන්තස්ස ඤාණචක්ඛුතා පෙක්ඛන්තස්ස කායකිලමථොව, න තෙන කාචි වෙනෙය්‍යානං අත්ථසිද්ධිති අධිජ්ජායො. විත්තවිහෙසාති විත්තබ්බෙදො, සා කිලෙසුපසංහිතත්තා බුද්ධානං නත්ථී. ආදියති ආලොකීයති අත්තා එතෙනාති ආදාසං, ධම්මභූතං ආදාසං ධම්මාදාසං, අරියමග්ගඤාණස්සෙතං අධිවචනං, තෙන අරියසාවකා චතුසු අරියසච්චෙසු විද්ධස්තසම්මොහත්තා අත්තානම්පි යාථාවතො ඤත්වා යාථාවතො බ්‍යාකරෙය්‍ය, තප්පකාසනතො පන ධම්මපරියායස්ස සුත්තස්ස ධම්මාදාසතා වෙදිතබ්බා. යෙන ධම්මාදාසෙනාති ඉධ පන මග්ගධම්මමෙව වදති.

අවෙච්ච යාථාවතො ජානිත්වා තන්තිමිත්තඋජ්ජන්තපසාදො අවෙච්චපසාදො, මග්ගාධිගමෙන උජ්ජන්තපසාදො, සො පන යස්මා පාසාණපබ්බතො විය නිච්චලො, න ච කෙනචි කාරණෙන විගච්ඡති, තස්මා චූත්තං “අවලෙන අච්චුතෙනා”ති.

“පඤ්චසීලානී”ති ගහට්ඨවසෙනෙතං. චූත්තං තෙහි එකන්තපරිහරණියතො. අරියානං පන සබ්බානි සීලානි කන්තානෙව. තෙනාහ “සබ්බොපි පනෙත්ථ සංවරො ලබ්භතියෙවා”ති.

සබ්බෙසන්ති සබ්බෙසං අරියානං. සික්ඛාපදාවිරොධෙනානි යථා භූතරොවනාපත්ති න භොති, එවං. යුත්තට්ඨානෙති කාතුං යුත්තට්ඨානෙ.

අම්බපාලිගණිකාවත්ථුවණ්ණනා

161. තදා කිර වෙසාලී ඉද්ධා ජිතා සබ්බඤ්ඤාසම්පන්නා අභොසි වෙසුල්ලජ්ජත්තා, තං සන්ධායාහ “බන්ධකෙ චූත්තනයෙන වෙසාලියා සම්පන්නභාවො වෙදිතබ්බො”තිවසතමත්පඤ්ඤා සෙවුසඤ්ඤා කිර භික්ඛස් .තා භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අහෙසුං ඔසන්නවිරියා වථ තත් “ බතිතවා හි වක් . කිර එකච්චෙ භික්ඛු ඔසන්නවිරියා .යඤ්ච .නි .දී) තිආදි”2.165). සතිපට්ඨප්පට්ඨානත්ථන්ති තෙසං සතිපට්ඨප්පට්ඨාපනත්ථං. සරතීති කායාදිකෙ යථාසභාවතො ඤාණසම්පයුත්තාය සතියා අනුස්සරති උපධාරෙති. සම්පජානාතීති සමං පකාරෙහි ජානාති අවබුද්ධකි. අයමෙත්ථ සබ්බෙසො, විත්ථාරො පන පරතො සතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී .යඤ්ච .නි .2.373; ම .නි . .යඤ්ච1.106) ආගමිස්සති.

සබ්බසඤ්ඤාහකන්ති සරිරගතස්ස වෙව වත්ථාලඤ්ඤාකාරගතස්ස වාති සබ්බස්ස නීලභාවස්ස සඤ්ඤාහකං වචනං. තස්සෙවාති නීලාති සබ්බසඤ්ඤාහකවසෙන චූත්තඅත්ථස්සෙව. විභාගදස්සනන්ති පහෙදදස්සනං. යථා තෙ ලිච්ඡවිරාජානො අපිතාදිවණ්ණා එව කෙචි විලෙපනවසෙන ජිතාදිවණ්ණා බාධිංසු, එවං අනීලාදිවණ්ණා එව කෙචි විලෙපනවසෙන නීලාදිවණ්ණා බාධිංසුති චූත්තං “න තෙසං පකතිවණ්ණො නීලො”තිආදි. නීලො මණි එතෙසුති නීලමණි, ඉන්ද්‍රනීලමහානීලාදිනීලරතනවිනද්ධා අලඤ්ඤාරා. තෙ කිර සුචණ්ණවිරවිතෙ හි මණිඔහාසෙහි එකනීලා විය බායන්ති. නීලමණිබවිතාති නීලරතනපරික්ඛිත්තා. නීලවත්ථපරික්ඛිත්තාති නීලවත්ථනීලකම්පලපරික්ඛෙපා. නීලවම්මිකෙහිති නීලකසට්ඨපරික්ඛිත්තෙහි. සබ්බපදෙසුති “ජිතා භොන්ති”තිආදිසබ්බපදෙසු. පරිවට්ටෙසිති පටිසට්ටෙසි. ආහරන්ති ඉමස්මා රාජපුරිසා බලින්ති ආහාරො, තජ්ජත්තජනපදොති ආහ “සාහාරන්ති සජනපද”න්ති. අභිගුලිචොටොපි අභිගුලියා වාලනවසෙනෙව භොතීති චූත්තං “අභිගුලිං වාලෙසු”න්ති. අම්බකායාති මාතුගාමෙන. උපචාරවචනං භෙතං ඉත්ථිසු, යදිදං “අම්බකා මාතුගාමො ජනනිකා”ති.

අවලොකෙථාති අපවත්තිත්වා ඔලොකනං ඔලොකෙථ. තං පන අපවත්තිත්වා ඔලොකනං අනු අනු දස්සනං භොතීති ආහ “පුනස්පුනං පස්සථ”ති. උපනෙථාති “යථායං ලිච්ඡවිරාජපරිසා සොභාතිසයෙන යුත්තා,

එවං තාවතිංසපරිසා’ති උපනයං කරොථ. තෙනාහ “තාවතිංසෙහි සමකෙ කත්වා පස්සථා”ති.

“උපසංහරථ භික්ඛවෙ ලිච්ඡවිපරිසං තාවතිංසසදිස”න්ති නයිදං නිමිත්තග්ගාහෙ නියොජනං, කෙවලං පන දිබ්බසම්පත්තිසදිසා එතෙසං රාජුනං ඉස්සරියසම්පත්තිති අනුපුබ්බිකථාය සග්ගසම්පත්තිකථනං විය දට්ඨබ්බං. තෙසු පන භික්ඛුසු එකච්චානං තත්ථ නිමිත්තග්ගාහොපි සියා, තං සන්ධාය වුත්තං “නිමිත්තග්ගාහෙ උයොයාපෙති”ති. භික්කාමනාය තෙසං භික්ඛුනං යථා ආයස්මතො නන්දස්ස භික්කාමනාය සග්ගසම්පත්තිදස්සනං. තෙනාහ “තත්තු කිරා”තිආදි. ඔසන්තවීරියාති සම්මාපටිපත්තියං අවසන්තවීරියා, ඔස්සට්ඨවීරියා වාති අත්ථො. අනිච්චලක්ඛණවිභාවනත්ථන්ති තෙසං රාජුනං වසෙන භික්ඛුනං අනිච්චලක්ඛණවිභූතභාවත්ථං.

වෙළුචගාමවස්සුපගමනවණ්ණනා

163. සමීපෙ වෙළුචගාමොති පුබ්බණ්ණං වා සායන්හං වා ගන්ත්වා නිවත්තනායොගො ආසන්තට්ඨානෙ නිවිට්ඨා පරිවාරගාමො. සඬගම්මාති සම්මා ගන්ත්වා. අස්සාති භගවතො.

164. එරුසොති කක්ඛලො, ගරුතරොති අත්ථො. විසභාගරොගොති ධාතුච්ඡභාගනාය සමුට්ඨිතො බහලතරරොගො, න ආබාධමත්තං. ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වාති වෙදනානං බණ්කනං, දුක්ඛනං, අත්තසුඤ්ඤතඤ්ච යථාවතො ඤාණෙන පරිච්ඡිජ්ජ පරිතුලෙත්වා. අධිවාසෙසීති තා අභිභවන්තො යථාපරිමද්දිතාකාරසල්ලක්ඛණෙන අත්තනි ආරොපෙත්වා වාසෙසී, න තාහි අභිභූයාමානො. තෙනාහ “අවිහඤ්ඤාමානො”තිආදි. අදුක්ඛියමානොති වෙතොදුක්ඛවසෙන අදුක්ඛියමානො, කායදුක්ඛං පන “නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුං. අසති හි තස්මිං අධිවාසනාය එව අසම්භවොති. අනාමන්තෙත්වාති අනාලපිත්වා. අනපලොකෙත්වාති අවිස්සජ්ජිත්වා. තෙනාහ “ඔවාදානුසාසනිං අදත්වාති වුත්තං හොති”ති. පුබ්බභාගවීරියෙනාති එලසමාපත්තියා පරිකම්මවීරියෙන. එලසමාපත්තිවීරියෙනාති එලසමාපත්තිසම්පයුත්තවීරියෙන. වික්ඛම්භෙත්වාති විනොදෙත්වා. යථා නාම පුජ්ඵනසමයෙ වම්පකාදිරුක්ඛෙ වෙබ්බෙ දින්නෙ යාව සො වෙබ්බො නාපතීයති, තාවස්ස පුජ්ඵනසමත්ථතා වික්ඛම්භිතා විනොදිතා හොති, එවමෙව යථාවුත්තවීරියවෙබ්බානෙන තා වෙදනා සත්ථු සරීරෙ යථාපරිච්ඡින්නං කාලං වික්ඛම්භිතා විනොදිතා අහෙසුං. තෙන වුත්තං “වික්ඛම්භෙත්වාති විනොදෙත්වා”ති. ජීවිතම්පි ජීවිතසඬබ්බාරො කම්මුතා සඬබ්බරියතිති කත්වා. ඡිජ්ජමානං විරොධිපච්චයසමායොගෙන පයොගසම්පත්තියා සටෙත්වා යපියති. අධිට්ඨායාති අධිට්ඨානං කත්වා. තෙනාහ “දසමාසෙ මා උජ්ජජ්ජිත්ථාති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා සමාපත්තිං සමාපජ්ජී”ති. තං පන “අධිට්ඨානං, පවත්තන”න්ති ච වත්තබ්බතං අරහතීති වුත්තං “අධිට්ඨහිත්වා පවත්තෙත්වා”ති.

බණ්ඩකසමාපත්තීති තාදිසං පුබ්බාභිසංඛාරං අකත්වා යානසො සමාපජ්ජිතබ්බසමාපත්ති. පුන සරීරං වෙදනා අජ්ඣෙදාත්ථරති සවිසෙසපුබ්බාභිසංඛාරස්ස අකත්තා. රූපසත්තකඅරූපසත්තකානි විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාසු (විසුද්ධි .ටී .2.706, 717) විත්ථාරිතනයෙන වෙදිතබ්බානි. සුට්ඨු වික්ඛම්භෙති පුබ්බාභිසංඛාරස්ස සාතිසයත්තාඉදානි . තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා නාමා”තිආදි වුත්තං. අපබ්බුල්භොති අපනීතො. වුද්දසභාකාරෙහි සන්තොත්ථාති තෙසංයෙව රූපසත්තකඅරූපසත්තකානං වසෙන වුද්දසහි පකාරෙහි විපස්සනාවිත්තං, සකලමෙව චා අත්තභාවං විසභාගරොගසඤ්ජනිතලුබ්භාවනිරොගකරණාය සිනෙහෙත්වා න උප්පජ්ජියෙව සම්මාසම්බුද්ධෙන සාතිසයසමාපත්තිවෙගෙන සුවික්ඛම්භිතත්තා.

ගිලානො හුත්වා පුන වුට්ඨිතොති පුබ්බෙ ගිලානො හුත්වා පුන තතො ගිලානභාවතො වුට්ඨිතො. මධුරකභාවො නාම සරීරස්ස ථම්මිතිත්තං, තං පන ගරුභාවපුබ්බකත්ති ආහ “සඤ්ජාතගරුභාවො සඤ්ජාතථද්ධභාවො”ති. “නානාකාරතො න උපට්ඨහන්ති”ති ඉමිනා දිසාසම්මොහොපි මෙ අහොසි සොකබලෙනාති දස්සෙති. සතිපට්ඨානාදිධම්මාති කායානුපස්සනාදයො අනුපස්සනාධම්මා පුබ්බෙ විභූතා හුත්වා උපට්ඨහන්තාපි ඉදානි මය්භං පාකටා න භොන්ති.

165. අබ්භන්තරං කරොති නාම අත්තනියෙව යපනතො. පුග්ගලං අබ්භන්තරං කරොති නාම සමානත්තතාවසෙන ධම්මෙන පුබ්බෙ තස්ස සංඛිගණ්හතො. දහරකාලෙති අත්තතො දහරකාලෙ. කස්සචි අකථෙත්ථාති කස්සචි අත්තතො අන්තෙවාසිකස්ස උපනිගුහභූතං ගන්ථං අකථෙත්ථා. මුට්ඨිං කත්ථාති මුට්ඨිගතං විය රහසිභූතං කත්ථා. යස්මිං චා නට්ඨෙ සබ්බො තංමුලකො ධම්මො විනස්සති, සො ආදිතො මුලභූතො ධම්මො, මුස්සති විනස්සති ධම්මො එතෙන නට්ඨෙනාති මුට්ඨි, තං තථාරූපං මුට්ඨිං කත්ථා පරිහරිත්වා යපිතං කිඤ්චි නත්ථිති දස්සෙති.

අහමෙවාති	අවධාරණං	භික්ඛුසංඝපරිහරණස්ස
අඤ්ඤාසාධාරණවිජාදස්සනත්ථං,	අවධාරණෙන	පන විනා “අහං
භික්ඛුසංඝ”න්තිආදි		භික්ඛුසංඝපරිහරණ
අහංකාරමමංකාරාභාවදස්සනන්ති	දට්ඨබ්බං.	උද්දිසිතබ්බට්ඨෙනාති
“සත්ථා”ති	උද්දිසිතබ්බට්ඨෙන.	මා චා අහෙසුං භික්ඛුති අධිප්පායො. “මා
චා අහොසි”ති	චා පායො.	එවං න භොතීති “අහං භික්ඛුසංඝං
පරිහරිස්සාමි”තිආදි	ආකාරෙන	විත්තජ්ජවත්ති න භොති.
“පවිජ්ජිමවයඅනුජ්ජත්තභාවදීපනත්ථං	වුත්ත”න්ති	ඉමිනා වයො විය

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
 බුද්ධකිව්වම්පි පරියොසිතකම්මන්ති දීපෙති. සකටස්ස බාහජ්ජදෙසෙ
 දළ්භිභාවාය වෙය්දානං බාහබන්ධො. චක්කනෙමිසන්ධිනං දළ්භිභාවාය
 වෙය්දානං චක්කබන්ධො.

තමත්ථන්ති වෙය්මිස්සකෙන මඤ්ඤෙති චුත්තමත්ථං. රූපාදයො ඵච
 ධම්මො සවිග්ගහො විය උපට්ඨානතො රූපනිමිත්තාදයො, තෙසං
 රූපනිමිත්තාදීනං. ලොකියානං වෙදනානන්ති යාසං නිරොධනෙන
 ඵලසමාපත්ති සමාපජ්ජිතබ්බා, තාසං නිරොධා ඵාසු හොති, තථා
 බාල්භවෙදනාහිතුන්තසරීරස්සාපි. තදත්ථායාති ඵලසමාපත්තිවිහාරත්ථාය.
 ද්විභි භාගෙහි ආපො ගතො ඵත්ථාති දීපො, ඔසෙන පරිගතො හුත්වා
 අනජ්ඣොත්ථට්ඨො භූමිභාගො, ඉධ පන චතුහිපි ඔසෙහි,
 සංසාරමහොසෙනෙව චා අනජ්ඣොත්ථට්ඨො අත්තා “දීපො”ති
 අධිජ්ජෙතො. තෙනාහ “මහාසමුද්දගතා”තිආදි. අත්තස්සරණාති
 අත්තජ්ජපිසරණා. අත්තගතිකා වාති අත්තපරායණාව. මා අඤ්ඤගතිකාති
 අඤ්ඤං කිඤ්ඤි ගතිං පටිසරණං පරායණං මා විත්තයිත්ථ. කස්මා? අත්තා
 නාමෙත්ථ පරමත්ථතො ධම්මො අබ්භන්තරට්ඨෙත, සො ඵචං සම්පාදිතො
 තුම්භාකං දීපං තාණං ගති පරායණන්ති. තෙන චුත්තං “ධම්මදීපා”තිආදි.
 තථා වාහ “අත්තා හි අත්තනො නාටො, කො හි නාටො පරො සියා”ති (ධ.
 ප. 160, 380) උපදෙසමත්තමෙව හි පරස්මිං පටිබද්ධං, අඤ්ඤා සබ්බා
 සම්පත්ති පුරිසස්ස අත්තාධිතා ඵච. තෙනාහ හගවා “තුම්භෙහි කිව්චං
 ආතජ්ජං, අක්කාතාරො තථාගතා”ති (ධ. ප. 276). තමග්ගෙති තමයොගස්ස
 අග්ගෙ තස්ස අතික්කන්තාභාවතො. තෙනෙවාහ “ඉමෙ අග්ගතමා”තිආදි.
 මමාති මම සාසනෙ. සබ්බෙපි තෙ චතුසතිපට්ඨානගොචරා වාති චතුබ්බිධං
 සතිපට්ඨානං භාවෙත්වා බුහෙත්වා තදෙව ගොචරං අත්තනො පවත්තිට්ඨානං
 කත්වා යිතා ඵච භික්ඛු අග්ගෙ හවිස්සන්ති.

දුතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිමිත්තොභාසකථාවණ්ණනා

166. අනෙකචාරං හගවා වෙසාලියං විහරති, තස්මා ඉමං
 වෙසාලිජ්ජවෙසනං නියමෙත්වා දස්සෙතුං “කදා පාවිසි”ති පුච්ඡිත්වා
 ආගමනතො පට්ඨාය තං දස්සෙන්නො “හගවා කීරා”තිආදිමාහ.
 ආගතමග්ගෙනෙවාති පුබ්බෙ යාව වෙඵ්චගාමකා ආගතමග්ගෙනෙව
 පටිනිවත්තෙන්නො. යථාපරිච්ඡෙදෙනාති යථාපරිච්ඡින්නකාලෙන. තතොති
 ඵලසමාපත්තිතො. අයන්ති ඉදාති චූච්චමානාකාරො.
 දිවාට්ඨානොලොකනාදි පරිනිබ්බානස්ස ඵකන්තිකභාවදස්සනං.
 ඔස්සට්ඨොති විස්සට්ඨො ආයුසඬ්ඛාරො “සත්තාහමෙව මයා
 ජීවිතබ්බ”න්ති.

ජෙට්ඨකනිට්ඨභාතිකානන්ති සබ්බෙව සබ්බමචාරිතො සන්ධාය වදති.

පටිපාදෙස්සාමීති මග්ගපටිපත්තියා නියොජෙස්සාමි. මණිඵලකෙති මණිබවිතෙ පමුබෙ අත්ථතඵලකෙ. තං පයමං දස්සනන්ති යං වෙළ්වනෙ පරිබ්බාජකරුපෙන ආගතස්ස සිද්ධං දස්සනං, තං පයමදස්සනං. යං වා අනොමදස්සිස්ස භගවතො වචනං සද්දහන්තෙන තදා අභිනීභාරකාලෙ පච්චක්ඛතො විය තුම්භාකං දස්සනං සිද්ධං, තං පයමදස්සනං. පච්චාගමනවාරිකන්ති පච්චාගමනත්ථං වාරිකං.

සත්තාහන්ති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. ථෙරස්ස ජාතොවරකගෙහං කිර ඉතරගෙහතො විවෙකට්ඨං, විවට්ඨගණඤ්ච, තස්මා දෙවබ්බුහ්මානං උපසඨකමනායොග්ගන්ති “ජාතොවරකං පටිජග්ගථා”ති චුත්තං. යොති උපරෙවතො. තං පවත්තින්ති තත්ථ වසිතුකාමතාය චුත්තං තං.

“ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති”ති (පාරා. 16, 165) ඉමිනා නිභාරෙන ථෙරො “කෙ තුම්භෙ”ති පුච්ඡි. “ත්වං චතුහි මහාරාජෙහි මහන්තතරො”ති පුට්ඨො අත්තතො මහත්තං සත්ථු උපරි පක්ඛිපන්තො “ආරාමිකසදිසා එතෙ උපාසිකෙ අම්භාකං සත්ථුනො”ති ආහ. සාවකසම්පත්තිකිත්තනම්පි හි අත්ථතො සත්ථු සම්පත්තිංයෙව විභාවෙති.

සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨායාති ථෙරස්ස දෙසනානුභාවෙන, අත්තතො ව උපනිස්සයසම්පත්තියා ඤාණස්ස පරිපක්කත්තා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිත්වා.

අයන්ති යථාචුත්තා. එත්ථාති “වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී”ති එතස්මිං වෙසාලිපවෙසෙ. අනුපුබ්බිකථාති අනුපුබ්බදීපනී කථා.

167. උදෙනයක්ඛස්ස චෙතියට්ඨානෙති උදෙනස්ස නාම යක්ඛස්ස ආයතනභාවෙන ඉට්ඨකාහි විතෙ මහාජනස්ස චිත්තිකතට්ඨානෙ. කතවිභාරොති භගවන්තං උද්දිස්ස කතවිභාරො. වුව්චතීති පුරිමවොභාරෙන “උදෙනචෙතිය”න්ති වුව්චති. ගොතමකාදීසුපීති “ගොතමකචෙතිය”න්ති එවං ආදීසුපි. එසෙව නයොති චෙතියට්ඨානෙ කතවිභාරභාවං අතිදිසති. වඩ්ඪිතාති භාවනාපාරිපූර්වසෙන පරිබුහිතා. පුනඡ්ඡුනං කතාති භාවනාය බහුලිකරණෙන අපරාපරං පවත්තිතා. යුත්තයානං විය කතාති යථා යුත්තං ආජඤ්ඤයානං ඡෙකෙන සාරථිනා අධිට්ඨිතං යථාරූචි පවත්තිති, එවං යථාරූචිපවත්තිරහතං ගමිතා. පතිට්ඨානට්ඨෙතාති අධිට්ඨානට්ඨෙතා. වත්ථු විය කතාති සබ්බසො උපක්කිලෙසවිසොධනෙන ඉද්ධිවිසයතාය පවත්තිට්ඨානභාවතො සුවිසොධිතපරිස්සයවත්ථු විය කතා. අධිට්ඨිතාති පටිපක්ඛදුර්භාවතො සුභාවිතභාවෙන තංතංඅධිට්ඨානායොග්ගතාය යපිතා. සමන්තතො විතාති සබ්බභාගෙන භාවනුපවයං ගමිතා. තෙනාහ “සුවඩ්ඪිතා”ති. සුට්ඨු සමාරද්ධාති ඉද්ධිභාවනාය සිබාජපත්තියා සම්මදෙව සංසෙවිතා.

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
 අනියමෙනාති ති' සවිස කස්සය්ථ අනියමවටනෙන. නියමෙත්වාති
 සනෙනති සරූපදස්සානථාගතස්ස නියමෙත්වා. ආයුජ්ජමාණන්ති
 පරමායුජ්ජමාණං වදති, තස්සෙව ගහණෙ කාරණං
 බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං (දී.ය.අට් .නි . 1.40; දී .ටී .නි .1.40)
 චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං .මහාසිවත්ථෙරො පන “මහාබොධිසත්තානං
 වරිමහවෙ පටිසන්ධිදායිනො කම්මස්ස
 අසඬ්ඛොයායායුකතාසංවත්තනසමත්ථං හදයෙ යපෙත්වා බුද්ධානං
 ආයුසඬ්ඛාරස්ස පරිස්සයවික්ඛම්භනසමත්ථතා පාළියං ආගතා එවාති ඉමං
 හද්දකජ්ජමෙව තිට්ඨෙය්‍යාති” අවොච. “ඛණ්ඩිච්චාදීහි අභිභූයාති”ති
 එතෙන යථා ඉද්ධිබලෙන ජරාය න පටිඝාතො, එවං තෙන මරණස්සපි න
 පටිඝාතොති අත්ථතො ආපන්නමෙවාති. “ක්ච සරො බිත්තො, ක්ච ච
 නිපතීතොධීතෙනාපි ථෙරවාදෙනඤ්ථා චුට්ති අඤ්ඤ” අට්ඨකථාවචනමෙව
 සමත්ථිතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “සො න රූච්චතිපෙ...නියමිත”න්ති.

පරිසුට්ඨිතචිත්තොති යථා කිඤ්චි අත්ථානත්ථං සල්ලක්ඛෙනුං න
 සක්කා, එවං අභිභූතචිත්තො. සො පන අභිභවො මහතා උදකොසෙන
 අජ්ජකස්ස උදකස්ස අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරණං විය අහොසිති චුත්තං
 “අජ්ඣෙක්ඛාත්ථචිත්තො”ති. අඤ්ඤොපිති ථෙරතො, අරියෙහි වා අඤ්ඤොපි
 යො කොචි පුපුජ්ජනො. පුපුජ්ජනග්ගහණඤ්චෙත්ථ යථා සබ්බෙන සබ්බං
 අජ්ජහීනවිපල්ලාසො මාරෙන පරිසුට්ඨිතචිත්තො කිඤ්චි අත්ථං
 සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කොති, එවං ථෙරො හගවතා කතං නිමිත්තොභාසං
 සබ්බසො න සල්ලක්ඛෙසිති දස්සනත්ථං. තෙනාහ “මාරො හී”තිආදි.
 චත්තාරො විපල්ලාසාති අසුගෙ “සුභ”න්ති සඤ්ඤාවිපල්ලාසො,
 චිත්තවිපල්ලාසො, දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති සඤ්ඤාවිපල්ලාසො,
 චිත්තවිපල්ලාසොති ඉමෙ චත්තාරො විපල්ලාසා. තෙනාති යදිපි ඉතරෙ
 අට්ඨ විපල්ලාසා පහීනා, තථාපි යථාචුත්තානං චතුත්තං විපල්ලාසානං
 අජ්ජහීනභාවෙන. අස්සාති ථෙරස්ස. මද්දතීති චුසනමත්තෙන මද්දන්තො
 විය හොති, අඤ්ඤථා තෙන මද්දිතෙ සත්තානං මරණමෙව සියා. කිං
 සක්ඛිස්සති, න සක්ඛිස්සතීති අධිජ්ජායො. කස්මා න සක්ඛිස්සති, නනු එස
 අග්ගසාවකස්ස කුච්ඡං පවිට්ඨොති? සච්චං පවිට්ඨො, තඤ්ච බො අත්තතො
 ආනුභාවදස්සනත්ථං, න විබාධනාධිජ්ජායෙන. විබාධනාධිජ්ජායෙන පන ඉධ
 “කිං සක්ඛිස්සති”ති චුත්තං හදයමද්දනස්ස අධිගතත්තා. නිමිත්තොභාසන්ති
 එත්ථ “තිට්ඨතු හගවා කජ්ජ”න්ති සකලකජ්ජං අවට්ඨානයාවනාය “යස්ස
 කස්සවි ආනන්ද චත්තාරො ඉද්ධිපාදා භාවිතා”තිආදිනා අඤ්ඤාපදෙසෙන
 අත්තතො චතුර්ද්ධිපාදභාවනානුභාවෙන කජ්ජං අවට්ඨානසමත්ථතාවසෙන
 සඤ්ඤාජ්ජාදනං නිමිත්තං, තථා පන පරියායං මුඤ්චිත්වා උජුකංයෙව
 අත්තතො අධිජ්ජායවිභාවනං ඔභාසො. ජානන්තොයෙව වාති මාරෙන
 පරිසුට්ඨිතභාවං ජානන්තො එව. අත්තතො අපරාධහෙතුතො සත්තානං
 සොකො තනුකො හොති, න බලවාති ආහ “දොසාරොපනෙන
 සොකතනුකරණත්ථ”න්ති. කිං පන ථෙරො මාරෙන පරිසුට්ඨිතචිත්තකාලෙ

පවත්ති. පච්ඡා ජානාතීති? න ජානාති සභාවෙන, බුද්ධානුභාවෙන පන අනුජානාති.

මාරයාවනකථාවණ්ණනා

168. අනත්ථෙ නියොජේන්තො ගුණමාරණෙන මාරෙති, විරාගවිබන්ධනෙන වා ජාතිනිමිත්තත්තාය තත්ථ තත්ථ ජාතං ජාතං මාරෙන්තො විය හොතීති “මාරෙතීති මාරො”ති වුත්තං. අතිවිය පාපත්තාය පාපිමා. කණ්භධම්මෙහි සමන්තාගතො කණ්භො. විරාගාදිගුණානං අන්තකරණතො අන්තකො. සත්තානං අනත්ථාවහපටිපත්තිං න මුච්චතීති නමුච්චි. අත්තතො මාරපාසෙන පමත්තෙ බන්ධති, පමත්තා වා බන්ධු එතස්සාති පමත්තබන්ධු. සත්තමසත්තාහතො පරං සත්ත අභානි සන්ධායාහ “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”ති න පන පල්ලඤ්ඤාසත්තාභාදි විය නියතකිච්චස්ස අට්ඨමසත්තාහස්ස නාම ලබ්භනතො. සත්තමසත්තාහස්ස හි පරතො අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ මහාබ්‍රහ්මනො, සක්කස්ස ච දෙවරඤ්ඤො පටිඤ්ඤාතධම්මදෙසනං හගවන්තං ඤත්වා “ඉදානි සත්තෙ ධම්මදෙසනාය මම විසයං අතික්කමාපෙස්සති”ති සඤ්ජාතදොමනස්සො හුත්වා යීතො චින්තෙසි “හන්ද දානාහං නං උපායෙන පරිනිබ්බාපෙස්සාමි, එවමස්ස මනොරථො අඤ්ඤාපත්තං ගමිස්සති, මම ච මනොරථො ඉජ්ඣිස්සති”ති. එවං පන චින්තෙත්වා හගවන්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා එකං අන්තං යීතො “පරිනිබ්බාතු දානි හන්තෙ හගවා”තිආදිනා පරිනිබ්බානං යාචි, තං සන්ධාය වුත්තං. “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”තිආදි. තත්ථ අප්පාති ආයුසඬ්ඤාතොස්සප්පනදිවසං සන්ධායාහ. හගවා වස්ස අභිසන්ධිං ජානන්තොපි තං අනාවිකත්වා පරිනිබ්බානස්ස අකාලභාවමෙව පකාසෙන්තො යාවනං පටික්ඛිපි. තෙනාහ “න තාවාහ”න්තිආදි.

මග්ගවසෙන වියත්තාති සච්චසම්පට්ඨෙධවෙය්‍යත්තියෙන බ්‍යත්තා. තථෙව විනීතාති මග්ගවසෙන කිලෙසානං සමුච්ඡේදවිනයනෙන විනීතා. තථා විසාරදාති අරියමග්ගාධිගමෙනෙව සත්ථුසාසනෙ වෙසාරජ්ජප්පත්තියා විසාරදා, සාරජ්ජකරානං දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාදිපාපධම්මානං විගමෙන විසාරදභාවං පත්තාති අත්ථො. යස්ස සුතස්ස වසෙන වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණං සම්භවති, තං ඉධ උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන “සුත”න්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “තෙපිටකවසෙනා”ති. තිණ්ණං පිටකානං සමුහො තෙපිටකං, තිණ්ණ වා පිටකානි තිපිටකං, තිපිටකමෙව තෙපිටකං, තස්ස වසෙන. තමෙවාති යං තං තෙපිටකං සොතබ්බභාවෙන “සුත”න්ති වුත්තං, තමෙව. ධම්මන්ති පරියත්තිධම්මං. ධාරෙන්තීති සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිහවසං විය අවිනස්සන්තං කත්වා සුප්පගුණසුප්පවත්තිභාවෙන ධාරෙන්ති හදයෙ යපෙත්ති. ඉති පරියත්තිධම්මවසෙන බ්‍රහ්මස්සුතධම්මධර්මභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පට්ඨෙධධම්මවසෙනපි තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. අරියධම්මස්සාති මග්ගඵලධම්මස්ස, නවවිධස්සාපි වා ලොකුත්තරධම්මස්ස. අනුධම්මභූතන්ති අධිගමාය අනුරූපධම්මභූතං. අනුවච්ඡිකපටිපදන්ති ච

තමෙව විපස්සනාධම්මමාහ, ඡබ්බිධා විසුද්ධියො වා. අනුධම්මන්ති තස්සා යථාචුත්තපට්පදාය අනුරූපං අභිසල්ලෙඛිතං අප්පිච්ඡතාදිධම්මං. වරණසීලාති සමාදාය පවත්තනසීලා. අනු මග්ගඵලධම්මො එතිස්සාති වා අනුධම්මා, චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා, තස්සා වරණසීලා. අත්තනො ආවරියවාදන්ති අත්තනො ආවරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස වාදං. සදෙවකස්ස ලොකස්ස ආචාරසික්ඛාපනෙන ආවරියො, භගවා. තස්ස වාදො, චතුසච්චදෙසනා.

ආචික්ඛිස්සන්තිති ආදිතො කථෙස්සන්ති, අත්තනා උග්ගහිතනියාමෙන පරෙ උග්ගණ්භාපෙස්සන්තිති අත්ථො. දෙසෙස්සන්තිති වාචෙස්සන්ති, පාළිං සම්මා පබ්බොධෙස්සන්තිති අත්ථො. පඤ්ඤාපෙස්සන්තිති පජානාපෙස්සන්ති, සඬකාපෙස්සන්තිති අත්ථො. පට්ඨපෙස්සන්තිති පකාරෙහි යපෙස්සන්ති, පකාසෙස්සන්තිති අත්ථො. විවරිස්සන්තිති විවටං කරිස්සන්ති. විහජිස්සන්තිති විහත්තං කරිස්සන්ති. උත්තානිං කරිස්සන්තිති අනුත්තානං ගම්හිරං උත්තානං පාකටං කරිස්සන්ති. සහ ධම්මෙනාති එත්ථ ධම්ම-සද්දො කාරණපරියායො “හෙතුම්හි ඤාණං ධම්මපට්ඨසම්භිදා”තිආදීසු (විහ. 270) වියාති ආහ “සහෙතුකෙන සකාරණෙන වචනෙනා”ති. සප්පාට්ඨාරියන්ති සනිස්සරණං, යථා පරවාදං භඤ්ජිත්වා සකවාදො පතිට්ඨහති, එවං හෙතුදාහරණෙහි යථාධිගතමත්ථං සම්පාදෙන්වා ධම්මං කථෙස්සන්ති. තෙනාහ “නියානිකං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සන්ති”ති, නවවිධං ලොකුත්තරධම්මං පබ්බොධෙස්සන්තිති අත්ථො. එත්ථ ච “පඤ්ඤාපෙස්සන්ති”තිආදීහි ඡහි පදෙහි ඡ අත්ථපදානි දස්සිතානි, ආදිතො පන ද්විති පදෙහි ඡ බ්‍යඤ්ජනපදානි. එත්තාවතා තෙපිටකං බුද්ධවචනං සංවණ්ණනානායෙන සඬගහෙත්වා දස්සිතං හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං නෙත්තියං “ද්වාදසපදානි සුත්තං, තං සබ්බං බ්‍යඤ්ජනඤ්ච අත්ථො වා”ති (නෙත්ති. සඬබ්බායෙ).

සික්ඛත්තයසඬගහිතන්ති අධිසීලසික්ඛාදිසික්ඛත්තයසඬගහණං. සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියන්ති අනවසෙසං සත්ථුසාසනභූතං සෙට්ඨවරියං. සම්ඤ්ඤාති සම්මදෙව වඩ්ඪිතං. ක්‍යානස්සාදවසෙනාති තෙහි තෙහි හික්ඛුහි සමධිගතක්‍යානසුඛවසෙන. චුද්ධිජ්ජත්තන්ති උළාරපණීතභාවගමනෙන සබ්බසො පරිචුද්ධිං උපගතං. සබ්බපාලිචුල්ලං විය අභිඤ්ඤාසම්පත්තිවසෙන අභිඤ්ඤාසම්පදාහි සාසනාහිචුද්ධියා මත්ථකජ්ජත්තිතො. පතිට්ඨිතවසෙනාති පතිට්ඨානවසෙන, පතිට්ඨජ්ජත්තියාති අත්ථො. පටිවෙධවසෙන බහුතො ජනස්ස හිතන්ති බාහුජඤ්ඤං. තෙනාහ “බහුජනාහිසමයවසෙනා”ති. පුටු පුටුලං භූතං ජාතං, පුටු වා පුටුත්තං භූතං පත්තන්ති පුටුභූතං. තෙනාහ “සබ්බාකාර...පෙ.... පත්ත”න්ති. සුට්ඨු පකාසිතන්ති සුට්ඨු සම්මදෙව ආදිකලායාණාදිභාවෙන පවෙදිතං.

ආයුසඛිබාරමස්සජ්ජනවණ්ණනා

169. සතිං සුපට්ඨිතං කත්වාති අයං කායාදිවිභාගො අත්තභාවසඤ්ඤිතො දුක්ඛභාරො මයා එත්තකං කාලං වහිතො, ඉදානි පන න වහිතබ්බො, එතස්ස අවහනත්ථං චිරතරං කාලං අරියමග්ගසම්භාරො සම්භතො, ස්වායං අරියමග්ගො පටිච්ඡේධො, යතො ඉමෙ කායාදියො අසුභාදිතො සම්මදෙව පරිඤ්ඤාතා, චතුබ්බිධමිපි සම්මාසතිං යථාතථං විසයෙ සුට්ඨු උපට්ඨිතං කත්වා. ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වාති යස්මා ඉමස්ස අත්තභාවසඤ්ඤිතස්ස දුක්ඛභාරස්ස වහනෙ පයොජනභූතං අත්තහිතං තාව මහාබොධිමූලෙ එව පරිසමාපිතං, පරහිතං පන බුද්ධචෙනෙයාවිනයනං පරිසමාපිතබ්බං, තං ඉදානි මාසත්තයෙනෙව පරිසමාපනං පාපුණ්ණස්සති, තස්මා අහාසි “විසාබ්දපුණ්ණමායං පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති, එවං බුද්ධඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා සබ්බභාගෙන නිව්ඡයං කත්වා. ආයුසඛිබාරං විස්සජ්ජිති ආයුනො ජීවිතස්ස අභිසඛිබාරකං ඵලසමාපත්තිධම්මං. “න සමාපජ්ජිස්සාමි”ති විස්සජ්ජි තං විස්සජ්ජනෙනෙව තෙන අභිසඛිබරියමානං ජීවිතසඛිබාරං “නජ්ජවත්තෙස්සාමි”ති විස්සජ්ජි. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. යානමහන්තතායපි පවත්තිආකාරමහන්තතායපි මහන්තො පට්ඨිකම්පො. තත්ථ යානමහන්තතාය භූමිවාලස්ස මහත්තං දස්සෙතුං “තදා කිර...පෙ.... කම්පිත්ථා”ති චුත්තං. සා පන ජාතික්ඛේත්තභූතා දසසහස්සි ලොකධාතු එව, න යා කාවි, යා මහාභිනීභාරමහාජාතිආදියුපි කම්පිත්ථා. තදාපි තත්තිකාය එව කම්පනෙ කිං කාරණං? ජාතික්ඛේත්තභාවෙන තස්සෙව ආදිතො පරිග්ගහස්ස කතත්තා. පරිග්ගහකරණං වස්ස ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බං. තථා හි පුරිමබුද්ධානමිපි තාවතකමෙව ජාතික්ඛේත්තං අහොසි. තථා හි චුත්තං “දසසහස්සි ලොකධාතු, නිස්සද්දා හොන්ති නිරාකුලා...පෙ.... මහාසමුද්දො ආභූජති, දසසහස්සි පකම්පති”ති ව ආදි (බු. වං. 84-91). උදකපරියන්තං කත්වා ඡජ්ජකාරපවෙධනෙන අවිතරාගෙ හිංසෙතීති හිංසතො, සො එව හිංසනකොති ආහ “හයජනකො”ති. දෙවභෙරියොති දෙවදුන්දුහිසද්දස්ස පරියායවචනමත්තං. න චෙත්ථ කාවි හෙරී “දෙවදුන්දුහි”ති අධිජ්ජෙතා, අථ බො උජ්ජාතභාවෙන ලබ්භමානො ආකාසගතො නිග්ඝොසසද්දො. තෙනාහ “දෙවො”තිආදි. දෙවොති මෙඝො. තස්ස හි අවිජ්ජාචෙන ආකාසස්ස වස්සාභාවෙන සුක්ඛගජ්ජිතසඤ්ඤිතෙ සද්දෙ නිව්ඡරන්තෙ දෙවදුන්දුහිසමඤ්ඤා. තෙනාහ “දෙවො සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජි”ති.

පිතිවෙගවිස්සට්ඨන්ති “එවං චිරතරං කාලං වහිතො අයං අත්තභාවසඤ්ඤිතො දුක්ඛභාරො, ඉදානි න විරස්සෙව නික්ඛිපිස්සති”ති සඤ්ජාතසොමනස්සො භගවා සභාවෙනෙව පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි. එවං පන උදානෙන්තෙන අයමිපි අත්ථො සාධිතො හොතීති දස්සනත්ථං අට්ඨකථායං “කස්මා”තිආදි චුත්තං.

තුලියතීති තුලන්ති තුල-සද්දො කම්මසාධනොති දස්සෙතුං “තුලිත”න්ති
 චුත්තං පානුභාවතාය අප් . පරිච්ඡින්නං. තථා හි තං පරිතො ඛණ්ඩිතභාවෙන
 තින්”තපරිත්“ චුච්චති තානතාය හනතො දීඝසන්ඛම්ඛවික්ඛපිට්ඨස්ස .,
 විපුලඵලතාය ච න තුලං න පරිච්ඡින්නං ඛෙ යෙහි කාරණෙහි පුබ්බි .
 අවිසෙසතො මහග්ගතං තංති චුත්ත” අතුල” , තානි කාරණානි රූපාවචරතො
 ආරූප්පස්ස සාතිසයානි විජ්ජන්තීති “අරූපාවචරං අතුල”න්ති චුත්තං,
 ඉතරඤ්ච “තුල”න්ති, අප්පවිපාකං තිසුපි කම්මෙසු යං තනුවිපාකං භීතං, තං
 තුලං ඛහුවිපාක .න්ති යං මහාවිපාකං පණ්ණිතං, තං අතුලං. යං පනෙත්ථ
 මජ්ඣමං, තං භීතං, උක්කට්ඨන්ති ද්විධා භින්දිත්වා ද්විසු භාගෙසු
 පක්ඛිපිතබ්බං. භීතත්තිකවණ්ණනායං චුත්තනයෙනෙව අප්පඛහුවිපාකතං
 නිද්ධාරෙත්වා තස්ස වසෙන තුලාතුලභාවො වෙදිතබ්බොසම් .හවති
 එතස්මාති සම්භවොති ආහ “සම්භවස්ස හෙතුභූත”න්ති.
 නියකජ්ඣක්තරතොති සසන්තානාධම්මෙසු විපස්සනාවසෙන,
 ගොචරාසෙවනාය ච නිරතොසවිපාකං සමානං .
 මංතදායිකම්ති විපාකමත්තපචත් සවිපාකට්ඨෙන සම්භවං. න ච තං
 කාමාදිභවාහිසඛ්ඛාරකන්ති තතො විසෙසනත්ථං තින්”හවසම්“චත්වා
 “හවසඛ්ඛාර”න්ති චුත්තං. ඔස්සජ්ජීති අරියමග්ගෙන අවස්සජ්ජී. කචචං විය
 අත්තභාවං පරියොනන්ධිත්වා යීතං අත්තනි සම්භූතත්තා අත්තසම්භවං
 කිලෙසඤ්ච අභින්දීති කිලෙසහෙදසහභාවිකම්මොස්සජ්ජනං දස්සෙත්තො
 තදුභයස්ස කාරණං අවොච “අජ්ඣක්තරතො සමාහිතො”ති.
 තීරෙත්තොති පාදො භයං උප්“, අනුප්පාදො ඛෙම තිආදිනාත්”
 “ .තොවිමං සන්තුලෙත්තො තීරෙත්තො ඛෙපතොති ආදිනා සඬ්ඛි”
 චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “පඤ්චක්ඛන්ධා”ති ආදිං චත්වා
 හවසඛ්ඛාරස්ස අවස්සජ්ජනාකාරං සරූපතො දස්සෙසි. “ඵච”න්ති ආදිනා
 පන උදානවණ්ණනායං ආදිතො චුත්තමත්ථං නිගමනවසෙන දස්සෙසි.

මහාභූමිවාලවණ්ණනා

171. යන්ති කරණෙ වා අධිකරණෙ වා පච්චත්තවචනන්ති අධිප්පායෙන
 ආහ “යෙන සමයෙන, යස්මිං වා සමයෙ”ති. උක්ඛෙපකවාතාති
 උදකසන්ධාරකවාතං උපච්ඡින්නදිත්වා යීතට්ඨානතො ඛෙපකවාතා.
 “සට්ඨී...පෙ.... බහල”න්ති ඉදං තස්ස වාතස්ස උබ්බෙධප්පමාණමෙව
 ගහෙත්වා චුත්තං, ආයාමවිත්ථාරතො පන දසසහස්සවක්කවාලප්පමාණමිපි
 උදකසන්ධාරකවාතං උපච්ඡින්නදිත්වෙව. ආකාසෙති පුබ්බෙ වාතෙන
 පතිට්ඨිතොකාසෙ. පුන වාතොති උක්ඛෙපකවාතෙ තථාකත්වා විගතෙ
 උදකසන්ධාරකවාතො පුන ආබන්ධිත්වා ගණ්භාති යථා තං උදකං න
 හස්සති, ඵචං උත්ථම්භෙන්තං ආබන්ධනවිතානවසෙන බන්ධිත්වා ගණ්භාති.
 තතො උදකං උග්ගච්ඡතීති තතො ආබන්ධිත්වා ගහණතො තෙන වාතෙන
 උත්ථම්භිතං උදකං උග්ගච්ඡති උපරි ගච්ඡති. භොති යෙවාති අන්තරන්තරා

හොතියෙව. බහලභාවෙනාති මහාපථවියා මහත්තභාවෙන. සකලා හි මහාපථවී තදා ඔග්ගච්ඡති, උග්ගච්ඡති ව, තස්මා කම්පනං න පඤ්ඤායති.

ඉජ්ඣනස්සාති

ඉච්ඡිතත්ථසිජ්ඣනස්ස.

අනුභවිතබ්බස්සඉස්සරියසම්පත්තිආදිකස්ස. පරිත්තාති පටිලද්ධමත්තා නාතිසුභාවිතා. තථා ව භාවනා බලවතී න හොතීති ආහ “දුබ්බලා”ති. සඤ්ඤාසීසෙන හි භාවනා වුත්තා. අජ්ජමාණාති පගුණා සුභාවිතා. සා හි ටීරා දල්හතරා හොතීති ආහ “බලවා”ති. “පරිත්තා පථවීසඤ්ඤා, අජ්ජමාණා ආපොසඤ්ඤා”ති දෙසනාමත්තමෙව, ආපොසඤ්ඤාය පන සුභාවිතාය පථවීකම්පො සුබ්බෙනෙව ඉජ්ඣතීති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො. සංවෙජන්තො දිබ්බසම්පත්තියා පමත්තං සක්කං දෙවරාජානං. වීමංසන්තො වා තාවදෙව සමධිගතං අත්තනො ඉද්ධිබලං. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස පාසාදකම්පනං පාකටන්ති තං අනාමසිත්වා සඬ්ඝරක්ඛිතසාමණෙරස්ස පාසාදකම්පනං දස්සෙතුං “සො කිරායස්මා”තිආදි වුත්තං. පුත්තිස්සො ගන්ධො එතස්සාති පුත්තිගන්ධො, තෙන පුත්තිගන්ධෙනෙව අධිගතමාතුකුච්ඡිසම්භවං විය ගන්ධෙනෙව සීසෙන, අතිවිය දාරකො එවාති අත්ථො.

ආවරියන්ති

ආවරියුපදෙසං.

ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරො

නාම

ඉද්ධිවිධජ්ජපටිපක්ඛාදීභාවෙන ඉච්ඡිතබ්බො, සො ව උපායෙ කොසල්ලස්ස අත්තනා න සම්මා උග්ගහිතත්තා න තාව සික්ඛිතොති ආහ “අසික්ඛිත්වා ව යුද්ධං පටිට්ඨොසී”ති. “පිලවන්ත”න්ති ඉමිනා සකලමෙව පාසාදවත්ථුං උදකං කත්වා අධිට්ඨාතබ්බපාසාදොව තත්ථ පිලවතීති දස්සෙති. අධිට්ඨාතක්කමං පන උපමාය දස්සෙන්නො “තාත...පෙ.... ජානාහී”ති ආහ. තත්ථ කපල්ලකපුවන්ති ආසිත්තකපුවං, තං පවත්තා කපාලෙ පයමං කිඤ්චි පිට්ඨං යපෙත්වා අනුක්කමෙන වඩ්ඪෙත්වා අත්තන්තෙන පරිච්ඡින්නන්ති පුවං සමන්තතො පරිච්ඡින්නං කත්වා යපෙන්නි, එවං “ආපොකසිණුවසෙන ‘පාසාදෙන පතිට්ඨිතට්ඨානං උදකං හොතු’ති අධිට්ඨහන්තො සමන්තතො පාසාදස්ස යාව පරියන්තා යථා උදකං හොති, තථා අධිට්ඨාතබ්බ”න්ති උපමාය උපදිසති.

මහාපදානෙ වුත්තමෙවාති “ධම්මතා එසා, හික්ඛවෙ, යදා බොධිසත්තො තුසිතා කායා වචිත්වා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමති”ති (දී. නි. 2.18) වත්වා “අයඤ්ච දසසහස්සී ලොකධාතු සඬ්ඝකම්පති සම්පකම්පති සම්පවෙධති”ති (දී. නි. 2.18), තථා “ධම්මතා එසා, හික්ඛවෙ, යදා බොධිසත්තො මාතුකුච්ඡිමිභා නික්ඛමති”ති (දී. නි. 2.30) වත්වා “අයඤ්ච දසසහස්සී ලොකධාතු සඬ්ඝකම්පති සම්පකම්පති සම්පවෙධති”ති (දී. නි. 2.32) ව මහාබොධිසත්තස්ස ගබ්භොක්කන්තියං, අභිජාතියඤ්ච ධම්මතාවසෙන මහාපදානෙපථවීකම්පස්ස වුත්තත්තා ඉතරෙසුපි චතුසු යානෙසු

පථවිකම්පො ධම්මතාවසෙනෙවාති මහාපදානෙඅත්ථතො චුත්තං එවාති අධිජ්ජායො.

ඉදානි නෙසං පථවිකම්පනං කාරණතො, පවත්තිආකාරතො ච විභාගං දස්සෙතුං. “ඉති ඉමෙසු”තිආදි චුත්තං. ධාතුකොපෙනාති උක්ඛෙපකධාතුසඬ්ඛාතාය වායොධාතුයා පකොපෙන. ඉද්ධානුභාවෙනාති ඤාණිද්ධියා වා කම්මවිපාකජ්ඣියා වා පභාවෙන, තෙජෙනාති අත්ථො. පුඤ්ඤතෙජෙනාති පුඤ්ඤානුභාවෙන, මහාබොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤබලෙනාති අත්ථො. ඤාණතෙජෙනාති පටිච්චෙධඤාණානුභාවෙන. සාධුකාරදානවසෙනාති යථා අනඤ්ඤසාධාරණෙන පටිච්චෙධඤාණානුභාවෙන අභිභතා මහාපථවි අභිසම්බොධියං අකම්පිත්ථ, එවං අනඤ්ඤසාධාරණෙන දෙසනාඤාණානුභාවෙන අභිභතා මහාපථවි අකම්පිත්ථ, තං පනස්සා සාධුකාරදානං විය භොතීති “සාධුකාරදානවසෙනා”ති චුත්තං.

යෙන පන හගවා අසීතිඅනුබ්බාසද්ද්විජනපටිමණ්ඩිතද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ- (දී. නි. 2.33; 3.198; ම. නි. 2.385) විචිත්රරූපකායො සබ්බාකාරපරිසුද්ධසිලක්ඛන්ධාදිගුණරතනසමිද්ධිධම්මකායො පුඤ්ඤමහත්තථාමමහත්තයසමහආඉද්ධිමහත්තපඤ්ඤාමහත්තානං පරමුක්කංසගතො අසමො අසමසමො අප්පටිපුග්ගලො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අත්තතො අත්තභාවසඤ්ඤිතං බන්ධපඤ්චකං කජ්ජං වා කජ්ජාවසෙසං වා යපෙතුං සමත්ථොපි සඬ්ඛතධම්මං පටිජිගුව්ජනාකාරජ්ජවත්තෙන ඤාණවිසෙසෙන තිණායපි අමඤ්ඤමානො ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනවිධිනා නිරපෙක්ඛො ඔස්සජ්ජි. තදනුභාවාභිභතා මහාපථවි ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනෙ අකම්පිත්ථ, තං පනස්සා කාරුඤ්ඤසභාවසණ්ඨිතා විය භොතීති චුත්තං. “කාරුඤ්ඤසභාවෙනා”ති. යස්මා හගවා පරිනිබ්බානසමයෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛානා සමාපත්තියො සමාපජ්ජි අන්තරන්තරා ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන, තස්ස පුබ්බභාගෙ සාතිසයං තික්ඛං සුරං විපස්සනාඤාණඤ්ච පවත්තෙසි, “යදත්ථඤ්ච මයා එවං සුවිරකාලං අනඤ්ඤසාධාරණො පරමුක්කංසගතො ඤාණසම්භාරො සම්භතො, අනුත්තරො ච විමොක්ඛො සමධිගතො, තස්ස චත මෙ සිබාජ්ජත්තඵලභූතා අවිචන්තනිට්ඨා අනුපාදියෙසනිබ්බානධාතු අජ්ජ සමිජ්ඣති”ති භියොයා අතිවිය සොමනස්සජ්ජත්තස්ස හගවතො පීතිවිජ්ජාරාදිගුණවිපුලතරානුභාවො පරෙහි අසාධාරණඤාණාතිසයො උදපාදි, යස්ස සමාපත්තිබලසමුපබ්බුහිතස්ස ඤාණාතිසයස්ස ආනුභාවං සන්ධාය ඉදං චුත්තං. “ද්වෙමෙ පිණ්ඩපාතා සමසමඵලා සමසමවිපාකා”තිආදි (උදා. 75), තස්මා තස්ස ආනුභාවෙන සමභිභතා මහාපථවි අකම්පිත්ථ. තං පනස්සා තස්සං චෙලායං ආරොදනාකාරජ්ජත්ති විය භොතීති “අට්ඨමො ආරොදනෙනා”ති චුත්තං.

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
 ඉදානි සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරන්තො “මාතුකුච්ඡිං
 ඔක්කමන්තෙ”ති ආදිමාහ. අයං පනත්ථොති
 “සාධුකාරදානවසෙනා”ති ආදිනා චුත්තො අත්ථො. පථවීදෙවනාය
 වසෙනාති එත්ථ සමුද්දෙවනා විය මහාපථවියා අධිදෙවනා කිර නාම අත්ථී.
 තාදිසෙ කාරණෙ සති තස්සා චිත්තවසෙන අයං මහාපථවී සඬ්ඛමපති
 සම්පකම්පති සම්පවෙධති, යථා වාතවලාහකදෙවතානං චිත්තවසෙන වාතා
 වායන්ති, සීතූණ්හඅඛිභවස්සවලාහකදෙවතානං චිත්තවසෙන සීතාදයො
 භවන්ති. තථා හි විසාබ්පුණ්ණමායං අභිසම්බොධිඅත්ථං බොධිරුක්ඛමුලෙ
 නිසින්තස්ස ලොකනාථස්ස අත්තරායකරණත්ථං උපට්ඨිතං මාරබලං
 විධමිතුං -

“අවෙනනායං පථවී, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
 සාපි දානබලා මය්හං, සත්තක්ඛත්තුං පකම්පථා”ති. (වරියා. 1.124)

වචනසමනන්තරං මහාපථවී හිජ්ජිත්වා සපරිසං මාරං පරිවත්තෙසි. එතන්ති
 සාධුකාරදානාදි. යදිපි නත්ථී අවෙනනත්තා, ධම්මතාවසෙන පන
 චුත්තනායෙන සියාති සක්කා වත්තුං. ධම්මතා පන අත්ථොතො ධම්මසභාවො,
 සො පුඤ්ඤධම්මස්ස වා ඤාණධම්මස්ස වා ආනුභාවසභාවොති. තයිදං
 සබ්බං විචාරිතමෙව, එවඤ්ච කත්වා -

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසතො, සභාවසරසලක්ඛණෙ;
 ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සි පකම්පථා”ති. (බු. වං. 1.166);

ආදි වචනඤ්ච සමත්ථිතං හොති.

නිද්දිට්ඨනිදස්සනන්ති නිද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස නිය්‍යාතනං, නිගමනන්ති
 අත්ථො. එත්තාවතාති පථවීකම්පාදිඋප්පාදජනනෙන වෙව පථවීකම්පස්ස
 භගවතො හෙතුනිදස්සනෙන ව. “අද්ධා අජ්ජ භගවතා ආයුසඬ්ඛාරො
 ඔස්සට්ඨො”ති සල්ලක්ඛෙසි පාරිසෙසඤායෙන. එවඤ්චි තදා ථෙරො
 තමත්ථං වීමංසෙය්‍ය නායං භූමිකම්පො ධාතුජ්ජකොපහෙතුකො තස්ස
 අපඤ්ඤායමානරූපත්තා, බාහිරකොපි ඉසි එවං මහානුභාවො බුද්ධකාලෙ
 නත්ථී, සාසනිකොපි සත්ථු අනාරොචෙත්වා එවං කරොන්තො නාම නත්ථී,
 සෙසානං පඤ්චන්තං ඉදානි අසම්භවො, එවං භූමිකම්පො වායං
 මහාහිංසනකො සලොමහංසො අහොසි, තස්මා පාරිසෙසතො ආහ “අජ්ජ
 භගවතා ආයුසඬ්ඛාරො ඔස්සට්ඨොති සල්ලක්ඛෙසි”ති.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

172. ඔකාසං අදත්ථාති “තිට්ඨතු හන්තෙ භගවා කප්ප”න්ති ආදි (දී. නි.
 2.178) නයජ්ජවත්තාය ථෙරස්ස ආයාචනාය අවසරං අදත්ථා. අඤ්ඤානිපි
 අට්ඨකානි සම්පිණ්ඩෙන්තො හෙතුඅට්ඨකතො අඤ්ඤානි

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
පරිසාහිභායතනවිමොක්ඛවසෙන තීණ අට්ඨකානි සඬගහෙත්වා
දස්සෙන්තො “අට්ඨ ඛො ඉමා”තිආදිමාහ. “ආයස්මතො ආනන්දස්ස
සොකුප්පත්තිං පරිහරන්තො වික්ඛෙපං කරොන්තො”ති කෙච්ඡි සහසා
හණිතෙ බලවසොකො උප්පජ්ජෙය්‍යාති.

සමාගන්තබ්බතො, සමාගච්ඡන්ති වා සමාගමො, පරිසා.
බිම්බිසාරපමුඛො සමාගමො බිම්බිසාරසමාගමො. සෙසද්වයෙපි එසෙව
නායො. බිම්බිසාර...පෙ.... සමාගමාදිසදිසං ඛත්තියපරිසන්ති යොජනා.
අඤ්ඤෙසු වක්කවාලෙසුපි ලබ්භතෙයෙව සත්ථු
ඛත්තියපරිසාදිඋපසඬකමනං. ආදිතො තෙහි සද්ධිං සත්ථු භාසනං ආලාපො.
කථනපටිකථනං සල්ලාපො. ධම්මුපසඤ්ඤිතා පුච්ඡා පටිපුච්ඡා
ධම්මසාකච්ඡා. සණ්ඨානං පටිච්ච කථනං සණ්ඨානපරියායත්තා වණ්ණ-
සද්දස්ස “මහත්තං හත්ථිරාජවණ්ණං අහිනිමිතිත්වා”තිආදීසු (සං. නි.
1.138) විය. “තෙස”න්ති පදං උභයපදාපෙක්ඛං “තෙසමපි
ලක්ඛණසණ්ඨානං විය සත්ථු සරීරසණ්ඨානං, තෙසං කෙවලං පඤ්ඤායති
එවා”ති. නාපි ආමුක්කමණිකුණ්ඩලො හගවා හොතීති යොජනා.
ජින්නස්සරාති ද්විධාභූතස්සරා. ගග්ගරස්සරාති ජජ්ජරිතස්සරා.
භාසන්තරන්ති තෙසං සත්තානං භාසතො අඤ්ඤං භාසං. වීමංසාති වින්තනා.
“කිමත්ථං...පෙ.... දෙසෙති”ති ඉදං නනු අත්තානං ජානාපෙත්වා ධම්මෙ
කථිතෙ තෙසං සාතිසයො පසාදො හොතීති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන චුත්තං?
යෙසං අත්තානං අජානාපෙත්වා ධම්මෙ කථිතෙ පසාදො හොති, න
ජානාපෙත්වා, තාදිසෙ සන්ධාය සත්ථා තථා කරොති. තත්ථ පයොජනමාහ
“වාසනත්ථායා”ති. එවං සුතොපිති එවං අවිඤ්ඤාතදෙසකො
අවිඤ්ඤාතාගමනොපි සුතො ධම්මො අත්තතො ධම්මසුධම්මතායෙව
අනාගතෙ පච්චයො හොති සුණන්තස්ස.

“ආනන්දා”තිආදිකො සඬගීතිඅනාරුළ්භො පාළිධම්මො එව තථා
දස්සිතො. එස නායො ඉතො පරෙසුපි එවරුපෙසු යානෙසු.

අට්ඨඅභිභායතනවණ්ණනා

173. අභිභවතිති අභිභු, පරිකම්මං, ඤාණං වා. අභිභු ආයතනං එතස්සාති
අභිභායතනං, ඤානං. අභිභවිතබ්බං වා ආරම්මණසඬබ්බාතං ආයතනං
එතස්සාති අභිභායතනං. ආරම්මණාභිභවනතො අභිභු ව තං ආයතනඤ්ච
යොගිතො සුබවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො,
මනායතනධම්මායතනභාවතො වාතිපි සසම්පයුත්තං ඤානං අභිභායතනං.
තෙනාහ “අභිභවනකාරණානි”තිආදි. තානි හීති අභිභායතනසඤ්ඤිතානි
ඤානානි. “පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතායා”ති ඉදං උභයත්ථාපි
යොජෙතබ්බං. කථං? පටිපක්ඛභාවෙන පච්චතීකධම්මෙ අභිභවන්ති
පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතාය ආරම්මණානි අභිභවන්ති. ඤාණබලෙනෙව හි
ආරම්මණාභිභවනං විය පටිපක්ඛාභිභවො පිති.

පරිකම්මවසෙන අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤී, න අප්පනාවසෙන. න හි පටිභාගනිමිත්තාරම්මණා අප්පනා අප්ඤ්ඤානවිසයා සම්භවති, තං පන අප්ඤ්ඤානපරිකම්මවසෙන උද්ධං කසිණනිමිත්තං අවිසුද්ධමෙව හොති, න බහිද්ධාපරිකම්මවසෙන උද්ධං විය විසුද්ධං.

පරිත්තානීති යථාඋද්ධානී සුප්පසරාවමත්තානී. තෙනාහ “අවධිසීතානී” ති. පරිත්තවසෙනෙවාති වණ්ණවසෙන ආහොගෙ විජ්ජමානෙපි පරිත්තවසෙනෙව ඉදං අභිභායතනං වුත්තං. පරිත්තතා හෙත්ථ අභිභවනස්ස කාරණං. වණ්ණාහොගෙ සතිපි අසතිපි අභිභායතනභාවනා නාම තික්ඛපඤ්ඤස්සෙව සම්භවති, න ඉතරස්සාති ආහ “ඤාණුත්තරිකො පුග්ගලො” ති. අභිභවිත්වා සමාපජ්ජතීති එත්ථ අභිභවනං, සමාපජ්ජනඤ්ඤ උපචාරජ්ඣානාධිගමසමනන්තරමෙව අප්පනාකොන්තප්පාදනන්ති ආහ “සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතී” ති. සහ නිමිත්තප්පාදෙනාති ව අප්පනාපරිවාසාභාවස්ස උක්ඛණං වචනමෙතං. යො “බිජ්ජාහිඤ්ඤො” ති වුවවති, තතොපි ඤාණුත්තරස්සෙව අභිභායතනභාවනා. එත්ථාති එතස්මිං නිමිත්තෙ. අප්පනං පාපෙතීති භාවනං අප්පනං නෙති.

එත්ථ ව කෙවි “උප්පත්තෙ උපචාරජ්ඣානෙ තං ආරබ්භ යෙ හෙට්ඨිමන්තෙන ද්වෙ තයො ජවනචාරා පවත්තන්ති, තෙ උපචාරජ්ඣානපක්ඛිකා එව, තදනන්තරඤ්ඤ භවධිගපරිවාසෙන, උපචාරාසෙවනාය ව විනා අප්පනා හොති, සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙව අප්පනං පාපෙතී” ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි පරිවාසිතපරිකම්මෙන අප්පනාවාරො ඉච්ඡිතො, නාපි මහග්ගතප්පමාණජ්ඣානෙසු විය උපචාරජ්ඣානෙ එකන්තතො පච්චවෙක්ඛණා ඉච්ඡිතබ්බො, තස්මා උපචාරජ්ඣානාධිගමනතො පරං කතිපයභවධිගචිත්තාවසානෙ අප්පනං පාපුණන්තො “සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතී” ති වුත්තො. සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවාති ව අධිජ්ජායිකමිදං වචනං, න නීතත්ථං, අධිජ්ජායො වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො, න අන්තොසමාපත්තියං තදා තථාරූපස්ස ආහොගස්ස අසම්භවතො. සමාපත්තීතො වුට්ඨිතස්ස ආහොගො පුබ්බභාගභාවනායවසෙන කොනක්ඛණෙ පවත්තං අභිභවනාකාරං ගහෙත්වා පවත්තොති දට්ඨබ්බං. අභිධම්මට්ඨකථායං පන “ඉමිනා තස්ස පුබ්බාහොගො කථිතො” ති (ධ. ස. අට්ඨ. 204) වුත්තං. අන්තොසමාපත්තියං තථා ආහොගාභාවෙ කස්මා “කොනසඤ්ඤායපි” ති වුත්තන්ති ආහ “අභිභවන...පෙ.... අත්ථි” ති.

වධිසීතප්පමාණානීති විපුලප්පමාණානීති අත්ථො, න එකධිගුලද්වධිගුලාදිවසෙන වධිසීං පාපිතානීති තථා වධිසීතස්සෙවෙත්ථ අසම්භවතො. තෙනාහ “මහන්තානී” ති. හත්තවධිසීතකන්ති භුඤ්ජනභාජනං වධිසීතත්වා දින්නහත්තං, එකාසනෙ පුරිසෙන භුඤ්ජිතබ්බහත්තතො උපධිසීහත්තන්ති අත්ථො.

රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, සා අස්ස අත්ථිති රූපසඤ්ඤී, න රූපසඤ්ඤී අරූපසඤ්ඤී, සඤ්ඤාසීසෙන කුමානං වදති. රූපසඤ්ඤාය අනුප්පාදනං එවෙත්ථ අලාභිතා.

බහිද්ධාව උප්පන්නන්ති බහිද්ධා වත්ථුස්මිංයෙව උප්පන්නං. අභිධම්මෙ පන “අප්ඤ්ඤාතං අරූපසඤ්ඤී බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි...පෙ.... අප්පමාණානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි”ති (ධ. ස. 220) එවං චතුත්තං අභිභායතනානං ආගතත්තා අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 204) “කස්මා පන ‘යථා සුත්තන්තෙ අප්ඤ්ඤාතං රූපසඤ්ඤී එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානිතිආදි වුත්තං, එවං අවත්වා ඉධ චතුසුපි අභිභායතනෙසු අප්ඤ්ඤාතං අරූපසඤ්ඤීතාව වුත්තා’ති වොදනං කත්වා ‘අප්ඤ්ඤාතරූපානං අනභිභවතීයතො’ති කාරණං වත්වා, තත්ථ වා හි ඉධ වා බහිද්ධා රූපානෙව අභිභවිතබ්බානි, තස්මා තානි නියමතො වත්තබ්බානීති තත්තාපි ඉධාපි වුත්තානි. ‘අප්ඤ්ඤාතං රූපසඤ්ඤී’ති ඉදං පන සත්ථු දෙසනාවිලාසමත්තමෙවා”ති වුත්තං. එත්ථ ව වණ්ණාභොගරහිතානි, සහිතානි ව සබ්බානි පරිත්තානි “පරිත්තානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි”ති වුත්තානි, තථා අප්පමාණානි “අප්පමාණානි සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි”ති. අත්ථි හි සො පරියායො පරිත්තානි අභිභුයා තානි වෙ කදාපි වණ්ණවසෙන ආභුජිතානි භොන්ති, සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි අභිභුයානි. පරියායකථා හි සුත්තන්තදෙසනානි. අභිධම්මෙ (ධ. ස. 222) පන නිප්පරියායදෙසනත්තා වණ්ණාභොගරහිතානි විසුං වුත්තානි, තථා සහිතානි. අත්ථි හි උභයත්ථ අභිභවනවිසෙසොති. තථා ඉධ පරියායදෙසනත්තා විමොක්ඛානම්පි අභිභවනපරියායො අත්ථිති “අප්ඤ්ඤාතං රූපසඤ්ඤී”තිආදිතා පට්ඨන්තියඅභිභායතනෙසු පට්ඨවිමොක්ඛො, තතියචතුත්ථඅභිභායතනෙසු දුතියවිමොක්ඛො, වණ්ණාභිභායතනෙසු තතියවිමොක්ඛො ව අභිභවනප්පවත්තිතො සඬගහිතො. අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනත්තා විමොක්ඛාභිභායතනානි අසඬකරතො දස්සෙතුං විමොක්ඛෙ වජ්ජෙත්වා අභිභායතනානි කථිතානි; සබ්බානි ව විමොක්ඛකිච්චානි කුමානානි විමොක්ඛදෙසනායං වුත්තානි. තදෙනං “අප්ඤ්ඤාතං රූපසඤ්ඤී”ති ආගතස්ස අභිභායතනද්වයස්ස අභිධම්මෙ අභිභායතනෙසු අවචනතො “රූපී රූපානි පස්සති”තිආදීනඤ්ච සබ්බවිමොක්ඛකිච්චසාධාරණවචනභාවතො වචත්ථානං කතන්ති විඤ්ඤායති. “අප්ඤ්ඤාතරූපානං අනභිභවතීයතො”ති ඉදං කත්ථවිපි “අප්ඤ්ඤාතං රූපානි පස්සති”ති අවත්වා සබ්බත්ථ යං වුත්තං “බහිද්ධා රූපානි පස්සති”ති, තස්ස කාරණවචනං, තෙන යං අඤ්ඤාතෙතෙකං, තං තෙන හෙතුනා වුත්තං. යං පන දෙසනාවිලාසහෙතුකං අප්ඤ්ඤාතං අරූපසඤ්ඤීතාය එව අභිධම්මෙ (ධ. ස. 223) වචනං, න තස්ස අඤ්ඤාතං කාරණං මග්ගිතබ්බන්ති දස්සෙති. අප්ඤ්ඤාතරූපානං අනභිභවතීයතා ව තෙසං බහිද්ධා රූපානං විය අභුතත්තා. දෙසනාවිලාසො ව යථාවුත්තවචත්ථානවසෙන වෙදිතබ්බො වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයවසෙන විජ්ජමානපරියායකථාභාවතො. “සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි”ති එතෙනෙව සිද්ධත්තා න නීලාදි අභිභායතනානි වත්තබ්බානීති වෙ? තං න, නීලාදීසු

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

කතාධිකාරානං නීලාදිභාවස්සෙව අභිභවනකාරණත්තා. න හි තෙසං පරිසුද්ධාපරිසුද්ධවණ්ණානං පරිත්තතා, අප්පමාණතා වා අභිභවනකාරණං, අථ ඛො නීලාදිභාවො ඵවාති. ඵතෙසු ව පරිත්තාදිකසිණරූපෙසු යං යං වරිතස්ස ඉමානි අභිභායතනානි ඉජ්ඣන්ති, තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි වුත්තං.

සබ්බසඬ්ඨාගතවසෙනාති සකලනීලවණ්ණනීලනිදස්සනනීලනිභාසානං සාධාරණවසෙන. වණ්ණවසෙනාති සභාවවණ්ණවසෙන. නිදස්සනවසෙනාති පස්සිතබ්බතාවසෙන වක්ඛුට්ඨඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණවිටීයා ගහෙනබ්බතාවසෙන. ඔභාසවසෙනාති සප්පභාසතාය අවභාසනවසෙන. උමාපුප්ඵන්ති අතස්සිපුප්ඵං. නීලමෙව හොති වණ්ණසඬ්ඨකරාභාවතො. බාරාණසිසම්භවන්ති බාරාණසියං සමුට්ඨිතං.

ඵකච්චස්ස ඉතො බාහිරකස්ස අප්පමාණං අතිවිත්ථාරිතං කසිණනිමිත්තං ඔලොකෙන්තස්ස භයං උප්පජ්ජෙය්‍යා “කිං නු ඛො ඉදං සකලං ලොකං අභිභවිත්වා අප්පඤ්ඤාත්ථරිත්වා ගණ්හාති”ති, තථාගතස්ස පන තාදිසං භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථිති අභීතභාවදස්සනත්ථමෙව ආනීතානි.

අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා

174. උත්තානත්ථායෙව හෙට්ඨා අත්ථතො විහත්තත්තා. ඵකච්චස්ස විමොක්ඛොති සොසොපි භයාවහො වට්ඨාහිරතභාවතො, තථාගතස්ස පන විමොක්ඛෙ උපසම්පජ්ජ විහරතොපි තං නත්ථිති අභීතභාවදස්සනත්ථමෙව ආනීතානි.

ආනන්දයාවනකථාවණ්ණනා

178. බොධිති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං. තඤ්භි “චතුමග්ගඤ්ඤාණපට්ඨෙධ”න්ත්ථෙව වුත්තං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පට්ඨෙධස්ස තංමුලකත්තා. ඵචං වුත්තභාවන්ති “ආකඬ්ඛමානො ආනන්ද තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍යා”ති (දී. නි. 2.166) ඵචං වුත්තභාවං.

179. තම්පි ඔළාරිකනිමිත්තං කතං තස්ස මාරොන පරිසුට්ඨිතචෙතසො න පටිවිද්ධං න සල්ලක්ඛිතං.

183. ආදිකෙහීති ඵචමාදීහි මිත්තාමච්චසුභජ්ජාහි. පියායිතබ්බතො පියෙහි. මනවඬ්ඨනතො මනාපෙහි. ජාතියාති ජාතිඅනුරූපගමනෙන. නානාභාවො විසුංභාවො අසම්බද්ධභාවො. මරණෙන විනාභාවොති වුතියා තෙනත්තභාවෙන අපුනරාවත්තනතො විප්පයොගො. භවෙන අඤ්ඤාභාවොති භවන්තරග්ගහණෙන පුරිමාකාරතො අඤ්ඤාකාරතා “කාමාවචරසත්තො රූපාවචරො හොති”තිආදිනා, තත්ථාපි “මනුස්සො දෙවො හොති”තිආදිනාපි යොජෙතබ්බො. කුතෙත්ථ ලබ්භාති කුතො කුහිං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා කිස්මිං නාම යානෙ එත්ථ එතස්මිං ඛන්ධජ්ජවත්තෙ “යං තං ජාතං...පෙ.... මා පලුජ්ජී”ති ලද්ධං සක්කා. න සක්කා එව තාදිසස්ස කාරණස්ස අභාවතොති ආහ “නෙතං යානං විජ්ජති”ති. එවං අවිජ්ජරියබ්භූතධම්මං තථාගතස්සාපි සරිරං, කිමඬගං පන අඤ්ඤාසන්ති අධිජ්ජායො. “පච්චාවම්සස්සති”ති නෙතං යානං විජ්ජති සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ආයුසඬ්ඛාරානං ඔස්සට්ඨත්තා, බුද්ධකිච්චස්ස ච පරියොසාපිතත්තා. න හෙත්ථ මාසත්තයතො පරං බුද්ධචෙනෙය්‍යා ලබ්භන්තිති.

184. සාසනස්ස විරට්ඨිති නාම සසම්භාරෙහි අරියමග්ගධම්මෙහි කෙවලෙහිති ආහ “සබ්බං ලොකියලොකුත්තරවසෙනෙව කපීත”න්ති ලොකියාහි සීලසමාධිපඤ්ඤාහි විනා ලොකුත්තරධම්මසමධිගමස්ස අසම්භවතො.

තතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාගාපලොකිතවණ්ණනා

186. නාගාපලොකිතන්ති නාගස්ස විය අපලොකිතං, හත්ථිනාගස්ස අපලොකනසදිසං අපලොකනන්ති අත්ථො. ආහව්වාති ඵුසිත්වා. අඬ්ඤාසකලග්ගානි වියාති අඬ්ඤාසකානි විය අඤ්ඤාමඤ්ඤස්මිං ලග්ගානි ආසත්තානි හුත්වා ඨිතානි. එකාබද්ධානීති අඤ්ඤාමඤ්ඤං එකතො ආබද්ධානි. තස්මාති ගීවට්ඨිතං එකග්ගනානං විය එකාබද්ධභාවෙන, න කෙවලං ගීවට්ඨිතංයෙව, අථ බො සබ්බානිපි තානි බුද්ධානං යපෙත්වා බාහුසන්ධිආදිකා ද්වාදස මහාසන්ධියො, අඬ්ඤාලිසන්ධියො ච ඉතරසන්ධිසු එකාබද්ධානි හුත්වා ඨිතානි, යතො නෙසං පකතිහත්ථිතං කොට්ඨසහස්සබලජ්ජමාණං කායබලං හොති. වෙසාලිනගරාහිමුඛං අකාසි කණ්ටකපරිවත්තනෙ විය කපිලනගරාහිමුඛං. යදි එවං කථං තං නාගාපලොකිතං නාම ජාතං? තදජ්ඣාසයං උපාදාය. භගවා හි නාගාපලොකිතවසෙනෙව අපලොකෙතුකාමො ජාතො, පුඤ්ඤානුභාවෙන පනස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානං පරිවත්ති, තෙන තං “නාගාපලොකිතං” ත්වෙව වුච්චති.

“ඉදං පච්ඡිමකං ආනන්ද තථාගතස්ස වෙසාලියා දස්සන්”න්ති නයිදං වෙසාලියා අපලොකනස්ස කාරණවචනං අනෙකන්තිකත්තා, භූතකථනමත්තං පනෙතං. මග්ගසොධනවසෙන තං දස්සෙත්වා අඤ්ඤාදෙවෙත්ථ අපලොකනකාරණං දස්සෙතුකාමො “නනු වා”තිආදිමාහ. තං තං සබ්බං පච්ඡිමදස්සනමෙව අනුක්කමෙන කුසිනාරං ගන්ත්වා පරිනිබ්බාතුකාමතාය තතො තතො නික්ඛන්තත්තා. “අනවිජ්ජරියත්තා”ති ඉමිනා යථාචුත්තං අනෙකන්තිකත්තං පරිහරති, තයිදං සොධනමත්තං. ඉදං පනෙත්ථ අවිපරිතං කාරණන්ති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. න හි භගවා සාපෙක්ඛො වෙසාලිං අපලොකෙසි, “ඉදං පන මෙ ගමනං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
අපුනරාගමන”න්ති දස්සනමුඛෙන බහුජනහිතාය බහුජනසුඛාය
ලොකානුකම්පාය අපලොකෙසි. තෙනාහ “අපිව වෙසාලිරාජානො”තිආදි.

අන්තකරොති සකලවට්ටදුක්ඛස්ස සකසන්තානෙ, පරසන්තානෙ ච
විනාසකරො අභාවකරො.
බුද්ධවක්ඛුධම්මවක්ඛුදිබ්බවක්ඛුමංසවක්ඛුසමන්තවක්ඛුසඬ්ඛාතෙහි පඤ්චහි
වක්ඛුහි වක්ඛුමා. සවාසනානං කිලෙසානං සමුවිජින්නත්තා සාතිසයං
කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො.

චතුමහාපදෙසවණ්ණනා

187. මහාඕකායෙති මහන්තෙ ඕකායෙ. මහන්තාති ධම්මස්ස
පතිට්ඨාපනට්ඨානාති. යෙසු පතිට්ඨාපිතො ධම්මො නිව්ඡියති
අසන්දෙහතො, කාති පන තාති? ආගමනවිසිට්ඨාති සුත්තොතරණාදීති.
දුතියවිකප්පෙ අපදිසන්තීති අපදෙසා, “සම්මුඛා මෙතං ආවුසො භගවතො
සුත”න්තිආදිනා කෙනවි ආභතස්ස “ධම්මො”ති විනිවිජිනනෙ කාරණං. කිං
පන තන්ති? තස්ස යථාභතස්ස සුත්තොතරණාදි එව. යදි එවං කථං
වත්තාරොති? යස්මා ධම්මස්ස ද්වෙ සම්පරායා සත්ථා, සාවකා ච, තෙසු ච
සාවකා සඬ්ඝගණපුග්ගලවසෙන තිව්ධා, එවං “තුම්භාකං මයා යං ධම්මො
පටිග්ගහිතො”ති අපදිසිතබ්බානං හෙදෙන වත්තාරො. තෙනාහ “සම්මුඛා
මෙ තං ආවුසො භගවතො සුත”න්තිආදි. තථා ච චුත්තං නෙත්තියං
“වත්තාරො මහාපදෙසා බුද්ධාපදෙසො සඬ්ඝාපදෙසො
සම්බහුලත්ථෙරාපදෙසො එකත්ථෙරාපදෙසො. ඉමෙ වත්තාරො
මහාපදෙසා”ති (නෙත්ති. 18) බුද්ධො අපදෙසො එතස්සාති බුද්ධාපදෙසො.
එස නයො සෙසෙසුපි. තෙනාහ “බුද්ධාදයො...පෙ.... මහාකාරණාති”ති.

188. නෙව අභිනන්දිතබ්බන්ති න සම්පට්චිජිතබ්බං. ගන්ථස්ස
සම්පට්චිජිතං නාම සවනන්ති ආහ “න සොතබ්බ”න්ති. පදබ්බාසජනානීති
පදාති ච බ්බාසජනාති ච, අත්ථපදාති, බ්බාසජනපදාති වාති අත්ථො. පඡ්ඡති
අත්ථො එතෙහිති පදාති, අක්ඛරාදීති බ්බාසජනපදාති. පඡ්ඡිතබ්බතො පදාති,
සඬ්ඝාසනාදීති අත්ථපදාති. අට්ඨකථායංපන “පදසඬ්ඛාතාති
බ්බාසජනාති”ති බ්බාසජනපදානෙව චුත්තාති”ති කෙවි, තං න, අත්ථං
බ්බාසජනෙත්තීති බ්බාසජනාති, බ්බාසජනපදාති, තෙහි බ්බාසජිතබ්බතො
බ්බාසජනාති, අත්ථපදාතීති උභයසඬ්ගහතො. ඉමස්මිං යානෙති
තෙනාහතසුත්තස්ස ඉමස්මිං පදෙසෙ. පාළි චුත්තාති කෙවලො පාළිධම්මො
පවත්තො. අත්ථො චුත්තොති පාළියා අත්ථො පවත්තො නිද්දිට්ඨො.
අනුසන්ධි කථිතොති යථාරද්ධදෙසනාය, උපරි දෙසනාය ච අනුසන්ධානං
කථිතං සම්බන්ධො කථිතො. පුබ්බාපරං කථිතන්ති පුබ්බෙනාපරං
අවිරුජ්ඣිතඤ්චෙව විසෙසාධානඤ්ච කථිතං පකාසිතං. එවං පාළිධම්මාදීති
සම්මදෙව සල්ලක්ඛෙත්වා ගහණං සාධුකං උග්ගහණන්ති ආහ “සුට්ඨු
ගහෙත්වා”ති. සුත්තෙ ඕතාරෙතබ්බානීති ඤාණෙන සුත්තෙ ඕගාහෙත්වා

තාරෙතබ්බානි, තං පන ඔගාහෙත්වා තරණං තත්ථ ඔතරණං අනුප්පවෙසනං හොතීති චුත්තං “සුත්තෙ ඔතාරෙතබ්බානි”ති. සංසන්දෙත්වා දස්සනං සන්දස්සනන්ති ආහ “විනයෙ සංසන්දෙතබ්බානි”ති.

කිං පන තං සුත්තං, කො වා විනයොති විචාරණාය ආවරියානං මනිහෙදමුඛෙන තමත්ථං දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි චුත්තං. විනයොති විභචගපායමාහ. සො හි මානිකාසඤ්ඤිතස්ස සුත්තස්ස අත්ථසුවනතො “සුත්ත”න්ති වත්තබ්බතං අරහති. විවිධනයත්තා, විසිට්ඨනයත්තා ව විනයො, බන්ධකපායො. එවන්ති එවං සුත්තවිනයෙසු පරිග්ගය්හමානෙසු විනයපිටකමිපි න පරියාදීයති පරිවාරපාළියා අසඬගහිතත්තා. සුත්තන්තාහිධම්මපිටකානි වා සුත්තං අත්ථසුවනාදිඅත්ථසම්භවතො. එවමිපිති “සුත්තන්තාහිධම්මපිටකානි සුත්තං, විනයපිටකං විනයො”ති එවං සුත්තවිනයවිභාගෙ චුච්චමානෙපි. න තාව පරියාදීයන්තීති න තාව අනවසෙසතො පරිග්ගය්හන්ති, කස්මාති ආහ “අසුත්තනාමකඤ්ඤි”තිආදි. යස්මා “සුත්ත”න්ති ඉමං නාමං අනාරොපෙත්වා සඬගිතමිපි ජාතකාදිබුද්ධවචනං අත්ථි, තස්මා චුත්තනයෙන තීණි පිටකානි න පරියාදිණ්ණානීති. සුත්තනිපාතඋදානඉතිචුත්තකාදීනි දීඝනිකායාදයො විය සුත්තනාමං ආරොපෙත්වා අසඬගිතානීති අධිප්පායෙ පනෙත්ථ ජාතකාදීහි සද්ධිං තානිපි ගහිතානි. බුද්ධවංසවරියාපිටකානං පනෙත්ථ අග්ගහණෙ කාරණං මග්ගිතබ්බං, කිං වා තෙන මග්ගනෙන? සබ්බොපායං වණ්ණනානයො ථෙරවාදං දස්සනමුඛෙන පටික්ඛිත්තො එවානි.

අත්ථිති කිං අත්ථි, අසුත්තනාමකං බුද්ධවචනං නත්ථි එවානි දස්සෙති. තථා හි නිදානවණ්ණනායං (දී. නි. ටී. 1.පයමමහාසඬගිතිකථාවණ්ණනා; සාරත්ථ. ටී. 1.පයමමහාසඬගිතිකථාවණ්ණනා) අමිහෙහි චුත්තං “සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධයො පරෙ”ති. තං සබ්බං පටික්ඛිපිත්වා “සුත්තන්ති විනයො”තිආදිනා චුත්තං සංවණ්ණනානායං “නායමත්ථො ඉධාධිප්පෙතො”ති පටිසොධෙත්වා. විනෙති එතෙන කිලෙසෙති විනයො, කිලෙසවිනයනුපායො, සො එව ව නං කරොතීති කාරණන්ති ආහ “විනයො පන කාරණ”න්ති.

ධම්මෙති පරියත්තිධම්මෙ. සරාගායාති සරාගභාවාය කාමරාගභවරාගපරිබුහනාය. සඤ්ඤොගායාති භවසංයොජනාය. ආවයායාති වට්ඨස්ස වඬ්ඬනත්ථාය. මහිච්ඡතායාති මහිච්ඡභාවාය. අසන්තුට්ඨියාති අසන්තුට්ඨිභාවාය. සඬගණිකායාති කිලෙසසඬගණගණසඬගණවිභාරාය. කොසජ්ජායාති කුසිතභාවාය. දුබ්භරතායාති දුප්පොසතාය. විරාගායාති සකලවට්ඨතො විරජ්ජනත්ථාය. විසඤ්ඤොගායාති කාමභවාදීහි විසංයුජ්ජනත්ථාය. අපවයායාති සබ්බස්සාපි වට්ඨස්ස අපවයනාය, නිබ්බානායාති අත්ථො. අප්පිච්ඡතායාති පච්චයප්පිච්ඡතාදිවසෙන සබ්බසො ඉච්ඡාපගමාය. සන්තුට්ඨියාති ද්වාදසවිධසන්තුට්ඨිභාවාය. පච්චෙකායාති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
පටිච්ඡත්තභාවාය, කායවිච්චෙකාදිතද්ධගවිච්චෙකාදිවිච්චෙකසිද්ධියා.
වීරියාරම්භායාති කායිකස්ස චෙව, චෙතසිකස්ස ච වීරියස්ස පග්ගහණත්ථාය.
සුභරතායාති සුඛපොසනත්ථාය. එවං යො පරියත්තිධම්මො
උග්ගහණධාරණපරිපූච්ඡාමනසිකාරවසෙන යොනිසො පටිපජ්ජන්තස්ස
සරාගාදිභාවපරිවජ්ජනස්ස කාරණං. භුත්වා විරාගාදිභාවාය සංවත්තති,
එකංසතො එසො ධම්මො. එසො විනයො, සම්මදෙව අපායාදීසු
අපතනවසෙන ධාරණතො, කිලෙසානං විනයනතො, සත්ථු
සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඔවාදානුසිට්ඨිභාවතො එතං සත්ථුසාසනන්ති ධාරෙය්‍යාසි
ජානෙය්‍යාසි, අවබුජ්ඣෙය්‍යාසිති අත්ථො. චතුසච්චස්ස සුවනං සුත්තන්ති
ආහ “සුත්තෙති තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ”ති. තෙපිටකඤ්චි බුද්ධවචනං
සච්චවිනිමුත්තං නත්ථි. රාගාදිවිනයනකාරණං තථාගතෙන සුත්තපදෙන
පකාසිතන්ති ආහ “විනයෙති එතස්මිං රාගාදිවිනයකාරණෙ”ති.

සුත්තෙ ඔසරණඤ්චෙත්ථ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ
පරියාපන්නතාවසෙනෙව චෙදිතබ්බං, න අඤ්ඤාථාති ආහ “සුත්තපටිපාටියා
කත්ථවි අනාගන්ත්වා”ති. ඡල්ලිං උට්ඨපෙත්වාති අරොගස්ස මහතො
රුක්ඛස්ස තිට්ඨතො උපක්කමෙන ඡල්ලියා සකලිකාය, පපටිකාය වා
උට්ඨපනං විය අරොගස්ස සාසනධම්මස්ස තිට්ඨතො බ්‍යඤ්ජනමත්තෙන
තජ්ජරියාපන්නං විය භුත්වා ඡල්ලිසදිසං පුබ්බාපරවිරුද්ධතාදිදොසං
උට්ඨපෙත්වා පරිදිපෙත්වා, තාදිසාති පන එකංසතො
ගුල්භවෙස්සන්තරාදිපරියාපන්නාති හොන්තිති ආහ
“ගුල්භවෙස්සන්තර...පෙ....පඤ්ඤායන්තිති අත්ථො”ති. රාගාදිවිනයෙති
රාගාදීනං විනයනත්ථෙ. තදාකාරතාය න පඤ්ඤායමානාති න දිස්සමානාති
ඡඩ්චෙතබ්බාති චජ්ජිතබ්බාති න ගහෙතබ්බාති. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

ඉමස්මිං පන යානෙති ඉමස්මිං මහාපදෙසනිද්දෙසට්ඨානෙ. “සුත්තෙ
චත්තාරො මහාපදෙසා”තිආදිනා චුත්තම්පි අචුත්තෙන සද්ධිං ගහෙත්වා
පකිණ්ණකකථාය මාතිකං උද්දිසති. ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො පඤ්ඤො,
තස්ස විස්සජ්ජනාති පඤ්ඤාබ්‍යාකරණාති, අත්ථසුවනාදිඅත්ථෙත සුත්තං,
පාළි, තං සුත්තං අනුලොමෙති අනුකුලෙතිති සුත්තානුලොමං, මහාපදෙසො.
ආචරියා වදන්ති සංවණ්ණෙත්ති පාළි. එතෙනාති ආචරියවාදො අට්ඨකථා.
තස්ස තස්ස ථෙරස්ස අත්තනො එව මති අධිප්පායොති අත්තනොමති.
ධම්මවිනිච්ඡයෙ පත්තෙති ධම්මෙ විනිච්ඡිනිතබ්බෙ උපට්ඨිතෙ. ඉමෙති
අනන්තරං චුත්තා චත්තාරො මහාපදෙසා. පථියති ධම්මො පරිච්ඡිජ්ජති
විනිච්ඡියති එතෙනාති පමාණං. තෙනාහ “යං එත්ථ සමෙති”තිආදි.
ඉතරන්ති මහාපදෙසෙසු අසමෙත්තං. පුන ඉතරන්ති අකජ්ජියං
අනුලොමෙත්තං කජ්ජියං පටිබාහන්තං සන්ධායාහ.

එකංසෙනෙව බ්‍යාකාතබ්බො විස්සජ්ජෙතබ්බොති
එකංසබ්‍යාකරණියො. විහජ්ජාති පුච්ඡිතමත්ථං අවධාරණාදිහෙදෙන

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගට්ඨකා

මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

විහජිත්වා. පටිපුච්ඡාති පුච්ඡන්තං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා. යපනීයොති තිධාපි අවිස්සජ්ජනීයත්තා යපනීයො ඛ්‍යාකරණං අකත්වා යපෙනබ්බො. “චක්ඛුං අනිච්ච”න්ති පඤ්ඤෙ උත්තරපදාවධාරණං සන්ධාය “එකංසෙනෙව ඛ්‍යාකාතබ්බ”න්ති චුත්තං නිච්චතාය ලෙසස්සාපි තත්ථ අභාවතො. පුරිමපදාවධාරණෙ පන විහජ්ජඛ්‍යාකරණීයතා චක්ඛුසොතෙසු විසෙසත්ථසාමඤ්ඤත්ථානං අසාධාරණභාවතො. ද්විත්තං තෙසං සදිසතාවොදනා පටිපුච්ඡනමුඛෙනෙව ඛ්‍යාකරණීයා පටික්ඛෙපවසෙන, අනුඤ්ඤාතවසෙන ච විස්සජ්ජිතබ්බතොති ආහ “යථා චක්ඛු, තථා සොතං...පෙ.... අයං පටිපුච්ඡාඛ්‍යාකරණීයො පඤ්ඤො”ති. තං ජීවං තං සරීරන්ති ජීවසරීරානං අනඤ්ඤතාපඤ්ඤො. යස්ස යෙන අනඤ්ඤතාවොදිතා, සො එව පරමත්ථතො නුපලබ්භතීති වඤ්ඤාතනයස්ස මත්තෙය්‍යතාකිත්තනසදිසොති අඛ්‍යාකාතබ්බතාය යපනීයො චුත්තොති. ඉමානි චත්තාරි පඤ්ඤාඛ්‍යාකරණානි පමාණං තෙනෙව නයෙන තෙසං පඤ්ඤානං ඛ්‍යාකාතබ්බතො.

විනයමහාපදෙසො කජ්ජියානුලොමවිධානතො නිජ්ජරියායතො අනුලොමකජ්ජියං නාම, මහාපදෙසභාවෙන පන තංසදිසතාය සුත්තන්තමහාපදෙසෙසුපි “අනුලොමකජ්ජිය”න්ති අයං අට්ඨකථාවොභාරො. යදිපි තත්ථ තත්ථ භගවතා පවත්තිතපකිණ්ණකදෙසනාව අට්ඨකථා, සා පන ධම්මසඬ්ඛිගාහකෙහි පයමං තිණි පිටකානි සඬ්ඛිගායිත්වා තස්ස අත්ථවණ්ණනානුරූපෙනෙව වාවනාමග්ගං ආරොපිතත්තා “ආචරියවාදො”ති චුච්චති ආචරියා වදන්ති සංවණ්ණෙත්ති පාළිං එතෙනාති. තෙනාහ “ආචරියවාදො නාම අට්ඨකථා”ති. තිස්සො සඬ්ඛිතියො ආරුළුහො එව ච බුද්ධවචනස්ස අත්ථසංවණ්ණනාභූතො කථාමග්ගො මහින්දත්ථෙරෙන තම්බපණ්ණිදීපං ආහතො පච්ඡා තම්බපණ්ණියෙහි මහාථෙරෙහි සිහළභාසාය යපිතො නිකායන්තරලද්ධිසඬ්ඛිකරපරිහරණත්ථං. අත්තනොමති නාම ථෙරවාදො. නයග්ගාහෙනාති සුත්තාදිතො ලබ්භමානනයග්ගහණෙන. අනුබුද්ධියාති සුත්තාදීනියෙව අනුගතබුද්ධියා. අත්තනො පටිභානන්ති අත්තනො එව තස්ස අත්ථස්ස චුත්තනායෙන උපට්ඨානං, යථාඋපට්ඨිතා අත්ථා එව තථා චුත්තා. සමෙත්තමෙව ගහෙතබ්බන්ති යථා සුත්තෙන සංසන්දති, එවං මහාපදෙසතො අත්ථා උද්ධරිතබ්බාති දස්සෙති. පමාදපායවසෙන ආචරියවාදස්ස කදාපි පාළියා අසංසන්දනාපි සියා, සො න ගහෙතබ්බොති දස්සෙත්තො ආහ “ආචරියවාදොපි සුත්තෙන සමෙත්තොයෙව ගහෙතබ්බො”ති. සබ්බදුබ්බලා පුග්ගලස්ස සයං පටිභානභාවතො. තථා ච සාපි ගහෙතබ්බා, කිදිසි? සුත්තෙන සමෙත්තා යෙවාති යොජනා. තාසුති තිසු සඬ්ඛිතියු. “ආගතමෙව පමාණ”න්ති ඉමිනා මහාකස්සපාදිහි සඬ්ඛිතමෙව “සුත්ත”න්ති ඉධාධිජ්ජෙතන්ති තදඤ්ඤස්ස සුත්තභාවමෙව පටික්ඛිපති. තදත්ථා එව හි තිස්සො සඬ්ඛිතියො. තත්ථාති ගාරය්හසුත්තෙ. න වෙව සුත්තෙ ඔසරන්ති, න ච විනයෙ සන්දිස්සන්තීති වෙදිතබ්බාති තස්ස

අසුත්තභාවතො තෙන “අනුලොමකප්පියං සුත්තෙන සමෙන්තමෙව ගහෙනබ්බ”න්ති චුත්තං එවත්ථං නිගමනවසෙන නිදස්සෙති. සබ්බත්ථ “න ඉතර”න්ති වචනං තත්ථ තත්ථ ගහිතාවධාරණඵලදස්සනං දට්ඨබ්බං.

කම්මාරපුත්තචුත්තද්වත්ථවණ්ණනා

189. සුකරමද්දවත්ති වනවරාහස්ස මුදුමංසං. යස්මා චුත්තො අරියසාවතො සොතාපන්නො, අඤ්ඤෙ ව භගවතො, හික්ඛුසඬ්ඝස්ස ව ආහාරං පටියාදෙන්තා අනවජ්ජමෙව පටියාදෙන්ති, තස්මා චුත්තං “පවත්තමංස”න්ති. තං කිරාති “නාතිතරුණස්සා”තිආදිනා චුත්තවිසෙසං. තථා හි තං “මුදු වෙව සිනිද්ධඤ්චා”ති චුත්තං. මුදුමංසභාවතො හි අභිසඬ්ඛරණවිසෙසෙන ව “මද්දව”න්ති චුත්තං. ඔජං පක්ඛිපිංසු “අයං භගවතො පච්ඡිමකො ආහාරො”ති පුඤ්ඤවිසෙසාපෙක්ඛාය, තං පන තථාපක්ඛිත්තදිබ්බොප්පත්තාය ගරුතරං ජාතං.

අඤ්ඤෙ යං දුජ්ජීරං, තං අජානන්තා “කස්සචි අදත්ථා විනාසිත”න්ති උපවදෙය්‍යුත්ති පරුපවාදමොචනත්ථං භගවා “නාහං ත”න්තිආදිනා සීහනාදං නදති.

190. කථං පනායං සීහනාදො නනු තං භගවතොපි සම්මාපරිණාමං න ගතන්ති? නයිදං එවං දට්ඨබ්බං, යස්මා “සම්මදෙව තං භගවතො පරිණාමං ගත”න්ති වත්තුං අරහති තප්පච්චයා උප්පන්නස්ස විකාරස්ස අභාවතො, අඤ්ඤපච්චයස්ස ව විකාරස්ස මුදුභාවං ආපාදිතත්තා. තෙනාහ “න පන භුත්තප්පච්චයා”තිආදි. න හි භගවා, අඤ්ඤෙ වා පන බිණාසවා නවවෙදනුප්පාදනවසෙන ආහාරං පරිභුඤ්ජන්ති අට්ඨඬ්ඛසමන්තාගතමෙව කත්ථා ආහාරස්ස උපභුඤ්ජනතො. යදි එවං කස්මා පාළියං “භත්තං භුත්තාචස්ස බරො ආබාධො උප්පජ්ජී”තිආදි චුත්තං? තං භොජනුත්තරකාලං උප්පන්නත්තා චුත්තං. “න පන භුත්තප්පච්චයා”ති චුත්තො වායමත්ථො අට්ඨකථායං. කතුපච්චස්ස ලද්ධොකාසස්ස කම්මස්ස වසෙන බලවතිපි රොගෙ උප්පන්නෙ ගරුසිනිද්ධභොජනප්පච්චයා වෙදනානිග්ගහො ජාතො, තෙනාහ “යදි හී”තිආදි. පත්ථිතට්ඨානෙති ඉච්ඡිතට්ඨානෙ, ඉච්ඡා වස්ස තත්ථ ගන්ත්ථා විනෙතබ්බවෙනෙය්‍යාපෙක්ඛා දට්ඨබ්බා. ගාථායමිපි “සුත”න්ති ඉමිනා සුතමත්තං, පරෙසං වචනමත්තමෙතං, න පන භොජනප්පච්චයා ආබාධං ඵ්ඨි ධිරොති දස්සෙති.

පානීයාහරණවණ්ණනා

191. පසන්නභාවෙන උදකස්ස අච්ඡභාවො වෙදිතබ්බොති ආහ “අච්ඡොදකාති පසන්නොදකා”ති. සාදුරසත්තා සාතතාති ආහ “මධුරොදකා”ති. තනුකමෙව සලිලං විසෙසතො සීතලං, න බහලන්ති ආහ “තනුසීතලසලිලා”ති. නික්කද්දමාති සෙතභාවස්ස කාරණමාහ. පඬ්ඨකවික්ඛල්ලාදිවසෙන හි උදකස්ස විවණ්ණනා, සභාවතො පන තං සෙතවණ්ණං එවාති.

පුක්කුසමල්ලපුත්තවත්ථුවණ්ණනා

192. ධුරවාතෙති පටිමුඛවාතෙ. දීඝපිඨගලොති දීඝො හුත්වා පිඨගලවක්ඛුකො. පිඨගලක්ඛිකො හි සො “ආලාරො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. එවරුපන්ති දක්ඛති කර්ස්සති භවිස්සතීති ඊදිසං. ඊදිසෙසුති යත්‍ර යංවාති එවරුපනිපාතසද්දයුත්තට්ඨානෙසු.

193. විවරන්තියො මෙසගඛිහතො නිච්ඡරන්තියො විය හොන්තීති වුත්තං “නිච්ඡරන්තීසුති විවරන්තීසු”ති. නවවිධායාති නවජ්ජකාරාය. නවසු හි පකාරෙසු එකවිධාපි අසති තජ්ජරියාපන්තතාය “නවවිධා” ත්වෙව වුවවති. ඊදිසි හි එසා රුල්හි අට්ඨවිමොක්ඛපත්තිපි සමඤ්ඤා විය. අසඤ්ඤං කරොති, යො තස්සා සද්දෙන, තෙජසා ච අජ්ඣොත්ථං. එකං චක්කන්ති එකං මණ්ඩලං. සඬකාරං තීරෙත්ති පරිච්ඡිජ්ජන්ති විය දස්සෙතීති සතෙරා. ගග්ගරායමානාති ගග්ගරාතිසද්දං කරොන්ති, අනුරවදස්සනඤ්ඤෙන. කපිසිසාති කපිසිසාකාරවති. මච්ඡවිලොලිකාති උදකෙ පරිජ්ඣන්දමානමච්ඡො විය විලුලිතාකාරා. කුක්කුටසදිසාති පසාරිතපක්ඛකුක්කුටාකාරා. නඬගලස්ස කස්සනකාලෙ කස්සකානං හත්ථෙන ගහෙනබ්බට්ඨානෙ මණිකා හොති, තං උපාදාය නඬගලං “දණ්ඩමණිකා”ති වුවවති, තස්මා දණ්ඩමණිකාකාරා දණ්ඩමණිකා. තෙනාහ “නඬගලසදිසා”ති. දෙවෙ වස්සන්තෙපි සජ්ජාතිභූතතාය උදකෙන අතෙමෙතබ්බතො මහාසති “සුක්ඛාසනී”ති වුත්තා. තෙනාහ “පතිතට්ඨානං සමුග්ගාටෙති”ති.

භුසාගාරකෙති භුසමයෙ අගාරකෙ. තත්ථ කිර මහන්තං පලාලපුඤ්ජං අබ්භන්තරතො පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා සාලාසදිසං පබ්බජිතානං වසනයොග්ගට්ඨානං කතං, තදා භගවා තත්ථ වසි, තං පන බලමණ්ඩලං සාලාසදිසන්ති ආහ “බලසාලාය”න්ති. එත්ථාති හෙතුමිහි භූමිමවචනන්ති ආහ “එතස්මිං කාරණෙ”ති, අසනිපාතෙන ඡන්තං ඡනානං හතකාරණෙති අත්ථො. සො ත්වං හන්තෙති අයමෙව වා පායො.

194. සිඬගී නාම කිර උත්තමං අතිවිය පහස්සරං බුද්ධානං ඡවිවණ්ණොභාසං දෙවලොකතො ආගතසුචණ්ණං. තෙනෙවාහ “සිඬගීසුචණ්ණවණ්ණ”න්ති. “කිං පන ථෙරො තං ගණ්හී”ති සයමෙව පුච්ඡං සමුට්ඨාපෙත්වා තත්ථ කාරණං දස්සෙත්තො “කිඤ්චාපී”තිආදිමාහ. තෙනෙව කාරණෙනාති උපට්ඨාකට්ඨානස්ස මත්ථකජ්ජන්ති, පරෙසං වචනොකාසපච්ඡෙදනං, තෙන වත්ථෙන සත්ථු සුජනං, සත්ථු අජ්ඣාසයානුවත්තනන්ති ඉමිනා තෙනෙව යථාචුත්තෙන චතුබ්බිධෙන කාරණෙන.

195. ථෙරො ච තාවදෙව තං සිඬගීවණ්ණං මට්ඨදුස්සං භගවතො උපනාමෙසි “පටිග්ගණ්හතු මෙ හන්තෙ භගවා ඉමං මට්ඨදුස්සං, තං මමස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති. පටිග්ගහෙසි භගවා, පටිග්ගහෙත්වාච නං

පරිභුඤ්ජී. තෙන චුත්තං “භගවාපි තතො එකං නිවාසෙසි, එකං පාරුඡී”ති. තාවදෙව කිර තං භික්ඛු ඔවට්ඨිකරණමත්තෙන තුන්තකම්මං නිට්ඨාපෙත්වා ථෙරස්ස උපනෙසුං, ථෙරො භගවතො උපනාමෙසි. භතච්ඡිකං වියාති පටිභතජ්ජහං, විය-සද්දො නිපාතමත්තං. භගවතො හි සරීරජ්ජහාහි අභිභුයාමානා තස්ස වත්ථයුගස්ස පහස්සරතා නාහොසි. අන්තන්තෙනෙවාති අන්තො අන්තො එව, අබ්භන්තරතො එවාති අත්ථො. තෙනාහ “ඛනිපනස්ස පහා නත්ථී”ති.

“පසන්තරුපං සමුට්ඨාපෙති”ති එතෙනෙතස්ස ආහාරස්ස භුත්තජ්ජච්චයා න සො රොගොති අයමත්ථො දීපිතො. ද්විසු කාලෙසු එවං හොති ද්විත්තං නිබ්බානධාතුනං සමධිගමසමයභාවතො. උපවත්තනෙ අන්තරෙන යමකසාලානන්ති එත්ථ වත්තබ්බං පරතො ආගමිස්සති.

196. සබ්බං සුවණ්ණවණ්ණමෙව අහොසි අතිවිය පරිසුද්ධාය පහස්සරාය එකග්ගනාය භගවතො සරීරජ්ජහාය නිරන්තරං අභිභුතත්තා.

ධම්මෙති පරියත්තිධම්මෙ. පවත්තාති පාවචනභාවෙන දෙසෙනා. පුරතොව නිසීදි ඔවාදජ්ජට්ඨකරණභාවතො.

197. දානානිසංසසඬ්ඛාතා ලාභාති වණ්ණදානබලදානාදිහෙදා දානස්ස ආනිසංසසඤ්ඤිතා දිට්ඨධම්මිකා, සම්පරායිකා ච ලාභා ඉච්ඡිතබ්බා. තෙ අලාභාති තෙ සබ්බෙ තුය්හං අලාභා, ලාභා එව න හොන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙ පච්චක්ඛන්තො ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භවා දිට්ඨධම්මිකා. සම්පරෙතබ්බතො පෙච්ච ගන්තබ්බතො “සම්පරායො”ති ලද්ධනාමෙ පරලොකෙ භවා සම්පරායිකා. දිට්ඨධම්මිකා ච සම්පරායිකා ච දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකා. දානානිසංසසඬ්ඛාතා ලාභාති දානානිසංසභූතා ලාභා. සබ්බථා සමමෙව භුත්වා සමං එලං එතෙසං න එකදෙසෙනාති සමසමඵලා. පිණ්ඩපාතාති තබ්බිසයං දානමයං පුඤ්ඤමාහ.

යදි ඛෙත්තවසෙන තෙසං සමඵලතා අධිජ්ජෙතා, සතිපි එකසන්තානභාවෙ පුපුජ්ජනඅරහන්තභාවසිද්ධං නනු තෙසං ඛෙත්තං විසිට්ඨන්ති දස්සෙතුං “නනු වා”තිආදිමාහ. පරිනිබ්බානසමතායාති කිලෙසපරිනිබ්බානබන්ධපරිනිබ්බානභාවෙන පරිනිබ්බානසමතාය. “පරිභුඤ්ජීත්වා පරිනිබ්බුතො”ති එතෙන යථා පණිතපිණ්ඩපාතපරිභොගූපත්ථම්හිතරූපකායසන්තිස්සයො ධම්මකායො සුඛෙතෙව කිලෙසෙ පරිච්චජී, භොජනසජ්ජායසංසිද්ධියා එවං සුඛෙතෙව බන්ධෙ පරිච්චජීති එවං කිලෙසපරිච්චාගස්ස, බන්ධපරිච්චාගස්ස ච සුඛසිද්ධිනිමිත්තතාය උභිත්තං පිණ්ඩපාතානං සමඵලතා ජොතිතා. “පිණ්ඩපාතසීසෙන ච පිණ්ඩපාතදානං ජොතිත”න්ති චුත්තො වායමත්ථො. යථා හි සුජාතාය “ඉමං ආහාරං නිස්සාය මය්හං දෙවතාය වණ්ණසුඛබලාදිගුණා සම්මදෙව සම්පජ්ජෙය්සු”න්ති උලාරො අජ්ඣාසයො

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

තදා අහොසි, එවං චුන්දස්සපි කම්මාරපුත්තස්ස “ඉමං ආහාරං නිස්සාය
 භගවතො වණ්ණසුඛබ්බලාදිගුණා සම්මදෙව සම්පජ්ජෙය්‍යු”න්ති උළාරො
 අජ්ඣාසයොති එවම්පි තෙසං උභින්නං සමඵලතා වෙදිතබ්බා. සතිපි
 චතුච්ඡිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තීනං දෙවසිකං වළඤ්ජනසමාපත්තිභාවෙ
 යථා පන අභිසම්බුජ්ඣනදිවසෙ අභිනවවිපස්සනං පට්ඨපෙත්තො
 රූපසත්තකාදි (විසුද්ධි. ටී. 2.707 විත්ථාරො) වසෙන චුද්දසභාකාරෙහි
 සන්තෙත්වා මහාවිපස්සනාමුඛෙන තා සමාපත්තියො සමාපජ්ජී, එවං
 පරිනිබ්බානදිවසෙපි සබ්බා තා සමාපජ්ජීති එවං සමාපත්තිසමත්තායපි තෙසං
 සමඵලතා. චුන්දස්ස තාව අනුස්සරණං උළාරතරං හොතු භගවතො
 දින්නභාවෙන අඤ්ඤථත්තභාවතො, සුඡාතාය පන කථං දෙවතාය
 දින්නන්ති? එවංසඤ්ඤිභාවතොති ආහ “සුඡාතා වා”තිආදි. අපරභාගෙති
 අභිසම්බොධිතො අපරභාගෙ. පුන අපරභාගෙති පරිනිබ්බානතො පරතො.
 ධම්මසීසන්ති ධම්මානං මත්ථකභූතං නිබ්බානං. මෙ ගහිතන්ති මම වසෙන
 ගහිතං. තෙනාහ “මය්හං කිරා”තිආදි.

අධිපතිභාවො ආධිපතෙය්‍යන්ති ආහ “ජෙට්ඨභාවසංවත්තනියක”න්ති.

සංවරෙති සීලසංවරෙ. වෙරන්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවිධං වෙරං. තඤ්ඤි
 වෙරිධම්මභාවතො, වෙරහෙතුතාය ව “වෙර”න්ති වුව්වති. කොසල්ලං
 වුව්වති ඤාණං, තෙන යුත්තො කුසලොති ආහ “කුසලො පන
 ඤාණසම්පන්නො”ති. ඤාණසම්පදා නාම ඤාණපාරිපුරී, සා ච
 අග්ගමග්ගවසෙන වෙදිතබ්බා, අග්ගමග්ගො ච නිරවසෙසතො කිලෙසෙ
 පජ්ඣතිති ආහ “අරියමග්ගෙන...පෙ.... ජහාති”ති. ඉමං පාපකං ජහිත්වාති
 දානෙන තාව ලොභමච්ඡරියාදිපාපකං, සීලෙන පාණාතිපාතාදිපාපකං
 ජහිත්වා තදභිගවසෙන පහාය තතො සමථවිපස්සනාධම්මෙහි
 වික්ඛම්භනවසෙන, තතො මග්ගපටිපාටියා සමුව්ච්ජෙදවසෙන අනවසෙසං
 පාපකං පහාය. තථා පහීනත්තා එව රාගාදීනං බයා කිලෙසනිබ්බානෙන
 සබ්බසො කිලෙසවූපසමෙන නිබ්බුතො පරිනිබ්බුතොති සඋපාදිසෙසාය
 නිබ්බානධාතුයා දෙසනාය කූටං ගණ්හන්තො “ඉති චුන්දස්ස...පෙ....
 සම්පස්සමානො උදානං උදානෙසී”ති.

චතුත්ථභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

යමකසාලවණ්ණනා

198. එවං තං කුසිනාරායං හොතීති යථා අනුරාධපුරස්ස පූජාරාමො
 දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං, එවං තං උය්‍යානං කුසිනාරාය දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං
 හොති. තස්මාති යස්මා නගරං පවිසිතුකාමා උය්‍යානතො උපෙච්ච වත්තන්ති
 ගච්ඡන්ති එතෙනාති “උපවත්තන”න්ති වුව්වති, තං සාලපත්තිභාවෙන ඨිතං
 සාලවනං. අන්තරෙතාති වෙමජ්ඣෙකු. තස්ස කිර මඤ්චකස්සාති තත්ථ
 පඤ්ඤපියමානස්ස තස්ස මඤ්චකස්ස. තත්‍රාපි...පෙ.... එකො පාදභාගස්ස,
 තස්මා “අන්තරෙන යමකසාලාන”න්ති වුත්තං. සංසිඛිඛිත්වාති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා අඤ්ඤාමඤ්ඤාආසත්තවිටපසාබ්බතාය සංඝිබ්බිත්වා විය. “ධීතසාබ්බා”තිපි වුත්තං අට්ඨකථායං. යං පන පාළියං “උත්තරසීසකං මඤ්ඤකං පඤ්ඤපෙහී”ති වුත්තං, තං පච්ඡිමදස්සනං දට්ඨුං ආගතානං දෙවතානං දට්ඨුං යොග්‍යතාවසෙන වුත්තං. කෙච් පන “උත්තරදිසාවිලොකනමුඛං පුබ්බදිසාසීසකං කත්වා මඤ්ඤකං පඤ්ඤපෙහීති අත්ථො”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං.

එතෙ නාගානමුත්තමාති එතෙ ගොත්තතො ගොවරිආදිනාමකා හත්ථිනාගෙසු බලෙන සෙට්ඨන්තමා. මජ්ඣිමට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.148) පන කෙච් හත්ථිනො ඉතො අඤ්ඤා ආගතා, සො පන තෙසං නාමමත්තකතො හෙදො දට්ඨබ්බො.

පරිභුත්තකාලතො පට්ඨාය...පෙ.... පරික්ඛයං ගතං, “න පන පරිභුත්තජ්ජව්වයා”ති හෙට්ඨා වුත්තනායෙනෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. වඩ්ඪවාරෙති උභයං. කතොකාසස්ස කම්මස්ස වසෙන යථාසමුට්ඨිතො රොගො ආරොග්‍යං අභිමද්දතීති කත්වා එතමත්ථං දස්සෙන්තො “වියා”ති වුත්තං. යස්මා හගවා හෙට්ඨා වුත්තනායෙන කජ්ජං, කජ්ජාවසෙසං වා යාතුං සමත්ථො එව, තත්තකං කාලං යානෙ පයොජනාභාවතො ආයුසඬ්ඛාරෙ ඔස්සජ්ජිත්වා තාදිසස්ස කම්මස්ස ඔකාසං අදාසි, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙන්තො “වියා”තිපි වත්තුං යුජ්ජති යෙව.

කුසලං කාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති “එවං මහජ්ජලං, එවං මහානිසංසං, මහානුභාවඤ්ඤං තං කුසලං”න්ති.

එකස්සාපි සත්තස්ස වට්ටදුක්ඛවූපසමො බුද්ධානං ගරුතරො හුත්වා උපට්ඨාති අතිදුල්ලභභාවතො, තස්මා “අපරමපි පස්සතී”තිආදි වුත්තං, ස්වායමත්ථො මාගණ්ඩියසුත්තෙන (සු. නි. 841) දීපෙතබ්බො.

තතියං පන කාරණං සත්තානං උජ්ජජනකඅනත්ථපරිහරණන්ති තං දස්සෙන්තො පුන “අපරමපි පස්සතී”තිආදිමාහ.

සීහසෙය්‍යන්ති. එත්ථ සයනං සෙය්‍යා, සීහස්ස විය සෙය්‍යා සීහසෙය්‍යා, තං සීහසෙය්‍යං. අථ වා සීහසෙය්‍යන්ති සෙට්ඨසෙය්‍යං, යදිදං අත්ථද්වයං පරතො ආගමිස්සති.

“වාමෙන පස්සෙන සෙන්ති”ති එවං වුත්තා කාමභොගිසෙය්‍යා, දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථි දක්ඛිණහත්ථස්ස සරීරග්ගහණාදියොගක්ඛමතො, පුරිසවසෙන චෙතං වුත්තං.

එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති දුක්ඛුජ්ජන්තිතො.

අයං සීහසෙය්‍යාති අයං එවං චුත්තා සීහසෙය්‍යා. “තෙජ්‍යස්සදත්තා”ති ඉමිනා සීහස්ස අභිරුහාවං දස්සෙති. භිරුකා හි සෙසමිගා අත්තනො ආසයං පවිසිත්වා සන්තාසපුබ්බකං යථා තථා සයන්ති, සීහො පන අභිරුහාවතො සතොකාරී භික්ඛු විය සතිං උපට්ඨාපෙත්වාච සයති. තෙනාහ “පුරිමපාදෙ”තිආදි. දක්ඛිණෙ පුරිමපාදෙ වාමස්ස පුරිමපාදස්ස යපනවසෙන ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා. පච්ඡිමපාදෙති ද්වෙ පච්ඡිමපාදෙ. චුත්තනායෙනෙව ඉධාපි එකස්මිං යානෙ පාදට්ඨපනං වෙදිතබ්බං, ධීතොකාසසල්ලක්ඛණං අභිරුහාවෙනෙව. “සීසං පන උක්ඛිපිත්වා”තිආදිනා චුත්තා සීහකිරියා අනුත්‍රාසපබ්‍රජ්ඣකං විය අභිරුහාවසිද්ධා ධම්මතාවසෙනෙවාති වෙදිතබ්බා. සීහවිජ්ජිතවිජ්ජිතනං අතිවෙලං එකාකාරෙන යපිතානං සරීරාවයවානං ගමනාදිකිරියාසු යොග්‍යභාවාපාදනත්ථං. තික්ඛත්තුං සීහනාදනදනං අප්පෙසක්ඛමිගජාතපරිහරණත්ථං.

සෙති අබ්‍යාවට්ඨාවෙන පවත්නති එත්ථාති සෙය්‍යා, චතුත්ථජ්ඣානමෙව සෙය්‍යා චතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා. කිං පන තං චතුත්ථජ්ඣානන්ති? ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං, තතො හි වුට්ඨහිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා හගවා අනුක්කමෙන අග්ගමග්ගං අධිගන්ත්වා තථාගතො ජාතොති. “තයිදං පදට්ඨානං නාම, න සෙය්‍යා, තථාපි යස්මා ‘චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨහිත්වා සමනන්තරා හගවා පරිනිබ්බාසී’ති (දී. නි. 2.219) වක්ඛති, තස්මා ලොකීයචතුත්ථජ්ඣානසමාපත්ති එව තථාගතසෙය්‍යා”ති කෙවි, එවං සති පරිනිබ්බානකාලිකාව තථාගතසෙය්‍යාති ආපජ්ජති, න ච හගවා ලොකීයචතුත්ථජ්ඣානසමාපජ්ජනබහුලො විහාසී. අග්ගඵලවසෙන පවත්තං පනෙත්ථ චතුත්ථජ්ඣානං වෙදිතබ්බං. තත්ථ යථා සත්තානං නිද්දුපගමනලක්ඛණා සෙය්‍යා හවඩ්ගචිත්තවසෙන හොති, සා ච තෙසං පයමජාතිසමන්වයා යෙභුය්‍යචුත්තිකා, එවං හගවතො අරියජාතිසමන්වයං යෙභුය්‍යචුත්තිකං අග්ගඵලභූතං චතුත්ථජ්ඣානං “තථාගතසෙය්‍යා”ති වෙදිතබ්බං. සීහසෙය්‍යා නාම සෙට්ඨසෙය්‍යාති ආහ “උත්තමසෙය්‍යා”ති.

නත්ථි එතිස්සා උට්ඨානන්ති අනුට්ඨානා, සෙය්‍යා, තං අනුට්ඨානසෙය්‍යං. “ඉතො උට්ඨහිස්සාමි”ති මනසිකාරස්ස අභාවතො “උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වා”ති න චුත්තං. එත්ථාති එතස්මිං අනුට්ඨානසෙය්‍යුපගමනෙ. කායවසෙන අනුට්ඨානං, න චිත්තවසෙන, චිත්තවසෙන ච අනුට්ඨානං නාම නිද්දුපගමනන්ති තදභාවං දස්සෙතුං “නිද්දාවසෙනා”තිආදි චුත්තං. හවඩ්ගස්සාති නිද්දුපගමනලක්ඛණස්ස හවඩ්ගස්ස.

සබ්බපාලිචුල්ලාති සබ්බත්ථකමෙව විකසනවසෙන චුල්ලා, න එකදෙසවිකසනවසෙන. තෙනාහ “සබ්බෙ සමන්තතො පුජ්ථිතා”ති. එකච්ඡන්තාති සම්චුල්ලපුජ්ජෙහි එකාකාරෙන සබ්බත්ථෙව ඡාදිතා.

උල්ලොකපද්ධමානීති හෙට්ඨා ඔලොකෙන්තානි විය තිට්ඨනපද්ධමානි.
මොරපිඤ්ජකලාපො විය පඤ්චවණ්ණපුප්ඵසඤ්ජාදිත්තා.

නන්දපොක්ඛරණීසම්භවානීති නන්දපොක්ඛරණීතිරසම්භවානි.
මහාතුම්ඛමත්තන්ති ආල්භකමත්තං. පවිට්ඨානීති ඛිත්තානි. සරීරමෙව
ඔකිරන්තීති සරීරමෙව අජ්ඣොකිරන්ති.

දෙවතානං උපකප්පනවන්දනවුණ්ණානීති සට්ඨිපි පඤ්ඤාසම්පි
යොජනානි වායනකසෙතවණ්ණවන්දනවුණ්ණානි.
දිබ්බගන්ධජාලවුණ්ණානීති දිබ්බගන්ධදිබ්බවුණ්ණානි.
හරිතාලඅඤ්ජනවුණ්ණාදීනිපි දිබ්බානි පරමසුගන්ධානි එවානි වෙදිතබ්බානි.
තෙනෙවාහ “සබ්බදිබ්බගන්ධවාසවිකතියො”ති.

එකවක්කවාලෙ සන්නිපතිත්වා අත්තලික්ඛෙ වජ්ජන්ති
මහාභිනික්ඛමනකාලෙ විය.

තානි දෙවතා. ගන්ථමානා වානි මාලං රචන්තියො එව. අපරිනිට්ඨිකා වානි
යථාධිජ්ජායං පරියොසිතා එව. හත්ථෙත හත්ථන්ති අත්තනො හත්ථෙත
පරස්ස හත්ථං. ගීවාය ගීවන්ති කණ්ඨගාහවසෙන අත්තනො ගීවාය පරස්ස
ගීවං. ගහෙත්වානි ආමසිත්වා. මහායසො මහායසොති ආමෙඛිතවසෙන
අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලාපවචනං.

199. මහන්තං උස්සාහන්ති තථාගතස්ස පූජාසක්කාරවසෙන
පවත්තියමානං මහන්තං උස්සාහං දිස්වා.

සායෙව පන පටිපදාති පුබ්බභාගපටිපදා එව. අනුවඡවිකත්තාති
අධිගන්තබ්බස්ස නවවිධලොකුත්තරධම්මස්ස අනුරූපත්තා.

සීලන්ති වාරිත්තසීලමාහ. ආචාරපඤ්ඤත්තීති වාරිත්තසීලං. යාව
ගොත්‍රභූතොති යාව ගොත්‍රභූඤාණං, තාව පවත්තෙතබ්බා සමථවිපස්සනා
සම්මාපටිපදා. ඉදානි තං සම්මාපටිපදං බ්‍යතිරෙකතො, අන්වයතො ච
විභාවෙතුං “තස්මා”තිආදි වුත්තං. ජීනකාලසුත්තන්ති ජීනමහාවච්ඡිකිනා
යපිතං වජ්ජෙතබ්බගහෙතබ්බධම්මසන්දස්සනකාලසුත්තං සික්ඛාපදමරියාදං,
උපාසකොපාසිකාවාරෙසු “ගන්ධපූජං මාලාපූජං කරොති”ති වචනං
වාරිත්තසීලපක්ඛෙ යපෙත්වා කරණං සන්ධාය වුත්තං, තෙන
භික්ඛුභික්ඛුනීනම්පි තථාකරණං අනුඤ්ඤාතමෙවානි දට්ඨබ්බං.

අයඤ්ඤීති ධම්මානුධම්මපටිපදං සන්ධාය වදති.

උපවාණත්ථෙරවණ්ණනා

200. අපනෙසීති ධීතජ්ජදෙසතො යථා අපගච්ඡති, එවමකාසි, න පන
නිබ්භවිජි. තෙනාහ “ආනන්දො”තිආදි. වුත්තසදිසා වානි

සමචිත්තපරියායදෙසනායං (අ. නි. 2.37) චුත්තසදිසා එව. ආචාරෙන්තොති ඡාදෙන්තො.

යස්මා කස්සපස්සබුද්ධස්ස චෙතියෙ ආරක්ඛදෙවතා අහොසි, තස්මා ටෙරොව තෙජ්ජස්සදො, න අඤ්ඤෙ අරහන්තොති ආනෙත්වා යොජනා.

ඉදානි ආගමනතො පට්ඨාය තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “විපස්සිමිති කිර සම්මාසම්බුද්ධෙ”තිආදි ආරද්ධං. “වාතුමහාරාජිකා දෙවතා”ති ඉදං ගොබ්බිඛද්දඤායෙන ගහෙතබ්බං භූමිමදෙවතාදීනමපි තප්පරියාපන්නත්තා. තෙසං මනුස්සානං.

තත්ථාති කස්සපස්ස භගවතො චෙතියෙ.

201. අධිවාසෙන්තීති රොචෙන්ති.

ඡින්නපාතො විය ඡින්නපාතො, තං ඡින්නපාතං, භාවනපුංසකනිද්දෙසො යං. ආවට්ටන්තීති අභිමුඛභාවෙන වට්ටන්ති. යත්ථ පතිතා, තතො කතිපයරතනට්ඨානං වට්ටනවසෙනෙව ගන්ත්වා පුන යථාපතිතමෙව යානං වට්ටනවසෙන ආගච්ඡන්ති. තෙනාහ “ආවට්ටන්තියො පතිතට්ඨානමෙව ආගච්ඡන්ති”ති. විවට්ටන්තීති යත්ථ පතිතා, තතො විනිවට්ටන්ති. තෙනාහ “පතිතට්ඨානතො පරභාගං වට්ටමානා ගච්ඡන්ති”ති. පුරතො වට්ටනං ආවට්ටනං, ඉතරං තිව්ධමපි විවට්ටනන්ති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. දෙවතා ධාරෙතුං න සක්කොති උදකං විය ඔසිදනතො. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. තත්ථාති පකතිපථවියං. දෙවතා ඔසිදන්ති ධාතුනං සණ්ඨසුමාලභාවතො. පථවියං පථවිං මාපෙසුන්ති පකතිපථවියං අත්තතො සරීරං ධාරෙතුං සමත්ථං ඉද්ධානුභාවෙන පථවිං මාපෙසුං.

කාමං දොමනස්සෙ අසතිපි එකච්චො රාගො හොතියෙව, රාගෙ පන අසති දොමනස්සස්ස අසම්භවො එවාති තදෙකට්ඨභාවතොති ආහ “චිතරාගාති පහීනදොමනස්සා”ති. සිලාථම්භසදිසා ඉට්ඨානිට්ඨෙසු නිබ්බිකාරතාය.

වතුසංචෙජනීයට්ඨානවණ්ණනා

202. අපාරගඬිගායාති ගඬිගාය ඔරම්භාගෙ.

“සඬිකාරජඬිඬකසම්මජ්ජනියො ගහෙත්වා”තිආදි අත්තතො අත්තතො වසනට්ඨානෙ වත්තකරණාකාරදස්සනං. “එවං ද්විසු කාලෙසු”තිආදි නිදස්සනත්ථං පච්චාමසනං, තං හෙට්ඨා අධිගතං.

කම්මසාධනො සම්භාවනත්ථො භාවනීය-සද්දොති ආහ “මනසා භාවිතෙ සම්භාවිතෙ”ති. දුතියවිකප්පෙ පන භාවනං, වඩ්ඪිනඤ්ච පටිපක්ඛපභානතොති ආහ “යෙ වා”තිආදි.

බුද්ධාදීසු තීසු වත්ථුසු පසන්තචිත්තස්ස, න කම්මඵලසද්ධාමත්තෙන. සා වස්ස සද්ධාසම්පදා ඵවං වෙදිතබ්බාති ඵලෙන හෙතුං දස්සෙන්තො “චත්තසම්පන්නස්සා”ති ආහ. සංවෙගො නාම සහොත්තජ්ජඤාණං, අභිජාතිට්ඨානාදිනිපි තස්ස උප්පත්තිහෙතුනි භවන්තීති ආහ “සංවෙගජනකානී”ති.

වෙනියසුජනත්ථං වාරිකා වෙනියවාරිකා. සග්ගෙ පතිට්ඨනිස්සන්තියෙව බුද්ධගුණාරම්මණාය කුසලවෙනනාය සග්ගසංවත්තනියභාවතො.

ආනන්දපුච්ඡාකථාවණ්ණනා

203. ඵත්ථාති මාතුගාමෙ. අයං උත්තමා පටිපත්ති, යදිදං අදස්සනං, දස්සනමුලකත්තා තජ්ජච්චයානං සබ්බානත්ථානං. ලොභොති කාමරාගො. චිත්තවලනා පටිපත්තිඅන්තරායකරො චිත්තක්ඛොභො. මුරුමුරාපෙත්වාති සඅට්ඨිකං කත්වා බාදනෙ අනුරවදස්සනං. අපරිමිතං කාලං දුක්ඛානුභවනං අපරිච්ඡින්නදුක්ඛානුභවනං. විස්සාසොති විසඬිගො සට්ටනාභාවො. ඕතාරොති තත්ථ චිත්තස්ස අනුප්පවෙසො. අසිහත්ථෙත වෙරිපුරිසෙන, පිසාවෙනාපි බාදිතුකාමෙන. ආසීදෙති අක්කමනාදිවසෙන බාධෙය්‍ය. අස්සාති මාතුගාමස්ස. පබ්බජිතෙහි කත්තබ්බකම්මන්ති ආමිසපටිග්ගහණාදි පබ්බජිතෙහි කාතබ්බං කම්මං. සතීති වා කායගතාසති උපට්ඨාපෙනබ්බා.

204. අතන්තිබද්ධාති අභාරවහා. පෙසිතචිත්තාති නිබ්බානං පති පෙසිතචිත්තා.

205. විහතෙනාති කජ්ජාසවිහනනධනුනා පබ්බජටානං විජටනවසෙන භතෙන. තෙනාහ “සුපොථිතෙනා”ති, අසඬිකරණවසෙන සුට්ඨු පොථිතෙනාති අත්ථො, දස්සනීයසංවෙජනීයට්ඨානකිත්තනෙන ව වසනට්ඨානං කථිතං.

ආනන්දඅච්ඡරියධම්මවණ්ණනා

207. ථෙරං අදිස්වා ආමන්තෙසීති තත්ථ අදිස්වා ආවජ්ජන්තො ථෙරස්ස ඨිතට්ඨානං, පවත්තිඤ්ච ඤත්වා ආමන්තෙසි.

කායකම්මස්ස හිතභාවො හිතජ්ඣාසයෙන පවත්තිතත්තාති ආහ “හිතවුද්ධියා කතෙනා”ති. සුඛභාවො කායිකදුක්ඛාභාවො, වෙතසිකසුඛභාවො වෙතසිකසුඛසමුට්ඨිතත්තා වාති වුත්තං “සුඛසොමනස්සෙනෙව කතෙනා”ති. ආචිරහොවිභාගතො අද්වයභාවතො අද්වයෙනාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. සත්ථු ඛෙත්තභාවසම්පත්තියා, ථෙරස්ස අජ්ඣාසයසම්පත්තියා ව “ඵත්තකම්ද”න්ති පමාණං ගහෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය පමාණවිරහිතත්තා තස්ස කම්මස්සාති ආහ “චක්කවාලම්පි”තිආදි.

එවං පවත්තිතෙනාති එවං ඔදිස්සකමෙත්තාභාවනාය වසෙන පවත්තිතෙන. විවට්ඨපනිස්සයභූතං කතං උපචිතං පුඤ්ඤං එතෙනාති කතපුඤ්ඤො, අරහත්තාධිගමාය කතාධිකාරොති අත්ථො. තෙනාහ “අභිනිභාරසම්පන්නොසීති දස්සෙති”ති.

208. කත්ථවි සඬ්ඤාචිතං හුත්වා යීතං මහාපථවිං පත්ථරන්තො විය, පටිසංභටං හුත්වා යීතං ආකාසං විත්ථාරෙන්තො විය, චතුසට්ඨාධිකයොජනසතසහස්සුඛිබ්බෙධං චක්කවාලගිරිං අධො ඔසාරෙන්තො විය, අට්ඨසට්ඨාධිකසහස්සයොජනසතසහස්සුඛිබ්බෙධං සිනෙරුං උක්ඛිපෙන්තො විය, සතයොජනායාමවිත්ථාරං මහාජම්බුං ඛන්ධෙ ගහෙන්වා වාලෙන්තො වියාති පඤ්ච හි උපමා හි ථෙරස්ස ගුණකථා මහත්තභාවදස්සනත්ථඤ්චෙව අඤ්ඤෙසං දුක්කට්ඨාවදස්සනත්ථඤ්ච ආගතාව. එතෙනෙව වාති ව-සද්දෙන “අහං එතරහි අරහං සම්මාසම්බුද්ධො” (දී. නි. 2.4), “සදෙවකස්මිං ලොකස්මිං නත්ථි මෙ පටිපුග්ගලො”ති (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11; කථා. 405; මි. ප. 5.11) ව එවං ආදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. ඛ්‍යන්තොති ඛන්ධකොසල්ලාදිසඬ්ඛාතෙන වෙය්‍යත්තියෙන සමන්තාගතො. මෙධාවීති මෙධාසඬ්ඛාතාය සම්මාභාවිතාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො.

209. පටිසන්ථාරධම්මන්ති පකතිවාරිත්තවසෙන චුත්තං, උපගතානං පන හික්ඛුනං හික්ඛුනීනඤ්ච පුච්ඡාවිස්සජ්ජනවසෙන චෙව චිත්තරූචිවසෙන ව යථාකාලං ධම්මං දෙසෙතියෙව, උපාසකොපාසිකානං පන උපනිසිත්තකථාවසෙන.

මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනාවණ්ණනා

210. බුද්දක-සද්දො පතිරූපවාචී, ක-සද්දො අප්පත්ථොති ආහ “බුද්දකනගරකෙති නගරපතිරූපකෙ සම්බාධෙ බුද්දකනගරකෙ”ති. ධූපරවිසාලසණ්ඨානතාය තං “උජ්ජඬිගලනගරක”න්ති චුත්තන්ති ආහ “විසමනගරකෙ”ති. අඤ්ඤෙසං මහානගරානං එකදෙසජ්ජමාණතාය සාඛාසදිසෙ. එත්ථ ව “බුද්දකනගරකෙ”ති ඉමිනා තස්ස නගරස්ස අප්පකභාවො චුත්තො, “උජ්ජඬිගලනගරකෙ”ති ඉමිනා භූමිවිපත්තියා නිහීනභාවො, “සාඛානගරකෙ”ති ඉමිනා අප්පධානභාවො. සාරජ්ජත්තාති විභවසාරාදිනා සාරමහත්තං පත්තා.

කභාපණ්ණසකටන්ති එත්ථ “ද්විකුම්භං සකටං. කුම්භො පන දසම්බණ්ණො”ති වදන්ති. ද්වෙ පටිසන්තීති ද්වෙ කභාපණ්ණසකටාති ද්වෙ ආයවසෙන පටිසන්ති.

සුභික්ඛාති සුලභාභාරා, සුන්දරාභාරා ව. තෙනාහ “ඛජ්ජභොජ්ජසම්පන්නා”ති. සද්දං කරොන්තෙති රවසාරිනා තුට්ඨභාවෙන කොඤ්චනාදං කරොන්තෙ. අවිචිත්තාති අසුඤ්ඤා, කදාපි රථො පඨමං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
 ගච්ඡති, තං අඤ්ඤා අනුබන්ධන්තො ගච්ඡති, කදාවි දුතියං චුත්තරථො
 පයමං ගච්ඡති, ඉතරො තං අනුබන්ධති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුබන්ධමානා.
 එත්ථාති කුසාවතීනගරෙ. තස්ස මහත්තභාවතො චෙව ඉද්ධාදිභාවතො ච
 නිච්චං පයොජිතානෙව හෙරිආදීති තුරියාති, සම්ම සම්මාති වා
 අඤ්ඤමඤ්ඤං පියාලාපසද්දො සම්ම-සද්දො.
 කංසනාලාදිසබ්බනාලාවචරසද්දො තාළ-සද්දො, කුටහෙරි-සද්දො
 කුම්භථුණසද්දො.

එවරූපා සද්දා හොන්ති කච්චරාකිණ්ණවීරියාය, අරඤ්ඤ
 කන්දමුලපණ්ණාදිග්ගහණාය, තත්ථ දුක්ඛජීවිකතාය වාති යථාක්කමං
 යොජෙතබ්බං. ඉධ න එවං අහොසි දෙවලොකෙ විය සබ්බසො
 පරිපුණ්ණසම්පත්තිකතාය.

මහත්තං කොලාහලන්ති සද්ධාසම්පන්නානං දෙවතානං,
 උපාසකානඤ්ච වසෙන පුරතො පුරතො මහතී උග්ගසොසනා හොති. තත්ථ
 භගවන්තං උද්දිස්ස කතස්ස විහාරස්ස අභාවතො, භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස ච
 මහත්තභාවතො තෙ ආගන්ත්වා...පෙ.... පෙසෙසි. පෙසෙන්නො ච
 “කථඤ්ඤි නාම භගවා පච්ඡිමෙ කාලෙ අත්තතො පවත්තිං අම්භාකං
 නාරොචෙසි, නෙසං දොමනස්සං මා අහොසි”ති “අජ්ජ බො
 වාසෙට්ඨා”තිආදිනා සාසනං පෙසෙසි.

මල්ලානං වන්දනාවණ්ණනා

211. අසං දුක්ඛං ආවෙන්නි පකාසෙන්නිති අසාවිනො,
 පාකට්ඨුතදුක්ඛාති ආහ “උජ්ජන්තදුක්ඛා”ති. ඤාතිසාලොභිතභාවෙන කුලං
 පරිවත්තති එත්ථාති කුලපරිවත්තං. තං තංකුලීනභාගෙන ධීතො
 සත්තනිකායො “කුලපරිවත්තසො”ති චුත්තන්ති ආහ “කුලපරිවත්ත”න්ති.
 තෙ පන තංතංකුලපරිවත්තපරිච්ඡින්නා මල්ලරාජානො තස්මිං නගරෙ
 වීරිආදිසභාගෙන වසන්නිති චුත්තං “වීරිසභාගෙන චෙව රච්ඡාසභාගෙන
 වා”ති.

සුභද්දපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා

212. කඨිබ්බා එව කඨිබ්බාධම්මො. එකතො වාති භූමිං අවිහජිත්වා
 සාධාරණතොච. ඛිජතො ච අග්ගං ගහෙත්වා ආහාරං සම්පාදෙත්වා දානං
 ඛිජග්ගං. ගබ්භකාලෙති ගබ්භධාරණතො පරං ඛීරග්ගහණකාලෙ. තෙනාහ
 “ගබ්භං එාලෙත්වා ඛීරං නිහරිත්වා”තිආදි. පුපුකකාලෙති සස්සානං
 නාතිපක්කෙ පුපුකයොග්ගාඵලකාලෙ. ලායනග්ගන්ති පක්කස්ස සස්සස්ස
 ලවතෙ ලවනාරම්භෙ දානං අදාසි. ලුනස්ස සස්සස්ස වෙණිවසෙන
 බන්ධිත්වා යපනං වෙණිකරණං. තස්ස ආරම්භෙ දානං වෙණග්ගං.
 වෙණියො පන එකතො කත්වා රාසිකරණං කලාපො. තත්ථ අග්ගදානං
 කලාපග්ගං. කලාපතො නිහරිත්වා මද්දතෙ අග්ගදානං බලග්ගං. මද්දිතං
 ඔචුණිත්වා ධඤ්ඤස්ස රාසිකරණෙ අග්ගදානං බලහණ්ඩග්ගං. ධඤ්ඤස්ස

බලතො කොටියෙ පක්ඛිපතො අග්ගදානං කොටියග්ගං. උද්ධරිත්වාති කොටියතො උද්ධරිත්වා.

“නව අග්ගදානානි අදාසී”ති ඉමිනා “කථං නු බො අහං සත්ථු සන්තිකෙ අග්ගතොව මුච්චෙය්‍ය”න්ති අග්ගග්ගදානවසෙන විචට්ඨපනිස්සයස්ස කුසලස්ස කතුපචිතත්තා, ඤාණස්ස ච තථා පරිපාකං ගතත්තා අග්ගධම්මදෙසනාය තස්ස භාජනභාවං දස්සෙති. තෙනාහ “ඉමං අග්ගධම්මං තස්ස දෙසෙස්සාමී”තිආදි. ඔහිසිත්වා සඬකොචං ආපජ්ජිත්වා.

213. අඤ්ඤාතුකාමොව න සන්දිට්ඨිං පරාමාසී. අබ්භඤ්ඤිංසුති සන්දෙහජාතස්ස පුච්ඡාවචනන්ති කත්වා ජානිංසුති අත්ථමාහ. තෙනාහ පාළියං “සබ්බෙව න අබ්භඤ්ඤිංසු”ති. නෙසන්ති පුරණාදීනං. සා පටිඤ්ඤාති “කරොතො බො මහාරාජ කාරයතො”තිආදිනා (දී. නි. 1.166) පටිඤ්ඤාතා, සබ්බඤ්ඤපටිඤ්ඤා ඵව වා. නිය්‍යානිකාති සජ්ජාටිභාරියා, තෙසං වා සිද්ධන්තසඬ්ඛාතා පටිඤ්ඤා වට්ටතො නිස්සරණටියෙන නිය්‍යානිකාති. සාසනස්ස සම්පත්තියා තෙසං සබ්බඤ්ඤාතං, තබ්බිපරියායතො ච අසබ්බඤ්ඤාතං ගච්ඡතිති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. අත්ථාභාවතොති සුභද්දස්ස සාධෙතබ්බඅත්ථාභාවතො. ඔකාසාභාවතොති තථා විත්ථාරිතං කත්වා ධම්මං දෙසෙතුං අවසරාභාවතො. ඉදානි තමෙව ඔකාසාභාවං දස්සෙතුං “පයමයාමස්මි”න්තිආදි වුත්තං.

214. යෙසං සමණභාවකරානං ධම්මානං සම්පාදනෙන සමණො, තෙ පන උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන අරියමග්ගධම්මාති චතුමග්ගසංසිද්ධියා පාළියං චත්තාරො සමණා වුත්තාති තෙ බාහිරසමයෙ සබ්බෙන සබ්බං නත්ථීති දස්සෙන්නො “පයමො සොතාපත්තසමණො”තිආදිමාහ. පුරිමදෙසනායාති “යස්මිඤ්ච බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ”තිආදිනා වුත්තාය දෙසනාය. බ්‍යතිරෙකතො, අන්වයතො ච අධිජ්ජෙතො අත්ථො විභාවියතීති පයමනයොපෙත්ථ “පුරිමදෙසනායා”ති පදෙන සඬගහිතො වාති දට්ඨබ්බො. අත්තතො සාසනං නියමෙන්නො ආහ “ඉමස්මිං බො”ති යොජනා. ආරද්ධවිපස්සකෙහීති සමාධිකම්මිකවිපස්සකෙහි, සිබාජ්ජත්තවිපස්සකෙ සන්ධාය වුත්තං, න පට්ඨපිතවිපස්සතෙ. අපරෙ පන “බාහිරකසමයෙ විපස්සනාරම්භස්ස ගන්ථොපි නත්ථොවාති අවිසෙසවචනමෙත”න්ති වදන්ති. අධිගතට්ඨානන්ති අධිගතස්ස කාරණං, තදත්ථං පුබ්බභාගපටිපදන්ති අත්ථො, යෙන සොතාපත්තිමග්ගො අධිගතො, න උපරිමග්ගො, සො සොතාපත්තිමග්ගෙ යීතො අකුප්පධම්මතාය තස්ස, තත්ථ වා සිද්ධිතො යීතපුබ්බො භූතපුබ්බගතියාති සොතාපත්තිමග්ගටියො සොතාපන්නො, න සෙසඅරියා භූමන්තරුප්පත්තිතො. සොතාපන්නො හි අත්තනා අධිගතට්ඨානං සොතාපත්තිමග්ගං අඤ්ඤස්ස කථෙත්වා සොතාපත්තිමග්ගටියං කරෙය්‍ය, න අට්ඨමකො අසම්භවතො. එස නයො සෙසමග්ගටියෙසුති එත්ථාපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පගුණං

කම්මට්ඨානන්ති අත්තනො පගුණං විපස්සනාකම්මට්ඨානං, එතෙනෙව “අවිසෙසවචන”න්ති වාදො පටික්ඛිත්තොති දට්ඨබ්බො.

සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං

අධිජ්ජෙතං.

තඤ්ඤි

සබ්බඤ්ඤායාධම්මාවබ්බොධනෙ “කුසලං ඡෙතං නිපුණ”න්ති වුවචති තත්ථ අසඬගඅජ්ජට්ඨනං පවත්තනීති කත්වා. සමධිකානි එකෙන වස්සෙන. ඤායන්ති එතෙන චතුසව්වධම්මං යාථාවතො පටිවිජ්ඣන්තීති ඤායො, ලොකුත්තරමග්ගොති ආහ “අරියමග්ගධම්මස්සා”ති. පදිස්සති එතෙන අරියමග්ගො පච්චක්ඛතො දිස්සතීති පදෙසො, විපස්සනාති චුත්තං “පදෙසෙ විපස්සනාමග්ගෙ”ති. සමණොපීති එත්ථ පි-සද්දො “පදෙසවත්ති”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බොති ආහ “පදෙසවත්ති...පෙ.... නත්ථීති චුත්තං හොති”ති.

215. සොති තථාචුත්තො අන්තෙවාසී. තෙනාති ආචරියෙන. අත්තනො යානෙ යපිතො හොති පරපබ්බාජනාදීසු නියුත්තත්තා.

සක්ඛිසාවකොති පච්චක්ඛසාවකො, සම්මුඛසාවකොති අත්ථො. භගවති ධරමානෙති ධරමානස්ස භගවතො සන්තිකෙ. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. සබ්බොපි සොති සබ්බො සො තිව්ධොපි. අයං පන අරහත්තං පත්තො, තස්මා පරිපුණ්ණගතාය මත්ථකජ්ජත්තො පච්ඡිමො සක්ඛිසාවකොති.

පඤ්චමහාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතපච්ඡිමවාචණ්ණනා

216. තන්ති භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ඔවාදකඬ්ගං දස්සෙතුං...පෙ.... චුත්තං ධම්මසඬ්ගාහකෙහීති අධිජ්ජායො. සුත්තාහිධම්මසඬ්ගහිතස්ස ධම්මස්ස අතිසජ්ජනං සම්බොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං වෙනෙයාසන්තානෙ යපනං පඤ්ඤාපනන්ති “ධම්මොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො වා”ති චුත්තං. තථා විනයතන්තිසඬ්ගහිතස්ස කායවාචානං විනයනතො “විනයො”ති ලද්ධාධිවචනස්ස අත්ථස්ස අතිසජ්ජනං සම්බොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං අසඬ්ඝකරතො යපනං පඤ්ඤාපනන්ති “විනයොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො වා”ති චුත්තං. අධිසීලසික්ඛානිද්දෙසභාවෙන සාසනස්ස මූලභූතත්තා විනයො පයමං සික්ඛිතබ්බොති තං තාව අයමුද්දෙසං සරූපතො දස්සෙන්නො “මයා හි වො”තිආදිමාහ. තත්ථ සත්තාපත්තික්ඛන්ධවසෙනාති සත්තන්තං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමනීයතාවසෙන. සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති “ඉදං වො කත්තබ්බං, ඉදං වො න කත්තබ්බං”න්ති කත්තබ්බාකත්තබ්බස්ස විභාගෙන අනුසාසනතො.

තෙන	තෙනාකාරෙතාති	තෙන	තෙන	වෙනෙයානං
අජ්ඣාසයානුරූපෙන	පකාරෙන.	ඉමෙ	ධම්මෙති	ඉමෙ
සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මෙ.	තජ්ජධානත්තා	සුත්තන්තදෙසනාය		

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා
 “සුත්තන්තපිටකං දෙසිත”න්ති චුත්තං. සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති
 තංතංවරියානුරූපං සම්මාපටිපත්තියා අනුසාසනතො.
 කුසලාකුසලාබ්‍යාකතවසෙන නව හෙතු. “සත්ත එස්සා”තිආදි
 සත්තවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයොගවසෙන චුත්තං. ධම්මානුලොමෙ
 තිකපටියානාදයො ඡ, තථා ධම්මපච්චනීයෙ, ධම්මානුලොමපච්චනීයෙ,
 ධම්මපච්චනීයානුලොමෙති චතුච්ඡති සමන්තපටියානානි එතස්සාති
 චතුච්ඡතිසමන්තපටියානං, තං පන පච්චයානුලොමාදිවසෙන විහජියමානං
 අපරිමාණනයං එවාති ආහ “අනන්තනයමහාපටියානපටිමණ්ඩිත”න්ති.
 සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සතිති ඛන්ධාදිවිභාගෙන ඤායමානං
 චතුසච්චසම්බොධාවහත්තා සත්ථාරා සම්මාසම්බුද්ධෙන කාතබ්බකිච්චං
 නිජ්ඣාදෙස්සති.

ඔවදිස්සන්ති අනුසාසිස්සන්ති ඔවාදානුසාසනිකිච්චනිජ්ඣාදනතො.

චාරිත්තන්ති සමුදාවාරා, නවෙසු පියාලාපං වුඩ්ඨෙසු ගාරවාලාපන්ති
 අත්ථො. තෙනාහ “හන්තෙති වා ආයස්මාති වා”ති. ගාරවච්චනං හෙතං
 යදිදං හන්තෙති වා ආයස්මාති වා, ලොකෙ පන “තත්‍ර භව”න්ති, “දෙවානං
 පියා”ති ව ගාරවච්චනමෙව.

“ආකඨ්ඛමානො සමුහනතු”ති චුත්තෙ “න ආකඨ්ඛමානො න
 සමුහනතු”තිපි චුත්තමෙව හොතිති ආහ “චිකජ්ජවචනෙනෙව යපෙසි”ති.
 බලන්ති ඤාණබලං. යදි අසමුහනනං දිට්ඨං, තදෙව ව ඉච්ඡිතං, අථ කස්මා
 භගවා “ආකඨ්ඛමානො සමුහනතු”ති අවොවාති?
 තථාරූපපුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන. සන්ති හි කෙච්චි බුද්දානුබුද්දකානි
 සික්ඛාපදානි සමාදාය සංවත්තිතුං අනිච්ඡන්තා, තෙසං තථා අවුච්චමානෙ
 භගවති විසාතො උජ්ජපජ්ජෙය්‍යා, තං තෙසං භවිස්සති දීඝරත්තං අහිතාය
 දුක්ඛාය, තථා පන චුත්තෙ තෙසං විසාතො න උජ්ජපජ්ජෙය්‍යා “අම්භාකං
 එවායං දොසො, යතො අම්භෙසු එව කෙච්චි සමුහනනං න ඉච්ඡන්ති”ති.
 කෙච්චි “සකලස්ස පන සාසනස්ස සඤ්ඤායත්තභාවකරණත්ථං තථා
 චුත්ත”න්ති වදන්ති. යඤ්ච කිඤ්චි සත්ථාරා සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං
 සමණා සකාසුත්තියා සිරසා සම්පට්ච්ඡිත්වා ජීවිතං විය රක්ඛන්ති. තථා හි
 තෙ “බුද්දානුබුද්දකානි සික්ඛාපදානි ආකඨ්ඛමානො සඤ්ඤා සමුහනතු”ති
 චුත්තෙපි න සමුහනිංසු, අඤ්ඤදත්ථු “පුරතො විය තස්ස අච්චයෙපි රක්ඛිංසු
 එවා”ති සත්ථුසාසනස්ස, සඤ්ඤස්ස ව මහන්තභාවදස්සනත්ථමිපි තථා
 චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි ආයස්මා ආනන්දො, අඤ්ඤෙපි වා හික්ඛු
 “කතමං පන හන්තෙ බුද්දකං, කතමං අනුබුද්දක”න්ති න පුච්ඡිංසු
 සමුහනජ්ඣාසයස්සෙව අභාවතො.

න තං එවං ගහෙතබ්බන්ති “නාගසෙනත්ථෙරො බුද්දානුබුද්දකං
 ජානාති”තිආදිනා චුත්තං තං තෙසං වචනං ඉමිනා චුත්තාකාරෙන න
 ගහෙතබ්බං අධිජ්ජායස්ස අවිදිතත්තා. ඉදානි තං අධිජ්ජායං විභාවෙතුං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානපුත්තවණ්ණනා
 “නාගසෙනත්ථෙරො භී”තිආදි වුත්තං. යස්මා නාගසෙනත්ථෙරො
 (මිලින්දපඤ්ඤා අහෙජ්ජවග්ගෙ විත්ථාරො) පරෙසං
 වාදපට්ඨාපච්ඡෙදනත්ථං සඬ්භිතිකාලෙ ධම්මසඬ්භිගාහකමහාථෙරෙහි
 ගහිතකොට්ඨාසෙසු ව අන්තිමකොට්ඨාසමෙව ගහෙත්වා මිලින්දරාජානං
 පඤ්ඤාපෙසී. මහාකස්සපත්ථෙරො පන එකසික්ඛාපදම්පි
 අසමුහනිතුකාමතාය තථා කම්මවාචං සාවෙනි, තස්මා තං තෙසං වචනං තථා
 න ගහෙතබ්බං.

217. ද්වෙළ්භකන්ති ද්විධාගාහො, අනෙකංසග්ගාහොති අත්ථො.
 විමතීති සංසයාපත්ති. තෙනාහ “විනිවිජ්තුං අසමත්ථතා”ති. තං වො වදාමීති
 තං සංසයවත්තං භික්ඛුං සන්ධාය වො තුම්හෙ වදාමි.

නික්කඬ්ඛවාචපච්චක්ඛකරණඤ්ඤාණං යෙවාති බුද්ධාදීසු තෙසං භික්ඛූනං
 නික්කඬ්ඛවාචස්ස පච්චක්ඛකාරියාභාවතො තමත්ථං පටිවිජ්ඣිත්වා යිතං
 සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව. එත්ථ එතස්මිං අත්ථෙ.

218. අප්පමජ්ජනං අප්පමාදො, සො පන අත්ථතො ඤාණුපසඤ්ඤිතා
 සති. යස්මා තත්ථ සතියා ඛ්‍යාපාරො සාතිසයො, තස්මා
 “සතිඅවිජ්ජවාසෙනා”ති වුත්තං. අප්පමාදපදෙයෙව පක්ඛිපිත්වා අදාසි තං
 අත්ථතො, තස්ස සකලස්ස බුද්ධවචනස්ස සඬ්භිගණනතො ව.

පරිනිබ්බතකථාවණ්ණනා

219. ක්‍යානාදීසු, විත්තෙ ව පරමුක්කංසගතවසීභාවතාය “එත්තකෙ
 කාලෙ එත්තකා සමාපත්තියො සමාපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති
 කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා සමාපත්ති සමාපජ්ජනං “පරිනිබ්බානපරිකම්ම”න්ති
 අධිජ්ජෙතං. ථෙරොති අනුරුද්ධත්ථෙරො.

අයම්පි වාති යථාවුත්තපඤ්චසට්ඨියා ක්‍යානානං සමාපන්නභාවකථාපි
 සඬ්ඛෙපකථා එව, කස්මා? යස්මා භගවා තදාපි දෙවසිකං
 චළඤ්ජනසමාපත්තියො සබ්බාපි අපරිභාපෙත්වා සමාපජ්ජි එවාති
 දස්සෙන්නො “නිබ්බානපුරං පවිසන්නො”තිආදිමාහ.

ඉමානි ද්වෙපි සමනන්තරානෙව පච්චවෙක්ඛණායපි
 යෙභුයොනානන්තරියකතාය ක්‍යානපක්ඛිකභාවතො, යස්මා භවඬ්භිවිත්තං
 සබ්බපච්ඡිමං, තතො භවතො චචනතො “චුතී”ති චුච්චති, තස්මා න කෙවලං
 අයමෙව භගවා, අථ ඛො සබ්බෙපි සත්තා භවඬ්භිවිත්තෙනෙව චචන්තීති
 දස්සෙතුං “යෙ භි කෙචී”තිආදි වුත්තං.

220. පටිභාගපුග්ගලවිරහිතොති සීලාදිගුණෙහි අසදිසතාය
 සදිසපුග්ගලරහිතො.

221. සඬ්ඛාරා වූපසමන්ති එත්ථාති වූපසමොති එවංසඬ්ඛාතං ඤාතං කමිතං නිබ්බානං.

222. යන්ති පච්චත්තෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “යො කාලං අකරී”ති.

සුචිකසිතෙනෙවාති පිතිසොමනස්සයොගතො සුච්ඡු විකසිතෙන මුදිතෙන. වෙදනං අධිවාසෙසි අභාවසමුදයො කතො සුච්ඡු පරිඤ්ඤාතත්තා. අනාවරණවිමොක්ඛො සබ්බසො නිබ්බුතභාවතො.

223. ආකරොන්ති අත්තනො ඵලාති සමානාකාරෙ කරොන්තීති ආකාරා, කාරණාති. සබ්බාකාරවරුපෙනෙති සබ්බෙහි ආකාරවරෙහි උත්තමකාරණෙහි සීලාදිගුණෙහි සමන්තාගතෙති අත්ථො.

225. කථංභූතාති කිදිසාභූතා.

වුල්ලකද්ධානන්ති පරිත්තං කාලං ද්වත්තිනාඨිකාමත්තං වෙලං.

බුද්ධසරීරප්පජාවණ්ණනා

227. කංසතාලාදි තාළං අවචරති එත්ථාති “තාලාවචර”න්ති වුවචති ආතතාදිතුරියහණ්ඩං. තෙනාහ “සබ්බං තුරියහණ්ඩ”න්ති.

දක්ඛිණදිසාභාගෙනෙවාති අඤ්ඤාන දිසාභාගෙන අනාහරිත්වා යමකසාලානං යානතො දක්ඛිණදිසාභාගෙනෙව, තතොපි දක්ඛිණදිසාභාගං හරිත්වා නෙත්වා.

ජෙතවනසදිසෙති සාවත්ථියා ජෙතවනසදිසෙ යානෙ, “ජෙතවනසදිසෙ යානෙ”තිපි පායො.

228. පසාධනමඨගලසාලායාති අභිසෙකකාලෙ අලඪිකරණමඨගලසාලාය.

229. දෙවදානියොති තස්ස වොරස්ස නාමං.

මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථුචණ්ණනා

231. පාචායාති පාචා නගරතො. ආවජ්ජනපට්ඨද්ධත්තා ජානනස්ස අනාවජ්ජිතත්තා සත්ථු පරිනිබ්බානං අජානන්තො “දසබ්බං පස්සිස්සාමී”ති ථෙරො චිත්තෙසි, සත්ථු සරීරෙ වා සත්ථුසඤ්ඤං උප්පාදෙන්තො තථා චිත්තෙසි. තෙනෙවාහ “අථ භගවන්තං උක්ඛිපිත්වා”ති. “ධූවං පරිනිබ්බුතො භවිස්සති”ති චිත්තෙසි පාරිසෙසඤායෙන. ජානන්තොපි ථෙරො ආජීවකං පුච්ඡියෙව, පුච්ඡතෙ පන කාරණං සයමෙව පකාසෙතුං “කිං පනා”තිආදි ආරද්ධං.

අජ්ජ සත්තාහපරිනිබ්බුතොති අජ්ජ දිවසතො පටිලොමතො සත්තමෙ අහනි පරිනිබ්බුතො.

232. නාළියා වාපකෙනාති නාළියා වෙව ථවිකාය ව.

මඤ්ජුකෙති මඤ්ජුහාණිනෙ මධුරස්සරෙ. පටිභානෙය්‍යකෙති පටිභානවත්තෙ. භුඤ්ජිත්වා පාතබ්බයාගුති පයමං භුඤ්ජිත්වා පිටිතබ්බයාගු.

තස්සාති සුහද්දස්ස වුඩ්ඨපබ්බජිතස්ස.

ආරාධිතසාසනෙති සමාහිතසාසනෙ. අලන්ති සමත්ථො. පාපොති පාපපුග්ගලො. ඔසක්කාපෙතුන්ති භාපෙතුං අන්තරධාපෙතුං.

පඤ්ඤාචාරාති පඤ්ඤා විය විස්සජ්ජනාති “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති” තිආදිනා, (ධ. ස. 1.1) “යස්මිං සමයෙ රුප්පපත්තියා මග්ගං භාවෙති” තිආදිනා (ධ. ස. 1.251) ච පවත්තාති එකං ද්වෙ භූමන්තරාති. මූලෙ නට්ඨෙ පිසාවසදිසා භවිස්සාමාති යථා රුක්ඛෙ අධිවත්ථො පිසාවො තස්ස සාධාපරිවාරෙ නට්ඨෙ ඛන්ධං නිස්සාය වසති, ඛන්ධෙ නට්ඨෙ මූලං නිස්සාය වසති, මූලෙ පන නට්ඨෙ අනිස්සයොව හොති, තථා භවිස්සාමාති අත්ථො. අථ වා මූලෙ නට්ඨෙති පිසාවෙන කිර රුක්ඛගච්ඡාදිනං කඤ්චිදෙව මූලං ඡින්දිත්වා අත්තනො පුත්තස්ස දින්නං, යාව තං තස්ස භත්ථතො න විගච්ඡති, තාව සො තං පදෙසං අදිස්සමානරූපො විවරති. යදා පන තස්මිං කෙනචි අච්ඡින්නභාවෙන වා සතිවිජ්ජවාසවසෙන වා නට්ඨෙ මනුස්සානම්පි දිස්සමානරූපො විවරති, තං සන්ධායාහ “මූලෙ නට්ඨෙ පිසාවසදිසා භවිස්සාමා” ති.

මං කායසක්ඛිං කත්වාති තං පටිපදං කායෙන සච්ඡිකතවත්තං තස්මා තස්සා දෙසනාය සක්ඛිභූතං මං කත්වා. පටිච්ඡාපෙසි තං පටිච්ඡාපනං කස්සපසුත්තෙන දීපෙතබ්බං.

233. චන්දනසට්ඨකාබාහුල්ලතො චන්දනචිතකා.

තං සුත්වාති තං ආයස්මතා අනුරුද්ධත්ථෙරෙන වුත්තං දෙවතානං අධිජ්ජායං සුත්වා.

234. දසිකතන්තං වාති පලිවෙඨිතඅහතකාසිකවත්ථානං දසයානෙන තන්තුමත්තම්පි වා. දාරුක්ඛන්ධං වාති චන්දනාදිවිතකදාරුක්ඛන්ධං වා.

235. සමුදායෙසු පවත්තවොහාරානං අවයවෙසු දිස්සනතො සරීරස්ස අවයවභූතාති අට්ඨිති “සරීරානි” ති වුත්තාති.

න විජ්ජකිරිංසුති සරූපෙනෙව යිතාති අත්ථො. “සෙසා විජ්ජකිරිංසු”ති වත්වා යථා පන තා විජ්ජකිණ්ණා අහෙසුං, තං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.

උදකධාරා නික්ඛමිත්වා නිබ්බාපෙසුන්ති දෙවතානුභාවෙන. එවං මහතියො බහු උදකධාරා කිමත්ථායාති ආහ “හගවතො විතකො මහත්තො”ති. මහා හි සො විසරතනසතිකො. අට්ඨදන්තකෙහිති නඬගලෙහි අට්ඨෙව හි නෙසං දන්තසදිසාති පොත්ථාති හොන්ති, තස්මා “අට්ඨදන්තකානී”ති වුච්චති.

ධම්මකථාව පමාණන්ති අතිවිය අවිජරියබ්භුතභාවතො පස්සන්තානං, සුණන්තානඤ්ච සාතිසයං පසාදාවහභාවතො, සවිසෙසං බුද්ධානුභාවදීපනතො. පරිනිබ්බුතස්ස හි බුද්ධස්ස හගවතො එවරූපො ආනුභාවොති තං පවත්තිං කථෙත්තානං ධම්මකථිකානං අත්තතො ඤාණබලානුරූපං පවත්තියමානා ධම්මකථා එවෙත්ථ පමාණං වණ්ණෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස මහාවිසයත්තා, තස්මා වණ්ණනාභූමි නාමෙසාති අධිප්පායො. වතුප්පාතියගන්ධපරිභණ්ඩං කාරෙත්වාති තගරකුඬිකුමයවනපුප්ඵතමාලපත්තාති පිසිත්වා කතගන්ධෙන පරිභණ්ඩං කාරෙත්වා. බවිත්වාති තත්ථ තත්ථ ඔලම්බනවසෙන රචෙත්වා, ගන්ධවත්ථුනි ගහෙත්වා ගන්ථිතමාලා ගන්ධදාමානි රතනාවලියො රතනදාමානි. බහිකිලඤ්ජපරික්ඛෙපස්ස, අන්තොසාණිපරික්ඛෙපස්ස කරණෙන සාණිකිලඤ්ජපරික්ඛෙපං කාරෙත්වා. වාතග්ගාහිනියො පටාකා වාතපටාකා. සරහරූපපාදකො පල්ලඬකො සරහමයපල්ලඬකො, තස්මිං සරහමයපල්ලඬකෙ.

සත්තිහත්ථා පුරිසා සත්තියො තංසහවරණතො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති, තෙහි සමන්තතො රක්ඛාපනං පඤ්චකරණන්ති ආහ “සත්තිහත්ථෙහි පුරිසෙහි පරික්ඛිපාපෙත්වා”ති. ධනුහිති එත්ථාපි එසෙව නයො. සන්තාහගවච්ඡිකං විය කත්වා නිරන්තරාවට්ඨිතආරක්ඛසන්තාහෙන ගවච්ඡිජාලං විය කත්වා.

සාධුකිලිතන්ති සපරහිතං සාධනට්ඨෙන සාධු, තෙසං කිලිතං උළාරපුඤ්ඤපසවනතො, සම්පරායිකත්ථාවිරොධිකං කිලාවිහාරන්ති අත්ථො.

සරිරිධාතුවිහජනවණ්ණනා

236. ඉමිනාව නියාමෙනාති යෙන නිහාරෙන මහාතලෙ නිසින්තො කඤ්චි පරිහාරං අකත්වා කෙවලං ඉමිනා නියාමෙනෙව. සුපිනකොති දුස්සුපිනකො. දුකුලදුපට්ඨං නිවාසෙත්වාති ද්වෙ දුකුලවත්ථාති එකජ්ඣං කත්වා නිවාසෙත්වා. එවඤ්ඤි තානි සොකසමජ්ජිතස්සාපි අහස්සිත්වා තිට්ඨන්ති.

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

අභිසෙකසිඤ්ඤාවකොති රජ්ජාභිසෙකෙ අභිසෙකමඤ්ඤාසිඤ්ඤාවකො උත්තමමඤ්ඤාභාවතො. විසඤ්ඤී ජාතො යථා තං භගවතො ගුණවිසෙසාමතරසඤ්ඤාය අවට්ඨිතපෙමො පොථුජ්ජනිකසද්ධාය පතිට්ඨිතපසාදො කතුපකාරතාය සඤ්ජනිතවිත්තමද්දවො.

සුවණ්ණබ්බිසකවණ්ණන්ති සුවිරචිත අපස්සෙනසදිසං.

කස්මා පනෙත්ථ පාවෙය්‍යකා පාළියං සබ්බපච්ඡතො ගහිතා, කිං තෙ කුසිනාරාය ආසන්නතරාපි සබ්බපච්ඡතො උට්ඨිතා? ආම, සබ්බපච්ඡතො උට්ඨිතාති දස්සෙතුං “තත්ථ පාවෙය්‍යකා”ති ආදි වුත්තං.

ධාතුපාසනත්ථන්ති සත්ථු ධාතුනං පයිරුපාසනාය. නෙසං පක්ඛා අහෙසුං “ඤායෙන තෙසං සන්තකා ධාතුයො”ති.

237. දොණුගජ්ජිතං නාම අවොච සත්ථු අවත්ථත්තයුපසංහිතං. එතදත්ථමෙව හි භගවා මග්ගං ගච්ඡන්තො “පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො දොණො බ්‍රාහ්මණො යාව මෙ පදවළඤ්ජං පස්සති, තාව මා විගච්ඡතු”ති අධිට්ඨාය අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදි. දොණොපි ඛො බ්‍රාහ්මණො “ඉමානි සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස පදානී”ති සල්ලක්ඛෙන්තො පදානුසාරෙන සත්ථු සන්තිකං උපගච්ඡ, සත්ථාපිස්ස ධම්මං දෙසෙසි, තෙනපි සො භගවති නිවිට්ඨසද්ධො අහොසි. එතදවොච, කිං අවොචාති ආහ “සුණන්තු...පෙ.... අවොචා”ති.

කායෙන එකසන්තිපාතා වාචාය එකවචනා අභින්නවචනා එවං සමග්ගා හොථ. තස්ස පනිදං කාරණන්ති ආහ “සම්මොදමානා”ති. තෙනාහ “විත්තෙනාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදමානා හොථා”ති.

238. තතො තතො සමාගතසඤ්ඤානන්ති තතො තතො අත්තතො වසනට්ඨානතො සමාගන්ත්වා සන්තිපතිතභාවෙන සමාගතසඤ්ඤානං. තථා සමාපතිතසමුහභාවෙන සමාගතගණානං. වචනසම්පට්ච්ඡනෙන පටිස්සුණිත්වා.

ධාතුප්පජ්ජාවණ්ණනා

239. යක්ඛග්ගාහො දෙවතාවෙසො. බ්‍රිහතකං ධාතුක්ඛොහං උජ්ජාදෙන්වා බ්‍රිහතකරොගො. අරොචකො ආහාරස්ස අරුච්චනරොගො.

සත්තමදිවසෙති සත්තවස්සසත්තමාසතො පරතො සත්තමෙ දිවසෙ. බලානුරූපෙනාති විභවබලානුරූපෙන.

පච්ඡා සඤ්ඤිකාරකාති දුතියං තතියං සඤ්ඤිකාරකා. ධාතුනං අන්තරායං දිස්වාති තත්ථ තත්ථ චෙතියෙ යථාපතිට්ඨාපිතභාවෙනෙව ඨිතානං ධාතුනං මිච්ඡාදිට්ඨිකානං වසෙන අන්තරායං දිස්වා,

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා මහාධාතුනිධානෙන සම්මදෙව රක්ඛිතානං අනාගතෙ අසොකෙන ධම්මරඤ්ඤා තතො උද්ධරිත්වා විත්ථාරිතභාවෙ කතෙ සදෙවකස්ස ලොකස්ස භික්ෂුබ්බාභිභාවඤ්ච දිස්වාති අධිප්පායො. පරිවරණමත්තමෙවාති ගහෙත්වා පරිවරිතබ්බධාතුමත්තමෙව. රාජුනං හත්ථෙ ධ්වජෙත්වා, න චෙතියෙසු. තථා හි පච්ඡා අසොකමහාරාජා චෙතියෙසු ධාතුනං න ලභති.

පුරිමං පුරිමං කතස්ස ගණ්හනායොගාං පච්ඡිමං පච්ඡිමං කාරෙත්තො අට්ඨ අට්ඨ හරිවන්දනාදීමයෙ කරණ්ඨෙව ච ථූපෙ ච කාරෙසි. ලොහිතවන්දනමයාදීසුපි එසෙව නයො. මණිකරණ්ඨෙසුති ලොහිතඛිකමසාරගල්ලඵලිකමයෙ ධ්වජෙත්වා අවසෙසමණිවිචිත්තකෙසු කරණ්ඨෙසු.

ධූපාරාමචෙතියප්පමාණන්ති දෙවානංපියතිස්සමහාරාජෙන කාරිතචෙතියප්පමාණං.

මාලා මා මිලායන්තුති “යාව අසොකො ධම්මරාජා බහි චෙතියාති කාරෙතුං ඉතො ධාතුයො උද්ධරිස්සති, තාව මාලා මා මිලායන්තු”ති අධිට්ඨතිත්වා. ආවිඤ්ජනරජ්ජයන්ති අග්ගලාවිඤ්ජනරජ්ජයං. කුඤ්චිකමුද්දිකන්ති ද්වාරවිවරණත්ථං කුඤ්චිකඤ්චෙව මුද්දිකඤ්ච.

වාළසඬ්ඝාතයන්තන්ති කුක්කුලං පටිභයදස්සනං අඤ්ඤමඤ්ඤපටිබද්ධගමනාදිතාය සඬ්ඝාටිතරූපකයන්තං යොජෙසි. තෙනාහ “කට්ඨරූපකානී”තිආදි. ආණියා බන්ධිත්වාති අනෙකකට්ඨරූපවිචිත්තයන්තං අත්තනො දෙවානුභාවෙන එකාය එව ආණියා බන්ධිත්වා විස්සකම්මො දෙවලොකමෙව ගතො. “සමත්තතො”තිආදි පන තස්මිං ධාතුනිදානෙ අජාතසත්තුතො කිච්චවිසෙසානුට්ඨානදස්සනං.

“අසුකට්ඨානෙ නාම ධාතුනිධාන”න්ති රඤ්ඤා පුච්ඡිතෙ “තස්මිං සන්තිපානෙ විසෙසලාභිතො නාහෙසු”න්ති කෙවි. “අත්තානං නිගුහිත්වා තස්ස වුඩ්ඪතරස්ස වචනං නිස්සාය වීමංසන්තො ජානිස්සතිති න කථෙසු”න්ති අපරෙ. යක්ඛදාසකෙති උපහාරාදිවිධිනා දෙවතාවෙසනකෙ භූතාවිග්ගාහකෙ.

ඉමං පදන්ති “එවමෙතං භූතපුබ්බ”න්ති දුතියසඬ්ඝිතිකාරෙහි ධ්වජිකං ඉමං පදං. මහාධාතුනිධානමපි තස්ස අත්ථං කත්වා තතියසඬ්ඝිතිකාරාපි ධ්වජිකං.

මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

4. මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා

කුසාවතීරාජධානීවණ්ණනා

242. සොවණ්ණමයාති සුවණ්ණමයා. අයං පාකාරොති සබ්බරතනමයො පාකාරො. තයො තයොති අන්තො ච තයො, බහි ච තයොති තයො තයො.

එසිකත්ථම්මො ඉන්දබ්බො නගරසොහනො අලඬිකාරත්ථම්මො. අඬිගියති ඤායති පුටුලභාවො එතෙනාති අඬිගං, පරික්ඛෙපො. තිපොරිසං අඬිගං එතිස්සාති තිපොරිසඬිගා. තෙනාහ “තෙනා”තිආදි. තෙන පඤ්චහත්ථප්පමාණෙන තිපොරිසෙන. පණ්ණඵලෙසුපීති සබ්බරතනමයානං තාලානං පණ්ණඵලෙසුපි. එසෙව නයොති “පණ්ණෙසු එකං පත්තකං සොවණ්ණමයං, එකං රුපියමයං. ඵලෙසුපි එකො ලෙඛාභාවො සොවණ්ණමයො, එකො රුපියමයො”තිආදිකො අයමත්ථො අතිදිට්ඨො. පාකාරත්තරෙති ද්විත්තං ද්විත්තං පාකාරානං අන්තරෙ. එකෙකා හුත්වා ධීකා තාලපන්ති.

ජෙකොති පටු සුවිසදො, සො චස්ස පටුභාවො මනොසාරොති ආහ “සුන්දරො”ති. රඤ්ජෙතුන්ති රාගං උප්පාදෙතුං. බ්මතෙවාති රොචතෙව. න බ්භවිජෙතීති න තජ්ජෙති, සොතසුඛභාවතො පියායිතබ්බො ච හොති. කුම්භථුණදද්දරිකාදි එකතලං තූරියං. උභයතලං පාකට්මෙව. සබ්බතො පරියොනද්ධං චතුරස්සඅම්බණකං, පණවාදි ච. වංසාදීති ආදි-සද්දෙන සඬබාදිකං සඬගණ්හාති. සුමුච්ඡිතස්සාති සුට්ඨු පරියත්තස්ස. පමාණෙති නාතිදළ්භනාතිසිටීලතාසඬබාතෙ මජ්ඣිමෙ මුව්ඡනප්පමාණෙ. හත්ථං වා පාදං වා වාලෙත්වාති හත්ථලයපාදලයෙ සජ්ජෙත්වා. නච්චත්තාති සාධානච්චං නච්චත්තා.

චක්කරතනවණ්ණනා

243. උපොසථං වුව්චති අට්ඨඬිගසමන්තාගතං සබ්බදිවසෙසු ගහට්ඨෙහි රක්ඛිතබ්බසීලං, සමාදානවසෙන තං තස්ස අත්ථීති උපොසථිකො, තස්ස උපොසථිකස්ස. තෙනාහ “සමාදින්නඋපොසථඬිගස්සා”ති. තදාති තස්මිං කාලෙ. කස්මිං පන කාලෙති? යස්මිං කාලෙ චක්කවත්තිභාවසංවත්තනියදානසීලාදිපුඤ්ඤසම්භාරසමුදාගමසම්පන්නො පූරිතචක්කවත්තිවත්තො කාලදීපදෙසවිසෙසපච්චාජාතියා චෙව කුලරූපභොගාධිපතෙය්‍යාදිගුණවිසෙසසම්පත්තියා ච තදනුරූපෙ අත්තභාවෙ ධීතො හොති, තස්මිං කාලෙ. තාදිසෙ හි කාලෙ චක්කවත්තිභාවී පූරිසවිසෙසො යථාචුත්තගුණසමන්තාගතො රාජා බත්තියො මුද්ධාවසිත්තො විසුද්ධසීලො අනුපොසථං සතසහස්සවිස්සජ්ජනාදිනා සම්මාපට්ඨත්තිං පට්ඨජ්ජති, න යදා චක්කරතනං උප්පජ්ජති, තදා එව. ඉමෙ ච විසෙසා සබ්බචක්කවත්තීනං සාධාරණවසෙන චුත්තා. තෙනාහ

චක්කවත්තිභාවාවහගුණාපි චක්කවත්තිගුණාපි සාතිසයාව භොන්ති.

චුත්තජපකාරපුඤ්ඤකම්මපච්චයන්ති

චක්කවත්තිභාවාවහදානදමසංයමාදිපුඤ්ඤකම්මභෙතුකං.

නීලමණ්ණසඛ්ඝාතසදිසන්ති

ඉන්දනීලමණ්ණසඤ්චයසමානං.

දිබ්බානුභාවසුත්තත්තාති දස්සනෙය්‍යානා, මනුඤ්ඤසොසනා, ආකාසගාමිනා, ඔහාසවිස්සජ්ජනා, අප්පට්ඨානතා, රඤ්ඤො ඉච්ඡිතත්ථනිජ්චත්තිකාරණතාති ඵවමාදිහි දිබ්බසදිසෙහි ආනුභාවෙහි සමන්තාගතත්තා, ඵතෙන දිබ්බං වියාති දිබ්බන්ති දස්සෙති. න හි තං දෙවලොකපරියාපන්නං. සහස්සං අරා ඵතස්සාති වා සහස්සාරං. සබ්බෙහි ආකාරෙහීති සබ්බෙහි සුන්දරෙහි පරිපුණ්ණාවයවෙ ලක්ඛණසම්පන්නෙ චක්කෙ ඉච්ඡිතබ්බෙහි ආකාරෙහි. පරිපූරන්ති පරිපුණ්ණං, සා චස්සා පාරිපූරිං ඉදානෙව විත්ථා රෙස්සති.

පනාළිති ඡිද්දං. සුද්ධසිනිද්ධදන්තපන්තියා නිබ්බිවරායාති අධිජ්ජායො. තස්සා පන පනාළියා සමන්තතො පස්සස්ස රජතමයත්තා සාරරජතමයා චුත්තා. යස්මා චස්ස චක්කස්ස රථචක්කස්ස විය අන්තොභාවො නාම නත්ථී, තස්මා චුත්තං “උභොසුපි බාහිරන්තෙසු”ති. කතපරික්ඛෙපා භොති පනාළිති යොජනා. නාහිපනාළිපරික්ඛෙපපට්ටෙසුති නාහිපරික්ඛෙපපට්ටෙ චෙව නාහියා පනාළිපරික්ඛෙපපට්ටෙ ව.

තෙසන්ති අරානං. සට්ඨකා නාම අලඬිකාරභූතා බුද්දකපුණ්ණසට්ඨා. තථා මණ්ණකා නාම මුත්තාවළිකා. පරිච්ඡෙදලොබා තස්ස තස්ස පරිච්ඡෙදදස්සනවසෙන ධීතා පරිච්ඡින්නලොබා. ආදි-සද්දෙන මාලාකම්මාදිං සඬගණ්භාති. සුවිහත්තානෙවාති අඤ්ඤමඤ්ඤං අසංකිණ්ණත්තා සුට්ඨු විහත්තාති.

“සුරත්තා”තිආදීසු සුරත්තග්ගහණෙන මහානාමවණ්ණනං පටික්ඛිපති, සුද්ධග්ගහණෙන සංඛිකිලිට්ඨතං, සිනිද්ධග්ගහණෙන ලුබ්බතං. කාමං තස්ස චක්කරතනස්ස නෙමිමණ්ඩලං අසන්ධිකමෙව නිබ්බත්තං, සබ්බත්ථකමෙව පන කෙවලං. පවාලවණ්ණෙන ව සොහතීති පකතිචක්කස්ස සන්ධියුත්තට්ඨානෙ සුරත්තසුවණ්ණපට්ටාදිමයාහි වට්ටපරිච්ඡෙදලොබාහි පඤ්ඤායමානාහි සසන්ධිකා විය දිස්සන්තීති ආහ “සන්ධිසු පනස්සා”තිආදි.

නෙමිමණ්ඩලපිට්ඨියන්ති නෙමිමණ්ඩලස්ස පිට්ඨිපදෙසෙ. ආකාසචාරිභාවතො හිස්ස තත්ථ වාතග්ගාහී පවාලදණ්ඩො භොති. දසන්තං දසන්තං අරානං අන්තරෙති දසන්තං දසන්තං අරානං අන්තරෙ සමීපෙ පදෙසෙ. ඡිද්දමණ්ඩලබ්විතොති මණ්ඩලසණ්ඨානඡිද්දවිචිත්තො. සුකුසලසමන්තාහතස්සාති සුට්ඨු කුසලෙන සිජ්ජිතා පහතස්ස, වාදිතස්සාති අත්ථො. වග්ගුති මනොරමො. රජනීයොති සුණන්තානං රාගුජ්ජාදකො. කමනීයොති කන්තො. සමොසරිතකුසුමදාමාති ඔලම්බිතසුගන්ධකුසුමදාමා.

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා

නෙමිපරික්ඛෙපස්සාති නෙමිපරියන්තපරික්ඛෙපස්ස. නාහිපනාළියා ද්විත්තං පස්සානං වසෙන “ද්විත්තමිපි නාහිපනාළීන”න්ති වුත්තං. එකා එව හි සා පනාළි. යෙහීති යෙහි ද්විහි මුඛෙහි. පුන යෙහීති යෙහි මුත්තකලාපෙහි.

ඔධාපයමානන්ති සොතුං අවහිතානි කුරුමානං.

චන්දො පුරතො චක්කරතනං පච්ඡාති එවං පුබ්බාපරියෙන පුබ්බාපරභාවෙන.

අන්තෙපුරස්සාති අනුරාධපුරෙ රඤ්ඤො අන්තෙපුරස්ස. උත්තරසීහපඤ්ජරසදිසෙති තදා රඤ්ඤො පාසාදෙ තාදිසස්ස උත්තරදිසාය සීහපඤ්ජරස්ස ලබ්භමානත්තා වුත්තං. සුඛෙන සක්කාති කිඤ්චි අනාරුහිත්වා, සරිරඤ්ච අනුල්ලඬ්ඝිත්වා යථායීතෙනෙව හත්ථෙත පුජ්ඵමුට්ඨියො ඛිපිත්වා සුඛෙන සක්කා හොති පුජෙතුං.

නානාවිරාගරතනප්පභාසමුජ්ජලන්ති

නානාවිධවිචිත්තවණ්ණරතනොභාසපහස්සරං. ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පචත්තෙති ආගන්ත්වා ධීතට්ඨානතො උපරි ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පචත්තෙ.

244. රාජායුත්තාති රඤ්ඤො කිච්චෙ ආයුත්තකපුරිසා.

සිනෙරුං වාමපස්සෙන කත්වා තස්ස ධුරතරං ගච්ඡන්තො “වාමපස්සෙන සිනෙරුං පභායා”ති වුත්තං.

විනිබ්බෙධෙනාති තිරියං විනිවිජ්ඣනවසෙන. සන්තීවෙසක්ඛමොති ඛන්ධාචාරසන්තීවෙසයොගොයා. සුලභාභාරුපකරණොති සුඛෙනෙව ලද්ධබ්බධඤ්ඤගොරසදාරුතිණාදිභොජනසාධනො.

පරචක්කන්ති පරස්ස රඤ්ඤො සෙනා, ආණා වා.

ආගමනනන්දනොති ආගමනෙන නන්දිජනනො. ගමනෙන සොචෙතීති ගමනසොචනො. උපකප්පෙථාති උපරුපරි කප්පෙථ, සංවිදහථ උපනෙථාති අත්ථො. උපපරික්ඛිත්වාති හෙතුතොපි සභාවතොපි ඵලතොපි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකාදිආදීනවතොපි විමංසිත්වා. විභාවෙන්ති පඤ්ඤාය අත්ථං විභූතං කරොන්තීති විභාවිනො, පඤ්ඤවන්තො. අනුයන්තාති අනුවත්තකා, අනුවත්තකභාවෙනෙව, පන රඤ්ඤො ව මහානුභාවෙන තෙ ජිගුච්ඡනවසෙන පාපතො අනොරමන්තාපි එකච්චෙ ඔත්තප්පවසෙන ඔරමන්තීති වෙදිතබ්බං.

ඔගච්ඡමානන්ති ඔසිදන්තං. යොජනමත්තන්ති විත්ථාරතො යොජනමත්තං පදෙසං. ගම්භීරභාවෙන පන යථා භූමි දිස්සති, එවං ඔගච්ඡති.

තෙනාහ “මහාසමුද්දකල”න්තිආදි. අන්තෙ චක්කරතනං උදකෙන සෙනාය අනඡ්ඤාත්ථරණත්ථං. පුරත්ථිමො මහාසමුද්දො පරියන්තො එතස්සාති පුරත්ථිමමහාසමුද්දපරියන්තො, තං පුරත්ථිමමහාසමුද්දපරියන්තං, පුරත්ථිමමහාසමුද්දං පරියන්තං කත්වාති අත්ථො.

වාතුරත්තායාති චතුසමුද්දන්තාය, පුරත්ථිමදිසාදිචතුකොට්ඨාසන්තාය වා. සොහයමානං වියාති විය-සද්දො නිපාතමත්තං. අත්තනො අච්ඡරියගුණෙහි සොහන්තමෙව හි තං තිට්ඨති. පාළියම්පි හි “උපසොහයමානං” ත්වෙව වුත්තං.

හත්ථිරතනවණ්ණනා

246. හරිවන්දනාදීහිති ආදි-සද්දෙන චතුස්ඡාතියගන්ධාදිං සඬගණ්හාති. ආගමනං චිත්තෙථාති වදන්ති චක්කවත්තිවත්තස්ස පූරිතතාය පරිචිතත්තා. කාලතිලකාදීනං අභාවෙන විසුද්ධසෙනසරිරො. සත්තපතිට්ඨොති භූමිච්ඡිසනකෙහි වාලධි, වරඬගං, හත්ථොති ඉමෙහි ව තීහි, චතුහි පාදෙහි වාති සත්තහි අවයවෙහි පතිට්ඨිතත්තා සත්තපතිට්ඨො. සබ්බකනිට්ඨොති සබ්බෙහි ඡද්දන්තකුලහත්ථිහි හිනො. උපොසඨකුලා සබ්බපෙට්ඨොති උපොසඨකුලතො ආගච්ඡන්තො තත්ථ සබ්බප්පධානො ආගච්ඡතිති යොජනා. වුත්තනයෙනාති “මහාදානං දත්වා”තිආදිනා වුත්තෙන නයෙන. චක්කවත්තිනං, චක්කවත්තිපුත්තානඤ්ච චක්කවත්තිං උද්දිස්ස චිත්තයන්තානං ආගච්ඡති. අපනෙත්වාති අත්තනො ආනුභාවෙන අපනෙත්වා. ගන්ධමෙව හි තස්ස ඉතරෙ හත්ථි න සහන්ති.

සරධෙත්ථුවච්ඡකො වියාති සරෙ පරිචිතධෙත්ථායා තත්ථෙව ඡාතසංවද්ධවච්ඡකො විය. සකලපඨවිත්ති සකලං ජම්බුදීපසඤ්ඤිතං පඨවිං.

අස්සරතනවණ්ණනා

247. සිත්ඨවකුලතොති සිත්ඨවස්සාජානියකුලතො.

මණිරතනවණ්ණනා

248. සකටනාහිසමපරිණාහන්ති පරිණාහතො මහාසකටස්ස නාහියා සමප්පමාණං. උභොසු අන්තෙසුති හෙට්ඨා, උපරි වාති ද්විසු අන්තෙසු. කණ්ණිකපරියන්තතොති ද්විත්තං කඤ්චනපද්ධමානං කණ්ණිකාය පරියන්තතො. මුත්තාජාලකෙ යපෙත්වාති සුවිසුද්ධෙ මුත්තමයෙ ජාලකෙ පතිට්ඨාපෙත්වා. අරුණුග්ගමනවෙලා වියාති අරුණුග්ගමනසීසෙන සූරියඋදයක්ඛණං උපලක්ඛෙති.

ඉත්ථිරතනවණ්ණනා

249. “ඉත්ථිරතනං පාතුහවති”ති වත්වා කුතස්සා පාතුභාවොති දස්සෙතුං “මද්දරාජකුලතො”තිආදි වුත්තං. මද්දරට්ඨං කිර ජම්බුදීපෙ අභිරූපානං ඉත්ථිනං උප්පත්තිට්ඨානං. තථා හි “සිඤ්චයමහාරාජස්ස දෙව්,

වෙස්සන්තරමහාරාජස්ස දෙව්, හද්දකාපිලානී”ති එවමාදි ඉත්ථීරතනං මද්දරට්ඨෙය් එව උප්පන්නං. පුඤ්ඤානුභාවෙනාති චක්කවත්තිරඤ්ඤො පුඤ්ඤතෙජෙන.

සණ්ඨානපාරිපූරියාති හත්ථපාදාදිසරිරාවයවානං සුසණ්ඨිතාය. අවයවපාරිපූරියා හි සමුදායපාරිපූරිසිද්ධි. රූපන්ති සරිරං “රූපං ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”තිආදීසු (ම. නි. 1.306) විය. දස්සනීයාති සුරූපභාවෙන පස්සිතබ්බයුත්තා. තෙනාහ “දිස්සමානාවා”තිආදි. සොමනස්සවසෙන චිත්තං පසාදෙති යොනියො චිත්තෙන්තානං කම්මඵලසද්ධාය වසෙන. පසාදාවහත්තාති කාරණවචනෙන යථා පාසාදිකතාය වණ්ණපොක්ඛරතාසිද්ධි වුත්තා, එවං දස්සනීයතාය පාසාදිකතාසිද්ධි, අභිරූපතාය ව දස්සනීයතාසිද්ධි වත්තබ්බාති නයං දස්සෙති. පටිලොමතො වා වණ්ණපොක්ඛරතාය පාසාදිකතාසිද්ධි, පාසාදිකතාය දස්සනීයතාසිද්ධි, දස්සනීයතාය අභිරූපතාසිද්ධි යොජෙතබ්බා. එවං සරිරසම්පත්තිවසෙන අභිරූපතාදිකෙ දස්සෙත්වා ඉදානි සරිරෙ දොසාභාවවසෙනපි තෙ දස්සෙතුං “අභිරූපා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථා පමාණයුත්තා, එවං ආරොහපරිණාහයොගතො ව පාසාදිකා නාතිදීඝතාදයො, එවං මනුස්සානං දිබ්බරූපතාසම්පත්තිපිති “අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණ”න්ති වුත්තං.

ආරොහසම්පත්ති වුත්තා උබ්බෙධෙන පාසාදිකභාවතො. පරිණාහසම්පත්ති වුත්තා කිසපුලදොසාභාවතො. වණ්ණසම්පත්ති වුත්තා විවණ්ණතාභාවතො. කායවිපත්තියාති සරිරදොසස්ස. සතචාරවිහතස්සාති සත්තක්ඛත්තුං විහතස්ස, “සතචාරවිහතස්සා”ති ව ඉදං කප්පාසපිච්චවසෙන වුත්තං, තුලපිච්චනො පන විහනනමෙව නත්ථී. කුඬිකුමතගරතුරුක්ඛයවනපුප්ඵානි වතුප්ඵාති. “තමාලතගරතුරුක්ඛයවනපුප්ඵානී”ති අපරෙ.

අග්ගිදඩ්ඨා වියාති ආසනගතෙන අග්ගිනා දඩ්ඨා විය. පයමමෙවාති රාජානං දිස්වාපි කිච්චන්තරප්පසුතා අහුත්වා කිච්චන්තරතො පයමමෙව, දස්සනසමකාලං එවාති අත්ථො. රඤ්ඤො නිසජ්ජාය පච්ඡා නිපාතනං නිසිදනං සිලං එතිස්සාති පච්ඡානිපාතිනී. තං තං අත්තනා රඤ්ඤො කාතබ්බකිච්චං “කිං කරොමී”ති පුච්ඡිතබ්බතාය කිං කරණං පටිසාවෙතීති කිංකාරපටිස්සාවිනී.

මාතුගාමො නාම යෙභුයොන සය්ජාතිකො, ඉත්ථීරතනස්ස පන තං නත්ථීති දස්සෙතුං “ස්වාස්සා”තිආදි වුත්තං.

ගුණාති රූපගුණා වෙව ආචාරගුණා ව. පුරිමකම්මානුභාවෙනාති කතස්ස පුරිමකම්මස්සානුභාවෙන ඉත්ථීරතනස්ස තබ්භාවසංවත්තනියස්ස පුරිමකම්මස්ස ආනුභාවෙන. චක්කවත්තිනොපි පරිවාරසම්පත්තිසංවත්තනියං පුඤ්ඤකම්මං තාදිසස්ස ඵලවිසෙසස්ස

දිසනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා
 උපනිස්සයො හොතියෙව. තෙනාහ “වක්කවත්තිනො පුඤ්ඤං
 උපනිස්සායා”ති, එතෙන සෙසෙසුපි සවිඤ්ඤාණකරතනෙසු අත්තනො
 කම්මවසෙන නිබ්බත්තෙසුපි තෙසං තෙසං විසෙසානං තදුපනිස්සයතා
 විභාවිතා එවාති දට්ඨබ්බා. පුබ්බෙ එකදෙසවසෙන ලබ්භමානා පාරිපුරී
 රඤ්ඤො වක්කවත්තිභාවුපගමනතො පටියාය සබ්බාකාරපරිපුරා ඡාතා.

ගහපතිරතනවණ්ණනා

250. පකතියා වාති සභාවෙනෙව වක්කරතනපාත්‍රභාවතො පුබ්බෙපි.
 යාදිසං රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස පුඤ්ඤබලං නිස්සාය යථාචුත්තා
 වක්කරතනානුභාවනිබ්බත්ති, තාදිසං එතස්ස පුඤ්ඤබලං නිස්සාය
 ගහපතිරතනස්ස කම්මවිපාකජං දිබ්බවක්ඛං නිබ්බත්තෙතීති ආහ
 “වක්කරතනානුභාවසහිත”න්ති. කාරණස්ස හි එකසන්තතිපතිතතාය,
 එලස්ස ව සමානකාලිකතාය තථාවචනං.

පරිණායකරතනවණ්ණනා

251. “අයං ධම්මො, අයං අධම්මො”තිආදිනා
 කම්මස්සකතාවබ්බොධනසඬ්ඛාතස්ස පණ්ඩිතභාවස්ස අත්ථිතාය පණ්ඩිතො.
 බාහුසච්චබ්බත්තියා බ්බත්තො. සභාවසිද්ධාය මෙධාසඬ්ඛාතාය
 පකතිපඤ්ඤාය අත්ථිතාය මෙධාවී. අත්තනො යාථාවබුද්ධමත්ථං පරෙසං
 විභාවෙතුං පකාසෙතුං සමත්ථතාය විභාවී. වචන්ථපෙතුන්ති නිව්ඡිතුං.

වතුඉද්ධිසමන්තාගතවණ්ණනා

252. විපච්චනං විපාකො, විපාකො එව වෙපාකො යථා “විකතමෙව
 වෙකත”න්ති. සමං නාතිසිතනාවුචුණ්හතාය අවිසමං භුත්තස්ස වෙපාකො
 එතිස්සා අත්ථිති සමවෙපාකිනී, තාය සමවෙපාකිනියා.

ධම්මපාසාදපොක්ඛරණිවණ්ණනා

253. ජනරාසිං කාරෙත්වා තෙන ජනරාසිනා බණිත්වා න මාපෙසි.
 කිඤ්චරහිති ආහ “රඤ්ඤො පනා”තිආදි. තත්ථ කාරණං පරතො
 ආගමිස්සති. එකාය වෙදිකාය පරික්ඛිත්තා පොක්ඛරණියො.
 පරිවෙණපරිවිජේදපරියන්තෙති එත්ථ පරිවෙණං නාම සමන්තතො
 විවට්ඨගණභූතං පොක්ඛරණියා තීරං, තස්ස පරිවිජේදභූතෙ පරියන්තෙ
 එකාය වෙදිකාය පරික්ඛිත්තා පොක්ඛරණියො. එතදභොසීති එතං
 “යංනුනාහං ඉමාසු පොක්ඛරණීසු”තිආදිකං අභොසීති. සබ්බොතුකන්ති
 සබ්බෙසු උතුසු පුප්ඵනකං. නානාවණ්ණඋප්පලබ්භාදීනීති
 රත්තනීලාදිනානාවණ්ණපුප්ඵන පුප්ඵනකඋප්පලබ්භාදීනී.
 ජලජථලජමාලන්ති ජලජථලජපුප්ඵමාලං.

254. පරිවාරවසෙනාති තඬ්ඛණිකපරිවාරවසෙන, ඉදඤ්ච පයමං
 පට්ඨපිතනියාමෙනෙව චුත්තං, පච්ඡා පන යානසයනාදීනි විය ඉත්ථියොපි
 අත්ථිකානං පරිච්චත්තා එව. තෙනාහ “ඉත්ථිහිපි”තිආදි. පරිච්චාගවසෙනාති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා
නිරපෙක්ඛපරිච්චාගවසෙන. දීයතීති දානං, දෙය්‍යවත්ථු. තං අග්ගීයති
නිස්සජ්ජීයති එත්ථාති දානග්ගං, පරිවෙසනට්ඨානං. තාදිසානි අත්ථීති
යාදිසානි රඤ්ඤො දානග්ගෙ බොමසුබ්බමාදීති වත්ථාති, තාදිසානි යෙසං
අත්තනො සන්තකානි සන්ති. ඔහායාති පහාය තත්ථෙව යපෙත්වා. අත්ථො
අත්ථී යෙසං තෙති අත්ථීකා. එවං අනත්ථීකාපි දට්ඨබ්බා.

255. කලහසද්දොපීති පි-සද්දෙන දානාධිප්පායෙන ගෙහතො නීහනං
පුත ගෙහං පවෙසෙතුං න යුත්තන්ති ඉමමත්ථං සමුච්චෙති. තෙනාහ “න
බො එතං අම්භාකං පතිරුප”න්තිආදි (දී. නි. 2.255).

257. උණ්ඨිසමත්ථකෙති සිබාපරියන්තමත්ථකෙ. පරිච්ඡේදමත්ථකෙති
පාසාදඬිගණපරිච්ඡේදස්ස මත්ථකෙ.

258. හරතීති අතිවිය පහස්සරහාවෙන චක්ඛුති පටිහරන්තං දුද්දික්ඛතාය
දිට්ඨියො හරති අපනෙන්නං විය හොති. තං පන හරණං නෙසං
පරිජ්ඣන්දනෙනාති ආහ “එත්දාපෙති”ති.

පයමහාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කානසම්පත්තිවණ්ණනා

260. මහතියා ඉද්ධියාති මහත්තෙන ඉච්ඡිතත්ථසම්ප්ප්ඤ්ඤානෙන.
තෙසංයෙව ඉච්ඡිතිච්ඡිතත්ථානං. “අනුභවිතබ්බාන”න්ති ඉමිනා ආනුභාව-
සද්දස්ස කම්මසාධනතං දස්සෙති. පුබ්බෙ සම්පන්නං කත්වා
දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගස්ස කතභාවං දස්සෙන්නො “සම්පත්තිපරිච්චාගස්සා”ති
ආහ. අත්තානං දමෙති එතෙනාති දමො.

බොධිසත්තපුබ්බයොගවණ්ණනා

අස්සාති මහාසුදස්සනරඤ්ඤො. එකො ථෙරොති අප්පඤ්ඤාතො
නාමගොත්තතො අඤ්ඤතරො පුපුජ්ජනො ථෙරො. ථෙරං දිස්වාති
අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසින්තං දිස්වා. කට්ඨත්ථරණන්ති කට්ඨමයං
අත්ථරණං, දාරුඵලකන්ති අත්ථො.

පරිභොගභාජනන්ති පාතීයපරිභොජනීයාදිපරිභොගයොග්‍යං භාජනං.
ආරකණ්ටකන්ති සුවිච්ඡිකතකණ්ටකං. පිප්පලිකන්ති බුද්දකසත්ථකං.
උදකතුම්බකන්ති කුණ්ඩිකං.

කූටාගාරද්වාරෙයෙව නිවත්තෙසීති කූටාගාරං පවිට්ඨකාලතො පට්ඨාය
තෙසං මිච්ඡාවිතක්කානං පවත්තියා ඔකාසං නාදාසි.

261. කසිණමෙව පඤ්ඤායති මහාපුරිසස්ස තත්ථ තත්ථ
කතාධිකාරත්තා, තෙසඤ්ච පදෙසානං සුපරිකම්මකතකසිණසදිසත්තා.

262. චත්තාරි කුමානානීති චත්තාරි කසිණජ්ඣානානි. කසිණජ්ඣානජ්ජමඤ්ඤානංයෙව චචනං තාසං තදා ආදරගාරවචසෙන නිබ්බත්තිතත්තා. මහාබොධිසත්තානඤ්ඤි අරුපජ්ඣානෙසු ආදරො නත්ථී, අභිඤ්ඤාපදට්ඨානතං පන සන්ධාය තානිපි නිබ්බත්තෙන්ති, තස්මා මහාසත්තො තාපසපරිබ්බාජකකාලෙ යත්තකෙ ලොකියගුණෙ නිබ්බත්තෙන්ති, තෙ සබ්බෙපි තදා නිබ්බත්තෙසියෙව. තෙනාහ “මහාපුරිසො පනා”තිආදි.

චතුරාසීතිනගරසහස්සාදිවණ්ණනා

263. අභිහරිතබ්බහත්තන්ති උපනෙතබ්බහත්තං.

264. නිබ්බද්ධවත්තන්ති පුබ්බෙ උපනිබ්බද්ධං පාකවත්තං.

සුභද්දාදෙවිඋපසඬකමනවණ්ණනා

265. ආවට්ටෙත්වාති අතිවිසිත්වා. යං යං රඤ්ඤො ඉච්ඡිතං දානුපකරණඤ්ඤෙව භොගූපකරණඤ්ඤෙව, තස්ස තස්ස තට්ඨෙව සම්ඤ්ඤාචං විත්ථවති.

266. සචෙ පන රාජා ජීවිතෙ ඡන්දං ඡනෙය්‍ය, ඉතො පරමිපි චිරං කාලං තිට්ඨෙය්‍ය මහිද්ධිකො මහානුභාවොති එවං මහජ්ඣාසයා දෙවි භොගෙසු, ජීවිතෙ ච රාජානං සාපෙක්ඛං කාතුං වායමි. තෙන චුත්තං “මා හෙව බො රාජා”තිආදි. තෙනෙවාහ “තස්ස කාලඬකිරියං අනිච්ඡමානා”තිආදි. ඡන්දං ඡනෙහීති එත්ථ ඡන්ද-සද්දො තණ්හාපරියායොති ආහ “පෙමං උප්පාදෙහි”ති. අපෙක්ඛති ආරම්මණං එතාය න විස්සජ්ජෙතීති අපෙක්ඛා, තණ්හා.

267. ගරහිතාති එත්ථ කෙහි ගරහිතා, කස්මා ච ගරහිතාති අත්තොලීනං වොදනං විස්සජ්ජෙත්තො “බුද්ධෙහි”තිආදිමාහ, තෙන විඤ්ඤාගරහිතත්තා, දුග්ගතිසංවත්තනියතො ච සාපෙක්ඛකාලකිරියා පරිවජ්ජෙතබ්බාති දස්සෙති.

268. එකමත්තං ගන්ත්වාති රඤ්ඤො චක්ඛුපථං විජහිත්වා.

බ්‍රහ්මලොකුපගමනවණ්ණනා

269. සොණස්සාති කොළිචිසස්ස සොණස්ස. එකා භත්තපාතීති එකං භත්තවඩ්ඪිතකං. තාදිසං භත්තන්ති තථාරූපං ගරුං මධුරං සිනිද්ධං භත්තං. භුත්තානන්ති භුත්තවත්තානං.

271. දාසමනුස්සාති දාසා චෙව ආයුත්තකමනුස්සා ව.

ඉදානි යථාචුත්තාය රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස භොගසම්පත්තියා කම්මසරික්ඛතං උද්ධරන්තො “එතානි පනා”තිආදිමාහ, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

272. ආදිතො පට්ඨායාති සමුදාගමනතො පට්ඨාය. යත්ථ තං පුඤ්ඤං ආයුහිතං, යතො සා සම්පත්ති නිබ්බත්තා, තතො තතියත්තභාවතො පභුති. මහාසුදස්සනස්ස ජාතකදෙසනා හි තදා සමුදාගමනතො පට්ඨාය භගවතා දෙසිතාති. පංස්වාගාරක්ඛිං වියාති යථා නාම දාරකා පංසුහි වාපිගෙහභොජනාදීනි දස්සෙත්තා යථාරූපි කිලිත්වා ගමනකාලෙ සබ්බං තං විධංසෙත්තා ගච්ඡන්ති, එවමෙව භගවා මහාසුදස්සනකාලෙ අත්තනා අනුභූතං දිබ්බසම්පත්තිසදිසං අවිත්තෙය්‍යානුභාවසම්පත්තිං විත්ථාරතො දස්සෙත්වා පුන අත්තතො දෙසනං ආදීනවනිස්සරණදස්සනවසෙන විවට්ඨාහිමුඛං විපරිවත්තෙත්තො “සබ්බා සා සම්පත්ති අනිච්චතාය විපරිණතා විධංසිතා”ති දස්සෙත්තො “පස්සානන්දා”ති ආදිමාහ. විපරිණතාති විපරිණාමං සභාවට්ඨිගමං ගතා. තෙනාහ “පකතිවිපහනෙනා”ති ආදි. පකතීති සභාවධම්මානං උදයවයපරිච්ඡින්නො කක්ඛළචුසනාදිසභාවො, සො භඩ්ගක්ඛණතො පට්ඨාය ජහිතො, පරිච්චජන්තො සබ්බසො නත්ථෙව. තෙනාහ “නිබ්බුතපදිපො විය අපඤ්ඤත්තිකභාවං ගතා”ති.

එත්තාවතාති ආදිතො පට්ඨාය පවත්තෙන එත්තකෙන දෙසනාමග්ගෙන. අනෙකාති වස්සකොට්ඨසතසහස්සානියෙව උබ්බෙධො එතිස්සාති අනෙකවස්සකොට්ඨසතසහස්සබ්බෙධො. අනිච්චලක්ඛණං ආදායාති තං සම්පත්තිගතං අනිච්චලක්ඛණං දෙසනාය ගහෙත්වා විභාවෙත්වා. යථා නිස්සෙණිමුච්චනෙ තාදිසං සතහත්ථුබ්බෙධං රුක්ඛං පකතිපුරිසෙන ආරොහිතුං න සක්කා, එවං අනිච්චතාවිභාවනෙන තස්සා සම්පත්තියා අපෙක්ඛානිස්සෙණිමුච්චනෙ කෙනාපි ආරොහිතුං න සක්කාති ආහ “අනිච්චලක්ඛණං ආදාය නිස්සෙණිං මුඤ්චන්තො වියා”ති. තෙනෙවාති යථාචුත්තකාරණෙනෙව, ආදිතො සාතිසයං කාමෙසු අස්සාදං දස්සෙත්වාපි උපරි නෙසං “පස්සානන්දා”ති ආදිනා ආදීනවං, ඔකාරං, සංකිලෙසං, තෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසඤ්ච විභාවෙත්වා දෙසනාය නිට්ඨාපිතත්තා. පුබ්බෙති අතීතකාලෙ. වසභරාජාති වසභනාමකො සිහළමහාරාජා.

උදකපුප්ඵළාදයොති ආදි-සද්දෙන තිණග්ගෙ උස්සාවබ්න්දුආදිකෙ සඬගණ්හාති.

මහාසුදස්සනස්ස පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජොතතො, තෙන මහාසුදස්සනමහාරාජා කුමාරාහිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙසි, තදග්ගෙන පරිසුද්ධෙ ව සමණභාවෙ පතිට්ඨිතො, යතො විධුය එව කාමචිතක්කාදිසමණභාවසංකිලෙසං සුඤ්ඤාගාරං පාවිසි, එවංභූතස්සාපි තස්ස කාලං කිරියතො සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බා වක්කවත්තිසම්පත්ති අන්තරහිතා, න තතො පරං, අහො අච්ඡරියමනුස්සො අනඤ්ඤසාධාරණගුණවිසෙසොති ඉමං විසෙසං දස්සෙති.

අනාරුළුභන්ති “රාජා කිර පුබ්බෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්ති” තිආදිනා, (දී. නි. අට්ඨ. 2.260) “පුන ථෙරං ආමන්තෙසී” තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 2.272) ව චුත්තමත්ථං සන්ධායාහ. සො හි ඉමස්මිං සුත්තෙ සඬ්භිතිං අනාරුළුභො, අඤ්ඤත්ථ පන ආගතො ඉමිස්සා දෙසනාය පිට්ඨිවත්තකභාවෙන. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤයාං ඵලාති.

මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

5. ජනවසහසුත්තවණ්ණනා

නාතිකියාදිබ්බාකරණවණ්ණනා

273-275. “පරිතො”ති පදං යථා සමන්තත්ථවාචකො, එවං සමීපත්ථවාචකොපි භොතීති සමන්තා සාමන්තාති අත්ථො වුත්තො. ආමෙඨිතෙන පන සමන්තත්ථො ජොතිතො. යස්ස පන සාමන්තා ජනපදෙසු “නාතිකෙ විහරතී”ති වුත්තත්තා නාතිකස්සාති විඤ්ඤාතො යමත්ථො. යස්ස පරිතො ජනපදෙසු බ්බාකරොති, තත්ථ පරිවාරකාරකානං බ්බාකරණං අවුත්තස්සිද්ධං, නිදස්සනවසෙන වා තස්ස වක්ඛමානත්තා “පරිතො පරිතො ජනපදෙසු” ඉච්චෙව වුත්තං. පරිවාරකෙති උපාසකෙ. තෙනාහ “බුද්ධධම්මසඤ්ඤානං පරිවාරකෙ”ති. උපපත්තීසුති නිබ්බත්තීසු. ඤාණගතිපුඤ්ඤානං උපපත්තීසුති එත්ථ ඤාණගතූපපත්ති නාම තස්ස තස්ස මග්ගඤාණගමනස්ස නිබ්බත්ති. යං සන්ධාය වුත්තං “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං පරික්ඛයා”තිආදි. පුඤ්ඤූපපත්ති නාම තංතංදෙවනිකායූපපත්ති. සබ්බත්ථාති “වජ්ජිමල්ලෙසු”තිආදිකෙ සබ්බත්ථ වතුසුපි පදෙසු. පුරිමෙසුති පාළියං වුත්තෙ සන්ධායාහ. දසසුයෙවාති තෙසු එව දසසු ජනපදෙසු. පරිවාරකෙ බ්බාකරොති බ්බාකාතබ්බානං බහුනං තත්ථ ලබ්භනතො. නාතිකෙ භවා නාතිකියා.

නිට්ඨංචිගතාති නිට්ඨං නිව්ඡයං උපගතා.

ආනන්දපරිකථාවණ්ණනා

276. යස්මා සඤ්ඤාප්පට්ඨපත්ති නාම ධම්මසුධම්මතාය, ධම්මසුධම්මතා ව බුද්ධසුබුද්ධතාය, තස්මා “අහො ධම්මො, අහො සඤ්ඤා”ති ධම්මසඤ්ඤාගුණකිත්තනාපි අත්ථො බුද්ධගුණකිත්තනා එව භොතීති “භගවන්තං කිත්තයමානරූපා”ති පදස්ස “අහො ධම්මො”තිආදිනාපි අත්ථො වුත්තො.

278. ඤාණගතීති “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා”තිආදිනා ආගතං පහාතබ්බපහානවසෙන පවත්තං මග්ගඤාණගමනං. යස්මා තස්සා එව ඤාණගතියා වසෙන තස්ස තස්ස අරියපුග්ගලස්ස ඔපපාතිකතාදිවිසෙසො, තස්මා තං තාදියං තස්ස අභිසම්පරායං සන්ධායාහ “ඤාණාභිසම්පරායමෙවා”ති.

279. උපසන්තං පති සම්මති ආලොකීයතීති උපසන්තපතිසො. උපසන්තදස්සනො උපසන්තඋස්සන්තො. භාතිරිවාති එත්ථ ර-කාරො පදසන්ධිකරො, ඉච්ච-සද්දො භුසත්ථොති ආහ “අතිවිය භාති”ති.

ජනවසහයක්ඛවණ්ණනා

280. ජෙට්ඨකභාවෙන ජනෙ වසහසදිසොති ජනවසහොති අස්ස දෙවපුත්තස්ස නාමං අහොසි.

ඉතො දෙවලොකා චචිත්වා සත්තක්ඛත්තුං මනුස්සලොකෙ රාජභූතස්ස.
මනුස්සලොකා චචිත්වා සත්තක්ඛත්තුං දෙවභූතස්ස. එත්ථෙට්ඨාති
එතස්මිංයෙව වාතුමහාරාජිකභවෙ, එත්ථාපි වෙස්සවණස්ස
සහබ්බතාවසෙන.

281. ආසිසනං ආසා, පත්ථනා. ආසාසිසෙන චෙත්ථ
කත්තුකම්‍යතාකුසලච්ඡන්දං වදති. තෙනෙවාහ
“සකදාගාමිමග්ගත්ථායා”තිආදි. යදග්ගෙති එත්ථ අග්ග-සද්දො
ආදිපරියායොති ආහ “කං දිවසං ආදිං කත්වා”ති. “පුරිමං...පෙ....
අවිනිපාතො”ති ඉදං යථා තත්තකං කාලං සුගතිතො සුගතූපපත්තියෙව
අහොසි, තථා කතූපචිතකුසලකම්මත්තා. ඵ්ඤ්ඤාස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස
කාලතො පහති හි සම්භතවිච්චිප්‍රපනිස්සයකුසලසම්භාරො එස දෙවපුත්තො.
අනච්ඡරියන්ති අනු අනු අච්ඡරියං. තෙනාහ “පුනඡ්ඡුනං අච්ඡරියමෙවා”ති.
සයංපරිසායාති සකාය පරිසාය. භගවතො දිට්ඨසදිසමෙවාති
ආවජ්ජනසමනන්තරං යථා තෙ භගවතො චතුර්විසතිසතසහස්සමත්තා සත්තා
ඤ්ඤාගතිතො දිට්ඨා, එවං තුම්හෙහි දිට්ඨසදිසමෙව. වෙස්සවණස්ස සම්මුඛා
සුතං මයාති වදති.

දෙවසහාවණ්ණනා

282. වස්සුපනායිකසඬගහත්ථන්ති වස්සුපනායිකාය
ආරක්ඛාසංවිධානවසෙන භික්ඛූනං සඬගහණත්ථං “වස්සුපගතා භික්ඛූ එවං
සුඛෙන සමණධම්මං කරොන්ති”ති, පවාරණසඬගහො පනස්ස පවාරෙත්වා
සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡන්තානං භික්ඛූනං අන්තරාමග්ගෙ
පරිස්සයපරිහරණත්ථං. ධම්මස්සවනත්ථං දූරට්ඨානං ගච්ඡන්තෙසුපි එසෙව
නයො. අත්තනාපි ආගන්ත්වා ධම්මස්සවනත්ථං සන්තිපතියෙව.
එත්ථෙට්ඨාති එත්ථ එත්ථ අය්‍යානං වසනට්ඨානෙ.

තදාපීති “පුරිමාති හන්තෙ දිවසාතී”ති චුත්තකාලෙපි. එතෙනෙව
කාරණෙනාති වස්සුපනායිකනිමිත්තමෙව. තෙනාහ පාළියං “තදහුපොසථෙ
පන්තරසෙ වස්සුපනායිකායා”තිආදි. ආසනෙපි නිසජ්ජාය සුධම්මාය
දෙවසහාය පයමං දෙවෙසු තාවතිංසෙසු නිසින්තෙසු තස්සා චතුසු ද්වාරෙසු
චත්තාරො මහාරාජානො නිසිදන්ති, ඉදං නෙසං ආසනෙ නිසජ්ජාය වාරිත්තං
හොති.

යෙනත්ථෙට්ඨාති යෙන කිච්චෙන යෙන පයොජනෙන. ආරක්ඛත්ථන්ති
ආරක්ඛභූතමත්ථං. චුත්තං වචනං එතෙසන්ති චුත්තවචනා, මහාරාජානො.

283. අතික්කම්මත්වාති අභිභවිත්වා.

සනඬිකුමාරකථාවණ්ණනා

284. අභිසම්භවිතුං අධිගන්තුං අසක්කුණෙය්‍යා අනභිසම්භවතීයො. තෙනාහ “අප්පත්තබ්බො”තිආදි. චක්ඛුයෙව පථො රූපදස්සනස්ස මග්ගො උපායොති චක්ඛුපථො, තස්මිං චක්ඛුපථස්මිත්ති ආහ “චක්ඛුපසාදෙ”ති, චක්ඛුස්ස ගොවරයොග්ගො වා චක්ඛුපථොති ආහ “ආපාථෙ වා”ති. නාභිභවතීති න අභිභවති, ගොවරභාවං න ගච්ඡතීති අත්ථො. හෙට්ඨා හෙට්ඨාති තාවතිංසතො පට්ඨාය හෙට්ඨා හෙට්ඨා, න වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය, නාපි බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජතො පට්ඨාය. “වාතුමහාරාජිකා හි තාවතිංසානං යථා ජාතිරූපානි පස්සිතුං සක්කොන්ති, තථා බ්‍රහ්මානො හෙට්ඨිමා උපරිමාන”න්ති කෙවි, තං න යුත්තං. න හි හෙට්ඨිමා බ්‍රහ්මානො උපරිමානං මූලපටිසන්ධිරූපං පස්සිතුං සක්කොන්ති, මාපිතමෙව පස්සිතුං සක්කොන්තීති දට්ඨබ්බං.

සුඤ්ඤාත්තොව නිද්දං ඔක්කමීති ගතියො උපධාරොන්තො බහි විසට්ඨිතක්කවිච්ඡේදෙන සඬිකොවං ආපන්නචිත්තතාය. මය්හං අය්‍යකස්සාති භගවන්තං සන්ධාය වදති.

පඤ්ච සිඛා එතස්සාති පඤ්චසිඛො, පඤ්චසිඛො විය පඤ්චසිඛොති ආහ “පඤ්චසිඛගන්ධබ්බසදිසො”ති. මමායන්තීති පියායන්ති.

285. සුමුත්තොති සරදොසෙහි සුට්ඨු මුත්තො. යෙහි පිත්තසෙම්භාදීහි පලිබුද්ධත්තා සරො අවිස්සට්ඨො සියා, තදභාවතො විස්සට්ඨොති දස්සෙන්නො ආහ “අපලිබුද්ධො”ති. විඤ්ඤාපෙතීති විඤ්ඤෙය්‍යා, අන්තොගධහෙතුඅත්ථො කත්තුසාධනො එස විඤ්ඤෙය්‍යාසද්දොති ආහ “අත්ථවිඤ්ඤාපනො”ති. සරස්ස මධුරතා නාම මද්දවන්ති ආහ “මධුරො මුදු”ති. සවනං අරහතීති සවතීයො. සවනාරහතාය ව ආපාඨසුඛතායාති ආහ “කණ්ණසුඛො”ති. බිත්ථුති පිණ්ඩිතො. ආකොට්ඨහින්නකංසසද්දො විය අනෙකාවයවො අහුත්වා නිරවයවො, එකභාවොති අත්ථො. තෙනාහ “එකග්ගනො”ති, එතෙනෙවස්ස අවිසාරිතා සංවණ්ණිකා දට්ඨබ්බා. ගම්භිරූප්පත්තිට්ඨානතාය වස්ස ගම්භිරතාති ආහ “නාභිමූලතො”තිආදි. එවං සමුට්ඨිතොති ජීවිහාදිප්පහාරමත්තසමුට්ඨිතො. අමධුරො ව හොති උප්පත්තිට්ඨානානං පරිලහුභාවතො. න ව දුරං සාවෙති වීරභාවාභාවතො. නින්නාදී සුවිපුලභාවතො සවිසෙසං නින්නාදො, පාසංසනින්නාදො වා. තෙනාහ “මහාමෙස...පෙ.... යුත්තො”ති.

පච්ඡිමං පච්ඡිමන්ති දුතියං, චතුත්ථං, ඡට්ඨං, අට්ඨමඤ්ච පදං. පූරිමස්ස පූරිමස්සාති යථාක්කමං පට්ඨමස්ස, තතියස්ස, පඤ්චමස්ස, සත්තමස්ස ව. අත්ථොයෙවාති අත්ථනිද්දෙසො එව. විස්සට්ඨතා හිස්ස විඤ්ඤෙය්‍යාතාය වෙදිතබ්බා, මඤ්ජුභාවො සවතීයතාය, බිත්ථුභාවො අවිසාරිතාය, ගම්භිරභාවො නින්නාදිතායාති. යථාපරිසන්ති එත්ථ යථා-සද්දො

පරිමාණවාචී, න පකාරාදිවාචීති ආහ “යත්තකා පරිසා”ති, තෙන පරිසප්පමාණං එවස්ස සරො නිච්ඡරති, අයමස්ස ධම්මතාති දස්සෙති. තෙනාහ “තත්තකමෙවා”තිආදි.

“යෙ හි කෙව්”තිආදි “යාවඤ්ච සො හගවා”තිආදිනා වුත්තස්ස අත්ථස්ස හෙතුකිත්තනවසෙන සමත්ථනං සරණෙසු නෙසං නිච්චසෙවනෙන, සීලෙසු ච පතිට්ඨාපනෙන ඡකාමසග්ගසම්පත්තිඅනුප්පාදනතො. තෙනාහ “යෙ හි කෙව්...පෙ.... වදති”ති. නිබ්බේමතිකගහිතසරණෙති මග්ගෙනාගතසරණගමනෙ. තෙ හි සබ්බසො සමුග්ගාතිතවිචිකිච්ඡතාය රතනත්තයෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතායෙව, පොථුප්පනිකසද්ධාය වසෙන බුද්ධාදීනං ගුණ ඔගාහෙත්වා ජානන්ති, අපරනෙයාබුද්ධිනො තෙ පරියායතො නිබ්බේමතිකගහිතසරණා වෙදිතබ්බො. ගන්ධබ්බදෙවගණන්ති ගන්ධබ්බදෙවසමුහං. තුකා වුව්වති බීරිණි යා තුකාතිපි වුව්වති. තස්සා වුණ්ණං තුකාපිට්ඨං. තං කොට්ටෙන්වා පක්ඛිත්තං සනං නිරන්තරවිතං හුත්වා තිට්ඨති.

භාවිතඉද්ධිපාදවණ්ණනා

287. සුපඤ්ඤත්තාති සුට්ඨු පකාරෙහි ඤාපිතා බොධිතා, අසඬිකරතො වා යපිතා, තං පන බොධනං, අසඬිකරතො යපනඤ්ච අත්ථතො දෙසනා එවාති ආහ “සුකථිතා”ති. ඉජ්ඣනට්ඨෙතාති සමිජ්ඣනට්ඨෙතා, නිප්පජ්ජනස්ස කාරණභාවෙනාති අත්ථො. පතිට්ඨානට්ඨෙතාති අධිට්ඨානට්ඨෙතා. ඉද්ධියා පාදොති ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධියා අධිගමුපායොති අත්ථො. තෙන හි යස්මා උපරුපරි විසෙසසඬිබාතං ඉද්ධිං පජ්ජන්ති පාපුණන්ති, තස්මා “පාදො”ති වුව්වති. ඉජ්ඣතිති ඉද්ධි, සමිජ්ඣති නිප්පජ්ජතිති අත්ථො. ඉද්ධි එව පාදො ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොති අත්ථො. එවං තාව “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා”ති එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉද්ධිපහොනකතායාති ඉද්ධියා නිප්ඵාදනෙ සමත්ථභාවාය. ඉද්ධිවිසවිතායාති ඉද්ධියා නිප්ඵාදනෙ යොග්‍යභාවාය. අනෙකත්ථත්තා හි ධාතුනං යොග්‍යත්ථො වි-පුබ්බො සු-සද්දො, විසවනං වා පජ්ජනං විසවිතා, තත්ථ කාමකාරිතා විසවිතා. තෙනාහ “පුනප්පුන”න්තිආදි. ඉද්ධිවිකුබ්බනතායාති විකුබ්බනිද්ධියා විවිධරූපකරණාය. තෙනාහ “නානප්පකාරතො කත්වා දස්සනත්ථායා”ති.

“ඡන්දඤ්ච හික්ඛු අධිපතිං කරිත්වා ලහති සමාධිං, ලහති චිත්තස්සෙකග්ගනං, අයං වුව්වති ඡන්දසමාධි”ති (විහ. 432) ඉමාය පාළියා ඡන්දාධිපති සමාධි ඡන්දසමාධිති අධිපතිසද්දලොපං කත්වා සමාසො වුත්තොති විඤ්ඤායති, අධිපතිසද්දත්ථදස්සනවසෙන පන “ඡන්දහෙතුකො, ඡන්දාධිකො වා සමාධි ඡන්දසමාධි”ති අට්ඨකථායංවුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. “පධානභූතාති විරියභූතා”ති කෙවි වදන්ති.

සඬ්ඛතසඬ්ඛාරාදිනිවත්තනත්ථඤ්ඤි පධානග්ගහණන්ති. අථ වා තං තං විසෙසං සඬ්ඛරොතිති සඬ්ඛාරො, සඬ්ඛමිපි වීරියං. තත්ථ චතුකිච්චසාධකතො අඤ්ඤස්ස නිවත්තනත්ථං පධානග්ගහණන්ති පධානභූතා සෙට්ඨභූතාති අත්ථො. චතුබ්බිධස්ස පන වීරියස්ස අධිජ්ජෙතත්තා බහුවචනනිද්දෙසො කතො. විසුං සමාසයොජනවසෙන යො පුබ්බෙ ඉද්ධිපාදත්ථො පාදස්ස උපායත්ථතං, කොට්ඨාසත්ථතඤ්ඤ භගන්වා යථායොගවසෙන ඉධ චුත්තො, සො චක්ඛමානානං පටිලාභපුබ්බහාගානං කත්තුකරණිද්ධිභාවං, උත්තරචූළභාජනීයෙ වා චුත්තෙහි ඡන්දාදීහි ඉද්ධිපාදෙහි සාධෙනබ්බාය ඉද්ධියා කත්තිද්ධිභාවං, ඡන්දාදීනඤ්ඤ කරණිද්ධිභාවං සන්ධාය චුත්තොති වෙදිතබ්බො, තස්මා “ඉජ්ඣනට්ඨෙත ඉද්ධි”ති එත්ථ කත්තුඅත්ථො, කරණත්ථො ච එකජ්ඣං භගන්වා චුත්තොති කත්තුඅත්ථං තාව දස්සෙතුං “නිජ්ජත්තිපරියායෙන ඉජ්ඣනට්ඨෙත වා”ති වත්වා ඉතරං දස්සෙන්නො “ඉජ්ඣන්ති එතායා”තිආදිමාහ. චුත්තන්ති කත්ථ චුත්තං? ඉද්ධිපාදවිභවිගපායෙ. (විහ. 434) තථාභූතස්සාති තෙනාකාරෙන භූතස්ස, තෙ ඡන්දාදිධම්මෙ පටිලහිත්වා ධීතස්සාති අත්ථො. “වෙදනාක්ඛන්ධො”තිආදීහි ඡන්දාදයො අන්තොකත්වා චත්තාරොපි බන්ධා කථිතා. සෙසෙසුති සෙසිද්ධිපාදෙසු.

වීරියිද්ධිපාදනිද්දෙසෙ “වීරියසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගත”න්ති ද්වික්ඛන්තුං වීරියං ආගතං. තත්ථ පුරිමං සමාධිවිසෙසනං “වීරියාධිපති සමාධි වීරියසමාධි”ති, දුතියං සමන්තාගමඬ්ඛගදස්සනං. ද්වෙයෙව හි සඬ්ඛත්ථ සමන්තාගමඬ්ඛානි, සමාධි, පධානසඬ්ඛාරො ච. ඡන්දාදයො හි සමාධිවිසෙසනානි, පධානසඬ්ඛාරො පන පධානවචනෙනෙව විසෙසිතො, න ඡන්දාදීහිති න ඉධ වීරියාධිපතිතා පධානසඬ්ඛාරස්ස චුත්තා හොති. වීරියඤ්ඤ සමාධිං විසෙසෙත්වා ධීතමෙව, සමන්තාගමඬ්ඛවසෙන පන පධානසඬ්ඛාරවචනෙන චුත්තන්ති නාපි ද්විහි වීරියෙහි සමන්තාගමො චුත්තො හොති. යස්මා පන ඡන්දාදීහි විසිට්ඨො සමාධි, තථාචිසිට්ඨෙනෙව ච තෙන සම්පයුත්තො පධානසඬ්ඛාරො, සෙසධම්මා ච, තස්මා සමාධිවිසෙසනානං වසෙන චත්තාරො ඉද්ධිපාදා චුත්තා, විසෙසනහාවො ච ඡන්දාදීනං තංතංඅවස්සයදස්සනවසෙන හොතිති “ඡන්දසමාධි...පෙ.... ඉද්ධිපාද”න්ති එත්ථ නිස්සයත්ථෙපි පාද-සද්දෙ උපායත්ථෙන ඡන්දාදීනං ඉද්ධිපාදනා චුත්තා හොති. තෙනෙව හි අභිධම්මෙ උත්තරචූළභාජනීයෙ (විහ. 456) “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඡන්දිද්ධිපාදො”තිආදීනා ඡන්දාදීනමෙව ඉද්ධිපාදනා චුත්තා. පඤ්ඤපුච්ඡකෙ (විහ. 457 ආදයො) “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඉධ භික්ඛු ඡන්දසමාධි”තිආදීනා ච උද්දෙසං කත්වාපි පුන ඡන්දාදීනංයෙව කුසලාදිභාවො විභත්තො. උපායිද්ධිපාදදස්සනත්ථමෙව හි නිස්සයිද්ධිපාදදස්සනං කතං, අඤ්ඤථා චතුබ්බිධතා න සියාති. අයමෙත්ථ පාළිවසෙන අත්ථවිනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. ඉදානි පටිලාභපුබ්බහාගානං වසෙන ඉද්ධිපාදෙ විභජිත්වා දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං, තං

සුච්ඤ්ඤායාමෙව. ඉධ ඉද්ධිපාදකථා සච්චෙපෙනෙව චුත්තාති ආහ “චිත්ථාරෙන පන...පෙ.... චුත්තා”ති.

කෙච්ඡි අභයගිරිවාසිනො. තෙසු හි එකච්චෙ “ඉද්ධි නාම අනිජ්චන්තා”ති වදන්ති, එකච්චෙ “ඉද්ධිපාදො පන අනිජ්චන්තො”ති වදන්ති, අනිජ්චන්තොති ව පරමත්ථතො අසිද්ධො, නත්ථිති අත්ථො. ආහතොති අභිධම්මපාඨතො (විහ. 458) දීඝනිකායට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.287) ආනිතො පුරිමනයතො අඤ්ඤානාකාරෙන දෙසනාය පවත්තත්තා. ඡන්දො එව ඉද්ධිපාදො ඡන්දිද්ධිපාදො. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. ඉමෙ පනාති ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතා ඉද්ධිපාදා. රට්ඨපාලත්ථෙරො (ම. නි. 2.293; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.210; අප. අට්ඨ. 2.රට්ඨපාලත්ථෙරඅපදානවණ්ණනාය විත්ථාරො) “ඡන්දෙ සති කථං නානුජානිස්සන්ති”ති සත්තාහං හත්තාති අභුඤ්ජිත්වා මාතාපිතරො අනුජානාපෙත්වා පබ්බජිත්වා ඡන්දමෙව අවස්සාය ලොකුත්තරං ධම්මං නිබ්බත්තෙසිති ආහ “රට්ඨපාලත්ථෙරො...පෙ.... නිබ්බත්තෙසි”ති. සොණත්ථෙරො (මහාව. 243; අ. නි. 6.55; ථෙරගා. අට්ඨ. තෙරසනිපාත; අප. අට්ඨ. 2.සොණකොට්ඨිසත්ථෙරඅපදානවණ්ණනාය විත්ථාරො) භාවනමනුයුත්තො ආරද්ධවීරියො පරමසුබ්බමාලො පාදෙසු ථොටෙසු ජාතෙසුපි වීරියං නප්පට්ඨස්සම්භෙසිති ආහ “සොණත්ථෙරො වීරියං ධුරං කත්වා”ති. සම්භූතත්ථෙරො (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.සම්මුතත්ථෙරගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරො) “චිත්තවතො කිං නාම න සිජ්ඣති”ති චිත්තං පුබ්බභිගමං කත්වා භාවනං ආරාධෙසිති ආහ “සම්භූතත්ථෙරො චිත්තං ධුරං කත්වා”ති. මොසත්ථෙරො වීමංසං අවස්සයි, තස්මා තස්ස භගවා “සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සු”ති (සු. නි. 1125; බු. වං. 54.353; මහා. නි. 186; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡා 144; මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙසෙ 88; නෙත්ති. 5; පෙටකො. 22, 31) සුඤ්ඤතාකථං කථෙසි, පඤ්ඤානිස්සිතමානනිග්ගහත්ථං, පඤ්ඤාය පරිග්ගහත්ථස්ථ ද්වික්ඛත්තුං පුච්ඡිතො සමානො පඤ්ඤං කථෙසි. තෙනාහ “ආයස්මා මොසරාජා වීමංසං ධුරං කත්වා”ති.

පුනස්පුනං ඡන්දුප්පාදනං පෙසනං විය හොතිති ඡන්දස්ස උපට්ඨානසදිසතා චුත්තා.

පරක්කමෙනාති පරක්කමසීසෙන සුරභාවං වදති. ථාමහාවතො ව වීරියස්ස සුරභාවසදිසතා දට්ඨබ්බා.

චිත්තනප්පධානත්තා චිත්තස්ස මන්තසංවිධානසදිසතා චුත්තා.

ජාතිසම්පත්ති නාම විසිට්ඨජාතිතා. “සබ්බධම්මෙසු ව පඤ්ඤා සෙට්ඨා”ති වීමංසාය ජාතිසම්පත්තිසදිසතා චුත්තා. සම්මොභවිතොදනියං (විහ. අට්ඨ. 433) පන චිත්තිද්ධිපාදස්ස ජාතිසම්පත්තිසදිසතා, වීමංසිද්ධිපාදස්ස මන්තබලසදිසතා ව යොජිතා.

අනෙකං විහිතං විධං එතස්සාති අනෙකවිහිතන්ති ආහ
 “අනෙකවිධ”න්ති. විධ-සද්දො කොට්ඨාසපරියායො “එකවිධෙන
 ඤාණවත්ථු”තිආදීසු (විහ. 751) වියාති ආහ “ඉද්ධිවිධන්ති
 ඉද්ධිකොට්ඨාස”න්ති.

තිවිධඛකාසාධිගමවණ්ණනා

288. “සුඛස්සා”ති ඉදං තිණ්ණමිපි සුඛානං සාධාරණවචනන්ති ආහ
 “ඤානසුඛස්ස මග්ගසුඛස්ස ඵලසුඛස්සා”ති. නානස්පනාපත්තතාය පන
 අස්පධානත්තා උපචාරජ්ඣානසුඛස්ස, විපස්සනාසුඛස්ස චෙත්ථ අග්ගහණං.
 පුරිමෙසු තාව ද්විසු ඛකාසාධිගමෙසු තිණ්හිපි සුඛානි ලබ්භන්ති, තතියෙ පන
 කථන්ති? තත්ථ කාමං තිණ්හි න ලබ්භන්ති, ද්වෙ පන ලබ්භන්තියෙව.
 යථාලාභවසෙන හෙතං වුත්තං. “සක්ඛරකථලමිපි මච්ඡගුම්ඛමිපි චරන්තමිපි
 තිට්ඨන්තමිපි”තිආදීසු (දී. නි. 1.249; ම. නි. 1.433; 2.259; අ. නි. 1.45, 46)
 විය. සංසට්ඨොති සංසග්ගං උපගතො සමඤ්ඡිභූතො, සො පන තෙහි
 සමන්තාගතවිත්තොපි හොතිති වුත්තං. “සම්පයුත්තවිත්තො”ති.
 අරියධම්මන්ති අරියභාවකරං ධම්මං. උපායතොති විධිතො. පට්තොති
 මග්ගතො. කාරණතොති හෙතුතො. යෙන හි විධිනා ධම්මානුධම්මපටිපත්ති
 හොති, සො උපෙති එතෙනාති උපායො, සො තදධිගමස්ස මග්ගභාවතො
 පටො, තස්ස කරණතො කාරණන්ති ව වුච්චති.

“අනිච්චන්තිආදිවසෙන මනසි කරොති”ති සඬබ්බෙපතො වුත්තමත්ථං
 විවරිතුං. “යොනියො මනසිකාරො නාමා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ
 උපායමනසිකාරොති කුසලධම්මස්පවත්තියා කාරණභූතො මනසිකාරො.
 පට්මනසිකාරොති තස්ස එව මග්ගභූතො මනසිකාරො. අනිච්චෙති
 ආදිඅන්තවත්තතාය, අනච්චන්තිකතාය ව අනිච්චෙ තෙභූමකෙ සඬබ්බොරෙ
 “අනිච්ච”න්ති මනසිකාරොති යොජනා. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. අයං පන
 විසෙසො තස්මිංයෙව උදයබ්බයපටිපිළනතාය දුක්ඛතතො, දුක්ඛමතො ව
 දුක්ඛෙ, අවසවත්තනත්ථෙත, අනත්තසභාවතාය ව අනත්තනි,
 අසුචිසභාවතාය අසුහෙ. සබ්බමිපි හි තෙභූමකං සඬබ්බං
 කිලෙසාසුචිපග්ගසරණතො “අසුහ”න්ත්ථෙව චත්තුං අරහති.
 සච්චානුලොමිකෙන වාති සච්චාහිසමයස්ස අනුලොමනවසෙන. “චිත්තස්ස
 ආවට්ඨනා”තිආදිනා ආවජ්ජනාය පච්චයභූතා තතො පුරිමුප්පන්තා
 මනොද්චාරිකා කුසලජවනස්පවත්ති ඵලවොහාරෙතෙව තථා වුත්තා. තස්සා
 හි වසෙන සා කුසලජපත්තියා උපනිස්සයො හොතිති. ආවජ්ජනා හි
 භවඤ්චිත්තං ආවට්ඨෙති චිත්තස්ස ආවට්ඨනා, අනු අනු ආවට්ඨෙති
 අන්වාචට්ඨනා. භවඤ්චාරම්මණතො අඤ්ඤං ආභූජනීති ආහොගො.
 සමන්තාගරතීති සමන්තාභාරො. තදෙචාරම්මණං අත්තානං අනුබන්ධිත්වා
 අනුබන්ධිත්වා උප්පජ්ජමානෙ මනසි කරොති යපෙතීති මනසිකාරො. අයං
 වුච්චතීති අයං උපායමනසිකාරලක්ඛණො යොනියොමනසිකාරො නාම
 වුච්චති, යස්ස වසෙන පුග්ගලො දුක්ඛාදීනි සච්චානි ආවජ්ජතුං සක්කොති.

අසංසට්ඨොති න සංසට්ඨො කාමාදීහි විචිත්තො විනාභූතො. කාමාදිවිසංසග්ගහෙතු උප්පජ්ජනකසුඛං නාම විවෙකජං පිතිසුඛන්ති ආහ “පයමජ්ඣානසුඛ”න්ති. කාමං පයමජ්ඣානසුඛමිපි සොමනස්සමෙව, සුත්තෙසු පන තං කායිකසුඛස්සාපි පච්චයභාවතො විසෙසතො “සුඛ”න්ත්වෙව චුච්චතීති ඉධාපි කානභූතං සොමනස්සං සුඛන්ති, ඉතරං සොමනස්සං. තෙන චුත්තං “සුඛා”ති. හෙතුමිහි නිස්සක්කච්චනන්ති ආහ “කානසුඛපච්චයා”ති. අපරාපරං සොමනස්සන්ති කානාධිගමහෙතු පච්චවෙක්ඛණාදිවසෙන පුනස්පුනං උප්පජ්ජනකසොමනස්සං.

පමොදනං පමුදො, තරුණපීති, තතො පමුදා. “පාමොජ්ජං පීතත්ථායා”තිආදීසු තරුණපීති “පාමොජ්ජ”න්ති චුච්චති, ඉධ පන පකට්ඨො මුදො පමුදො පාමොජ්ජන්ති අධිජ්ජෙතං, තඤ්ච සොමනස්සරහිතං නත්ථිති අවිනාභාවිතාය “බලවතරං පීතිසොමනස්ස”න්ති චුත්තං. කානස්ස උජුච්චවනීකතං සන්ධාය “පඤ්ච නිවරණානි වික්ඛම්භෙත්වා”ති චුත්තං. කානං පන තදෙකට්ඨෙ සබ්බෙපි කිලෙසෙ, සබ්බෙපි අකුසලෙ ධම්මෙ වික්ඛම්භෙතියෙව, අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා තිට්ඨති පටිපක්ඛධම්මෙහි අනභිභවතීයතො. තස්මාති ඔකාසග්ගහණතො, ලද්ධොකාසතායාති අත්ථො. මග්ගඵලසුඛාධිගමාය ඔකාසභාවතො වා ඔකාසො, අස්ස අධිගමො ඔකාසාධිගමො. පුරිමපක්ඛෙ පන ඔකාසං අවසරං අධිගච්ඡති එතෙනාති ඔකාසාධිගමො.

රූපසභාවතාය, එකන්තරූපාධිනචුත්තිතාය, සවිජ්ජාරිකතාය ව ආනාපානචිත්තක්කච්චාරානං ථුලභාවං අනුජානන්තො “කායච්චිසඬ්ඛාරා තාව ඔළාරිකා භොන්තු”ති ආහ. තබ්බිධුරතාය පන එකච්චානං වෙදනාසඤ්ඤානං ථුලතං අනනුජානන්තො “චිත්තසඬ්ඛාරා කථං ඔළාරිකා”ති ආහ. ඉතරො “අප්පහීනත්තා”ති කාරණං වත්වා “කායසඬ්ඛාරා හී”තිආදීනා තමත්ථං විවරති. තෙති චිත්තසඬ්ඛාරා. අප්පහීනා සඬ්ඛාරා ලබ්භමානසඬ්ඛාරනිමිත්තතාය “ඔළාරිකා”ති වත්තුං අරහන්ති, පහීනා පන තදභාවතො “සුඛුමා”ති ආහ “පහීනෙ උපාදාය අප්පහීනත්තා ඔළාරිකා නාම ජාතා”ති. පාළියං “කායසඬ්ඛාරානං පටිප්පස්සද්ධියා”ති චුත්තත්තා “සුඛන්ති චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිසුඛ”න්ති චුත්තං. “චිත්තසඬ්ඛාරානං පටිප්පස්සද්ධියා”ති පන චුත්තත්තා “නිරොධා වුට්ඨහන්තස්සා”ති චුත්තං. චච්චිසඬ්ඛාරපටිප්පස්සද්ධි කායසඬ්ඛාරපටිප්පස්සද්ධියාව සිද්ධාති වෙදිතබ්බා. තෙනෙවාහ “දුතිය...පෙ.... විසුං න චුත්තානී”ති. පාළියං පන අත්ථතො සිද්ධාපි සුපාකට්ඨාවෙන විභාවෙතුං සරූපතො ගණ්භාති. න හි අරියචිනයෙ අත්ථාපත්තිවිභාවනා අහිධම්මදෙසනාය පකතීති. යථා නිවරණවික්ඛම්භනඤ්ච පයමස්ස කානස්ස අධිගමාය උපායො, එවං සුබදුක්ඛවික්ඛම්භනං චතුත්ථස්ස කානස්ස අධිගමාය උපායොති

“චතුත්ථජ්ඣානං සුඛං දුක්ඛං වික්ඛම්භෙන්වා”ති වුත්තං. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

අවිජ්ජාරාගාදීහි සහ වජ්ජෙහිති සාවජ්ජං, අකුසලං, තදභාවතො අනවජ්ජං කුසලං. අත්තනො හිතසුඛං ආකඨ්ඨන්තෙන සෙවනියතො සෙවිතඛ්ඛං, කුසලං, තඛ්ඛිපරියායතො න සෙවිතඛ්ඛං, අකුසලං. ලාමකභාවෙන හීනං, අකුසලං, සෙට්ඨභාවෙන පණීනං, කුසලන්ති සාවජ්ජදුකාදයො තයොපි දුකා යථාරහං එතෙසං කුසලාකුසලකම්මපථානං වසෙනෙව වෙදිතඛ්ඛා. සඛ්ඛන්ති යථාවුත්තං සඛ්ඛං චතුහි දුකෙහි සඬිගහිතං ධම්මජාතං. යථාරහං කණ්භඤ්ච සුක්කඤ්ච පටිද්වන්දිභාවතො, සප්පට්ඨාගඤ්ච අප්පට්ඨාගඤ්ච අද්වයභාවතො. වට්ටපට්ඨිඡාදිකා අවිජ්ජා පහීයති චතුත්තං අරියසච්චානං සම්මදෙව පටිවිජ්ඣනතො. තතො එව අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පජ්ජති. සුඛන්ති එවං කම්මපථමුඛෙන තෙභුමකධම්මෙ සම්මසිත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපට්ඨායා අරහත්තෙ පතිට්ඨහත්තස්ස යං අරහත්තමග්ගසුඛඤ්චෙව අරහත්තඵලසුඛඤ්ච, තං ඉධ “සුඛ”න්ති අධිජ්ජෙතං. අන්තොගධා එව නානත්තරියභාවතො.

අට්ඨකිංසාරම්මණුවසෙනාති පාළියං ආගතානං අට්ඨකිංසාය කම්මට්ඨානානං වසෙන. විත්ථාරෙත්වා කට්ඨකඛ්ඛා පඨමජ්ඣානාදිවසෙන ආගතත්තාති අධිජ්ජායො. “කථ”න්තිආදිනා තමෙව විත්ථාරෙත්වා කථනං නයතො දස්සෙති. “චතුච්ඡනියා යානෙසු”තිආදීසු යං වත්තඛ්ඛං, තං මහාපරිනිබ්බානවණ්ණනායං (දී .යඅට් .නි .2.219) වුත්තමෙව. “නිරොධසමාපත්තිං පාපෙත්වා”ති ඉමිනා අරුපජ්ඣානානිපි ගහිතාති හොන්ති තෙහි විනා නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනස්ස අසම්භවතො, චතුත්ථජ්ඣානසභාවත්තා ව තෙසං. දස උපචාරජ්ඣානානීති ය්පෙත්වා කායගතාසතිං ආනාපානඤ්ච අට්ඨ අනුස්සනියො, සඤ්ඤාවචත්ථානඤ්චාති දස උපචාරජ්ඣානානිඅධිසීලං . නාම සමාධිසංවත්තනියන්ති තස්ස හෙට්ඨිමන්තෙන පඨමජ්ඣානං පරියොසානන්ති වුත්තං “අධිසීලසික්ඛා පඨමං ඔකාසාධිගමං හජති”තිතං. නාමඅධිචිත් . චතුත්ථජ්ඣානනිට්ඨං තදන්තොගධත්තා අරුපජ්ඣානානං, තප්පරියොසානත්තා ඵලජ්ඣානානන්ති වුත්තං “අධිචිත්තසික්ඛා දුතිය”න්ති. මත්ථකප්පත්තා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා නාම අග්ගමග්ගවිජ්ජාති ආහ “අධිපඤ්ඤාසික්ඛා තතිය”න්තිතයවසෙන තයො ඔකාසාධිගමෙත්සික් . නීහරන්තෙන යථාරහං තංතංසුත්තවසෙනපි නීහරිතඛ්ඛන්ති දස්සෙත්තො “සාමඤ්ඤඵලෙපි”තිආදිමාහ.

යදග්ගෙන ව තිස්සො සික්ඛා යථාක්කමං තයො ඔකාසාධිගමෙ හජන්ති, තදග්ගෙන තප්පධානත්තා යථාක්කමං තිණි පිටකානි තෙ හජන්තිති දස්සෙතුං “තීසු පනා”තිආදි වුත්තං. තිණි පිටකානි විහජිත්වාති තිණ්ණං

ඔකාසාධිගමානං වසෙන යථානුපුබ්බං තීණි පිටකානි විත්ථාරෙත්වා කථෙතුං ලභිස්සාමාති. සමොධානෙත්වාති සමායොජෙත්වා තත්ථ චුත්තමත්ථං ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්ථභාවෙන සමානෙත්වා. දුක්කථීතන්ති අසම්බන්ධකථනෙන, අතිපපඤ්චකථනෙන වා දුට්ඨ කථීතන්ති න සක්කා වත්තුං තථාකථනස්සෙව සුකථනභාවතොති ආහ “තෙපිටකං...පෙ.... සුකථීතං භොති”ති.

චතුසත්පට්ඨානවණ්ණනා

289. න කෙවලං අභිධම්මපරියායෙනෙව කුසලට්ඨො ගහෙනබ්බො, අථ බො බාහිතිකපරියායෙන පිති ආහ “ඵලකුසලස්ස වා”ති. බෙමට්ඨෙනාති චතුහිපි යොගෙහි අනුපද්දවභාවෙන. සම්මා සමාහිතොති සමථවසෙන වෙව විපස්සනාවසෙන ව සුට්ඨ සමාහිතො. එකග්ගචිත්තොති වික්ඛෙපස්ස දුරසමුස්සාරිතත්තා එකග්ගතං අවික්ඛෙපං පත්තචිත්තො. අත්තනො කායනොති අජ්ඣත්තං කායෙ කායානුපස්සනාවසෙන සම්මා සමාහිතචිත්තො සමානො “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති පස්සති”ති (සං. නි. 3.5; 5.1071, 1072; නෙත්ති. 40; මි. ප. 1.14) වචනතො. තත්ථ ඤාණදස්සනං නිබ්බත්තෙන්තො තතො බහිද්ධා පරස්ස කායෙපි ඤාණදස්සනං නිබ්බත්තෙති. තෙනාහ “පරස්ස කායාහිමුඛං ඤාණං පෙසෙති”ති. සම්මා විජ්ජසීදතීති සම්මා සමාධානපච්චයෙන අභිජ්ජසාදෙන ඤාණුපසඤ්චිතෙන අජ්ඣත්තං කායං ඔකප්පෙති. සබ්බත්ථාති සබ්බට්ඨානෙසු. සති කථිතාති යොජනා. ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා කථිතා අනුපස්සනාඤාණදස්සනානං තදුභයසාධාරණභාවතො.

සත්තසමාධිපරික්ඛාරවණ්ණනා

290. එත්ථාති ඉමිස්සා කථාය. කුමනක්ඛස්ස වීරියවක්කස්ස අරියමග්ගරථස්ස සීලං විභූසනභාවෙන චුත්තන්ති ආහ “අලඬිකාරො පරික්ඛාරො නාමා”ති. සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහීති නගරං පරිවාරෙත්වා රක්ඛණකෙහි කතපරික්ඛෙපො, පරිබා, උද්දාපො, පාකාරො, එසිකා, පලිසා, පාකාරපක්ඛණ්ඩිලන්ති ඉමෙහි සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි. සම්භරීයති ඵලං එතෙනාති සම්භාරො, කාරණං. හෙසජ්ජඤ්චි බ්‍යාධිවූපසමනෙන ජීවිතස්ස කාරණං. පරිවාරපරික්ඛාරවසෙනාති පරිවාරසඬ්ඛාතපරික්ඛාරවසෙන. පරික්ඛාරො හි සම්මාදිට්ඨියාදයො මග්ගධම්මා සම්මාසමාධිස්ස සහජාතාදිපච්චයභාවෙන පරිකරණතො අභිසඬ්ඛරණතො. උපෙච්ච නිස්සීයතීති උපනිසා, සහ උපනිසායාති සඋපනිසොති ආහ “සඋපනිස්සයො”ති, සහකාරිකාරණභූතො ධම්මසමුහො ඉධ “උපනිස්සයො”ති අධිජ්ජෙතො. සම්මා පසත්ථා සුන්දරා දිට්ඨි එතස්සාති සම්මාදිට්ඨි, පුග්ගලො, තස්ස සම්මාදිට්ඨිස්ස. සො පන යස්මා පතිට්ඨිතසම්මාදිට්ඨිකො, තස්මා චුත්තං “සම්මාදිට්ඨියං ඨිතස්සා”ති. සම්මාසඬ්ඛකප්පො පභොතීති මග්ගසම්මාදිට්ඨියා දුක්ඛාදිසු පරිජානනාදිකිච්චං සාධෙත්තියා කාමචිතක්කාදිකෙ සමුග්ගාටෙන්තො

සම්මාසඬකප්පො යථා අත්තනො කිච්චසාධනො පහොති, තථා පචත්තිං පනස්ස දස්සෙත්තො ආහ “සම්මාසඬකප්පො පචත්තති”ති. එස නයො සබ්බපදෙසුති “සම්මාසඬකප්පස්ස සම්මාවාචා පහොති”ති ආදීසු සෙසපදෙසු යථාචුත්තමත්ථං අතිදිසති.

එත්ථ ච යස්මා නිබ්බානාධිගමාය පටිපන්නස්ස යොගිනො බහුපකාරා සම්මාදිට්ඨි. තථා හි සා “පඤ්ඤාපජ්ජොනො, පඤ්ඤාසත්ථ”න්ති ච චුත්තා. තාය හි සො අවිජ්ජන්ධකාරං විධමිත්වා කිලෙසවොරෙ සාතෙත්තො බෙමෙන නිබ්බානං පාපුණාති, තස්මා අරියමග්ගකථායං සම්මාදිට්ඨි ආදිනො ගස්හති, ඉධ පන පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනාය “සම්මාදිට්ඨිස්සා”ති චුත්තං. යස්මා පන සම්මාදිට්ඨිපුග්ගලො නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදිවසෙන සම්මදෙව සඬකප්පෙති, න මිච්ඡාකාමසඬකප්පාදිවසෙන, තස්මා සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬකප්පො පහොති. යස්මා ච සම්මාසඬකප්පො සම්මාවාචාය උපකාරකො. යථාහ “පුබ්බෙ බො ගහපති විතක්කෙත්වා විචාරෙත්වා පච්ඡා වාචං හින්දති”ති, (සං. නි. 2.348) තස්මා සම්මාසඬකප්පස්ස සම්මාවාචා පහොති. යස්මා පන “ඉදඤ්චිදඤ්ච කර්ස්සාමා”ති හි පඨමං වාචාය සංවිදහිත්වා යෙභුයොන තෙ තෙ කම්මන්තා සම්මා පයොජියන්ති, තස්මා වාචා කායකම්මස්ස උපකාරකාති සම්මාවාචස්ස සම්මාකම්මන්තො පහොති. යස්මා පන චතුබ්බිධං චරිතචරිතං, තිවිධඤ්ච කායඤ්චචරිතං පහාය උභයං සුවරිතං පුරෙත්තස්සෙව ආජීවට්ඨමකසීලං පුරති, න ඉතරස්ස, තස්මා සම්මාවාචස්ස සම්මාකම්මන්තස්ස ච සම්මාආජීවො පහොති. විසුද්ධිදිට්ඨිසමුදාගතසම්මාආජීවස්ස යොනිසො පධානස්ස සම්භවතො සම්මාආජීවස්ස සම්මාවායාමො පහොති. යොනිසො පදහන්තස්ස කායාදීසු චතුසු චත්ථුසු සති සුපට්ඨිතා හොතිති සම්මාවායාමස්ස සම්මාසති පහොති. යස්මා එවං සුපට්ඨිතා සති සමාධිස්ස උපකාරානුපකාරානං ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසින්වා පහොති එකත්තාරම්මණෙ විත්තං සමාධාතුං, තස්මා සම්මාසතිස්ස සම්මාසමාධි පහොතිති. අයඤ්ච නයො පුබ්බහාගෙ නානාක්ඛණිකානං සම්මාදිට්ඨිආදීනං වසෙන චුත්තො, මග්ගක්ඛණෙ පන සම්මාදිට්ඨිආදීනං තස්ස තස්ස සහජාතාදිවසෙන චුත්තො “සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬකප්පො පහොති”ති ආදීනං පදානමත්ථො යුත්තො, අයමෙව ච ඉධාධිජ්ජෙතො. තෙනාහ “අයං පනත්ථො”ති ආදී.

මග්ගඤ්ඤාණෙති මග්ගපරියාපන්නඤ්ඤාණෙ යිතස්ස තංසමඬගිනො. මග්ගපඤ්ඤා හි චතුත්තං සච්චානං සම්මාදස්සනට්ඨෙන “මග්ගසම්මාදිට්ඨි”ති චුත්තා, සා එව නෙසං යථාචතො ජානනතො පටිවිජ්ඣනතො ඉධ “මග්ගඤ්ඤාණ”න්තිපි චුත්තා. මග්ගවිමුත්තීති මග්ගෙන කිලෙසානං විමුච්චනං සමුච්චෙදප්පහානමෙව. එලසම්මාදිට්ඨි එව “එලසම්මාඤ්ඤාණ”න්ති පරියායෙන චුත්තං, පරියායවචනඤ්ච චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. එලවිමුත්ති පන පටිජ්ජස්සද්ධිජ්ජහානං දට්ඨබ්බං.

අමතස්ස ද්වාරාති අරියමග්ගමාහ. සො පන විනා ව ආචරියමුට්ඨිනා අනන්තරං අබාහිරං කරිත්වා යාවදෙව මනුස්සෙහි සුප්පකාසිතත්තා විවටො. ධම්මවිනිතාති අරියධම්මෙ විනිතා. සො පනෙත්ථ කිලෙසානං සමුච්ඡේදවිනයවසෙන වෙදිතබ්බොති ආහ “සම්මානියායානෙන නියායාතා”ති.

අත්ථිති පුටුත්ථවිසයං නිපාතපදං “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”ති ආදීසු (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; 3.154; සං. නි. 4.127; අ. නි. 6.29; 10.60; විභ. 356; බු. පා. 2.1.ද්වත්තිංසආකාර; නෙත්ති. 47) වියාති ආහ “අනාගාමිනො ව අත්ථි”ති. තෙනෙවාහ “අත්ථි වෙවෙත්ථ සකදාගාමිනො”ති. බහිද්ධා සංයොජනපච්චයො නිබ්බත්තිහෙනුභූතො පුඤ්ඤභාගො එතිස්සා අත්ථිති පුඤ්ඤභාගා, අතිසයවිසිට්ඨො වෙත්ථ අත්ථිඅත්ථො වෙදිතබ්බො. ඔත්තප්පමානොති උත්තසන්තො භායන්තො. න පන නත්ථි, අත්ථි එවාති දීපෙති.

291. අස්සාති වෙස්සවණස්ස. ලද්ධි පන න අත්ථි පටිවිද්ධසච්චත්තා. “අභිසමයෙ විසෙසො නත්ථි”ති එතෙන සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණා සබ්බබුද්ධානං සදිසා එවාති දස්සෙති.

292. කාරණස්ස එකරූපත්තා ඉමානි පන පදානීති න කෙවලං “තයිදං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති ආදීනි පදානි, අථ බො “ඉමමත්ථං ජනවසහො යක්ඛො”ති ආදීනි පදානි පිති.

ජනවසහසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

6. මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනා

293. පඤ්චකුණ්ඩලිකොති විස්සට්ඨපඤ්චවෙණිකො.

චතුමග්ගට්ඨානෙසුති චතුත්තං මග්ගානං විනිවිජ්ඣිත්වා ගතට්ඨානෙසු. තත්ථ හි කතා සාලාදයො චතුහි දිසාහි ආගතමනුස්සානං උපහොගක්ඛමා හොන්ති. “එවරුපානී”ති ඉමිනා රුක්ඛමූලසොධනාදීනි වෙව යථාසත්ති අන්තදානාදීනි ච පුඤ්ඤානි සඬගණ්හාති. “සුවණ්ණක්ඛන්ධසදිසො අත්තභාවො ඉට්ඨො කන්තො මනාපො අභොසී”ති පාඨො. සකට්ඨසහස්සමත්තන්ති වාහසහස්සමත්තං, වාහො පන විසති බාරි, බාරි සොළසදොණමත්තා, දොණං සොළස නාළියො වෙදිතබ්බා. කුම්භං දසම්බණාති. “සහස්සනාළියො”ති කෙවි. රත්තසුවණ්ණකණ්ණිකන්ති රත්තසුවණ්ණමයං වට්ඨකං.

යස්මා මජ්ඣිමයාමෙ එව දෙවතා සත්ථාරං උපසඬකමිතුං අවසරං ලහන්ති, තස්මා “එකකොට්ඨාසං අතීතායා”ති වුත්තං. අතික්කන්තවණ්ණොති අතිවිය කමනියරූපො, කෙවලකප්පන්ති වා මනං උභං අවසෙසං, ඊසකං අසමත්තන්ති අත්ථො භගවතො හි සම්පට්ඨානං මුඤ්චිත්වා සබ්බො ගිජ්ඣකුට්ඨිභාරො තෙන ඔභාසිතො. තෙනාහ “චන්දිමා වියා”තිආදි.

දෙවසභාවණ්ණනා

294. රතනමත්තකණ්ණිකරුක්ඛනිස්සන්දෙනාති

රතනප්පමාණරුක්ඛමයකුට්ඨානපුඤ්ඤනිස්සන්දෙන, තස්ස වා පුඤ්ඤස්ස නිස්සන්දඵලභාවෙන. නිබ්බත්තසභායන්ති සමුට්ඨිතඋපට්ඨානසාලායං. මණ්ණියාති පදුමරාගාදිමණ්ණියා. ආණියොති ථම්මතුලාසඬසාටකාදියු වාළුරුපාදිසඬසාටනකආණියො.

ගන්ධබ්බරාජාති ගන්ධබ්බකායිකානං දෙවතානං රාජා. යෙ තාවතිංසානං ආසන්නවාසිනො චාතුමහාරාජිකා දෙවා, තෙ පුරතො කරොන්තො “ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තො”ති වුත්තො. සෙසෙසුපි තීසු යානෙසු එසෙව නයො.

නාගරාජාති නාගානං අධිපති, න පන සයං නාගජාතිකො.

ආසති නිසීදති එත්ථාති ආසනං, නිසජ්ජට්ඨානන්ති ආහ “නිසීදිතුං ඔකාසො”ති. “එත්ථා”ති පදං නිපාතමත්තං, එත්ථාති වා එතස්මිං පාඨෙ. අත්ථුද්ධාරනයෙන චත්තබ්බං පුබ්බෙ වුත්තං චතුබ්බිධමෙව. තාවතිංසා, එකච්චෙ ව චාතුමහාරාජිකා යථාලද්ධාය සම්පත්තියා ථාවරභාවාය, ආයතිං සොධනාය ච පඤ්ච සීලානි රක්ඛන්ති, තෙ තස්ස විසොධනත්ථං පචාරණාසඬගහං කරොන්ති. තෙන වුත්තං “මහාපචාරණායා”තිආදි.

වස්සසහස්සන්ති මනුස්සගණනාය වස්සසහස්සං.

පන්තපලාසොති පතිතපත්තො. බාරකජාතොති ජාතබුද්දකමකුලො. යෙ හි නීලපත්තකා අතිවිය බුද්දකා මකුලා, තෙ “බාරකා”ති වුවුවන්ති. ජාලකජාතොති තෙහියෙව බුද්දකමකුලෙහි ජාතජාලකො සබ්බසො ජාලො විය ජාතො. කෙච් පන “ජාලකජාතොති එකජාලො විය ජාතො”ති අත්ථං වදන්ති. පාරිජත්තකො කිර බාරකග්ගහණකාලෙ සබ්බත්ථකමෙව පල්ලවකො හොති, තෙ වස්ස පල්ලවා පහස්සරපවාළවණ්ණසමුප්පලා හොන්ති, තෙන සො සබ්බසො සමුප්පලන්තො තිට්ඨති. කුටුමලකජාතොති සඤ්ජාතමහාමකුලො. කොරකජාතොති සඤ්ජාතසුච්භෙදො සම්පති විකසමානාවත්ථො. සබ්බපාලිචුල්ලොති සබ්බසො චුල්ලිතවිකසිතො.

කන්තනකවාතොති දෙවානං පුඤ්ඤකම්මපච්චයා පුප්ඵානං ඡින්දනකවාතො. කන්තනීති ඡින්දති. සම්පට්ච්ඡනකවාතොති ඡින්තානං ඡින්තානං පුප්ඵානං සම්පට්ගණ්ණනකවාතො. නව්වන්තොති නානාවිධහත්තිං සන්නිවෙසවසෙන නව්වනං කරොන්තො. අඤ්ඤතරදෙවතානන්ති නාමගොත්තවසෙන අප්පඤ්ඤාතදෙවතානං.

රෙණුවට්ඨිති රෙණුසඬ්ඝාතො. කණ්ණිකං ආභව්වාති සුධම්මාය කුටං ආභන්ත්වා.

අට්ඨ දිවසෙති පඤ්චමියා සද්ධිං පක්ඛෙ වත්තාරො දිවසෙ සන්ධාය වුත්තං. යථාවුත්තෙසු අට්ඨසු දිවසෙසු ධම්මස්සවනං නිබද්ධං තදා පවත්තනීති තතො අඤ්ඤදා කාරිතං සන්ධායාහ “අකාලධම්මස්සවනං කාරිත”න්ති. චෙතියෙ ඡත්තස්ස හෙට්ඨා කාතබ්බවෙදිකා ඡත්තවෙදිකා. චෙතියං පරික්ඛිපිත්වා පදක්ඛිණකරණට්ඨානං අන්තොකත්වා කාතබ්බවෙදිකා පුට්ඨවෙදිකා. චෙතියස්ස කුච්ඡං පරික්ඛිපිත්වා තං සම්බන්ධමෙව කත්වා කාතබ්බවෙදිකා කුච්ඡවෙදිකා. සීහරූපපාදකං ආසනං සීහාසනං. උභොසු පස්සෙසු සීහරූපයුත්තං සොපානං සීහසොපානං.

අත්තමනා හොන්ති අනියාමනකභාවතො. තෙනෙවාහ “මහාපුඤ්ඤෙ පුරක්ඛත්වා”තිආදි. පචාරණාසඬ්ගහත්ථාය සන්නිපතිතාති වෙදිතබ්බා “තදහුපොසමෙ පන්නරසෙ පචාරණාය පුණ්ණාය පුණ්ණමාය රත්තියා”ති (දී. නි. 2.294) වචනතො.

295. නවහි කාරණෙහිති “ඉතිපි සො භගවා අරහ”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.157, 255) වුත්තෙහි අරහත්තාදිහි නවහි බුද්ධානුභාවදීපනෙහි කාරණෙහි. ධම්මස්ස වාති එත්ථ ව-සද්දො අවුත්තසමුව්චයත්ථොති තෙන සම්පිණ්ඩිතමත්ථං දස්සෙන්නො “උපුප්පට්පන්නතාදිභෙදං සඬ්ඝස්ස ව සුප්පට්පත්ති”න්ති ආහ.

අට්ඨාසථාභූවිච්චණ්ණනා

296. යථා අනන්තමෙව ආනඤ්චං, භිසක්කමෙව හෙසජ්ජං, එවං යථාභූතා එව යථාභූවිචාති පාළියං. චුත්තන්ති ආහ “යථාභූවිචෙති යථාභූතෙ”ති. වණ්ණෙතඛ්ඛතො කිත්තෙතඛ්ඛතො වණ්ණො, ගුණො. කථං පටිපත්තොති හෙතුඅවත්ථායං, එලඅවත්ථායං, සත්තානං උපකාරා වත්ථායන්ති තීසුපි අවත්ථාසු ලොකනාටස්ස බහුජනහිතාය පටිපත්තියා කටෙතුකමායනාපුච්ඡා. තථා හි නං ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා සඬ්ඛෙපෙනෙව දස්සෙන්නො “දීපඬ්ඛරපාදමූලෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අභිනීහරමානොති අභිනීහාරං කරොන්නො. යං පනෙත්ථ මහාභිනීහාරෙ, පාරමීසු ච වත්තඛ්ඛං, තං බ්‍රහ්මජාලට්ඨකායං (දී. නි. ටී. 1.7) චුත්තං එවාති තත්ථ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතඛ්ඛං.

“බන්තිවාදිතාපසකාලෙ”තිආදි (පා. 1.බන්තිවාදිජාතක) හෙතුඅවත්ථායමෙව අනඤ්ඤසාධාරණාය සුදුක්කරාය බහුජනහිතාය පටිපත්තියා විභාවනං. යථාධිජ්ජෙතං හිතසුඛං යාය කිරියාය විනා න ඉජ්ඣති, සාපි තදත්ථා එවාති දස්සෙතුං “තුසිතපුරෙ යාවතායුකං තිට්ඨන්තොපි”තිආදි චුත්තං.

ධම්මවක්කජ්ජවත්තනාදි (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 3.30) පන නිබ්බන්තිතා බහුජනහිතාය පටිපත්ති. ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනමපි “එත්තකං කාලං තිට්ඨාමී”ති පවත්තියා බහුජනහිතාය පටිපත්ති. අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානවසෙන බහුජනහිතාය පටිපත්ති. තෙනාහ “යාවස්සා”තිආදි. සෙසපදානීති “බහුජනසුඛායා”තිආදීනි පදානි. පච්ඡිමන්ති “අත්ථාය හිතාය සුඛායා”ති පදත්තයං. පුරිමස්සාති තතො පුරිමස්ස පදත්තයස්ස. අත්ථොති අත්ථනිද්දෙසො.

යදිපි අතීතෙනඬ්ඛගෙන සමන්තාගතා සත්ථාරො අහෙසුං, තෙපි පන බුද්ධා එවාති අත්ථතො අම්භාකං සත්ථා අනඤ්ඤොති ආහ “අතීතෙපි බුද්ධතො අඤ්ඤං න සමනුපස්සාමා”ති. යථා ච අතීතෙ, එවං අනාගතෙ වාති අයමත්ථො නයතො ලබ්භතීති කත්වා චුත්තං “අනාගතෙපි න සමනුපස්සාමා”ති. සක්කො පන දෙවරාජා තමත්ථං අත්ථාපන්නමෙව කත්වා “න පනෙතරහි” ඉච්චෙවාහ. කිං සක්කො කටෙතීති විචාරෙත්වාති “නෙව අතීතංසෙ සමනුපස්සාමා”ති වදන්තො සක්කො කිං කටෙතී”ති විචාරණං සමුට්ඨපෙත්වා. යස්මා අතීතෙ බුද්ධා අහෙසුං, අනාගතෙ භවිස්සන්තීති නායමත්ථො සක්කෙන දෙවරාජෙන පරිඤ්ඤාතො, තෙ පන බුද්ධසාමඤ්ඤෙන අම්භාකං භගවතා සද්ධිං ගහෙත්වා එතරහි අඤ්ඤස්ස සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො තථා චුත්තන්ති දස්සෙතුං “එතරහි”තිආදි චුත්තං. ස්වාක්ඛාතාදීනීති ස්වාක්ඛාතපදාදීනි. කුසලාදීනීති “ඉදං කුසල”න්තිආදීනි පදානි.

ගඬිගායමුත්තානං අසමාගමට්ඨානෙන උදකං හින්තවණ්ණං හොන්තමි සමාගමට්ඨානෙන අහින්තවණ්ණං එවාති ආහ “වණ්ණෙනපි සංසන්දනි සමෙති”ති. තත්ථ කිර ගඬිගොදකසදිසමෙව යමුනොදකං. යථා නිබ්බානං කෙනවි කිලෙසෙන අනුපක්කිලිට්ඨතාය පරිසුද්ධං, එවං නිබ්බානගාමිනිපටිපදාපි කෙනවි කිලෙසෙන අනුපක්කිලිට්ඨතාය පරිසුද්ධාව ඉච්ඡතබ්බා. තෙනාහ “න හී”තිආදි. යෙන පරිසුද්ධත්ථෙන නිබ්බානස්ස, නිබ්බානගාමිනියා පටිපදාය ච ආකාසුපමතා, සො කෙනවි අනුපලෙපො, අනුපක්කිලෙසො වාති ආහ “ආකාසමිපි අලග්ගං පරිසුද්ධ”න්ති. ඉදානි තමත්ථං නිදස්සනෙන විභූතං කත්වා දස්සෙතුං “චන්දිමසුරියාන”න්තිආදි වුත්තං. සංසන්දනි යුජ්ජනි පටිපජ්ජිතබ්බතාපටිපජ්ජනෙහි අඤ්ඤාමඤ්ඤානුවච්ඡවිකතාය.

පටිපදාය ධීතානන්ති පටිපදං මග්ගපටිපත්තිං පටිපජ්ජමානානං. වුසිතවතන්ති බ්‍රහ්මවරියවාසං වුසිතවත්තානං එතෙසං. ලද්ධසභායොති එතාසං පටිපදානං වසෙන ලද්ධසභායො. තත්ථ තත්ථ සාවකෙහි සත්ථු කාතබ්බකිච්චෙ. ඉදං පන “අද්වතියො”තිආදි සුත්තන්තරෙ ආගතවචනං අඤ්ඤෙහි අසදිසට්ඨෙත වුත්තං, න යථාවුත්තසභායාභාවතො. අපනුජ්ජාති අපනීය විචජ්ජෙත්වා. “අපනුජ්ජා”ති ච අන්තොගධාවධාරණං ඉදං වචනං එකන්තිකත්තා තස්ස අපනොදස්සාති වුත්තං “අපනුජ්ජෙත්වා”ති.

ලබ්හතීති ලාභො, සො පන උක්කංසගතිවිජානනෙන සාතිසයො, විපුලො එව ච ඉධාධිජ්ජෙතොති ආහ “මහාලාභො උජ්ජන්තො”ති. උස්සන්තපුඤ්ඤනිස්සන්දසමුප්පන්තොති යථාවුත්තකාලං සම්භතසුචුළුලලාරතරපුඤ්ඤාහිසන්දතො නිබ්බත්තො. “ඉමෙ නිබ්බත්තා, ඉතො පරං මය්හං ඔකාසො නත්ථී”ති උස්සාහජාතො විය උපරුපරි වඩ්ඪමානො උදපාදි. සබ්බදිසාසු හි යමකමහාමෙසො උට්ඨහින්වා මහාමෙසං විය සබ්බපාරමියො “එකස්මිං අත්තභාවෙ විපාකං දස්සාමා”ති සමිපිණ්ඩිතා විය භගවතො ඉදං ලාභසක්කාරසිලොකං නිබ්බත්තයිංසු, තතො අන්තපානවත්ථයානමාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා බත්තියබ්‍රාහ්මණාදයො උපගන්ත්වා “කහං බුද්ධො, කහං භගවා, කහං දෙවදෙවො, කහං නරාසභො, කහං පුරිසසීභො”ති භගවත්තං පරියෙසන්ති, සකට්ඨතෙහිපි පච්චයෙ ආහරිත්වා ඔකාසං අලභමානා සමන්තා ගාවුතජ්ජමාණමිපි සකට්ඨරොත සකට්ඨරං ආහච්ච තිට්ඨන්ති චෙව අනුබන්ධන්ති ච අන්ධකචින්දබ්‍රාහ්මණාදයො විය. සබ්බං බන්ධකෙ, තෙසු තෙසු ච සුත්තෙසු ආගතනයෙන චෙදිතබ්බං. තෙනාහ “ලාභසක්කාරො මහොසො වියා”තිආදි.

පටිපාටිහත්තන්ති බහුසු “දානං දස්සාමා”ති ආහට්ඨපටිපාටිකාය උට්ඨිතෙසු අනුපටිපාටියා දාතබ්බ භත්තං.

මත්ථකං පත්තො අනඤ්ඤසාධාරණත්තා තස්ස දානස්ස. උපායං ආචික්ඛි නාගරානං අසක්කුණෙයාරූපෙන දානං දාපෙතුං. සාලකල්‍යාණිරුක්ඛා රාජපරිග්ගහා අඤ්ඤෙහි අසාධාරණා, තස්මා තෙසං පදරෙහි මණ්ඩපො කාරිතො, හත්ථිතො ච රාජහණ්ඩභූතා නාගරෙහි න සක්කා ලද්ධුන්ති තෙහි ඡත්තං ධාරාපිතං, තථා ඛත්තියධිතාහි වෙය්‍යාවච්චං කාරිතං. “පඤ්ච ආසනසතානී”ති ඉදං සාලකල්‍යාණමණ්ඩපෙ පඤ්ඤත්තෙ සන්ධාය චුත්තං, තතො ඛහි පන ඛහුති පඤ්ඤත්තානි අගෙසුං. චතුප්පාතිගත්තං පිසති බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස පූජනත්ථඤ්චෙව පත්තස්ස උඛ්ඛන්තත්ථඤ්ච. උදකන්ති පත්තධොවනඋදකං. අනග්ඝානි අගෙසුං අනග්ඝරතනාහිසඬ්ඛත්තා.

සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති අනාදරකාරණාදිනා. කාළං ඔලොකෙස්සාමිති කාළං ඵචං අනුපෙක්ඛිස්සාමි, තස්ස උප්පජ්ජනකං අනත්ථං පරිහරිස්සාමිති අත්ථො.

කදරියාති ඵද්ධමච්ඡරිතො පුඤ්ඤකම්මවිමුඛා. දෙවලොකං න වජන්ති පුඤ්ඤස්ස අකතත්තා, මච්ඡරිභාවෙන ච පාපස්ස පසුතත්තා. බාලාති දුච්චිත්තිතචිත්තනාදිනා බාලලක්ඛණසුත්තා. නප්පසංසන්ති දානං පසංසිතුම්පි න විසහන්ති. ධීරොති ධිතිසම්පන්නො උළාරපඤ්ඤො පරෙහි කතං දානං අනුමොදමානොපි, තෙනෙව දානානුමොදනෙනෙව. සුඛී පරත්ථාති පරලොකෙ කායිකවෙතසිකසුඛසමඬ්ඨි හොති.

වරරොජො නාම තස්මිං කාලෙ ඵකො ඛත්තියො, තස්ස වරරොජස්ස. අනවජ්ජ...පෙ.... ඵලෙය්‍ය අභූතවාදිභාවතොති අධිප්පායො. අතිරෙකපදසහස්සෙන තිංසාධිකෙන අධිසතෙය්‍යගාථාසතෙන වණ්ණමෙව කථෙසි රූපජ්ජසන්නතාය ච.

යාව මඤ්ඤෙ ඛත්තියාති ඵත්ථ යාවාති අවධිපරිච්ඡෙදවචනං, අඤ්ඤෙහි නිපාතමත්තං, යාව ඛත්තියා ඛත්තියෙ අවධිං කත්වා සබ්බෙ දෙවමනුස්සාති අධිප්පායො. තෙනාහ “ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා”තිආදි. මදපමත්තොති ලාභසක්කාරසිලොකමදෙන පමත්තො වෙව තදන්වයෙන පමාදෙන පමත්තො ච හුත්වා.

තදන්වයමෙවාති තදනුගතමෙව. වාචා...පෙ.... සමෙතීති වචිකම්මකායකම්මානි අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිරුද්ධානි, අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දන්ති. අජා ඵච මිගාති අජාමිගා, තෙ අජාමිගෙ.

තිණ්ණවිචිකිච්ජො සබ්බසො අතික්කන්තවිචිකිච්ජාකන්තාරො. නනු ච සබ්බෙපි සොතාපන්නා තිණ්ණවිචිකිච්ජා, විගතකථංකථා ච? සච්චමෙතං, ඉදං පන න තාදිසං තිණ්ණවිචිකිච්ජතං සන්ධාය චුත්තං, අථ බො සබ්බස්මිං ඤෙය්‍යධම්මෙ සබ්බාකාරාවබොධසඬ්ඛාතසන්නිට්ඨානවසෙන සබ්බසො

දිසනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනා
 නිරුකතං සන්ධායාති දස්සෙත්තො “යථා හී”ති ආදිමාහ.
 උස්සන්තූස්සන්තත්තාති පරොපරභාවතො, අයඤ්ච අත්ථො භගවතො
 අනෙකධාතුනානාධාතුඤ්ඤාණබලෙනපි ඉජ්ඤාති. සබ්බත්ථ විගතකථංකථො
 සබ්බදස්සාවිභාවතො. සබ්බෙසං පරමත්ථධම්මානං සච්චාභිසම්යවසෙන
 පටිච්ඡිද්ධත්තා චූත්තං “වොහාරවසෙනා”ති වා නාමගොත්තාදිවසෙනාති
 අත්ථො.

පරියොසිතසඬකප්පොති සබ්බසො නිට්ඨිතමනොරථො. නනු ච
 අරියමග්ගෙන පරියොසිතසඬකප්පනා නාම සොළසකිච්චසිද්ධියා
 කතකරණීයභාවෙන, න සබ්බඤ්ඤායාධම්මාවබෝධෙනාති වොදනං
 සන්ධායාහ “පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු”තිආදි. සාවකානං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං
 විය, හි පච්චෙකඛුද්ධානං පච්චෙකබෝධිඤ්ඤාණං විය ච සම්මාසම්ඛුද්ධානං
 සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං චතුසච්චාභිසම්බෝධපුබ්බකමෙවාති.
 අනනුස්සුතෙසුති න අනුස්සුතෙසු. සාමන්ති සයමෙව. පද්ද්වයෙනාපි පරතො
 සොසෙන විනාති දස්සෙති. තත්ථාති නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං,
 සච්චාභිසම්බෝධනිමිත්තන්ති අත්ථො. සච්චාභිසම්බෝධො ච
 අග්ගමග්ගවසෙනාති දට්ඨබ්බං. බලෙසු ච වසීභාවන්ති දසන්තං
 බලඤ්ඤාණානං යථාරූපි පවත්ති. ජාතත්තා ජාතාති සම්මාසම්ඛුද්ධෙ වදති.

297. තත්ථ තත්ථ රාජධානිආදිකෙ නිබද්ධවාසං වසන්තො. තිසු
 මණ්ඩලෙසු යථාකාලං චාරිකං වරන්තො.

298. අස්සාති ඵලස්ස. තන්ති කාරණං. ද්වින්තම්පි එකතො උප්පත්තියා
 කාරණං නත්ථී, පගෙව තිණ්ණං, චතුත්තං වාති. “එත්ථ වා”තිආදි
 “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති චූත්තලොකධාතුයා
 පමාණපරිච්ඡෙදදස්සනත්ථං ආරද්ධං.

යාවතාති යත්තකෙන යානෙන. පරිහරන්තීති සිනෙරුං පරික්ඛිපන්තා
 පරිවත්තන්ති. දිසාති දිසාසු, භූමිමත්ථෙ එතං පච්චත්තවචනං. භන්ති
 දිබ්බන්ති. විරොචනාති ඔභාසන්තා, විරොචනා වා සොභමානා චන්දිමසුරියා
 භන්ති, තතො එව දිසා ච භන්ති. තාව සහස්සධාති තත්තකො
 සහස්සලොකො.

එත්තකන්ති ඉමං චක්කවාළං මජ්ඣෙ කත්වා ඉමිනාව සද්ධිං චක්කවාළං
 දසසහස්සංබ්බත්ථ වත්යං පනෙත් ., තං මහාපදානවණ්ණනායං චූත්තමෙව.
 න පඤ්ඤායතීති තිසු පිටකෙසු අනාගතත්තා.

සනඬකුමාරකථාවණ්ණනා

300. වණ්ණෙනාති රූපසම්පත්තියා. සුවිඤ්ඤායාත්තා තං අනාමසිත්වා
 යසසද්දස්සෙව අත්ථමාහ. අලඬකාරපරිවාරෙනාති අලඬකාරෙන ච
 පරිවාරෙන ව. පුඤ්ඤසිරියාති පුඤ්ඤද්ධියා.

301. සම්පසාදනෙති සම්පසාදජනනෙ. සංපුබ්බො බා-සද්දො ජානනත්ථො “සඬ්ඛායෙතං පටිසෙවති”ති ආදීසු (ම. නි. 2.168) වියාති ආහ “ජානිත්වා මොදාමා”ති.

ගොවින්දබ්‍රාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා

304. යාව දීඝරත්තන්ති යාව පරිමාණතො, අපරිමිතකාලපරිදීපනමෙතන්ති ආහ “එත්තකන්ති...පෙ.... අතිවිරරත්ත”න්ති. මහාපඤ්ඤාව සො භගවාති තෙන බ්‍රහ්මුනා අනුමතිපුච්ඡාවසෙන දෙවානං වුත්තන්ති දස්සෙන්නො “මහාපඤ්ඤාව සො භගවා. නොති කථං තුම්හෙ මඤ්ඤා”ති ආහ. සයමෙවෙනං පඤ්භං බ්‍යාකාතුකාමො “භූතපුබ්බං භො”ති ආදිං ආහාති සම්බන්ධො. එවං පන බ්‍යාකරොත්තෙන අත්ථතො අයම්පි අත්ථො වුත්තො නාම භොතීති දස්සෙන්නො “අනච්ඡරියමෙත”න්ති ආදිමාහ. තිණ්ණං මාරානන්ති කිලෙසාහිසඬ්ඛාරදෙවපුත්තමාරානං. “අනච්ඡරියමෙත”න්ති වුත්තමෙවත්ථං නිගමනවසෙන “කිමෙත්ථ අච්ඡරිය”න්ති පුනපි වුත්තං.

රඤ්ඤො දිට්ඨධම්මිකසම්පරාශිකඅත්ථානං පුරො ධානතො පුරෙ පුරෙ සංවිධානතො පුරොහිතොති ආහ “සබ්බකිව්වාති අනුසාසනපුරොහිතො”ති. ගොවින්දියාහිසෙකෙතාති ගොවින්දස්ස යානෙ යපනාහිසෙකෙන. තං කිර තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කුලපරම්පරාගතං යානන්තරං. ජොතිතත්තාති ආවුධානං ජොතිතත්තා. පාලනසමත්ථතායාති රඤ්ඤො, අපරිමිතස්ස ව සත්තකායස්ස අනත්ථතො පරිපාලනසමත්ථතාය.

සම්මා වොස්සජ්ජිත්වාති සුට්ඨු තස්සෙවාගාරවහාවෙන විස්සජ්ජිත්වා නිය්‍යාතෙත්වා. තං තමත්ථං කිව්වං පස්සතීති අත්ථදසො.

305. භවනං වඬ්ඨනං භවො, භවති එතෙනාති වා භවො, වඬ්ඨිකාරණං සන්ධිවසෙන ම-කාරාගමො, ඔ-කාරස්ස ව අ-කාරාදෙසං කත්වා “භවමත්ථු”ති වුත්තං. භවත්තං ජොතිපාලන්ති පන සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “භොතො”ති. මා පච්චබ්‍යාහාසීති මා පටික්ඛිපීති අත්ථො. සො පන පටික්ඛෙපො පටිවචනං භොතීති ආහ “මා පටිබ්‍යාහාසී”ති. අභිසම්භොසීති කම්මන්තානං සංවිධානෙ සමත්ථො භොතීති ආහ “සංවිදහිත්වා”ති. භවාහවං, පඤ්ඤඤඤව වින්දි පටිලහිති ගොවින්දො, මහන්තො ගොවින්දො මහාගොවින්දො. “ගො”ති හි පඤ්ඤායෙතං අධිවචනං ගච්ඡති අත්ථෙ බුජ්ඣතීති.

රජ්ජසංවිහජනවණ්ණනා

306. එකපිතිකා වෙමාතුකා කනිට්ඨභාතරො. අයං අභිසිත්තොති අයං රෙණු රාජකුමාරො පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ අභිසිත්තො. රාජකාරකාති රාජපුත්තං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙතාරො.

307. මදෙන්තීති මදනීයාති කත්තුසාධනතං දස්සෙන්නො “මදකරා”ති ආහ. මදකරණං පන පමාදස්ස විසෙසකාරණන්ති වුත්තං “පමාදකරා”ති.

308. රෙණුස්ස රජ්ජසමීපෙ දසගාවුතමත්තවිත්ථතාති හුත්වා අපරභාගෙ තියොජනසතං විත්ථතත්තා සබ්බාති ඡ රජ්ජාති සකටමුඛාති පට්ඨපෙසි. විතානසදිසං චතුරස්සභාවතො.

310. සහාති ගාථාය පදපරිපූරණත්ථං වුත්තං. තස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො “තෙනෙව සහා”ති ආහ. සහාති වා අවිනාභාවත්ථෙව නිපාතො, සො සහ ආසුං සත්ත භාරධාති යොජෙතබ්බො, තෙන තෙ දෙසන්නරෙ වසන්නා විචිත්තෙන සහභාවිතො අවිනාභාවිතොති දීපෙති. රජ්ජභාරං ධාරෙන්නි අත්තති ආරොපෙන්නි වහන්තීති භාරධා.

පට්ඨමහාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කිත්තිසද්දඅබ්භුග්ගමනවණ්ණනා

311. අනුපුරොහිතෙ යපෙසීති අනුපුරොහිතෙ කත්වා යපෙසි, අනුපුරොහිතෙ වා යානෙ යපෙසි. තිසවනං කරොන්නෙ සන්ධාය “දිවසස්ස තික්ඛත්තු”න්ති වුත්තං. ද්විසු සන්ධිසු සවනං කරොන්නෙ සන්ධාය “සායං, පාතො වා”ති වුත්තං. තතො පට්ඨායාති වතවරියං මත්ථකං පාපෙත්වා න්හාතකාලතො පභුති.

312. අභිඋග්ගච්ඡීති උට්ඨහි උදපාදි. අවිත්තෙත්වාති “කථං බො අහං බ්‍රහ්මනා සද්ධිං මන්තෙය්‍ය”න්ති අවිත්තෙත්වා එවං විත්තමපි අනුප්පාදෙත්වා. තෙන සමාගමනස්සෙව අභාවතො අමන්තෙත්වා. තං දිස්වාති තං කරුණාබ්‍රහ්මවිහාරභාවනං බ්‍රහ්මදස්සනුපායං දිස්වා ඤාණචක්ඛුනා.

313. එවන්ති එවං රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා පටිසල්ලානං උපගතෙ. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු ඡන්තං බත්තියානං, සත්තන්තං බ්‍රාහ්මණමහාසාලානං, සත්තන්තං නාටකසතානං, වත්තාරිසාය ව හරියානං ආපුච්ඡනවාරෙසු.

316. සාදිසියොති ජාතියා සාදිසියොති ආහ “සමවණ්ණො සමජාතිකා”ති.

317. සන්ථාගාරන්ති ඤානමනසිකාරෙන බහි විසට්ඨිකක්කවූපසමනෙන විත්තස්ස සන්ථමිහනං අගාරං, ඤානසාලන්ති අත්ථො. ගහිතාචාති භාවනානුයොගෙන මහාසත්තෙන අත්තනො විත්තසන්නානෙ උප්පාදනවසෙන ගහිතා එව. නත්ථි ඤානෙනෙව වික්ඛම්භිතත්තා. විසෙසතො හිස්ස කරුණාය භාවිතත්තා අනභිරති උක්කණ්ඨනා නත්ථි, මෙත්තාය භාවිතත්තා භයපරිතස්සනා නත්ථි. උක්කණ්ඨනාති පන

බ්‍රහ්මදස්සනෙ උස්සුක්කං, පරිතස්සනාති තදහිපත්ථනාති ආහ “බ්‍රහ්මුතො පනා”තිආදි.

බ්‍රහ්මුතාසාකච්ඡාවණ්ණනා

318. චිත්තුත්‍රාසොති චිත්තස්ස උත්‍රාසනමත්තං. කථන්ති සත්තනිකායනිවාසට්ඨානනාමගොත්තාදීනං වසෙන කෙන පකාරෙන. තෙනාහ “කි”න්තිආදි.

සොති යෙ තෙ පනකනසන්තත්තඛන්ධසත්තසන්ඨකුමාරකාලනාමකා ලොකෙ පාකටා පඤ්ඤාතා බ්‍රහ්මානො, තෙසු සන්ඨකුමාරො නාමාහන්ති දස්සෙති.

අග්ගන්ති ගරුට්ඨානියානං දාතබ්බංආහාරං. මධුසාකන්ති මධුරාහාරං, යං කිඤ්චි අතිථිතො දාතබ්බං ආහාරං උපචාරවසෙන එවං වදති. තෙනාහ “මධුසාකං පනා”තිආදි. පුච්ඡාමාති නිමන්තනවසෙන පුච්ඡාම.

319. මහාසත්තො චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙන්වා යිතොපි තෙසු “බ්‍රහ්මසහබ්‍යතාය මග්ගො”ති අනිබ්බෙමතිකතාය “කඬ්ඛි”ති අවොච. කෙචි පන “තපොකම්මෙන පරික්ඛිණසරීරතාය, බ්‍රහ්මසමාගමෙන භයාදිසමුප්පත්තියා ච පටිලද්ධමත්තෙහි බ්‍රහ්මවිහාරෙහි පරිභිතො අහොසි, තස්මා අවික්ඛම්හිතවිචිකිච්ඡතාය ‘කඬ්ඛි’ති අවොචා”ති වදන්ති. පරස්ස වෙදියා විදිතා පරවෙදියා, තෙ පන තස්ස පාකටා විභූතාති ආහ “පරස්ස පාකටෙසු පරවෙදියෙසු”ති. තත්ථ කාරණමාහ “පරෙන සයං අභිසංඛිතත්තා”ති. මමාති කම්මං මමංකාරො, මමත්තන්ති ආහ “ඉදං මම...පෙ.... තණ්හ”න්ති. “මම”න්ති කරොති එතෙනාති හි මමංකාරො, තථාපචත්තා තණ්හා. මනුෂ්‍යෙසු නිද්ධාරණෙ භූමිමං, න විසයෙති ආහ “මනුෂ්‍යෙසු යො කොච්ඡි”ති. “එකොදිභූතො”ති පදස්ස භාවත්ථං තාව දස්සෙන්තො “එකිභූතො”ති චත්වා පුන තං විවරන්තො “එකො තිට්ඨන්තො එකො නිසීදන්තො”ති ආහ. තාදිසොති එකො හුත්වා පචත්තනකො. භූතොති ජාතො. ඤානෙ අධිමුත්ති නාම තස්මිං නිබ්බත්තිතෙ, අනිබ්බත්තිතෙ කුතො අධිමුත්තිති ආහ “ඤානං නිබ්බත්තෙන්වාති අත්ථො”ති. විස්සගන්ධො නාම කොධාදිකිලෙසපරිභාවනාති තෙසං වික්ඛම්හනෙන විස්සගන්ධවිරහිතො. එතෙසු ධම්මෙසුති පබ්බජ්ජානං විවෙකවාසකරුණාබ්‍රහ්මවිහාරාදිධම්මෙසු.

320. අවිද්වාති න විදිතවා. ආවරිතාති කුසලානං උත්තරිමනුස්සධම්මානං උප්පත්තිනිවාරණෙන ආවරිතා. පුත්තිකාති ඛ්‍යාපන්තචිත්තතාදිනා පුත්තිභූතා. කිලෙසවසෙන දුග්ගන්ධං විස්සගන්ධං වායති. නිරයාදිඅපායෙසු නිබ්බත්තනසීලතාය ආපායිකාති ආහ “අපායුපගා”ති. වොරාදිහි උපද්ද්‍රතස්ස පවිසිතුකාමස්ස පාකාරකවාටපරිබාදිහි විය නගරං කොධාදිහි නිවුතො

පිහිතො බ්‍රහ්මලොකො අස්සාති නිවුතබ්‍රහ්මලොකො. සුවඡති
“කෙනාවටා”ති වදන්තො.

මුසාවාදොව මොසවජ්ජං යථා හිසක්කමෙව හෙසජ්ජං. කුජ්ඣනං
දුස්සනං. දිට්ඨාදීසු අදිට්ඨාදිවාදිතාවසෙන පරෙසං විසංවාදනං පරවිසංවාදනං.
සදිසං පතිරූපං දස්සෙත්වා පලොභනං සදිසං දස්සෙත්වා වඤ්චනං.
මිත්තානං විහිංසනං මෙත්තිහෙදො මිත්තදුඛිහනං. දළ්භමච්ඡරිතා
ථද්ධමච්ඡරියං. අත්තනි විජ්ජමානං නිහීනතං, සදිසතං වා අතික්කමිත්වා
මඤ්ඤනං. පරෙසං සම්පත්තියා අසහනං බියනං. අත්තසම්පත්තියා
නිගුහනවසෙන, පරෙහි සාධාරණභාවාසහනවසෙන ච විවිධා ඉච්ඡා රූචි
එතස්සාති විච්ච්ඡා. කදරියතාය මුදුකං මච්ඡරියං. යත්ථ කත්ථවීති
සකසන්තකෙ, පරසන්තකෙ, හීනාතිකෙ වාති යත්ථ කත්ථවි ආරම්මණෙ.
ලුඛිහනං ආරම්මණස්ස ගහණං අහිගිජ්ඣනං. මජ්ජනං සෙය්‍යාදිවසෙන
මදනං සම්පග්ගහො. මුය්හනං ආරම්මණස්ස අනවබ්බොධො. එතෙසුති
එතෙසු යථාවුත්තෙසු කොධාදීසු සත්තසන්තානස්ස කිලිස්සනතො
විබාධනතො, උපතාපනතො ච කිලෙසසඤ්ඤිතෙසු පාපධම්මෙසු. යුත්තා
පයුත්තා සම්පයුත්තා අවිරහිතා.

එත්ථ වායං බ්‍රහ්මා මහාසත්තෙන ආමගන්ධෙ සුපුට්ඨො අත්තනො
යථාඋපට්ඨිතෙ පාපධම්මෙ වුද්දසහි පදෙහි විහජිත්වා කථෙසි, තෙ පන
තාදිසං පවත්තිවිසෙසං උපාදාය වුත්තාපි කෙච්ඡුන වුත්තා,
ආමගන්ධසුත්තෙන (සු. නි. 242) පන වුත්තාපි කෙච්ඡුධ සබ්බසො න වුත්තා,
එවං සන්තෙපි ලක්ඛණභාරනයෙන, තදෙකට්ඨතාය වා තෙසං පෙත්ථ
සඬගහො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “ඉදං පන සුත්ත”න්තිආදි. තත්ථ
ආමගන්ධසුත්තෙන දීපෙත්වාති ඉධ සරූපතො අවුත්තෙ ආමගන්ධෙපි
වුත්තෙහි එකලක්ඛණතාදිනා ආමගන්ධසුත්තෙන පකාසෙත්වා කථෙතබ්බං.
තත්ථ තෙසං සරූපතො කථිතත්තා. ආමගන්ධසුත්තමිපි ඉමිනා දීපෙනබ්බං
ඉධ වුත්තානමිපි කෙසඤ්චි ආමගන්ධානං තත්ථ අවුත්තභාවතො. යස්මා
ආමගන්ධසුත්තෙ වුත්තාපි ආමගන්ධා අත්ථතො ඉධ සඬගහං සමොසරණං
ගච්ඡන්ති, තස්මා ඉධ වුත්තෙ පරිහරණවසෙන දස්සෙත්තෙන යස්මා චෙත්ථ
කෙච්ඡු අහිධම්මනයෙන අකිලෙසසභාවාපි සත්තසන්තානස්ස විබාධනට්ඨෙන
“කිලෙසා”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති, තස්මා “වුද්දසසු කිලෙසෙසු”ති
වුත්තං.

නිම්මාදං මිලාපනං බෙපනන්ති ආහ “නිම්මාදෙනබ්බා පහාතබ්බා”ති.
බුද්ධතත්තීති බුද්ධභාවිනං පචෙණි, බුද්ධභාවිනොපි “බුද්ධා”ති වුච්චන්ති
යථා “අගමා රාජගහං බුද්ධො”ති. මහාපුරිසස්ස දළ්භිකම්මං කත්වාති
මහාපුරිසස්ස “පබ්බජිස්සාමහ”න්ති පවත්තවිත්තුප්පාදස්ස දළ්භිකම්මං
කත්වා.

රෙණුරාජආමන්තනාවණ්ණනා

321. මම මනං හරිත්වාති මම චිත්තං අපනෙත්වා තස්ස වසෙන අවත්තිත්වා.

එකීභාවං උපගන්ත්වා චුත්ථස්සාති කායච්චෙකපරිබුහනෙන එකීභාවං උපගන්ත්වා තපොකම්මවසෙන චුත්ථස්ස. කුසපත්තෙහි පරිත්ථතොති බරිහිසෙහි වෙදියා සමන්තතො සන්ථරිතො. අකාමොති වණො වණසදිසඛණ්ඩිවච්චරහිතො. තෙනාහ “අකක්කසො”ති.

ජබත්තියආමන්තනාවණ්ණනා

322. සික්ඛෙය්‍යාමාති සික්ඛාපෙය්‍යාම, සික්ඛාපනඤ්චෙත්ථ අත්ථිභාවාපාදනන්ති ආහ “උපලාපෙය්‍යාමා”ති.

323. යස්ස වීරියාරම්භස්ස, ඛන්තිබලස්ස ච අභාවෙන පබ්බජිතානං සමණධම්මො පරිපුණ්ණො, පරිසුද්ධො ච න භොති, තෙසු වීරියාරම්භඛන්තිබලෙසු තෙ තෙ නියොජෙතුං “ආරම්භවිභො”තිආදි චුත්තං.

කරුණාක්කාමග්ගොති කරුණාක්කාමසඬ්ඛාතො මග්ගො. උජුමග්ගොති බ්‍රහ්මලොකගමනෙ උජුභූතො මග්ගො. අනුත්තරොති සෙට්ඨො බ්‍රහ්මචිහාරසභාවතො. තෙනාහ “උත්තමමග්ගො නාමා”ති. සබ්භි රක්ඛිතො සාධුහි යථා පරිහානි න භොති, එවං පටිපක්ඛදුරිකරණෙන රක්ඛිතො ගොපිතො. “සද්ධම්මො සබ්භි වක්ඛිතො”ති කෙච්ච පඨන්ති, තෙසං සපරහිතසාධනෙන සාධුහි බුද්ධාදීහි කථිතො පවෙදිතොති අත්ථො.

තඬ්ඛණවිද්ධංසනධම්මන්ති යස්මිං බණෙ විරොධධම්මසමායොගො, තස්මිංයෙව බණෙ විනස්සනසභාවං, යො වා සො ගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං හෙට්ඨපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරසි, පාදෙ ච බද්ධබුරධාරාසමාගමනතොපි සීසතරතාය අතිඉත්තරො පවත්තික්ඛණො, තෙනෙව විනස්සනසභාවං. තස්ස ජීවිතස්ස. ගතින්ති නිට්ඨං. මන්තායන්ති මන්තෙය්‍යන්ති චුත්තං භොතිති ආහ “මන්තෙතබ්බ”න්ති. කරණත්ථෙ වා භූමිමන්ති “මන්තාය”න්ති ඉදං භූමිමං කරණත්ථෙ දට්ඨබ්බං යථා “ඤාතාය”න්ති. සබ්බපලිබොධෙති සබ්බෙපි කුසලකිරියාය විබන්ධෙ උපරොධෙ.

බ්‍රාහ්මණමහාසාලාදීනං ආමන්තනාවණ්ණනා

324. අප්පෙසක්ඛාති අප්පානුභාවාති ආහ “පබ්බජිතකාලතො පට්ඨායා”තිආදි.

වක්කවත්ති රාජා විය සම්භාවිතො.

මහාගොවින්දපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

328. සමාපත්තීනං ආජානනං නාම අත්තපච්චක්ඛතා, සච්ඡිකිරියාති ආහ “න සක්ඛිංසු නිබ්බත්තෙතු”න්ති.

329. ඉමිනාති “සරාමහ”න්ති ඉමිනා පදෙන. “සරාමහ”න්ති හි වදන්තෙන හගවතො මහාබ්‍රහ්මිනා කථිතං “තට්ඨෙව ත”න්ති හගවතා පටිඤ්ඤාතමෙව ජාතන්ති. න වට්ඨෙව නිබ්බන්දනත්ථාය චතුසච්චකම්මට්ඨානකථාය අභාවතො. අසති පන වට්ඨෙව නිබ්බදාය විරාගානං අසම්භවො ඵවාති ආහ “න විරාගායා”තිආදි. එකත්තමෙව වට්ඨෙව නිබ්බන්දනත්ථාය අනෙකාකාරවොකාරවට්ඨෙව ආදීනවවිභාවනතො.

“නිබ්බදායා”ති ඉමිනා පදෙන විපස්සනා වුත්තා. එස නයො සෙසෙසුපි. වචන්ථානකථාති විපස්සනාමග්ගනිබ්බානානං තංතංපදෙහි වචන්ථපෙත්වා කථා. අයමෙත්ථ නිප්පරියායකථාති ආහ “පරියායෙන පනා”තිආදි.

330. පරිපූරෙතුන්ති භාවනාපාරිපූර්වසෙන පරිපූණ්ණෙ කාතුං, නිබ්බත්තෙතුන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියවිණ්ණකුලපුත්තානන්ති විණ්ණමග්ගබ්‍රහ්මවරියානං කුලපුත්තානන්ති උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

අභිනන්දනං නාම සම්පට්ච්ඡනං “අභිනන්දන්ති ආගත”න්තිආදීසු විය, තඤ්චෙත්ථ අත්ථතො විත්තස්ස අත්තමනතාති ආහ “විත්තෙන සම්පට්ච්ඡන්තො අභිනන්දිත්වා”ති. “සාධු සාධු”ති වාචාය සම්පහංසනා අනුමොදනාති ආහ “වාචාය සම්පහංසමානො අනුමොදිත්වා”ති.

මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

7. මහාසමයසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

331. උදානන්ති රඤ්ඤා ඔක්කාකෙන ජාතිසම්භෙදපරිහාරනිමිත්තං පවත්තිතං උදානං පටිච්චඵකොපි ජනපදො . රුල්භිසද්දෙන ති ”කාසක්” චතීවුච්චිති එත්ථ යං චත්තබ්බං, තං මහානිදානවණ්ණනායං වුත්තනායෙන චෙදිතබ්බං. අරොපිතෙති කෙනචි අරොපිතෙ.

ආචරණෙනාති සෙතුනා. බන්ධාපෙත්වාති පංසුපලාසපාසාණමත්තිකාබණ්ඩාදිහි ආලිං ටීරං කාරාපෙත්වා.

“ජාතිං සට්ඨෙත්වා කලහං වඩ්ඪයිංසු”ති සඬ්ඛෙපෙන වුත්තමත්ථං පාකටතරං කාතුං “කොලියකම්මකරා වදන්ති”තිආදි වුත්තං.

තීණි ජාතකානීති එන්දනජාතකපථවිඋන්ද්‍රියජාතකලථුකිකජාතකානි ද්වෙ ජාතකානීති රුක්ඛධම්ම චට්ටකජාතකානි.

තෙනාති භගවතා. කලහකාරණභාවොති කලහකාරණස්ස අත්ථිභාවො.

අට්ඨානෙති අකාරණෙ. වෙරං කත්වාති විරොධං උප්පාදෙත්වා. “කුයාරිහත්ථො පුරිසො”තිආදිනා එන්දනජාතකං කථෙසි. “දුද්දුභායති භද්දන්තෙ”තිආදිනා පථවිඋන්ද්‍රියජාතකං කථෙසි. “චන්දාමි තං කුඤ්ජරා”තිආදිනා ලථුකිකජාතකං කථෙසි.

“සාධු සම්බහුලා ඤාතී; අපි රුක්ඛා අරඤ්ඤජා;
වාතො වහති එකට්ඨං, බ්‍රහන්තම්පි වනජ්ජති”න්ති. —

ආදිනා රුක්ඛධම්මජාතකං කථෙසි.

“සම්මොදමානා ගච්ජන්ති, ජාලං ආදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහින්ති මෙ වස”න්ති. —

ආදිනා චට්ටකජාතකං කථෙසි.

“අත්තදණ්ඩා භයං ජාතං, ජනං පස්සථ මෙධගං;
සංවෙගං කිත්තයිස්සාමි, යථා සංවිජිතං මයා”ති. (සු. නි. 1.941);

ආදිනා අත්තදණ්ඩසුත්තං කථෙසි.

තංතංපලොභනකිරියා කායවාචාහි පරක්කමන්තියො
“උක්කණ්ඨන්තු”ති සාසනං පෙසෙත්ති.

කුණාලදහෙති කුණාලදහතීරෙ පතිට්ඨාය. පුච්ඡිතපුච්ඡිතං කථෙසි (ජා. 2.කුණාලජාතක) “අනුක්කමෙන කුණාලසකුණරාජස්ස පුච්ඡනජ්ජසඬ්ඛෙන

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාසමයසුත්තවණ්ණනා

කුණාලජාතකං කථෙස්සාමි”ති. අනභිරතීං විනොදෙසී ඉත්ථිනං දොසදස්සනමුඛෙන කාමානං ආදීනවොකාරසංකිලෙසවිභාවනෙන.

කොසජ්ජං විධමිත්වා පුරිසථාමපරිබ්බහනෙන “උත්තමපුරිසසදිසෙහි නො හවිතුං වට්ඨති”ති උප්පන්නවිත්තා.

අවිස්සට්ඨකම්මන්තාති අරතිවිනොදනතො පට්ඨාය අවිස්සට්ඨසමණකම්මන්තා, අපරිවත්තකම්මට්ඨානාති අත්ථො. නිසීදිතුං වට්ඨති හගවා වින්තෙසීති යොජනා.

පදුමිනියන්ති පදුමස්සරෙ. විකසිංසු ගුණගණවිබොධෙන. “අයං ඉමස්ස...පෙ.... න කථෙසී”ති ඉමිනා සබ්බෙපි තෙ භික්ඛු තාවදෙව පටිපාටියා ආගතත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ලජ්ජමානා අත්තනා පටිවිද්ධවිසෙසං හගවතො නාරොචෙසුන්ති දස්සෙති. “බිණාසවාන”න්තිආදීනා තත්ථ කාරණමාහ.

ඔසීදමත්තෙති හගවතො සන්තිකං උපගතමත්තෙ. අරියමණ්ඩලෙති අරියසමුභෙ. පාචිනසුගන්ධරපරික්ඛෙපතොති සුගන්ධරපබ්බතස්ස පාචිනපරික්ඛෙපතො, න බාහිරකෙහි උච්චමානඋදයපබ්බතතො. රාමණෙයාකදස්සනත්ථන්ති බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතත්තා විසෙසතො රමණියස්ස ලොකස්ස රමණියභාවදස්සනත්ථං. උල්ලඬිසිත්වාති උට්ඨහිත්වා. එවරුපෙ බණෙ ලයෙ මුහුත්තෙති යථාචුත්තෙ චන්දමණ්ඩලස්ස උට්ඨිතක්ඛණෙ උට්ඨිතචෙලායං උට්ඨිතමුහුත්තෙති උපරුපරි කාලස්ස වඩ්ඪිතභාවදස්සනත්ථං වුත්තං.

තථා තෙසං භික්ඛුනං ජාතිආදිවසෙන හගවතො අනුරූපපරිවාරිතං දස්සෙන්නො “තත්ථා”ති ආදිමාහ.

සමාපන්නදෙවතාති ආසන්නට්ඨානෙ ක්කානසමාපත්ති සමාපන්නදෙවතා. වලිංසුති උට්ඨහිංසු. කොසමත්තං යානං සද්දන්තරං. ඡම්බුදීපෙ කිර ආදිතො තෙසට්ඨිමත්තාති නගරසහස්සාති උප්පන්නාති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තං සන්ධායාහ “තික්ඛත්තුං තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු”ති. තෙ පන සම්පිණ්ඨෙත්වා සතසහස්සතො පරං අසීතිසහස්සාති, නවසහස්සාති ච භොන්ති. නවනවුතියා දොණමුඛසතසහස්සෙසුති නවසතසහස්සාධිකෙසු නවුතියතසහස්සෙසු දොණමුඛෙසු. දොණමුඛන්ති ච මහානගරස්ස ආයුජ්ජත්තිට්ඨානභූතං පාදනගරං වුච්චති. ඡන්තවුතියා පට්ඨනකොට්ඨසතසහස්සෙසුති ඡකොට්ඨකනවුතිකොට්ඨසතසහස්සපට්ඨනෙසු. තම්බපණ්ණිදීපාදියු ජපණ්ණාසාය රතනාකරෙසු. එවං පන නගරදොණිමුඛපට්ඨනරතනාකරාදිවිභාගෙන කථනං තංතංඅධිවත්ථාය වසන්තීනං දෙවතානං බහුභාවදස්සනත්ථං. යදි දසසහස්සවක්කවාලෙසු

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාසමයසුත්තවණ්ණනා

දෙවතා සන්නිපතිතා, අථ කස්මා පාළියං “දසහි ච ලොකධාතුහි”ති
චුත්තන්ති ආහ “දසසහස්ස...පෙ.... අධිප්පෙතා”ති, තෙන
සහස්සිලොකධාතු ඉධ “එකා ලොකධාතු”ති චුත්තාති වෙදිතබ්බං.

ලොහපාසාදෙති ආදිතො කතෙ ලොහපාසාදෙ. බ්‍රහ්මලොකෙති
හෙට්ඨිමෙ බ්‍රහ්මලොකෙ. යදි තා දෙවතා එවං නිරන්තරා, පච්ඡා ආගතානං
ඔකාසො එව න භවෙය්‍යාති වොදනං සන්ධායාහ “යථා බො පතා”තිආදි.
සුද්ධාවාසකායං උපපන්නා සුද්ධාවාසකායිකා, තාසං පන යස්මා
සුද්ධාවාසභූමි නිවාසට්ඨානං, තස්මා චුත්තං “සුද්ධාවාසවාසීන”න්ති.
ආවාසාති ආවාසනට්ඨානභූතා, දෙවතා පන ඔරම්භාගියානං, ඉතරෙසඤ්ච
සංයොජනානං සමුච්ඡින්නදනෙන සුද්ධො ආවාසො එතෙසන්ති සුද්ධාවාසා.

332. පුරත්ථිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතරි අඤ්ඤත්ථ ඔකාසං
අලභමානො. එවං සෙසාපි. බුද්ධානං අභිමුඛමග්ගො බුද්ධවීථි. යාව
චක්කවාළා ඔත්ථරිතුං ඔවරිතුං න සක්කා. පහටබුද්ධවීථියාවාති බුද්ධානං
සන්තිකං උපසඬකමන්තෙහි තෙහි දෙවබ්‍රහ්මෙහි වළඤ්ඡිතවීථියාව. සමිති
සඬගති සන්නිපාතො සමයො, මහන්තො සමයො මහාසමයොති ආහ
“මහාසමුහො”ති. පවද්ධං වනං පවනන්ති ආහ “වනසණ්ඛො”ති.
දෙවසථාති දෙවසමුහා.

සමාදහංසුති සමාදහිතං ලොකුත්තරසමාධිතා සුට්ඨු අප්පිතං අකංසු,
යථාසමාහිතං පන සමාධිතා යොජිතං නාම භොතිති චුත්තං “සමාධිතා
යොජෙසු”න්ති. සබ්බෙසං ගොමුත්තවඬිකාදීනං දුරසමුහනිතත්තා
සබ්බෙ...පෙ.... අකරිංසු. නයති අස්සෙ එතෙහිති තෙත්තාති, යොත්තාති.
අවිථිපටිපන්නානං අස්සානං විථිපටිපාදනං රස්මිග්ගහණෙන පභොතිති
“සබ්බයොත්තාති ගහෙත්වා අවොදෙන්තො”ති වත්වා තං පන අවොදනං
අවාරණං එවාති ආහ “අවොදෙන්තො අවාරෙන්තො”ති.

යථා බීලං හිත්තියං වා භූමියං වා ආකොට්ඨං දුන්නීභරණං, යථා ච පලිසං
නගරප්පවෙසනිවාරණං, යථා ච ඉන්දබීලං ගම්භීරනෙමි සුනිබාතං
දුන්නීභරණං, එවං රාගාදයො සත්තසන්නානතො දුන්නීභරණා,
නිබ්බානනගරප්පවෙසනිවාරණා වාති තෙ “බීලං, පලිසං, ඉන්දබීල”න්ති ච
චුත්තා. තණ්හාච්ඡාය අභාවෙන අනෙජා පරමසන්තුට්ඨභාවෙන
වාතුද්දිසත්තා අප්පට්ඨිතවාරිකං වරන්ති.

ගතාසෙති ගතා එව, න පන ගමිස්සන්ති පරිනිට්ඨිතසරණගමනත්තාති.
ලොකුත්තරසරණගමනං අධිප්පෙතන්ති ආහ “නිබ්බෙමතිකසරණගමනෙන
ගතා”ති. තෙ හි නියමෙන අපායභූමිං න ගමිස්සන්ති, දෙවකායඤ්ච
පරිපූරෙස්සන්ති. යෙ පන ලොකියෙන සරණගමනෙන බුද්ධං සරණං
ගතාසෙ, න තෙ ගමිස්සන්ති අපායභූමිං, සති ච පච්චයන්තරසමවායෙ පහාය
මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපූරෙස්සන්තිති අයමෙත්ථ අත්ථො.

දෙවතාසන්නිපාතවණ්ණනා

333. එතෙසන්නි දෙවතාසන්නිපාතානං. ඉදානීති ඉමස්මිං කාලෙ. බුද්ධානන්ති අඤ්ඤාසං බුද්ධානං අභාවා. චිත්තකල්ලතා චිත්තමද්දවං.

කිං පන භගවතාච මහන්නෙ දෙවතාසමාගමෙ තෙසං නාමගොත්තං කථෙතුං සක්කාති? ආම සක්කාති දස්සෙතුං “බුද්ධා නාම මහන්නා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ දිට්ඨන්ති රූපායතනමාහ, සුතන්ති සද්දායතනං, මුතන්ති සම්පත්තග්ගාහිඉන්ද්‍රියවිසයං ගන්ධරසථොට්ඨබ්බායතනං, විඤ්ඤාතන්ති වුත්තාවසෙසං සබ්බං ඤෙය්‍යං, පත්තන්ති පරියෙසිත්වා, අපරියෙසිත්වා වා සම්පත්තං, පරියෙසිතන්ති පත්තං, අප්පත්තං වා පරිශිට්ඨං. අනුච්චරිතං මනසාති කෙවලං මනසා ආලොචිතං. කත්ථවි නීලාදිවසෙන විහත්තරූපාරම්මණෙති අභිධම්මෙ (ධ. ස. 615) “නීලං පිතක”න්තිආදිනා විහත්තෙ යත්ථ කත්ථවි රූපාරම්මණෙ කිඤ්චි රූපාරම්මණං වා න අත්ථීති යොජනා. හෙරිසද්දාදිවසෙනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. යන්ති යං ආරම්මණං. එතෙසන්නි බුද්ධානං.

ඉදානි යථාවුත්තමත්ථං පාළියා සමත්ථෙතුං “යථාහා”තිආදි වුත්තං. තදා ජානනකිරියාය අපරියොසිතභාවදස්සනත්ථං “ජානාමි”ති වත්වා යස්මා යං කිඤ්චි නෙය්‍යං නාම, සබ්බං තං භගවතා අඤ්ඤාතං නාම නත්ථී, තස්මා වුත්තං “තමහං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති.

න ඔලොකෙන්ති පයොජනාභාවතො. විපරිතා “න කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා”තිආදිනා නයෙන වුත්තා. “යස්ස මඬිගලා සමුහතා”ති (සු. නි. 362) ආරභිත්වා “රාගං විනයෙථ මානුසෙසු දිබ්බෙසු කාමෙසු වා”තිආදිනා (සු. නි. 363) ච රාගනිග්ගහකථාබාහුල්ලතො සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තං රාගවරිතානං සප්පායං, “පියමප්පියභූතා කලහ විවාදා පරිදෙවසොකා සහමච්ඡරා වා”තිආදිනා (සු. නි. 869; මහානි. 98) කලහාදයො යතො දොසතො සමුට්ඨහන්ති, සො ච දොසො යතො පියභාවතො, සො ච පියභාවො යතො ඡන්දතො සමුට්ඨහන්ති, ඉති ඵලතො, කාරණපරම්පරතො ච දොසෙ ආදීනවවිභාවනබාහුල්ලතො කලහවිවාදසුත්තං (සු. නි. 869; මහානි. 98) දොසවරිතානං සප්පායං -

“අප්පඤ්ඤි එතං න අලං සමාය,
දුට්ඨෙ විවාදස්ස ඵලානි බුමි;
එතම්පි දිස්වා න විවාදයෙථ,
බෙමාහිපස්සං අවිවාදභූමි”න්ති. (සු. නි. 902; මහානි. 131) -

ආදිනා නයෙන සම්මොහවිධමනතො, පඤ්ඤාපරිබුහනතො ච මහාබ්‍රහ්මසුත්තං මොහවරිතානං සප්පායං -

“පරස්ස ටෙ ධම්මං අනානුජානං,

බාලො, මගො හොති නිහීනපඤ්ඤො;

සබ්බෙව බාලා සුනිහීනපඤ්ඤො,

සබ්බෙවිමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානා”ති. (සු. නි. 886; මහානි. 115) –

ආදිනා නයෙන සන්දිට්ඨිපරාමාසිතාපනයනමුඛෙන සවිසයෙසු
දිට්ඨිග්ගහණෙසු විසට්ඨිතක්කවිච්ඡින්නදනවසෙන පවත්තත්තා
වුළබ්බහසුත්තං විතක්කවරිතානං සප්පායං –

“මූලං පපඤ්චසඬ්ඛාය (ඉති භගවා),

මන්නා අස්මීති සබ්බං උපරුන්ධෙ;

යා කාචි තණ්හා අප්ඤ්ඤාත්තං,

තාසං විනයා සදා සතො සික්ඛෙ”ති. (සු. නි. 922; මහානි. 151) –

පපඤ්චසඬ්ඛාය මූලං අවිජ්ජාදිකිලෙසජාතං අස්මීති පවත්තමානඤ්චාති
සබ්බං මන්නා පඤ්ඤාය උපරුන්ධෙය්‍යා. යා කාචි අප්ඤ්ඤාත්තං
රූපතණ්හාදිහෙදා තණ්හා උප්පජ්ජෙය්‍යා, තාසං විනයා වූපසමාය සදා සතො
උපට්ඨිතස්සති හුත්වා සික්ඛෙය්‍යාති එවමාදි උපදෙසස්ස සද්ධොව භාජනං.
තස්ස හි සො අත්ථාවහොති තුවට්ටකසුත්තං සද්ධාවරිතානං සප්පායං –

“විතතණ්හො පුරා හෙදා (ඉති භගවා),

පුබ්බමන්තමනිස්සිතො;

වෙමජ්ඣෙ කුපසඬ්ඛෙය්‍යා,

තස්ස නත්ථි පුරක්ඛත”න්ති. (සු. නි. 855; මහානි. 84) –

යො සරිරහෙදතො පුබ්බෙව පහීනතණ්හො, තතො එව
අතීතද්ධසඤ්ඤිතං පුරිමකොට්ඨාසං තණ්හානිස්සයෙන අනිස්සිතො,
වෙමජ්ඣෙ පච්චුප්පන්නෙපි අද්ධනි “රත්තො”තිආදිනා උපසඬ්ඛාතබ්බො,
තස්ස අරහතො තණ්හාදිට්ඨිපුරක්ඛාරානං අභාවා අනාගතෙ අද්ධනි කිඤ්චි
පුරක්ඛතං නත්ථිති ආදිනා එවං ගම්භීරකථාබාහුල්ලතො පුරාහෙදසුත්තං (සු.
නි. 855; මහානි. 84) බුද්ධිවරිතානං සප්පායන්ති කත්වා වුත්තං “අට්ඨ නෙසං
සප්පායං ...පෙ.... වචන්ථපෙත්වා”ති. මනසාකාසීති එවං වරියාය වසෙන
මනසි කත්වා පුන තං සදිසං අත්තතො දෙසනානික්ඛෙපයොග්‍යතාවසෙන
මනසි අකාසි. අත්තප්ඤ්ඤාසයෙන නු ඛො ජානෙය්‍යාති පරප්ඤ්ඤාසයාදිං
අනපෙක්ඛිත්වා මය්හංයෙව අප්ඤ්ඤාසයෙන ආරද්ධ දෙසනං ජානෙය්‍යා නු
ඛො. පරප්ඤ්ඤාසයෙනාති සන්නිපතිතාය පරිසාය කස්සචි අප්ඤ්ඤාසයෙන.
අට්ඨුප්පත්තිකෙනාති ඉධ සමුට්ඨිතඅට්ඨුප්පත්තියා. පුච්ඡාවසෙනාති කස්සචි
පුච්ඡන්තස්ස පුච්ඡාවසෙන. ආරද්ධදෙසනං ජානෙය්‍යාති. “සචෙ
පච්චෙකබුද්ධො භවෙය්‍යා”ති ඉදං ඉමෙසං සුත්තානං දෙසනාය පුච්ඡා
පච්චෙකබුද්ධානං භාරියා, අවිසයා වාති දස්සනත්ථං වුත්තං. තෙනාහ
“සොපි න සක්කුණෙය්‍යා”ති.

එත්ථ ච යස්මා න අනුමතිපුච්ඡා, කථෙතුකම්මානාපුච්ඡා චා යුත්තා, අථ බො දිට්ඨසංසන්දනපුච්ඡාසදිසී චා විමතිවිෂේදනපුච්ඡාසදිසී චා පුච්ඡා යුත්තා, තාව පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන පවත්තිතා නාම භොන්ති, න යථාධම්මවසෙන, තත්ථ යදි භගවා තථා සයමෙව පුච්ඡන්තවා සයමෙව විස්සජ්ජෙය්‍යා, සුඤ්ඤාන්තිතං දෙවතානං සම්මොහො භවෙය්‍ය “කිං නාමෙතං භගවා පයිමං එවමාහ, පුනපි එවමාහා”ති, අන්ධකාරං පට්ටියා විය භොන්ති, තස්මා චුත්තං “එවං පෙනා දෙවතා න සක්ඛිස්සන්ති පට්ඨිජ්ඣතු”න්ති. යථාධම්මදෙසනායං පන කථෙතුකම්මානාවසෙන පුච්ඡනෙන සම්මොහො භොන්ති. සූරියො උග්ගතොති ආහ දෙවසඬියො ආසන්නතරහාවෙන ඔහාසස්ස විපුලඋළාරභාවතො. එකිස්සා ලොකධාතුයාති සුත්තෙ (දී. නි. 3.161; ම. නි. 3.129; අ. නි. 1.277; විහ. 809; නෙත්ති. 57; මි. ප. 5.1.1) ආගතනයෙන සබ්බත්ථෙව පන අපුබ්බං අවරිමං ද්වෙ බුද්ධා න භොන්තෙව. තෙනෙවාහ – “අනන්තාසු...පෙ.... අද්දසා”ති.

ගාථායං පුච්ඡාමිති නිමිමිතබුද්ධො භගවන්තං පුච්ඡතුං ඔකාසං කාරාපෙසි. මුනින්ති බුද්ධමුනිං. පහුතපඤ්ඤන්ති මහාපඤ්ඤං. තිණ්ණන්ති චතුරොසතිණ්ණං. පාරඬිගතන්ති නිබ්බානජ්ජන්තං, සබ්බස්ස චා ඤෙය්‍යස්ස පාරං පරියන්තං ගතං. පරිනිබ්බුතං සඋපාදිසෙසනිබ්බානවසෙන. ඨිතත්තන්ති අවට්ඨිතවිත්තං ලොකධම්මෙහි අකම්පනයායාය. නික්ඛම්ම සරා පනුජ්ජ කාමෙති වත්ථුකාමෙ පනුදිත්වා සරාවාසා නික්ඛම්ම. කථං භික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යාති සො භික්ඛු කථං සම්මා පරිබ්බජෙය්‍ය ගච්ඡෙය්‍ය විහරෙය්‍ය, අනුපලිත්තො හුත්වා ලොකං අතික්කමෙය්‍යාති අත්ථො.

334. සිලොකං අනුකස්සාමිති එත්ථ සිලොකො නාම පාදසමුදයො, ඉසිහි වුව්චමානා ගාථාතිපි වුව්චති. පාදොව නියතවණ්ණානුපුබ්බිකානං පදානං සමුහො, තං සිලොකං අනුකස්සාමි පවත්තයිස්සාමිති අත්ථොති ආහ “අක්ඛර...පෙ.... පවත්තයිස්සාමි”ති. යත්ථාති අධිකරණෙ භූමිමං. ආමෙඬිතලොපෙනායං නිද්දෙසොති ආහ “යෙසු යෙසු යානෙසු”ති. භූමිමාති භූමිපට්ඨිතවිත්තවාසා. තං තං නිස්සිතා තං තං යානං නිස්සිතවත්තො නිස්සාය වසමානා, තෙහි සද්ධිං සිලොකං අනුකස්සාමිති අධිස්පායො. “යෙ සිතා ගිරිගඬිහර”න්ති ඉමිනා තෙසං විවෙකවාසං දස්සෙති, “පහිත්තා සමාහිතා”ති ඉමිනා භාවනාහිතොගං.

බහුජනා පඤ්චසතසඬිත්තා. පට්ටිකාභිභවනතො, තෙජ්ජස්සදතාය ච සීහා විය පට්ටිත්තතාය නිලීනා. එකත්තන්ති එකීභාවං. ඔදාතවිත්තා හුත්වා සුද්ධාති අරහත්තමග්ගාධිගමෙන පරියොදාතවිත්තා හුත්වා සුද්ධා, න කෙවලං සරිරසුද්ධියාව. විජ්ජසන්නාති අරියමග්ගජ්ජසාදෙන විසෙසතො පසන්නා. විත්තස්ස ආවිලභාවකරානං කිලෙසානං අභාවෙන අනාවිලා.

භික්ඛු ජානිත්වාති භින්නකිලෙසෙ භික්ඛු “ඉමෙ දිබ්බවක්ඛුනා එතෙ දෙවකායෙ පස්සන්තිති ජානිත්වා. සවනන්තෙ ජාතත්තාති ධම්මස්සවනපරියොසානෙ අරියජාතියා ජාතත්තා. ඉදං සබ්බන්ති ඉදං “භියොයා පඤ්චසතෙ”තිආදිකං සබ්බං.

තදත්ථාය වීරියං කරිංසුති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාභිනීභාරවසෙන වීරියං උස්සාහං අකංසු. තෙනාහ “න තං තෙහී”තිආදි. සත්තරින්ති ත-කාරස්ස ර-කාරාදෙසං කත්වා චුත්තං, සත්තතින්ති අත්ථො. “සහස්ස”න්ති පන අනුවත්තති, සත්තතියොගෙන බහුවචනං. තෙනාහ “එකෙ සහස්සං. එකෙ සත්තතිසහස්සානී”ති.

අනන්තන්ති අන්තරහිතං, තං පන අතිවිය මහන්තං නාම භොතීති ආහ “විපුල”න්ති.

අවෙක්ඛිත්වාති ඤාණවක්ඛුනා විසුං විසුං අවෙක්ඛිත්වා “වචන්ථිත්වානා”තිපි පටන්ති, සො එවත්ථො. තං අවෙක්ඛනං නිව්ඡයකරණං භොතීති ආහ “වචන්ථපෙත්වා”ති. පුබ්බෙ චුත්තගාථාසු තතියගාථාය පච්ඡිමද්ධං, චතුත්ථගාථාය පුරිමද්ධඤ්ච සන්ධායාහ “පුබ්බෙ චුත්තගාථමෙවා”ති.

විජානනමපි දස්සනං එවාති ආහ “පස්සථ ඔලොකෙථා”ති. වාචායතපවත්තිතභාවතො “අනුපටිපාටියාව කිත්තයිස්සාමී”ති වදති.

335. සත්ත සහස්සානි සඬ්ඛායාති සත්ත සහස්සා. යක්ඛායෙවාති යක්ඛජාතිකා එව. ආනුභාවසම්පන්නාති මහෙසක්ඛා. ඉද්ධිමන්තොති වා මහානුභාවා. ජුතිමන්තොති මහජ්ජහා. වණ්ණවන්තොති අතික්කන්තවණ්ණා. යසස්සිතොති මහාපරිවාරා වෙව පත්ථට්ඨකිත්තිසද්දා ව. සමිති-සද්දො සම්පත්ථොති අධිජ්ජායෙනාහ “භික්ඛුනං සන්තික”න්ති.

හෙමවතපබ්බතෙති හිමවතො සමීපෙ යීතපබ්බතෙ.

එතෙ සබ්බෙපිති එතෙ සත්තසහස්සා කාපිලවත්ථවා, ඡසහස්සා හෙමවතා, තිසහස්සා සාතාගිරාති යථාචුත්තා සබ්බෙපි සොළසසහස්සා.

රාජගහනගරෙති රාජගහනගරස්ස සමීපෙ. තන්ති කුම්භීරං.

336. කාමං පාවිනදිසං පසාසති, තථාපි චතුසුපි දිසාසු සපරිවාරදීපෙසු චතුසුපි මහාදීපෙසු ගන්ධබ්බානං ඡෙට්ඨකො, කථං? සබ්බෙ තෙ තස්ස වසෙ වත්තන්ති. කුම්භණ්ඩානං අධිපතීතිආදීසුපි එසෙව නයො.

තස්සාපි විරුළුහස්ස. තාදිසායෙවාති ධනරට්ඨස්ස පුත්තසදිසා එව පුපුත්ථතො, නාමතො, බලතො, ඉද්ධිආදිවිසෙසතො ව.

සබ්බසඬ්ඛිගාහිකවසෙනාති දසසහස්සිලොකධාතුයා පච්චෙකං චත්තාරො චත්තාරො මහාරාජානොති තෙසං සබ්බෙසං සඬ්ඛණ්හනවසෙන. තෙනාහ “අයඤ්චෙත්ථා”තිආදි.

චතුරො දිසාති චතුසු දිසාසු. චතුරො දිසා ජලමානා සමුප්පලන්තා ඔහාසෙන්නා. යදි එවං මහතියා පරිසාය ආගතානං කථං කාපිලචත්ථවෙ චනෙ ධීතාති ආහ “නෙ පනා”තිආදි.

337. තෙසං මහාරාජානං දාසාති යොජනා. මායාය යුත්තා, තස්මා මායාවිනො. වඤ්චනං එතෙසු අත්ථී, වඤ්චනෙ වා නියුත්තාති වඤ්චනිකා. කෙරාටියසායෙය්‍යෙතාති නිහීනසයෙන කම්මෙන. මායා එතෙසං අත්ථීති මායා, තෙ ව පරෙසං වඤ්චනත්ථං යෙන මායාකරණෙන “මායා”ති වුත්තා, තං දස්සෙන්නො “මායාකාරකා”ති ආහ.

එත්තකා දාසාති එත්තකා කුට්ටණ්ඩුආදිකා නිසණ්ඩුපරියොසානා අට්ඨමහාරාජානං දාසා.

දෙවරාජානොති දෙවා හුත්වා තංතංදෙවකායස්ස රාජානො. චිත්තො ච සෙතො ච චිත්තසෙතො වාති තයො එතෙ දෙවපුත්තා පාළියං එකසෙසන යෙන වුත්තාති ආහ “චිත්තො වා”තිආදි.

හික්ඛුසඬ්ඛො සම්මො සන්නිපතිතො එත්ථාති හික්ඛුසඬ්ඛසමිති, ඉමං වනං.

338. නාගසද්දහවාසිකාති නාගසද්දහනිවාසිනො. තත්ථෙට්ඨො කිර නාගරාජා, විරකාලං වසතො තස්ස පරිසා මහතී පරම්පරාගතා අත්ථී, තං සන්ධායාහ “තච්ඡකනාගපරිසායා”ති.

යමුනවාසිනොති යමුනායං වසනකනාගා. නාගවොහාරෙතාති හත්ථීනාගවොහාරෙන.

වුත්තප්පකාරෙති කම්බලස්සතරෙ යපෙත්ථා ඉතරෙ වුත්තප්පකාරනාගා. ලොභාහිභූතාති ආහාරලොභෙන අහිභූතා. දිබ්බානුභාවතාති දිබ්බානුභාවතො, දිබ්බානුභාවහෙතු වා දිබ්බා. “විත්‍රසුපණ්ණා”ති නාමං විවිත්‍රසුන්දරපත්තවත්තකාය.

උපවිහයන්තාති උපෙච්ච කථෙත්තා. කාකොලුකඅහිනකුලාදයො විය අඤ්ඤමඤ්ඤං ජාතිසමුදාගතවෙරාපි සමානා මිත්තා විය...පෙ.... හට්ඨතුට්ඨචිත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිත්ති අධිප්පායො. බුද්ධංයෙව තෙ සරණං ගතා “බුද්ධානුභාවෙනෙව මයං අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං මෙත්තිං පටිලභිමිහා”ති.

339. භාතරොති මෙට්ඨනභාතරො. තෙනාහ “සුජාය අසුරකඤ්ඤාය කාරණා”ති.

තෙසුති අසුරෙසු. කාලකඤ්ඤාති එවං නාමා. මහාභිස්මාති භිංසනකමහාසරීරා. අභබ්බාති සම්මත්තනියාමං ඔක්කමිතුං න භබ්බා අවිජන්දිකත්තා තාදිසස්ස ඡන්දස්සෙව අභාවතො.

බලිතො මහාඅසුරස්ස අබ්භතීත්තත්තා තස්ස පුත්තෙ එව කිත්තෙන්තො භගවා “සතඤ්ච බලිපුත්තාන”න්ති ආදිමාහ. සො කිර සුබ්බමං අත්තභාවං මාපෙත්වා උපගච්ඡි.

340. කම්මං කත්වාති පරිකම්මං කත්වා. නිබ්බත්තාති උපචාරජ්ඣානෙන නිබ්බත්තා. අප්පනාඤ්ඤානෙන පන නිබ්බත්තා බ්‍රහ්මානො භොන්ති, තෙ පරතො වක්ඛති “සුබ්‍රහ්මා”තිආදිනා (දී. නි. 2.341), අයඤ්ච කාමාවචරදෙවතා වුච්චති. තෙනෙවාහ — “මෙත්තාකරුණාකායිකාති මෙත්තාඤ්ඤානෙ ව කරුණාඤ්ඤානෙ ව පරිකම්මං කත්වා නිබ්බත්තදෙවා”ති. මෙත්තාඤ්ඤානෙ කරුණාඤ්ඤානෙති මෙත්තාඤ්ඤානනිමිත්තං කරුණාඤ්ඤානනිමිත්තං, තදත්ථන්ති අත්ථො.

තෙ ආපොදෙවාදයො යථාසකං වග්ගවසෙන ධීත්තත්තා දසධා ධීතා. යාව කරුණාකායිකා දස දෙවකායා. නානත්තවණ්ණාති නානාසභාවවණ්ණවත්තො.

වෙණ්ඩුදෙවතාති වෙණ්ඩු නාම දෙවතා, එවං සහලී දෙවතා. අසමදෙවතා, යමකදෙවතාති “ද්වෙ අයනියො”ති වදන්ති, තප්පමුඛා ද්වෙ දෙවනිකායාති. වන්දස්සුපනිසා දෙවා වන්දස්ස උපනිස්සයතො වත්තමානා තස්ස පුරතො ව පච්ඡතො ව පස්සතො ව ධාවනකදෙවා. තෙනාහ “වන්දනිස්සිතකා දෙවා”ති. සුරියස්සුපනිසා, නක්ඛත්තනිස්සිතාති එත්ථාපි එසෙව නයො. කෙවලං වාතවායනහෙතවො දෙවතා වාතවලාහකා. තථා කෙවලං අබ්භපටලසඤ්චරණහෙතවො අබ්භවලාහකා. උණ්හප්පවත්තිහෙතවො උණ්හවලාහකා. වස්සවලාහකා පන පඡ්ජුන්තසදිසාති. තෙ ඉධ න වුත්තා. වසුදෙවතා නාම එකො දෙවනිකායො, තෙසං පුබ්බධ්මගමත්තා වාසවො, සක්කො.

දසෙතෙති එතෙ වෙණ්ඩුදෙවතාදයො වාසවපරියොසානා දස දෙවකායා.

ඉමානීති “ජලමග්ගී”ති ව “සිඛාරිවා”ති ව ඉමානි තෙසං නාමානි. කෙච් පන ම-කාරො පදසන්ධිකරො “ජලා”ති ව “අග්ගී”ති ව “සිඛාරිවා”ති ව ඉමානි තෙසං නාමානීති වදන්ති. එතෙති තෙසු එව “අරිට්ඨකා, රොජා”ති ව වුත්තදෙවෙසු එකච්චෙ, උමාපුප්ඵනිභාසිනො වණ්ණතො උමාපුප්ඵසදිසාති එවමත්ථො ගහෙතබ්බො, අඤ්ඤා එකාදස දෙවකායා සියුං.

දසෙකෙති එතෙ දස සහභූදෙවාදයො වාසවනෙසිපරියොසානා දස දෙවකායා. තෙනෙව නිකායහෙදවසෙන දසධාව ආගතා.

“සමානා”තිආදි තෙසං දෙවානං නිකායසමුදායගතං නාමං. එවං සෙසානම්පි.

දසෙකෙති එතෙ සමානාදිකා මහාපාරගපරියොසානා දස දෙවකායා. තෙනෙව නිකායහෙදෙන දසධා ආගතා.

සුක්කාදයො තයො දෙවකායා. පාමොක්ඛදෙවාති පමුබා පධානභූතා දෙවා.

දිසාති දිසාසු. දෙවොති මෙසො. දසෙකෙති එතෙ සුක්කාදයො පච්ඡන්තපරියොසානා දස දෙවකායා, තෙ දෙවනිකායහෙදෙන දසධා ආගතා.

දසෙකෙති එතෙ බෙමියාදයො පරනිමිතිපරියොසානා දස දෙවකායා, තෙ දෙවනිකායහෙදෙන දසධාව ආගතා. තත්ථ “බෙමියා, කට්ඨකාදයො ච පඤ්චාපි සදෙවකායා තාවතිංසකායිකා”ති වදන්ති. නාමන්වයෙනාති නාමානුගමෙන “ආපොදෙවතා”තිආදිනාමසභාගෙන. තෙනෙවාහ “නාමභාගෙන නාමකොට්ඨාසෙනා”ති. සබ්බා දෙවතාති දසසහස්සිලොකධාතුසු සබ්බාපි දෙවතා. නිද්දිසති තංතංනාමසභාගෙන එකජ්ඣං කත්වා.

පවුත්ථාති පවාසං ගතා විය අපෙතාති ආහ “විගතා”ති. පවුත්ථා වා පකාරතො වුත්ථා වුසිතා, තෙන ජාති වුසිතබ්බා අස්සාති පවුට්ඨජාති. කාළකභාවා සංකිලෙසධම්මා, සබ්බෙසො තදභාවතො කාළකභාවාතීතං දසබලං. ලඤ්චනාභාවෙන වා අසිතාතිගො කාළකභාවාතීතාය සිරියා වන්දො, තාදිසං වන්දං විය සිරියා විරොවමානං.

341. එකො බ්‍රහ්මාති සගාථකවග්ගෙ (සං. නි. 1.98) ආගතො සුබ්‍රහ්මදෙවපුත්තො. බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා හෙට්ඨිමෙසු පතිට්ඨිතා අරියබ්‍රහ්මානො, න සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මානො. තිස්සමහාබ්‍රහ්මා පුථුජ්ජනො, යො අපරභාගෙ මනුස්සෙසු නිබ්බත්තිත්වා මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරො ජාතො.

සහස්සං බ්‍රහ්මලොකානන්ති බ්‍රහ්මලොකො එතෙසන්ති බ්‍රහ්මලොකා, බ්‍රහ්මානො, තෙසං බ්‍රහ්මලොකානං සහස්සං සත්තලොකපරියායො වායං ලොකසද්දොති ආහ “මහාබ්‍රහ්මානං සහස්සං ආගත”න්ති. අනන්තරගාථායං “ආගතා”ති වුත්තපදමෙව අත්ථවසෙන වදති. යත්ථාති යස්මිං

බ්‍රහ්මසහස්සෙ. අඤ්ඤා බ්‍රහ්මෙති තදඤ්ඤා බ්‍රහ්මානො. අභිභවිත්වා තිට්ඨති වණ්ණෙන, යසසා ආයුනා ව.

ඉස්සරාති තෙනෙව වසපවත්තනෙන සෙසබ්‍රහ්මානං අධිපතිනො.

342. කාළකධම්මසමන්තාගතො කාළකස්ස පාපිමස්ස මාරස්ස බාලභාවං පස්සථ, යො අත්තනො අවිසයෙ නිරත්ථකං පරක්කමිතුං වායමති.

චිත්තරාගභාවාචහස්ස ධම්මස්සවනස්ස අත්තරායකරණෙන අචිත්තරාගා රාගෙන බද්ධා ඵව නාම භොන්තිති චුත්තං “රාගෙන බද්ධං භොතු”ති.

භයානකං සරඤ්ච කත්වාති හෙරවං මහන්තං සද්දං සමුට්ඨපෙත්වා.

ඉදානි තං සද්දං උපමාය දස්සෙන්තො “යථා”ති ආදිමාහ. කඤ්චීති තස්මිං සමාගමෙ කඤ්චි දෙවතං, මානුසකං වා අත්තනො වසෙ වත්තෙනුං අසක්කොන්තො අසයංවසෙ සයඤ්ච න අත්තනො වසෙ යීතො. තෙනාහ “අසයංවසී”තිආදි.

343. “චිත්තරාගෙහි”ති දෙසනාසීසමෙතං. සබ්බායපි හි තත්ථ සමාගතපරිසාය මාරසෙනා අපක්කන්තාව. තෙසං ලොමම්පි ඉඤ්ජයුං තෙසං ලොමමත්තම්පි න වාලෙසුං, කුතො අත්තරායකරණං. ඉති යත්තකා තත්ථ විසෙසං අධිගච්ඡිංසු, තෙසං සබ්බෙසම්පි අත්තරායාකරණවසෙන අත්ථො විභාවෙනබ්බො, චිත්තරාගග්ගහණෙන වා සරාගචිත්තරාගවිභාවිතො ව තත්ථ සඬිගහිතාති වෙදිතබ්බං. මාරො ඉමං ගාථං අභාසී අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතො. කථඤ්චි නාම තාව සොරතරං මහතිං විහිංසකං මයි කරොන්තෙපි සබ්බෙ පිමෙ නිබ්බිකාරා සමාහිතා ඵව. කස්මා? විජිතාවිතො ඉමෙ උත්තමපුරිසාති. තෙනාහ “සබ්බෙ”තිආදි. යාදිසො අරියානං ධම්මනිස්සිතො පමොදො, න කදාවි තාදිසො අනරියානං භොතීති “සාසනෙ භූතෙහි අරියෙහි” ඉච්චෙන චුත්තං. වි-සද්දෙන විනා කෙවලොපි සුත-සද්දො විධ්‍යාතත්ථවචනො භොති “සුතධම්මස්සා”තිආදීසු (මහාව. 5; උදා. 11) වියාති ආහ “ජනෙ විස්සුතා”ති.

දුරෙති දුරෙ පදෙසෙ. දහරස්ස අත්තරායං පරිහරන්ති “න සක්කා භන්තෙ සකලං කායං දස්සෙතු”න්ති අවොචාති.

මහාසමයසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

8. සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

344. අම්බසණ්ඩානං අදුරභවත්තා එකොපි සො බ්‍රාහ්මණගාමො “අම්බසණ්ඩා”ත්වෙව බහුවචනවසෙන වුවචති, යථා “වරණා නගර”න්ති. වෙදි එව වෙදිකො, වෙදිකො එව වෙදියො ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, තස්මිං වෙදියකෙ. තෙනාහ “මණිවෙදිකාසදිසෙනා”තිආදි, ඉන්දනිලාදිමණිමයවෙදිකාසදිසෙනාති අත්ථො. පුබ්බෙපීති ලෙණකරණතො පුබ්බෙ, ගුහාරූපෙන ධීතා, ද්වාරෙ ඉන්දසාලරුක්ඛවතී ව, තස්මා “ඉන්දසාලගුහා”ති වුත්තා පුරිමවොහාරෙන.

උස්සුක්කං වුවචති අහිරුචි, තං පන බුද්ධදස්සනකාමතාවසෙන, තථා උස්සාහනවසෙන ච පවත්ති යා “ධම්මිකො උස්සාහො”ති වුත්තං. සක්කෙන සදිසො...පෙ.... නත්ථීති. යථාහ “අප්පමාදෙන මසවා, දෙවානං සෙට්ඨතං ගතො”ති (ධ. ප. 30). පරිත්තකෙනාති අපරාපරං බහුං පුඤ්ඤකම්මං අකත්වා අප්පමත්තකෙනෙව පුඤ්ඤකම්මෙන.

සක්කොපි කාමං මහාපුඤ්ඤකතහීරුත්තාතො හොති, සාතිසයාය පන දිබ්බසම්පත්ති යා වියොගහෙතුකෙන සොකෙන දිගුණිතෙන මරණභයෙන සංතප්පිතො ජාතො. තෙනාහ “සක්කො පන මරණභයාහිභූතො අහොසී”ති.

දිබ්බවක්ඛුතා දෙවතානං දස්සනං නාම පටිච්ඡික්ඛනසදිසන්ති ආහ “පටිච්ඡික්ඛී”ති. පාටියෙක්කො වොහාරොති ආවෙණිකො පියසමුදාහාරො. මරිසනියසම්පත්තිකාති මාරිසා. තෙසඤ්ඤි සම්පත්තියො මහානුභාවතාය සහන්ති උපට්ඨහන්ති, අඤ්ඤෙ අයොනියොමනසිකාරතාය වෙව අප්පහුකාය ච න සහන්තියෙව, සා පන නෙසං මරිසනියසම්පත්තිකතා දුක්ඛවිරහිතායාති වුත්තං “නිද්දුක්ඛාතිපි වුත්තං හොති”ති. එකකො වාති දෙවපරිසාය විනා ආගතත්තා වුත්තං, මාතලිආදයො පන තාදිසා සභායා තදාපි අහෙසුංයෙව. තථා හි වක්ඛති “අපි වායං ආයස්මතො චක්කනෙමිසද්දෙන තම්හා සමාධිම්හා වුට්ඨිතො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.352). ඔකාසං නාකාසි සක්කස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමෙන්නො, අඤ්ඤෙසඤ්ච බහුතං දෙවානං ධම්මාහිසමයං උපපරික්ඛමානො. සොති සක්කො.

එවන්ති වචනසම්පට්ච්ඡනෙ නිපාතොති ආහ “එවං හොතු”තිආදි. හද්දංතවාති පන සක්කං උද්දිස්ස නෙසං ආසි වාදො.

345. වල්ලහො...පෙ.... ධම්මං සුඤ්ඤාතීති අයමත්ථො ගොචන්දසුත්තාදිහි (දී. නි. 2.294) දිපෙනබ්බො. ඉමිනා කතොකාසෙති ඉමිනා පඤ්චසිබ්බෙන කතොකාසෙ භගවති.

අනුවරියන්ති අනුවරණභාවං, තං පනස්ස අනුවරණං නාම සද්ධිං ගමනමෙවාති ආහ “සහවරණං එකතො ගමන”න්ති.

සොවණ්ණමයන්ති සුවණ්ණමයං. පොක්ඛරන්ති විණාය දොණ්ණමාහ. දණ්ඩොති විණදණ්ඩො. වෙයකාති තන්තීනං බන්ධනාය වෙව උප්පිළනාය ව ධමෙතබ්බා වෙයකා. පත්තකන්ති පොක්ඛරං. සමපඤ්ඤාසම්මුච්ඡන්ධානා මුච්ඡන්ධානි යථා සමපඤ්ඤාසම්මුච්ඡන්ධානා කමතො තත්ථ සංමුච්ඡන්ධං කාතුං සක්කා, එවං තං සජ්ජෙත්වාති අත්ථො“ සමපඤ්ඤාසම්මුච්ඡන්ධානා සංමුච්ඡන්ධානි ව ඉදං” දෙවලොකෙ නියතං විණාවාදනවිධිං සන්ධාය චුත්තං. ඡනාලොකෙ පන එකච්ඡති මුච්ඡමනුස් . තෙනෙවාහ විණොපමසුත්තවණ්ණනායං -

“සත්ත සරා තයො ගාමා, මුච්ඡන්ධානා එකච්ඡති;

තානා චෙකුනපඤ්ඤාස, ඉච්චෙනෙ සරමණ්ඩලා”ති. (අ. නි. අට්ඨ. 3.55; සාරත්ථ. ටී. 3.243);

තත්ථ ඡජ්ජො, උසහො, ගන්ධාරො, මජ්ඣිමො, පඤ්චමො, ධෙවතො, නිසාදොති එතෙ සත්ත සරා. ඡජ්ජගාමො, මජ්ඣිමගාමො, සාධාරණගාමොති තයො ගාමා, සරසමුහාති අත්ථො. මනුස්සලොකෙ වාදනවිධිනා එකෙකස්සෙව ව සරස්ස වසෙන තයො තයො මුච්ඡන්ධානා කත්වා එකච්ඡති මුච්ඡන්ධානා. එකෙකස්සෙව ව සරස්ස සත්ත සත්ත තානහෙදා, යතො සරස්ස මන්දතරවචත්ථානං හොති, තෙ එකුනපඤ්ඤාස තානවිසෙසාති, තිස්සො දුච්චෙ වතස්සො, වතස්සො තිස්සො දුච්චෙ වතස්සොති ද්වාච්ඡති සුත්තහෙදා ඉච්ඡිතා, අයං පන එකෙකස්ස සරස්ස වසෙන සත්ත සත්ත මුච්ඡන්ධානා, අන්තරසරස්ස ව එකාති සමපඤ්ඤාසාය මුච්ඡන්ධානං යොග්‍යභාවෙන විණං වජ්ජෙසී. තෙන චුත්තං “සමපඤ්ඤාස මුච්ඡන්ධානා සංමුච්ඡන්ධාන”ති. සෙසදෙවෙ ඡානාපෙත්තො සක්කස්ස ගමනකාලන්ති යොජනා.

346. අතිරිවාති ර-කාරො පදසන්ධිකරො, අතිව අතිවියාති චුත්තං හොති. පකති ...පෙ.... අගමාසි මරණභයසංතප්පිතත්තා තරමානරූපො. තෙනෙවාහ “නනු වා”තිආදි.

347. බුද්ධා නාම මහාකාරුණිකා, සදෙවකස්ස ලොකස්ස හිතසුඛත්ථාය එව උප්පන්නා, තෙ කථං අත්ථිකෙහි දුරුපසඬිකමාති ආහ “අහං සරාගො”තිආදි. තදන්තරං පටිසල්ලිනාති යෙන අන්තරෙන යෙන බණෙන උපසඬිකමෙය්‍ය, තදන්තරං පටිසල්ලිනා ක්‍රියානං සමාපන්නා. තදන්තර-සද්දො වා “එතරහි”ති ඉමිනා සමානත්ථොති ආහ “සම්පති පටිසල්ලිනා වා”ති.

පඤ්චස්ඨිකගාමාවණ්ණනා

348. සාවෙසීති යථාධිප්පෙතමුච්ඡන්ධං පට්ඨපෙත්වා විණං වාදෙත්තො තංතංයානුප්පත්තියා පාකට්ඨුතමන්දතාවචත්ථං දස්සෙත්තො

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා
සුමධුරකොමලමධුපානමත්තමධුකාරවිරුතාපභාසිනිලක්ඛණො
පසන්නභානී සමරවං තත්තිස්සරං සාවෙසි.

“සත්තපුත්තොව කුමනෙන, එකොදි නිපකො සතො;
අමතං මුනි ජිග්හිසානො....

යථාපි මුනි නන්දෙය්‍ය, පත්වා සම්බොධිං උත්තම”න්ති. (දී. නි.
2.348);

එ එවං බුද්ධපසඤ්ඤිතා. බුද්ධපසඤ්ඤිතා පන බුද්ධානං ධම්මසරීරං ආරබ්භ
නිස්සයං කත්වා පවත්තිතාති ආහ “ධම්මො අරහතාං ඉවා”ති.
ධම්මපසඤ්ඤිතා, අරහත්තුපසඤ්ඤිතා ච වෙදිතබ්බා.

සුරියසමානසරීරාති සුරියසමානජපභාසරීරා. තෙනාහ “තස්සා
කිරා”තිආදි. යස්මා තිම්බරුතො ගන්ධබ්බදෙවරාජස්ස සුරියවච්ඡ සා අභිකෙ
ජාතා, තස්මා ආහ “යං තිම්බරුං දෙවරාජානං නිස්සයා ත්වං ජාතා”ති.
කල්‍යාණභිගතාය “කල්‍යාණි”ති වුත්තාති ආහ “සබ්බභිගසොහනා”ති.

රාගාවෙසවසෙන පුබ්බෙ වුත්තා ගාථා ඉදානිපි තමෙව ආරබ්භ පුරතො
ධීතං විය ආලපන්නො වදති.

ථනුදරන්ති පයොධරඤ්ච උදරඤ්ච අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “ථනවෙමජ්ඣං
උදරඤ්චා”ති.

කිඤ්චි කාරණන්ති කිඤ්චි පිළං.

පකතිං ජහිත්වා ධීතං අභිරත්තභාවෙන.

වාමුරුති රුවිරලාරු. තෙනාහ “වාමාකාරෙනා”තිආදි.
වාමචිකසිතරුවිරසුන්දරාභිරුපචාරුසද්දා හි එකත්වා දට්ඨබ්බා. න
තිබ්බිණන්ති න තික්ඛං න ලුඛං න කක්ඛළං. මන්දන්ති මුදු සිනිද්ධං.

අනෙකභාවොති අනෙකසභාවො, සො පන බහුවිධො නාම භොතීති ආහ
“අනෙකවිධො ජාතො”ති. අනෙකභාගොති අනෙකකොට්ඨාසො.

තයා සද්ධිං විපච්චතන්ති තයා සහිතංයෙව මෙ තං කම්මං විපච්චතු, තයා
සහෙව තස්ස කම්මස්ස ඵලං අනුභවෙය්‍යන්ති අධිජ්ජායො. තයා
සද්ධිමෙවාති යථා වක්කවත්තිසංවත්තනියකම්මං තස්ස නිස්සන්දඵලභූතෙන
ඉත්ථීරතනෙන සද්ධිංයෙව විපාකං දෙති, එවං තං මෙ කම්මං තයා
සද්ධිංයෙව මය්හං විපාකං දෙතු.

එකොදිති එකොදිභාවං ගතො, සමාහිතොති අත්ථො. ජීගීසානොති ජීගීසමානො හොති. තථාභූතොව ජීගීසති නාමාති තථා පඨමචිකජ්ජො වුත්තො. දුතියචිකජ්ජො පන “විවරති”ති කිරියාපදං ආහරිත්වා අත්ථො වුත්තො.

නන්දෙය්‍යන්ති සමාගමං පත්ථෙත්තො වදති අතිසස්සිරිකරූපසොභාය.

349. සංසන්දනීති සමෙති, යාය මුච්ඡනාය, යෙන ච ආකාරොන තන්තිස්සරො පවත්තො, තං මුච්ඡනං අනතිවත්තෙන්තො, තෙනෙව ච ආකාරොන ගීතස්සරොපි පවත්තොති අත්ථො. යෙන අජ්ඣාසයෙන භගවා පඤ්චසිඛස්ස ගන්ධබ්බෙ වණ්ණං කථෙසී, යදන්ථඤ්ච කථෙසී, තං සබ්බං විභාවෙතුං “කස්මා”තිආදිමාහ. නත්ථී බොධිමුලෙ එව සමුච්ඡන්තත්තා. උපෙක්ඛකො භගවා අනුපලිත්තභාවතො. සුවිමුත්තවත්තො භගවා ඡන්දරාගතො, සබ්බස්මා ච කිලෙසා. යදි එවං කස්මා පඤ්චසිඛස්ස ගන්ධබ්බෙ වණ්ණං කථෙසීති ආහ “සවෙ පනා”තිආදි.

ගන්ථිතාති සන්දහිතා, තා පන නිරන්තරං කථියමානා රාසිකතා විය හොන්තිති ආහ “පිණ්ඩිතා”ති. වොහාරවචනන්ති භගවතො, භික්ඛූනඤ්ච පුරතො වත්තබ්බං උපචාරවචනං.

උපනචචන්තියාති උපගන්ත්වා නචචන්තියා.

සක්කපසඤ්ඤාමනවණ්ණනා

350. “කදා සංයුජ්ඣා”තිආදිති වදන්තො පටිසම්මොදති. විජ්ජකාරම්පි දස්සෙය්‍යාති අධිසකතාහිනයවසෙන නචචම්පි දස්සෙය්‍ය.

351. “අභිවදිතො සක්කො දෙවානම්න්දො”තිආදිනං “තෙන බො පන සමයෙනා”තිආදිනං (පාරා. 16, 24) විය සඬගීතිකාරවචනභාවෙ සංසයො නත්ථී, “එවඤ්ච පන තථාගතා”ති ඉධ පන සියා සංසයොති “ධම්මසඬගාහකත්ථෙරෙහි යපිතවචන”න්ති වත්වා ඉතරස්සාපි තථාභාවං දස්සෙතුං “සබ්බමෙත”න්තිආදි වුත්තං. වුඩ්ඪිවචනෙන වුත්තොති “සුඛී හොතු පඤ්චසිඛ සක්කො දෙවානං ඉන්දො”ති ආසිසවාදං වුත්තො. “භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති”ති වදන්තො අභිවාදෙති නාම “සුඛී හොතු”ති ආසිසවාදස්ස වදාපනතො. තථා පන ආසිසවාදං වදන්තො අභිවදති නාම සබ්බකාලං තථෙව තිට්ඨනතො.

උරුං වෙපුල්ලං දස්සති දක්ඛනීති උරුන්දා විහත්තිඅලොපෙන. විවටා අධිගණ්ඨානං. යො පකතියා ගුහායං අන්ධකාරො, සො අන්තරහිතොති යො තස්සං ගුහායං සත්ථු සමන්තතො අසිතිහත්ථතො අයං පාකතිකො අන්ධකාරො, සො දෙවානං වත්ථාහරණසරීරොභාසෙහි අන්තරහිතො,

ආලොකො සම්පජ්ජී. අසීතිහත්ථෙ පන බුද්ධාලොකෙනෙව අන්ධකාරො අන්තරහිතො, න ච සමත්ථො දෙවනං ඔහාසො බුද්ධානං අහිභවිතුං.

352. විරජ්ජටිකාහන්ති විරජ්ජහුතිකො අහං. අඬ්ඬකරණං නාම නත්ථී අවිවාදාධිකරණට්ඨානෙ නිබ්බත්තත්තා. කීළාදීනිපිති ආදි-සද්දෙන ධම්මස්සවනාදිං සඬගණ්හාති.

සලලමයගන්ධකුටියන්ති සලලරුක්බෙහි රඤ්ඤා පසෙනදිනා කාරිතගන්ධකුටියං. තෙනස්සාති තෙන ඵලද්වයාධිගමෙන පහිනඔළාරිකකාමරාගතාය අස්සා භූජතියා දෙවලොකෙ අභිරතියෙව නත්ථී. චක්කනෙමිසද්දෙන තම්හා සමාධිමිහා වුට්ඨිතොති එත්ථ අධිජ්ජායං අජානන්තා “ආරම්මණස්ස අධිමත්තතාය සමාපත්තිතො වුට්ඨානං ජාත”න්ති මඤ්ඤෙයුන්ති තං පටික්ඛිපන්තො “සමාපන්නො සද්දං සුඤ්ඤාතීති නො චත රෙ චත්තබ්බෙ”ති ආහ. සති ච ආරම්මණසඬ්ඝට්ඨායං ගහණෙනපි භවිතබ්බන්ති අධිජ්ජායෙන “සුඤ්ඤාතී”ති වුත්තං, ඉතරො “පයමං ඤානං සමාපන්නස්ස සද්දො කණ්ටකො”ති වචනමත්තං නිස්සාය සබ්බස්සාපි ඤානස්ස සද්දො කණ්ටකොති අධිජ්ජායෙන පටික්ඛෙපං අසහන්තො “නනු භගවා...පෙ.... හණති”ති ඉමමෙව සුත්තපදං උද්ධරි. තත්ථ යථා දොසදස්සනපටිපක්ඛවාචනාවසෙන පටිසසඤ්ඤානං සුජ්ජහිනත්තා මහතාපි සද්දෙන අරූපසමාපත්තිතො න වුට්ඨානං, එවං “උජ්ජාදො භයං, අනුජ්ජාදො බෙම”න්තිආදිනා සම්මදෙව දොසදස්සනපටිපක්ඛවාචනාවසෙන සබ්බාසම්පි ලොකියසඤ්ඤානං අග්ගමග්ගෙන සමතික්කන්තත්තා ආරම්මණාධිගමතාය න කදාචි ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨානං හොතිති. තථා පන න සුජ්ජහිනත්තා පටිසසඤ්ඤානං සබ්බරූපසමාපත්තිතො වුට්ඨානං හොති, පයමජ්ඣානං පන අජ්ජකම්පි සද්දං න සහතිති තංසමාපන්නස්ස “සද්දො කණ්ටකො”ති වුත්තං. යදි පන පටිසසඤ්ඤානං වික්ඛම්භිතත්තා මහතාපි සද්දෙන අරූපසමාපත්තිතො න වුට්ඨානං හොති, පගෙව මග්ගඵලසමාපත්තිතො. තෙනාහ “චක්කනෙමිසද්දෙන”තිආදි. චක්කනෙමිසද්දෙනාති ච නයිදං කරණවචනං හෙතුමිහි, කරණෙ වා අථ බො සහයොගෙ. ඉමමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “භගවා පනා”තිආදි වුත්තං.

ගොපකචන්ද්‍රවණ්ණනා

353. පරිපුරකාරිනීති පරිපුණ්ණානි, පරිසුද්ධානි ච කත්වා රක්ඛිතවතී. “ඉත්ථීත්ත”න්තිආදි තත්ථ විරජ්ජනාකාරදස්සනං. ධිත්ථිභාවංඉත්ථිභාවස්ස ධික්කාරො හෙතුති අත්ථො. අලන්ති පටික්ඛෙපවචනං, පයොජනං නත්ථීති අත්ථො. විරාජෙතීති ජිගුච්ජති. එතා සම්පත්තියොති චක්කචන්තිසිරිආදිකා එතා යථාවුත්තසම්පත්තියො. තස්මා පුබ්බපරිවයෙන උපට්ඨිතනිකන්තිවසෙන. උපට්ඨානසාලන්ති සුධම්මදෙවසහං.

සොති ගොපකදෙවපුත්තො. වට්ටෙත්වා වට්ටෙත්වාති තොමරාදිං
වත්තෙන්තෙන විය වොදනවචනං පරිවට්ටෙත්වා පරිවට්ටෙත්වා. ගාළුභං
විජ්ඣාතඛිඛාති ගාළුභතරං සට්ටෙතඛිඛා.

කුතො මුඛාති කුතො පවත්තඤ්ඤාමුඛා. තෙනාහ “අඤ්ඤවිහිතකා”ති.
කතපුඤ්ඤෙති සම්මා කතපුඤ්ඤෙ ධම්මෙ.

දායොති ලාභො. සො හි දීයති තෙහි දාතඛිඛත්තා දායො, යෙසං දීයති,
තෙහි ලද්ධත්තා ලාභොති ච වුච්චති. සඬ්ඛාරෙ...පෙ.... පතිට්ඨහිංසු
කතාධිකාරත්තා. තත්ථ තාවතිංසභවනෙ ඨිතානංයෙව නිඛිඛත්තො යථා
සක්කස්ස ඉන්ද්‍රියාලගුහායං ඨිතස්සෙව සක්කත්තභාවො.

නිකන්තිං තස්මිං ගන්ධඛිඛකායෙ ආලයං සමුච්ඡින්නදිතුං න
සක්කොත්තො.

354. අත්තනාව වෙදිතඛිඛොති අත්තනාව අධිගන්ත්වා වෙදිතඛිඛො, න
පරප්පච්චයිකෙන. තුම්හෙහි වුච්චමානානීති කෙවලං තුම්හෙහි වුච්චමානානි.

වියායාමාති විස්සට්ඨං වීරියං සන්තානෙ පවත්තෙම. පකතියාති
රූපාවචරභාවෙන, “අනුස්සර”න්ති වා පායො.

කාමරාගො එව “ඡන්දො රාගො ඡන්දරාගො”තිආදි පවත්තිහෙදෙන
සංයොජනට්ඨෙන “කාමරාගසංයොජනානී”ති,
යොගගන්ථාදිපවත්තිආකාරහෙදෙන “කාමබන්ධනානී”ති ච වුත්තො.
පාපිමයොගානීති එත්ථ පන සෙසයොගගන්ථානම්පි වසෙන අත්ථො
වෙදිතඛිඛො.

දුට්ඨානන්ති වත්ථුකාමකිලෙසකාමවසෙන දුට්ඨානං.

“එත්ථ කිං, තත්ථ කි”න්ති ච පද්ද්වයෙ කින්නි නිපාතමත්තං.
වාතුද්දිසභාවෙති තෙසං බුද්ධාදීනං තිණ්ණං රතනානං වතුද්දිසයොග්‍යභාවෙ
අප්පට්ඨිතභාවෙ. බුද්ධරතනඤ්ඤි මහාකාරුණිකතාය, අනාවරණඤ්ඤාණතාය,
පරමසන්තුට්ඨතාය ච වාතුද්දිසං, ධම්මරතනං ස්වාක්ඛාතතාය, සඬ්ඝරතනං
සුප්පට්ඨපන්නතාය. තෙනාහ “සඬ්ඛදිසාසු අසප්පමානො”ති.

මජ්ඣිමස්ස පඨමජ්ඣානස්ස අධිගතත්තා තාවදෙව කායං
බ්‍රහ්මපුරොහිතං අධිගන්ත්වා තාවදෙව පුරිමං ඝානසතිං පටිලහිත්වා තං
ඝානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා
ඔරම්භාගියසංයොජනසමුච්ඡින්නදෙනෙ මග්ගඵලවිසෙසං
අනාගාමිඵලසඬ්ඛාතං විසෙසං අප්ඤ්ඤාසු අධිගච්ඡිංසු. කෙච්චි පන
“කාමාවචරත්තභාවෙන මග්ගඵලානි අධිගච්ඡිංසුති අධිප්පායෙන පඤ්චමස්ස

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා
කුමාරසේස අනට්ඨගතත්තා සුද්ධාලාසෙසු න උප්පජ්ජිංසු,
පට්මජ්ඣානලාභිතාය පන බ්‍රහ්මපුරොහිතෙසු නිබ්බන්තිංසු’ති වදන්ති.

මසමාණවත්ථුවණ්ණනා

355. විසුද්ධොති විසුද්ධඅජ්ඣාසයො, උපනිස්සයසම්පන්නොති අධිජ්ජායො. ගාමකම්මකරණට්ඨානන්ති ගාමිකානං උපට්ඨානට්ඨානං වදන්ති. තාවතකෙනෙවාති අත්තනා සොධිතට්ඨානෙව අඤ්ඤස්ස ආගන්ත්වා අවට්ඨානෙනෙව. සතිං පටිලභිත්වාති “අහො මයා කතකම්මං සඵලං ජාත”න්ති යොනියො චිත්තං උප්පාදෙත්වා.

පාසාණෙති මග්ගමජ්ඣෙ උච්චතරහාවෙන ධීතපාසාණෙ. උච්චාලෙත්වාති උද්ධරිත්වා. එතස්ස සග්ගස්ස ගමනමග්ගන්ති එතස්ස වන්දාදීනං උප්පත්තිට්ඨානභූතස්ස සග්ගස්ස ගමනමග්ගං පුඤ්ඤකම්මං.

සුගතිවසෙන ලද්ධබ්බං, කභාපණඤ්චාති කභාපණං, දණ්ඩවසෙන ලද්ධබ්බං බලි දණ්ඩබලි. ගහපතිකා කිං කරිස්සන්තීති ගහපතිකා නාම අට්ඨිකා විය විසමනිස්සිතා, තෙ න කඤ්චි අනත්ථං කරිස්සන්ති, එවං තයා ජානමානෙන කස්මා මය්හං න කථිතන්ති යදිපි පුබ්බෙ න කථිතං, එතරහි පන භයෙන කථිතං, මා මය්හං දොසං කරෙය්‍යාථ, ආරොචිතකාලතො පට්ඨාය න මය්හං දොසොති වදන්ති.

නිබද්ධන්ති එකන්තිකං.

පිසුණෙසීති පිසුණකම්මමකාසි, තුම්භාකං අත්තරෙ මය්හං පෙසුඤ්ඤං උපසංහරතීති අත්ථො. පුන අහරණියං බ්‍රහ්මදෙය්‍යං කත්වා. මය්හම්පීති මය්හම්පි අත්ථාය මං උද්දිස්ස පුඤ්ඤකම්මං කරොථ. නීලුප්පලං නාම විකසමානං උදකතො උග්ගන්ත්වාව විකසති, එවං අහුත්වා අත්තොඋදකෙ පුප්ඵිතං නීලුප්පලං විය. අම්භාකං පනිදං පුඤ්ඤකම්මං භවන්තරුපපත්තියා විනා ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙතීති යොජනා. වින්තාමත්තකම්පීති දොමනස්සවසෙන වින්තාමත්තකම්පි.

පගෙවාති කාලස්සෙව, අතිවිය පාතොති අත්ථො. කණ්ණිකූපගන්ති කණ්ණිකයොග්‍යං. තච්ඡෙත්වා මට්ඨං කත්වා කණ්ණිකාය කත්තබ්බං සබ්බං නිට්ඨපෙත්වා. තථා හි සා වත්ථෙත වෙයෙත්වා යිති.

වයබන්ධනං සාලාය අධිට්ඨානසජ්ජනං. කණ්ණිකමඤ්චබන්ධනං කණ්ණිකාරොහනකාලෙ ආරුහිත්වා අවට්ඨානඅට්ඨකරණං.

යස්ස අත්ථතෙ ඵලකෙ යස්ස ඵලකෙ අත්ථතෙති යොජනා.

අවිදුරෙති සාලාය, කොවිළාරරුක්ඛස්ස ව අවිදුරෙ. සබ්බපෙට්ඨිකාති සබ්බාසං තස්ස හරියානං පෙට්ඨිකා සුජාතා.

තස්සෙවාති සක්කස්සෙව. සන්තිකෙති සමීපෙ සන්තිකාවචරා හුත්වා නිබ්බත්තා. ධජෙන සද්ධිං සහස්සයොජනිකො පාසාදො.

කක්කටකච්ඡිකුසලසදිසන්ති කක්කටකෙ ගණ්හිතුං තස්ස බ්ලපරියන්තස්ස ච්ඡිකුසලසදිසං.

මච්ඡරුපෙනාති මතමච්ඡරුපෙන. ඔසරතීති පිලවන්තො ගච්ඡති. තස්සාපි බකසකුණිකාය පඤ්ච වස්සසතාති ආයු අභොසි දෙවනෙරයිකානං විය මනුස්සපෙතතිරච්ඡානානං ආයුනො අපරිච්ඡින්නත්තා.

උක්කුට්ඨිමකාසීති උච්චාසද්දමකාසි.

පුබ්බසන්නිවාසෙනාති පුරිමජාතිසු විරසන්නිවාසෙන. එවඤ්ඤි එකච්චානං දිට්ඨමත්තෙනපි සිනෙහො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා –

“පුබ්බෙව සන්නිවාසෙන, පච්චුප්පන්නහිතෙන වා;
එවං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති. (ජා. 1.2.174);

අවසෙසෙසුති අසුරෙ, සක්කං යපෙත්වා ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවෙව සන්ධාය වදති.

අත්ථනිස්සිතන්ති අත්තනො, පරෙසඤ්ච අත්ථමෙව හිතමෙව නිස්සිතං, තං පන හිතං සුබස්ස නිදානන්ති ආහ “කාරණනිස්සිත”න්ති.

පඤ්ඤාචෙය්‍යාකරණවණ්ණනා

357. කිංසංයොජනාති කිදිසසංයොජනා. සත්තෙ අනත්ථෙ සංයොජෙන්නි බන්ධන්තීති සංයොජනානීති ආහ “කිංබන්ධනා, කෙන බන්ධනෙන බද්ධා”ති. පුටුකායාති බහු සත්තකායාති ආහ “බහු ජනා”ති. වෙරං වුව්චති දොසොති ආහ “අවෙරාති අප්පට්ඨා”ති. ආවුධෙන සරීරෙ දණ්ඨො ආවුධදණ්ඨො, ධනස්ස දාපනත්ථෙත දණ්ඨො ධනදණ්ඨො, තදුහයාකරණෙන තතො විනිමුත්තො අදණ්ඨො, සම්පත්තිහරණෙන, සහ අනත්ථුප්පත්තිතො ව සපත්තො, පටිසත්තුති ආහ “අසපත්තාති අපච්චත්ථිකා”ති. බ්‍යාපජ්ඣං වුව්චති චිත්තදුක්ඛං, තඛ්ඛිරහිතා අබ්‍යාපජ්ඣාති ආහ “විගතදොමනස්සා”ති. පුබ්බෙ “අවෙරා”ති පදෙන සම්බද්ධාසාතකාභාවො වුත්තො. තෙනාහ “අප්පට්ඨා”ති. “අවෙරිතො”ති පන ඉමිනාපි කොපමත්තස්සපි අනුප්පාදනං. තෙනාහ “කත්ථවි කොපං න උප්පාදෙත්වා”ති. “විහරෙමු”ති ව පදං පුරිමපදෙහිපි යොජෙතබ්බං “අවෙරා විහරෙමු”තිආදිනා. අයඤ්ච අවෙරාදිභාවො සංවිභාගෙන පාකටො භොතීති දස්සෙතුං “අච්ඡරායා”ති ආදිං වත්වා “ඉති වෙ තෙසං භොතී”ති වුත්තං. චිත්තුප්පත්ති දළ්භතරාපි හුත්වා පචත්තතිති දස්සෙතුං “දානං දත්වා, පූජං

කත්වා ව පත්ථයන්ති”ති වුත්තං. ඉති චෙති චෙ-සද්දො අන්වයසංසග්ගෙන පරිකප්පෙතිති ආහ “එවඤ්ඤා නෙස”න්ති.

යාය කායචි පරෙසං සම්පත්තියා ඛියනං උසුයනං අසහනං ලක්ඛණං එතිස්සාති පරසම්පත්තිඛියනලක්ඛණා, යදග්ගෙන අත්තසම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවං අසහනලක්ඛණං, තදග්ගෙනස්ස “නිගුහනලක්ඛණ”න්තිපි වත්තබ්බං. තථා හිස්ස පොරාණා “මා ඉදං අච්ඡරියං අඤ්ඤෙසං හොතු, මය්හමෙව හොතුති මච්ඡරිය”න්ති නිබ්බවනං වදන්ති. අභිධම්මෙ “යා පරලාභසක්කාරගරුකාරමානනවන්දනපුජනාසු ඉස්සා ඉස්සායනා”තිආදිනා (ධ. ස. 1126) නික්ඛෙපකණ්ඩෙ, “යා එතෙසු පරෙසං ලාභාදීසු කිං ඉමිනා ඉමෙස”න්තිආදිනා තංසංවණ්ණනායඤ්ඤා වුත්තානෙව, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බානීති අධිප්පායො.

යස්මා පන ඉස්සාමච්ඡරියානි බග්වාදිනවානි, තෙසං විභාවනා ලොකස්ස බහුකාරා, තස්මා අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 1125) විභාවිතානම්පි තෙසං දිට්ඨධම්මිකෙපි සම්පරායිකෙ පිආදිනවෙ දස්සෙත්තො “ආවාසමච්ඡරියෙන පනා”තිආදිමාහ. එත්ථාති එතෙසු ඉස්සාමච්ඡරියෙසු, එතෙසු වා ආවාසමච්ඡරියාදීසු පඤ්චසු මච්ඡරියෙසු. සඬකාරං සීසෙන උක්ඛිපිත්වා වචරති තත්ථ ලග්ගචිත්තතාය, නිහීනජ්ඣාසයතාය ව. මමාති මයා, අයමෙව වා පායො. ලොභිතම්පි මුඛතො උග්ගච්ඡති විත්තවිසාතෙන සංතත්තහදයතාය. කුච්ඡවිරෙවනම්පි හොති අතිජලග්ගිතො. අඤ්ඤො විභවපට්ඨෙධම්මො අරියානංයෙව හොති, තෙ ව තං න මච්ඡරායන්ති මච්ඡරියස්ස සබ්බසො පහීනත්තා. පට්ඨෙධම්මෙ මච්ඡරියස්ස අසම්භවො එවාති ආහ “පරියත්තිධම්මමච්ඡරියෙන වා”ති. වණ්ණමච්ඡරියෙන දුබ්බණ්ණො, ධම්මමච්ඡරියෙන ඵලමුගො දුප්පඤ්ඤො හොති.

“අපිවා”තිආදි පඤ්චන්තං මච්ඡරියානං වසෙන කම්මසරික්ඛකවිපාකදස්සනං. ආවාසමච්ඡරියෙන ලොභගෙහෙ පච්චති පරෙසං ආවාසපච්චයහිතසුඛනිසෙධනතො. කුලමච්ඡරියෙන අප්පලාහො හොති පරෙහි කුලෙසු ලද්ධබ්බලාභනිසෙධනතො, අප්පලාහොති ව අලාහොති අත්ථො. ලාභමච්ඡරියෙන ගුප්තිරයෙ නිබ්බත්තති ලාභහෙතු පරෙහි ලද්ධබ්බස්ස අස්සාදනිසෙධනතො. සබ්බථාපි නිරස්සාදො හි ගුප්තිරයො. වණ්ණො නාම න හොතීති සරීරවණ්ණො, ගුණවණ්ණොති දුට්ඨොපි වණ්ණො නාමමත්තෙනපි න හොති, තත්ථ තත්ථ නිබ්බත්තමානො විරූපො එව හොති. සම්පත්තිනිගුහනසභාවෙන මච්ඡරියෙන විරූපිතෙ සන්තානෙ යෙභුයොන ගුණා පතිට්ඨමෙව න ලහන්ති, යෙ ව පතිට්ඨහෙයුං, තෙසම්පි වසෙනස්ස වණ්ණො න භවෙයා. තෙ හි තස්ස ලොකෙ රත්තිං බිත්තා සරා විය න පඤ්ඤායන්ති. ධම්මමච්ඡරියෙන කුක්කුළනිරයෙ. සොතාපත්තිමග්ගෙන පහීයති

අපායගමනීයභාවතො. වෙරාදීහි න පරිමුච්චන්තියෙව තප්පරිමුච්චනාය ඉච්ඡාය අප්පත්තබ්බත්තා ජාතිආදිධම්මානං සත්තානං ජාතිආදීහි විය.

තිණ්ණා මෙත්ථ කඬබාති ම-කාරො පදසන්ධිකරො. එතස්මිං පඤ්ඤෙහි එතස්මිං “කිංසංයොජනා නු බො”ති එවං ඤාතුං ඉච්ඡිතෙ අත්ථෙ. තුම්භාකං වචනං සුත්වාති “ඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනා”ති එවං පචත්තං තුම්භාකං විස්සජ්ජනවචනං සුත්වා. කඬබා තිණ්ණාති යථාපුච්ඡිතෙ අත්ථෙ සංසයො තරිතො විගතො දෙසනානුස්සරණමත්තෙන, න සමුච්ඡෙදවසෙනාති ආභ “න මග්ගවසෙනා”තිආදි. අයම්පි කථංකථා විගතාති කඬබාය විගතත්තා එව තස්සා පචත්තිආකාරවිසෙසභූතා “ඉදං කථං ඉදං කථං”න්ති අයම්පි කථංකථා විගතා අපගතා.

358. නිදානාදීනි මහානිදානසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.95) වුත්තත්ථානෙව. පියානං අත්තනො පරිග්ගහභූතානං සත්තසඬබාරානං පරෙහි සාධාරණභාවාසහනවසෙන, නිගුහනවසෙන ච පචත්තනතො පියසත්තසඬබාරනිදානං මච්ඡරියං, අප්පියානං පරිග්ගහභූතානං සත්තානං, සඬබාරානාඤ්ච අසහනවසෙන පචත්තියා අප්පියසත්තසඬබාරනිදානා ඉස්සා. යඤ්ඤි කිඤ්චි අප්පියසම්බන්ධං හද්දකම්පි තං කොධනස්ස අප්පියමෙවාති. උභයන්ති මච්ඡරියං, ඉස්සා වාති උභයං. උභයනිදානන්ති පියනිදානාඤ්චෙව අප්පියනිදානාඤ්ච. පියාති ඉට්ඨා. කෙළායිතාති ධනායිතා. මමායිතාති මමත්තං කත්වා පරිග්ගහිතා. ඉස්සං කරොතීති “කිං ඉමස්ස ඉමිනා”ති තස්ස පියසත්තලාභාසහනවසෙන උස්සුයති, තමෙව පියසත්තං යාවිතො. අහො වතස්සාති සාධු වත අස්ස. “ඉමස්ස පුග්ගලස්ස එවරූපං පියවත්ථු න භවෙය්‍යා”ති ඉස්සං කරොති උස්සං උප්පාදෙති. මමායන්තාති කෙළායන්තා. අප්පියෙති අප්පියෙ සත්තෙ තෙසං සතාපතො. අස්සාති පුග්ගලස්ස, යෙන තෙ ලද්ධා. තෙති සත්තසඬබාරා, සචෙපි අමනාපා හොන්ති අප්පියෙහි සමුදාගතත්තා. විපරිතවුත්තිකායාති අයාථාවගාහිතාය. කො අඤ්ඤො එවරූපස්ස ලාභීති තෙන අත්තානං සම්භාවෙන්තො ඉස්සං වා කරොති. අඤ්ඤස්ස තාදිසං උප්පජ්ජමානම්පි “අහො වතස්ස එවරූපං න භවෙය්‍යා”ති ඉස්සං වා කරොති, අයඤ්ච නයො හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා න ගහිතො.

වත්ථුකාමානං පරියෙසනවසෙන පචත්තො ඡන්දො පරියෙසනඡන්දො. පටිලාභපච්චයො ඡන්දො පටිලාභඡන්දො. පරිභුඤ්ජනවසෙන පචත්තො ඡන්දො පරිභොගඡන්දො. පටිලද්ධානං සන්තිධාපනවසෙන, සඬගොපනවසෙන ච පචත්තො ඡන්දො සන්තිධිඡන්දො. දිට්ඨධම්මිකමෙව පයොජනං වින්තෙත්වා විස්සජ්ජනවසෙන පචත්තො ඡන්දො විස්සජ්ජනඡන්දො. තෙනාභ “කතමො”තිආදි.

අයං පඤ්චවිධොපි අත්ථතො තණ්හායනමෙවාති ආභ “තණ්හාමත්තමෙවා”ති.

එවං චුත්තො “ලාභං පටිච්ච විනිවිජ්ජයො”ති එවං මහානිදානසුත්තෙ (දී. නි. 2.103) චුත්තො විනිවිජ්ජයවිතක්කො විතක්කො නාම, න යො කොචි විතක්කො. ඉදානි යථාචුත්තං විනිවිජ්ජයවිතක්කං අත්ථුද්ධාරනයෙන නිහරිත්වා දස්සෙතුං “විනිවිජ්ජයො”තිආදි චුත්තං. අට්ඨසත්තන්ති අට්ඨාධිකං සතං, තඤ්ඤාච ඛො තණ්හාවිවර්තනං සතං, න යස්ස කස්සචිති දස්සෙතුං “තණ්හාවිවර්ත”න්ති චුත්තං. තණ්හාවිනිවිජ්ජයො නාම තණ්හාය වසෙන වක්ඛමානනයෙන ආරම්මණස්ස විනිවිජ්ජනනො. දිට්ඨිදස්සනවසෙන “ඉදමෙව සච්චං, මොසං අඤ්ඤ”න්ති විනිවිජ්ජනනො දිට්ඨිවිනිවිජ්ජයො නාම. ඉට්ඨං පණිතං, අනිට්ඨං අප්පණිතං, පියායිතබ්බං පියං, අප්පියායිතබ්බං අප්පියං, තෙසං වචත්ථානං තණ්හාවසෙන න භොති. තණ්හාවසෙන හි එකච්චො කිඤ්චි වත්ථුං පණිතං මඤ්ඤති, එකච්චො හීනං, එකච්චො පියායති, එකච්චො නප්පියායති. තෙනාහ “තදෙව හී”තිආදි. “දස්සාමී”ති ඉදං විස්සජ්ජනජන්දෙ චුත්තනයෙන චෙව වට්ඨුපනිස්සයදානවසෙන ව චෙදිතබ්බං. තම්පි හි තණ්හාජන්දහෙතුකන්ති.

යත්ථ සයං උප්පජ්ජන්ති, තං සත්තානං සංසාරෙ පපඤ්චෙන්ති විත්ථාරයන්තිති පපඤ්චා. යස්ස ව උප්පන්නා, තං “රත්තො”ති වා “සත්තො”ති වා “මිච්ඡාහිනිවිට්ඨො”ති වා පපඤ්චෙන්ති ඛාඤ්ජෙන්තිති පපඤ්චා. යස්මා තණ්හාදිට්ඨියො අධිමත්තා හුත්වා පවත්තමානා තංසමඬ්ඨිපුග්ගලං පමත්තාකාරං පාපෙන්ති, මානො පන ජාතිමදාදි වසෙන මත්තාකාරම්පි, තස්මා “මත්තපමත්තාකාරපාපනට්ඨොනා”ති චුත්තං. සඬ්ඛා චූච්චති කොට්ඨාසො භාගසො සඬ්ඛායති උපට්ඨාතිති. යස්මා පපඤ්චසඤ්ඤා තංතංද්වාරවසෙන, ආරම්මණවසෙන ව භාගසො විතක්කස්ස පච්චයා භොන්ති, න කෙවලා, තස්මා පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිදානො විතක්කො චුත්තො, පපඤ්චසඤ්ඤානං වා අනෙකහෙදහින්න්තා තංසමුදායො “පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා”ති චුත්තො. පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛාග්ගහණෙන ව අනවසෙසො දුක්ඛසමුදයො චුත්තො තංතං නිමිත්තත්තා වට්ටදුක්ඛස්සාති.

යො නිරොධො චූපසමොති නිරොධසච්චමාහ. තස්ස සාරුප්පන්ති තස්ස පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛාය නිරොධස්ස චූපසමස්ස අධිගමුපායතාය සාරුප්පං අනුච්ඡවිකං, එතෙන විපස්සනං වදති. තත්ථ යථාචුත්තනිරොධෙ ආරම්මණකරණවසෙන ගච්ඡති පවත්තතිති තත්ථගාමිනී, එතෙන මග්ගං. තෙනාහ “සහ විපස්සනාය මග්ගං පුච්ඡති”ති.

වෙදනාකම්මට්ඨානවණ්ණනා

359. පුච්ඡිතමෙව කථිතං. යස්මා සක්කෙන දෙවානං ඉන්දෙන පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිරොධගාමිනිපටිපදා පුච්ඡිතාව, හගවා ව තදධිගමුපායං අරුපකම්මට්ඨානං තස්ස අප්ඤ්ඤාසයවසෙන වෙදනාමුඛෙන කථෙන්නො තිස්සො වෙදනා ආරහි, ඉති පුච්ඡිතමෙව කථෙන්නෙන පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන සානුසන්ධිමෙව ව කථිතං. න හි බුද්ධානං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා
 අනන්‍යසන්ධිකා කථා නාම අත්ථී. ඉදානිස්ස වෙදනාමුඛෙන
 අරුපකම්මට්ඨානස්සෙව කථනෙ කාරණං දස්සෙතුං. “දෙවනානඤ්ඡී”ති ආදි
 වුත්තං. කරජකායස්ස සුබ්බමතාවචනෙනෙව අච්චන්තමුදුසුබ්බමාලභාවාපි
 වුත්තා ඵවාති දට්ඨබ්බං. කම්මජන්ති කම්මජතෙජං. තස්ස බලවහාවො
 උළාරපුඤ්ඤකම්මනිබ්බත්තත්තා, අතිවිය
 ගරුමධුරසිනිද්ධසුද්ධාභාරජීරණතො ච. ඵකාභාරමිපිති ඵකාභාරවාරමිපි.
 “විලියන්ති”ති ඵතෙන කරජකායස්ස මන්දතාය කම්මජතෙජස්ස
 බලවහාවෙන ආභාරවෙලාතික්කමෙන නෙසං. බලවතී දුක්ඛවෙදනා
 උප්පජ්ජමානා සුපාකටා හොතීති දස්සෙති. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙතං,
 සුඛවෙදනාපි පන නෙසං. උළාරපණ්ණෙසු ආරම්මණෙසු උපරුපරි
 අනිග්ගහණවසෙන පවත්තමානා සුපාකටා හුත්වා උපට්ඨාතියෙව.
 උපෙක්ඛාපි තෙසං කදාපි උප්පජ්ජමානා සන්තපණ්ණිකරූපා ඵව
 ඉට්ඨමජ්ඣත්තෙ ඵව ආරම්මණෙ පවත්තනතො. තෙනෙවාහ
 “තස්මා”ති ආදි.

රූපකම්මට්ඨානන්ති රූපපරිග්ගහං, රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසන්ති
 අත්ථො. අරුපකම්මට්ඨානන්ති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. තත්ථ
 රූපකම්මට්ඨානෙන සමථාහිනිවෙසොපි සඬගස්හති, විපස්සනාහිනිවෙසො
 පන ඉධාධිජ්ජෙතොති දස්සෙන්නො “රූපපරිග්ගහො අරුපපරිග්ගහොතිපි
 ඵතදෙව වුච්චති”ති ආහ. චතුර්ධාතුවචත්ථානන්ති ඵත්ථ යෙභුයොන
 චතුර්ධාතුවචත්ථානං විත්ථාරෙන්තො රූපකම්මට්ඨානං කථෙතීති
 අධිජ්ජායො. රූපකම්මට්ඨානං දස්සෙත්ථාව කථෙති “ඵවං රූපකම්මට්ඨානං
 වුච්චමානං සුට්ඨු විභූතං පාකටං හුත්වා උපට්ඨාතී”ති. “ඵතෙන ඉධාපි
 රූපකම්මට්ඨානං ඵකදෙසෙන විභාවිතමෙවා”ති වදන්ති.

කාමඤ්ඤෙත්ථ වෙදනාවසෙන අරුපකම්මට්ඨානං ආගතං,
 තදඤ්ඤධම්මවසෙනපි අරුපකම්මට්ඨානං ලබ්හතීති තං විභාගෙන දස්සෙතුං
 “තිව්ධො ඡී”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ අහිනිවෙසොති අනුප්පවෙසො,
 ආරම්භොති අත්ථො. ආරම්භෙ ඵව හි අයං විභාගො, සම්මසනං පන
 අනවසෙසතොව ධම්මෙ පරිග්ගහෙත්ථා පවත්තතීති. “පරිග්ගහිතෙ
 රූපකම්මට්ඨානෙ”ති ඉදං රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසං සන්ධාය වුත්තං,
 අරුපමුඛෙන පන විපස්සනාහිනිවෙසො යෙභුයොන සමථයානිකස්ස
 ඉච්ඡිතබ්බො, සො ච පයමං ඤානඤ්ඤානි පරිග්ගහෙත්ථා තතො පරං
 සෙසධම්මෙ පරිග්ගහණාති. පයමාහිනිපාතොති සබ්බෙ චෙතසිකා
 චිත්තායත්තා චිත්තකිරියාභාවෙන වුච්චන්තිති ඵස්සො චිත්තස්ස
 පයමාහිනිපාතො වුත්තො. තං ආරම්මණන්ති යථාපරිග්ගහිතං
 රූපකම්මට්ඨානසඤ්ඤිතං ආරම්මණං. උප්පන්නඵස්සො පුග්ගලො,
 චිත්තචෙතසිකරාසි වා ආරම්මණෙන චුට්ඨො ඵස්සසහජාතාය වෙදනාය
 තංසමකාලමෙව වෙදෙති, ඵස්සො පන ඕභාසස්ස විය පදීපො වෙදනාදීනං
 පච්චයවිසෙසො හොතීති පුරිමකාලො විය වුච්චති, යා තස්ස

ආරම්මණාහිනිරොපනලක්ඛණතා වුච්චති. චුසන්තොති ආරම්මණස්ස චුසනාකාරෙන. අයඤ්ඤි අරුපධම්මත්තා එකදෙසෙන අනල්ලියමානොපි රූපං විය චක්ඛුං, සද්දො විය ච සොතං, චිත්තං, ආරම්මණඤ්ච චුසන්තො විය, සඬ්ඝට්ටෙන්තො විය ච පචත්තතිති. තථා හෙස “සඬ්ඝට්ටනරසො”ති වුච්චති.

ආරම්මණං අනුභවන්තීති ඉස්සරවතාය විසවිතාය සාමිභාවෙන ආරම්මණරසං සංවෙදෙන්ති. එස්සාදිනඤ්ඤි සම්පයුත්තධම්මානං ආරම්මණෙ එකදෙසෙනෙව පචත්ති චුසනාදිමත්තභාවතො, වෙදනාය පන ඉට්ඨාකාරසම්භොගාදිවසෙන පචත්තනතො ආරම්මණෙ නිස්පදෙසතො පචත්ති. චුසනාදිභාවෙන හි ආරම්මණග්ගණං එකදෙසානුභවනං, වෙදයිතභාවෙන ගණං යථාකාමං සබ්බානුභවනං, එවංසභාවානෙව තානි ගහණානීති න වෙදනාය විය එස්සාදිනම්පි යථා සකකිච්චකරණෙන සාමිභවානුභවනං වොදෙතබ්බං. විජානන්තන්ති පරිච්ඡින්නදනවසෙන විසෙසතො ජානන්තං. විඤ්ඤාණඤ්ඤි මිනිතබ්බවත්ථුං නාලියා මිනන්තො පුරිසො විය ආරම්මණං පරිච්ඡිජ්ජ විභාවෙන්තං පචත්තති, න සඤ්ඤා විය සඤ්ජානනමත්තං හුත්වා. තථා හි අනෙත කදාවි ලක්ඛණත්තයවිභාවනාපි හොති, ඉමෙසං පන එස්සාදිනං තස්ස තස්ස පාකට්ඨාවො පච්චයවිසෙසසිද්ධස්ස පුබ්බභාගස්ස වසෙන වෙදිතබ්බො.

එවං තස්ස තස්සෙව පාකට්ඨාවෙපි “සබ්බං, හික්ඛවෙ, අහිඤ්ඤොයා”න්ති (සං. නි. 4.46; පටි. ම. 1.3), “සබ්බඤ්ච බො, හික්ඛවෙ, අහිජාන”න්ති (සං. නි. 4.27) ච එවමාදි වචනතො සබ්බෙ සම්මසනුපගා ධම්මා පරිග්ගහෙතබ්බාති දස්සෙන්තො “තත්ථ යස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ එස්සපඤ්චමකෙයෙවාති අවධාරණං තදන්තොගධත්තා තග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා වතුන්තං අරුපක්ඛන්ධානං. එස්සපඤ්චමකග්ගහණඤ්ඤි තස්ස සබ්බස්ස සබ්බවිත්තුජ්ජාදසාධාරණභාවතො. තත්ථ ච එස්සවෙනනාග්ගහණෙන සබ්බසඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මසඬ්ඛගහො වෙනනජ්ජධානත්තා තෙසං. තථා හි සුත්තන්තභාජනීයෙ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධවිභවිතෙ “චක්ඛුසම්පස්සජා වෙනනා”තිආදිනා (විභ. 21) වෙනනාව විභත්තා, ඉතරෙ පන බන්ධා සරුපෙනෙව ගහිතා.

වත්ථුනිස්සිතාති එත්ථ වත්ථු-සද්දො කරජකායවිසයො, න ඡබ්බත්ථුචිසයොති. කථමිදං විඤ්ඤායතීති ආහ “යං සන්ධාය වුත්ත”න්ති. කත්ථ පන වුත්තං? සාමඤ්ඤඵලසුත්තෙ. සොති කරජකායො. “පඤ්චක්ඛන්ධවිනිමුත්තං නාමරූපං නත්ථි”ති ඉදං අධිකාරවසෙන වුත්තං. අඤ්ඤො හි බන්ධවිනිමුත්තම්පි නාමං අත්ථෙවති. අවිජ්ජාදිහෙතුකාති අවිජ්ජාතණ්හපාදානාදිහෙතුකා. “විපස්සනාපටිපාටියා අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති සම්මසන්තො විචරති”ති ඉමිනා බලවවිපස්සනං වත්ථා පුන තස්ස උස්සුක්කාපනං, විසෙසාධිගමඤ්ච දස්සෙන්තො “සො”තිආදිමාහ.

ඉධාති ඉමස්මිං සක්කපඤ්ඤාසුත්තෙ. වෙදනාවසෙන චෙත්ථ අරුපකම්මට්ඨානකථනෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. යථාචුත්තෙසු ච තීසු කම්මට්ඨානාහිනිවෙසෙසු වෙදනාවසෙන කම්මට්ඨානාහිනිවෙසො සුකරො වෙදනානං විභූතභාවතොති දස්සෙතුං “එස්සවසෙන ඡී”තිආදි චුත්තං. “න පාකටං හොති”ති ඉදං සක්කපමුඛානං තෙසං දෙවානං යථා වෙදනා විභූතා හුත්වා උපට්ඨාති, න එවං ඉතරද්වයන්ති කත්වා චුත්තං. වෙදනාය එව ච තෙසං විභූතභාවො වෙදනාමුඛෙනෙචෙත්ථ භගවතා දෙසනාය ආරද්ධත්තා. “වෙදනානං උප්පත්තියා පාකටතායා”ති ඉදං සුඛදුක්ඛවෙදනානං වසෙන චුත්තං. තාසඤ්ඤි පචත්ති ඔළාරිකා, න ඉතරාය. තදුභයග්ගහණමුඛෙන වා ගහෙනබ්බත්තා ඉතරායපි පචත්ති විඤ්ඤානං පාකටා එවාති සුඛදුක්ඛවෙදනානාඤ්ඤි”ති විසෙසග්ගහණං දට්ඨබ්බං. “යදා සුඛං උප්පජ්ජති”තිආදි සුඛවෙදනාය පාකටභාවවිභාවනං, තයිදං අසමාහිතභූමිවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ “සකලං සරීරං බොහන්තෙ”න්තිආදිනා කාමං පචත්තිඔළාරිකතාය අවුපසන්තසභාවමෙතං සුඛං, සාතලක්ඛණතාය පන සම්පයුත්තධම්මෙ, නිස්සයඤ්ච අනුග්ගණ්හන්තමෙව පචත්තතිති දස්සෙති. “යදා දුක්ඛං උප්පජ්ජති”තිආදිසු චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දුද්දීපනාති ඤාණෙන දීපෙතුං අසක්කුණෙය්‍යා, දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යාති අත්ථො. තෙනාහ “අන්ධකාරා අභිභූතා”ති. අන්ධකාරාති අන්ධකාරගතසදිසී, ජානිතුකාමෙ ව අන්ධකාරිනී. පුබ්බාපරං සමං සුකරෙ සුපලක්ඛිතමග්ගවසෙන පාසාණතලෙ මිගගතමග්ගො විය ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණෙසු සුඛදුක්ඛානුභවනෙහි මජ්ඣන්තාරම්මණෙසු අනුමිතිතබ්බතාය චුත්තං “සා සුඛදුක්ඛානං...පෙ.... පාකටා හොති”ති. තෙනාහ “යථා”තිආදි. නයතො ගණ්හන්තස්සාති එත්ථායං නයො – යස්මා ඉට්ඨානිට්ඨවිසයාය ආරම්මණුපලද්ධියා අනුභවනතො නිට්ඨාමජ්ඣන්තවිසයා ව උපලද්ධි, තස්මා න තාය නිරනුභවනාය භවිතබ්බං, යං තත්ථානුභවනං, සා අදුක්ඛමසුඛා. තථා අනුපලබ්භමානං රූපාදිඅනුභූය්‍යමානං දිට්ඨං උපලබ්භති, යො පන මජ්ඣන්තාරම්මණං තබ්බිසයස්ස විඤ්ඤාණප්පචත්තියං, තස්මා අනනුභූය්‍යමානෙන තෙන න භවිතබ්බං. සක්කා හි වත්තුං අනුභවමානා මජ්ඣන්තවිසයුපලද්ධි උපලද්ධිභාවතො. ඉට්ඨානිට්ඨවිසයුපලද්ධිවිසයං පන නිරනුභවනං තං අනුපලද්ධිසභාවමෙව දිට්ඨං, තං යථාරූපන්ති. නිවත්තෙත්වාති නිහරිත්වා, “සොමනස්සංපාහ”න්තිආදිනා සමානජාතියම්පි හින්දන්තො අඤ්ඤෙහි අරුපධම්මෙහි විවෙචෙත්වා අසංසට්ඨං කත්වාති අත්ථො.

අයඤ්ච රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තෙත්වා දෙසනා තථාචිනෙතබ්බපුග්ගලාපෙක්ඛාය සුත්තන්තරෙසුපි (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106, 390, 413, 450, 465, 467; ම. නි. 2.306, 209; 3.67, 342; සං. නි. 4.248) ආගතා එවාති දස්සෙන්නො “න

කෙවල”න්තිආදිමාහ. තත්ථ මහාසතිපට්ඨානෙ (දී. නි. 2.273) තථා දෙසනාය ආගතභාවො අනන්තරමෙව ආවි භවිස්සති, මජ්ඣිමනිකායෙ සතිපට්ඨානදෙසනාපි (ම. නි. 1.106) තාදිසි එව. චූළතණ්භාසඬ්ඛයෙ “එවං චෙතං, දෙවානං ඉන්ද්‍ර, භික්ඛුනො සුතං හොති ‘සබ්බෙ ධම්මා නාලං අභිනිවෙසායා’ති, සො සබ්බං ධම්මං අභිජානාති, සබ්බං ධම්මං අභිඤ්ඤාය සබ්බං ධම්මං පරිජානාති, සබ්බං ධම්මං පරිඤ්ඤාය යං කිඤ්චි වෙදනං වෙදෙති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, සො තාසු වෙදනාසු අනිච්චානුපස්සී විහරති, විරාගානුපස්සී”තිආදිනා (ම. නි. 1.390) ආගතං. තෙන චුත්තං “අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තෙත්වා දස්සෙසී”ති. මහාතණ්භාසඬ්ඛයෙ පන “සො එවං අනුරොධවිරොධවිජ්ජහීනො යං කිඤ්චි වෙදනං වෙදෙති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, සො තං වෙදනං නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣෙධායා නිට්ඨති. තස්ස තං වෙදනං අනභිනන්දතො අනභිවදතො අනාජ්ඣෙධායා නිට්ඨතො යා වෙදනාසු නන්දී සා නිරුජ්ඣති”තිආදිනා (ම. නි. 1.414) ආගතං. චූළවෙදල්ලෙ “කති පනායොවෙදනා”තිආදිනා (ම. නි. 1.465) ආගතං. මහාවෙදල්ලෙ “වෙදනාති, ආවුසො, වුව්චති, කිත්තාවතා නු ඛො, ආවුසො, ‘වෙදනා’ති වුව්චති”තිආදිනා (ම. නි. 1.450) ආගතං. එවං රට්ඨපාලසුත්තාදීසුපි (ම. නි. 2.305) වෙදනාකම්මට්ඨානස්ස ආගතට්ඨානං උද්ධරිත්වා වත්තබ්බං.

“පයමං රුපකම්මට්ඨානං කපෙත්වා”ති චුත්තං, කථං තමෙත්ථ කථිතන්ති ආහ “රුපකම්මට්ඨාන”න්තිආදි. සඬ්ඛිත්තං, කථං සඬ්ඛිත්තං? වෙදනාය ආරම්මණමත්තකංයෙව, යෙභුයොන වෙදනා රුපධම්මාරම්මණා පඤ්චද්වාරවසෙන පවත්තනතො. තෙන වස්සා පුරිමසිද්ධා එව ආරම්මණන්ති වෙදනං වදන්තෙන තස්සාරම්මණධම්මා අත්ථතො පයමතරං ගහිතා එව නාම හොන්තීති ඉමාය අත්ථාපත්තියා රුපකම්මට්ඨානස්සෙවෙත්ථ පයමං ගහිතතා ජොතිතා, න සරුපෙනෙව ගහිතත්තා. තෙනාහ “තස්මා පාළියං නාරුළ්භං භවිස්සති”ති.

360. ද්විති කොට්ඨාසෙහිති සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බහාගෙහි. එවරුපන්ති යං අකුසලානං අභිබුද්ධියා, කුසලානඤ්ච පරිහානාය සංවත්තති, එවරුපං, තං පන කාමුපසඤ්ඤිතතාය “ගෙහනිස්සිත”න්ති වුව්චතීති ආහ “ගෙහසිතසොමනස්ස”න්ති. ඉට්ඨානන්ති පියානං. කන්තානන්ති කමතීයානං. මනාපානන්ති මනවඩ්ඪනකානං. තතො එව මනො රමෙන්නීති මනොරමානං. ලොකාමිසපට්ඨංයුත්තානන්ති තණ්හාසන්තිස්සිතානං කාමුපසඤ්ඤිතානං. පටිලාභතො සමනුපස්සතොති “අහො මයා ඉමානි ලද්ධානී”ති යථාලද්ධානි රුපාරම්මණාදිනි අස්සාදයතො. අතීතන්ති අතික්කන්තං. නිරුද්ධන්ති නිරොධජ්ජත්තං. විපරිණතන්ති සභාවට්ඨගමෙන විගතං. සමනුස්සරතොති අස්සාදනවසෙන අනුවිත්තයතො. ගෙහසිතන්ති

කාමගුණනිස්සිතං. කාමගුණා හි කාමරාගස්ස ගෙහසදිසත්තා ඉධ “ගෙහ”න්ති අධිජ්ජෙතා.

එවරුපන්ති යං අකුසලානං පරිහානාය, කුසලානඤ්ච අභිබුද්ධියා සංවත්තති, එවරුපං, තං පන පබ්බජ්ජාදිවසෙන පවත්තියා නෙක්ඛම්මුපසඤ්භිතන්ති ආහ “නෙක්ඛම්මසිතං සොමනස්ස”න්ති. ඉදානි තං පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං “තත්ථ කතමානී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ විපස්සනාලක්ඛණෙ නෙක්ඛම්මෙ දස්සිතෙ ඉතරානි තස්ස කාරණතො, එලතො, අත්ථතො ච දස්සිතානෙව හොන්තීති විපස්සනාලක්ඛණමෙව තං දස්සෙන්නො “රුපානන්ත්වෙවා”තිආදිමාහ. විපරිණාමවිරාගනිරොධන්ති ජරාය විපරිණාමෙතබ්බතඤ්චෙව ජරාමරණෙහි පලුජ්ජනං නිරුජ්ඣනඤ්ච විදිත්වාති යොජනා. උප්පජ්ජති සොමනස්සන්ති විපස්සනාය වීථිපටිපත්තියා කමෙන උප්පන්නානං පාමොජ්ජපීතිපස්සද්ධිනං උපරි අනප්පකං සොමනස්සං උප්පජ්ජති. යං සන්ධාය වුත්තං –

“සුඤ්ඤාගාරං පටිට්ඨස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුතො;
අමානුසී රති හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො.

යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහතී පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374) ච –

නෙක්ඛම්මවසෙනානි පබ්බජ්ජාදිවසෙන. “චට්ටදුක්ඛතො නිත්ථරිස්සාමී”ති පබ්බජ්තුං භික්ඛුනං සන්තිකං ගච්ඡන්තස්ස, පබ්බජන්තස්ස, චතුපාරිසුද්ධිසීලං අනුනිට්ඨන්තස්ස, තං සොධෙන්නස්ස, ධුතගුණෙ සමාදාය වත්තන්තස්ස, කසිණපරිකම්මාදීනි කරොන්තස්ස ච යා පටිපත්ති, සබ්බා සා ඉධ “නෙක්ඛම්ම”න්ති අධිජ්ජෙතා. යෙභුයොන අනුස්සතියා උපචාරජ්ඣානං නිට්ඨාතීති කත්වා “අනුස්සතිවසෙනා”ති වත්වා “පයමජ්ඣානාදිවසෙනා”ති වුත්තං. එත්ථ ච යථා පබ්බජ්ජා සරඛන්ධනතො නික්ඛමනට්ඨෙන නෙක්ඛම්මං, එවං විපස්සනාදයොපි තංපටිපක්ඛතො. තෙනාහ –

“පබ්බජ්ජා පයමං ඥානං, නිබ්බානඤ්ච විපස්සනා;
සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා, නෙක්ඛම්මන්ති පවුච්චරෙ”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 109);

යං චෙති එත්ථ චෙති නිපාතමත්තං සොමනස්සස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. චතුක්කනයවසෙනෙව ච සුත්තන්තෙසු ඥානකථානි වුත්තං “දුතියතතියජ්ඣානවසෙනා”ති. ද්වීසුති “සචිතක්කං සචිචාරං අචිතක්කං අචිචාර”න්ති වුත්තෙසු ද්වීසු සොමනස්සෙසු.

සචිතක්කසචිචාරෙ සොමනස්සෙති පරිත්තභූමිකෙ, පයමජ්ඣානෙ චා සොමනස්සෙ. අභිනිවිට්ඨසොමනස්සෙසුති විපස්සනං

පට්ඨපිතසොමනස්සෙසු. පි-සද්දෙන සම්මට්ඨසොමනස්සෙසු පිති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

සොමනස්සවිපස්සනානොපිති

සවිතක්කසව්චාරසොමනස්සපවත්තිවිපස්සනානොපි. අවිතක්කඅව්චාර

විපස්සනා පණ්ණිනතරා සම්මසිතධම්මවසෙනපි විපස්සනාය විසෙසසිද්ධිතො, යතො මග්ගෙපි තථාරූපා විසෙසා ඉජ්ඣන්ති. අයං පනත්ථො “අරියමග්ග ඛොජ්ඣාදිවිසෙසං විපස්සනාය ආරම්මණභූතා ඛන්ධා නියමෙන්ති”ති එවං පවත්තෙන මොරවාපිවාසිමහාදත්තත්ථෙරවාදෙන දීපෙනබ්බො.

361. ගෙහසිතදොමනස්සං නාම කාමගුණානං අප්පට්ඨාහනිමිත්තං, විගතනිමිත්තඤ්ච උප්පජ්ජනකදොමනස්සං. අප්පට්ඨාහනො සමනුපස්සනොති අප්පට්ඨාහෙන “අහමෙව න ලභාමි”ති පරිතස්සනතො. සමනුස්සරනොති “අහු වත මෙ තං වත නත්ථි”තිආදිනා අනුස්සරණවසෙන වින්තයතො. තෙනාහ “එවං ඡසු ද්වාරෙසු”තිආදි.

අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසුති සුඤ්ඤත්ථලාදිඅරියඵලවිමොක්ඛෙසු. පිහන්ති අපෙක්ඛං, ආසන්ති අත්ථො. කථං පන ලොකුත්තරධම්මෙ ආරබ්භ ආසා උප්පජ්ජතිති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං “යං ආරම්මණකරණවසෙන තත්ථ පිහා පවත්ති”ති අවිසයත්තා, පුග්ගලස්ස ව අනධිගතභාවතො. අනුස්සවූපලද්ධෙ පන අනුත්තරවිමොක්ඛෙ උද්දිස්ස පිහං උපට්ඨපෙත්තො “තත්ථ පිහං උපට්ඨපෙති”ති චුත්තො. තෙනාහ “කුදාස්සු නාමාහ”න්තිආදි. ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වාති යොජනා. “ඉට්ඨාරම්මණෙ”ති ව ඉමිනා නයිදං දොමනස්සං සභාවතො අනිට්ඨධම්මෙයෙව ආරබ්භ උප්පජ්ජනකං, අථ ඛො ඉච්ඡිතාලාභහෙතුකං ඉච්ඡාහිසාතවසෙන යත්ථ කත්ථවි ආරම්මණෙ උප්පජ්ජනකන්ති දස්සෙති. එවං “කුදාස්සු නාමාහ”න්ති චුත්තාකාරෙන පිහං උපට්ඨපෙත්වා එවං ඉමම්පි පක්ඛං...පෙ.... නාසක්ඛිත්ති අනුසොවතොති යොජනා. “ඉමස්මිං පක්ඛෙ, ඉමස්මිං මාසෙ, ඉමස්මිං සංවච්ඡරෙ පබ්බජිතුං නාලද්ධං, කසිණපරිකම්මං කාතුං නාලද්ධං”න්තිආදිවසෙන පවත්තිං සන්ධාය “නෙක්ඛම්මවසෙනා”ති චුත්තං. “විපස්සනාවසෙනා”තිආදිසුපි ඉමිනා නයෙන යොජනා වෙදිතබ්බො.

යතො එව-කාරො, තතො අඤ්ඤත්ථ නියමොති කත්වා “තස්මිම්පි...පෙ.... ගෙහසිතදොමනස්සමෙවා”ති චුත්තං. න හෙත්ථ ගෙහසිතදොමනස්සතා සවිතක්කසව්චාරෙ නියතා, අථ ඛො ගෙහසිතදොමනස්සෙ සවිතක්කසව්චාරතා නියතා පටියොගිනිවත්තනත්ථත්තා එව-කාරස්ස. “ගෙහසිතදොමනස්සං සවිතක්කසව්චාරමෙව, න අවිතක්කඅව්චාර”න්ති. නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සං පන සියා සවිතක්කසව්චාරං, සියා අවිතක්කඅව්චාරං. සවිතක්කසව්චාරස්සෙව කාරණභූතං දොමනස්සං සවිතක්කසව්චාරදොමනස්සං. කිං තං? ගෙහසිතදොමනස්සං, යං පන

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා
 නෙක්ඛම්මාදිවසෙන උප්පන්නං, තං අවිතක්කඅවිචාරස්ස කාරණභූතං
 අවිතක්කඅවිචාරදොමනස්සන්ති. අයඤ්ච නයො පරියායවසෙන චුත්තොති
 ආහ “නිප්පරියායෙන පනා”තිආදි. යදි එවං කස්මා “යං චෙ අවිතක්කං
 අවිචාර”න්ති පාළියං චුත්තන්ති ආහ “එතස්ස පනා”තිආදි.
 මඤ්ඤනවසෙනාති පරිකප්පනවසෙන. චුත්තං පාළියං.

තත්ත්වාති තස්මිං මඤ්ඤනෙ. අයං ඉදානි චුච්චමානො නයො.
 දොමනස්සපච්චයභූතෙති දොමනස්සස්ස පච්චයභූතෙ. උපචාරජ්ඣානඤ්ඤි
 පටිමජ්ඣානාදීනි වා පාදකානි කත්වා මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙතුකාමස්ස
 තෙසං අලාභෙ දොමනස්සස්ස උප්පජ්ජනෙ තානි තස්ස පච්චයා නාම
 භොන්ති ඉති තෙ ධම්මා ඵලූපවාරෙන “දොමනස්ස”න්ති චුත්තා. යො පන
 තථා උප්පන්නදොමනස්සො ධුරනික්ඛෙපං අකත්වා අනුක්කමෙන
 විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගඵලධම්මෙ නිබ්බත්තෙති, තෙ
 කාරණූපවාරෙන “දොමනස්ස”න්ති චුත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “ඉධ
 භික්ඛු”තිආදිමාහ. නනු එතස්ස තදා දොමනස්සමෙව උප්පන්නං, න
 දොමනස්සභෙතුකා විපස්සනාමග්ගඵලධම්මා උප්පන්නා, තත්ථ කථං
 දොමනස්සසමඤ්ඤං ආරොපෙත්වා වොහරතීති ආහ “අඤ්ඤෙසං
 පටිපත්තිදස්සනවසෙන දොමනස්සන්ති ගහෙත්වා”තිආදි.
 සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සෙති සවිතක්කසවිචාරනිමිත්තෙ දොමනස්සෙ.
 තීහි මාසෙහි නිබ්බත්තෙතබ්බා තෙමාසිකා, තං තෙමාසිකං. ඉමා ච
 තෙමාසිකාදයො පටිපදා තථාපවත්තඋක්කට්ඨමජ්ඣිමමුදින්ද්‍රියවසෙන
 චෙදිතබ්බා, අධිකමජ්ඣිමමුදුස්සාහවසෙන වා. ජග්ගතීති ජාගරිකං
 අනුයුඤ්ජති.

මහාසිවත්ථෙරවත්ථුචණ්ණනා

සහස්සද්විසහස්සසඬ්ඛාත්තා මහාගණේ.

අට්ඨකථාථෙරාති අට්ඨකථාය අත්ථපටිපුච්ඡනකථෙරා.
 අන්තරාමග්ගෙති භික්ඛං ගහෙත්වා ගාමනො විහාරං පටිගමනමග්ගෙ.
 තයො...පෙ.... ගාහාපෙත්වාති තීණි චත්තාරි උණ්භාපනානි.

කෙනචි පපඤ්ඤෙතාති කෙනචි සරීරකිච්චභූතෙන පපඤ්ඤෙත. සඤ්ඤං
 අකාසි රත්තියං පච්ඡතො ගච්ඡන්තං අසල්ලක්ඛෙත්තො.

කස්මා පන ථෙරො අන්තෙවාසිකානං අනාරොචෙත්වාච ගතොති ආහ
 “ථෙරො කීරා”තිආදි. අරහත්තං නාම කීන්ති තදධිගමස්ස අදුක්කරභාවං
 සන්ධාය වදති. චතුහි ඉරියාපථෙහීති චතුහිපි ඉරියාපථෙහි පවත්තමානස්ස,
 තස්මා යාව අරහත්තාධිගමා සයනං පටික්ඛිපාමීති අධිප්පායො.

“අනුච්ඡිකං නු බො තෙ එත”න්ති සංවෙගජාතො වීරියං සමුත්තෙජන්තො අරහත්තං අග්ගහෙසි එත්තකං කාලං විපස්සනාය සුවිණ්ණභාවතො ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා.

පරිමජ්ජිති පරිමසි. කෙච් පන “පරිමජ්ජිති පරිවත්තෙත්වා ථෙරෙන ධොවියමානං පරිග්ගහෙත්වා ධොවී”ති අත්ථං වදන්ති.

විපස්සනාය ආරම්මණං නාම උපචාරජ්ඣානපට්ඨානාදි.

“සචිත්තස්ස විචාරදොමනස්සෙ”ති ආදීසු වත්තබ්බං සොමනස්සෙසු චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

362. එවරුපාති යා අකුසලානං අභිබුද්ධියා, කුසලානං පරිභානාය ව සංවත්තති, එවරුපා, සා පන කාමුපසඤ්ඤිතතාය “ගෙහසිතා”ති වුව්චතීති ආහ “ගෙහසිතඋපෙක්ඛා”ති. “බාලස්සා”ති ආදීසු බාලකරධම්මයොගතො බාලස්ස අත්තහිතපරහිතබ්බාමුල්භතාය මුල්භස්ස පුටුනං කිලෙසාදීනං ජනනාදිහි කාරණෙහි පුටුප්පනස්ස කිලෙසොධිනං මග්ගොධිහි අජිත්තතා අනොධිජ්ජනස්ස, ඔධිජ්ජනො වායපෙක්ඛා, ඔධිසො ව කිලෙසානං ජිත්තතා, තෙනස්ස සෙක්ඛභාවං පටික්ඛිපති. සත්තමහවාදිතො උද්ධං පවත්තනවිපාකස්ස අජිත්තතා අවිපාකජිත්තස්ස, විපාකජිත්තා වා අරහන්තො අප්පටිසන්ධිකත්තා, තෙනස්ස අසෙක්ඛත්තං පටික්ඛිපති. අනෙකාදීනවෙ සබ්බෙසම්පි පාපධම්මානං මූලභූතෙ සම්මොහෙ ආදීනවානං අදස්සනසීලතාය අනාදීනවදස්සාවිතො. ආගමාධිගමාභාවා අස්සුතවතො. එදිසො එකංසෙන අන්ධපුටුප්පනො නාම හොතීති තස්ස අන්ධපුටුප්පනභාවං දස්සෙතුං පුනපි “පුටුප්පනස්සා”ති චුත්තං. එවරුපාති චුත්තජපකාරා සම්මොහපුබ්බිකා. රූපං සා නාතිවත්තතීති රූපානං සමතික්කමනාය කාරණං න හොති, රූපාරම්මණෙ කිලෙසෙ නාතික්කමතීති අධිප්පායො. අඤ්ඤාණාවිභූතතාය ආරම්මණෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනවසෙන පවත්තමානා ලොභසම්පයුත්තඋපෙක්ඛා ඉධාධිජ්ජෙතාති තස්ස ලොභස්ස අනුච්ඡිකමෙව ආරම්මණං දස්සෙන්නො “ඉට්ඨාරම්මණෙ”ති ආහ. අනතිවත්තමානා අනාදීනවදස්සිතාය. තතො එව අස්සාදානුපස්සනතො තත්ථෙව ලග්ගා. අභිසංගස්ස ලොභස්ස වසෙන, දුම්මොවතීයතාය ව තෙන ලග්ගිතා විය හුත්වා උප්පන්නා.

එවරුපාති යා අකුසලානං පභානාය, කුසලානාඤ්ච අභිබුද්ධියා සංවත්තති, එවරුපා, සා පන පබ්බජ්ජාදිවසෙන පවත්තියා නෙක්ඛම්මුපසඤ්ඤිතාති ආහ “නෙක්ඛම්මසිතා”ති. ඉදාති තං පාළිවසෙන දස්සෙතුං “තත්ථ කතමා”ති ආදි චුත්තං, තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බො. රූපං සා අතිවත්තතීති රූපස්මිං සම්මදෙව ආදීනවදස්සනතො. රූපනියාතාති කිලෙසෙහි අනභිභවතීයතො. ඉට්ඨෙති සභාවතො, සඬකප්පතො ව ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ. අරජ්ජන්තස්සාති න

රජ්ජන්තස්ස රාගං අනුප්පාදෙන්තස්ස. අනිට්ඨෙ අදුස්සන්තස්සාති එත්ථ චුත්තනායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමං සම්මා යොනියො න පෙක්ඛනං අසම්පෙක්ඛනං, තං පන ඉට්ඨානිට්ඨමජ්ඣක්තෙ විය ඉට්ඨානිට්ඨෙසුපි බාලස්ස හොතිති “ඉට්ඨානිට්ඨමජ්ඣක්තෙ”ති අවත්වා “අසම්පෙක්ඛනෙන අසම්මුස්භන්තස්සා”ති චුත්තං, තිව්ධෙපි ආරම්මණෙ අසම්පෙක්ඛනවසෙන මුස්භන්තස්සාති අත්ථො. විපස්සනාඤ්ඤාසම්පයුත්තා උපෙක්ඛා. නෙක්ඛම්මසිකා උපෙක්ඛා වෙදනාසභාගාති උදාසිනාකාරෙන පවත්තියා, උපෙක්ඛා වෙදනාය ව සභාගා. එත්ථ උපෙක්ඛා වාති එත්ථ එතස්මිං උපෙක්ඛානිද්දෙසෙ “උපෙක්ඛා”ති ගහිතා එව. තස්මාති තත්ත්වමජ්ඣක්තපෙක්ඛායපි ඉධ උපෙක්ඛාග්ගහණෙන ගහිතත්තා. තඤ්චි සන්ධාය “පට්ඨප්පාදනියතනියවතුත්ථජ්ඣානවසෙන උප්පජ්ජනකඋපෙක්ඛා”ති චුත්තං.

තායපි නෙක්ඛම්මසිකඋපෙක්ඛායාති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. “යං නෙක්ඛම්මවසෙනා”තිආදි හෙට්ඨා චුත්තනායත්තා උත්තා නත්ථමෙව.

363. යදි සක්කස්ස තදා සොනාපත්තිඵලපත්තියාව උපනිස්සයො, අථ කස්මා හගවා යාව අරහත්තං දෙසනං වඩ්ඨෙසිති ආහ “බුද්ධානඤ්චි”තිආදි. තරුණසක්කොති අහිනවො අධුනා පාතුභූතො සක්කො. සම්පති පාතුභාවඤ්චි සන්ධාය “තරුණසක්කො”ති චුත්තං, න තස්ස කුමාරතා, වුද්ධතා වා අත්ථී. ගතාගතට්ඨානන්ති ගමනාගමනකාරණං. න පඤ්ඤායති න උපලබ්භති. ගබ්භසෙයාකානඤ්චි වචන්තානං කම්මජරූපං විගච්ඡති අනුදෙව චිත්තජං, ආහාරජඤ්ච පච්චයාභාවතො, උතුජං පන සුචිරම්පි කාලං පවෙණිං සට්ඨෙත්තං භස්සන්තං වා සොසන්තං වා කිලෙසන්තං වා විට්ඨතං වා හොති, න එවං දෙවානං. තෙසඤ්චි ඔපපාතිකත්තා කම්මජරූපෙ අන්තරධායන්තෙ සෙසතිසන්තතිරූපම්පි තෙන සද්ධිං අන්තරධායති. තෙනාහ “දීපසිබාගමනං විය හොති”ති. සෙසදෙවතා න ඡානිංසු පුනපි සක්කත්තභාවෙන තස්මිංයෙව යානෙ නිබ්බත්තත්තා. තීසු යානෙසුති සොමනස්සදොමනස්සඋපෙක්ඛාවිස්සජ්ජනාවසානට්ඨානෙසු. නිබ්බත්තිතඵලමෙවාති සජ්ජිමහා සජ්ජිමණ්ඩො විය ආගමනියපටිපදාය නිබ්බත්තිතඵලභූතං ලොකුත්තරමග්ගඵලමෙව කථිතං. සකුණිකාය විය කිඤ්චි ගය්භූපගං උප්පතිත්වා උඩ්ඨෙත්වා උල්ලඬිසිත්වා. අස්සාති මග්ගඵලසඤ්ඤිතස්ස අරියස්ස ධම්මස්ස.

පාතිමොක්ඛසංවරවණ්ණනා

364. පාතිමොක්ඛසංවරායාති පාතිමොක්ඛභූතසීලසංවරායාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “උත්තමජෙට්ඨකසීලසංවරායා”ති. “පාතිමොක්ඛසීලඤ්චි සබ්බසීලතො ජෙට්ඨකසීල”න්ති දීඝවාපිවිහාරවාසි සුමත්ථෙරො වදති, අන්තෙවාසිකො පනස්ස තෙපිටකචූළනාගත්ථෙරො “පාතිමොක්ඛසංවරො එව සීලං, ඉතරානි පන ‘සීලන්ති චුත්තට්ඨානං නාම

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා
 අත්ථි'ති අනනුජානන්තො ඉන්ද්‍රියසංවරො නාම ඡද්චාරරක්ඛාමත්තකං,
 ආජීවපාරිසුද්ධිං ධම්මෙන සමෙන පච්චයුජ්ජාදනමත්තකං,
 පච්චයසන්නිස්සිතං පටිලද්ධපච්චයෙ 'ඉද මත්ථ'න්ති පච්චවෙක්ඛිත්වා
 පරිභුඤ්ජනමත්තකං, නිජ්ජරියායෙන පාතිමොක්ඛසංවරොව සීලං. තථා හි
 යස්ස සො හින්තො, සො ඉතරානි රක්ඛිතුං අභබ්බත්තා අසීලො හොති.
 යස්ස පන සබ්බසො අරොගො සෙසානං රක්ඛිතුං භබ්බත්තා
 සම්පන්නසීලො''ති වදති, තස්මා ඉතරෙසං තස්ස පටිචාරභාවතො, සබ්බසො
 එකදෙසෙන ව තදන්තොගධභාවතො තදෙව පධානසීලං නාමාති ආභ
 "උත්තමජෙට්ඨකසීලසංවරායා''ති. තත්ථ යථා හෙට්ඨා
 පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිරොධසාරුජ්ජගාමිති. පටිපදං පුච්ඡිතෙන භගවතා
 පපඤ්චසඤ්ඤානං, පටිපදාය ව මූලභූතං වෙදනං විභජිත්වා පටිපදා දෙසිතා
 සක්කස්ස අජ්ඣාසයවසෙන සංකිලෙසධම්මජ්ජහානමුඛෙන
 වොදානධම්මපාරිසුරිති, එවං තස්සා එව පටිපදාය මූලභූතමපි සීලසංවරං
 පුච්ඡිතෙන භගවතා යතො සො විසුජ්ඣති, යථා ව විසුජ්ඣති, තදුභයං
 සක්කස්ස අජ්ඣාසයවසෙන විභජිත්වා දස්සෙතුං "කායසමාචාරමපි''ති ආදි
 වුත්තං සංකිලෙසධම්මජ්ජහානමුඛෙන වොදානධම්මපාරිසුරිති කත්වා.
 සීලකථායං අසෙවිතබ්බකායසමාචාරාදිකථනෙ කාරණං වුත්තමෙව, තස්මා
 කම්මපථවසෙනාති කුසලාකුසලකම්මපථවසෙන.

කම්මපථවසෙනාති ව කම්මපථවිචාරවසෙන. කම්මපථභාවං
 අපත්තානමපි හි කායදූව්චරිතාදීනං අසෙවිතබ්බකාදීනං
 අසෙවිතබ්බකායසමාචාරාදිභාවො ඉධ වුච්චති. පණ්ණත්තිවසෙනාති
 සික්ඛාපදපණ්ණත්තිවසෙන. යතො යතො හි යා යා වෙරමණී, තදුභයෙපි
 විභාවෙන්තො පණ්ණත්තිවසෙන කථෙති නාම. තෙනාභ
 "කායද්චාරො''ති ආදි. සික්ඛාපදං විනික්කමති එතෙනාති
 සික්ඛාපදවිනික්කමො, සික්ඛාපදස්ස විනික්කමනාකාරෙන පවත්තො
 අකුසලධම්මො යං, තස්ස අසෙවිතබ්බකායසමාචාරාදිතා.
 විනික්කමපටිපක්ඛො අවිනික්කමො, න විනික්කමති එතෙනාති
 අවිනික්කමො, සීලං.

මිච්ඡා සම්මා ව පරියෙසති එතායාති පරියෙසනා, ආජීවො, අත්ථතො
 පච්චයගවෙසනඛ්‍යාපාරො කායවච්ඡිද්චාරිකො. යදි එවං කස්මා විසුං
 ගහණන්ති ආභ "යස්මා''ති ආදි. අරියා නිද්දොසා පරියෙසනා ගවෙසනාති
 අරියපරියෙසනා, අරියෙහි සාධුහි පරියෙසිතබ්බාතිපි අරියපරියෙසනාති.
 වුත්තවිපරියායතො අනරියපරියෙසනා වෙදිතබ්බා.

ජාතිධම්මොති ජායනසභාවො ජායනපකතිකො. ජරාධම්මොති
 ජීරණසභාවො. ඛ්‍යාධිධම්මොති ඛ්‍යාධිසභාවො. මරණධම්මොති
 මියනසභාවො. සොකධම්මොති සොචනකසභාවො. සංකිලෙසධම්මොති
 සංකිලිස්සනසභාවො.

පුත්තභරියන්ති පුත්තා ච භරියා ච. එස නයො සබ්බත්ථ. ද්වන්දෙකත්තවසෙන තෙසං නිද්දෙසො. ජාතරූපරජතන්ති එත්ථ පන යතො විකාරං අනාපජ්ජිත්වා සබ්බං ජාතරූපමෙව භොතීති ජාතරූපං නාම සුවණ්ණං. ධවලසභාවතාය රජතීති රජතං, රූපියං. ඉධ පන සුවණ්ණං යපෙත්වා යං කිඤ්චි උපභොගපරිභොගාරහං “රජත”න්ත්වෙව ගහිතං වොහාරූපගමාසකාදි. ජාතිධම්මා හෙතෙ, භික්ඛවෙ, උපධයොති එතෙ කාමගුණූපධයො නාම භොන්ති, තෙ සබ්බෙපි ජාතිධම්මාති දස්සෙති.

බ්‍යාධිධම්මවාරාදීසු ජාතරූපරජතං න ගහිතං. න හෙතස්ස සීසරොගාදයො බ්‍යාධියො නාම සන්ති, න සත්තානං විය චුතිසඬ්ඛාතං මරණං, න සොකෙ උප්පජ්ජති, චුතිසඬ්ඛාතං මරණන්ති ච එකභවපරියාපන්තඛන්ධනිරොධො, සො තස්ස නත්ථි, ඛණිකනිරොධො පන බණ්ණෙ බණ්ණෙ ලබ්භතෙව. රාගාදීහි පන සංකිලෙසෙහි සංකිලිස්සතීති සංකිලෙසධම්මවාරෙ ගහිතං ජාතරූපං, තථා උතුසමුට්ඨානත්තා ජාතිධම්මවාරෙ, මලං ගහෙත්වා ජීරණතො ජරාධම්මවාරෙ ව. අරියෙහි න අරණියා, පරියෙසනාතිපි අනරියපරියෙසනා.

ඉදානි අනෙසනාවසෙනාපි තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. ඉමිනා නයෙන සුක්කපක්ඛෙපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සම්භාරපරියෙසනං පහරණවිසාදිගවෙසනං, පයොගවසෙන පයොගකරණං තජ්ජාවායාමජනනං තාදිසං උපක්කමනිබ්බත්තනං, පාණාතිපාතාදිඅත්ථං ගමනං, පච්චෙකං කාල-සද්දො යොජෙතබ්බො “සම්භාරපරියෙසනකාලතො පට්ඨාය, පයොගකරණකාලතො පට්ඨාය, ගමනකාලතො පට්ඨායා”ති. ඉතරොති “සෙවිතබ්බො”ති චුත්තකායසමාවාරාදිකො. විත්තම්පි උප්පාදෙතබ්බං. තථා උප්පාදිතවිත්තො හි සති පච්චයසමවායෙ තාදිසං පයොගං පරක්කමං කරොන්තො පටිපත්තියා මත්ථකං ගණ්හාති. තෙනාහ “විත්තුප්පාදම්පි බො අහං, භික්ඛවෙ, කුසලෙසු ධම්මෙසු බහුපකාරං වදාමි”ති (ම. නි. 1.84).

ඉදානි තං මත්ථකප්පත්තං අසෙවිතබ්බං, සෙවිතබ්බඤ්ච දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. සඬ්ඝභෙදාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන ලොහිතුප්පාදනාදිං සඬ්ගණ්හාති. බුද්ධරතනසඬ්ඝරතනුපට්ඨානෙනෙව ධම්මරතනුපට්ඨානසිද්ධිති ආහ “දිවසස්ස ද්වන්තික්ඛත්තුං තිණ්ණං රතනානං උපට්ඨානගමනාදිවසෙනා”ති. ධනුග්ගහපෙසනං ධනුග්ගහපුරිසානං උය්‍යාජනං. ආදි-සද්දෙන පඤ්චවරයාවනාදිං සඬ්ගණ්හාති. “අජාතසත්තුං පසාදෙත්වා ලාභුප්පාදවසෙන පරිහිනලාභසක්කාරස්ස කුලෙසු විඤ්ඤාපන”න්ති එවමාදිං අනරියපරියෙසනං පරියෙසන්තානං.

පාරිපූරියාති පාරිපූරිඅත්ථං. අග්ගමග්ගඵලවසෙනෙව හි සෙවිතබ්බානං පාරිපූරිති තදත්ථං සබ්බා පුබ්බභාගපටිපදා, පාතිමොක්ඛසංවරොපි අග්ගමග්ගෙනෙව පරිපුණ්ණො භොතිති තදත්ථං පුබ්බභාගපටිපදං වත්වා නිගමෙත්තො “පාතිමොක්ඛො...පෙ.... භොති”ති ආහ.

ඉන්ද්‍රියසංවරවණ්ණනා

365. ඉන්ද්‍රියානං පිධානායාති ඉන්ද්‍රියානං පිදහනත්ථාය. ඉන්ද්‍රියානි ච චක්ඛාදීනි ද්වාරානි, තෙසං පිධානං සංවරණං අකුසලප්පත්තිතො ගොපනාති ආහ “ගුත්තද්වාරතායා”ති. අසෙවිතබ්බරූපාදිවසෙන ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතා අසංවරො, සංකිලෙසධම්මවිප්පහානවසෙන වොදානධම්මපාරිසුද්ධිති. කාමං පාලියං අසෙවිතබ්බමිපි රූපාදි දස්සිතං, සක්කෙන පන ඉන්ද්‍රියසංවරාය පටිපත්ති පුච්ඡිතාති තමෙව නිවත්තෙත්වා දස්සෙතුං අට්ඨකථායංවුත්තං. “චක්ඛුවිඤ්ඤායං රූපමිපිතිආදි සෙවිතබ්බරූපාදිවසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරදස්සනත්ථං වුත්ත”න්ති. “තුණ්හි අභොසි”ති වත්වා තුණ්හිභාවස්ස කාරණං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “කට්ඨකාමොපි”තිආදි වුත්තං. අයන්ති සක්කො දෙවානං ඉන්ද්‍රො.

රූපන්ති රූපායතනං, තස්ස අසෙවනං නාම අදස්සනං ඵවාති ආහ “න සෙවිතබ්බං න දට්ඨබ්බ”න්ති. යං පන සත්තසන්තානගතං රූපං පස්සතො පටිකුලමනසිකාරවසෙන, අසුභසඤ්ඤා වා සණ්ඨාති දස්සනානුත්තරියවසෙන. අථ වා කම්මඵලසද්දහනවසෙන පසාදො වා උප්පජ්ජති. හුත්වා අභාවාකාරසල්ලක්ඛණෙන අනිච්චසඤ්ඤාපටිලාභො වා භොති.

පරියායක්ඛරණතො අක්ඛරං, වණ්ණණො, සො ඵව නිරන්තරූප්පත්තියා සමුද්දිතො පදවාකාසඤ්ඤිතො, අධිප්පෙතමත්ථං බ්‍යඤ්ජෙතීති බ්‍යඤ්ජනං, තයිදං කාබ්‍යනාටකාදිගතවෙච්චනවසෙන, උච්චාරණවසෙන ච විචිත්තසන්තිවෙසනාය තථාපවත්තවිකප්පනවසෙන චිත්තවිචිත්තභාවෙන උපතිට්ඨනකං සන්ධායාහ “යං චිත්තක්ඛරං චිත්තබ්‍යඤ්ජනමිපි සද්දං සුණතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති”ති. අත්ථනිස්සිතන්ති සම්පරායිකත්ථනිස්සිතං. ධම්මනිස්සිතන්ති විචට්ටධම්මනිස්සිතං, ලොකුත්තරරතනත්තයධම්මනිස්සිතං වා. පසාදොති රතනත්තයසද්ධා, කම්මඵලසද්ධාපි. නිබ්බිදා වාති අනිච්චසඤ්ඤාදිවසෙන වට්ටතො උක්කණ්ඨා වා.

ගන්ධරසාවිපරොධාදිවසෙන සෙවියමානං අයොනියො පටිපන්නත්තා අසෙවිතබ්බං නාම. යොනියො පච්චවෙක්ඛිත්වා සෙවියමානං සම්පජ්ඤ්ඤවසෙන ගහණතො සෙවිතබ්බං නාම. තෙන වුත්තං “යං ගන්ධං ඝායතො”තිආදි.

යං පන චූසතොති යං පන සෙවිතබ්බං චොට්ඨබ්බං අනිජ්ඣන්තස්සෙව චූසතො. ආසවක්ඛයො චෙව හොති ජාගරියානුයොගස්ස මත්ථකප්පත්තිතො. වීරියඤ්ච සුපග්ගහිතං හොති චතුත්ථස්ස අරියවංසස්ස උක්කංසනතො. පච්ඡිමා ව...පෙ.... අනුග්ගහිතා හොති සම්මාපට්ඨත්තියං නියොජනතො.

යෙ මනොවිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ ඉට්ඨාදිහෙදෙ සමන්තාහරන්තස්ස ආවජ්ජන්තස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්ති. “මනොවිඤ්ඤෙයො ධම්මා”ති විහත්ති විපරිණාමෙතබ්බා, මෙත්තාදිවසෙන සමන්තාහරන්තස්ස යෙ මනොවිඤ්ඤෙයො ධම්මා ආපාථං ආගච්ඡන්ති, එවරූපා සෙවිතබ්බාති යොජනා. ආදි-සද්දෙන කරුණාදීනඤ්චෙව අනිච්චාදීනඤ්ච සඬගහො දට්ඨබ්බො. තිණ්ණං ථෙරානං ධම්මාති ඉදානි වුව්චමානපට්ඨත්තිනං තිණ්ණං ථෙරානං මනොවිඤ්ඤෙයො ධම්මා. ඛණි ධාවිතුං න අදාසින්ති අන්තොපරිවෙණං ආගතමෙව රූපාදිං ආරබ්භ ඉමස්මිං තෙමාසෙ කම්මට්ඨානවිනිමුත්තං චිත්තං කදාපි උජ්ජන්තපුබ්බං, අන්තොපරිවෙණෙ ව විසභාගරූපාදීනං අසම්භවො ඵව, තස්මා විසට්ඨිතක්කවසෙන චිත්තං ඛණි ධාවිතුං න අදාසින්ති දස්සෙති. නිවාසගෙහතො නිවාසනගබ්භතො. නියකප්ඤ්ඤාත්තඛන්ධපඤ්චකතො විපස්සනාගොචරතො. ථෙරො කිර සබ්බම්පි අත්තනා කාතබ්බකිරියං කම්මට්ඨානසීසෙනෙව පට්ඨජ්ජති.

366. අසම්මොහසම්පජඤ්ඤවසෙන අද්වේජ්ඣාභාවතො එකො අන්තො එතස්සාති එකන්තො, එකන්තො වාදො එතෙසන්ති එකන්තවාදා. තෙනාහ “එකංයෙව වදන්ති”ති, අභින්නවාදාති අත්ථො. එකාචාරාති සමානාචාරා. එකලද්ධිකාති සමානලද්ධිකා. එකපරියොසානාති සමානනිට්ඨානා.

ඉති සක්කො පුබ්බෙ අත්තනා සුතං පුච්ඡසමණුක්ඛාත්මණානං නානාවාදා චාරලද්ධිනිට්ඨානං ඉදානි සච්චපට්ඨෙධෙන අසාරතො ඤාත්වා යීතො, තස්ස කාරණං ඤාතුකාමො තමෙව තාව ඛාතිරෙකමුඛෙන පුච්ඡති “සබ්බෙව ධම්මා නු ඛො”තිආදිනා.

ධාතුති අජ්ඣාසයධාතු උත්තරපදලොපෙන වුත්තා, අජ්ඣාසයධාතුති ව අත්ථතො අජ්ඣාසයො ඵවාති ආහ “අනෙකජ්ඣාසයො නානජ්ඣාසයො”ති. “එකස්මිං ගන්තුකාමෙ එකො යාතුකාමො හොති”ති ඉදං නිදස්සනවසෙන වුත්තං ඉරියාපට්ඨෙ නාම සත්තා එකජ්ඣාසයා දුල්ලහා, පගෙව ලද්ධිසුති දස්සනත්ථං. යං යදෙව අජ්ඣාසයන්ති යං යමෙව සස්සනාදිඅජ්ඣාසයං. අභිනිවිසන්තිති තං තං ලද්ධිං දිට්ඨාහිනිවෙසවසෙන අභිමුඛා හුත්වා දුජ්ජනිස්සග්ගිභාවෙන නිවිසන්ති, ආදානග්ගාහං ගණ්හන්ති. ථාමෙන ව පරාමාසෙන වාති දිට්ඨිථාමෙන ව දිට්ඨිපරාමාසෙන ව. සුට්ඨ ගණ්හිත්වාති අනිවිස දළ්භග්ගාහං ගණ්හිත්වා. වොහරන්තිති

යථාහිනිවිට්ඨං දිට්ඨිවාදං පඤ්ඤාපෙන්නි පරෙ හි ගාහෙන්ති පතිට්ඨපෙන්නි. තෙනාහ “කට්ඨන්ති දීපෙන්ති කිත්තෙන්ති”ති, උග්ගසාසෙන්තිති අත්ථො.

අන්තං අතීතා අවිචන්තා, අවිචන්තා නිට්ඨා එතෙසන්ති අවිචන්තනිට්ඨා. සබ්බෙසන්ති සබ්බෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං. යොගක්කෙමොතිපි නිබ්බානං චතුහිපි යොගෙහි අනුප්පදුට්ඨත්තා. “අවිචන්තයොගක්කෙමො”ති චත්තබ්බෙ ඉ-කාරෙන නිද්දෙසෙන “අවිචන්තයොගක්කෙමී”ති චුත්තං, අවිචන්තයොගක්කෙමො වා එතෙසං අත්ථිති අවිචන්තයොගක්කෙමීති. චරන්ති උපගච්ඡන්ති, අධිගච්ඡන්තිති අත්ථො. පරියස්සති පරික්ඛිස්සති වට්ටදුක්ඛන්තං ආගම්මාති පරියොසානන්තිපි නිබ්බානස්ස නාමං.

සඬ්ඛිණාතීති සමුච්ඡින්නදනෙන බෙපෙති. විනාසෙතීති තතො එව සබ්බසො අදස්සනං පාපෙති. විමුක්තාති වට්ටදුක්ඛතො අවිචන්තනිග්ගමෙන විසෙසෙන මුත්තා.

“ඉස්සාමච්ඡරියං එකො පඤ්ඤො”ති කස්මා චුත්තං, නනු ඉස්සාමච්ඡරියං විස්සජ්ජන්ති? සච්චමෙතං, යො පන ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො, සො පඤ්ඤො. සො එව ච විස්සජ්ජියතීති නායං දොසො, අඤ්ඤා අමබං පුට්ඨස්ස ලබුජං බ්‍යාකරණං විය සියා, එවං පඤ්ඤාසිසෙන පඤ්ඤාබ්‍යාකරණං වදති. තථා හි “පියාජ්ජියං”න්තිආදිනා විස්සජ්ජනපදානෙව ගහිතාති, “පියාජ්ජියං එකො”තිආදියුපි එසෙව නයො. පපඤ්චසඤ්ඤාති සඤ්ඤාසිසෙන පපඤ්චා එව චුත්තාති ආහ “පපඤ්චො එකො”ති. එත්ථ ච යථා පාතිමොක්ඛසංවරපුච්ඡා කායසමාචාරාදිවිභාගෙන විස්සජ්ජිතත්තා තයො පඤ්ඤා ජාතා, එවං ඉන්ද්‍රියසංවරපුච්ඡා රූපාදිවිභාගෙන විස්සජ්ජිතත්තා ඡ පඤ්ඤා සියුං. තථා සති එකුනවිසති පුච්ඡා සියුං, අථ ඉන්ද්‍රියසංවරතාසාමඤ්ඤෙන එකොව පඤ්ඤො කතො, එවං සති පාතිමොක්ඛසංවරපුච්ඡාභාවසාමඤ්ඤෙන තෙපි තයො එකොව පඤ්ඤොති සබ්බෙව ද්වාදසෙව පඤ්ඤා භවෙය්‍යන්ති? නයිදමෙවං. යස්මා කායසමාචාරාදියු විහජ්ජ චුච්චමානෙසු මහාවිසයතාය අපරිමාණො විභාගො සම්භවති විස්සජ්ජෙතුං. සකලමිපි විනයපිටකං තස්ස නිද්දෙසො. රූපාදියු පන විහජ්ජ චුච්චමානෙසු අප්පවිසයතාය න තාදිසො විභාගො සම්භවති විස්සජ්ජෙතුං. ඉති මහාවිසයතාය පාතිමොක්ඛසංවරපුච්ඡා තයො පඤ්ඤා කතා, ඉන්ද්‍රියසංවරපුච්ඡා පන අප්පවිසයතාය එකොව පඤ්ඤො කතො. තෙන චුත්තං “චුද්දස මහාපඤ්ඤා”ති.

367. චලනට්ඨෙනාති කම්පනට්ඨෙන. තණ්හා හි කාමරාගරූපරාගඅරූපරාගාදිවසෙන පවත්තියා අනවට්ඨිතතාය සයම්පි චලති, යත්ථ උප්පන්නා, තම්පි සන්නානං භවාදියු පරිකඩ්ඪනෙන වාලෙති, තස්මා චලනට්ඨෙන තණ්හා එජා නාම. පීලනට්ඨෙනාති විබාධනට්ඨෙන තස්ස තස්ස දුක්ඛස්ස හෙතුභාවෙන. පදුස්සනට්ඨෙනාති අධම්මරාගාදිභාවෙන, සම්මුඛපරංමුඛෙන, කිලෙසාසුචිපග්ගරණෙන ච

දිසනිකායෙ මහාවග්ගටිකා සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා
පකාරතො දුස්සනට්ඨෙත ගණ්ඨො. අනුප්පවිට්ඨට්ඨෙතාති ආසයස්ස
දුන්නිහරණියභාවෙන අනුප්පවිසනට්ඨෙත. කඬ්ඨති අත්තනො ව රුටියා
උපනෙති. උච්චාවචන්ති පණිතභාවං, නිහිතභාවඤ්ච. යෙසු
සමණබ්‍රාහ්මණෙසු. “යෙසාහ”න්තිපි පාළි, තස්සා කෙච්චි “යෙසං අහ”න්ති
අත්ථං වදන්ති. එවන්ති සුතානුරූපං, උග්ගහානුරූපඤ්ච. “අහං බො පන
හන්තෙ අඤ්ඤෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං ධම්මාවරියො හොන්තොපි
හගවතො සාවකො...පෙ.... සම්බොධිපරායණො”ති එවං අත්තනො
සොකාපන්නභාවං ජානාපෙති.

සොමනස්සපට්ඨානකථාවණ්ණනා

368. සමාපන්නොති සමොගාළ්භො පවත්තසම්පහාරො
වියාතිබ්‍රූළ්භො. ජිනිංසුති යථා අසුරා පුන සිසං උක්ඛිපිතුං නාසක්ඛිංසු, එවං
දෙවා විජිනිංසුයෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “දෙවා පුන අපච්චාගමනාය අසුරෙ
ජිනිංසු”ති. තාදිසො හිස්ස ජයො සාතිසයං වෙදපට්ඨාභාය අහොසි. දුට්ඨමිපි
ඔජන්ති දිබ්බං, අසුරං වාති ද්විප්පකාරමිපි ඔජං. දෙවායෙව පරිභුඤ්ජිස්සන්ති
අසුරානං පටෙසාභාවතො. දණ්ඩස්ස අවචරණං ආචරණං දණ්ඩාවචරො, සහ
දණ්ඩාවචරෙතාති සදණ්ඩාවචරො, දණ්ඩෙන පහරිත්වා වා ආචරිත්වා වා
සාධෙතබ්බන්ති අත්ථො.

369. ඉමස්මිංයෙව ඔකාසෙති ඉමිස්සමෙව ඉන්දසාලගුහායං.
දෙවභූතස්ස මෙති පුබ්බෙපි දෙවභූතස්ස සක්කස්සෙව මෙ භූතස්ස. සතොති
ඉදානිපි සක්කස්සෙව සතො පුනරායු ව මෙ ලද්ධො.

දිටියා කායාති දිබ්බා, ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛාතා කායාති ආහ “දිබ්බා
අත්තභාවා”ති. “අමුළ්භො ගබ්භං එස්සාමි”ති ඉමිනා අරියසාවකානං
අන්ධපුට්ඨජනානං විය සම්මොහමරණං, අසම්පජානගබ්භොක්කමනඤ්ච
නත්ථි, අථ බො අසම්මොහමරණඤ්චෙව සම්පජානගබ්භොක්කමනඤ්ච
හොතිති දස්සෙති. අරියසාවකා නියතගතිකත්තා සුගතීසු එව උප්පජ්ජන්ති,
තත්ථාපි මනුස්සෙසු උප්පජ්ජන්තා උළාරෙසු එව කුලෙසු පටිසන්ධිං
ගණ්හිස්සන්ති, සක්කස්සාපි තාදිසො අජ්ඣාසයො. තෙන වුත්තං පාළියං
“යත්ථ මෙ රමති මනො”ති, තං සන්ධායාහ “යත්ථ මෙ”තිආදි. සක්කො
පන අත්තනො දිබ්බානුභාවෙනාපි තාදිසං ජානිතුං සක්කොතියෙව.

කාරණෙනාති යුත්තෙන අරියසාවකභාවස්ස අනුච්ඡවිකෙන. තෙනාහ
“සමොනා”ති.

සකදාගාමිමග්ගං සන්ධාය වදති ඡට්ඨෙ අත්ථවසෙ අනාගාමිමග්ගස්ස
වක්ඛමානත්තා. ආජානිතුකාමොති අප්පත්තං විසෙසං පටිච්ඡික්ඛිතුකාමො.
මනුස්සලොකෙ අත්තො හවිස්සති පුන මානුස්සපපත්තියා අභාවතො.

පුනදෙවාති මනුස්සෙසු උප්පත්තො තතො චචිත්වා පුනදෙව. ඉමස්මිං තාවතිංසදෙවලොකස්මිං. උත්තමො, කිදිසොති ආහ “සක්කො”තිආදි.

අන්තිමෙ භවෙති මම සබ්බභවෙසු අන්තිමෙ සබ්බපරියොසානෙ භවෙ. “ආයුනා”ති ඉමිනා ච තංසභභාවිනො සබ්බෙපි වණ්ණාදිකෙ සඬගණ්භාති. “පඤ්ඤායා”ති ච ඉමිනා සබ්බෙපි සද්ධාසතිවිරියාදිකෙ. තස්මිං අත්තභාවෙති තස්මිං සබ්බන්තිමෙ සක්කත්තභාවෙ. අකනිට්ඨගාමී හුත්වාති අත්තරායපරිනිබ්බායිආදිභාවං අනුපගන්ත්වා එකංසතො උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී එව හුත්වා. තතො එව අනුක්කමෙන අවිභාදීසු නිබ්බත්තන්තො. එවමාහාති “සො නිවාසො භවිස්සති”ති එවමාහ. “අවිභාදීසු...පෙ.... නිබ්බත්තිස්සති”ති සඬබ්බෙපතො වුත්තමත්ථං විචරිතුං “එස කිරා”තිආදි වුත්තං. අයඤ්ච නයො න කෙවලං සක්කස්සෙව, අථ ඛො මහාසෙට්ඨිමහාඋපාසිකානම්පි හොතියෙවාති දස්සෙන්තො “සක්කො දෙවරාජා”තිආදිමාහ.

370.

භවසම්පත්තිනිබ්බානසම්පත්තිනං

වසෙන

අපරිපුණ්ණජ්ඣාසයනාය අනිට්ඨිතමනොරථො තං තං පත්තුකාමොයෙව හුත්වා යිතො. යෙ ච සමණෙති යෙ ච පබ්බජිතෙ. පච්චිත්තවිහාරිනොති “අනෙකච්චෙකත්තයං පරිබුභෙත්වා විහරන්ති”ති මඤ්ඤාමි.

සම්පාදනාති මග්ගස්ස උපසම්පාදනං තස්ස සම්පාපනං සම්මදෙව පාපනං. විරාධනාති අනාරාධනා අනුපායපටිපත්ති. න සම්භොන්තිති අනභිසම්භුණන්ති. යථාපුච්ඡිතෙ අත්ථෙ අනභිසම්භුණනං නාම සම්මා කථෙතුං අසමත්ථතා එවාති ආහ “සම්පාදෙත්වා කථෙතුං න සක්කොන්ති”ති.

තස්මාති යස්මා ආදිච්චෙන සමානගොත්තතාය. තෙනෙවාහ “ආදිච්ච නාම ගොත්තෙනා”ති, තස්මා. ආදිච්චො ඛන්ධු එතස්සාති ආදිච්චඛන්ධු, අථ වා ආදිච්චස්ස ඛන්ධුති ආදිච්චඛන්ධු, භගවා, තං ආදිච්චඛන්ධුනං. ආදිච්චො හි සොනාපන්නතාය භගවතො ඔරසපුත්තො. තෙනෙවාහ –

“යො අන්ධකාරෙ තමසි පහඬිකරො,
වෙරොචනො මණ්ඩලී උග්ගතෙජො;
මා රාහු ගිලී වරං අන්තලික්ඛෙ,
පජං මමං රාහු පමුඤ්ච සුරිය”න්ති. (සං. නි. 1.91);

සාමන්ති සාමංපයොගං, සත්ථු පන සාවකස්ස සාමංපයොගො නාම සනිපාතො එවාති ආහ “නමක්කාරං කරොමා”ති.

371. පරාමසිත්වාති “ඉමාය නාම පථවියං නිසින්තෙන මයා අයං අවිජරියධම්මො අධිගතො”ති සොමනස්සජාතො, “ඉමාය නාම පථවියං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා
එවං අවිජරියබ්භූතං බුද්ධරතනං උප්පන්න’න්ති අවිජරියබ්භූතවිත්තජාතො
ව පථවිං පරාමසිත්වා. පත්ථිතපඤ්ඤාති
දීඝරත්තානුසයිතසංසයසමුග්ගාතත්ථං “කදා නු ඛො භගවත්තං පුච්ඡිතුං
ලභාමි”ති එවං අභිපත්ථිතපඤ්ඤා. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං
සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාමෙවාති.

සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

9. මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

373. “කස්මා භගවා ඉදං සුත්තමහාසී”ති අසාධාරණං සමුට්ඨානං පුච්ඡති, සාධාරණං පන “පාකට්”න්ති අනාමසීත්වා “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදි වුත්තං. සමුට්ඨානන්ති හි දෙසනානිදානං, තං සාධාරණාසාධාරණහෙදතො දුට්ඨං, සාධාරණමපි අජ්ඣත්තිකබාහිරහෙදතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අජ්ඣත්තිකං සමුට්ඨානං නාම භගවතො මහාකරුණා. තාය හි සමුස්සාහිතස්ස භගවතො වෙනෙය්‍යානං ධම්මදෙසනාය චිත්තං උදපාදි. යථාහ “සත්තෙසු ච කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසී”තිආදි. (දී. නි. 2.69; ම. නි. 1.283; 2.339; සං. නි. 1.172; මහාව. 9) බාහිරං පන සාධාරණං සමුට්ඨානං නාම දසසහස්සමහාබ්‍රහ්මපරිවාරස්ස සහම්පතිමහාබ්‍රහ්මුනො අජ්ඣෙසනං. තථා වාහ “බ්‍රහ්මුනො ච අජ්ඣෙසනං විදිත්වා”ති. (දී. නි. 2.69; ම. නි. 1.283; 2.339; සං. නි. 1.179; මහාව. 9) තදජ්ඣෙසනුත්තරකාලඤ්ඤි ධම්මපච්චවෙක්ඛණාජනිතං අජ්ජොසස්සුක්කතං පටිපස්සම්හෙත්වා භගවා ධම්මං දෙසෙතුං උස්සාහජාතො අහොසි. යථා ච මහාකරුණා, එවං දසබ්බඤ්ඤාණාදයො ච දෙසනාය අජ්ඣත්තිකසමුට්ඨානභාවෙ චත්තබ්බා. සබ්බඤ්ඤි ඤෙය්‍යධම්මං, තෙසං දෙසෙතබ්බජ්ජකාරං, සත්තානඤ්ච ආසයානුසයාදිං යථාවතො ජානිත්වා භගවා යානාට්ඨානාදීසු කොසල්ලෙන වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයානුරූපං විචිත්තනයදෙසනං පවත්තෙසීති. අසාධාරණමපි අජ්ඣත්තිකබාහිරහෙදතො දුට්ඨමෙව. තත්ථ අජ්ඣත්තිකං යාය මහාකරුණාය, යෙන ච දෙසනාඤ්ඤාණෙන ඉදං සුත්තං පවත්තිතං, තදුභයං වෙදිතබ්බං, බාහිරං පන දස්සෙතුං “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදිමාහ. තෙන වුත්තං “අසාධාරණං සමුට්ඨානං පුච්ඡති”ති, තෙන “අත්තජ්ඣාසයාදීසු චතුසු සුත්තනික්ඛෙපෙසු කතරොය”න්ති සුත්තනික්ඛෙපො පුච්ඡිතො හොතීති ඉතරො “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදිනා “පරජ්ඣාසයොයං සුත්තනික්ඛෙපො”ති දස්සෙති.

කුරුරට්ඨං කිර තදා තංනිවාසිසත්තානං යොනිසොමනසිකාරචන්තතාදිනා යෙභුයොන සුජ්ජපටිපන්නතාය, පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතාබලෙන තදා උතුආදිසම්පන්නියුත්තමෙව අහොසි. තෙන වුත්තං “උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා”ති. ආදි-සද්දෙන භොජනාදිසම්පත්තිං සඬගණ්හාති. කෙච්චි පන “පුබ්බෙ පවත්තකුරුවත්තධම්මානුට්ඨානවාසනාය උත්තරකුරු විය යෙභුයොන උතුආදිසම්පන්නමෙව හොත්තං භගවතො කාලෙ සාතිසයං උතුසජ්ජායාදියුත්තං තං රට්ඨං අහොසී”ති වදන්ති. චිත්තසර්වකල්ලතායාති චිත්තස්ස, සර්වස්ස ච අරොගතාය. අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලාති ලද්ධුපකාරඤ්ඤාණානුභවා, අනු අනු වා ආචිණ්ණපඤ්ඤාතෙජා. එකච්ඡනියා යානෙසුති කායානුපස්සනාවසෙන වුද්දසසු යානෙසු, වෙදනානුපස්සනාවසෙන එකස්මිං යානෙ, තථා

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා විත්තානුපස්සනාවසෙන, ධම්මානුපස්සනාවසෙන පඤ්චස්ස ධානෙස්සති එවං එකච්ඡන්තියා ධානෙස්ස. කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වාති චතුස්චිවකම්මට්ඨානං යථා අරහත්තං පාපෙති, එවං දෙසනාවසෙන අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා. සුවණ්ණවඬිකොටකස්සුවණ්ණමඤ්ජුසාස්ස පක්ඛිත්තාති සුමනවම්පකාදිනානාපුප්ඵාති, මණ්ඩුත්තාදිසත්තරත්තාති ච යථා භාජනසම්පත්තියා සච්ඡෙසං සොහන්ති, කිච්චකරාති ච භොන්ති මනුඤ්ඤභාවතො, එවං සීලදස්සනාදිසම්පත්තියා භාජනවිසෙසභූතාය කුරුරට්ඨවාසිපරිසාය දෙසිතා භගවතො අයං දෙසනා භියොයාසො මත්තාය සොහති, කිච්චකාරී ච භොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යථා භි පුරිසො”තිආදිනා. එත්ථාති කුරුරට්ඨෙ.

පකතියාති සරසතොපි, ඉමිස්සා සතිපට්ඨානසුත්තදෙසනාය පුබ්බෙපීති අධිප්පායො. අනුයුත්තා විහරන්ති සත්ථු දෙසනානුසාරතො භාවනානුයොගං.

විස්සට්ඨඅත්තභාවෙනාති අනිච්චාදිවසෙන කිස්මිඤ්ච යොනිසොමනසිකාරෙ විත්තං අනියොජෙත්වා රූපාදිආරම්මණෙ අභිරතිවසෙන විස්සට්ඨවිත්තෙන හවිතුං න වට්ටති, පමාදවිහාරං පභාය අප්පමත්තෙන හවිත්ඛිබ්බන්ති අධිප්පායො.

එකායනොති එත්ථ අයන-සද්දො මග්ගපරියායො. න කෙවලං අයනමෙව, අථ ඛො අඤ්ඤෙපි බහු මග්ගපරියායාති පදුද්ධාරං කරොන්තො “මග්ගස්ස භී”ති ආදිං වත්වා යදි මග්ගපරියායො අයන-සද්දො, කස්මා පුන “මග්ගො”ති චුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තස්මා”තිආදි. තත්ථ එකමග්ගොති එකො එව මග්ගො. න භි නිබ්බානගාමිමග්ගො අඤ්ඤො අත්ථීති. නනු සතිපට්ඨානං ඉධ මග්ගොති අධිප්පෙනං, තදඤ්ඤෙ ච බහු මග්ගධම්මා අත්ථීති? සච්චං අත්ථී, තෙ පන සතිපට්ඨානග්ගහණෙනෙව ගහිතා තදවිනාභාවතො. තථා භි ඤාණවීරියාදයො නිද්දෙසෙ ගහිතා, උද්දෙසෙ පන සතියා එව ගහණං වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයවසෙනාති දට්ඨබ්බං. “න ද්විධාපථභූතො”ති ඉමිනා ඉමස්ස මග්ගස්ස අනෙකමග්ගභාවාභාවං විය අනිබ්බානගාමිභාවාභාවඤ්චදස්සෙති. එකෙනාති අසභායෙන. අසභායතා ච දුට්ඨා අත්තදුතියතාභාවෙන වා, යා “චූපකට්ඨකායතා”ති චූච්චති, තණ්හාදුතියතාභාවෙන වා, යා “පච්චිත්තචිත්තතා”ති චූච්චති. තෙනාහ “චූපකට්ඨෙන පච්චිත්තචිත්තෙනා”ති. සෙට්ඨොපි ලොකෙ “එකො”ති චූච්චති “යාව පරෙ එකාහං වො කරොමි”තිආදීස්සති ආහ “එකස්සාති සෙට්ඨස්සා”ති. යදි සංසාරතො නිස්සරණට්ඨො අයනට්ඨො, අඤ්ඤෙසම්පි උපනිස්සයසම්පන්නානං සාධාරණතො, කථං භගවතොති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. ඉමස්මිං ඛොති එත්ථ ඛො-සද්දො අවධාරණෙ, තස්මා ඉමස්මිං යෙවාති අත්ථො. දෙසනාහෙදොයෙව හෙසො, යදිදං “මග්ගො”ති වා “අයනො”ති වා. අයන-සද්දො වා කම්මකරණාදිවිභාගො. තෙනාහ “අත්ථතො පන එකො වා”ති.

නානාමුඛභාවනානායප්පවත්තොති කායානුපස්සනාදිමුඛෙන තත්ථාපි ආනාපානාදිමුඛෙන භාවනානායෙන පවත්තො. එකායනන්ති එකගාමීනං, නිබ්බානගාමීනන්ති අත්ථො. නිබ්බානඤ්ඤි අද්දුතියභාවතො, සෙට්ඨභාවතො ච “එක”න්ති වුච්චති. යථාහ “එකඤ්ඤි සච්චං න දුතියමත්ථි”ති (සු. නි. 890). “යාවතා භික්ඛවෙ ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා විරාගො තෙසං අග්ගං අක්ඛායතී”ති. (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) ඛයො එව අත්තොති ඛයන්තො, ජාතියා ඛයන්තං දිට්ඨවාති ජාතිඛයන්තදස්සි. අවිභාගෙන සබ්බෙපි සත්තෙ භිතෙන අනුකම්පතීති භිතානුකම්පී. අතරිංසුති තරිංසු. පුබ්බෙති පුරිමකා බුද්ධා, පුබ්බෙ වා අතීතකාලෙ.

තන්ති තෙසං චචනං, තං වා කිරියාවුත්තිවාචකත්තං න යුජ්ජති. න භි සඬ්ඛෙය්‍යප්පධානතාය සත්තවාචිතො එකසද්දස්ස කිරියාවුත්තිවාචකතා අත්ථි. “සකිම්පි උද්ධං ගච්ඡෙය්‍යා”තිආදීසු (අ. නි. 7.72) විය සකිං අයතොති ඉමිනා බ්‍යඤ්ජනෙන භවිතබ්බං. එවමත්ථං යොජෙත්ථාති “එකං අයනං අස්සා”ති එවං සමාසපදත්ථං යොජෙත්ථා. උභයථාපීති පුරිමනයෙන, පච්ඡිමනයෙන ච. න යුජ්ජති ඉධාධිජ්ජෙතමග්ගස්ස අනෙකචාරං පවත්තිසබ්භාවතො. තෙනාහ “කස්මා”තිආදි. “අනෙකචාරම්පි අයතී”ති පුරිමනයස්ස අයුත්තතාදස්සනං, “අනෙකඤ්චස්ස අයනං භොති”ති පච්ඡිමනයස්ස.

ඉමස්මිං පදෙති “එකායනො අයං භික්ඛවෙ මග්ගො”ති ඉමස්මිං වාකෙය්‍ය, ඉමස්මිං වා “පුබ්බභාගමග්ගො, ලොකුත්තරමග්ගො”ති විධානපදෙ. මිස්සකමග්ගොති ලොකියෙන මිස්සකො ලොකුත්තරමග්ගො. විසුද්ධිආදීනං නිජ්ජරියායහෙතුකං සඬ්ගණ්හන්තො ආවරියත්ථෙරො “මිස්සකමග්ගො”ති ආහ. ඉතරො පරියායහෙතු ඉධාධිජ්ජෙතොති “පුබ්බභාගමග්ගො”ති අවොච.

සද්දං සුත්ථාති “කාලො භන්තෙ ධම්මසවනායා”ති කාලාරොචනසද්දං පච්චක්ඛතො, පරම්පරාය ච සුත්ථා. එවං උක්ඛිපිත්ථාති එවං “සුත්තරං මනොහරං ඉමං කථං ඡඩ්ඛෙමා”ති අජඩ්ඛෙත්තා උච්ඡුභාරං විය පග්ගහෙත්ථා න විචරන්ති. ආලුලෙතීති විලුලිතො ආකුලො භොතීති අත්ථො. එකායනමග්ගො වුච්චති පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගොති එත්තාවතා ඉධාධිජ්ජෙතත්ථෙ සිද්ධෙ තස්සෙව අලඬිකාරත්ථං සො පන යස්ස පුබ්බභාගමග්ගො, තං දස්සෙතුං “මග්ගානට්ඨඬිගිකො”තිආදිකා ගාථාපි පටිසම්භිදාමග්ගතොව ආනෙත්ථා යජිතා.

නිබ්බානගමනට්ඨෙනාති නිබ්බානං ගච්ඡති අධිගච්ඡති එතෙනාති නිබ්බානගමනං, සොයෙව අවිපරිතසභාවතාය අත්ථො, තෙන නිබ්බානගමනට්ඨෙන, නිබ්බානාධිගමුපායතායාති අත්ථො. මග්ගනීයට්ඨෙනාති ගවෙසිතබ්බතාය. “ගමනීයට්ඨෙනා”ති වා පාඨො,

උපගන්තබ්බතායාති අත්ථො. “රාගාදීහී”ති ඉමිනා රාගදොසමොභානංයෙව ගහණං “රාගො මලං, දොසො මලං, මොහො මල”න්ති (විභ. 924) වචනතො. “අභිජ්ඣාච්ඡමලොභාදීහී”ති පන ඉමිනා සබ්බෙසමිපි උපක්කිලෙසානං සඬගණ්හනත්ථං තෙ විසුං උද්ධො. “සත්තානං විසුද්ධියා”ති චුත්තස්ස අත්ථස්ස එකන්තිකතං දස්සෙන්නො “තථා හී”තිආදිමාහ. කාමං “විසුද්ධියා”ති සාමඤ්ඤජොතනා, චිත්තස්සෙව පන විසුද්ධි ඉධාධිජ්ජෙතාති දස්සෙතුං “රූපමලවසෙන පනා”තිආදි චුත්තං. න කෙවලං අට්ඨකථාවචනමෙව, අථ ඛො ඉදං එත්ථ ආහවිව භාසිතන්ති දස්සෙන්නො “තථා හී”තිආදිමාහ.

සා පනායං චිත්තවිසුද්ධි සිජ්ඣමානා යස්මා සොකාදීනං අනුප්පාදාය සංවත්තති, තස්මා චුත්තං “සොකපරිදෙව්‍යානං සමතික්කමායා”තිආදි. තත්ථ සොවනං ඤාතිබ්‍යසනාදිනිමිත්තං චෙතසො සන්තාපො අන්තොනිජ්ඣානං සොකො. ඤාතිබ්‍යසනාදිනිමිත්තමෙව සොකාවතිණ්ණතො “කහං එකපුත්තක කහං එකපුත්තකා”තිආදිනා (ම. නි. 2.353, 354; සං. නි. 2.63) පරිදෙව්‍යාවසෙන වාචාවිජ්ජලාපො පරිදවනං පරිදෙවො. ආයතිං අනුප්පජ්ජනං ඉධ සමතික්කමොති ආහ “පහානායා”ති. තං පනස්ස සමතික්කමාවහතං නිදස්සනවසෙන දස්සෙන්නො “අයඤ්ඤි”තිආදිමාහ.

තත්ථ යං පුබ්බෙ, තං විසොධෙහීති අතීතෙසු බන්ධෙසු තණ්හාසංකිලෙසවිසොධනං චුත්තං. පච්ඡාති පරතො. තෙති තුය්හං. මාහුති මා අහු. කිඤ්චනන්ති රාගාදිකිඤ්චනං, එතෙන අනාගතෙසු බන්ධෙසු සංකිලෙසවිසොධනං චුත්තං. මජ්ඣෙති තදුභයවෙමජ්ඣෙ. නො චෙ ගහෙස්සසීති න උපාදියිස්සසී චෙ, එතෙන පච්චුප්පන්නො බන්ධජ්ජබන්ධෙ උපාදානජ්ජවත්ති චුත්තා. උපසන්නො වරිස්සසීති එවං අද්ධත්තයගතසංකිලෙසවිසොධනෙ සති නිබ්බුතසබ්බපරිලාභතාය උපසන්නො හුත්වා විහරිස්සසීති අරහත්තනිකූටෙන ගාථං නිට්ඨපෙසී. තෙනාහ “ඉමං ගාථ”න්තිආදි.

පුත්තාති ඔරසා, අඤ්ඤෙපි වා දිත්තකකිත්තිමාදයො යෙ කෙවි. පිතාති ජනකො, අඤ්ඤෙපි වා පිතුට්ඨානියා. බන්ධවාති ඤාතකා. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – පුත්තා වා පිතා වා බන්ධවා වා අත්තකෙන මච්චුනා අධිපන්නස්ස අභිභූතස්ස මරණතො තාණාය න භොන්ති. කස්මා? නත්ථී ඤාතීසු තාණාතාති. න හි ඤාතීනං වසෙන මරණතො ආරක්ඛා අත්ථී, තස්මා පටාචාරෙ “උභො පුත්තා කාලඤ්ඤා”තිආදිනා (අප. ථෙරී 1.498) මා නිරත්ථකං පරිදෙවි, ධම්මංයෙව පන යාථාවතො පස්සාති අධිජ්ජායො. සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතාති යථානුලොමං පවත්තිතාය සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය පරියොසානෙ සහස්සනසප්තිමණ්ඩිතෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. කථං පනායං සතිපට්ඨානමග්ගවසෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසීති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. න හි චතුසච්චකම්මට්ඨානකථාය

විනා සාවකානං අරියමග්ගාධිගමො අත්ථි. “ඉමං ගාථං සුත්වා”ති පනිදං සොකචිනොදනවසෙන පවත්තිතාය ගාථාය පයමං සුතත්තා වුත්තං, සාපි හි සච්චදෙසනාය පරිවාරබන්ධා ඵච අනිච්චතාකථාති කත්වා. ඉතරගාථායං පන වත්තබ්බමෙව නත්ථි. භාවනාති පඤ්ඤාභාවනා. සා හි ඉධ අධිජ්ජෙතා. තස්මාති යස්මා රූපාදීනං අනිච්චාදිනො අනුපස්සනාපි සතිපට්ඨානභාවනාව, තස්මා. තෙපිති සන්තතිමහාමත්තපට්ඨාරාපි.

පඤ්චසතෙ වොරෙති සතසතවොරපරිවාරෙ පඤ්චවොරෙ පටිපාටියා පෙසෙසි, තෙ අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ථෙරං පරියෙසන්තා අනුක්කමෙන ථෙරස්ස සමීපෙ සමාගච්ඡිංසු. තෙනාහ “තෙ ගන්ත්වා ථෙරං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු”ති. වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වාති ඌරුට්ඨිහෙදපච්චයං දුක්ඛවෙදනං අමනසිකාරෙන විනොදෙත්වා. පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජි විජ්ජට්ඨාරලෙසස්සපි අසම්භවතො. තෙනාහ “පරිසුද්ධං සීලං නිස්සායා”ති. ථෙරස්ස හි සීලං පච්චවෙක්ඛතො පරිසුද්ධං සීලං නිස්සාය උළාරං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජමානං ඌරුට්ඨිහෙදජනිතං දුක්ඛවෙදනං වික්ඛම්භෙසි. තියාමරත්තින්ති අවිචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං, තෙනස්ස විපස්සනායං අප්පමාදං, පටිපත්තිඋස්සුක්කාපනඤ්ච දස්සෙති. පාදානීති පාදෙ. සංයමෙස්සාමීති සඤ්ඤාපෙස්සාමි, සඤ්ඤත්තිං කර්ස්සාමීති අත්ථො. අට්ටියාමීති ජිගුච්ඡාමි. හරායාමීති ලජ්ජාමි. විපස්සිසන්ති සම්පස්සිං.

පවලායන්තානන්ති පවලායිකානං නිද්දං උපගතානං. අගතින්ති අගොවරං. වතසම්පන්නොති ධුතගුණසම්පන්නො. පමාදන්ති පවලායනං සන්ධායාහ. ඔරුද්ධමානසොති උපරුද්ධඅධිවිත්තො. පඤ්චරස්මීන්ති සරීරෙ. සරීරඤ්ඤි න්හාරුසම්බන්ධඅට්ඨිසඬ්ඝාටතාය ඉධ “පඤ්චර”න්ති වුත්තං.

පිතවණ්ණාය පන පටාකාය කායං පරිහරණතො, මල්ලයුද්ධවිත්තකතාය ව “පිතමල්ලො”ති පඤ්ඤාතො පබ්බජිත්වා පිතමල්ලත්ථෙරො නාම ජාතො. තීසු රජ්ජෙසුති පණ්ඩුවොළගොළරජ්ජෙසු. “සබ්බමල්ලා සිහළදීපෙ සක්කාරසම්මානං ලහන්ති”ති තම්බපණ්ණදීපං ආගම්ම. තංයෙව අඬ්ඝුසං කත්වාති “රූපාදයො ‘මමා’ති න ගහෙතබ්බා”ති නතුම්භාකවග්ගෙන පකාසිතමත්ථං අත්තතො විත්තමත්තහත්ථිනො අඬ්ඝුසං කත්වා. පාදෙසු අවහන්තෙසුති අතිවෙලං වඩ්ඤාමනෙන අක්කමිතුං අසමත්ථෙසු. ජණ්ණකෙහි වඩ්ඤාමති “නිසින්නෙ නිද්දාය අවසරො හොති”ති. බ්‍යාකරිත්වාති අත්තතො වීරියාරම්භස්ස සඵලතාපවෙදනමුඛෙන සබ්බමචාරිතං තත්ථ උස්සාහං ජනෙන්නො අඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා. භාසිතන්ති වචනං, කස්ස පන තන්ති ආහ “බුද්ධසෙට්ඨස්ස සබ්බලොකග්ගවාදිනො”ති. “න තුම්භාක”න්තිආදි තස්ස පවත්තිආකාරදස්සනං. තයිදං මෙ සඬ්ඝාරානං අවිචන්තවුපසමකාරණන්ති දස්සෙන්නො “අනිච්චා වතා”ති ගාථමාහරි, තෙන ඉදානාහං සඬ්ඝාරානං බණ්ණ බණ්ණ භඩ්ගසඬ්ඝාරාතස්ස රොගස්ස අභාවෙන අරොගො පරිනිබ්බුතොති දස්සෙති.

අස්සාති සක්කස්ස. උපපත්තීති දෙවූපපත්ති. පුන පාකතිකාව අහොසි සක්කභාවෙනෙව උපපත්තත්තා.

සුබ්බමාති එවංනාමො. අව්ඡරානං නිරුප්පත්තිං දිස්වා තතො පභුති සතතං පවත්තමානං අත්තතො චිත්තුත්තාසං සන්ධායාහ “නිව්චං උත්තස්සනම්ඤං චිත්ත”න්තිආදි. තත්ථ උත්තස්සන්ති සන්තස්සං භීතං. උබ්බිග්ගන්ති සංවිග්ගං. උත්තස්සන්ති වා සංවිග්ගං. උබ්බිග්ගන්ති භයවසෙන සහ නිස්සයෙන සඤ්චලිතං. අනුප්පන්නෙසුති අනාගතෙසු. කිච්චෙසුති තෙසු තෙසු ඉතිකත්තබ්බෙසු. “කිච්චෙසු”ති වා පායො, දුක්ඛෙසුති අත්ථො, නිමිත්තත්ථෙව චෙතං භූමිමං, භාවිදුක්ඛනිමිත්තන්ති අත්ථො. උප්පතිතෙසුති උප්පන්නෙසු කිච්චෙසුති යොජනා. තදා අත්තතො පරිවාරස්ස උප්පන්නං දුක්ඛං සන්ධාය වදති.

බොජ්ඣාති බොධිතො, අරියමග්ගතොති අත්ථො. “අඤ්ඤත්වා”ති ව පදං අපෙක්ඛිත්වා නිස්සක්කවචනං, බොධිං යපෙත්වාති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. තප්පාති තපොකම්මතො, තෙන මග්ගාධිගමස්ස උපායභූතං සල්ලෙඛපට්ඨපදං දස්සෙති. ඉන්ද්‍රියසංවරාති මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං සංවරණතො, එතෙන සතිසංවරසීසෙන සබ්බමපි සංවරසීලං, ලක්ඛණභාරතයෙන වා සබ්බමපි චතුපාරිසුද්ධිසීලං දස්සෙති. සබ්බනිස්සග්ගාති සබ්බස්සපි නිස්සජ්ජනතො සබ්බකිලෙසජ්ජහානතො. කිලෙසෙසු හි නිස්සට්ඨෙසු කම්මවට්ටං, විපාකවට්ටඤ්ච නිස්සට්ඨමෙව හොතිති. සොත්ථිත්ති බෙමං අනුපද්දවතං.

ඤායති නිව්ඡයෙන කමති නිබ්බානං, තං වා ඤායති පටිවිජ්ඣියති එතෙනාති ඤායො, අරියමග්ගොති ආහ “ඤායො වූච්චති අරියො අට්ඨංඝිගිකො මග්ගො”ති. තණ්හාවානවිරහිතත්තාති තණ්හාසංඛාතවානවිචිත්තත්තා. තණ්හා හි ඛන්ධෙහි ඛන්ධං, කම්මුතා එලං, සත්තෙහි ව දුක්ඛං විනති සංසිබ්බතිති “වාන”න්ති වූච්චති, තයිදං නත්ථි එත්ථ වානං, න වා එතස්මිං අධිගතෙ පුග්ගලස්ස වානන්ති නිබ්බානං, අසංඛතා ධාතු. පරජ්ජව්චයෙන විනා පච්චක්ඛකරණං සච්ඡිකිරියාති ආහ “අත්තපච්චක්ඛතායා”ති.

නනු “විසුද්ධියා”ති චිත්තවිසුද්ධියා අධිජ්ජෙතත්තා විසුද්ධිග්ගහණෙනෙවෙත්ථ සොකසමතික්කමාදයොපි ගහිතා එව හොන්ති, තෙ පුන කස්මා ගහිතාති අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි වුත්තං. සාසනසුත්තිකොච්ඡෙති සච්චපට්ච්චසමුප්පාදාදිලක්ඛණායං ධම්මනීතියං ඡෙකෙ. තං තමත්ථං ඤාපෙතීති යෙ යෙ බොධනෙයාපුග්ගලා සංඛ්ඛෙපවිත්ථාරාදිවසෙන යථා යථා බොධෙතබ්බා, අත්තතො දෙසනාවිලාසෙන භගවා තෙ තෙ තථා තථා බොධෙත්තො තං තමත්ථං ඤාපෙති. තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙන්නොති අත්ථාපත්තිං අගණෙන්නො තං තමත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙන්නො. න හි සම්මාසම්බුද්ධො

අත්ථාපත්තිඤ්ඤාපකාදිසාධනීයවචනාති. සංවත්තනීති ජායති, හොතීති අත්ථො. යස්මා අනතික්කන්තසොකපරිදෙවස්ස න කදාචි චිත්තවිසුද්ධි අත්ථි සොකපරිදෙවසමතික්කමනමුඛෙනෙව චිත්තවිසුද්ධියා ඉජ්ඣනතො, තස්මා ආහ “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමෙන හොතී”ති. යස්මා පන දොමනස්සපච්චයෙහි දුක්ඛධම්මෙහි පුට්ඨං පුපුජ්ජනං සොකාදයො අභිභවන්ති, පරිඤ්ඤාතෙසු ච තෙසු තෙ න හොන්ති, තස්මා චුත්තං “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථචගමො”ති. ඤායස්සාති අග්ගමග්ගස්ස, තතියමග්ගස්ස ච. තදධිගමෙන හි යථාක්කමං දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථචගමො. සච්ඡිකිරියාහිසමයසහභාවිපි ඉතරාහිසමයො තදවිනාභාවතො සච්ඡිකිරියාහිසමයහෙතුකො විය චුත්තො. ඤායස්සාධිගමො නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායාති ඵලඤ්ඤාණෙන වා පච්චක්ඛකරණං සන්ධාය චුත්තං, “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති සම්පදානවචනඤ්ඤවෙන දට්ඨබ්බං.

වණ්ණහණනන්ති පසංසාවචනං. තයිදං න ඉධෙව, අථ බො අඤ්ඤත්ථාපි සත්ථු ආවිණ්ණං ඵවාති දස්සෙත්තො “යථෙව හී”තිආදිමාහ. තත්ථ ආදිමහි කල්‍යාණමාදි වා කල්‍යාණං ඵතස්සාති ආදිකල්‍යාණං. සෙසපද්ද්වයෙපි ඵසෙව නයො. අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං. බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං. සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධපාරිපූරිතො, උපනෙතබ්බස්ස අභාවතො ච කෙවලපරිපුණ්ණං. නිරුපක්කිලෙසතො අපනෙතබ්බස්ස ච අභාවතො පරිසුද්ධං. සෙට්ඨවරියභාවතො සාසනබ්‍රහ්මවරියං, මග්ගබ්‍රහ්මවරියඤ්ච වො පකාසෙස්සාමීති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.147) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අරියවංසාති අරියානං බුද්ධාදීනං වංසා පවෙණියො. අග්ගඤ්ඤාති අග්ගාති ජානිතබ්බා සබ්බවංසෙහි සෙට්ඨභාවතො. රත්තඤ්ඤාති විරරත්තාති ජානිතබ්බා. වංසඤ්ඤාති බුද්ධාදීනං වංසාති ජානිතබ්බා. පොරාණාති පුරාතනා අනධුනාතනත්තා. අසඬකිණ්ණාති අවිකිණ්ණා අනපනිතා. අසඬකිණ්ණපුබ්බාති “කිං ඉමෙහි”ති අරියෙහි න අපනිතපුබ්බා. න සඬකීයන්තීති ඉදානිපි තෙහි න අපනීයන්ති. න සඬකීයස්සන්තීති අනාගතෙපි තෙහි න අපනීයස්සන්ති. අප්පටිකුට්ඨා...පෙ.... විඤ්ඤාතීති යෙ ලොකෙ විඤ්ඤා සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙහි අප්පච්චක්ඛතා අනින්දිතා, අගරහිතාති අත්ථො. “විසුද්ධියා”තිආදිහීති විසුද්ධිආදිදීපනෙහි. පදෙහීති වාකෝහි, විසුද්ධිඅත්ථතාදිහෙදහින්තෙහි වා ධම්මකොට්ඨාසෙහි. උපද්ද්වෙති අනත්ථෙ. විසුද්ධිත්ති විසුජ්ඣනං සංකිලෙසප්පහානං. වාචුග්ගතකරණං උග්ගහො. පරියාපුණනං පරිචයො. අත්ථස්ස හදයෙ යපනං ධාරණං. පරිචත්තනං වාචනං.

ගන්ධාරකොති ගන්ධාරදෙසෙ උප්පන්නො. පහොන්තීති සක්කොන්ති. අනිය්‍යානිකමග්ගාති මිච්ඡාමග්ගා, මිච්ඡත්තනියතානියතමග්ගාපි වා. සුවණ්ණන්ති කුටසුචණ්ණමිපි වුවිචති. මණ්ණිති කාවමණ්ණිපි, මුත්තාති

වෙළුණි, පවාලන්ති පල්ලවොපි වුවිච්ඡිති රත්තප්ඵිබුද්ධාදිපදෙහි තෙ විසෙසිතා.

න තතො හෙට්ඨාති ඉධාධිජ්ජෙතකායාදීනං වෙදනාදිසභාවත්තාභාවා, කායවෙදනාවිත්තවිමුත්තස්ස තෙභූමකධම්මස්ස විසුං විපල්ලාසවත්ථත්තරභාවෙන ගහිතත්තා ච හෙට්ඨා ගහණෙසු විපල්ලාසවත්ථුනං අනිට්ඨානං සන්ධාය වුත්තං, පඤ්චමස්ස පන විපල්ලාසවත්ථුනො අභාවා “න උද්ධ”න්ති ආහ. ආරම්මණවිභාගෙන හෙත්ථ සතිපට්ඨානවිභාගොති. තයො සතිපට්ඨානාති සතිපට්ඨාන-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරදස්සනං, න ඉධ පාළියං වුත්තස්ස සතිපට්ඨාන-සද්දස්ස අත්ථදස්සනන්ති. ආදීසු හි සතිගොචරොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන “එස්සසමුදයා වෙදනානං සමුදයො, නාමරූපසමුදයා විත්තස්ස සමුදයො, මනසිකාරසමුදයා ධම්මානං සමුදයො”ති (සං. නි. 5.408) “සතිපට්ඨානා”ති වුත්තානං සහිගොචරානං පකාසකෙ සුත්තප්පදෙසෙ සඬගණ්හාති. එවං “පට්ඨසම්භිදාපාළිය”මපි (පටි. ම. 2.34) අවසෙසපාළිප්පදෙසදස්සනත්ථො ආදි-සද්දො දට්ඨබ්බො. සතියා පට්ඨානන්ති සතියා පතිට්ඨානබ්බට්ඨානං. දානාදීනි කරොත්තස්ස රූපාදීනි සතියා යානං භොන්තිති තංනිචාරණත්ථමාහ “පධානං යාන”න්ති. ප-සද්දො හි ඉධ “පණිකා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. සං. මානිකා 14) විය පධානත්ථදීපකොති අධිජ්ජායො.

අරියොති අරියං සබ්බසත්තසෙට්ඨං සම්මාසම්බුද්ධමාහ. එත්ථාති එතස්මිං සලායතනවිභවිගසුත්තෙ.(ම. නි. 3.310) සුත්තෙකදෙසෙන හි සුත්තං දස්සෙති. තත්ථ හි –

“තයො සතිපට්ඨානා යදරියො...පෙ.... අරහතීති ඉති බො පනෙනං වුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච වුත්තං. ඉධ, භික්ඛවෙ, සත්ථා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති අනුකම්පකො හිතෙසී අනුකම්පං උපාදාය ‘ඉදං වො හිතාය ඉදං වො සුඛායා’ති. තස්ස සාවකා න සුස්සුසන්ති. න සොතං ඔදහන්ති, න අඤ්ඤා විත්තං උපට්ඨපෙන්නි, වොක්කම්ම ච සත්ථු සාසනා වත්තන්ති. තත්ථ, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙච අනත්තමනො භොති, න ච අනත්තමනතං පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ච විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං, භික්ඛවෙ, පයමං සතිපට්ඨානං. යදරියො සෙවති...පෙ.... අරහති.

පුන චපරං, භික්ඛවෙ, සත්ථා...පෙ...ඉදං වො සුඛායාති. තස්ස එකච්චෙ සාවකා න සුස්සුසන්ති...පෙ.... න ච වොක්කම්ම සත්ථු සාසනා වත්තන්ති. තත්ථ, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙච අනත්තමනො භොති, න ච අනත්තමනතං පටිසංවෙදෙති, න ච අත්තමනො භොති, න ච අත්තමනතං පටිසංවෙදෙති, අනත්තමනතා ච අත්තමනතා ච තදුභයං අභිනිවජ්ජෙත්වා උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුවිච්ඡිති, භික්ඛවෙ, දුතියං.

පුන චපරං, භික්ඛවෙ...පෙ.... සුඛායාති, තස්ස සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... චත්තන්ති. තත්‍ර, භික්ඛවෙ, තථාගතො අත්තමනො වෙව හොති, අත්තමනාඤ්ච පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ච විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, තතිය'න්ති (ම. නි. 3.311).

එවං පටිසානුනායෙහි අනවස්සුතතා, නිව්චං උපට්ඨිතස්සතිතාය තදුභයච්චිත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තා. බුද්ධානංයෙව හි නිව්චං උපට්ඨිතස්සතිතා හොති ආවෙණිකධම්මහාවතො, න පච්චෙකබුද්ධාදීනං. ප-සද්දො ආරම්භං ජොතෙති, ආරම්භො ච පවත්තිති කත්වා ආහ “පවත්තයිතබ්බතොති අත්ථො”ති. සතියා කරණභූතාය පට්ඨානං පට්ඨපෙනබ්බං සතිපට්ඨානං. අන-සද්දො හි බහුලංවචනෙන කම්මත්ථොපි හොතීති. තථාස්ස කත්තුඅත්ථොපි ලබ්භතීති “පට්ඨාතීති පට්ඨාන”න්ති වුත්තං. පට්ඨාතීති එත්ථ ප-සද්දො භුසත්ථවිසිට්ඨං පක්ඛන්දනං දීපෙතීති “ඔක්කන්දිත්වා පක්ඛන්දිත්වා පත්ථරිත්වා පවත්තතීති අත්ථො”ති ආහ. පුන භාවත්ථං සති, සද්දං, පට්ඨානසද්දඤ්ච වණ්ණෙන්නො “අථ වා”තිආදිමාහ, තෙන පුරිමවිකප්පෙ සති, සද්දො, පට්ඨාන-සද්දො ච කත්තුඅත්ථොති විඤ්ඤායති. සරණට්ඨෙතාති විරකතස්ස, විරහාසිතස්ස ච අනුස්සරණට්ඨෙත. ඉදන්ති යං “සතියෙව සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තං, ඉදං. ඉධ ඉමස්මිං සුත්තපදෙසෙ අධිජ්ජෙතං.

යදි එවන්ති. යදි සති එව සතිපට්ඨානං, සති නාම එකො ධම්මො, එවං සන්තෙ කස්මා “සතිපට්ඨානා”ති බහුවචනන්ති ආහ “සතිබහුත්තා”තිආදි. යදි බහුකා තා සතියො, අථ කස්මා “මග්ගො”ති එකවචනන්ති යොජනා. මග්ගට්ඨෙතාති නියානට්ඨෙත. නියානිකො හි මග්ගධම්මො, තෙනෙව නියානිකභාවෙන එකත්තුපගතො එකත්තතො නිබ්බානං ගච්ඡති, අත්ථිකෙහි ච තදත්ථං මග්ගියතීති ආහ “වුත්තඤ්ඤෙත”න්ති, අත්තනාව පුබ්බෙ වුත්තං පච්චාහරති. තත්ථ වතස්සොපි වෙතාති කායානුපස්සනාදිවසෙන චතුබ්බිධාපි ච එතා සතියො. අපරභාගෙහි අරියමග්ගක්ඛණේ. කිව්චං සාධයමානාති පුබ්බභාගෙ කායාදීසු සුභසඤ්ඤාදිවිධමනවසෙන විසුං විසුං පවත්තිත්වා මග්ගක්ඛණේ සතියෙව තත්ථ චතුබ්බිධස්සපි විපල්ලාසස්ස සමුච්ඡෙදවසෙන පහානකිව්චං සාධයමානා ආරම්භණකරණවසෙන නිබ්බානං ගච්ඡති. චතුකිව්චසාධනෙනෙව හෙත්ථ බහුවචනනිද්දෙසො. එවඤ්ච සතීති එවං මග්ගට්ඨෙත එකත්තං උපාදාය “මග්ගො”ති එකවචනෙන, ආරම්භණහෙදෙන චතුබ්බිධතං උපාදාය “චත්තාරො”ති ච චත්තබ්බතාය සති විජ්ජමානත්තා. වචනානුසන්ධිතා “එකායනො අය”න්තිආදිකා දෙසනා සානුසන්ධිකාව, න අනනුසන්ධිකාති අධිජ්ජායො. වුත්තමෙවත්ථං නිදස්සනෙන පටිපාදෙතුං “මාරසෙනජ්ජමද්දන”න්ති (සං. නි. 5.224)

සුත්තපදං ආනෙත්වා “යථා”තිආදිනා නිදස්සනං සංසන්දති. “තස්මා”තිආදි නිගමනං.

විසෙසනො කායො, වෙදනා ච අස්සාදස්ස කාරණන්ති තප්පහානත්ථං තෙසු තණ්හාවත්ථුසු ඔළාරිකසුඛමෙසු අසුභද්ධත්ථානවදස්සනානි මන්දතික්ඛපඤ්ඤෙහි තණ්හාවරිතෙහි සුකරානීති තානි තෙසං “විසුද්ධිමග්ගො”ති වුත්තානි. තථා “නිව්චං අත්තා”ති අභිනිවෙසවත්ථුතාය දිට්ඨියා විසෙසකාරණෙසු චිත්තධම්මෙසු අනිව්චානත්තතාදස්සනානි සරාගාදිවසෙන, සඤ්ඤාඵස්සාදිවසෙන, නීවරණාදිවසෙන ච නාතිප්පහෙදාතිප්පහෙදගතෙසු තෙසු තප්පහානත්ථං මන්දතික්ඛපඤ්ඤානං දිට්ඨිවරිතානං සුකරානීති තෙසං තානි “විසුද්ධිමග්ගො”ති වුත්තානි. එත්ථ ච යථා චිත්තධම්මානම්පි තණ්හාය වත්ථුභාවො සම්භවති, තථා කායවෙදනානම්පි දිට්ඨියානි සතිපි තෙසං චතුත්තම්පි තණ්හාදිට්ඨිවත්ථුභාවො යො යස්සා සාතිසයපච්චයො, තං දස්සනත්ථං විසෙසග්ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තික්ඛපඤ්ඤසමථයානිකො ඔළාරිකාරම්මණං පරිග්ගණ්හන්තො තත්ථ අට්ඨන්වා ඤානං සමාපජ්ජිත්වා උට්ඨාය වෙදනං පරිග්ගණ්හාතීති වුත්තං. “ඔළාරිකාරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො”ති. විපස්සනායානිකස්ස පන සුඛමෙ චිත්තෙ, ධම්මෙසු ච චිත්තං පක්ඛන්දතීති චිත්තධම්මානුපස්සනානං මන්දතික්ඛපඤ්ඤවිපස්සනායානිකානං විසුද්ධිමග්ගතා වුත්තා.

තෙසං තත්ථානි එත්ථ තත්ථ-සද්දස්ස “පහානත්ථ”න්ති එතෙන යොජනා. පරතො තෙසං තත්ථානි එත්ථාපි එසෙව නයො. පඤ්ච කාමගුණා සවිසෙසා කායෙ ලබ්හන්තීති විසෙසෙන කායො කාමොසස්ස වත්ථු, භවෙසු සුඛග්ගහණවසෙන භවස්සාදො හොතීති භවොසස්ස වෙදනා වත්ථු, සන්තතිසනග්ගහණවසෙන විසෙසනො චිත්තෙ අත්තාහිනිවෙසො හොතීති දිට්ඨොසස්ස චිත්තං වත්ථු, ධම්මෙසු විනිබ්භොගස්ස දුක්කරත්තා, ධම්මානං ධම්මමත්තතාය දුප්පට්ඨිජ්ඣක්කත්තා ච සම්මොහො හොතීති අවිජ්ජොසස්ස ධම්මා වත්ථු, තස්මා තෙසු තෙසං පහානත්ථං චත්තාරොව වුත්තා.

එවං කායාදීනං කාමොසාදිවත්ථුභාවකථනෙනෙව කාමයොගකාමාසවාදීනම්පි වත්ථුභාවො දීපිතො හොති ඔසෙහි තෙසං අත්ථතො අනඤ්ඤත්තා. යදග්ගෙන ච කායො කාමොසාදීනං වත්ථු, තදග්ගෙන අභිජ්ඣාකායගන්ථස්ස වත්ථු. “දුක්ඛාය වෙදනාය පටිසානුසයො අනුසෙතී”ති දුක්ඛදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛසඬ්ඛාරදුක්ඛභූතා වෙදනා විසෙසෙන ඛ්‍යාපාදකායගන්ථස්ස වත්ථු. චිත්තෙ නිව්චග්ගහණවසෙන සස්සතස්ස අත්තතො සීලෙන සුද්ධිති ආදි පරාමසනං හොතීති සීලබ්බතපරාමාසස්ස චිත්තං වත්ථු. නාමරූපපරිච්ඡේදෙන භූතං භූතතො අපස්සන්තස්ස භවවිභවදිට්ඨිසඬ්ඛාතො ඉදංසච්චාහිනිවෙසො හොතීති තස්ස ධම්මා වත්ථු. කායස්ස කාමුපාදානවත්ථුතා වුත්තනායාච. යදග්ගෙන හි කායො කාමොසස්ස වත්ථු, තදග්ගෙන කාමුපාදානස්සපි වත්ථු අත්ථතො

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා අභිත්තත්තා. සුඛවෙදනස්සාදවසෙන පරලොකනිරූපෙක්ඛො “නත්ථි දිත්ත”න්තිආදිකං (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.95, 225; 3.91, 116; සං. නි. 3.210; ධ. ස. 1221; විහ. 938) පරාමාසං උප්පාදෙතීති දිට්ඨපාදානස්ස වෙදනා වත්ථු. චිත්තධම්මානං ඉතරුපාදානවත්ථුතා තතියවතුත්ථගන්ථයොජනායං වුත්තනායා එව. කායවෙදනානං ඡන්දොදාසාගතිවත්ථුතා කාමොසබ්බාපාදකායගන්ථයොජනායං වුත්තනායා එව. සන්තතිසනග්ගහණවසෙන සරාගාදිචිත්තෙ සම්මොහො හොතීති මොහාගතියා චිත්තං වත්ථු. ධම්මසභාවානවබ්බොධෙ භයං හොතීති භයාගතියා ධම්මා වත්ථු.

ආහාරසමුදයා කායස්ස සමුදයා, එස්සසමුදයා වෙදනානං සමුදයො, (සං. නි. 5.408) සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපන්ති (ම. නි. 3.126; උදා. 1; විහ. 225) වචනතො කායාදීනං සමුදයභූතා කබලීකාරඵස්සමනොසඤ්චෙනනාවිඤ්ඤාණාහාරා කායාදිපරිජානනෙන පරිඤ්ඤාතා හොන්තීති ආහ “වතුබ්බිධාහාරපරිඤ්ඤත්ථ”න්ති. පකරණනායොති නෙත්තිපකරණවසෙන සුත්තන්තසංවණ්ණනානායො.

සරණවසෙනාති කායාදීනං, කුසලාදිධම්මානඤ්ච උපධාරණවසෙන. සරන්ති ගච්ඡන්ති නිබ්බානං එතායාති සතීති ඉමස්මිං අත්ථෙ එකත්තෙ එකසභාවෙ නිබ්බානෙ සමොසරණං සමාගමො එකත්තසමොසරණං. එතදෙව හි දස්සෙතුං “යථා ඡී”තිආදි වුත්තං.

එකනිබ්බානපච්චෙසහෙතුභූතො වා සමානතාය එකො සතිපට්ඨානසභාවො එකත්තං, තත්ථ සමොසරණං එකත්තසමොසරණං, තංසභාගතාව, එකනිබ්බානපච්චෙසහෙතුභාවං පන දස්සෙතුං “යථා”තිආදිමාහ. එතස්මිං අත්ථෙ සරණෙකත්තසමොසරණාති සහෙව සතිපට්ඨානෙකභාවස්ස කාරණත්තෙන වුත්තාතීති දට්ඨබ්බානි, පුරිමස්මිං විසුං. සරණවසෙනාති වා ගමනවසෙනාති අත්ථෙ සති තදෙව ගමනං සමොසරණන්ති, සමොසරණෙ වා සති-සද්දත්ථවසෙන අවුච්චමානෙ ධාරණතාව සතීති සති-සද්දත්ථන්තරාහාවා පුරිමං සතිභාවස්ස කාරණං, පච්ඡිමං එකභාවස්සාති නිබ්බානසමොසරණෙපි සහිතානෙව තාති සතිපට්ඨානෙකභාවස්ස කාරණාති වුත්තාති හොන්ති.

“වුද්දසව්ධෙන, නවව්ධෙන, සොළසව්ධෙන, පඤ්චව්ධෙනා”ති ඉදං උපරි පාළියං (දී. නි. 2.374) ආගතානං ආනාපානපබ්බාදීනං වසෙන වුත්තං, තෙසං පන අනන්තරහෙදවසෙන, තදනුගතහෙදවසෙන ව භාවනාය අනෙකවිධතා ලබ්භතියෙව, වතුසු දිසාසු උට්ඨානකහණ්ඩසදිසතා කායානුපස්සනාදිතංතංසතිපට්ඨානභාවනානුභාවස්ස දට්ඨබ්බා.

කථෙතුකම්යතාපුච්ඡා ඉතරාසං පුච්ඡානං ඉධ අසම්භවතො, නිද්දෙසාදිවසෙන දෙසෙතුකම්යතාය ව තථා වුත්තත්තා. “ඉධා”ති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා වුවවමානපටිපත්තිසම්පාදකස්ස භික්ඛුනො සන්තිස්සයදස්සනං, සො චස්ස සන්තිස්සයො සාසනතො අඤ්ඤො නත්ථීති වුත්තං. “ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ”ති. ධම්ම...පෙ.... උපනමෙතං තෙසං අත්තනො සම්මුඛාභිමුඛභාවකරණත්ථං, තඤ්ච ධම්මස්ස සක්කච්චසචනත්ථං. “ගොචරෙ භික්ඛුවෙ චරථ සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ”තිආදි (දී. නි. 3.80; සං. නි. 5.372) වචනතො භික්ඛුගොචරා එතෙ ධම්මා, යදිදං කායානුපස්සනාදයො. තත්ථ යස්මා කායානුපස්සනාදිපටිපත්තියා භික්ඛු හොති, තස්මා “කායානුපස්සි විහරති”තිආදිනා භික්ඛුං දස්සෙති භික්ඛුමහි තංතියමතොති ආහ “පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතො”ති. සත්ථුවරියානුවිධායකත්තා, සකලසාසනසම්පට්ඨගාහකත්තා ච සබ්බජ්ජකාරාය අනුසාසනියා භාජනභාවො. තස්මිං ගහිතෙති භික්ඛුමහි ගහිතෙ. භික්ඛුපරිසාය ජෙට්ඨභාවතො රාජගමනඤ්ඤායෙන ඉතරා පරිසාපි අත්ථතො ගහිතාව හොන්තීති ආහ “සෙසා”තිආදි. එවං පඨමං කාරණං විහජිත්වා ඉතරමිපි විහජිතුං “යො ච ඉම”න්තිආදි වුත්තං.

සමං චරෙය්‍යාති කායාදි විසමචරියං පහාය කායාදීහි සමං චරෙය්‍යා. රාගාදිවූපසමෙන සන්තො, ඉන්ද්‍රියදමෙන දන්තො, චතුමග්ගනියාමෙන නියතො, සෙට්ඨචරිතාය බ්‍රාහ්මචාරී, සබ්බත්ථ කායදණ්ඩාදිඔරොපනෙන නිධාය දණ්ඩං. අරියභාවෙ යීතො සො එවරුපො බාහිතපාපසම්මතපාපහින්තකිලෙසතාහි “බ්‍රාහ්මණො, සමණො, භික්ඛු”ති ච වෙදිතබ්බො.

“අයඤ්ඤෙව කායො, බහිද්ධා ච නාමරූප”න්තිආදීසු බන්ධපඤ්ඤං, තථා “සුඛඤ්ඤෙව කායෙන පටිසංවෙදෙති”තිආදීසු (ම. නි. 1.271, 287; පාරා. 11), “යා තස්මිං සමයෙ කායස්ස පස්සද්ධි පටිප්පස්සද්ධි”තිආදීසු ච වෙදනාදයො චෙතසිකා බන්ධා කායොති වුවචන්තීති තතො විසෙසනත්ථං. “කායෙති රූපකායෙ”ති ආහ. කෙසාදීනඤ්ච ධම්මානන්ති කෙසාදිසඤ්ඤිතානං භූතූපාදාධම්මානං. එවං “චයට්ඨො සරීරට්ඨො කායට්ඨො”ති සද්දනයෙන කාය-සද්දං දස්සෙත්වා ඉදානි නිරුත්තිනයෙනපි තං දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි වුත්තං. ආයන්තීති උප්පජ්ජන්ති.

අසම්මිස්සතොති වෙදනාදයොපි එත්ථ සිතා, එත්ථ පටිබද්ධාති කායෙ වෙදනාදිඅනුපස්සනාපසඬිගෙපි ආපන්නෙ තතො අසම්මිස්සතොති අත්ථො. සමුහවිසයතාය චස්ස කාය-සද්දස්ස, සමුදායුපාදානතාය ච අසුභාකාරස්ස “කායෙ”ති එකචචනං, තථා ආරම්මණාදිවිභාගෙන අනෙකභෙදහින්තමිපි විත්තං විත්තභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා “විත්තෙ”ති එකචචනං, වෙදනා පන සුඛාදිභෙදහින්තා විසුං විසුං අනුපස්සිතබ්බාති දස්සෙන්නෙන “වෙදනාසු”ති බහුවචනෙන වුත්තා, තථෙව ච නිද්දෙසො පවත්තිතො, ධම්මා ච පරොපණ්ණාසහෙදා, අනුපස්සිතබ්බාකාරෙන ච අනෙකභෙදා එවාති තෙපි බහුවචනවසෙනෙව වුත්තා.

අවයවීගාහසමඤ්ඤාතිධාවනසාරාදානාහිනිවෙසනිසෙධනත්ථං. කායං අභිගපච්චඩිගෙහි, තානි ච කෙසාදීහි, කෙසාදිකෙ ච භූතූපාදායරූපෙහි විනිබ්භුඤ්ජන්තො “තථා න කායෙ”තිආදිමාහ. පාසාදාදිනගරාවයවසමුහෙ අවයවීවාදිනොපි අවයවීගාහං න කරොන්ති, “නගරං නාම කොචි අත්ථො අත්ථී”ති පන කෙසඤ්චි සමඤ්ඤාතිධාවනං සීයාති ඉත්ථිපුරිසාදිසමඤ්ඤාතිධාවනෙ නගරනිදස්සනං වුත්තං. අභිගපච්චඩිගසමුහො, කෙසලොමාදිසමුහො, භූතූපාදායසමුහො ච යථාවුත්තසමුහො, තබ්බිනිමුත්තො කායොපි නාම කොචි නත්ථී, පගෙව ඉත්ථිආදයොති ආහ “කායො වා ඉත්ථී වා පුරිසො වා අඤ්ඤො වා කොචි ධම්මො දිස්සති”ති. “කොචි ධම්මො”ති ඉමිනා සත්තජීවාදිං පටික්ඛිපති, අවයවී පන කායපටික්ඛෙපෙනෙව පටික්ඛිත්තොති. යදි එවං කථං කායාදිසමඤ්ඤාතිධාවනානිති ආහ “යථාවුත්තධම්මං...පෙ.... කරොන්ති”ති. තථා තථාති කායාදිආකාරෙන.

යං පස්සතිති යං ඉත්ථී, පුරිසං වා පස්සති. නනු චක්ඛුනා ඉත්ථිපුරිසදස්සනං නත්ථීති? සච්චමෙතං, “ඉත්ථී. පස්සාමි, පුරිසං පස්සාමි”ති පන පචත්තසඤ්ඤාය වසෙන “යං පස්සති”ති වුත්තං මිච්ඡාදස්සනෙන වා දිට්ඨියා යං පස්සති, න තං දිට්ඨං තං රූපායතනං න භොතීති අත්ථො විපරිතග්ගාහවසෙන මිච්ඡාපරිකප්පිතරූපත්තා. අථ වා තං කෙසාදිභූතූපාදායසමුහසඬ්ඛාතං දිට්ඨං න භොති, අචක්ඛුචිඤ්ඤාණවිඤ්ඤායාත්තා දිට්ඨං වා තං න භොති. යං දිට්ඨං, තං න පස්සතිති යං රූපායතනං කෙසාදිභූතූපාදායසමුහසඬ්ඛාතං දිට්ඨං, තං පඤ්ඤාචක්ඛුනා භූතතො න පස්සතිති අත්ථො. අපස්සං ඛජ්ඣතෙති ඉමං අත්තභාවං යථාභූතං පඤ්ඤාචක්ඛුනා අපස්සන්තො “එතං මම, එසො භමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති කිලෙසබන්ධනෙන ඛජ්ඣති.

න අඤ්ඤධම්මානුපස්සිති න අඤ්ඤසභාවානුපස්සි, අසුභාදිතො අඤ්ඤාකාරානුපස්සි න භොතීති අත්ථො. “කිං වුත්තං භොතී”තිආදිනා තං එවත්ථං පාකටං කරොති. පථවීකායන්ති කෙසාදිකොට්ඨාසං පථවිං ධම්මසමුහත්තා “කායො”ති වදති, ලක්ඛණපථවිමෙව වා අනෙකප්පහෙදං සකලසරීරගතං, පුබ්බාපරියභාවෙන ච පචත්තමානං සමුහවසෙන ගහෙත්වා “කායො”ති වදති. “ආපොකාය”න්තිආදීසුපි එසෙව නයො.

එවං ගහෙතබ්බස්සාති “අහං මම”න්ති එවං අත්තත්තනියභාවෙන අන්ධබාලෙහි ගහෙතබ්බස්ස.

ඉදානි සත්තන්තං අනුපස්සනාකාරානම්පි වසෙන කායානුපස්සනං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අනිච්චතො අනුපස්සතිති චතුසමුට්ඨානිකං කායං “අනිච්ච”න්ති අනුපස්සති, එවං පස්සන්තො එවඤ්චස්ස අනිච්චාකාරම්පි “අනුපස්සති”ති වුච්චති. තථාභූතස්ස චස්ස නිච්චග්ගාහස්ස ලෙසොපි න භොතීති වුත්තං “නො නිච්චතො”ති. තථා

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

හෙස “නිව්වසඤ්ඤං පජහති”ති (පටි. ම. 3.35) වුත්තො. එත්ථ ච “අනිව්වතො එව අනුපස්සති”ති එව-කාරො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති තෙන නිවත්තිතමත්ථං දස්සෙතුං “නො නිව්වතො”ති වුත්තං. න චෙත්ථ දුක්ඛතො අනුපස්සනාදිනිවත්තනං ආසඩ්ඛිතබ්බං පටියොගීනිවත්තනපරත්තා එව-කාරස්ස, උපරි දෙසනාරුළුභත්තා ච තාසං. “දුක්ඛතො අනුපස්සති”ති ආදීප්පි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – අනිව්වස්ස දුක්ඛත්තා තමෙව ච කායං දුක්ඛතො අනුපස්සති, දුක්ඛස්ස අනත්තත්තා අනත්තතො අනුපස්සති. යස්මා පන යං අනිව්වං දුක්ඛං අනත්තා, න තං අභිනන්දිතබ්බං, යඤ්ච න අභිනන්දිතබ්බං, න තත්ථ රඤ්ජිතබ්බං, තස්මා වුත්තං “නිබ්බිත්දති, නො නන්දති. විරජ්ජති, නො රජ්ජති”ති. සො එවං අරජ්ජන්තො රාගං නිරොධෙති, නො සමුදෙති සමුදයං න කරොතිති අත්ථො. එවං පටිපන්නො ච පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. අයඤ්චි අනිව්වාදිඅනුපස්සනා තදභිගවසෙන සද්ධිං කායං තන්තිස්සයඛන්ධාභිසඩ්ඛාරෙහි කිලෙසානං පරිච්චජනතො, සඩ්ඛතදොසදස්සනෙන තබ්බිපරිතෙ නිබ්බානෙ තන්තින්තතාය පක්ඛන්දනතො “පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො චෙව පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො චා”ති වුච්චති, තස්මා තාය සමන්තාගතො භික්ඛු වුත්තනායෙන කිලෙසෙ පරිච්චජති, නිබ්බානෙ ච පක්ඛන්දති, තථාභූතො ච නිබ්බත්තනවසෙන කිලෙසෙ න ආදියති, නාපි අදොසදස්සිතාවසෙන සඩ්ඛතාරම්මණං, තෙන වුත්තං “පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති”ති. ඉදානිස්ස තාහි අනුපස්සනාහි යෙසං ධම්මානං පහානං හොති, තං දස්සෙතුං “අනිව්වතො අනුපස්සන්තො නිව්වසඤ්ඤං පජහති”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ නිව්වසඤ්ඤන්ති “සඩ්ධාරා නිව්වා”ති එවං පවත්තං විපරිතසඤ්ඤං. දිට්ඨිවිත්තවිපල්ලාසජ්ජහානමුඛෙනෙව සඤ්ඤාවිපල්ලාසජ්ජහානන්ති සඤ්ඤාග්ගහණං, සඤ්ඤාසීසෙන චා තෙසම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. නන්දිත්ති සජ්ජිතිකතණ්හං. සෙසං වුත්තනායමෙව.

“විහරති”ති ඉමිනා කායානුපස්සනාසමඬිගිනො ඉරියාපථවිහාරො වුත්තොති ආහ “ඉරියති”ති, ඉරියාපථං පවත්තෙතිති අත්ථො. ආරම්මණකරණවසෙන අභිබ්භාපනතො “තීප්පු හවෙප්පු”ති වුත්තං, උජ්ජජ්ජනවසෙන පන කිලෙසා පරිත්තභූමකා එවාති. යදිපි කිලෙසානං පහානං ආතාපනන්ති තං සම්මාදිට්ඨිආදීනම්පි අත්ථෙව, ආතජ්ජ-සද්දො විය පන ආතාපසද්දො විරියෙයෙව නිරුළුහොති වුත්තං “විරියස්සෙතං නාම”න්ති. අථ චා පටිපක්ඛජ්ජහානෙ සම්පයුත්තධම්මානං අබ්භුස්සහනවසෙන පවත්තමානස්ස විරියස්ස සාතිසයං තදාතාපනන්ති විරියමෙව තථා වුච්චති, න අඤ්ඤෙ ධම්මා. ආතාපීති වායම්කාරො පසංසාය, අතිසයස්ස චා දීපකොති ආතාපීගහණෙන සම්මජ්ජධානසමඬිගිතං දස්සෙති. සම්මා, සමන්තතො, සාමඤ්ච පජානන්තො සම්පජානො, අසම්මිස්සතො චවත්ථානෙ අඤ්ඤධම්මානුපස්සිතාභාවෙන සම්මා අවිපරිතං, සබ්බාකාරපජානනෙන සමන්තතො, උපරුපරි විසෙසාවහභාවෙන පවත්තියා සාමං පජානන්තොති අත්ථො. යදි පඤ්ඤාය අනුපස්සති, කථං

සතිපට්ඨානතාති ආහ “න හී”තිආදි. සබ්බත්ථිකන්ති සබ්බත්ථ හවං සබ්බත්ථ ලීනෙ, උද්ධතෙ ව චිත්තෙ ඉච්ඡිතබ්බත්තා. සබ්බෙ වා ලීනෙ, උද්ධතෙ ව භාවෙනබ්බා බොජ්ඣංගිගා අත්ථිකා එතායාති සබ්බත්ථිකා. සතියා ලද්ධුපකාරාය එව පඤ්ඤාය එත්ථ යථාචුත්තෙ කායෙ කම්මට්ඨානිකො හික්ඛු කායානුපස්සී විහරති. අත්තො සඤ්ඤාපො අත්තොඔලීයනො, කොසජ්ජන්ති අත්ථො. උපායපරිග්ගහෙති එත්ථ සීලවිසොධනාදි, ගණනාදි, උග්ගහකොසල්ලාදි ව උපායො, තබ්බිපරියායනො අනුපායො වෙදිතබ්බො. යස්මා ව උපට්ඨිතස්සති යථාචුත්තං උපායං න පරිච්චජති, අනුපායඤ්ච න උපාදියති, තස්මා චුත්තං “මුට්ඨස්සති ...පෙ.... අසමත්ථො හොති”ති. තෙනාති උපායානුපායානං පරිග්ගහපරිච්ඡින්නෙසු, පරිච්චාගාපරිග්ගහෙසු ව අසමත්ථභාවෙන. අස්ස යොගිනො.

යස්මා සතියෙවෙත්ථ සතිපට්ඨානං චුත්තං, තස්මාස්ස සම්පයුත්තධම්මා වීරියාදයො අභිගන්ති ආහ “සම්පයොගභිගඤ්චස්ස දස්සෙත්වා”ති. අභිග-සද්දො වෙත්ථ කාරණපරියායො දට්ඨබ්බො. සතිග්ගහණෙනෙව වෙත්ථ සමාධිස්සාපි ගහණං දට්ඨබ්බං තස්සා සමාධික්ඛන්ධෙ සභිගහිතත්තා. යස්මා වා සතිසීසෙනායං දෙසනා. න හි කෙවලාය සතියා කිලෙසජ්ජහානං සම්භවති, නිබ්බානාධිගමො වා, නාපි කෙවලා සති පවත්තති, තස්මාස්ස ඤානදෙසනායං සවිතක්කාදිවචනස්ස විය සම්පයොගභිගදස්සනතාති අභිග-සද්දස්ස අවයවපරියායනා දට්ඨබ්බො. පහානභිගන්ති “විච්චිවෙව කාමෙහී”තිආදීසු (දී. නි. 1.226; ම. නි. 1.271, 287, 297; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123; පාරා. 11) විය පහාතබ්බභිගං දස්සෙතුං. යස්මා එත්ථ ලොකියමග්ගො අධිජ්ජෙතො, න ලොකුත්තරමග්ගො, තස්මා පුබ්බභාගියමෙව විනයං දස්සෙත්තො “තදභිගවිනයෙන වා වික්ඛම්භනවිනයෙන වා”ති ආහ. තෙසං ධම්මානන්ති වෙදනාදිධම්මානං. තෙසඤ්ඤි තත්ථ අනාධිජ්ජෙතත්තා “අත්ථුද්ධාරනයෙනෙතං චුත්ත”න්ති චුත්තං. තත්ථාති විහඪගෙ. එත්ථාති “ලොකෙ”ති එතස්මිං පදෙ.

අවිසෙසෙන ද්විහිපි නීවරණජ්ජහානං චුත්තන්ති කත්වා පුන එකෙකෙන චුත්තං පහානවිසෙසං දස්සෙතුං “විසෙසෙනා”ති ආහ. අථ වා “විනෙයා නීවරණානී”ති අවත්වා අභිජ්ඣාදොමනස්සවිනයවචනස්ස පයොජනං දස්සෙත්තො “විසෙසෙනා”තිආදිමාහ. කායානුපස්සනාභාවනාය හි උජුච්චවචනීකානං අනුරොධවිරොධාදීනං පහානදස්සනං එතස්ස පයොජනන්ති. කායසම්පත්තිමූලකස්සාති රූපබලයොබ්බනාරොග්ගාදිසරිරසම්පදානිමිත්තස්ස. චුත්තවිපරියායනො කායවිපත්තිමූලකො විරොධො වෙදිතබ්බො. කායභාවනායාති කායානුපස්සනාභාවනාය. සා හි ඉධ කායභාවනාති අධිජ්ජෙතා. සුභසුඛභාවාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන මනුඤ්ඤනීවචනාදිසභිගහො දට්ඨබ්බො. අසුභාසුඛභාවාදීනන්ති එත්ථ පන ආදි-සද්දෙන අමනුඤ්ඤඅනිවචනාදීනං.

තෙනාති අනුරොධාදිජ්ජභානවට්ඨනෙන. “යොගානුභාවො හී”තිආදි වුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං. යොගානුභාවො හී භාවනානුභාවො. යොගසමත්ථොති යොගමනුයුක්ඛිත්තුං සමත්ථො. පුරිමෙන හී “අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො”තිආදිවට්ඨනෙන භාවනං අනුයුත්තස්ස ආනිසංසො වුත්තො, දුතියෙන භාවනං අනුයුක්ඛිත්තස්ස පටිපත්ති. න හී අනුරොධවිරොධාදිහී උපද්දුතස්ස භාවනා ඉජ්ඣති.

අනුපස්සිති එත්ථාති “අනුපස්සි”ති එතස්මිං පදෙ ලබ්භමානාය අනුපස්සනාය අනුපස්සනාජොතනාය කම්මට්ඨානං වුත්තන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො, අක්ඛෙදා “අනුපස්සනායා”ති කරණවට්ඨනං න යුජ්ජෙය්‍යා. අනුපස්සනා එව හී කම්මට්ඨානං, න එත්ථ ආරම්මණං අධිජ්ජෙනං, යුජ්ජති වා. කායපරිහරණං වුත්තන්ති සම්බන්ධො. කම්මට්ඨානපරිහරණස්ස චෙත්ථ අත්ථසිද්ධත්තා “කායපරිහරණ”න්ත්ථෙව වුත්තං. කම්මට්ඨානිකස්ස හී කායපරිහරණං යාවදෙව කම්මට්ඨානං පරිහරණත්ථන්ති. කම්මට්ඨානපරිහරණස්ස වා “ආතාපී”තිආදිනා (දී. නි. 2.373) වුවිචමානත්තා “කායපරිහරණ”න්ත්ථෙව වුත්තං. කායග්ගහණෙන වා නාමකායස්සාපි ගහණං, න රූපකායස්සෙව, තෙනෙව කම්මට්ඨානපරිහරණමිපි සඬග්ගිතං හොති, එවක්ඛෙද කත්වා “විහරතීති එත්ථ වුත්තවිහාරෙනා”ති එත්ථග්ගහණක්ඛෙද සමත්ථිතං හොති “කායානුපස්සි විහරතී”ති විහාරස්ස විසෙසෙත්වා වුත්තත්තා. “ආතාපී”තිආදි පන සඬබ්බෙපතො වුත්තස්ස කම්මට්ඨානපරිහරණස්ස සහ සාධනෙන විත්ථාරෙත්වා දස්සනං. ආතාපෙනාති ආතාපග්ගහණෙන. “සතිසම්පජ්ඣක්ඛෙදනා”තිආදිසුපි එසෙව නයො. සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානන්ති බුද්ධානුස්සති, මෙත්තා, මරණස්සති, අසුභභාවනා ව. ඉදක්ඛෙදි චතුක්කං යොගිනා පරිහරියමානං “සබ්බත්ථකකම්මට්ඨාන”න්ති වුවිචති, සබ්බත්ථ කම්මට්ඨානානුයොගස්සාරක්ඛන්තත්තා සතිසම්පජ්ඣක්ඛෙදලෙන අවිච්ඡින්නස්ස පරිහරිතබ්බත්තා සතිසම්පජ්ඣක්ඛෙදග්ගහණෙන තස්ස වුත්තතා වුත්තා. සතියා වා සමථො වුත්තො තස්සා සමාධික්ඛන්ධෙන සඬග්ගිතත්තා.

විහඬගෙ(විහ. කායානුපස්සනානිද්දෙසෙ) පන අත්ථො වුත්තොති යොජනා. තෙනාති සද්දත්ථං අනාදිශිත්වා භාවත්ථස්සෙව විහජනවසෙන පවත්තෙන විහඬගපායෙන සහ. අට්ඨකථානයොති සද්දත්ථස්සාපි විවරණවසෙන යථාරහං වුත්තො අත්ථසංවණ්ණනානයො. යථා සංසන්දතීති යථා අත්ථතො, අධිජ්ජායතො ව අවිලොමෙත්තො අක්ඛෙදත්ථු සංසන්දති සමෙති, එවං චෙදිතබ්බො.

වෙදනාදීනං සුන වට්ඨනෙති එත්ථ නිස්සයපච්චයභාවවසෙන විත්තධම්මානං වෙදනාසන්නිස්සිතත්තා, පක්ඛෙදවොකාරහවෙ අරූපධම්මානං රූපපට්ඨෙද්ධවුත්තිතො ව වෙදනාය කායාදිඅනුපස්සනාජ්ජසඬගෙපි ආපන්නෙ තතො අසම්මිස්සතො වට්ඨන්ථානං දස්සනත්ථං, සනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථක්ඛෙද දුතියං වෙදනාග්ගහණං, තෙන න

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාසතිපට්ඨානසූත්තවණ්ණනා

වෙදනායං කායානුපස්සී, චිත්තධම්මානුපස්සී වා, අථ ඛො වෙදනානුපස්සී ඵවාති වෙදනාසඬ්ඛාතෙ චත්ථස්මිං. වෙදනානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො චචත්ථානං. දස්සිතං හොති. තථා “යස්මිං සමයෙ සුඛා වෙදනා, න තස්මිං සමයෙ දුක්ඛා, අදුක්ඛමසුඛා වා වෙදනා, යස්මිං වා පන සමයෙ දුක්ඛා, අදුක්ඛමසුඛා වා වෙදනා, න තස්මිං සමයෙ ඉතරා වෙදනා”ති වෙදනාභාවසාමඤ්ඤෙ අවත්වා තං තං වෙදනං විනිබ්භූජ්ජිත්වා දස්සනෙන සනවිනිබ්භොගො ධූවභාවවිවෙකො දස්සිතො හොති, තෙන තාසං ඛණමත්තාවට්ඨානදස්සනෙන අනිච්චතාය, තතො ඵව දුක්ඛතාය, අනත්තතාය ච දස්සනං විභාවිතං හොති. සනවිනිබ්භොගාදීති ආදි-සද්දෙන අයම්පි අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ඤි වෙදනායං වෙදනානුපස්සී ඵව, න අඤ්ඤධම්මානුපස්සී. කිං චුත්තං හොති – යථා නාම බාලො අමණිසභාවෙපි උදකපුබ්බුළුකෙ මණිආකාරානුපස්සී හොති, න ඵවං අයං ධීතිරමණියෙපි වෙදයිතෙ, පගෙව ඉතරස්මිං මනුඤ්ඤාකාරානුපස්සී, අථ ඛො ඛණපහඬ්ගුරතාය, අවසචත්තිතාය කිලෙසාසුච්ඡග්ගරණතාය ච අනිච්චඅනත්තඅසුභාකාරානුපස්සී, විපරිණාමදුක්ඛතාය, සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය ච විසෙසතො දුක්ඛානුපස්සී යෙවාති. ඵවං චිත්ත ධම්මෙසුපි යථාරහං පුනචචනෙ පයොජනං චත්තබ්බං. ලොකියා ඵව සම්මසනචාරස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. “කෙවලං පනිධා”තිආදිනා “ඉධ ඵත්තකං වෙදිතබ්බ”න්ති වෙදිතබ්බපරිච්ඡෙදං දස්සෙති. “ඵස නයො”ති ඉමිනා යථා චිත්තං, ධම්මා ච අනුපස්සිතබ්බා, තථා තාති අනුපස්සන්තො චිත්තෙ චිත්තානුපස්සී, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සීති වෙදිතබ්බොති ඉමමත්ථං අනිදිසති. දුක්ඛතොති දුක්ඛසභාවතො, දුක්ඛන්ති අනුපස්සිතබ්බාති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි ඵසෙව නයො.

යො සුඛං දුක්ඛතො අද්දාති යො භික්ඛු සුඛං වෙදනං විපරිණාමදුක්ඛතාය “දුක්ඛා”ති පඤ්ඤාවක්ඛුනා අද්දක්ඛි. දුක්ඛං අද්දක්ඛි සල්ලතොති දුක්ඛං වෙදනං පිළාජනනතො, අන්තොතුදනතො, දුන්නිහරණතො ච සල්ලතො අද්දක්ඛි පස්සි. අදුක්ඛමසුඛන්ති උපෙක්ඛාවෙදනං. සන්තන්ති සුඛදුක්ඛාති විය අනොලාරිකතාය, පච්චයවසෙන චූපසන්තසභාවතාය ච සන්තං. අනිච්චතොති හුත්වාඅභාවතො, උදයවයවන්තතො, තාවකාලිකතො, නිච්චපට්ඨස්සතො ච “අනිච්ච”න්ති යො අද්දක්ඛි. ස වෙ සම්මද්දසො භික්ඛු ඵකංසෙන, පරිබ්බත්තං වා වෙදනාය සම්මාපස්සනකොති අත්ථො.

දුක්ඛාතිපීති සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය දුක්ඛා ඉතිපි. තං දුක්ඛස්මිත්ති සබ්බං තං වෙදයිතං දුක්ඛස්මිං අන්තොගධං පරියාපන්තං වදාමි සඬ්ඛාරදුක්ඛතානතිචත්තනතො. සුඛදුක්ඛතොපි වාති සුඛාදීනං ධීතිවිපරිණාමඤ්ඤාණසුඛතාය, විපරිණාමධීතිඅඤ්ඤාණදුක්ඛතාය ච චුත්තත්තා තිස්සොපි ච සුඛතො, තිස්සොපි ච දුක්ඛතො අනුපස්සිතබ්බාති අත්ථො. සත්ත අනුපස්සනා හෙට්ඨා පකාසිතා ඵව. සෙසන්ති යථාචුත්තං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසූත්තවණ්ණනා
සුඛාදිවිභාගතො සෙසං සාමිසනිරාමිසාදිහෙදං වෙදනානුපස්සනායං
වත්තබ්බං.

ආරම්මණ...පෙ.... හෙදානන්ති රූපාදිආරම්මණනානත්තස්ස
නීලාදිතබ්බහෙදස්ස, ඡන්දාදිඅධිපතිනානත්තස්ස භීනාදිතබ්බහෙදස්ස,
ඤාණකුමාරාදිසහජාතනානත්තස්ස
සසඬාරිකාසඬාරිකසවිතක්කාදිතබ්බහෙදස්ස, කාමාවචරාදිභූමිනානත්තස්ස
උක්කට්ඨමජ්ඣමාදිතබ්බහෙදස්ස, කුසලාදිකම්මනානත්තස්ස
දෙවගතිසංවත්තනියතාදිතබ්බහෙදස්ස, කණ්හසුක්කවිපාකනානත්තස්ස
දිට්ඨධම්මවෙදනීයතාදිතබ්බහෙදස්ස, පරිත්තභූමකාදිකිරියානානත්තස්ස
තිහෙතුකාදිතබ්බහෙදස්ස වසෙන අනුපස්සිතබ්බන්ති යොජනා. ආදි-සද්දෙන
සවත්ථුකාවත්ථුකාදිනානත්තස්ස පුග්ගලත්තයසාධාරණාදිතබ්බහෙදස්ස ව
සඬගහො දට්ඨබ්බො. සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානන්ති
චූසනාදිතංතංලක්ඛණානඤ්ඤවෙව අනිච්චතාදිසාමඤ්ඤලක්ඛණානඤ්ඤව
වසෙනාති යොජනා. සුඤ්ඤතධම්මස්සාති
අනත්තතාසඬබ්බසුඤ්ඤතාසභාවස්ස. යං විභාවෙතුං අභිධම්මෙ “තස්මිං
බ්බො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති, බන්ධා භොන්ති” තිආදිනා (ධ. ස. 121)
සුඤ්ඤතාවාරදෙසනා පවත්තා, තං පභීනමෙව පුබ්බෙ පභීනත්තා, තස්මා
තස්ස තස්ස පුන පහානං න වත්තබ්බං. න භි කිලෙසා පභීයමානා
ආරම්මණවිභාගෙන පභීයන්ති අනාගතානංයෙව උප්පජ්ජනාරහානං
පහාතබ්බන්තා, තස්මා අභිජ්ඣාදීනං එකත්ථ පහානං වත්වා ඉතරත්ථ න
වත්තබ්බං එවාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “කාමඤ්ඤවෙත්ථා” තිආදිනා. අථ වා
මග්ගචිත්තක්ඛණෙ එකත්ථ පභීනං සබ්බත්ථ පභීනමෙව භොතීති විසුං විසුං
පහානං න වත්තබ්බං. මග්ගෙන භි පභීනාති වත්තබ්බතං අරහන්ති. තත්ථ
පුරිමාය වොදනාය නානාපුග්ගලපරිහාරො, න භි එකස්ස පභීනං තතො
අඤ්ඤස්ස පභීනං නාම භොති. පච්ඡිමාය නානාචිත්තක්ඛණිකපරිහාරො.
නානාචිත්තක්ඛණෙති භි ලොකියමග්ගචිත්තක්ඛණෙති අධිප්පායො.
පුබ්බභාගමග්ගො භි ඉධාධිප්පෙතො. ලොකියභාවනාය ව කායෙ පභීනං න
වෙදනාදීසු වික්ඛම්භිතං භොති. යදිපි තප්පවත්තෙය්‍ය, පටිපක්ඛභාවනාය
සුප්පභීනත්තා තත්ථ සා “අභිජ්ඣාදොමනස්සස්ස අප්පවත්ති” ති න
වත්තබ්බො, තස්මා පුනපි තප්පහානං වත්තබ්බමෙව. එකත්ථ පභීනං
සෙසෙසුපි පභීනං භොතීති ලොකුත්තරසතිපට්ඨානභාවනං,
ලොකියභාවනාය වා සබ්බත්ථ අප්පවත්තිමත්තං සන්ධාය වුත්තං. “පඤ්චපි
බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො” ති (විභ. 362, 364, 366) භි
විභඩ්ගෙවතුසුපි යානෙසු වුත්තන්ති.

උද්දෙසවාරවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.
කායානුපස්සනා

ආනාපානපඛිබ්බණ්ණනා

374. ආරම්මණුවසෙනාති අනුපස්සිතඛිබ්බකායාදිආරම්මණුවසෙන. චතුර්ධා භිත්තිත්වාති උද්දෙසවසෙන චතුර්ධා භිත්තිත්වා. තතො චතුර්ධාසතිපට්ඨානතො එකෙකං සතිපට්ඨානං ගහෙත්වා කායං විහජන්තොති පාඨසෙසො.

කථඤ්ඤාති එත්ථ කථන්ති පකාරප්‍රච්ඡා, තෙන නිද්දිසියමානෙ කායානුපස්සනාපකාරෙ ප්‍රච්ඡති. ච-සද්දො ඛාතිරෙකො, තෙන උද්දෙසවාරෙන අපාකටං නිද්දෙසවාරෙන විභාවියමානං විසෙසං ජොතෙති. ඛාතිරෙකෙසුපි ඉතො එකදෙසස්ස සම්භවතො සඛිබ්බපකාරග්ගහණං කතං “සඛිබ්බපකාරකායානුපස්සනාතිඛිබ්බත්තකස්සා”ති, තෙන යෙ ඉමෙ ආනාපානපඛිබ්බාදිවසෙන ආගතා වුද්දසප්පකාරා, තදන්තොගධා ච අප්පකාරාදිඅනුපස්සනාප්පකාරා, තථා කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.153) වුත්තා කෙසාදිවණ්ණසණ්ඨානකසිංහාරම්මණුවතුක්කප්පකාරා, ලොකියාදිප්පකාරා ච, තෙ සඛිබ්බෙ අනවසෙසතො සඛිගණ්හාති. ඉමෙ ච පකාරා ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ, න ඉතො ඛිද්ධාති වුත්තං “සඛිබ්බපකාර...පෙ.... පටිසෙධනො වා”ති. තත්ථ තථාභාවපටිසෙධනොති සඛිබ්බපකාරකායානුපස්සනාතිඛිබ්බත්තකස්ස පුග්ගලස්ස අඤ්ඤාසාසනස්ස නිස්සයභාවපටිසෙධනො, එතෙන ඉධ භික්ඛවෙති එත්ථ ඉධ-සද්දො අන්තොගධච්චසද්දත්ථොති දස්සෙති. සන්ති හි එකපදානිපි අවධාරණානි යථා “වායුහක්ඛො”ති. තෙනාහ “ඉධෙව භික්ඛවෙ සමණො”තිආදි. පරිපුණ්ණසමණප්පකාරණධම්මො හි සො පුග්ගලො, යො සඛිබ්බපකාරකායානුපස්සනාතිඛිබ්බත්තකො. පරප්පවාදාති පරෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං නානප්පකාරා වාදා තිත්ථායතනානි.

අරඤ්ඤාදිකස්සෙව භාවනානුරූපසෙනාසනතං දස්සෙතුං “ඉමස්සහි”තිආදි වුත්තං. දුද්දමො දමථං අනුපගතො ගොණො කුටගොණො. දොහනකාලෙ යථා ථනෙහි අනවසෙසතො ඛිරං න පග්ගරති, එවං දොහපට්ඨන්ධිති කුටධෙනු. රූප-සද්දාදිකෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනකඅස්සාදො රූපාරම්මණාදිරසො. පුඛ්බ්බෙ ආවිණ්ණාරම්මණන්ති පඛිබ්බප්පතො පුඛ්බ්බෙ, අනාදිමති වා සංසාරෙ පරිවිතාරම්මණං. නිබන්ධෙය්‍යාති ඛන්ධෙය්‍යා. සතියාති සම්මදෙව කම්මට්ඨානස්ස සල්ලක්ඛණවසෙන පවත්තාය සතියා. ආරම්මණෙති කම්මට්ඨානාරම්මණෙ. දළ්භන්ති ථිරං, යථා සතොකාරිස්ස උප්පාරප්පනාහෙදො සමාධි ඉප්පකාරි, තථා ථාමගතං කත්වාති අත්ථො.

විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුඛවිහාරපදට්ඨානන්ති සඛිබ්බෙසං බුද්ධානං, එකච්චානං පච්චෙකබුද්ධානං, බුද්ධසාවකානඤ්ඤා විසෙසාධිගමස්ස අඤ්ඤාන කම්මට්ඨානෙන අධිගතවිසෙසානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරස්ස පදට්ඨානභූතං.

අනුරූපනිවාසට්ඨානුපදිසනතො. භික්ඛු දීපිසදිසො අරඤ්ඤෙ එකකො විහරිත්වා පටිපක්ඛනිමිමථනවසෙන ඉච්ඡිතත්ථසාධනතො එලමුත්තමන්ති සාමඤ්ඤඵලං සන්ධාය වදති. පරක්කමජවයොග්ගභූමීන්ති භාවනුස්සාහජවස්ස යොග්ගකරණභූමිහුතං.

අද්ධානවසෙන පවත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන දීඝං වා අස්සසන්තො, ඉත්තරවසෙන පවත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන රස්සං වා අස්සසන්තොති යොජනා. එවං සික්ඛතොති අස්සාසපස්සාසානං දීඝරස්සතාපජානනසබ්බකායජපටිසංවෙදනඛලාරිකොලාරිකපටිජපස්සමිහ නවසෙන භාවනං සික්ඛතො, තථාභූතො වා හුත්වා තිස්සො සික්ඛා පවත්තයතො. අස්සාසපස්සාසනිමිත්තෙති අස්සාසපස්සාසසන්තිස්සයෙන උපට්ඨිතපටිභාගනිමිත්තෙ. අස්සාසපස්සාසෙ පරිග්ගණ්හාති රූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො, යො “අස්සාසපස්සාසකම්මිකො”ති වුත්තො. ඤානඛිගානි පරිග්ගණ්හාති අරූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො. වත්ථු නාම කරජකායො චිත්තචෙතසිකානං පවත්තිට්ඨානභාවතො. අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථිති විසුද්ධිදිට්ඨි “තයිදං ධම්මමත්තං, න අහෙතුකං, නාපි ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකං, අථ ඛො අවිජ්ජාදිහෙතුක”න්ති අද්ධාත්තයෙපි කඬ්ඛාවිතරණෙන විනිශ්ඡකඬ්ඛො. “යං කිඤ්චි භික්ඛු රූප”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.361; 2.113; 3.86, 89; පටි. ම. 1.54) නයෙන කලාපසම්මසනවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා. උදයවයානුපස්සනාදිවසෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො. අනුක්කමෙන මග්ගපටිපාටියා.

“පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙ”ති ඉදං සම්මසනචාරවසෙනායං පාළි පවත්තාති කත්වා වුත්තං, සමථවසෙන පන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ අප්පනානිමිත්තුජපත්ති එව නත්ථි. අට්ඨපෙත්වාති අන්තරන්තරා න ධ්වපෙත්වා. අපරාපරං සඤ්චරණකාලොති අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාධම්මෙසුපි නිරන්තරං වා භාවනාය පවත්තනකාලො කථිතො. එකස්මිං කාලෙ පනිදං උභයං න ලබ්භතීති “අජ්ඣත්තං, බ්බිද්ධා”ති ව වුත්තං ඉදං ධම්මද්වයං සට්ඨං එකස්මිං කාලෙ එකතො ආරම්මණභාවෙන න ලබ්භති, එකජ්ඣං ආලම්බිතුං න සක්කාති අත්ථො.

සමුදෙති එතස්මාති සමුදයො, සො එව කාරණට්ඨොන ධම්මොති සමුදයධම්මො. අස්සාසපස්සාසානං උජ්ජත්තිහෙතු කරජකායාදි, තස්ස අනුපස්සනසිලො සමුදයධම්මානුපස්සී, තං පන සමුදයධම්මං උපමාය දස්සෙත්තො “යථා නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ හස්තන්ති රුත්තිං. ගග්ගරනාළින්ති උක්කාපනාළිං. තෙති කරජකායාදිකෙ. යථා අස්සාසපස්සාසකායො කරජකායාදිසම්බන්ධී තංනිමිත්තතාය, එවං කරජකායාදයොපි අස්සාසපස්සාසකායසම්බන්ධිතො තංනිමිත්තභාවෙනාති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා
 “සමුදයධම්මා කායස්මි”න්ති වත්තබ්බතං ලහන්තීති චුත්තං
 “සමුදය...පෙ.... චුච්චති”ති. පකතිවාචී වා ධම්ම-සද්දො
 “ජාතිධම්මාන”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.131; 3.310; පටි. ම. 1.33) වියාති
 කායස්ස පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනකපකතිකායානුපස්සී වා
 “සමුදයධම්මානුපස්සී”ති චුත්තො. තෙනාහ “කරජකායඤ්චා”තිආදි.
 එවඤ්ච කත්වා කායස්මිත්ති භූමිමච්චනං සුට්ඨතරං යුජ්ජති.

වයධම්මානුපස්සීති එත්ථ අහෙතුකත්තෙපි විනාසස්ස යෙසං
 හෙතුධම්මානං අභාවෙ යං න හොති, තදභාවො තස්ස අභාවස්ස හෙතු විය
 වොහරීයතීති උපචාරතො කරජකායාදිඅභාවො අස්සාසපස්සාසකායස්ස
 වයකාරණං චුත්තො. තෙනාහ “යථා භස්තායා”තිආදි. අයං තාවෙත්ථ
 පඨමචිකජ්ජවසෙන අත්ථවිභාවනා. දුතියචිකජ්ජවසෙන උපචාරෙන
 විනායෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අජ්ඣත්තබ්බිද්ධානුපස්සනා විය භින්නවත්ථුච්චසයනාය
 සමුදයවයධම්මානුපස්සනාපි එකකාලෙ න ලබ්භතීති ආහ “කාලෙන සමුදයං
 කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො”ති. “අත්ථී කායො”ති එව-සද්දො
 ලුත්තනිද්දිට්ඨොති “කායොව අත්ථී”ති වත්වා අවධාරණෙන නිවත්තිතං
 දස්සෙන්තො “න සත්තො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යො රූපාදීසු
 සත්තවිසත්තතාය, පරෙසඤ්ච සජ්ජාපනට්ඨෙන, සත්වගුණයොගතො වා
 “සත්තො”ති පරෙහි පරිකජ්ජිතො, තස්ස සත්තනිකායස්ස පූරණතො ව
 චවනුපපජ්ජනධම්මතාය ගලනතො ව “පුග්ගලො”ති, ථීයති සංභඤ්ඤති
 එත්ථ ගබ්භොති “ඉත්ථී”ති, පුරි පුරෙ භාගෙ සෙති පවත්තතීති “පුරිසො”ති,
 ආහිතො අහං මානො එත්ථාති “අත්තා”ති, අත්තතො සත්තකභාවෙන
 “අත්තනිය”න්ති, පරො න හොතීති කත්වා “අහ”න්ති, මම සත්තකන්ති
 කත්වා “මමා”ති, චුත්තජ්ජකාරවිනිමුත්තො අඤ්ඤොති කත්වා “කොචී”ති,
 තස්ස සත්තකභාවෙන “කස්සචී”ති, විකජ්ජෙතබ්බො කොචි නත්ථී,
 කෙවලං “කායො එව අත්ථී”ති. දසහිපි පදෙහි අත්තත්තනියසුඤ්ඤතමෙව
 කායස්ස විභාවෙති. එවන්ති “කායොව අත්ථී”තිආදිනා චුත්තජ්ජකාරෙන.

ඤාණපමාණත්ථායාති කායානුපස්සනාඤාණං පරං පමාණං
 පාපනත්ථාය. සතිපමාණත්ථායාති කායපරිග්ගාහිකං සතිං පවත්තනසතිං
 පරං පමාණං පාපනත්ථාය. ඉමස්ස හි චුත්තනයෙන “අත්ථී කායො”ති
 අපරාපරුපත්තිවසෙන පච්චුපට්ඨිතා සති හියොයාසො මත්තාය තත්ථ
 ඤාණස්ස, සතියා ව පරිවුහනාය හොති. තෙනාහ “සතිසම්පජ්ඤානං
 වුඨ්ඨත්ථායා”ති. ඉමස්සා භාවනාය තණ්හාදිට්ඨිග්ගාහානං උජුපට්ඨත්තා
 චුත්තං “තණ්හා...පෙ.... විහරති”ති. තථාභූතො ව ලොකෙ කිඤ්චිපි
 “අහ”න්ති වා “මම”න්ති වා ගහෙතබ්බං න පස්සති, කුතො ගණ්හෙයාති
 ආහ “න ව කිඤ්චී”තිආදි. එවමිති එත්ථ පි-සද්දො හෙට්ඨා නිද්දිට්ඨස්ස
 තාදිසස්ස අත්ථස්ස අභාවතො අචුත්තසමුච්චයත්ථොති දස්සෙන්තො “උපරි

අත්ථං උපාදායා”ති ආහ යථා “අත්තමසො තිරච්ඡානගතායපි, අයම්පි පාරාජිකො භොති”ති. (පාරා. 42) එවන්ති පන නිද්දිට්ඨාකාරස්ස පච්චාමසනං නිගමනවසෙන කතන්ති ආහ “ඉමිනා පන...පෙ.... දස්සෙති”ති.

පුබ්බභාගසතිපට්ඨානස්ස ඉධ අධිජ්ජෙතත්තා වුත්තං “සති දුක්ඛසච්ච”න්ති. සා පන සති යස්මිං අත්තභාවෙ, තස්ස සමුට්ඨාපිකා තණ්හා, තස්සාපි සමුට්ඨාපිකා එව නාම භොති තදභාවෙ අභාවතොති ආහ “තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා”ති, යථා “සඬ්ඛාරපච්චයා”ති (ම. නි. 3.126; උදා. 1; විභ. 484). තං විඤ්ඤාණඛේජතං සන්තතිසම්භූතො සබ්බොපි ලොකියො විඤ්ඤාණජපබන්ධො “සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං” ත්වෙව වුච්චති සුත්තන්තනයෙන. අජ්ජවත්තීති අජ්ජවත්තීතිමිත්තං, උභින්නං අජ්ජවත්තියා නිමිත්තභූතොති අත්ථො. න පවත්තති එත්ථාති වා අජ්ජවත්ති. “දුක්ඛපරිජානනො”තිආදි එකන්තතො චතුකිච්චසාධනවසෙනෙව අරියමග්ගස්ස පවත්තීති දස්සෙතුං වුත්තං. අවුත්තසිද්ධො හි තස්ස භාවනාපට්ඨෙධො. චතුසච්චවසෙනාති චතුසච්චකම්මට්ඨානවසෙන. උස්සක්කිත්ථාති විසුද්ධිපරම්පරාය ආරුහිත්ථා, භාවනං උපරි නෙත්ථාති අත්ථො. නියානමුඛන්ති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණුපායො.

ආනාපානපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉරියාපථපබ්බවණ්ණනා

375. ඉරියාපථවසෙනාති ඉරියනං ඉරියා, කිරියා, ඉධ පන කායිකපයොගො වෙදිතබ්බො. ඉරියානං පථො පවත්තිමග්ගොති ඉරියාපථො, ගමනාදිවසෙන පවත්තා සරීරාවත්ථා. ගච්ඡන්තො වා හි සත්තො කායෙන කාතබ්බකිරියං කරොති ධීතො වා නිසින්නො වා නිපන්නො වාති, තෙසං ඉරියාපථානං වසෙන, ඉරියාපථවිභාගෙනාති අත්ථො. පුන චපරන්ති පුන ච අපරං, යථාවුත්තආනාපානකම්මට්ඨානතො හියොයාපි අඤ්ඤං කායානුපස්සනාකම්මට්ඨානං කථෙමි, සුණාමාති වා අධිජ්ජායො. “ගච්ඡන්තො වා”තිආදි ගමනාදිමත්තජානනස්ස, ගමනාදිගතවිසෙසජානනස්ස ච සාධාරණච්චනං, තත්ථ ගමනාදිමත්තජානනං න ඉධ නාධිජ්ජෙතං, ගමනාදිගතවිසෙසජානනං පන අධිජ්ජෙතන්ති තං විහජිත්ථා දස්සෙතුං “තත්ථ කාම”න්තිආදි වුත්තං. සත්තුපලද්ධිත්ති “සත්තො අත්ථි”ති උපලද්ධිං සත්තග්ගාහං. න පජ්ඣති න පරිච්චජති “අහං ගච්ඡාමි, මම ගමන”න්ති ගාහසබ්භාවතො. තතො එව අත්තසඤ්ඤං “අත්ථි අත්තා කාරකො වෙදකො”ති එවං පවත්තං විපරිතසඤ්ඤං න උග්ගාපෙති නාපනෙති අජ්ජපිපක්ඛාවතො, අනනුබ්බහනතො වා. එවං භූතස්ස වස්ස කුතො කම්මට්ඨානාදිභාවොති ආහ “කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති”ති. “ඉමස්ස පනා”තිආදි සුක්කපක්ඛො, තස්ස වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තමෙව හි අත්ථං විවරිතුං “ඉදඤ්ඨි”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ කො ගච්ඡතීති සාධනං, කිරියඤ්ච අවිනිබ්භූත්තං කත්වා ගමනකිරියාය කත්තුපුච්ඡා, සා කත්තුභාවවිසිට්ඨඅත්තපට්ඨකේපත්ථා ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිදස්සනතො. කස්ස ගමනන්ති තමෙවත්ථං පරියායන්තරෙන වදන්ති සාධනං, කිරියඤ්ච විනිබ්භූත්තං කත්වා ගමනකිරියාය අකත්තුසම්බන්ධිභාවවිභාවනතො. පට්ඨකේපත්ථඤ්ච අන්තොනීතං කත්වා උභයත්ථං කිං-සද්දො පවත්තො. කිං කාරණාති පන පට්ඨකේපත්තකත්තුකාය ගමනකිරියාය අවිපරිතකාරණපුච්ඡා. ඉදඤ්චි ගමනං නාම අත්තා මනසා සංයුජ්ජති, මනො ඉන්ද්‍රියෙහි, ඉන්ද්‍රියානි අත්තෙහීති එවමාදි මිච්ඡාකාරණවිනිමුත්තඅනුරූපපච්චයහෙතුකො ධම්මානං පවත්තිආකාරවිසෙසො. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.

න කොචි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිතො, තබ්බිනිමුත්තස්ස ව කස්සචි අභාවතො. ඉදානි ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිං දස්සෙතුං “චිත්තකිරියාවායොධාතුච්ඡ්ථාරො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ චිත්තකිරියා ව සා, වායොධාතුයා ච්ඡ්ථාරො ච්ඡ්ථන්දනඤ්චාති චිත්තකිරියාවායොධාතුච්ඡ්ථාරො, තෙන. එත්ථ ව චිත්තකිරියග්ගහණෙන අනින්ද්‍රියබද්ධවායොධාතුච්ඡ්ථාරං නිවත්තෙති, වායොධාතුච්ඡ්ථාරග්ගහණෙන චෙතනාවච්චිඤ්ඤත්තිහෙදං චිත්තකිරියං නිවත්තෙති, උභයෙන පන කායච්ඤ්ඤත්තිං විභාවෙති. “ගච්ඡතී”ති වත්ථා යථා පවත්තමානෙ කායෙ “ගච්ඡතී”ති වොහාරො හොති, තං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි වුත්තං. තත්ති ගන්තුකාමතාවසෙන පවත්තචිත්තං. වායං ජනෙතීති වායොධාතුඅධිකං රූපකලාපං උප්පාදෙති, අධිකතා චෙත්ථ සාමත්ථියතො, න පමාණතො. ගමනචිත්තසමුට්ඨිතං සහජාතරූපකායස්ස ථම්හනසන්ධාරණවලනානං පච්චයභූතෙන ආකාරවිසෙසෙන පවත්තමානං වායොධාතුං සන්ධායාහ “වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙතී”ති. අධිප්පායසහභාවී හි විකාරො විඤ්ඤත්ති. යථාවුත්තඅධිකභාවෙනෙව ව වායොගහණං, න වායොධාතුයා එව ජනකභාවතො, අඤ්ඤථා විඤ්ඤත්තියා උපාදායරූපභාවො දුරුපපාදො සියා. පුරතො අභිනීභාරො පුරතොභාගෙන කායස්ස පවත්තනං, යො “අභික්කමො”ති වුච්චති.

“එසෙව නයො”ති අතිදෙසෙන සඬ්ඛෙපතො වත්ථා තමත්ථං විවරිතුං “තත්‍රාපි හී”තිආදි වුත්තං. කොට්තො පට්ඨායාති හෙට්ඨිමකොට්තො පට්ඨාය පාදතලතො පට්ඨාය. උස්සිතභාවොති උබ්බිද්ධභාවො.

එවං පජානතොති එවං චිත්තකිරියාවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙනෙව ගමනාදි හොතීති පජානතො. තස්ස එවං පජානනාය නිච්ඡයගමනත්ථං “එවං හොතී”ති විචාරණා වුච්චති ලොකෙ යථාභූතං අජානන්තෙහි මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන, ලොකවොහාරවසෙන වා. අත්ථි පනාති අත්තතො එවං වීමංසනවසෙන පුච්ඡාවචනං. නත්ථිති නිච්ඡයවසෙන සත්තස්ස

පටික්ඛෙපවචනං. “යථා පනා”තිආදි තස්සෙව අත්ථස්ස උපමාය විභාවනං, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

නාථා මාලුතවෙගෙනාති යථා අවෙනනා නාථා වාතවෙගෙන දෙසන්තරං යාති, යථා ච අවෙනනො තෙජනං කණ්ඨො ජියාවෙගෙන දෙසන්තරං යාති, තථා අවෙනනො කායො වාතාහනො යථාචුත්තවායුනා නීතො දෙසන්තරං යාති ඵලං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. සචෙ පන කොචි වදෙයා “යථා නාථාතෙජනානං පෙල්ලකස්ස පුරිසස්ස වසෙන දෙසන්තරගමනං, ඵලං කායස්සාපී”ති, හොතු, ඵලං ඉච්ඡිතො වායමත්ථො යථා හි නාථාතෙජනානං සංහතලක්ඛණස්සෙව පුරිසස්ස වසෙන ගමනං, න අසංහතලක්ඛණස්ස, ඵලං කායස්සාපීති. කා නො භාති, හියොයාපි ධම්මමත්තතාව පතිට්ඨං ලහති, න පුරිසවාදො. තෙනාහ “යත්තසූත්තවසෙනා”තිආදි.

තත්ථ පසුත්තන්ති හෙට්ඨා චුත්තනයෙන ගමනාදිකිරියාවසෙන පච්චයෙහි පයොජිතං. යාතිති තිට්ඨති. එත්ථාති ඉමස්මිං ලොකෙ. විනා හෙතුපච්චයෙති

ගන්තුකාමතාවිත්තතංසමුට්ඨානවායොධාතුආදිහෙතුපච්චයෙහි විනා. තිට්ඨෙති තිට්ඨෙය්‍ය. වජෙති වජෙය්‍ය ගච්ඡෙය්‍ය කො නාමාති සම්බන්ධො. පටික්ඛෙපත්ථො චෙත්ථ කිං-සද්දොති හෙතුපච්චයවිරහෙන යානගමනපටික්ඛෙපමුඛෙන සබ්බායපි ධම්මජ්ජවත්තියා පච්චයාධිනචුත්තතාවිභාවනෙන අත්තසුඤ්ඤතා විය අනිච්චදුක්ඛතාපි විභාවිතාති දට්ඨබ්බා.

පණ්ණිතොති යථා යථා පච්චයෙහි පකාරෙහි නිහිතො යිති. සබ්බසඬ්ඛානිකවචනන්ති සබ්බෙසමිපි චතුත්තං ඉරියාපථානං එකජ්ඣං සඬ්ඛණ්ණවචනං, පුබ්බෙ විසුං විසුං ඉරියාපථානං චුත්තත්තා ඉදං නෙසං එකජ්ඣං ගහෙත්වා වචනන්ති අත්ථො. පුරිමනයො වා ඉරියාපථජ්ජධානො චුත්තොති තත්ථ කායො අජ්ජධානො අනුනිජ්ජාදිති ඉධ කායං පධානං, අපධානඤ්ච ඉරියාපථං අනුනිජ්ජාදිං කත්වා දස්සෙතුං දුතියනයො චුත්තොති එවම්පෙත්ථ ද්විත්තං නයානං විසෙසො වෙදිතබ්බො. ඨිතොති පවත්තො.

ඉරියාපථපරිගණ්ණනමිපි ඉරියාපථවතො කායස්සෙව පරිගණ්ණනං තස්ස අවත්ථාවිසෙසභාවතොති චුත්තං. “ඉරියාපථපරිගණ්ණනෙන කායෙ කායානුපස්සී විහරති”ති. තෙනෙවෙත්ථ රූපක්ඛන්ධවසෙනෙව සමුදයාදයො උද්ධවා. එස නයො සෙසවාරෙසුපි. ආදිනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන යථා “තණ්හාසමුදයා කම්මසමුදයා ආහාරසමුදයා”ති නිබ්බත්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සතිති ඉමෙ චත්තාරො ආකාරා සඬ්ඛණ්ණන්ති, ඵලං “අවිජ්ජානිරොධා”ති ආදයොපි පඤ්ච ආකාරා සඬ්ඛණ්ණාති දට්ඨබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඉරියාපථපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසම්පජ්ඣද්දපබ්බවණ්ණනා

376. චතුසම්පජ්ඣද්දවසෙනාති සමන්තතො පකාරෙහි, පකට්ඨං වා සව්සෙසං ජානාතීති සම්පජානො, සම්පජානස්ස භාවො සම්පජ්ඣද්දං, තථාපචත්තං ඤාණං, හත්ථවිකාරාදිභෙදහින්තත්තා චත්තාරි සම්පජ්ඣද්දාති සමාහරාති චතුසම්පජ්ඣද්දං, තස්ස වසෙන. “අභික්කන්තෙ”ති ආදීනි සාමඤ්ඤඵලෙ (දී. නි. අට්ඨ. 1.214; දී. නි. ටී. 1.214 වාක්‍යබන්ධෙපි) වණ්ණිකාති, න පුන වණ්ණෙතබ්බාති, තස්මා තංතංසංවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනාපි තත්ථ විහිතනයෙනෙව ගහෙතබ්බා. “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී භොතී”ති ආදි වචනතො අභික්කමාදිගතචතුසම්පජ්ඣද්දපරිග්ගණ්හනෙන රූපකායස්සෙවෙත්ථ සමුදයධම්මානුපස්සිතාදි අධිජපෙතොති ආහ “රූපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ව වයො ව නීහරිතබ්බො”ති. රූපධම්මානංයෙව හි පචත්තිආකාරවිසෙසා අභික්කමාදයොති. සෙසං චූත්තනයමෙව. චතුසම්පජ්ඣද්දපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටික්කුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

377. පටික්කුලමනසිකාරවසෙනාති ජීග්ච්ඡනීයතාය පටික්කුලමෙව පටික්කුලං, යො පටික්කුලසභාවො පටික්කුලාකාරො, තස්ස මනසි කරණවසෙන. අන්තරොනාපි හි භාවවාචිතං සද්දං භාවත්ථො විඤ්ඤායති යථා “පටස්ස සුක්ක”න්ති. යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.182) චූත්තං, තස්මා තත්ථ, තංසංවණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. ටී. 1.182 ආදයො) චූත්තනයෙන “ඉමමෙව කාය”න්ති ආදීනමත්ථො වෙදිතබ්බො.

චත්ථාදීහි පසිබ්බකාකාරෙන බන්ධිත්වා කතං ආවාටනං පුනොළී. නානාකාරා ඵකස්මිං යානෙ සම්මිස්සාති ඵත්තාවතා නානාවණ්ණානං කෙසාදීනඤ්ච උපමෙය්‍යතා. විභූතකාලොති පණ්ණත්තිං සමතික්කමිත්වා කෙසාදීනං අසුභාකාරස්ස උපට්ඨිතකාලො. ඉති-සද්දස්ස ආකාරත්ථතං දස්සෙන්තො “ඵව”න්ති චත්ථා තං ආකාරං සරූපතො දස්සෙන්තො “කෙසාදිපරිග්ගණ්හනෙනා”ති ආදිමාහ. කෙසාදිසඤ්ඤිතානඤ්ච

අසුචිභාවානං පරමදුග්ගන්ධජෙගුච්ඡපටික්කුලාකාරස්ස සමුදයතො අනුපස්සනා ඉධ කායානුපස්සනාති. සෙසං චූත්තනයමෙව.

පටික්කුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

378. ධාතුමනසිකාරවසෙනාති පථවිධාතුආදිකා චතස්සො ධාතූයො ආරබ්භ පචත්තභාවනාමනසිකාරවසෙන, චතුධාතුවචත්ථානවසෙනාති අත්ථො. ධාතුමනසිකාරො, ධාතුකම්මට්ඨානං, චතුධාතුවචත්ථානන්ති හි අත්ථතො ඵකං. ගොඝාතකොති ජීවිකත්ථාය ගුන්තං ඝාතකො. අන්තෙවාසිකොති කම්මකරණවසෙන තස්ස සම්පවාසී තං නිස්සාය ජීවනකො. විනිවිජ්ඣිත්වාති ඵකස්මිං යානෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විනිවිජ්ඣිත්වා. මහාපථානං වෙමජ්ඣට්ඨානසඬ්ඛාතෙති චතුත්තං මහාපථානං තාය ඵව

විනිවිජ්ඣනට්ඨානතාය වෙමජ්ඣසඬ්ඛානෙ. යස්මා තෙ චත්තාරො මහාපථා චතුහි දිසාහි ආගන්ත්වා තත්ථ සමොහිතා විය හොන්ති, තස්මා තං යානං චතුමහාපථං, තස්මිං චතුමහාපථෙ. ඨිත-සද්දො “ධීතො වා”තිආදීසු (දී. නි. 1.263; අ. නි. 5.28) යානසඬ්ඛානඉරියාපථසමඬ්ඛිතාය, යා-සද්දස්ස වා ගතිනිවත්තිඅත්ථතාය අඤ්ඤත්ථ යපෙත්වා ගමනං සෙසඉරියාපථසමඬ්ඛිතාය බොධකො, ඉධ පන යථා තථා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරබොධකො අධිජ්ජෙතොති ආහ “චතුත්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනචි ආකාරෙන ඨිතත්තා යථා ඨිත”න්ති. තත්ථ ආකාරෙනාති යානාදිනා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරෙන. යානාදියො හි ඉරියාපථසඬ්ඛාතාය කිරියාය පථො පවත්තිමග්ගොති “ඉරියාපථො”ති වුච්චන්තිති වුත්තො වායමත්ථො. යථාධීතන්ති යථාපවත්තං, යථාවුත්තං යානමෙවෙත්ථ පණ්ඩානන්ති අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “යථා ඨිතත්තා ව යථාපණ්ණිත”න්ති. “ධීත”න්ති වා කායස්ස යානසඬ්ඛානඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං, “පණ්ණිත”න්ති තදඤ්ඤඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. “ධීත”න්ති වා කායසඬ්ඛාතානං රූපධම්මානං තස්මිං තස්මිං බණ්ණ සකිච්චවසෙන අවට්ඨානපරිදීපනං, පණ්ණිතන්ති පච්චයවසෙන තෙහි තෙහි පච්චයෙහි පකාරතො නිහිතං පණ්ණිතන්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්චවෙක්ඛතිති පති පති අවෙක්ඛති, ඤාණචක්ඛුනා විනිබ්භුජ්ජිත්වා විසුං විසුං පස්සති.

ඉදානි වුත්තමෙවත්ථං භාවත්ථවිභාවනවසෙන දස්සෙතුං “යථා ගොසාතකස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පොසෙත්තස්සාති මංසුපවයපරිබුහනාය කුණ්ඩකහත්තකප්පාසට්ඨිආදීහි සංවඬ්ඨෙත්තස්ස. වධිතං මතන්ති හිංසිතං හුත්වා මතං. මතන්ති ව මතමත්තං. තෙනෙවාහ “තාවදො”ති. ගාවීති සඤ්ඤා න අන්තරධායතීති යානි අඬ්ගපච්චඬ්ගාති යථාසන්තිවිට්ඨානි උපාදාය ගාවිසමඤ්ඤා මතමත්තායපි ගාවියා තෙසං තංසන්තිවෙසස්ස අවිනට්ඨත්තා. විලියන්ති හිජ්ජන්ති විභුජ්ජන්තිති බීලා, භාගා ව-කාරස්ස බ-කාරං, ඉකාරස්ස ව ඊකාරං කත්වා. බීලසොති බීලං බීලං කත්වා. විභජ්ත්වාති අට්ඨිසඬ්ඝාතතො මංසං විවෙචෙත්වා, තතො වා විවෙචිතං මංසං භාගසො කත්වා. තෙනෙවාහ “මංසසඤ්ඤා පවත්තතී”ති. පබ්බජිතස්සාපි අපරිග්ගහිතකම්මට්ඨානස්ස. සනවිනිබ්භොගන්ති සන්තතිසමුහකිච්චසනානං විනිබ්භුජ්ජනං විවෙචනං. ධාතුසො පච්චවෙක්ඛතොති සනවිනිබ්භොගකරණෙන ධාතුං ධාතුං පථවීආදිධාතුං විසුං විසුං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස. සත්තසඤ්ඤාති අත්තානුදිට්ඨිවසෙන පවත්තා සත්තසඤ්ඤාති වදන්ති, වොහාරවසෙන පවත්තසත්තසඤ්ඤායපි තදා අන්තරධානං යුත්තමෙව යථාවතො සනවිනිබ්භොගස්ස සම්පාදනතො. එවඤ්ඤි සති යථාවුත්තඔපම්මත්ථො උපමෙය්‍යත්ථො අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දති සමෙති. තෙනෙවාහ “ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨතී”ති. දක්ඛොති ඡෙකො තංතංසමඤ්ඤාය කුසලො “යථාජාතෙ සුනස්මිං නඬ්ගුට්ඨබුරවිසාණාදිවන්තෙ අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමුදායෙ අවිහත්තෙ ගාවිසමඤ්ඤා, න විහත්තෙ. විහත්තෙ පන අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමඤ්ඤා”ති

ජානනතො. චතුමහාපථො විය චතුරුරියාපථොති ගාවියා යීතචතුමහාපථො විය කායස්ස පවත්තිමග්ගහුතො චතුබ්බිධො ඉරියාපථො යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.305) විත්ථාරිකා, තස්මා තත්ථ, තංසංචණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. ටී. 1.306) චුත්තනයෙන චෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා

379. සිවථිකාය අපවිද්ධඋද්ධුමාතකාදිපටිසංයුත්තානං ඔධිසො පවත්තානං කථානං, තදභිධෙය්‍යානඤ්ච උද්ධුමාතකාදිඅසුභහාගානං සිවථිකපබ්බානීති සඬිගීතිකාරොහි ගහිතසමඤ්ඤා. තෙනාහ “සිවථිකපබ්බෙහි විහජිතු”න්ති. මරිත්වා එකාභාතික්කන්තං එකාහමතං. උද්ධං ජීවිතපරියාදානාති ජීවිතක්ඛයතො උපරි මරණතො පරං. සමුග්ගතෙනාති සමුට්ඨිතෙන. උද්ධුමාතත්තාති උද්ධං උද්ධං ධුමාතත්තා සුනත්තා. සෙතරත්තෙහි විපරිහින්තං විමස්සිතං නිලං විනීලං, පුරිමවණ්ණවිපරිණාමභූතං වා නිලං විනීලං. විනීලමෙව විනීලකන්ති ක-කාරොන පදවඩ්ඪනං අනත්ථන්තරතො යථා “පිතකං ලොහිතක”න්ති (ධ. ස. 616). පටික්කුලත්තාති ජිගුච්ඡනීයත්තා. කුච්ඡිතං විනීලන්ති විනීලකන්ති කුච්ඡනත්ථො වා අයං ක-කාරොති දස්සෙතුං චුත්තං යථා “පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති. (දී. නි. 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285) පරිහින්තට්ඨානෙනහි කාකකඬිකාදීහි. විස්සන්දමානපුබ්බන්ති විස්සන්දමානපුබ්බං, තහං තහං පග්ගරන්තපුබ්බන්ති අත්ථො. තථාභාවන්ති විස්සන්දමානපුබ්බභාවං.

සො භික්ඛුති යො “පස්සෙය්‍ය සරීරං සිවථිකාය ඡඩ්ඪිත”න්ති චුත්තො, සො භික්ඛු. උපසංහරති සදිසතං. “අයම්පි බො”තිආදි උපසංහරණාකාරදස්සනං. ආයුති රූපජීවිතින්ද්‍රියං, අරූපජීවිතින්ද්‍රියං පනෙත්ථ විඤ්ඤාණගතිකමෙව. උස්මාති කම්මජතෙජො. එවං පුතිකසභාවොයෙවොති එවං අතිවිය දුග්ගන්ධජෙගුච්ඡපටික්කුලපුහිකසභාවො එව, න ආයුආදීනං අවිගමෙ විය මත්තසොති අධිප්පායො. එදිසො භවිස්සතීති එවංභාවීති ආහ “එවං උද්ධුමාතාදිගෙදො භවිස්සතී”ති.

ලුඤ්චිත්වා ලුඤ්චිත්වාති උප්පාටෙත්වා උප්පාටෙත්වා. සාවසෙසමංසලොහිතයුත්තන්ති සබ්බසො අබාදිතත්තා තහං තහං සෙසෙන අප්පාවසෙසෙන මංසලොහිතෙන යුත්තං. “අඤ්ඤෙන හත්ථට්ඨික”න්ති අවිසෙසෙන හත්ථට්ඨිකානං විප්පකිණ්ණතා ජොතිතාති අනවසෙසතො තෙසං විප්පකිණ්ණතං දස්සෙන්තො “චතුසට්ඨිගෙදම්පි”තිආදිමාහ.

තෙරොවස්සිකානීති තිරොවස්සං ගතාති, තාති පන සංචච්ඡරං වීතිවත්තාති හොන්තීති ආහ “අතික්කන්තසංචච්ඡරානී”ති. පුරාණතාය සනභාවවිගමෙන විචුණ්ණතා ඉධ පුතිභාවොති සො යථා හොති, තං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා
 දස්සෙන්නො “අබ්භොකාසෙ”තිආදිමාහ. තෙරොවස්සිකානෙවාති
 සංවච්ඡරමත්තාතික්කන්තානි එව. ඛජ්ජමානතාදිවසෙන
 දුතියස්වථිකපබ්බාදීනං වචත්ථාපිතත්තා චුත්තං “ඛජ්ජමානතාදීනං වසෙන
 යොජනා කාතබ්බා”ති.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉමානෙව ද්වෙති අවධාරණෙන අප්පනාකම්මට්ඨානං තත්ථ නියමෙති
 අඤ්ඤපබ්බෙසු තදභාවතො. යතො හි එව-කාරො, තතො අඤ්ඤත්ථ
 නියමෙති, තෙන පබ්බද්වයස්ස විපස්සනාකම්මට්ඨානතාපි අප්පට්ඨිද්ධා
 දට්ඨබ්බා අනිච්චතාදිදස්සනතො. සඬ්ඛාරෙසු ආදීනවච්චාවනානි
 සිවථිකපබ්බානීති ආහ “සිවථිකානං ආදීනවානුපස්සනාවසෙන
 චුත්තත්තා”ති. ඉරියාපට්ඨපබ්බාදීනං අප්පනාවහතා පාකටා එවාති “සෙසානි
 ද්වාදසපි”ති චුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං. තං
 සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

කායානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

380. සුඛං වෙදනන්ති එත්ථ සුඛයතීති සුඛා. සම්පයුත්තධම්මෙ,
 කායඤ්ච ලද්ධස්සාදෙ කරොතීති අත්ථො. සුට්ඨු වා බාදති, බනති වා
 කායිකං, චෙතසිකඤ්චාබාධන්ති සුඛා. “සුකරං ඕකාසදානං එතිස්සාති
 සුඛා”ති අපරෙ. වෙදයති ආරම්මණරසං අනුභවතීති වෙදනා. වෙදයමානොති
 අනුභවමානො. “කාම”න්තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං ඉරියාපට්ඨපබ්බෙ
 චුත්තනයමෙව. සම්පජානස්ස වෙදියනං සම්පජානවෙදියනං.

වත්ථුආරම්මණාති රූපාදිආරම්මණා. රූපාදිආරම්මණඤ්ඤෙත්ථ
 වෙදනාය පවත්තිට්ඨානතාය “වත්ථු”ති අධිජ්ජෙතං. අස්සාති භවෙය්‍ය.
 ධම්මචිතිචුත්තස්ස කත්තු අභාවතො ධම්මස්සෙව කත්තුභාවං දස්සෙන්නො
 “වෙදනාව වෙදයති”ති ආහ. “වොහාරමත්තං හොතී”ති එතෙන “සුඛං
 වෙදනං වෙදයමානො සුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති ඉදං වොහාරමත්තන්ති
 දස්සෙති.

නිත්ථුනන්තොති බලවතො වෙදනාවෙගස්ස නිරොධනෙ ආදීනවං දිස්වා
 තස්ස අවසරදානවසෙන නිත්ථුනන්තො. වෙගසන්ධාරණෙ හි අතිමහන්තං
 දුක්ඛං උප්පජ්ජතීති අඤ්ඤමිපි විකාරං උප්පාදෙය්‍ය, තෙන ටෙරො අපරාපරං
 පරිවත්තති. වීරියසමථං යොජෙත්වාති අධිවාසනවීරියස්ස අධිමත්තත්තා
 තස්ස භාපනවසෙන සමාධිතා සමරසතාපාදනෙන වීරියසමථං යොජෙත්වා.
 සහ පටිසම්භිදාහීති ලොකුත්තරපටිසම්භිදාහි සහ. අරියමග්ගක්ඛණෙ හි
 පටිසම්භිදානං අසම්මොභවසෙන අධිගමො, අත්ථපටිසම්භිදාය පන
 ආරම්මණකරණවසෙනපි. ලොකියානමිපි වා සති උප්පත්තිකාලෙ තත්ථ
 සමත්ථතං සන්ධායාහ “සහ පටිසම්භිදාහී”ති. සමසිසිති වාරසමසිසි භුත්වා,
 පච්චවෙක්ඛණවාරස්ස අනන්තරවාරෙ පරිනිබ්බායීති අත්ථො.

යථා ව සුඛං, එවං දුක්ඛන්ති යථා සුඛං“ කො වෙදයතීති ආදිනා ” තං ධාය වුත්ථපජානවෙදියනං සන්සම්, එවං දුක්ඛමපිථතත් . දුක්ඛයතීති දුක්ඛා, සම්පයුත්තධම්මෙ, කායඤ්ච පිළෙති විබාධතීති අත්ථොයුං වා බාදතිදුට්ඨං, බනති කායිකං, වෙනසිකඤ්ච සාතන්ති දුක්ඛා. “දුක්කරං ඕකාසදානං එතිස්සාති දුක්ඛා”ති අපරෙ. අරුපකම්මට්ඨානන්ති අරුපපරිග්ගහං, අරුපධම්මමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසනන්ති අත්ථො. න පාකටං හොති එස්සස්ස, චිත්තස්ස ව අවිභූතාකාරත්තානෙනාහ . “අත්ඨකාරං විය බායතී”ති. “න පාකටං හොති”ති ව ඉදං තාදිසෙ පුග්ගලෙ සන්ධාය වුත්තං, තෙසං ආදිතො වෙදනාව විභූතතරා හුත්වා උපට්ඨාති. එවඤ්ඤි යං වුත්තං සක්කපඤ්ඤවණ්ණනා දීපු සො පාකටොඵස්“ හොති, විඤ්ඤාණං පාකටං හොතීති”, (දී .යඅට් .නි .2.359) තං අවිරොධිතං හොති. වෙදනාවසෙන කට්ඨයමානං කම්මට්ඨානං පාකටං හොතීති යොජනා. “වෙදනානං උප්පත්තිපාකටතායා”ති ව ඉදං සුඛදුක්ඛවෙදනානං වසෙන වුත්තංහිතාසඤ්ඤා . පවත්ති ඔළාරිකා, න ඉතරාය ගහණමුඛෙන වාතදුහයග් .ගහෙනබ්බත්තා ඉතරායපි පවත්ති විඤ්ඤානං පාකටා එවාති ති න්”වෙදනානං“ .බංග්ගිගහණං දට්ඨඅවිසෙසග් සක්කපඤ්ඤෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො, තස්මා තත්ථ වත්තබ්බො අත්ථවිසෙසො තත්ථ ලීනත්ථප්පකාසනියං වුත්තනයෙනෙව ගහෙනබ්බො.

සුඛබ්බෙ “වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතී”ති වෙදනාය ආරම්මණාධීනවුත්තිතාය ව අනත්තතාය ව පජානනං වුත්තං, ඉදානි තස්සා අනිච්චතාදිපජානනං දස්සෙන්නො “අයං අපරොපි පජානනපරියායො”ති ආහ. යථා එකස්මිං බණෙ චිත්තද්වයස්ස අසම්භවො එකජ්ඣං අනෙකන්තපච්චයාභාවතො, එවං වෙදනාද්වයස්ස විසිට්ඨාරම්මණවුත්තිතො වාති ආහ “සුඛවෙදනාක්ඛණෙ දුක්ඛාය වෙදනාය අභාවතො”ති. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙතං තදා උපෙක්ඛාවෙදනායපි අභාවතො, තෙන සුඛවෙදනාක්ඛණෙ භූතපුබ්බානං ඉතරවෙදනානං හුත්වාඅභාවපජානනෙන සුඛවෙදනායපි හුත්වා අභාවො ඤාතො එව හොතීති තස්සා පාකටභාවමෙව දස්සෙන්නො “ඉමිස්සා ව සුඛාය වෙදනාය ඉතො පයමං අභාවතො”ති ආහ, එතෙනෙව ව තාසම්පි වෙදනානං පාකටභාවො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “වෙදනා නාම අනිච්චා අධුවා විපරිණාමධම්මා”ති. අනිච්චග්ගහණෙන හි වෙදනානං විද්ධංසනභාවො දස්සිතො විද්ධස්සෙ අනිච්චතාය සුවිඤ්ඤෙඤායාත්තා. අධුවග්ගහණෙන පාකටභාවො තස්ස අසදාභාවිතාදිභාවනතො. විපරිණාමග්ගහණෙන දුක්ඛභාවො තස්ස අඤ්ඤථත්තදීපනතො, තෙන සුඛාපි වෙදනා දුක්ඛා, පගෙව ඉතරාති තිස්සන්තම්පි වෙදනානං දුක්ඛතා දස්සිතා හොති. ඉති “යදනිච්චං දුක්ඛං, තං එකන්තතො අනත්තා”ති තීසුපි වෙදනාසු ලක්ඛණත්තයපජානනා ජාතිතාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති”ති.

ඉදානි තමත්ථං සුත්තෙන (ම. නි. 2.205) සාධෙතුං “චුත්තම්පි චෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙතීති තස්මිං සුඛවෙදනාසමඬ්ඨිසමයෙ නෙව දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති නිරුද්ධත්තා, අනුප්පන්නත්තා ච යථාක්කමං අතීතානාගතානං. පච්චුප්පන්නාය පන අසම්භවො චුත්තො එව. සකිච්චක්ඛණමත්තාවට්ඨානතො අනිච්චා. සමෙච්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතත්තා සඬ්ඛතා. චත්ථාරම්මණාදිපච්චයං පටිච්ච උප්පන්නත්තා පටිච්චසමුප්පන්නා. ඛයවයපලුප්පනනිරුප්ඤ්ඤාපකතිතාය ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මාති දට්ඨබ්බා.

කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමිසං නාම, පඤ්ච කාමගුණා, ආරම්මණකරණවසෙන සහ ආමිසෙහිති සාමිසං. තෙනාහ “පඤ්චකාමගුණාමිසනිස්සිතා”ති.

ඉතො පරන්ති “අත්ථි වෙදනා”ති එවමාදි පාළිං සන්ධායාහ “කායානුපස්සනායං චුත්තනයමෙවා”ති.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

381. සම්පයොගවසෙන පචත්තමානෙන සහ රාගෙනාති සරාගං. තෙනාහ “ලොභසහගත”න්ති. චිත්තරාගන්ති එත්ථ කාමං සරාගපදපටියොගිනා චිත්තරාගපදෙන භවිතබ්බං, සම්මසනචාරස්ස පන අධිප්පෙතත්තා තෙභුමකස්සෙව ගහණන්ති “ලොකියකුසලාබ්බාකත”න්ති චත්ථා “ඉදං පනා”තිආදිනා තමෙව අධිප්පායං විචරති. සෙසානි ද්වෙ දොසමුලානි, ද්වෙ මොහමුලානීති චත්තාරි අකුසලචිත්තානි. තෙසඤ්ඤි රාගෙන සම්පයොගාභාවතො නත්ථෙව සරාගතා, තංනිමිත්තකතාය පන සියා තංසහිතකාලෙ සොති නත්ථෙව චිත්තරාගතාපිති දුක්ඛචිතිමුත්තතා එවෙත්ථ ලබ්භතීති ආහ “නෙව පුරිමපදං න පච්ඡිමපදං භජන්ති”ති. යදි එවං පදෙසිකං පජානනං ආපජ්ජති? නාපජ්ජති, දුකන්තරපරියාපන්නත්තා තෙසං. යෙ පන “පටිපක්ඛනාවෙ අගය්භමානෙ සම්පයොගාභාවො එවෙත්ථ පමාණං එකච්චඅබ්බාකතානං වියා”ති ඉච්ඡන්ති, තෙසං මතෙන සෙසාකුසලචිත්තානම්පි දුතියපදසඬ්ඨගහො වෙදිතබ්බො. දුතියදුකෙපි චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අකුසලමුලෙසු සහ මොහෙනෙව චත්තතීති සමොහන්ති ආහ “විචිකිච්ඡාසහගතඤ්ඤෙව උද්ධච්චසහගතඤ්ඤා”ති. යස්මා චෙත්ථ “සහෙව මොහෙනාති සමොහ”න්ති පුරිමපදාවධාරණම්පි ලබ්භතියෙව, තස්මා චුත්තං “යස්මා පනා”තිආදි. යථා පන අතිමුළුභතාය පාටිපුග්ගලිකනයෙන සවිසෙසමොහවත්තතාය “මොමුහචිත්ත”න්ති චත්තබ්බතො විචිකිච්ඡාඋද්ධච්චසහගතද්වයං විසෙසතො “සමොහ”න්ති චුච්චති, න තථා සෙසාකුසලචිත්තානීති “චට්ටන්තියෙවා”ති සාසඬ්ඤං වදති.

සම්පයොගවසෙන ථීනමිද්ධෙන අනුපතිතං අනුගතන්ති ථීනමිද්ධානුපතිතං, පඤ්චවිධං සසඬ්ඛාරිකාකුසලචිත්තං සඬ්ඛුචිතචිත්තං, සඬ්ඛුචිතචිත්තං නාම ආරම්මණෙ සඬ්ඛකොචනවසෙන පවත්තනතො. පච්චයවිසෙසවසෙන ථාමජාතෙන උද්ධච්චෙන සහගතං සංසට්ඨන්ති උද්ධච්චසහගතං, අඤ්ඤා සබ්බමිථි අකුසලචිත්තං උද්ධච්චසහගතමෙවාති. පසට්ඨිත්තං නාම ආරම්මණෙ සවිසෙසං වික්ඛෙපවසෙන විසට්ඨාවෙන පවත්තනතො.

කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථතාය විපුලඵලතාය ච දීඝසන්තානතාය ච මහන්තභාවං ගතං, මහන්තෙහි චා උළාරවිජන්දාදීහි ගතං පටිපන්නන්ති මහග්ගතං, තං පන රූපාරූපභූමිගතං තතො මහන්තස්ස ලොකෙ අභාවතො. තෙනාහ “රූපාරූපාවචර”න්ති. තස්ස චෙත්ථ පටියොගී පරිත්තං ඵවාති ආහ “අමහග්ගතන්ති කාමාවචර”න්ති. අත්තානං උත්තරිතුං සමත්ථෙහි සහ උත්තරෙහිති සඋත්තරං. තප්පටිපක්ඛෙන අනුත්තරං. තදුභයං උපාදායුපාදාය චෙදිතබ්බන්ති ආහ “සඋත්තරන්ති කාමාවචරන්තිආදි. පටිපක්ඛවික්ඛම්භනසමත්ථෙන සමාධිනා සම්මදෙව ආහිතං සමාහිතං. තෙනාහ “යස්සා”තිආදි. යස්සාති යස්ස චිත්තස්ස. යථාචුත්තෙන සමාධිනා න සමාහිතන්ති අසමාහිතං. තෙනාහ “උභයසමාධිරහිත”න්ති. තදබ්ගවිමුක්තියා විමුක්තං, කාමාවචරකුසලචිත්තං, වික්ඛම්භනවිමුක්තියා විමුක්තං, මහග්ගතචිත්තන්ති තදුභයං සන්ධායාහ “තදබ්ගවික්ඛම්භනවිමුක්තිහි විමුක්ත”න්ති. යත්ථ තදුභයවිමුක්ති නත්ථී, තං උභයවිමුක්තිරහිතන්ති ගස්භමානෙ ලොකුත්තරචිත්තෙපි සියාසඬ්ඛාති තං නිවත්තනත්ථං. “සමුච්ඡෙද...පෙ.... ඔකාසොව නත්ථී”ති ආහ. ඔකාසභාවො ච සම්මසනචාරස්ස අධිප්පෙතත්තා චෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනා

නීවරණපබ්බවණ්ණනා

382. පහාතබ්බාදිධම්මවිභාගදස්සනවසෙන පඤ්චධා ධම්මානුපස්සනා නිද්දිට්ඨාති අයමත්ථො පාළිතො ඵව විඤ්ඤායතීති තමත්ථං උල්ලිඬිගෙන්නො “පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කථෙතු”න්ති ආහ. යදි ඵවං කස්මා නීවරණාදිවසෙනෙව නිද්දිට්ඨන්ති? විනෙයාප්ඤ්ඤාසයතො. යෙසඤ්ඤි වෙනෙයානං පහාතබ්බධම්මෙසු පයමං නීවරණානි විභාගෙන චත්තබ්බානි, තෙසං වසෙනෙත්ථ හගවතා පයමං නීවරණෙසු ධම්මානුපස්සනා කථිතා. තථා හි කායානුපස්සනාපි සමථපුබ්බඬිගමා දෙසිතා, තතො පරිඤ්ඤෙයොසු බන්ධෙසු, ආයතනෙසු ච භාවෙනබ්බෙසු බොජ්ඣංගිගෙසු, පරිඤ්ඤෙයොදිවිභාගෙසු සච්චෙසු ච උත්තරා දෙසනා, තස්මා චෙත්ථ සමථභාවනාපි යාවදෙව විපස්සනත්ථා ඉච්ඡිතා. විපස්සනාපධානා, විපස්සනාබහුලා ච සතිපට්ඨානදෙසනාති තස්සා

විපස්සනාහිනිවෙසවිභාගෙන දෙසිතභාවං විභාවෙන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ.
තත්ථ ඛන්ධායතනදුක්ඛසච්චවසෙන මිස්සකපරිග්ගහකථනං දට්ඨබ්බං.
සඤ්ඤාසඛිබාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමිජිති පි-සද්දෙන
සකලපඤ්චුපාදානක්ඛන්ධපරිග්ගහං සම්පිණ්ඩෙති ඉතරෙසං
තදන්තොගධත්තා.

“කණ්හසුක්කධම්මානං යුගනන්ධතා නත්ථි”ති පජානනකාලෙ අභාවා
“අභිණ්හසමුදාවාරවසෙනා”ති වුත්තං. සංවිජ්ජමානන්ති අත්තනො
සන්තානෙ උපලබ්භමානං. යථාති යෙනාකාරෙන, සො පන
“කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති”ති වුත්තත්තා කාමච්ඡන්දස්ස
කාරණාකාරොව, අත්ථතො කාරණමෙවාති ආහ “යෙන කාරණෙන”ති. ව-
සද්දො වක්ඛමානත්ථසමුච්චයත්ථො.

තත්ථාති “යථා වා”තිආදිනා වුත්තපදෙ. සුභමිජිති කාමච්ඡන්දොපි. සො
හි අත්තනො ගහණාකාරෙන “සුභ”න්ති වුත්තො, තෙනාකාරෙන
පවත්තනකස්ස අඤ්ඤස්ස කාමච්ඡන්දස්ස නිමිත්තත්තා “නිමිත්ත”න්ති ව.
ඉට්ඨං, ඉට්ඨාකාරෙන වා ගය්හමානං රූපාදි සුභාරම්මණං. ආකඬ්ඛිතස්ස
හිතසුඛස්ස පත්තියා අනුපායභූතො මනසිකාරො අනුපායමනසිකාරො.
තත්ති අයොනියොමනසිකාරං. තත්ථාති තස්මිං සභාගහෙතුභූතෙ,
ආරම්මණභූතෙ ව දුවිධෙ සුභනිමිත්තෙ. ආහාරොති පච්චයො අත්තනො
ඵලං ආහරතිති කත්වා.

අසුභන්ති අසුභජ්ඣානං උත්තරපදලොපෙන, තං පන දසසු
අවිඤ්ඤාණකඅසුභෙසු ව කෙසාදීසු සවිඤ්ඤාණකඅසුභෙසු ව පවත්තං
දට්ඨබ්බං. කෙසාදීසු හි සඤ්ඤා “අසුභසඤ්ඤා”ති ගිරිමානන්දසුත්තෙ (අ.
නි. 10.60) වුත්තා. එත්ථ ව චතුබ්බිධස්ස අයොනියොමනසිකාරස්ස,
යොනියොමනසිකාරස්ස ව ගහණං නිරවසෙසදස්සනත්ථං කතන්ති
දට්ඨබ්බං, තෙසු පන අසුභෙසු “සුභ”න්ති, “අසුභ”න්ති ව මනසිකාරො
ඉධාධිජ්ජෙතො, තදනුකූලත්තා පන ඉතරෙ පිති.

එකාදසසු අසුභෙසු පටික්කුලාකාරස්ස උග්ගණ්හනං, යථා වා තත්ථ
උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, තථා පටිපත්ති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො.
උපවාරජ්ජනාවහාය අසුභභාවනාය අනුයුඤ්ජනා අසුභභාවනානුයොගො.
“භොජනෙ මත්තඤ්ඤුනො මිතාභාරස්ස ටීනමිද්ධාහිභවාභාවා ඔතාරං
අලභමානො කාමච්ඡන්දො පභීයති”ති වදන්ති, අයමෙව ව අත්ථො
නිද්දෙසෙපි වුවිච්ඡි. යො පන භොජනස්ස පටික්කුලතං, තබ්බිපරිණාමස්ස
තදාධාරස්ස තස්ස ව උපනිස්සයභූතස්ස අතිවිය ජෙගුච්ඡතං, කායස්ස ව
ආහාරට්ඨිතිකත්තං සම්මදෙව ජානාති, සො සබ්බසො භොජනෙ පමාණස්ස
ජානනෙන භොජනෙමත්තඤ්ඤු නාම. තාදිසස්ස හි කාමච්ඡන්දො
පභීයතෙව.

අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරො දන්තට්ඨිදස්සාවී. පභීනස්සාති වික්ඛම්භනවසෙන පභීනස්ස. ඉතො පරෙසුපි එවරුපෙසු යානෙසු එසෙව නයො. අභිධම්මපරියායෙන (ධ. ස. 1159, 1503) සබ්බොපි ලොභො කාමච්ඡන්දනිවරණන්ති ආහ “අරහත්තමග්ගෙනා”ති.

පටිසම්භි පුරිමුප්පන්නං පටිසනිමිත්තං පරතො උප්පජ්ජනකස්ස පටිසස්ස කාරණන්ති කත්වා.

මෙජ්ජති සිනිස්භතීති මිත්තො, හිතෙසි පුග්ගලො, තස්මිං මිත්තෙ භවා, මිත්තස්ස වා එසාති මෙත්තා, හිතෙසිතා, තස්සා මෙත්තාය. අප්පනාපි උපචාරොපි වට්ටති සාධාරණවචනභාවතො. “වෙනොවිමුත්ති”ති චුත්තෙ අප්පනාව වට්ටති අප්පනං අප්පත්තාය පටිපක්ඛතො සුට්ඨු මුච්චනස්ස අභාවතො. තන්ති යොනිසොමනසිකාරං. තත්ථාති මෙත්තාය. ඛුලං පවත්තයතොති ඛුලිකාරවතො.

සත්තෙසු මෙත්තායනස්ස හිතුපසංභාරස්ස උප්පාදනං පවත්තනං මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, පට්ඨමුප්පන්නො මෙත්තාමනසිකාරො පරතො උප්පජ්ජනකස්ස කාරණභාවතො මෙත්තාමනසිකාරොව මෙත්තානිමිත්තං. කම්මමෙව සකං එතෙසන්ති කම්මස්සකා, සත්තා, තබ්භාවො කම්මස්සකතා, කම්මදායාදතා. දොසමෙත්තාසු යාථාවතො ආදීනවානිසංසානං පටිසඬ්ඛානං වීමංසා ඉධ පටිසඬ්ඛානං. මෙත්තාවිහාරිකලායාණමිත්තවත්තතා ඉධ කලායාණමිත්තතා. ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාඵරණානන්ති (ඔධිසකඅනොධිසකදිසාඵරණානං ම. නි. අට්ඨ. 1.115) අත්තඅතිපියසභායමජ්ඣක්තවෙරිවසෙන ඔදිස්සකතා, සීමාසම්භෙදෙ කතෙ අනොදිස්සකතා. එකාදිදිසාඵරණවසෙන දිසාඵරණතා මෙත්තාය උග්ගහණෙ වෙදිතබ්බා. විහාරරච්ඡාගාමාදිවසෙන වා ඔදිස්සකදිසාඵරණං. විහාරාදිඋද්දෙසරහිතං පුරත්ථිමාදිදිසාවසෙන අනොදිස්සකදිසාඵරණන්ති එවං ද්විධා උග්ගහණං සන්ධාය “ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාඵරණාන”න්ති චුත්තං. උග්ගහොති ව යාව උපචාරා දට්ඨබ්බො. උග්ගහිතාය ආසෙවනා භාවනා. තත්ථ සබ්බෙ සත්තා, පාණා, භූතා, පුග්ගලා, අත්තභාවපරියාපන්නාති එතෙසං වසෙන පඤ්චවිධා, එකෙකස්මිං අවෙරා හොන්තු, අබ්‍යාපජ්ඣා, අනීසා, සුඛි අත්තානං පරිහරන්තුති චතුර්ධා පවත්තිතො වීසතිවිධා අනොදිස්සකඵරණා මෙත්තා. සබ්බා ඉත්ථිසො, පුරිසා, අරියා, අනරියා, දෙවා, මනුස්සා, විනිපාතිකාති සත්තොධිකරණවසෙන පවත්තා සත්තවිධා, අට්ඨවීසති විධා වා, දසහි දිසාහි දිසොධිකරණවසෙන පවත්තා දසවිධා, එකෙකාය වා දිසාය සත්තාදිඉත්ථාදිඅවෙරාදිභෙදෙන අසිතාධිකවතුසතප්පහෙදා ව ඔධිසො ඵරණා වෙදිතබ්බා.

යෙන අයොනිසොමනසිකාරෙන අරතිආදිකාති උප්පජ්ජන්ති, සො අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරො. තෙන නිජ්ඣාදෙනබ්බෙ හි ඉදං භූමිමං.

එස නයො ඉතො පරෙසුපි. උක්කණ්ඨිතා පන්තසෙනාසනෙසු,
අධිකුසලධම්මෙසු ව උප්පජ්ජනභාවරිඤ්චනා. කායචිතමනාති කරජකායස්ස
විරූපෙනාකාරෙන නමනා. ලීනාකාරොති සඬකොවාපත්ති.

කුසලධම්මපටිපත්ති යා පටිඨපනසභාවතාය, තප්පටිපක්ඛානං
විසොසනසභාවතාය ව ආරම්භධාතුආදිතො පවත්තවීරියන්ති ආහ
“පයමාරම්භවීරිය”න්ති. යස්මා පයමාරම්භමත්තස්ස කොසජ්ජවිධමනං,
ථාමගමනඤ්ච නත්ථි, තස්මා චුත්තං “කොසජ්ජතො නික්ඛන්තතාය තතො
බලවතර”න්ති. යස්මා පන අපරාපරුප්පත්ති යා ලද්ධාසෙවනං උපරුපරි
විසෙසං ආවහන්තං අතිවිය ථාමගතමෙව හොති, තස්මා චුත්තං “පරං පරං
යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතර”න්ති.

අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහොති අතිභොජනෙ ථිනමිද්ධස්ස
නිමිත්තග්ගාහො, එත්තකෙ භුත්තෙ තං භොජනං ථිනමිද්ධස්ස කාරණං
හොති, එත්තකෙ න හොතීති ථිනමිද්ධස්ස කාරණාකාරණගාහො හොතීති
අත්ථො. ඛාතිරෙකවසෙන වෙතං චුත්තං, තස්මා “එත්තකෙ භුත්තෙ තං
භොජනං ථිනමිද්ධස්ස කාරණං න හොතී”ති භොජනෙ මත්තඤ්ඤුතා ව
අත්ථතො දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “චතුපඤ්ච...පෙ.... න හොතී”ති.
දිවා සූරියාලොකන්ති දිවා ගහිතනිමිත්තං සූරියාලොකං රත්තියං මනසි
කරොන්තස්සාපිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධුතඬගානං
වීරියනිස්සිතත්තා චුත්තං “ධුතඬගනිස්සිතසජ්ජායකථායපි”ති.

කුක්කුචවම්පි කතාකතානුසොචනවසෙන පවත්තමානං වෙතසො
අවුපසමාවහතාය උද්ධච්චෙන සමානලක්ඛණමෙවාති “අවුපසමො නාම
අවුපසන්තාකාරො, උද්ධච්චකුක්කුචවම්පෙවෙතං අත්ථතො”ති චුත්තං.

බහුස්සුතස්ස ගන්ථතො, අත්ථතො ව සුත්තාදීනි විචාරෙන්තස්ස
තබ්බහුලචිහාරිතො අත්ථවෙදාදිපටිලාභසබ්භාවතො වික්ඛෙපො න
හොතීති, යථාවිධිපටිපත්ති යා, යථානුරූපපතිකාරජ්ජවත්ති යා ව
කතාකතානුසොචනඤ්ච න හොතීති “බාහුසච්චෙනපි...පෙ....
උද්ධච්චකුක්කුචවං පභීයතී”ති ආහ. යදග්ගෙන බාහුසච්චෙන
උද්ධච්චකුක්කුචවං පභීයති, තදග්ගෙන පරිපුච්ඡකතාවිනයපකතඤ්ඤුතාහිපි
තං පභීයතීති දට්ඨබ්බං. චුද්ධසෙවිතා ව චුද්ධසීලිතං ආවහතීති
වෙතොවුපසමකරත්තා උද්ධච්චකුක්කුචවජ්ජභානකාරී චුත්තා. චුද්ධත්තං
පන අනපෙක්ඛිත්වා කුක්කුචවචිතොදකා විනයධරා කල්‍යාණමිත්තා
චුත්තාති දට්ඨබ්බො. වික්ඛෙපො ව පබ්බජිතානං යෙභුයොන
කුක්කුචවචෙතො හොතීති “කජ්ජියාකජ්ජියපරිපුච්ඡාබහුලස්සා”ති ආදිතා
විනයනයෙනෙව පරිපුච්ඡකතාදයො නිද්දිට්ඨා. පභීනෙ
උද්ධච්චකුක්කුචවෙති නිද්ධාරණෙ භුම්මං. කුක්කුචවස්ස
දොමනස්සසහගතත්තා අනාගාමීග්ගෙන ආයතීං අනුප්පාදො චුත්තො.

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා
 තිට්ඨති පවත්තති එත්ථාති යානීයා විචිකිච්ඡාය යානීයා
 විචිකිච්ඡායානීයා, විචිකිච්ඡාය කාරණභූතා ධම්මා, තිට්ඨතිති වා යානීයා,
 විචිකිච්ඡා යානීයා එතිස්සාති විචිකිච්ඡායානීයා, අත්ථතො විචිකිච්ඡා එව. සා
 හි පුරිමුප්පන්නා පරතො උප්පජ්ජනකවිචිකිච්ඡාය සභාගහෙතුතාය
 අසාධාරණං කාරණං.

කුසලාකුසලාති කොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන කුසලා, තප්පට්පක්ඛතො
 අකුසලා. යෙ අකුසලා, තෙ සාවජ්ජා, අසෙවිතඛ්ඛා, භීතා ව. යෙ කුසලා, තෙ
 අනවජ්ජා, සෙවිතඛ්ඛා, පණීතා ව. කුසලා වා භීතෙන ඡන්දාදීහි ආරද්ධා
 භීතා, පණීතෙන පණීතා. කණ්හාති කාළකා චිත්තස්ස අපහස්සරභාවකරණා.
 සුක්කාති ඔදාතා චිත්තස්ස පහස්සරභාවකරණා. කණ්හාහිජාතිහෙතුතො වා
 කණ්හා. සුක්කාහිජාතිහෙතුතො සුක්කා. තෙ එව සප්පට්භාගා. කණ්හා හි
 උජුච්ඡව්වනීකතාය සුක්කසප්පට්භාගා, තථා සුක්කාපි ඉතරෙහි. අථ වා
 කණ්හසුක්කා ව සප්පට්භාගා ව කණ්හසුක්කසප්පට්භාගා. සුඛා හි වෙදනා
 දුක්ඛාය වෙදනාය සප්පට්භාගා, දුක්ඛා ව වෙදනා සුඛාය වෙදනාය
 සප්පට්භාගාති.

කාමං බාහුසච්චපරිපුච්ඡකතාහි සඛ්ඛාපි අට්ඨවත්ථුකා විචිකිච්ඡා පභීයති,
 තථාපි රතනත්තයවිචිකිච්ඡාමූලිකා සෙසවිචිකිච්ඡාති කත්වා ආහ “නිණ්
 රතනානි ආරඛ්භා”ති. රතනත්තයගුණාවබෝධෙ “සත්ථරි කඬ්ඛති”තිආදි
 (ධ. ස. 1008, 1123, 1167, 1241, 1263, 1270; විහ. 915) විචිකිච්ඡාය
 අසම්භවොති. විනයෙ පකතඤ්ඤාතා “සික්ඛාය කඬ්ඛති”ති චූත්තාය
 විචිකිච්ඡාය පහානං කරොතීති ආහ “විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සාපි”ති.
 ඔකප්පනීයසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛබ්බලස්සාති සද්ධෙය්‍යවත්ථුතො
 අනුපවිසනසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛෙන අධිමුච්චනබ්බලස්ස,
 අධිමුච්චනඤ්ච අධිමොක්ඛුප්පාදනමෙවාති දට්ඨබ්බං, සද්ධාය වා
 නින්තපොණතාඅධිමුත්ති අධිමොක්ඛො.

සමුදයවයාති සමුදයවයධම්මා. සුභනිමිත්තඅසුභනිමිත්තාදීසුති
 “සුභනිමිත්තාදීසු අසුභනිමිත්තාදීසු”ති ආදි-සද්දො පච්චෙකං
 යොජෙතඛ්ඛො. තත්ථ පඨමෙන ආදි-සද්දෙන පටිසනිමිත්තාදීනං සඬ්ගහො,
 දුතියෙනමෙත්තාවෙතොවිමුත්තිආදීනං. සෙසමෙත්ථ යං වත්තඛ්ඛං, තං
 චූත්තනයමෙව.

නිවරණපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

383. උපාදානෙනි ආරම්මණකරණාදිවසෙන උපාදාතඛ්ඛා වා බන්ධා
 උපාදානක්ඛන්ධා.

ඉති රූපන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ඉදං-සද්දෙන සමානත්ථොති
 අධිප්පායෙනාහ “ඉදං රූප”න්ති. තයිදං සරූපග්ගහණභාවතො

අනවසෙසපරියාදානං හොතීති ආහ “එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථි”ති. ඉතීති වා පකාරත්ථෙ නිපාතො, තස්මා “ඉති රූප”න්ති ඉමිනා භූතූපාදාදිවසෙන යත්තකො රූපස්ස පහෙදො, තෙන සද්ධිං රූපං අනවසෙසතො පරියාදිග්ගිත්වා දස්සෙති. සභාවතොති රූප්පනසභාවතො, චක්ඛාදිවණ්ණාදිසභාවතො ව. වෙදනාදීසුභිති එත්ථ “අයං වෙදනා, එත්තකා වෙදනා, න ඉතො පරං වෙදනා අත්ථිති සභාවතො වෙදනං පජානාති”ති ආදිනා, සභාවතොති ව “අනුභවනසභාවතො, සාතාදිසභාවතො වා”ති එවමාදිනා යොජෙතබ්බං. සෙසං වුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා

384. ඡසු අජ්ඣත්තිකබාහිරෙසුති ඡසු “අජ්ඣත්තිකෙසු ඡසු බාහිරෙසු ති” මාකස් .බංවෙකං යොජෙතබ්බිති පදං පථි”ඡසු “පනෙතානි උභයානි ඡලෙව වුත්තානි? ඡවිඤ්ඤාණකායුප්පත්තිද්වාරාරම්මණවචන්ථානතො. චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිජියා පරියාපන්තස්ස හි විඤ්ඤාණකායස්ස චක්ඛායතනමෙව උප්පත්තිද්වාරං, රූපායතනමෙව ව ආරම්මණං, තථා ඉතරානි ඉතරෙසං, ඡට්ඨස්ස පන භවභිගමනසඬ්ඛාතො මනායතනෙකදෙසො උප්පත්තිද්වාරං, අසාධාරණඤ්ච ධම්මායතනං ආරම්මණං බතීති චක් . චක්ඛු, රූපං අස්සාදෙති, විභාවෙති වාති අත්ථො . සුභාතීති සොතං. සායතීති සානං. ජීවිතනිමිත්තතාය රසො ජීවිතං, තං ජීවිතං අවිභායතීති ජීවිතා. කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයො උප්පත්තිදෙසොති කායො. මුනානි ආරම්මණං විජානාතීති මනො. රූපයති වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයභිගමනභාවං පකාසෙතීති රූපං. සප්පති අත්තතො පච්චයෙහි හරියති සොතවිඤ්ඤෙය්‍යභාවං ගමියතීති සද්දො. ගන්ධයති අත්තතො වත්ථුං සුවෙතීති ගන්ධො. රසන්ති තං සත්තා අස්සාදෙන්තීති රසො. පුඨියතීති ඵොට්ඨබ්බං. අත්තතො සභාවං ධාරෙන්තීති ධම්මා. සබ්බානි පන ආයානං තනනාදිඅත්ථෙත ආයතනානි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි .2.510, 511, 512; විසුද්ධි .ටි .2.510) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

චක්ඛුඤ්ච පජානාතීති (දී. නි. 2.384; ම. නි. 1.117) එත්ථ චක්ඛු නාම පසාදචක්ඛු, න සසම්භාරචක්ඛු, නාපි දිබ්බචක්ඛු ආදිකන්ති ආහ චක්ඛුපසාදන්ති. යං සන්ධාය වුත්තං “යං චක්ඛු චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය පසාදො”ති. (ධ. ස. 596) ව-සද්දො චක්ඛමානත්ථසමුච්චයත්ථො. යාථා වසරසලක්ඛණවසෙනාති අවිපරිතස්ස අත්තතො රසස්ස වෙව ලක්ඛණස්ස ව වසෙන, රූපෙසු ආවිඤ්ඡනකිච්චස්ස වෙව රූපාභිසාතාරහභූතපසාදලක්ඛණස්ස ව දට්ඨුකාමතානිදානකම්මසමුට්ඨානභූතපසාදලක්ඛණස්ස ව වසෙනාති අත්ථො. අථ වා යාථා වසරසලක්ඛණවසෙනාති යාථා වසරසවසෙන වෙව

ලක්ඛණවසෙන ව, යාථාචසරසොති ව අවිපරිතසභාවො වෙදිතබ්බො. සො හි රසීයති අවිරද්ධපටිවෙධවසෙන අස්සාදීයති රමීයතීති “රසො”ති වුච්චති, තස්මා සලක්ඛණවසෙනාති වුත්තං හොති. ලක්ඛණවසෙනාති අනිච්චාදිසාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන.

“වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රුපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං”න්ති ආදීසු (ම. නි. 1.204, 400; ම. නි. 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43, 45; 2.4.60) සමුදිතානියෙව රූපායතනානි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණප්පත්තිහෙතු, න විසුං විසුන්ති ඉමස්ස අත්ථස්ස ජොතනත්ථං “රුපෙ වා”ති පුට්ඨවචනග්ගහණං, තාය ඵච ව දෙසනාගතියා කාමං ඉධාපි “රුපෙ ව පජානාති”ති වුත්තං, රූපභාවසාමඤ්ඤෙන පන සබ්බං එකජ්ඣං ගහෙත්වා බහිද්ධා චතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්චාති එකච්චනවසෙන අත්ථො. සරසලක්ඛණ වසෙනාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස විසයභාවකිච්චස්ස වසෙන වෙච වක්ඛුපටිහනනලක්ඛණස්ස වසෙන වාති යොජෙතබ්බං.

උභයං පටිච්චාති වක්ඛුං උපනිස්සයපච්චයවසෙන පච්චයභූතං, රුපෙ ආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයවසෙන පච්චයභූතෙ ව පටිච්ච. කාමං අයං සුත්තන්තසංවණ්ණනා, නිප්පරියායකථා නාම අභිධම්මසන්නිස්සිතා ඵවාති අභිධම්මනායෙනෙව සංයොජනානි දස්සෙත්තො “කාමරාග...පෙ.... අවිජ්ජාසංයොජන”න්ති ආහ. තත්ථ කාමෙසු රාගො, කාමො ව සො රාගො වාති වා කාමරාගො. සො ඵච බන්ධනට්ඨෙන සංයොජනං. අයඤ්චි යස්ස සංවිජ්ජති, තං පුග්ගලං වට්ටස්මිං සංයොජෙති බන්ධති ඉති දුක්ඛෙන සත්තං, භවාදිකෙ වා භවත්තරාදීහි, කම්මුතා වා විපාකං සංයොජෙති බන්ධතීති සංයොජනං. ඵචං පටිසංයොජංආදීනම්පි යථාරහමත්ථො චත්තබ්බො. සරසලක්ඛණවසෙනාති එත්ථ පන සත්තස්ස වට්ටතො අනිස්සජ්ජනසඬ්ඛාතස්ස අත්තතො කිච්චස්ස වෙච යථාවුත්තබන්ධනසඬ්ඛාතස්ස ලක්ඛණස්ස ව වසෙනාති යොජෙතබ්බං.

භවස්සාදදිට්ඨිස්සාදනිවත්තනත්ථං කාමස්සාදග්ගහණං. අස්සාදයතොති අභිරමන්තස්ස. අභිනන්දතොති සප්පිතිකතණ්භාවසෙන නන්දන්තස්ස. පදද්වයෙනාපි බලවතො කාමරාගස්ස පච්චයභූතා කාමරාගුප්පත්ති වුත්තා. එස නයො සෙසෙසුපි. අනිට්ඨාරම්මණෙති එත්ථ “ආපාඨගතෙ”ති විහත්තිවිපරිණාමනවසෙන “ආපාඨගත”න්ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. එතං ආරම්මණන්ති එතං එවංසුඛුමං එවංදුබ්බිහාගං ආරම්මණං. “නිච්චං ධූව”න්ති ඉදං නිදස්සනමත්තං. “උච්ඡිජ්ජස්සති විනස්සිස්සතීති ගණ්හතො”ති එවමාදීනම්පි සඬ්ගහො ඉච්ඡිතබ්බො. පඨමාය සක්කායදිට්ඨියා අනුරොධවසෙන “සත්තො නු බො”ති, ඉතරාය අනුරොධවසෙන “සත්තස්ස නු බො”ති විචිකිච්ඡතො. අත්තත්තනියාදිගාභානුගතා හි විචිකිච්ඡා දිට්ඨියා අසති අභාවතො. භවං පත්ථෙත්තස්සාති “ඊදිසෙ සම්පත්තිභවෙ යස්මා අම්භාකං ඉදං ඉට්ඨං

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා රූපාරම්මණං සුලභං ජාතං, තස්මා ආයතිමිපි එදිසො, ඉතො වා උත්තරිතරො සම්පත්තිභවො භවෙය්‍යා”ති භවං නිකාමෙන්තස්ස. එවරූපන්ති එවරූපං රූපං. තංසදිසෙ හි තඛ්ඛොභාරවසෙනෙවං වුත්තං. භවති හි තංසදිසෙසු තඛ්ඛොභාරො යථා “සා එව තිත්තිරි, තාති එව ඔසධානි”ති. උසුයතොති උසුයං ඉස්සං උප්පාදයතො. අඤ්ඤස්ස මච්ඡරායතොති අඤ්ඤෙන අසාධාරණභාවකරණෙන මච්ඡරියං කරොතො. සඛ්ඛෙහෙව යථාවුත්තෙහි නවහි සංයොජනෙහි.

තඤ්ඤා කාරණන්ති සුභනිමිත්තපටිසනිමිත්තාදිවිභාගං ඉට්ඨානිට්ඨාදිරූපාරම්මණඤ්ඤෙව තප්පායොනිසොමනසිකාරඤ්ඤාති තස්ස තස්ස සංයොජනස්ස කාරණං. අවික්ඛම්භිතාසමුභතභූමිලද්ධූප්පන්තං තං සන්ධාය “අප්පහීනට්ඨෙන උප්පන්තස්සා”ති වුත්තං. වත්තමානූප්පන්තතා සමුදාචාරග්ගහණෙනෙව ගහිතා. යෙන කාරණෙනාති යෙන විපස්සනාසමථභාවනාසඬ්ඛාතෙන කාරණෙන. තඤ්ඤි තස්ස තදඬ්ගවසෙන වෙව වික්ඛම්භනවසෙන ව පහානකාරණං. ඉස්සාමච්ඡරියානං අපායගමනීයතාය පට්ඨමග්ගවජ්ඣකා වුත්තා. යදි එවං “තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්තො හොති”ති (අ. නි. 4.241) සුත්තපදං කථන්ති? තං සුත්තන්තපරියායෙන වුත්තං. යථානුලොමසාසනා හි සුත්තන්තදෙසනා, අයං පන අහිමම්මනයෙන සංවණ්ණනාති නායං දොසොති. ඔළාරිකස්සාති ථූලස්ස, යතො අහිණ්හසමුප්පත්තිපරිසුට්ඨානතිබ්බතාව හොති. අණුසහගතස්සාති වුත්තප්පකාරාභාවෙන අණුභාවං සුබ්බමභාවං ගතස්ස. උද්ධච්චසංයොජනස්සපෙත්ථ අනුප්පාදො වුත්තොයෙවාති දට්ඨබ්බො යථාවුත්තසංයොජනෙහි අවිනාභාවතො. එකත්ථතාය සොතාදීනං සභාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානනා, තප්පච්චයානං සංයොජනානං උප්පාදාදිපජානනා ව වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති දස්සෙන්නො “එසෙව නයො”ති අතිදිසති.

අත්තතො වා ධම්මෙසුති අත්තතො අප්ඤ්ඤාතිකායතනධම්මෙසු, අත්තතො උභයධම්මෙසු වා. ඉමස්මිං පක්ඛෙ අප්ඤ්ඤාතිකායතනපරිගණ්ණනෙනාති අප්ඤ්ඤාතිකායතනපරිගණ්ණනමුඛෙනාති අත්ථො. එවඤ්ඤා අනවසෙසතො සපරසන්තානෙසු ආයතනානං පරිගණො සිද්ධො හොති. පරස්ස වා ධම්මෙසුති එත්ථාපි එසෙව නයො. රූපායතනස්සාති අඬ්ඬෙකාදසප්පහෙදස්ස රූපසභාවස්ස ආයතනස්ස රූපක්ඛන්ධෙ “වුත්තනයෙන නීහරිතබ්බො”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. සෙසක්ඛන්ධෙසුති වෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙසු. වුත්තනයෙනාති ඉමිනා අතිදෙසෙන රූපක්ඛන්ධෙ “ආභාරසමුදයා”ති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ “නාමරූපසමුදයා”ති සෙසක්ඛන්ධෙසු “එස්සසමුදයා”ති ඉමං විසෙසං විභාවෙති, ඉතරං පන සබ්බත්ථ සමානන්ති බන්ධපබ්බෙ විස

ආයතනපබ්බෙපි ලොකුත්තරනිවත්තනං පාළියං ගහිතං නත්ථිති චුත්තං “ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙතබ්බා”ති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා

385. බුජ්ඣනකසත්තස්සාති කිලෙසනිද්දාය පටිබුජ්ඣනකසත්තස්ස, අරියසච්චානං වා පටිවිජ්ඣනකසත්තස්ස. අභිගෙසුති කාරණෙසු, අවයවෙසු වා. උදයවයඤාණුප්පත්තිතො පට්ඨාය සම්බොධිපටිපදායං ධීතො නාම හොතීති ආහ “ආරද්ධවිපස්සකතො පට්ඨාය යොගාවචරොති සම්බොධි”ති. සුත්තන්තදෙසනා නාම පරියායකථා, අයඤ්ච සතිපට්ඨානදෙසනා ලොකියමග්ගවසෙන පවත්තාති චුත්තං “යොගාවචරොති සම්බොධි”ති, අඤ්ඤථා “අරියසාවකො”ති වදෙයා.

“සතිසම්බොජ්ඣංගට්ඨානීයා”ති පදස්ස අත්ථො “විචිකිච්ඡාට්ඨානීයා”ති එත්ථ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. තත්ති යොනිසොමනසිකාරං. තත්ථාති සතියං, නිජ්ඣාදෙතබ්බෙ චෙතං භූමිමං.

සති ව සම්පජ්ඣඤ්ඤච සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤං. අථ වා සතිප්පධානං අභික්කන්තාදිසාත්ථකභාවපරිග්ගණ්හනඤාණං සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤං. තං සබ්බත්ථ සතොකාරිභාවාවහත්තා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස උප්පාදාය හොති. යථා පච්චනීකධම්මප්පහානං, අනුරූපධම්මසෙවනා ව අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය හොති, එවං සතිරහිතපුග්ගලවිච්ඡේදනා, සතොකාරිපුග්ගලසෙවනා, තත්ථ ව යුත්තප්පයුත්තතා සතිසම්බොජ්ඣංගස්ස උප්පාදාය හොතීති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤ”න්තිආදිනා. තිස්සදත්තත්ථෙරො නාම, යො බොධිමණ්ඩෙ සුවණ්ණසලාකං ගහෙත්වා “අට්ඨාරසසු භාසාසු කතරභාසාය ධම්මං කථෙමි”ති පරිසං පචාරෙසි. අභයත්ථෙරොති දත්තාභයත්ථෙරමාහ.

ධම්මානං, ධම්මෙසු වා විචයො ධම්මවිචයො, සො එව සම්බොජ්ඣංගො, තස්ස ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගස්ස. “කුසලාකුසලා ධම්මා”තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරොති කුසලාදීනං තංතංසභාවසරසලක්ඛණආදිකස්ස යාථාවතො අවබුජ්ඣනවසෙන උප්පන්නො ඤාණසම්පයුත්තවිත්තූප්පාදො. සො හි අවිපරිතමනසිකාරතාය “යොනිසොමනසිකාරො”ති චුත්තො, තදාහොගතාය ආවජ්ජනාපි තග්ගතිකා එව, තස්ස අභිණ්හං පවත්තනං බහුලීකාරො. භීයොසාභාවායාති පුනප්පුනං භාවාය. වෙපුල්ලායාති විපුලභාවාය. පාරිපුරියාති පරිබුහනාය.

පරිපුච්ඡකතාති පරියොගාහෙත්වා පුච්ඡකභාවො. ආවරියෙ පයිරූපාසිත්වා පඤ්චපි නිකායෙ සහ අට්ඨකථාය පරියොගාහෙත්වා යං යං තත්ථ ගණ්ඨිට්ඨානභූතං, තං තං “ඉදං භන්තෙ කථං, ඉමස්ස කො

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා අත්ථො”ති ඛන්ධායතනාදිඅත්ථං පුච්ඡන්තස්ස ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛ්ඛිගො උප්පජ්ජති. තෙනාහ “ඛන්ධධාතු...පෙ.... බහුලතා”ති. චත්ථුනං විසදභාවකරණන්ති එත්ථ චිත්තචෙතසිකානං පචත්තිට්ඨානභාවතො සරිරං, තප්පට්ඨිඛ්ඛිධානි විවරානි ච “චත්ථුනි”ති අධිප්පෙතානි, තානි යථා චිත්තස්ස සුඛාවහානි භොන්ති, තථා කරණං තෙසං විසදභාවකරණං. තෙන චුත්තං “අජ්ඣත්තිකබාහිරාන”න්තිආදි. උස්සන්තදොසන්ති

වාතාදිඋස්සන්තදොසං. සෙදමලමක්ඛිතන්ති සෙදෙන චෙව ජල්ලිකාසඬ්ඛාතෙන සරිරමලෙන ච මක්ඛිතං. ච-සද්දෙන අඤ්ඤමපි සරිරස්ස, චිත්තස්ස ච පිළාවහං සඬ්ගණ්හාති. සෙනාසනං වාති වා-සද්දෙන පත්තාදීනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. අවිසදෙ සති, විසයභූතෙ වා. කථං භාවනමනුයුත්තස්ස තානි විසයො? අන්තරන්තරා පචත්තනකචිත්තුප්පාදවසෙනෙවං චුත්තං. තෙ හි චිත්තුප්පාදා චිත්තෙකග්ගතාය අපරිසුද්ධභාවාය සංචත්තන්ති. චිත්තචෙතසිකෙසු නිස්සයාදිපච්චයභූතෙසු. ඤාණමපිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන න කෙවලං තං චත්ථුයෙව, අථ බො තස්මිං අපරිසුද්ධෙ ඤාණමපි අපරිසුද්ධං භොතිති නිස්සයාපරිසුද්ධියා තංනිස්සිතාපරිසුද්ධි විස විසයස්ස අපරිසුද්ධතාය විසයිනො අපරිසුද්ධිං දස්සෙති.

සමභාවකරණන්ති කිච්චතො අනුනාධිකභාවකරණං. සද්ධෙය්‍යචත්ථුස්මිං පච්චයවසෙන අධිමොක්ඛකිච්චස්ස පටුතරභාවෙන, පඤ්ඤාය අවිසදතාය, වීරියාදීනඤ්ච සිලිලතාදීනා සද්ධිත්ථියං බලවං භොති. තෙනාහ “ඉතරානි මන්දානී”ති. තතොති තස්මා සද්ධිත්ථියස්ස බලවහාවතො, ඉතරෙසඤ්ච මන්දත්තා. කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදත්ථා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්හනං අනුබලප්පදානං පග්ගහො, පග්ගහොව කිච්චං පග්ගහකිච්චං, “කාතුං න සක්කොති”ති ආනෙත්ථා සම්බන්ධිතබ්බං. ආරම්මණං උපගන්ත්ථා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපට්ඨානං. වික්ඛෙපපට්ඨිකපො, යෙන වා සම්පයුත්තා අවික්ඛිත්තා භොන්ති, සො අවික්ඛෙපො. රූපගතං විස චක්ඛුනා යෙන යාථාවතො විසයසභාවං පස්සති, තං දස්සනකිච්චං. කාතුං න සක්කොති බලවතා සද්ධිත්ථියෙන අභිභූතත්තා. සහජාතධම්මෙසු හි ඉන්ද්‍රියං කාරෙත්තානං සහපචත්තමානානං ධම්මානං එකරසතාවසෙනෙව අත්ථසිද්ධි, න අඤ්ඤථා. තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. තන්ති සද්ධිත්ථියං. ධම්මසභාවපච්චචෙක්ඛණෙනානි යස්ස සද්ධෙය්‍යස්ස චත්ථුතො උළාරතාදිගුණෙ අධිමුච්චනස්ස සාතිසයප්පචත්තියා සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තස්ස පච්චයපච්චයුප්පන්තනාදිවිභාගතො යාථාවතො වීමංසනෙන. එවඤ්ඤි එවංධම්මතානායෙන සභාවසරසතො පරිග්ගය්‍යමානෙ සවිජ්ජාරො අධිමොක්ඛො න භොති “අයං ඉමෙසං ධම්මානං සභාවො”ති පරිජානනවසෙන පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස සාතිසයත්තා. ධූරියධම්මෙසු හි යථා සද්ධාය බලවහාවෙ පඤ්ඤාය මන්දභාවො භොති, එවං පඤ්ඤාය බලවහාවෙ සද්ධාය මන්දභාවො භොතිති. තෙන චුත්තං “කං

ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වා, යථා වා මනසිකරොතො බලවං ඡාතං, තථා අමනසිකාරෙන භාපෙතබ්බ”න්ති. තථා අමනසිකාරෙනාති යෙනාකාරෙන භාවනං අනුයුඤ්ජන්තස්ස සද්ධිත්ථියං බලවං ඡාතං, තෙනාකාරෙන භාවනාය අනුයුඤ්ජනතොති චූත්තං හොති. ඉධ දුච්චෙධන සද්ධිත්ථියස්ස බලවහාවො අත්තනො වා පච්චයවිසෙසෙන කිච්චුත්තරියතො, විරියාදීනං වා මන්දකිච්චතාය. තත්ථ පයමචිකජ්ජෙ භාපනවිධි දස්සිතො. දුතියකජ්ජෙ පන යථා මනසි කරොතො විරියාදීනං මන්දකිච්චතාය සද්ධිත්ථියං බලවං ඡාතං, තථා අමනසිකාරෙන, විරියාදීනං පටුකිච්චභාවාවහෙන මනසිකාරෙන සද්ධිත්ථියං තෙහි සමරසං කරොත්තෙන භාපෙතබ්බං. ඉමිනා නයෙන සෙසින්ද්‍රියෙසුපි භාපනවිධි වෙදිතබ්බො.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථුති. සො හි ආයස්මා සද්ධාධිමුත්තතාය කතාධිකාරො සත්ථු රූපකායදස්සනජ්ජසුතො එව භුත්වා විහරන්තො සත්ථාරා “කිං තෙ වක්කලි ඉමිනා සුතිකායෙන දිට්ඨෙත, යො බො වක්කලි ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”තිආදිනා (සං. නි. 3.87; දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඬ්ඨිතිකථා; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.208; ධ. ප. අට්ඨ. 2.380; පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.130; ධ. ස. අට්ඨ. 1007; ථෙරගා. අට්ඨ. 2.වක්කලිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජ්ජතොපි තං අනුයුඤ්ජන්තො පණාමිතො අත්තානං විනිපාතෙතුං පපාතට්ඨානං අභිරුහි, අථ නං සත්ථා යථානිසින්තොව ඔහාසං විස්සජ්ජතෙන අත්තානං දස්සෙත්වා –

“පාමොජ්ජබහුලො හික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඬ්ඛාරූපසමං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 381) –

ගාථං වත්වා “එහි වක්කලි”ති ආහ. සො තෙන අමතෙනෙව අභිසිත්තො හට්ඨතුට්ඨො භුත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙසි. සද්ධාය බලවහාවතො විපස්සනාවිථිං න ඔතරති, තං ඤාත්වා හගවා තස්ස ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනාය කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා අදාසි. සො සත්ථාරා දින්තනායෙ යත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගජ්ජපටිපාටියා අරහත්තං පාපුණි. තෙනෙතං චූත්තං “වක්කලිත්ථෙරවත්ථු චෙත්ථ නිදස්සන”න්ති. එත්ථාති සද්ධිත්ථියස්ස අධිමත්තභාවෙ සෙසින්ද්‍රියානං සකිච්චාකරණෙ.

ඉතරකිච්චහෙදන්ති උපට්ඨානාදිකිච්චවිසෙසං. පස්සද්ධාදීති ආදි-සද්දෙන සමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාධිගානං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. භාපෙතබ්බන්ති යථා සද්ධිත්ථියස්ස බලවහාවො ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භායති, එවං විරිදින්ද්‍රියස්ස අධිමත්තතා පස්සද්ධිආදිභාවනාය භායති සමාධිපක්ඛියත්තා තස්සා. තථා හි සමාධිත්ථියස්ස අධිමත්තතං කොසජ්ජපාතතො රක්ඛන්ති විරියාදිභාවනා විය

වීරියන්ද්‍රියස්ස අධිමත්තනං උද්ධච්චපාතතො රක්ඛන්තී එකංසතො භාපෙති. තෙන චුත්තං “පස්සද්ධආදිභාවනාය භාපෙතඛබ්බ”න්ති. සොණත්ථෙරස්ස වත්ථුති සුකුමාරසොණත්ථෙරස්ස වත්ථු. (මහාව. 242; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.205) සො හි ආයස්මා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සීතවතො විහරන්තො “මම සරීරං සුබ්බමාලං, න ච සක්කා සුබ්බෙනෙව සුබ්බං අධිගන්තුං, කිලමෙත්වාපි සමණධම්මො කාතඛබ්බො”ති තං යානචඬ්ඤාමමෙව අධිට්ඨාය පධානං අනුයුක්ඛන්තො පාදනලෙසු ථොටෙසු උට්ඨිතෙසුපි වෙදනං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා දළ්භං වීරියං කරොන්තො අච්චාරද්ධවීරියතාය විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා විණුපමොවාදෙන ඔවදිත්වා වීරියසමතායොජනවීරී. දස්සෙත්තො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා ගිජ්ඣකුටං ගතො. ථෙරොපි සත්ථාරා දින්නනායෙන වීරියසමතං යොජෙත්වා භාවෙන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං “සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතඛබ්බ”න්ති. සෙසෙසුපිති සතිසමාධිපඤ්ඤාන්ද්‍රියෙසුපි.

සමත්තන්ති සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනානධිකභාවං, තථා සමාධිවීරියානං. යථා හි සද්ධාපඤ්ඤානං විසුං විසුං ධූරියධම්මභූතානං කිච්චතො අඤ්ඤමඤ්ඤං නාතිවත්තනං විසෙසතො ඉච්ඡිතඛබ්බං, යතො නෙසං සමධූරතාය අප්පනා සම්පජ්ජති, එවං සමාධිවීරියානං කොසජ්ජද්ධච්චපක්ඛිකානං සමරසතාය සති අඤ්ඤමඤ්ඤාපත්ථම්භනතො සම්පයුත්තධම්මානං අන්තද්වයපාතාභාවෙන සම්මදෙව අප්පනා ඉජ්ඣති. “බලවසද්ධො”තිආදි බ්‍යතිරෙකමුඛෙන චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස සමත්ථනං. තස්සත්ථො යො බලවතියා සද්ධාය සමන්තාගතො අවිසදඤාණො, සො මුඛප්පසන්තො හොති, න අවෙච්චජ්ජසන්තො. තථා හි අවත්ථුස්මිං පසිදති සෙය්‍යථාපි තිත්ථියසාවකා. කෙරාටිකපක්ඛන්ති සාධෙය්‍යපක්ඛං භජති. සද්ධාභීනාය පඤ්ඤාය අතිධාවන්තො “දෙය්‍යවත්ථුපරිච්චාගෙන විනා චිත්තුප්පාදමත්තෙනපි දානමයං පුඤ්ඤං හොති”තිආදීනි පරිකප්පෙති හෙතුපතිරූපකෙහි වඤ්චිතො, එවංභූතො ච සුක්ඛතක්කවිලුත්තවිත්තො පණ්ඩිතානං වචනං නාදියති සඤ්ඤත්ති. න ගච්ඡති. තෙනාහ “හෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිච්ඡො හොති”ති. යථා චෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං විසමභාවො න අත්ථාවහො, අනත්ථාවහොව, එවං, සමාධිවීරියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං විසමභාවො න අත්ථාවහො, අනත්ථාවහොව, තථා න අවික්ඛෙපාවහො, වික්ඛෙපාවහොවාති. කොසජ්ජං අභිභවති, තෙන අප්පනං න පාපුණාතීති අධිජ්ජායො. උද්ධච්චං අභිභවතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. තද්දුභයන්ති සද්ධාපඤ්ඤාද්වයං, සමාධිවීරියද්වයඤ්ච. සමං කාතඛබ්බන්ති සමරසං කාතඛබ්බං.

සමාධිකම්මිකස්සාති සමථකම්මට්ඨානිකස්ස. එවන්ති එවං සන්තෙ, සද්ධාය ථොකං බලවහාවෙ සතීති අත්ථො. සද්දහන්තොති “පථවී පථවීති

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා මනසිකරණමත්තෙන කථං ඤානුප්පත්ති”ති අවින්තෙත්වා “අද්ධා සම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තවිධි ඉජ්ඣස්සති”ති සද්දහන්තො සද්ධං ජනෙත්තො. ඔකප්පෙත්තොති ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා විය අධිමුච්චනවසෙන අවකප්පෙත්තො පක්ඛන්දන්තො. එකග්ගතා බලවතී වට්ඨති සමාධිප්පධානත්තා ඤානස්ස. උභින්නන්ති සමාධිපඤ්ඤානං. සමාධිකම්මිකස්ස සමාධිනො අධිමත්තතාය පඤ්ඤාය අධිමත්තතාපි ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ “සමතායපී”ති, සමභාවෙනාපීති අත්ථො. අප්පනාති ලොකියප්පනා. තථා හි “හොතියෙවා”ති සාසඬකං වදති. ලොකුත්තරප්පනා පන තෙසං සමභාවෙනෙව ඉච්ඡිතා. යථාහ “සමථවිපස්සනං යුගනන්ධං භාවෙති”ති (අ. නි. 4.170; පටි. ම. 2.5).

යදි විසෙසතො සද්ධාපඤ්ඤානං, සමාධිවීරියානඤ්ච සමතාව ඉච්ඡිතා, කථං සතීති ආහ “සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ඨති”ති. සබ්බත්ථාති ලීනුද්ධච්චපක්ඛිකෙසු පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු. උද්ධච්චපක්ඛිකෙකදෙසෙ ගණ්හන්තො “සද්ධාවීරියපඤ්ඤාන”න්ති ආහ. අඤ්ඤථා පිති ව ගහෙතබ්බා සියා. තථා හි “කොසප්ප්පක්ඛිකෙන සමාධිනා” ඉච්චෙව චුත්තං, න “පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාහී”ති. සාති සති. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. තෙනාති තෙන සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බට්ඨයෙන කාරණෙන. ආහ අට්ඨකථායං. සබ්බත්ථ නියුත්තා සබ්බත්ථිකා සබ්බත්ථ ලීනෙ, උද්ධතෙ ව චිත්තෙ ඉච්ඡිතබ්බත්තා, සබ්බෙ වා ලීනෙ, උද්ධතෙ ව චිත්තෙ භාවෙතබ්බා බොජ්ඣංගා අත්ථිකා එතායාති සබ්බත්ථිකා. චිත්තන්ති කුසලං චිත්තං. තස්ස හි සති පටිසරණං පරායණං අප්පත්තස්ස පත්තියා අනධිගතස්ස අධිගමාය. තෙනාහ “ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා”තිආදි.

බන්ධාදිහෙදෙ අනොගාල්භපඤ්ඤානන්ති පරියත්තිබාහුසච්චවසෙනපි බන්ධායතනාදීසු අප්පතිට්ඨිතබුද්ධිනං. බහුස්සුතසෙවනා හි සුතමයඤාණාවහා. තරුණවිපස්සනාසමඬගීපි භාවනාමයඤාණෙ යීතත්තා එකංසතො පඤ්ඤවා එව නාම හොතීති ආහ “සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණපරිග්ගාහිකාය උදයබ්බයපඤ්ඤාය සමන්තාගතපුග්ගලසෙවනා”ති. ඤෙය්‍යධම්මස්ස ගම්භීරභාවවසෙන තප්පරිච්ඡෙදකඤාණස්ස ගම්භීරභාවග්ගහණන්ති ආහ “ගම්භීරෙසු බන්ධාදීසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤායා”ති. තඤ්ඤි ඤෙය්‍යං තාදිසාය පඤ්ඤාය වරිතබ්බතො ගම්භීරඤාණවරියං, තස්සා වා පඤ්ඤාය තත්ථ පහෙදතො පවත්ති ගම්භීරඤාණවරියා, තස්සා පච්චවෙක්ඛණාති ආහ “ගම්භීරපඤ්ඤාය පහෙදපච්චවෙක්ඛණා”ති. යථා සතිවෙපුල්ලප්පත්තො නාම අරහා එව, එවං පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තොතිපි සො එවාති ආහ “අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි හොතී”ති. වීරියාදීසුපි එසෙව නයො.

“තත්තං අයොබ්ලං හත්ථෙ ගමෙන්නී”තිආදිනා (ම. නි. 3.250, 267; අ. නි. 3.36) චුත්තපඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණා නිරයෙ නිබ්බත්තසත්තස්ස

යෙහුයොන සබ්බපඨමං කරොන්තීති, දෙවදුතසුත්තාදීසු තස්ස ආදිතො වුත්තත්තා ච ආහ “පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨායා”ති. සකට්ඨහනාදිකාලෙති ආදි-සද්දෙන තදඤ්ඤමනුස්සෙහි, තිරච්ඡානෙහි ච විබාධියමානකාලං සඬගණ්හාති. “එකං බුද්ධන්තර”න්ති ඉදං අපරාපරං පෙනෙසු එව උප්පජ්ජනකසත්තවසෙන වුත්තං, එකච්චානං වා පෙනානං එකච්චතිරච්ඡානානං විය තථා දීඝායුකතාපි සියාති තථා වුත්තං. තථා හි “කාලො නාගරාජා චතුන්තං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවං ලහිත්වා යීතො මෙත්තෙයාස්සපි භගවතො සම්මුඛිභාවං ලහිස්සති”ති වදන්ති, යං තස්ස කප්පායුකතා වුත්තා.

ආනිසංසදස්සාවිතොති “වීරියායත්තො එව සබ්බො ලොකුත්තරො, ලොකියො ච විසෙසාධිගමො”ති එවං වීරියෙ ආනිසංසදස්සනසීලස්ස. ගමනවීථීන්ති සපුබ්බභාගං නිබ්බානගාමිනිං පටිපදං, සහ විපස්සනාය අරියමග්ගපටිපාටි, සත්තවිසුද්ධිපරම්පරා වා. සා හි හික්ඛුතො වට්ටනියානාය ගන්තබ්බා පටිපදාති කත්වා ගමනවීථී නාම. කායදල්හීබ්බුලොති යථා තථා කායස්ස දල්හීකම්මජ්ජසුතො. පිණ්ඩන්ති රට්ඨපිණ්ඩං. පච්චයදායකානං අත්තති කාරස්ස අත්තතො සම්මාපටිපත්තියා මහජඵලභාවස්ස කරණෙන පිණ්ඩස්ස හික්ඛාය පටිපුජනා පිණ්ඩාපවායනං.

නීහරන්තොති පත්තථවිකතො නීහරන්තො. තං සද්දං සුත්වාති තං උපාසිකාය වචනං අත්තතො වසනපණ්ණසාලද්වාරෙ යීතොව පඤ්චාහිඤ්ඤතාය දිබ්බසොතෙන සුත්වා. මනුස්සසම්පත්ති, දිබ්බසම්පත්ති, නිබ්බානසම්පත්තීති ඉමා තිස්සො සම්පත්තියො. දාතුං සක්ඛිස්සසීති “තයි කතෙන දානමයෙන, වෙය්‍යාවච්චමයෙන ච පුඤ්ඤකම්මෙන ඛෙත්තවිසෙසභාවුපගමනෙන අපරාපරං දෙවමනුස්සසම්පත්තියො, අත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තිඤ්ච දාතුං සක්ඛිස්සසී”ති ථෙරො අත්තානං පුච්ඡති. සිතං කරොන්තො වාති “අකිච්ඡෙනෙව මයා වට්ටදුක්ඛං සමතික්කන්ත”න්ති පච්චවෙක්ඛණාවසානෙ සඤ්ජාතපාමොජ්ජවසෙන සිතං කරොන්තො එව.

විජ්ජපටිපත්තන්ති ජාතිධම්මකුලධම්මාදිලඬිසතෙන අසම්මාපටිපත්තං. එවං යථා අසම්මාපටිපත්තො පුත්තො තාය එව අසම්මාපටිපත්තියා කුලසන්තානතො බාහිරො හුත්වා පිතු සන්තිකා දායජ්ජස්ස න භාගී, එවං. කුසිතොපි තෙන කුසිතභාවෙන අසම්මාපටිපත්තො සත්ථු සන්තිකා ලද්ධබ්බඅරියධනදායජ්ජස්ස න භාගී. ආරද්ධවීරියොව ලහති සම්මාපටිපජ්ජනතො. උප්පජ්ජති වීරියසම්බොජ්ඣධිගොති යොජනා, එවං සබ්බත්ථ.

මහාති සීලාදීහි ගුණෙහි මහන්තො විපුලො අනඤ්ඤසාධාරණො. තං පනස්ස ගුණමහත්තං දසසහස්සීලොකධාතුකම්පනෙන ලොකෙ පාකටන්ති දස්සෙන්තො “සත්ථුතො හී”තිආදිමාහ.

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා
 යස්මා සත්ථුසාසනෙ පබ්බජිතස්ස පබ්බජ්ජපගමෙන
 සකාපුත්තස්සභාවො සම්පජායති, තස්මා බුද්ධපුත්තභාවං දස්සෙන්තො
 “අසම්භින්නායා”තිආදිමාහ.

අලසානං භාවනාය නාමමත්තම්පි අජානන්තානං කායදල්හීබ්බලානං
 යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛාදිඅනුයුඤ්ජනකානං තිරච්ඡානකටීකානං
 පුග්ගලානං දුරතො වජ්ජනා කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනා. “දිවසං වඬිකමෙන
 නිසජ්ජායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.423; 3.65; සං. නි. 4.120; මහානි. 161)
 භාවනාරද්ධවසෙන ආරද්ධවීරියානං දල්හපරක්කමානං කාලෙන කාලං
 උපසඬිකමනා ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනා. තෙනාහ “කුච්ඡං
 පුරෙත්වා”තිආදි. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.64) පන
 ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සබ්බමචාරීමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති ඉදං ද්වයං
 න ගහිතං, ටීනමිද්ධවිනොදනතා, සම්මජ්ජධානපච්චවෙක්ඛණතාති ඉදං
 ද්වයං ගහිතං. තත්ථ ආනිසංසදස්සාවිතාය එව සම්මජ්ජධානපච්චවෙක්ඛණා
 ගහිතා හොති ලොකියලොකුත්තරවිසෙසාධිගමස්ස
 වීරියායත්තතාදස්සනභාවතො. ටීනමිද්ධවිනොදනං තදධිමුත්තතාය එව
 ගහිතං හොති, වීරියුප්පාදනෙ යුත්තජ්ජයුත්තස්ස ටීනමිද්ධවිනොදනං
 අත්ථසිද්ධමෙව. තත්ථ
 ටීනමිද්ධවිනොදනකුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවන-
 තදධිමුත්තතාපටිපක්ඛවිධමනපච්චයුපසංභාරවසෙන,
 අපායභයපච්චවෙක්ඛණාදයො සමුත්තෙජ්ජනවසෙන
 වීරියසම්බොජ්ඣාධිගස්ස උප්පාදකා දට්ඨබ්බා.

පුරිමුජ්ජන්තා පිති පරතො උජ්ජජනකපිතියා
 විසෙසකාරණසභාගහෙතුභාවතො “පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣාධිගට්ඨානීයා
 ධම්මා”ති වුත්තා, තස්සා පන බහුසො පචත්තියා පුට්ඨත්තං උපාදාය
 බහුවචනනිද්දෙසො. යථා සා උජ්ජජනී, එවං පටිපත්ති තස්සා
 උජ්ජාදකමනසිකාරො.

“බුද්ධානුස්සනී”තිආදීසු වත්තබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.123)
 වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

බුද්ධානුස්සනියා උපචාරසමාධිනිට්ඨත්තා වුත්තං “යාව උපචාරා”ති.
 සකලසරීරං ඵරමානොති පිතිසමුට්ඨානෙහි පණ්ණරූපෙහි සකලසරීරං
 ඵරමානො. ධම්මගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි යාව උපචාරා සකලසරීරං
 ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣාධිගො උජ්ජජනීති යොජනා, එවං
 සෙසඅනුස්සනීසු. පසාදනීයසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණායඤ්ච යොජෙතබ්බං
 තස්සාපි විමුත්තායතනභාවෙන තග්ගතිකත්තා. සඬ්ඛාරානං
 සජ්ජදෙසවූපසමෙපි නිජ්ජදෙසවූපසමෙ විය තථා පඤ්ඤාය පචත්තිතො
 භාවනාමනසිකාරො කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථො හුත්වා උපචාරසමාධිං
 ආවහන්තො තථාරූපපිතිසොමනස්සසමන්තාගතො පිතිසම්බොජ්ඣාධිගස්ස

උප්පාදාය හොතීති ආහ “සමාපත්තියා...පෙ.... පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි”ති. තත්ථ “චික්ඛම්හිතා කිලෙසා”ති පායො. තෙ හි න සමුදාවරන්තීති. ඉති-සද්දො කාරණත්ථො, යස්මා න සමුදාවරන්තී, තස්මා තං නෙසං අසමුදාවාරං පච්චචෙක්ඛන්තස්සාති යොජනා. න හි කිලෙසෙ පච්චචෙක්ඛන්තස්ස බොජ්ඣංගප්පත්ති යුත්තා. පසාදනියෙසු යානෙසු පසාදසිනෙහාහාවෙන ථුසසම්භදයතා ලුඛතා, සා තත්ථ ආදරගාරවාකරණෙන විඤ්ඤායතීති ආහ “අසක්කච්චකිරියාය සංසූචිතලුඛතාවෙ”ති.

කායචිත්තදරථවූපසමලක්ඛණා පස්සද්ධි ඵල යථාචුත්තබ්බොධිඅභිගභූතො පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගිගො, තස්ස පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගස්ස ඵලං උප්පාදො හොතීති යොජනා.

පණ්ණිනහොජනසෙවනතාති පණ්ණිනසප්පායහොජනසෙව නතා. උතුරුරියාපථසුඛග්ගහණෙන සප්පායඋතුරුරියාපථග්ගහණං දට්ඨබ්බං. තඤ්ඤිති විධිමිපි සප්පායං සෙවියමානං කායස්ස කල්ලතාපාදනවසෙන චිත්තස්ස කල්ලතං ආවහන්තං දුට්ඨායපි පස්සද්ධියා කාරණං හොති. අහෙතුකං සත්තෙසු ලබ්භමානං සුඛදුක්ඛන්ති අයමෙකො අන්තො, ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකන්ති පන අයං දුතියො. එතෙ උභො අන්තෙ අනුපගම්ම යථාසකං කම්මුතා හොතීති අයං මජ්ඣිමා පටිපත්ති. මජ්ඣිමත්තො පයොගො යස්ස සො මජ්ඣිමත්තපයොගො, තස්ස භාවො මජ්ඣිමත්තපයොගතා. අයඤ්ඤි පහාය සාරද්ධකායතං පස්සද්ධකායතාය කාරණං හොන්ති පස්සද්ධිද්වයං ආවහති, එතෙනෙව සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනපස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනානං තදාවහනතා සංවණ්ණිතාති දට්ඨබ්බං.

යථාසමාහිතාකාරසල්ලක්ඛණවසෙන ගස්භමානො පුරිමුප්පන්තො සමථො ඵල සමථනිමිත්තං. නානාරම්මණෙ පරිබ්භමනෙන විවිධං අග්ගං එතස්සාති බ්‍යග්ගො, චික්ඛෙපො. තථා හි සො අනවට්ඨානරසො, හන්තතාපච්චුපට්ඨානො ච චුත්තො, එකග්ගතාභාවතො බ්‍යග්ගපටිපක්ඛොති අබ්‍යග්ගො, සමාධි. සො ඵල නිමිත්තන්ති පුබ්බෙ විය වත්තබ්බං. තෙනාහ “අචික්ඛෙපට්ඨොන ච අබ්‍යග්ගනිමිත්ත”න්ති.

චත්ථුවිසදකිරියා, ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා ච පඤ්ඤාවහා චුත්තා, සමාධානාවහාපි තා හොන්ති සමාධානාවහනාවෙනෙව පඤ්ඤාවහනාවතොති චුත්තං “චත්ථුවිසද...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති.

කරණභාවනාකොසල්ලානං අවිනාභාවතො, රක්ඛනකොසල්ලස්ස ච තංමුලකත්තා “නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා” ඉච්චෙව චුත්තං. කසිණනිමිත්තස්සාති ච නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. අසුභනිමිත්තස්සාපි හි යස්ස කස්සචි ක්කානුප්පත්තිනිමිත්තස්ස උග්ගහණකොසල්ලං නිමිත්තකුසලතා ඵලාති.

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගටිකා

මහාසතිපට්ඨානසූත්තවණ්ණනා

අතිසිටීලවීරියතාදීහීති

ආදි-සද්දෙන

පඤ්ඤාපයොගමන්දනං,

පමොදවෙකල්ලඤ්ච සඨගණ්හනාති. තස්ස පග්ගණ්හනන්ති තස්ස ලීනස්ස විත්තස්ස ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඨගාදිසමුට්ඨාපනෙන ලයාපත්තිතො සමුද්ධරණං. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං විත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඨගස්ස භාවනාය, කාලො වීරියසම්බොජ්ඣකඨගස්ස භාවනාය, කාලො පීතියම්බොජ්ඣකඨගස්ස භාවනාය. තං කිස්ස හෙතු? ලීනං, භික්ඛවෙ, විත්තං තං එතෙහි ධම්මෙහි සුසමුට්ඨාපයං හොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජාලිතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ සුක්ඛානි වෙව තිණානි පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛානි ගොමයානි පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛානි කට්ඨානි පක්ඛිපෙය්‍ය, මුඛවාතඤ්ච දදෙය්‍ය, න ච පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය, භබ්බො නු බො සො පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජාලිතුන්ති. එවං හන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

එත්ථ ච යථාසකං ආභාරවසෙන ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඨගාදීනං භාවනාසමුට්ඨාපනාති වෙදිතබ්බා, සා අනන්තරං විභාවිතා එව. ආරද්ධවීරියතාදීහීති ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගබලවතං, පමොදුබ්බිලාවනඤ්ච සඨගණ්හනාති. තස්ස නිග්ගණ්හනන්ති තස්ස උද්ධතස්ස විත්තස්ස සමාධිසම්බොජ්ඣකඨගාදිසමුට්ඨාපනෙන උද්ධතාපත්තිතො නිසෙධනං. චුත්තමිපි වෙතං භගවතා -

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං විත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඨගස්ස භාවනාය, කාලො සමාධිසම්බොජ්ඣකඨගස්ස භාවනාය, කාලො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඨගස්ස භාවනාය. තං කිස්ස හෙතු? උද්ධතං, භික්ඛවෙ, විත්තං තං එතෙහි ධම්මෙහි සුචුපසමයං හොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ අල්ලානි වෙව තිණානි...පෙ.... පංසුකෙන ච ඔකිරෙය්‍ය, භබ්බො නු බො සො පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුන්ති. එවං හන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

එත්ථාපි යථාසකං ආභාරවසෙන පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඨගාදීනං භාවනාසමුට්ඨාපනාති වෙදිතබ්බා, තත්ථ පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඨගස්ස භාවනා චුත්තා එව. සමාධිසම්බොජ්ඣකඨගස්ස අනන්තරං වක්ඛති. පඤ්ඤාපයොගමන්දනායාති පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස අප්පභාවෙන. යථා හි දානං අලොභපධානං, සීලං අදොසපධානං, එවං භාවනා අමොහපධානා. තත්ථ යදා පඤ්ඤා න බලවතී හොති, තදා භාවනා පුබ්බෙනාපරං විසෙසාවහා න හොති, අනභිසඬ්ඛතො විය ආභාරො පුරිසස්ස යොගිතො විත්තස්ස අභිරුචිං න ජනෙති, තෙන තං නිරස්සාදං හොති, තථා භාවනාය සම්මදෙව

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා
 අවිච්චිපට්ඨානිකා උපසමසුඛං න වින්දති, තෙනාපි විත්තං නිරස්සාදං හොති.
 තෙන චුත්තං “පඤ්ඤාපයොග...පෙ.... නිරස්සාදං හොති”ති. තස්ස
 සංවෙගුප්පාදනං, පසාදුප්පාදනාද්ව නිකිච්ඡනන්ති තං දස්සෙත්තො “අට්ඨ
 සංවෙගවත්ථුනි”තිආදිමාහ. තත්ථ ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණානි යථාරහං
 සුගතියං, දුග්ගතියාද්ව හොන්තිති තදඤ්ඤමෙව
 පඤ්චවිධබන්ධනාදිබ්‍රජ්ජිපාසාදි අඤ්ඤමඤ්ඤං විබාධනාදිහෙතුකං
 අපායදුක්ඛං දට්ඨබ්බං, තයිදං සබ්බං තෙසං තෙසං සත්තානං
 පච්චුප්පන්තභවනිස්සිතං ගහිතන්ති අතීතෙ අනාගතෙ ච කාලෙ
 වට්ටමුලකදුක්ඛානි විසුං ගහිතානි. යෙ පන සත්තා ආහාරූපජීවිනො, තත්ථ
 ච උට්ඨානඵලූපජීවිනො, තෙසං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං ජීවිකාදුක්ඛං අට්ඨමං
 සංවෙගවත්ථු ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අයං චූච්චති සමයෙ සම්පහංසනාති අයං
 භාවනාවිත්තස්ස සම්පහංසිතබ්බසමයෙ චුත්තනයෙන සංවෙගජනනවසෙන
 වෙව පසාදුප්පාදනවසෙන ච සම්මදෙව පහංසනා,
 සංවෙගජනනපුබ්බකපසාදුප්පාදනෙන තොසනාති අත්ථො.

සම්මාපට්ඨානිකා ආගම්මාති ලීනුද්ධවච්චිරහෙන, සමථවිච්චිපට්ඨානිකා ච
 සම්මා අවිසමං සම්මදෙව භාවනාපට්ඨානිකා ආගම්ම. “අලීන”න්තිආදීසු
 කොසජ්ජපක්ඛිකානං ධම්මානං අනධිමත්තතාය අලීනං,
 උද්ධවච්චපක්ඛිකානං අනධිමත්තතාය අනුද්ධං,
 පඤ්ඤාපයොගසම්පත්තිකා, උපසමසුඛාධිගමෙන ච අනිරස්සාදං, තතො ඵච
 ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමථවිච්චිපට්ඨානං. තත්ථ අලීනතාය පග්ගහෙ,
 අනුද්ධතාය නිග්ගහෙ, අනිරස්සාදතාය සම්පහංසනෙ න ඛ්‍යාපාරං
 ආපජ්ජති. අලීනානුද්ධතා හි ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං, අනිරස්සාදතාය
 සමථවිච්චිපට්ඨානං, සමප්පවත්තිකා චා අලීනං අනුද්ධං.
 සමථවිච්චිපට්ඨානිකා අනිරස්සාදන්ති දට්ඨබ්බං. අයං චූච්චති සමයෙ
 අජ්ඣුපෙක්ඛනතාති අයං අජ්ඣුපෙක්ඛිතබ්බසමයෙ භාවනාවිත්තස්ස
 පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අඛ්‍යාවට්ඨාසඛිකානං පට්ඨානං අභිභූයා
 පෙක්ඛනා චූච්චති. පට්ඨානවික්ඛම්භනතො, විපස්සනාය
 අධිට්ඨානභාවුපගමනතො ච උපචාරජ්ඣානම්පි සමාධාන කිච්චනිජ්ඣන්තිකා
 පුග්ගලස්ස සමාහිතභාවසාධනං ඵවාති තත්ථ සමධුරහාවෙනාහ “උපචාරං චා
 අප්පනං චා”ති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානිකා ධම්මාති ඵත්ථ යං වත්තබ්බං, තං
 හෙට්ඨා චුත්තනයානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. අනුරොධවිරොධවිජ්ජහානවසෙන
 මජ්ඣත්තභාවො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස කාරණං තස්මිං සති
 සිජ්ඣනතො, අසති ච අසිජ්ඣනතො. සො ච මජ්ඣත්තභාවො විසයවසෙන
 දුට්ඨොති ආහ “සත්තමජ්ඣත්තතා සඛිබාරමජ්ඣත්තතා”ති. තදුභයෙ ච
 විරුජ්ඣනං පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගභාවනාය ඵච දුරිකතන්ති
 අනුරුජ්ඣනස්සෙව පහානවිධිං දස්සෙතුං “සත්තමජ්ඣත්තතා”තිආදි
 චුත්තං. තෙනාහ “සත්තසඛිබාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා”ති.

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා
 උපෙක්ඛාය හි විසෙසතො රාගො පටිපක්ඛො. තථා වාහ “උපෙක්ඛා
 රාගබ්භුලස්ස විසුද්ධිමග්ගො”ති (විසුද්ධි. 1.267). ද්වීභාකාරෙහීති
 කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණං, අත්තසුඤ්ඤතාපච්චවෙක්ඛණන්ති ඉමෙහි
 ද්වීහි කාරණෙහි. ද්වීභෙවාති අවධාරණං සඬ්ඛ්‍යාසමානතාදස්සනත්ථං.
 සඬ්ඛ්‍යා එවෙත්ථ සමානා, න සඬ්ඛ්‍යායාං සබ්බථා සමානන්ති.
 අස්සාමිකභාවො අනත්තනියතා. සති හි අත්තනි තස්ස කිඤ්චනභාවෙන
 චීවරං, අඤ්ඤං වා කිඤ්චි අත්තනියං නාම සියා, සො පන කොචි
 නත්තෙවාවාති අධිජ්ජායො. අනද්ධනියන්ති න අද්ධානක්ඛමං න චිරට්ඨායී,
 ඉත්තරං අනිච්චන්ති අත්තො. තාවකාලිකන්ති තස්සෙව වෙච්චනං.

මමායතීති මමත්තං කරොති “මමා”ති තණ්හාය පරිග්ගස්භ තිට්ඨති.

මමායන්තාති මානං දබ්බං කරොන්තා.

අයං සතිපට්ඨානදෙසනා පුබ්බභාගමග්ගවසෙන දෙසිතාති
 පුබ්බභාගියබොජ්ඣංචිගෙ සන්ධායාහ “බොජ්ඣංචිගපරිග්ගාහිකා සති
 දුක්ඛසච්ච”න්ති. සෙසං චුත්තනයන්තා සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

බොජ්ඣංචිගපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා

386. යථාසභාවතොති අවිපරීතසභාවතො. බාධනක්ඛණතො යො යො
 වා සභාවො යථාසභාවො, තතො, රුජ්ජනාදි කක්ඛලාදිසභාවතොති අත්තො.
 ජනිකං සමුට්ඨාපිකන්ති පචත්තලක්ඛණස්ස දුක්ඛස්ස ජනිකං
 නිමිත්තලක්ඛණස්ස සමුට්ඨාපිකං. පුරිමතණ්හන්ති යථාපරිග්ගහිතස්ස
 දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තිතො පුරෙතරං සිද්ධං තණ්හං. සිද්ධෙ හි කාරණෙ තස්ස
 ඵලජ්ජන්ති. අයං දුක්ඛසමුදයොති පජානාතීති යොජනා. අයං
 දුක්ඛනිරොධොති එත්ථාපි එසෙව නයො. උභින්නං අජ්ජවත්තින්ති දුක්ඛං,
 සමුදයො වාති ද්වින්නං අජ්ජවත්තිනිමිත්තං, තදුභයං න පචත්ති එතායාති
 අජ්ජවත්ති, අසඬ්ඛතා ධාතු. දුක්ඛං දුක්ඛසච්චං පරිජානාති
 පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිච්ඡින්නදතීති දුක්ඛපරිජානනො, අරියමග්ගො, තං
 දුක්ඛපරිජානනං. සෙසපද්දවයෙපි ඉමිනා නයෙන අත්තො වෙදිතබ්බො.

දුක්ඛසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

388. එවං චුත්තාති එවං උද්දෙසවසෙන චුත්තා. සබ්බසත්තානං
 පරියාදානවචනං බ්‍යාපනිච්ඡාවසෙන ආමෙඨිතනිද්දෙසභාවතො.
 සත්තනිකායෙති සත්තානං නිකායෙ, සත්තසංථෙ සත්තසමුහෙති අත්තො.
 දෙවමනුස්සාදිහෙදාසු හි ගතීසු
 භූමිමදෙවාදිබත්තියාදිහත්ථිආදිබුජ්ජිපාසිකාදිතංතංජාතිවිසිට්ඨො
 සත්තසමුහො සත්තනිකායො. නිජ්ජරියායතො බත්ඨානං පඨමාහිනිබ්බත්ති
 ජාතීති කත්වා “ජනනං ජාතී”ති වත්වා ස්වායං උජ්ජාදවිකාරො

අපරිනිජ්ජන්තො යෙසු ඛන්ධෙසු ඉච්ඡිතබ්බො, තෙ තෙනෙව සද්ධිං දස්සෙතුං “සවිකාරාන”න්තිආදි වුත්තං. සවිකාරානන්ති උප්පාදසඬ්ඛානෙන විකාරෙන සවිකාරානං. ජාතිආදීනි හි තිණි ලක්ඛණානි ධම්මානං විකාරවිසෙසාති. “උපසග්ගමණ්ඩිතවෙච්චන”න්ති ඉමිනා කෙවලං උපසග්ගෙන පදවඬ්ඪනං කතන්ති දස්සෙති. අනුපට්ඨාකාරෙනාති අණ්ඩකොසං, වත්ථිකොසඤ්ච ඔගාහනාකාරෙන. නිබ්බන්තිසඬ්ඛානෙනාති ආයතනානං පාරිපුරිසංසිද්ධිසඬ්ඛානෙන.

අථ වා ජනනං ජාතීති අපරිපුණ්ණායතනං ජාතිමාහ. සඤ්ජාතීති සම්පුණ්ණායතනං. සම්පුණ්ණා හි ජාති සඤ්ජාති. ඔක්කමනට්ඨෙන ඔක්කන්තීති අණ්ඩප්පලාච්ඡවසෙන ජාති. තෙ හි අණ්ඩකොසං, වත්ථිකොසඤ්ච ඔක්කමන්තා පවිසන්තා විය පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. අභිනිබ්බන්තනට්ඨෙන අභිනිබ්බන්තීති සංසෙදප්පපාතිකවසෙන. තෙ හි පාකටා එව හුත්වා නිබ්බන්තන්ති. අභිබ්බන්තා නිබ්බන්ති අභිනිබ්බන්ති. “ජනනං ජාතී”තිආදි ආයතනවසෙන, යොනිවසෙන ච ද්විතී ද්විතී පදෙහි සබ්බසත්තෙ පරියාදිශිත්වා ජාතිං දස්සෙතුං වුත්තං. “තෙසං තෙසං සත්තානං...පෙ.... අභිනිබ්බන්තී”ති සත්තවසෙන වුත්තන්තා සම්මුතිකථා. පාතුභාවොති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන “ආයතනානං පටිලාභො”ති ඉමස්ස පදස්ස සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. අයම්පි හි පරමත්ථකථාති. එකවොකාරභවාදීසුති එකවතුපඤ්චවොකාරභවෙසු. තස්මිං ඛන්ධානං පාතුභාවෙ සති. ආයතනානං පටිලාභොති එකවතුචොකාරභවෙසු ද්විත්තං ද්විත්තං ආයතනානං වසෙන, සෙසෙසු රූපධාතුයං පටිසන්ධික්ඛණෙ උප්පජ්ජමානානං පඤ්චන්තං, කාමධාතුයං විකලාවිකලිත්ථියානං වසෙන සත්තන්තං, නවන්තං, දසන්තං, පුනදසන්තං, එකාදසන්තඤ්ච ආයතනානං වසෙන සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. පාතුභවන්තානෙව, න කුතොපි ආගතාති. පටිලද්ධානි නාම භොන්ති සත්තසන්තානස්ස තස්ස සංවිජ්ජමානන්තා. ආයතනානං පටිලාභොති වා ආයතනානං අත්තලාභො වෙදිතබ්බො.

389. සභාවනිද්දෙසොති සරූපනිද්දෙසො. සරූපඤ්ඤෙනං ජිණ්ණකාය, යදිදං “ජරා”ති, “වයොහානීති වා. ජීරණමෙව ජීරණතා, ජීරන්තස්ස වා ආකාරො තා-සද්දෙන වුත්තොති ආහ “ආකාරභාවනිද්දෙසො”ති. ඛණ්ඩිතදන්තා ඛණ්ඩිතා නාම උත්තරපදලොපෙන. යස්ස විකාරස්ස වසෙන සත්තො “ඛණ්ඩිතො”ති වුච්චති, තං ඛණ්ඩිච්චං. තථා පලිතාති අස්ස සන්තීති “පලිතො”ති වුච්චති, තං පාලිච්චං. වලිත්තවතාය වා වලි තවො අස්සාති වලිත්තවො.

එලුපවාරෙනාති එලවොහාරෙන.

390. වචනමෙව වචනතා, වචන්තස්ස වා ආකාරො තා-සද්දෙන වුත්තො. ඛන්ධා භිජ්ජන්තිති එකභවපරියාපන්තස්ස ඛන්ධසන්තානස්ස පරියොසානභූතා ඛන්ධා භිජ්ජන්ති, තෙනෙව හෙදෙන නිරොධනං අදස්සනං ගච්ඡන්ති, තස්මා හෙදො අන්තරධානං මරණං. මච්චුමරණන්ති මච්චුසඬ්ඛානං එකභවපරියාපන්තජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡේදභූතං මරණං. තෙනාහ “න ඛණ්කමරණ”න්ති. “මච්චු මරණ”න්ති සමාසං අකත්වා යො “මච්චු”ති වුච්චති හෙදො, යඤ්ච මරණං පාණවාගො, ඉදං වුච්චති මරණන්ති විසුං සම්ඛන්ධො න න යුජ්ජති. කාලකිරියාති මරණකාලො, අනතික්කමනියත්තා විසෙසෙන “කාලො”ති වුත්තොති තස්ස කිරියා, අත්ථතො වුතිඛන්ධානං හෙදප්පත්තියෙව, කාලස්ස වා අන්තකස්ස කිරියාති යා ලොකෙ වුච්චති, සා වුති, මරණන්ති අත්ථො. අයං සබ්බාපි සම්මුතිකථාව “යං තෙසං තෙසං සත්තාන”න්තිආදිනා සත්තවසෙන වුත්තත්තා. අයං පරමත්ථකථා පරමත්ථතො ලබ්භමානානං රුප්පනාදිසභාවානං ධම්මානං විනස්සනජොතනාභාවතො.

අත්තාති භවති එත්ථ චිත්තන්ති අත්තභාවො, ඛන්ධසමූහො, තස්ස නික්ඛෙපො නික්ඛිපනං, පාතනං විනාසොති අත්ථො. අට්ඨකථායංපන “මරණං පත්තස්සා”තිආදිනා නික්ඛෙපහෙතුත්තාය පතනං “නික්ඛෙපො”ති එලූපවාරෙන වුත්තන්ති දස්සෙති. “ඛන්ධානං හෙදො”ති පඛන්ධවසෙන පචත්තමානස්ස ධම්මසමූහස්ස විනාසජොතනාති එකදෙසතො පරමත්ථකථා, “ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡේදො”ති පනෙත්ථ න කොචි වොහාරලෙසො පිති ආහ “ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡේදො පන සබ්බාකාරතො පරමත්ථතො මරණ”න්ති. එවං සන්තෙපි යස්ස ඛන්ධහෙදස්ස පචත්තත්තා “තිස්සො මතො, චුස්සො මතො”ති වොහාරො හොති, සො හෙදො ඛන්ධප්පඛන්ධස්ස අනුපච්ඡින්නත්තාය “සම්මුතිමරණ”න්ති වත්තබ්බතං අරහතීති ආහ “එතදෙව සම්මුතිමරණන්තිපි වුච්චති”ති. තෙනාහ “ජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡේදමෙව හී”තිආදි. සබ්බසො පඛන්ධසමුච්ඡේදො හි සමුච්ඡේදමරණන්ති.

391. බ්‍යසනෙනාති අනත්ථෙන. “ධම්මපට්ඨමභිදා”තිආදීසු (විභ. 721) විය ධම්ම-සද්දො හෙතුපරියායොති ආහ “දුක්ඛකාරණෙන”ති. සොචනන්ති ලක්ඛිතබ්බතාය සොචනලක්ඛණො. සොචිතස්ස සොචනකස්ස පුග්ගලස්ස, චිත්තස්ස වා භාවො සොචිතභාවො. අබ්භන්තරෙති අත්තභාවස්ස අත්තො. අත්තතො ලූඛසභාවත්තාය සොසෙන්නො. ථාමගමනෙන සමන්තතො සොසනවසෙන පරිසොසෙන්නො.

392. “ආදිස්ස ආදිස්ස දෙවන්ති පරිදෙවන්ති එතෙනාති ආදෙවො”ති ආදෙවන-සද්දං කත්වා අස්සුමොචනාදිවිකාරං ආපජ්ජන්තානං තබ්බිකාරාපත්තියා සො සද්දො කාරණභාවෙන වුත්තො. තං තං වණ්ණන්ති

තං තං ගුණං. තස්සෙවාති ආදෙවපරිදෙවස්සෙව. භාවනිද්දෙසාති “ආදෙවිතත්තං පරිදෙවිතත්තං”න්ති භාවනිද්දෙසා.

393. නිස්සයභූතො කායො එතස්ස අත්ථිති කායිකං. තෙනාහ “කායපසාදවත්ථුක”න්ති. දුක්කරං ඛමනං එතස්සාති දුක්ඛමනං, සො එව අත්ථො සභාවොති දුක්ඛමනට්ඨො, තෙන. සාතවිධුරතාය අසාතං.

394. චෙතසි භවන්ති චෙතසිකං, තං පන යස්මා චිත්තෙන සමං පකාරෙහි යුත්තං, තස්මා ආහ “චිත්තසම්පයුත්ත”න්ති.

395. සබ්බවිසයපටිපත්තිනිවාරණවසෙන සමන්තතො සීදනං සංසීදනං. උට්ඨාතුම්පි අසක්කුණෙය්‍යතාකරණවසෙන අතිබලවං, විරූපං වා සීදනං විසීදනං. චිත්තකිලමථොති විසීදනාකාරෙන චිත්තස්ස පරිබෙදො. උපායාසො, සයං න දුක්ඛො දොසත්තා, සඬ්ඛාරක්ඛන්ධපරියාපන්නධම්මන්තරත්තා වා. යෙ පන දොමනස්සමෙව “උපායාසො”ති වදෙය්‍යං, තෙ “උපායාසො තිහි ඛන්ධෙහි එකෙනායතනෙන එකාය ධාතුයා සම්පයුත්තො, එකෙන ඛන්ධෙන එකෙනායතනෙන එකාය ධාතුයා කෙහිවි සම්පයුත්තො”ති (ධාතු. 249). ඉමාය පාළියා පටික්ඛිපිතබ්බා. උප-සද්දො භුසත්ථොති ආහ “බලවතරං ආයාසො උපායාසො”ති. ධම්මමත්තතාදීපනො භාවනිද්දෙසො ධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුඅභාවජොතනො, අසති ව කත්තරි තෙන කත්තබ්බස්ස, පරිග්ගහෙතබ්බස්ස ව අභාවො එවාති ආහ “අත්තත්තනියාභාවදීපකාභාවනිද්දෙසා”ති.

398. ජාතිධම්මානන්ති එත්ථ ධම්ම-සද්දො පකතිපරියායොති ආහ “ජාතිසභාවාන”න්ති, ජායනපකතිකානන්ති චුත්තං හොති. මග්ගභාවනාය මග්ගභාවනිච්ඡාහෙතුකතා ඉච්ඡිතබ්බාති තාදිසං ඉච්ඡං නිවත්තෙන්තො “විනා මග්ගභාවන”න්ති ආහ. අපරො නයො න බො පනෙතන්ති යමෙතං “අහො වත මයං න ජාතිධම්මා අස්සාම, න ව වත නො ජාති ආගච්ඡෙය්‍යා”ති එවං පභීතසමුදයෙසු අරියෙසු විජ්ජමානං අජාතිධම්මත්තං, පරිනිබ්බුතෙසු ව විජ්ජමානං ජාතියා අනාගමනං ඉච්ඡිතං, තං ඉච්ඡන්තස්සාපි මග්ගභාවනාය විනා අප්පත්තබ්බතො, අනිච්ඡන්තස්සාපි භාවනාය පත්තබ්බතො න ඉච්ඡාය පත්තබ්බං නාම හොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. වක්ඛමානත්ථසම්පිණ්ඩනත්ථො පි-සද්දොති ආහ “උපරි සෙසාති උපාදාය පි-කාරො”ති. යන්ති හෙතුඅත්ථෙ කරණෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “යෙනපි ධම්මෙනා”ති. හෙතුඅත්ථො හි අයං ධම්ම-සද්දො, අලබ්භනෙය්‍යභාවො එත්ථ හෙතු වෙදිතබ්බො. තන්ති වා ඉච්ඡිතස්ස වත්ථුනො අලබ්භනං, එවමෙත්ථ “යම්පිති යෙනපි”ති විහත්තිවිපල්ලාසෙන අත්ථො චුත්තො. යදා පන යං-සද්දො “ඉච්ඡ”න්ති එතං අපෙක්ඛති, තදා අලාභවිසිට්ඨා ඉච්ඡා චුත්තා හොති. යදා පන “න ලහතී”ති එතං අපෙක්ඛති, තදා ඉච්ඡාවිසිට්ඨො අලාභො චුත්තො හොති, සො පන අත්ථතො අඤ්ඤො

ධම්මො නත්ථි, තථාපි අලබ්භනෙය්‍යාවත්ථුගතා ඉච්ඡාව චුත්තා හොති. සබ්බත්ථාති “ජරාධම්මාන”න්තිආදිනා ආගතෙසු සබ්බවාරෙසු.

සමුදයසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

400. පුනබ්භවකරණං පුනොබ්භවො උත්තරපදලොපං කත්වා මනො-සද්දස්ස විය පුරිමපදස්ස ඔ-කාරන්තතා දට්ඨබ්බා. අථ වා සීලනට්ඨෙන ඉක-සද්දෙන ගමිතත්ථත්තා කිරියාවාචකස්ස සද්දස්ස අදස්සනං දට්ඨබ්බං යථා “අසුපහක්ඛනසීලො අසුපිකො”ති. සම්මොභවිතොදනියං පන “පුනබ්භවං දෙනි, පුනබ්භවාය සංවත්තති, පුනප්පුනං භවෙ නිබ්බත්තෙතීති පොනොබ්භවිකා”ති (විභ. අට්ඨ. 203) අත්ථො චුත්තො සො “තද්ධිතා” ඉති බහුවචනනිද්දෙසනො, විචිත්තත්තා වා තද්ධිතචුත්තියා, අභිධානලක්ඛණත්තා වා තද්ධිතානං තෙසුපි අත්ථෙසු පොනොබ්භවිකසද්දසිද්ධි සම්භවෙය්‍යාති කත්වා චුත්තො. තත්ථ කම්මුතා සහජාතා පුනබ්භවං දෙනි, අසහජාතා කම්මසහායභූතා පුනබ්භවාය සංවත්තති, දුට්ඨාපි පුනප්පුනං භවෙ නිබ්බත්තෙතීති දට්ඨබ්බා. නන්දනට්ඨෙන, රඤ්ජනට්ඨෙන ච නන්දිරාගො, යො ච නන්දිරාගො, යා ච තණ්හායනට්ඨෙන තණ්හා, උභයමෙතං එකත්ථං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානන්ති තණ්හා “නන්දිරාගෙන සද්ධිං අත්ථනො එකත්තමෙව ගතා”ති චුත්තා. තබ්භාවත්ථො හෙත්ථ සහ-සද්දො “සනිදස්සනා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. දුකමාතිකා 9) විය. තස්මා නන්දිරාගසහගතාති නන්දිරාගභාවං ගතා සබ්බාසුපි අවත්ථාසු නන්දිරාගභාවස්ස අපච්චක්ඛාය වත්තනතොති අත්ථො. රාගසම්බන්ධෙන උප්පත්තස්සාති චුත්තං. රූපාරූපභවරාගස්ස විසුං වුවචමානත්තා කාමභවෙ එව භවපත්ථනුප්පත්ති චුත්තාති වෙදිතබ්බා.

තස්මිං තස්මිං පියරූපෙ පඨමුප්පත්තිවසෙන “උප්පජ්ජති”ති චුත්තං, පුනප්පුනං පවත්තිවසෙන “නිව්සති”ති. පරිසුට්ඨානානුසයවසෙන වා උප්පත්තිනිවෙසා යොජෙතබ්බා. සම්පත්තියන්ති මනුස්සසොභග්ගෙ, දෙවත්තෙ ච. අත්තනො චක්ඛුන්ති සවත්ථුකං චක්ඛුං වදති, සපසාදං වා මංසපිණ්ඩං.

විජ්ජසන්තං

පඤ්චපසාදන්ති

පරිසුද්ධසුප්පසන්තනීලපිතලොහිතකණ්ඨඛදාතවණ්ණවත්තං.

රජතපනාලිකං විය ඡිද්දං අබ්භන්තරෙ ඔදාතත්තා. පාමඬගසුත්තං විය ආලම්බකණ්ණබද්ධං. තුඩ්ඛා උච්චා දීඝා නාසිකා තුඩ්ගනාසා, එවං ලද්ධවොහාරං අත්තනො ඝානං. “ලද්ධවොහාරා”ති වා පායො, තස්මිං සති තුඩ්ඛා නාසා යෙසං තෙ තුඩ්ගනාසා, එවං ලද්ධවොහාරා සත්තා අත්තනො ඝානන්ති යොජනා කාතබ්බා. ජිව්හං...පෙ.... මඤ්ඤන්ති වණ්ණසණ්ඨානතො, කිච්චතො ච. කායං...පෙ.... මඤ්ඤන්ති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා. මනං...පෙ.... මඤ්ඤන්ති අතීතාදිඅත්ථවිත්තනසමත්ථං. අත්තනා පටිලද්ධාති අජ්ඣත්තඤ්ච සරිරගන්ධාදීති, බහිද්ධා ච විලෙපනගන්ධාදීති. උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජතිති යදා උප්පජ්ජමානා හොති, තදා එත්ථ උප්පජ්ජතිති සාමඤ්ඤෙන ගහිතා

උප්පාදකිරියා ලක්ඛණභාවෙන චුත්තා, විසයවිසිට්ඨා ව ලක්ඛිතබ්බභාවෙන. න හි සාමඤ්ඤවිසෙසෙහි නානත්තවොභාරො න භොතීති. උප්පජ්ජමානාති වා අනිච්ඡිතො උප්පාදො හෙතුභාවෙන චුත්තො, උප්පජ්ජතීති නිච්ඡිතො ඵලභාවෙන යදි උප්පජ්ජමානා භොති, එත්ථ උප්පජ්ජතීති.

නිරොධසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

401. ‘සබ්බානි නිබ්බානවෙච්චනානෙවා’ති වත්ථා තමත්ථං පාකටතරං කාතුං. ‘නිබ්බානඤ්ඤි’තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ආගම්මාති නිමිත්තං කත්ථා. නිබ්බානහෙතුකො හි තණ්හාය අසෙසවිරාගනිරොධො. බයගමනවසෙන විරජ්ජති. අප්පවත්තිගමනවසෙන නිරුජ්ඣති. අනපෙක්ඛතාය වජනවසෙන, භානිවසෙන වා වජීයති. පුන යථා තප්පවත්ති, තථා දුර බීජනවසෙන පටිනිස්සජ්ජීයති. බන්ධනභූතාය මොචනවසෙන මුච්චති. අසංකිලෙසවසෙන න අල්ලීයති. කස්මා පනෙතං නිබ්බානං එකමෙව සමානං නානානාමෙහි වුච්චතීති? පටිපක්ඛනානතායාති දස්සෙත්තො ‘එකමෙව ඤී’තිආදිමාහ. සඬබ්බතමමවිදුරසභාවත්තා නිබ්බානස්ස නාමානිපි ගුණනෙමිත්තිකත්තා සඬබ්බතමමවිදුරානෙව භොන්තීති චුත්තං. ‘සබ්බසඬබ්බතානං නාමපටිපක්ඛවසෙනා’ති. අසෙසං විරජ්ජති තණ්හා එත්ථාති අසෙසවිරාගොති. එස නයො සෙසෙසුපි. අයං පන විසෙසො – නත්ථි එතස්ස උප්පාදො, න වා එතස්මිං අධිගතෙ පුග්ගලස්ස උප්පාදොති අනුප්පාදො, අසඬබ්බතමමො. ‘අප්පවත්ත’න්තිආදියුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ආයුහනං සමුදයො, තප්පටිපක්ඛවසෙන අනායුහනං.

තණ්හා අප්පහීනෙ සති යත්ථ උප්පජ්ජති, පහානෙ පන සති තත්ථ තත්ථෙච්චස්සා අභාවො සුදස්සිතොති ආහ ‘තත්ථෙච්ච අභාවං දස්සෙතු’න්ති. අපඤ්ඤත්තිත්ති අපඤ්ඤාපනං, ‘තිත්ත අලාබු අත්ථි’ති වොභාරාභාවං වා. තිත්තඅලාබුවල්ලියා අප්පවත්තිං ඉච්ඡන්තො පුරිසො විය අරියමග්ගො, තස්ස තස්සා අප්පවත්තිනිත්තවිත්තස්ස මූලච්ඡේදනං විය මග්ගස්ස නිබ්බානාරම්මණස්ස තණ්හාය පහානං, තද්දප්පවත්ති විය තණ්හාය අප්පවත්තිභූතං නිබ්බානං දට්ඨබ්බං.

දුතියඋපමායං දක්ඛිණද්වාරං විය නිබ්බානං, වොරසාතකා විය මග්ගො. දක්ඛිණද්වාරෙ සාතිතාපි වොරා පච්ඡා ‘අට්ඨියං වොරා සාතිතා’ති වුච්චන්ති, එවං නිබ්බානං ආගම්ම නිරුද්ධාපි තණ්හා ‘චක්ඛාදියු නිරුද්ධා’ති වුච්චති තත්ථ කිච්චකරණාභාවතොති දට්ඨබ්බං. පුරිමා වා උපමා මග්ගෙන නිරුද්ධාය ‘පියරූපසාතරූපෙසු නිරුද්ධා’ති වත්තබ්බතාදස්සනත්ථං චුත්තා, පච්ඡිමා නිබ්බානං ආගම්ම නිරුද්ධාය ‘පියරූපසාතරූපෙසු නිරුද්ධා’ති වත්තබ්බතාදස්සනත්ථං චුත්තාති අයං එතාසං විසෙසො.

මග්ගසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

402. අඤ්ඤමග්ගපටික්ඛෙපනත්ථන්ති තිත්ථියෙහි පරිකප්පිතස්ස මග්ගස්ස දුක්ඛනිරොධගාමිනිපටිපදාභාවපටික්ඛෙපනත්ථං, අඤ්ඤස්ස ච මග්ගභාවපටික්ඛෙපො අඤ්ඤමග්ගපටික්ඛෙපො, තදත්ථං. “අය”න්ති පන අත්තනො, තෙසු ච භික්ඛුසු එකච්චානං පච්චක්ඛභාවතො ආසන්නපච්චක්ඛවචනං. ආරකත්තාති නිරුත්තිනයෙන අරියසද්දසිද්ධිමාහ. අරියභාවකරත්තාති අරියකරණො අරියොති උත්තරපදලොපෙන, පුග්ගලස්ස අරියභාවකරත්තා අරියං කරොතීති චා අරියො, අරියඵලපටිලාභකරත්තා චා අරියං ඵලං ලභාපෙති ජනෙතීති අරියො. පුරිමෙන චෙත්ථ අත්තනො කිච්චවසෙන, පච්ඡිමෙන ඵලවසෙන අරියනාමලාභො චුත්තොති දට්ඨබ්බො. චතුසච්චපටිවෙධාවහං කම්මට්ඨානං චතුසච්චකම්මට්ඨානං, චතුසච්චං චා උද්දිස්ස පචත්තං භාවනාකම්මං යොගිතො සුඛවිසෙසානං යානභූතන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානං. පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි වට්ටං පචත්තිහෙතුභාවතො. පච්ඡිමානි විවට්ටං නිවත්තිතද්ධිගමුපායභාවතො. වට්ටෙ කම්මට්ඨානාභිනිවෙසො සරූපතො පරිග්ගහසබ්භාවතො. විවට්ටෙ නත්ථි අවිසයත්තා, විසයත්තෙ ච පයොජනාභාවතො. පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි උග්ගණ්හිත්ථාති සම්බන්ධො. කම්මට්ඨානපාළියා හි තදත්ථසල්ලක්ඛණෙන චාචුග්ගතකරණං උග්ගහො. තෙනාහ “චාචාය පුනප්පුනං පරිවත්තෙන්තො”ති. ඉට්ඨං කත්තන්ති නිරොධමග්ගෙසු නින්තභාවං දස්සෙති, න අභිනන්දනං, තත්තින්තභාවොයෙව ච තත්ථ කම්මකරණං දට්ඨබ්බං.

එකපටිවෙධෙනෙවාති එකඤ්ඤාණෙනෙව පටිච්ඡික්ඛනෙන. පටිවෙධො පටිසාතාභාවෙන විසයෙ නිස්සඬිගවාරසඬිබාතං නිබ්බිජ්ඣනං. අභිසමයො අවිරජ්ඣිත්ථා විසයස්ස අධිගමසඬිබාතො අවබොධො. “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො භියො”ති පරිච්ඡින්නදිත්ථා ජානනමෙව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති පරිඤ්ඤාපටිවෙධො, තෙන. ඉදඤ්ච යථා තස්මිං ඤාණෙ පචත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛස්ස සරූපාදිපරිච්ඡෙදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පචත්තිං ගහෙත්ථා චුත්තං, න පන මග්ගඤ්ඤාණස්ස “ඉදං දුක්ඛං”න්තිආදිනා (ම. නි. 2.484; 3.104) පචත්තනතො. පභිනස්ස පුන අප්පභාතබ්බතාය පකට්ඨං භානං වජනං සමුච්ඡින්නදනං, පභානමෙව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති පභානපටිවෙධො, තෙන. අයම්පි යස්මිං කිලෙසෙ අප්පභියමානෙ මග්ගභාවනාය න භවිතබ්බං, අසති ච මග්ගභාවනාය යො උප්පජ්ජෙය්‍යා, තස්ස කිලෙසස්ස පටිසාතං කරොන්තස්ස අනුප්පත්තිධම්මතං. ආපාදෙන්තස්ස ඤාණස්ස තථාපචත්තියං පටිසාතාභාවෙන නිස්සඬිගවාරං උපාදාය එවං චුත්තො. සච්ඡිකිරියා පච්චක්ඛකරණං අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කාදිකෙ මුඤ්චිත්ථා සරූපතො ආරම්මණකරණං “ඉදං ත”න්ති යථාසභාවතො ගහණං, සා එව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති සච්ඡිකිරියාපටිවෙධො, තෙන. අයං පනස්ස ආවරණස්ස අසමුච්ඡින්නදනතො ඤාණං නිරොධං ආලම්බිතුං න සක්කොති,

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා
 තස්ස සමුච්ඡින්නදනතො තං සරූපතො විභාවෙන්තමෙව පවත්තනීති එවං
 චුත්තො. භාවනා උප්පාදනා, වච්ඡිනා ව. තත්ථ පයමමග්ගෙ
 උප්පාදනට්ඨෙත, දුතියාදීසු වච්ඡිනට්ඨෙත, උභයත්ථාපි වා උභයථාපි
 වෙදිතබ්බං. පයමමග්ගෙපි හි යථාරහං වුට්ඨානගාමිනියං පවත්තං
 පරිජානනාදිං වච්ඡෙන්නො පවත්තොති වච්ඡිනට්ඨෙත භාවනා සක්කා
 විඤ්ඤාතුං. දුතියාදීසුපි අප්පහීනකිලෙසප්පහානතො,
 පුග්ගලන්තරභාවසාධනතො ව උප්පාදනට්ඨෙත භාවනා සක්කා විඤ්ඤාතුං,
 සා එව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති භාවනාපටිවෙධො, තෙන. අයමිපි හි යථා
 ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා මග්ගධම්මානං සරූපපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න
 හොති, තථා පවත්තිමෙව ගහෙත්වා චුත්තො.

තිට්ඨන්තු තාව යථාධිගතා මග්ගධම්මා, යථාපවත්තෙසු ඵලධම්මෙසුපි
 අයං යථාධිගතසච්චධම්මෙසු විය විගතසම්මොහොව හොති. තෙනෙවාහ
 “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාල්භධම්මො”ති (මහාව.
 18; දී. නි. 1.299; ම. නි. 2.69) යතො සචස්ස ධම්මතාසඤ්චොදිතා
 යථාධිගතසච්චධම්මාලම්බනියො මග්ගවීරීතො පරතො
 මග්ගඵලපහීනාවසිට්ඨකිලෙසනිබ්බානානං පච්චවෙක්ඛණා පවත්තන්ති,
 දුක්ඛසච්චම්මොපි සක්කායදිට්ඨිආදයො. අයඤ්ච අත්ථවණ්ණනා
 “පරිඤ්ඤාහිසමයෙන”තිආදීසුපි විභාවෙතබ්බා. එකාහිසමයෙන
 අහිසමෙතීති එත්ථාහ විතණ්ඩවාදී “අරියමග්ගඤාණං චතුසු සච්චෙසු
 නානාහිසමයවසෙන කිච්චකර”න්ති, සො අහිධම්මෙ (කථා. 274)
 ඔධිසොකථාය සඤ්ඤාපෙතබ්බො. ඉදානි තමෙව එකාහිසමයං
 විත්ථාරවසෙන විභාවෙතුං “එවමස්සා”තිආදි චුත්තං. “පුබ්බහාගෙ...පෙ....
 පටිවෙධො හොති”ති කස්මා චුත්තං, නනු පටිවෙධො පුබ්බහාගියො න
 හොතීති? සච්චමෙතං නිප්පරියායතො, ඉධ පන උග්ගහාදිවසෙන පවත්තො
 අවබොධො පරියායතො තථා චුත්තො. පටිවෙධනිමිත්තත්තා වා
 උග්ගහාදිවසෙන පවත්තං දුක්ඛාදීසු පුබ්බහාගෙ ඤාණං “පටිවෙධො”ති
 චුත්තං, න පටිවිජ්ඣනසභාවං. කිච්චතොති පුබ්බහාගෙහි දුක්ඛාදිඤාණෙහි
 කාතබ්බකිච්චස්ස ඉධ නිප්පත්තිතො, ඉමස්සෙව වා ඤාණස්ස
 දුක්ඛාදිප්පකාසනකිච්චතො, පරිඤ්ඤාදිතොති අත්ථො.
 ආරම්මණපටිවෙධොති සච්ඡිකිරියාපටිවෙධමාහ. සාති පච්චවෙක්ඛණා.
 ඉධාති ඉමස්මිං යානෙ. උග්ගහාදීසු වුච්චමානෙසු න චුත්තා අනවසරත්තා.
 අධිගමෙ හි සති තස්සා සියා අවසරො.

තංයෙව හි අනවසරං දස්සෙතුං “ඉමස්ස වා”තිආදි චුත්තං. පුබ්බෙ
 පරිග්ගහතොති කම්මට්ඨානපරිග්ගහතො පුබ්බෙ. උග්ගහාදිවසෙන සච්චානං
 පරිග්ගණ්හනඤ්ඤා පරිග්ගහො. තථා තානි පරිග්ගණ්හනතො
 මනසිකාරදල්භතාය පුබ්බහාගියා දුක්ඛපරිඤ්ඤාදයො හොත්ති යෙවාති ආහ
 “පරිග්ගහතො පට්ඨාය හොති”ති. අපරහාගෙති මග්ගක්ඛණෙ. දුද්දසත්තාති
 අත්තතො පවත්තික්ඛණවසෙන පාකටානිපි පකතිඤාණෙන සභාවරසතො
 දට්ඨුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. ගම්භීරෙතෙව ව භාවනාඤාණෙන, තථාපි

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා මත්ථකප්පත්තෙන අරියමග්ගඤ්ඤාණෙනෙව යාථාවතො පස්සිතබ්බත්තා ගම්භීරානි. තෙනාහ “ලක්ඛණපට්ඨෙධතො පන උභයමිපි ගම්භීර”න්ති. ඉතරානි අසංකිලිට්ඨඅසංකිලෙසිකතාය අවිචන්තසුඛප්පත්තාය අනුප්පත්තිභවතාය, අනුප්පත්තපුබ්බතාය ව පවත්තිවසෙන අපාකටත්තා ව පරමගම්භීරත්තා, තථා පරමගම්භීරඤ්ඤාණෙනෙව පස්සිතබ්බතාය පකතිඤ්ඤාණෙන දට්ඨුං න සක්කුණෙය්‍යානීති දුද්දසානි. තෙනාහ “ඉතරෙසං පනා”තිආදි. පයොගොති කිරියා, වායාමො වා. තස්ස මහන්තතරස්ස ඉච්ඡිතබ්බතං, දුක්කරතරතඤ්ඤා උපමාහි දස්සෙති “භවග්ගග්ගහණත්ථ”න්තිආදිනා. පට්ඨෙධක්ඛණෙනි අරියස්ස මග්ගස්ස චතුසච්චසම්පට්ඨෙධක්ඛණෙන. එකමෙව තං ඤාණන්ති දුක්ඛාදිසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චසාධනවසෙන එකමෙව තං මග්ගඤ්ඤාණං හොති.

ඉමෙසු තීසු යානෙසුති ඉමෙසු විරම්භබ්බතාවසෙන ජොතිතෙසු තීසු කාමඛ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කවත්ථුසු. විසුං විසුං උප්පන්නස්ස තිවිධඅකුසලසඬකප්පස්ස. පදපච්ඡේදතොති එත්ථ ගතමග්ගො “පද”න්ති චුච්චති, යෙන ව උපායෙන කාරණෙන කාමවිතක්කො උප්පජ්ජති, සො තස්ස ගතමග්ගොති තස්ස පච්ඡේදො සාතො පදපච්ඡේදො, තතො පදපච්ඡේදතො. අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනං අනුප්පත්තිසාධනං, තස්ස වසෙන. මග්ගකිච්චසාධනෙන මග්ගඬිගං පුරයමානො එකොව තිවිධකිච්චසාධනො කුසලසඬකප්පො උප්පජ්ජති. තිවිධාකුසලසඬකප්පසමුච්ඡේදනමෙව හෙත්ථ තිවිධකිච්චසාධනං දට්ඨබ්බං. ඉමිනා නයෙන “ඉමෙසු චතුසු යානෙසු”තිආදිසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

මුසාවාදාවෙරමණිආදයොති එත්ථ යස්මා සික්ඛාපදවිහඬිගෙ (විහ. 703) විරතිචෙතනා, සබ්බෙ සම්පයුත්තධම්මා ව සික්ඛාපදානීති ආගතානීති තත්ථ පධානානං විරතිචෙතනානං වසෙන “විරතියොපි හොන්ති චෙතනායොපි”ති (විහ. අට්ඨ. 703) සම්මොභවිනොදනියං චුත්තං, තස්මා කෙචි “ආදි-සද්දෙන න කෙවලං පිසුණවාචා වෙරමණිආදීනංයෙව සඬිගහො, අථ බො තාදිසානං චෙතනානම්පි සඬිගහො”ති වදන්ති, තං පුබ්බභාගවසෙන චුච්චමානත්තා යුජ්ජේය්‍යා, මුසාවාදාදිහි විරමණකාලෙ වා විරතියො, සුභාසිතාදිවාචාසනාදිකාලෙ ව චෙතනායො යොජේතබ්බො, මග්ගක්ඛණෙන පන විරතියොව ඉච්ඡිතබ්බො චෙතනානං අමග්ගඬිගත්තා. එකස්ස ඤාණස්ස දුක්ඛාදිඤ්ඤාණතා විය, එකාය විරතියා මුසාවාදාදිවිරතිභාවො විය ව එකාය චෙතනාය සම්මාචාචාදිකිච්චත්තයසාධනසභාවාභාවා සම්මාචාචාදිභාවාසිද්ධිතො, තංසිද්ධියං අඬිගත්තයතාසිද්ධිතො ව.

භික්ඛුස්ස ආජීවහෙතුකං කායචච්චිද්ධිවරිතං නාම අයොනියො ආහාරපරියෙසනහෙතුකමෙව සියාති ආහ “බාදනීය...පෙ.... දුච්චරිත”න්ති. කායචච්චිද්ධිවරිතග්ගහණඤ්ඤා කායචච්චිද්ධිවාරෙයෙව ආජීවපකොපො, න මනොද්ධිවාරෙති දස්සනත්ථං. තෙනාහ “ඉමෙසුයෙව සත්තසු යානෙසු”ති.

අනුප්පන්නානන්ති අසමුදාවාරවසෙන වා අනනුභූතාරම්මණවසෙන වා අනුප්පන්නානං. අඤ්ඤාං හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා නාම න සන්ති. තෙනාහ “එකස්මිං භවෙ”තිආදි. යස්මිං භවෙ අයං ඉමං වීරියං ආරහති, තස්මිං එකස්මිං භවෙ. ජනෙතීති උප්පාදෙති. තාදිසං ඡන්දං කුරුමානො එවං ඡන්දං ජනෙති නාම. වායාමං කරොතීති පයොගං පරක්කමං කරොති. වීරියං පවත්තෙතීති කායිකවෙතසිකවීරියං පකාරතො වත්තෙති. වීරියෙන චිත්තං පග්ගහිතං කරොතීති තෙනෙව සහජාතවීරියෙන චිත්තං උක්ඛිපෙන්නො කොසප්පපාතතො නිසෙධනෙන පග්ගහිතං කරොති. පදහනං පවත්තෙතීති පධානං වීරියං කරොති. පටිපාටියා පනෙතානි වත්තාරි පදානි ආසෙවනාභාවනාබහුලීකම්මසාතච්චකිරියාහි යොජෙතඛිබානි.

උප්පන්නපුබ්බානන්ති සදිසවොහාරෙන චුත්තං. භවති හි තංසදිසෙසු තඛිබොහාරො යථා “සා එව තිත්තිරි, තානි එව ඔසධානී”ති. තෙනාහ “ඉදානි තාදිසෙ”ති. උප්පන්නානන්ති “අනුප්පන්නා”ති අවත්තඛිබතං ආපන්නානං. පහානායාති පජහනත්ථාය. අනුප්පන්නානං කුසලානන්ති එත්ථ කුසලාති උත්තරිමනුස්සධම්මා අධිප්පෙතා, තෙසඤ්ච උප්පාදො නාම අධිගමො පටිලාභො, තප්පටික්ඛෙපෙන අනුප්පාදො අප්පටිලාභොති ආහ “අප්පටිලද්ධානං පයමජ්ඣානාදින”න්ති. “යිතියා වීරියං ආරහති”ති චුත්තෙ න ඛණ්ඩීති අධිප්පෙතා තදත්ථං වීරියාරඛිහෙන පයොජනාභාවතො, අථ ඛො පබන්ධයීති අධිප්පෙතාති ආහ “පුනප්පුනං උප්පත්තිපබන්ධවසෙන ධීතත්ථ”න්ති. සම්මුස්සනං පටිපක්ඛධම්මවසෙන අදස්සනමුපගමනන්ති තප්පටික්ඛෙපෙන අසම්මුස්සනං අසම්මොසොති ආහ “අසම්මොසායාති අවිනාසනත්ථ”න්ති. හියොයාභාවො පුනප්පුනං භවනං, සො පන උපරුපරි උප්පත්තීති ආහ “උපරිභාවායා”ති. වෙපුල්ලං අභිණ්භප්පවත්තියා පගුණබලවභාවාපත්තීති චුත්තං “වෙපුල්ලායාති විපුලභාවායා”ති, මහත්තභාවායාති අත්ථො. භාවනාය පරිපූරණත්ථන්ති ඤානාදිභාවනාපරිබුහනත්ථං.

චතුසු යානෙසුති අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදනාදිසු චතුසු යානෙසු. කිච්චසාධනවසෙනානි චතුඛිබ්බස්සපි කිච්චස්ස එකජ්ඣං නිජ්ඣාදනවසෙන.

ඤානානි පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි නානාති යදිපි සමාධිඋපකාරකෙහි
අභිනිරොපනානුමජ්ජනසම්පියායනබුහනසන්තසුඛසභාවෙහි විතක්කාදිහි සම්පයොගහෙදතො භාවනාතිස්සප්පවත්තානං චතුත්තං ඤානානං වසෙන සම්මාසමාධි විහත්තො, තථාපි වායාමො විය අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදනාදිචතුර්වායාමකිච්චං, සති විය ච අසුභාසුඛානිච්චානත්තෙසු කායාදිසු සුභාදිසඤ්ඤාප්පහානචතුසතිකිච්චං, එකො සමාධි චතුඤානසමාධිකිච්චං න සාධෙතීති පුබ්බභාගෙපි

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා පටිමජ්ඣානසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙපි, තථා පුබ්බභාගෙපි චතුත්ථජ්ඣානසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙ පීති අත්ථො. නානාමග්ගවසෙනාති පටිමමග්ගාදිනානාමග්ගවසෙන ඝානාති නානා. දුතියාදයොපි මග්ගා දුතියාදීනං ඝානානං. අයං පනස්සාති එත්ථ මග්ගභාවෙන චතුබ්බිධමපි එකත්තෙන ගහෙත්වා “අස්සා”ති වුත්තං, අස්ස මග්ගස්සාති අත්ථො. අයන්ති පන අයං ඝානවසෙන සබ්බසදිසසබ්බාසදිසෙකච්චසදිසතා විසෙසො.

පාදකජ්ඣානනියමෙන හොතීති ඉධ පාදකජ්ඣානනියමං ධුරං කත්වා වුත්තං, යථා චෙත්ථ, එවං සම්මොභවිතොදනියමපි (විභ. අට්ඨ. 205). අට්ඨසාලිනියං (ධ. ස. අට්ඨ. 350) පන විපස්සනානියමො වුත්තො සබ්බවාදාවිරොධතො, ඉධ පන සම්මසිතජ්ඣානපුග්ගලජ්ඣාසයවාදනිවත්තනතො පාදකජ්ඣානනියමො වුත්තො. විපස්සනානියමො පන සාධාරණත්තා ඉධාපි න පටික්ඛිත්තොති දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤෙ ච ආචරියවාදා පරතො චක්ඛමානා විහජ්ඣිතාති යථාවුත්තමෙව තාව පාදකජ්ඣානනියමං විහජන්තො ආහ “පාදකජ්ඣානනියමෙන තාවා”ති. පටිමජ්ඣානිකො හොති, යස්මා ආසන්නපදෙසෙ වුට්ඨිතසමාපත්ති මග්ගස්ස අත්තනො සදිසභාවං කරොති භූමිවණ්ණො විය ගොධාවණ්ණස්ස. පරිපුණ්ණානෙව හොන්තීති අට්ඨ සත්ත ච හොන්තීති අත්ථො. සත්ත හොන්ති සම්මාසඬ්ඨිකප්පස්ස අභාවතො. ඡ හොන්ති පීතිසම්බොජ්ඣඬ්ඨිගස්ස අභාවතො. මග්ගඬ්ඨිගබොජ්ඣඬ්ඨිගානං සත්තජභාවං අතිදිසති “එස නයො”ති. අරූපෙ චතුක්කපඤ්චකජ්ඣානං...පෙ.... වුත්තං අට්ඨසාලිනියන්ති අධිප්පායො. නනු තත්ථ “අරූපෙ තිකචතුක්කජ්ඣානං උප්පජ්ජති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 350) වුත්තං, න “චතුක්කපඤ්චකජ්ඣාන”න්ති? සච්චමෙනං, යෙසු පන සංසයො අත්ථී, තෙසං උප්පත්තිදස්සනෙන, තෙන අත්ථතො “චතුක්කපඤ්චකජ්ඣානං උප්පජ්ජති”ති වුත්තමෙව හොතීති එවමාහාති චෙදිතබ්බං. සමුදායඤ්ච අපෙක්ඛිත්වා “තඤ්ච ලොකුත්තරං, න ලොකිය”න්ති ආහ “අවයවෙකත්තං ලිඬ්ඨිගසමුදායස්ස විසෙසකං හොතී”ති. චතුත්ථජ්ඣානමෙව හි තත්ථ ලොකියං උප්පජ්ජති, න චතුක්කං, පඤ්චකං වාති. එත්ථ කථන්ති පාදකජ්ඣානස්ස අභාවා කථං දට්ඨබ්බන්ති අත්ථො. තංඝානිකාවස්ස තත්ථ තයො මග්ගා උප්පජ්ජන්ති, තජ්ඣානිකංපටිමඵලාදිං පාදකං කත්වා උපරිමග්ගභාවනායාති අධිප්පායො. තිකචතුක්කජ්ඣානිකං පන මග්ගං භාවෙත්වා තත්ථ උප්පන්නස්ස අරූපචතුත්ථජ්ඣානං, තජ්ඣානිකං ඵලඤ්ච පාදකං කත්වා උපරිමග්ගභාවනාය අඤ්ඤාඝානිකාපි උප්පජ්ජන්තිති, ඝානඬ්ඨිගාදිනියාමිකා පුබ්බාභිසඬ්ඨිබාරසමාපත්තිපාදකං, න සම්මසිතබ්බාති ඵලස්සාපි පාදකතා දට්ඨබ්බා.

කෙච් පනාති මොරවාපිමහාදත්තත්ථෙරං සන්ධායාහ. පුන කෙච්ඡි තිපිටකවූළාභයත්ථෙරං. තතියවාරෙ කෙච්ඡි “පාදකජ්ඣානමෙව නියමෙති”ති එවං වාදිනං තිපිටකවූළනාගත්ථෙරඤ්චෙව අනන්තරං වුත්තෙ ද්වෙ ව ථෙරෙ යපෙත්වා ඉතරෙ ථෙරෙ සන්ධාය වදති.

403. සසන්තතිපරියාපන්නානං දුක්ඛසමුදයානං අප්පවත්තිභාවෙන පරිග්ගස්භමානො නිරොධොපි සසන්තතිපරියාපන්නො විය හොතීති කත්වා වුත්තං “අත්තනො වා චත්තාරි සච්චානී”ති. පරස්ස වාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙනාහ භගවා “ඉමස්මිංයෙව බ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤාපෙමි, ලොකසමුදයඤ්ච පඤ්ඤාපෙමි, ලොකනිරොධඤ්ච පඤ්ඤාපෙමි, ලොකනිරොධගාමිනිපටිපදඤ්ච පඤ්ඤාපෙමි”ති (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45) කථං පන ආදිකම්මිකො නිරොධමග්ගසච්චානි පරිග්ගණ්හාතීති? අනුස්සවාදිසිද්ධමාකාරං පරිග්ගණ්හාති. එවඤ්ච කත්වා ලොකුත්තරබොජ්ඣංගිගෙ උද්දිස්සාපි පරිග්ගහො න විරුජ්ඣති. යථාසම්භවතොති සම්භවානුරූපං, යපෙත්වා නිරොධසච්චං සෙසසච්චවසෙන සමුදයවයාති වෙදිතබ්බාති අත්ථො.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

404. “අට්ඨිකසඬ්ඛලිකං සමංස”න්තිආදිකා සත්ත සිවථිකා අට්ඨිකකම්මට්ඨානතාය ඉතරාසං උද්ධුමාතකාදීනං සභාවෙනෙවාති නවන්තං සිවථිකානං අප්පනාකම්මට්ඨානතා වුත්තා. ද්වෙයෙවාති ආනාපානං, ද්වත්තිංසාකාරොති ඉමානි ද්වෙයෙව. අභිනිවෙසොති විපස්සනාභිනිවෙසො, සො පන සම්මසනියධම්මපරිග්ගහො. ඉරියාපථා, ආලෝකිතාදයො ව රූපධම්මානං අවත්ථාවිසෙසමත්තතාය න සම්මසනුපගා විඤ්ඤත්තිආදයො විය. නිවරණබොජ්ඣංගිගා ආදිතො න පරිග්ගහෙතබ්බාති වුත්තං “ඉරියාපථ...පෙ.... න ජායතී”ති. කෙසාදිඅපදෙසෙන තදුපාදානධම්මා විය ඉරියාපථාදිඅපදෙසෙන තදවත්ථා රූපධම්මා පරිග්ගස්භන්ති, නිවරණාදිමුඛෙන ව තංසම්පයුත්තා, තංනිස්සයධම්මාති අධිප්පායෙන මහාසිවත්ථෙරො ව ඉරියාපථාදිසූපි “අභිනිවෙසො ජායතී”ති අවොච. “අත්ථි නු බො මෙ”තිආදි පන සභාවතො ඉරියාපථාදීනං ආදිකම්මිකස්ස අනිච්ඡිතභාවදස්සනං. අපරිඤ්ඤාපුබ්බිකා හි පරිඤ්ඤාති.

කාමං “ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු”තිආදිනා උද්දෙසනිද්දෙසෙසු තත්ථ තත්ථ භික්ඛුග්ගහණං කතං තංපටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනත්ථං, දෙසනා පන සබ්බසාධාරණාති දස්සෙතුං “යො හි කොචි භික්ඛවෙ” ඉච්චෙව වුත්තං, න භික්ඛු යෙවාති දස්සෙන්නො “යො හි කොචි භික්ඛු වා”තිආදිමාහ. දස්සනමග්ගෙන ඤාතමරියාදං අනතික්කමිත්වා ජානන්ති සිබාප්පත්තා අග්ගමග්ගපඤ්ඤා අඤ්ඤා නාම, තස්ස ඵලභාවතො අග්ගඵලං පිති ආහ “අඤ්ඤාති අරහත්ත”න්ති.

දීඝනිකායෙ මහාවග්ගටිකා මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා
අප්පකරෙපි කාලෙ සාසනස්ස නිය්‍යානිකභාවං දස්සෙන්නොති යොජනා.
නිය්‍යාතෙන්නොති නිගමෙන්නො.

මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනය ලීනත්ථප්පකාසනා.

10. පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

406. භගවතා එවං ගභිතනාමත්තාති යොජනා. යස්මා රාජපුත්තා ලොකෙ “කුමාරො”ති වොහරීයන්ති. අයඤ්ච රඤ්ඤො කිත්තිමපුත්තො, තස්මා ආභ “රඤ්ඤො...පෙ.... සඤ්ජානිංසු”ති.

අස්සාති ටෙරස්ස. පුඤ්ඤානි කරොන්තො කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ච උප්පජ්ජන්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි ඉන්ද්‍රියානං අපරිපක්කත්තා. තතියදිවසෙති පබ්බතං ආරුළුහදිවසතො තතියෙ දිවසෙ.

තෙසං සාවකබොධියා නියතතාය, පුඤ්ඤසම්භාරස්ස ච සාතිසයත්තා විනිපාතං අගන්ත්වා එකං බුද්ධන්තරං...පෙ.... අනුභවන්තානං. දෙවතායාති පුබ්බෙ සහධම්මචාරිනියා සුද්ධාවාසදෙවතාය.

“කුලදාරිකාය කුච්ඡිමිහි උප්පන්තො”ති වත්වා තං එවස්ස උප්පන්තභාවං මූලතො පටිඨාය දස්සෙතුං “සා වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සාති කුලදාරිකා. ව-සද්දො ඛාතිරෙකත්ථො, තෙන චුච්චමානං විසෙසං ජොතෙති. කුලසරත්ති පතිකුලගෙහං. ගබ්හනිමිත්තන්ති ගබ්හස්ස සණ්ඨිතභාවනිමිත්තං. සතිපි විසාඛාය ච සාවත්ථිවාසිකුලපරියාපන්තත්තෙ තස්සා තත්ථ පධානභාවදස්සනත්ථං “විසාඛඤ්වා”ති චුත්තං යථා “බ්‍රාහ්මණා ආගතා වාසිට්ඨොපි ආගතො”ති. දෙවතාති ඉධපි සා එව සුද්ධාවාසදෙවතා. පඤ්ඤෙති “භික්ඛු භික්ඛු අයං වම්මිකො”තිආදිනා (ම. නි. 1.249) ආගතෙ පන්තරසපඤ්ඤෙ.

සෙතඛ්‍යාති ඉන්ටිලිඬගවසෙන තස්ස නගරස්ස නාමං. උත්තරෙතාති එන-සද්දයොගෙන “සෙතඛ්‍ය”න්ති උපයොගවචනං පාළියං චුත්තං. අත්ථවචනෙන පන උත්තරසද්දං අපෙක්ඛිත්වා සෙතඛ්‍යතොති නිස්සක්කප්පයොගො කතො. අනභිසිත්තකරාජාති ඛත්තියජාතිකො අභිසෙකං අප්පත්තො.

පායාසිරාජඤ්ඤවත්ථුවණ්ණනා

407. දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතන්ති ගත-සද්දෙන පදවඩ්ඨනමාහ, දිට්ඨියා වා ගතමත්තං දිට්ඨිගතං, අයාථාවග්ගාහිතාය ගන්තබ්බාභාවතො දිට්ඨියා ගහණමත්තං, කෙවලො මිච්ඡාහිනිවෙසොති අත්ථො, තං පන දිට්ඨිගතං තස්ස අයොනිසොමනසිකාරාදිවසෙන උප්පජ්ජන්වා පටිපක්ඛසම්මුඛිභාවාභාවතො, අනුරූපාභාරලාභතො ච සමුදාචාරප්පත්තං ජාතන්ති පාළියං “උප්පන්තං හොති”ති චුත්තං. තං තං කාරණං අපදිසිත්වාති තතො ඉධාගච්ඡනකස්ස, ඉතො තත්ථ ගච්ඡනකස්ස ච අපදිසනතො “තත්ථ තත්ථෙව සත්තානං උච්ඡිජ්ජනතො”ති එවමාදි තං තං කාරණං පටිරූපකං අපදිසිත්වා.

408. ආපන්නානධිජ්ජෙතත්ථවිසයෙ අයං පුරා-සද්දපයොගොති ආහ “පුරා...පෙ.... සඤ්ඤාපෙතීති යාව න සඤ්ඤාපෙතී”ති.

චන්දිමසුරිය උපමාවණ්ණනා

411. යථා චන්දිමසුරියා උළාරවිපුලොභාසනය අඤ්ඤෙන ඔභාසෙන අනභිභවතියා, එවමයම්පි පඤ්ඤාඔභාසෙනාති දස්සෙත්තො “චන්දිම...පෙ.... අඤ්ඤෙන”ති ආදිමාහ. ආදීහීති ආදි-සද්දෙන “කිත්තකෙ යානෙ එතෙ පවත්තෙන්ති, කිත්තකඤ්ච යානං නෙසං ආභා ඵරතී”ති එවමාදිමිපි වොදනං සඬිගණ්හාති. පලිවෙය්ස්සතීති ආබන්ධිස්සති, අනුයුඤ්ජිස්සතීති අත්ථො. නිබ්බෙය්තුං තං විස්සජ්ජෙතුං. තස්මාති යස්මා යථාචුත්තං වොදනං නිබ්බෙය්තුං න සක්කොති, තස්මා. අත්තනො අනිච්ඡිතං සඬිඝාතනං පක්ඛං පටිජානන්තො “පරස්මිං ලොකෙ, න ඉමස්මි”ත්ති ආදිමාහ.

කථං පනායං නත්ථිකදිට්ඨි “දෙවො”ති පටිජානාතීති තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං. “භගවා පනා”ති ආදි චුත්තං. “දෙවාපි දෙවත්තභාවෙනෙව උච්ඡිජ්ජන්ති, මනුස්සාපි මනුස්සත්තභාවෙනෙව උච්ඡිජ්ජන්ති”ති එවං වා අස්ස දිට්ඨි, එවඤ්ච කත්වා “දෙවා තෙ, න මනුස්සා”ති වචනඤ්ච න විරුජ්ඣති. එවං චන්දෙති චන්දවිමානෙ, න ච චන්දෙ වා කථියන්තෙ.

412. ආබාධො එතෙසං අත්ථිති ආබාධිකා. දුක්ඛං සඤ්ජාතං එතෙසන්ති දුක්ඛිකා. සද්ධාය අයිතබ්බා සද්ධායිකා, සද්ධාය පවත්තිට්ඨානභූතා. තෙනාහ “අහං තුම්හෙ”ති ආදි. පච්චයො පත්තියායනං එතෙසු අත්ථිති පච්චයිකා.

වොරඋපමාවණ්ණනා

413. උද්දිසිත්වාති උපෙච්ච දස්සෙත්වා. කම්මකාරණිකසත්තෙසුති නෙරයිකානං සඬිඝාතනකසත්තෙසු. කම්මමෙවාති තෙහි තෙහි නෙරයිකෙහි කතකම්මමෙව. කම්මකාරණං කරොතීති ආයුහනානුරූපං තං තං කාරණං කරොති, තථා දුක්ඛං උප්පාදෙතීති අත්ථො. නිරයපාලාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන තත්ථ සබ්බං නිරයකණ්ඩපාළිං (ම. නි. 3.259) සඬිගණ්හාති. එවං සුත්තතො (ම. නි. 3.259) නිරයපාලානං අත්ථිභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි යුත්තිතොපි දස්සෙතුං. “මනුස්සලොකෙ”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ නෙරයිකෙ නිරයෙ පාලෙන්ති තතො නිග්ගන්තුං අප්පදානවසෙන රක්ඛන්තීති නිරයපාලා. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං පපඤ්චසුද්ධිට්ඨිකායං ගහෙතබ්බං.

ගුප්තපසුරිස උපමාවණ්ණනා

415. නිම්මජ්ජථාති නිරවසෙසතො මජ්ජථ සොධෙථ. තං පන තස්ස තස්ස ගුප්තස්ස තථා සොධනං අපනයනං භොතීති ආහ “අපනෙථා”ති.

අසුචීති අසුද්ධො, සො පන යස්මා මනවඨ්ඨනකො මනොහරො න හොති, තස්මා ආහ “අමනාපො”ති. අසුචිසඬ්ඛාතං අසුචිභාගතං අත්තනො සභාවතං ගතො පත්තොති අසුචිසඬ්ඛාතොති ආහ “අසුචිකොට්ඨාසභුතො”ති. දුග්ගන්ධොති දුට්ඨගන්ධො අනිට්ඨගන්ධො, සො පන න යො කොචි, අථ ඛො පුතිගන්ධොති ආහ “කුණපගන්ධො”ති. ජිගුච්ඡිතඛිබ්බසුත්තොති භිළිතඛිබ්බසුත්තො. පටිකුලො සානින්ද්‍රියස්ස පටිකුලරූපො. උඛ්ඛාධතීති උපරූපරි ඛාධති. මනුස්සානං ගන්ධො...පෙ.... ඛාධති අතිවිය අසුචිසභාවත්තා, අසුචිමිභියෙව ජාතසංවද්ධනභාවතො, දෙවානඤ්ච සානපසාදස්ස තික්ඛවිසදභාවතො.

416. දුරෙ නිබ්බත්තා පරනිමිමිතවසවත්තිආදයො.

419. සුන්දරධම්මෙති සොහනගුණෙ. සුගතිසුඛන්ති සුගති වෙච තප්පරියාපන්නං සුඛඤ්ච.

ගබ්හිනීඋපමාවණ්ණනා

420. පුඤ්ඤකම්මතො එති උප්පජ්ජතිති අයො, සුඛං. තප්පටිපක්ඛතො අනායො, දුක්ඛං. අපක්කන්ති න සිද්ධං න නිට්ඨානප්පත්තං. න පරිපාචෙන්ති න නිට්ඨානං පාපෙන්ති. න උපච්ඡින්නන්ති අත්තවිනිපාතස්ස සාවජ්ජභාවතො. ආගමෙන්තීති උදික්ඛන්ති. නිබ්බිසන්ති යස්ස පන තං කම්මඵලං නිබ්බිසන්තො නියුඤ්ජන්තො, නිබ්බිසන්ති වා නිබ්බෙසං චෙතනං පටිකඬ්ඛන්තො හතපුරියො යථා.

421. උඛ්ඞින්දිත්වාති උපසග්ගෙන පදවඨ්ඨනමත්තන්ති ආහ “භින්දිත්වා”ති.

සුපිනකඋපමාවණ්ණනා

422. “නික්ඛමන්තං වා පවිසන්තං වා ජීව”න්ති ඉදං තස්ස අජ්ඣාසයවසෙන වුත්තං. සො හි “සත්තානං සුපිනදස්සනකාලෙ අත්තභාවතො ජීවො ඛහි නික්ඛමිත්වා තංතංආරාමරාමණෙයාකදස්සනාදිවසෙන ඉතො විතො ව පරිබ්භමිත්වා පුනදෙව අත්තභාවං අනුපවිසති”ති එවං පවත්තමිච්ඡාගාහවිපල්ලත්තවිත්තො. අපස්ස ථෙරො බුද්දකාය ආණ්ඩො විපුලං ආණ්ඩං නිහරන්තො විය ජීවසමඤ්ඤාමුඛෙන උච්ඡෙදදිට්ඨිං නිහරිතුකාමො “අපි නු තා තුය්හං ජීවං පස්සන්ති පවිසන්තං වා නික්ඛමන්තං වා”ති ආහ. යත්ථ පන තථාරූපා ජීවසමඤ්ඤා, තං දස්සෙන්තො “චිත්තාචාරං ජීවන්ති ගහෙන්වා ආහා”ති වුත්තං.

423. වෙයෙත්වාති වෙඛ්ඛානසඬ්ඛෙපෙන වෙයෙත්වා. වචනකාලෙති වචනස්ස වුතියා පත්තකාලෙ, න වචමානකාලෙ. රූපක්ඛන්ධමත්තමෙවාති කතිපයරූපධම්මසඬ්ඛාතමත්තමෙව. උතුසමුට්ඨානරූපධම්මසමුහමත්තමෙව

දීසනිකායෙ මහාවග්ගටිකා පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා හි තදා ලබ්භති, මත්ත-සද්දො වා විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙන කම්මජාදිතිසත්තතිරූපවිසෙසං නිවත්තෙති. අප්පවත්තා භොන්තිති අප්පවත්තිකා භොන්ති, න උපලබ්භතිති අත්ථො. විඤ්ඤාණෙ පන ජීවසඤ්ඤී, තස්මා “විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො ගච්ඡති”ති ආහ, තත්ථ අනුපලබ්භනතොති අධිප්පායො.

සත්තත්තඅයොගුලඋපමාවණ්ණනා

424. වූපසත්තතෙජන්ති විගතුස්මං.

425. ආමතොති එත්ථ ආ-සද්දො ආමිස-සද්දො විය උපඩ්ඨපරියායොති ආහ “අද්ධමතො”ති, ආමතොති වා ඊසං දරථෙන උස්මනා යුත්තමරණො මරන්තොති අත්ථො. මියමානො හි අවිගතුස්මො භොති, න මතො විය විගතුස්මො. තෙනාහ “මරිතුං ආරද්ධො භොති”ති. තථා රූපස්ස ඔධුනනං නාමස්ස ඔරතො පරිවත්තනමෙවාති ආහ “ඔරතො කරොථා”ති. ඔරතො කාතුකාමස්ස පන සංපරිවත්තනං සන්ධුනනං, තං පන පරතො කරණන්ති ආහ “පරතො කරොථා”ති. පරමුඛං කතස්ස ඉතො චිතො පරිවත්තනං නිද්ධුනනන්ති ආහ “අපරාපරං කරොථා”ති. ඉන්ද්‍රියානි අපරිහින්නානීති අධිප්පායෙන “තඤ්චායතනං න පටිසංවෙදෙති”ති වුත්තං.

සඬ්ඛධමඋපමාවණ්ණනා

426. සඬ්ඛං ධමති, ධමාපෙතීති වා සඬ්ඛධමො. උපලාපෙත්වාති උපරූපරි සද්දයොගවසෙන සල්ලාපෙත්වා, සද්දයුත්තං කත්වාති අත්ථො. තං පන අත්ථතො ධමනමෙවාති ආහ “ධමිත්වා”ති.

අග්ගිකජට්ඨඋපමාවණ්ණනා

428. ආහිතො අග්ගි එතස්ස අත්ථීති අග්ගිකො, ස්වාස්ස අග්ගිකභාවො යස්මා අග්ගිභුතමාලාවෙදිසම්පාදනෙහි වෙච ඉන්ධනධුමබරිහිසසප්පිතෙලූපහරණෙහි බලිපුප්ඵධුමගන්ධාදිඋපහාරෙහි ච තස්ස පයිරූපාසනාය ඉච්ඡිතො, තස්මා වුත්තං “අග්ගිපරිවාරකො”ති. ආයුං පාපුණාපෙය්‍යන්ති යථා විරජීවී භොති, එවං ආයුං පච්ඡිමවයං පාපෙය්‍යං. වඩ්ඪිං ගමෙය්‍යන්ති සරීරාවයවෙ, ගුණාවයවෙ ච එාති. පාපෙය්‍යං. අරණී යුගලන්ති උත්තරාරණී, අධරාරණීති අරණීද්වයං.

429. එවන්ති “බාලො පායාසිරාජඤ්ඤො”තිආදිප්පකාරෙන. තයාති ථෙරං සන්ධාය වදති. වුත්තයුත්තකාරණමක්ඛලක්ඛණෙනාති වුත්තයුත්තකාරණස්ස මක්ඛනසභාවෙන. යුගග්ගාහලක්ඛණෙනාති සමුද්ධරග්ගහණලක්ඛණෙන. පලාසෙනාති පලාසෙතීති පලාසො, පරස්ස ගුණෙ උත්තරිතරෙ ඩංසිත්වා විය ඡඩ්ඛෙත්තො අත්තතො ගුණෙහි සමෙ කරොතීති අත්ථො. සමකරණරසො හි පලාසො, තෙන පලාසෙන.

ද්වේසන්ථවාහඋපමාවණ්ණනා

430. හරිතකපත්තන්ති හරිතබ්බපත්තං, අප්පපත්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “අන්තමසො”තිආදි. සන්තද්ධධනුකලාපන්ති එත්ථ කලාපන්ති තුණ්ණරමාහ, තඤ්ච සන්තය්හතො ධනුනා විනා න සන්තය්හතීති ආහ “සන්තද්ධධනුකලාප”න්ති. ආසිත්තොදකානි චට්ඨමානීති ගමනමග්ගා චෙව තංතංඋදකමග්ගා ච සම්මදෙව දෙවෙන ඵ්ථිධත්තා තහං තහං පග්ගරිතඋදක සන්දමානඋදකා. තෙනාහ “පරිපුණ්ණසලිලා මග්ගා ච කන්දරා වා”ති.

යථාහතෙනාති සකට්ඨෙසු යථාය්පිතෙන, යථා “අම්ම ඉතො කරොහී”ති වුත්තෙ ය්පෙසීති අත්ථො කරණකිරියාය කිරියාසාමඤ්ඤවාචිභාවතො. තස්මා යථාරොපිතෙන, යථාගහිතෙනාති අත්ථො වුත්තො.

අක්ඛ්ඛන්තකඋපමාවණ්ණනා

434. පරාජයගුලන්ති යෙන ගුලෙන, යාය සලාකාය ධීතාය ච පරාජයො හොති, තං අදස්සනං ගමෙන්නො ගීලති. පජ්ජොහනන්ති පකාරෙහි ජුහනකම්මං. තං පන බලිදානවසෙන කරියතීති ආහ “බලිකම්ම”න්ති.

සාණහාරිකඋපමාවණ්ණනා

436. ගාමපත්තන්ති ගාමො එව හුත්වා ආපජ්ජිතබ්බං, සුඤ්ඤභාවෙන අනාවසිතබ්බං. තෙනාහ “වුට්ඨිතගාමපදෙසො”ති. ගාමපදන්ති යථා පුරිසස්ස පාදනික්ඛිත්තට්ඨානං අධිගතපරිච්ඡෙදං “පද”න්ති වුච්චති, එවං ගාමවාසීහි ආවසිතට්ඨානං අධිගතනිවුත්ථාගාරං “ගාමපද”න්ති වුත්තං. තෙනාහ “අයමෙවත්ථො”ති. සුසන්තද්ධොති සුබෙන ගහෙත්වා ගමනයොග්ගතාවසෙන සුට්ඨු සජ්ජිතො. තං පන සුසජ්ජනං සුට්ඨු බන්ධනවසෙනෙවාති ආහ “සුබද්ධො”ති.

අයාදීනම්පි ලොහභාවෙ සතිපි ලොහ-සද්දො සාසනෙ තම්බලොහෙ නිරුල්ලොති ආහ “ලොහන්ති තම්බලොහ”න්ති.

සරණගමනවණ්ණනා

437. අභිරද්ධොති ආරාධිතවිත්තො, සාසනස්ස ආරාධිතවිත්තතා පසිදනවසෙනාති ආහ “අභිප්පසන්නො”ති. පඤ්චුපට්ඨානානීති පඤ්ඤෙසු උපට්ඨානානි මයා පුච්ඡිතත්ථෙසු තුම්භාකං විස්සජ්ජනවසෙන ඤාණුපට්ඨානානි.

යඤ්ඤකථාවණ්ණනා

438. සඬ්ඝාතන්ති සං-සද්දො පදවඩ්ඨනමත්තන්ති ආහ “ඝාත”න්ති. විපාකඵලෙනාති සද්ධිසඵලෙන. මහජ්ඵලො න හොති ගවාදිපාණසාතෙන උපක්කිලිට්ඨභාවතො. ගුණානිසංසෙනාති උද්දයඵලෙන. ආනුභාවජුතියාති පටිපක්ඛවිගමනජනිතෙන සභාවසඬ්ඛාතෙන තෙජෙන. න මහාජුතියො හොති අපරිසුද්ධභාවතො. විපාකවිජ්ජාරතායාති විපාකඵලස්ස විපුලතාය,

පාරිපුරියාති අත්ථො. දුට්ඨඛෙත්තෙති උසභාදිදොසෙහි දුසිතඛෙත්තෙ, තං පන වජ්ජාභාවතො අසාරං භොතීති ආහ “නිස්සාරඛෙත්තෙ”ති. දුබ්භුමෙති කුච්ඡිතභූමිභාගෙ, ස්වාස්ස කුච්ඡිතභාවො අසාරතාය වා සියා නින්තතාදිදොසවසෙන වා. තත්ථ පයමො පක්ඛො පයමපදෙන දස්සිතොති ඉතරං දස්සෙන්තො “විසමභූමිභාගෙ”ති ආහ. දණ්ඩාභිසාතාදිනා ඡන්තභින්තානි. පුතීනීති ගොමයලෙපදානාදිසුඛෙන අසුක්ඛාපිතත්තා පුතීභාවං ගතානි. තානි පන යස්මා සාරවත්තානි න භොන්ති, තස්මා වුත්තං “නිස්සාරානී”ති. වාතාතපහතානීති වාතෙන ව ආතපෙන ව විනට්ඨබ්ජසාමත්ථියානි. තෙනාහ “පරියාදින්තතෙජානී”ති. යං යථාජාතවීභිආදිගතෙන තණ්ඩුලෙන අඬකුරුජ්ජාදනගොගාබ්ජසාමත්ථියං, තං තණ්ඩුලසාරො, තස්ස ආදානං ගහණං තථාඋජ්ජපජ්ජනමෙව. එතානි පන බ්ජානි න තාදිසානි ඛණ්ඩාදිදොසවත්තතාය. ධාරාය ඛෙත්තෙ අනුජ්ජවෙසනං නාම වස්සනමෙව, තං පටික්ඛෙපවසෙන දස්සෙන්තො ආහ “න සම්මා වස්සෙය්‍යා”ති. අඬකුරමූලපත්තාදීහීති වෙත්ථ අඬකුරකන්දාදීහි උද්ධං වුද්ධිං, මූලජටාදීහි හෙට්ඨා විරුල්භිං, පත්තපුජ්ජාදීහි සමන්තතො ව වෙපුල්ලන්ති යොජනා.

අපරුපසාතෙනානි පරෙසං විබාධතෙන. උජ්ජන්තපච්චයතොති නිබ්බත්තිතසාසවිජාදනාදිදෙය්‍යධම්මතො. ගවාදිසාතෙනපි හි තත්ථ පටිග්ගාහකානං සාසො සඬකියති. “අපරුපසාතිතායා”ති ඉදං සිලවත්තතාය කාරණවචනං. ගුණාතිරෙකන්ති ගුණාතිරිත්තං, සිලාදිලොකුත්තරගුණෙහි විසිට්ඨන්ති අත්ථො. විපුලානි සද්ධාසම්පදාදිවසෙන උළාරා.

උත්තරමාණවචන්ද්‍රවණ්ණනා

439. අථ ඛො තෙහි සකුණ්ඩකෙහි තණ්ඩුලෙහි සිද්ධංභත්තං උත්තණ්ඩුලමෙව භොතීති ආහ “උත්තණ්ඩුලභත්ත”න්ති. බිලඬගං වුවචති ආරනාලං බිලඬගතො නිබ්බත්තනතො, තදෙව කඤ්ජියතො ජාතන්ති කඤ්ජියං, තං දුතියං එතස්සානි බිලඬගදුතියං, තං “කඤ්ජකදුතිය”න්ති ව වුත්තං. ධොරකානීති ධොවියානි. යස්මා ථුලතරානිපි “ථුලානී”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති, තස්මා “ථුලානි වා”ති වුත්තං. ගුළදසානීති සුත්තානං ථුලතාය, කඤ්ජකස්ස බහලතාය ව පිණ්ඩිතදසානි. තෙනාහ “පුඤ්ජපුඤ්ජ...පෙ.... දසානී”ති. අනුද්දිසතීති අනු අනු කථෙති.

440. අසක්කච්චන්ති න සක්කච්චං අනාදරකාරං, තං පන කම්මඵලසද්ධාය අභාවෙන භොතීති ආහ “සද්ධාවිරහිත”න්ති. අවිත්තීකතන්ති විත්තීකාරපච්චපට්ඨාපනවසෙන න විත්තීකතං. තෙනාහ “විත්තීකාරවිරහිත”න්තිආදි. විත්තීකාරරහිතං වා අවිත්තීකතං, යථා කතං පරෙසං විම්භයාවහං භොති, තථා අකතං. විත්තස්ස උළාරපණ්ණිතභාවො පන අසක්කච්චදානෙනෙව බාධිතො. අපවිද්ධන්ති ඡඩ්ඩනීයධම්මං විය අපවිද්ධං

කත්වා, එතෙන තස්මිං දාතෙ ගාරවාකරණං වදති. සෙරීසකං නාමාති “සෙරීසක” ත්ති එවං නාමකං. තුව්ඡන්ති පරිජනපරිච්ඡෙදවිරහතො රිත්තං.

පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

441. තස්සානුභාවෙනාති තස්ස දානස්ස ආනුභාවෙන. සිරීසරුක්ඛොති පහස්සරඛන්ධවිටපසාබාපලාසසම්පන්නො මනුඤ්ඤදස්සනො දිබ්බො සිරීසරුක්ඛො. අට්ඨාසිති එලස්ස කම්මසරික්ඛතං දස්සෙන්නො විමානද්වාරෙ නිබ්බන්තිත්වා අට්ඨාසි. පුබ්බාවිණ්ණවසෙනාති පුරිමජාතියං තත්ථ නිවාසපරිවයනවසෙන. න කෙවලං පුබ්බාවිණ්ණවසෙනෙව, අථ බො උතුසුබ්බවසෙන පිති දස්සෙන්නො “තත්ථ කිරස්ස උතුසුබං හොති” ති ආහ.

සොති උත්තරො මාණවො. යදි අසක්කච්චං දානං දත්වා පායාසි තත්ථ නිබ්බන්තො, පායාසිස්ස පරිවාරිකා සක්කච්චං දානං දත්වා කථං තත්ථ නිබ්බන්තාති ආහ “පායාසිස්ස පනා” ති. නිකන්තිවසෙනාති පායාසිමිහි සාපෙක්ඛාවසෙන, පුබ්බෙපි වා තත්ථ නිවුත්ථපුබ්බතාය. දිසාවාරිකවිමානන්ති ආකාසට්ඨං හුත්වා දිසාසු විවරණකවිමානං, න රුක්ඛපබ්බතසිරාදිසම්ඛන්ධං. වට්ටනිඅට්ඨියන්ති විමානවිථියන්ති.

පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

නිට්ඨිකා ව මහාවග්ගට්ඨකථාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

මහාවග්ගට්ඨකා නිට්ඨිකා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමෝ ධම්මරතෝ - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මෝ පතොසො සුගතාප්පසන්ථෝ,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමෝ නිලොකෙ.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච චරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උපාය පිණිසයි.....